00054707

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 02 July, 2018

SEPHI PITTON

TOURNEFORT

AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Pariſienſis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Profeſſoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU *Lugdunæo, Doctore Medico Pariſienſi, Botanices Profeſſore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinenſis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

54707

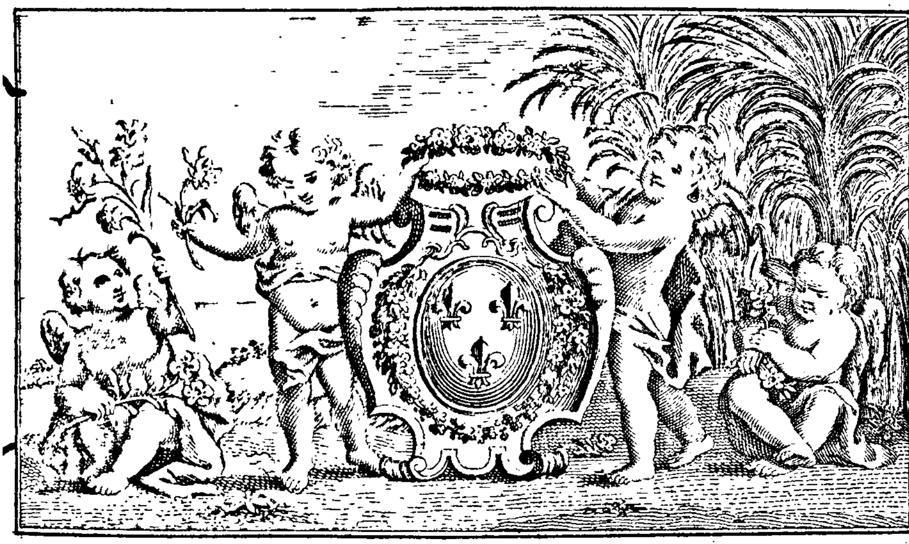
Lugduni juxta Exemplar

PARISIIS,

E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCCXIX.

00054707

LUDOVICO
MAGNO.

SI *quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficiſci, id totum immortalibus tuis,* REX MAXIME, *erga Litteratos beneficiis acceptum*

referri debet. Feciſti quippe quod olim Alexander ille Macedo; cujus magnitudinem, non rebus tantùm bello geſtis, ſed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate ſuperaſti; ut, quemadmodum armis tuis omnium Regnorum clauſtra, ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluiſti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris, novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam inſtitueras, diligentiſſimum & acutiſſimum quemque naturæ ſcrutatorem in eam adſciveras, & haud pœnitendis vigiliarum ſuarum præmiis, ad illuſtrandam Hiſtoriam naturalem accenderas: ſed cùm tot tamque ſolertibus viris ſpeculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, niſi è longinquo peteretur; juſſu tuo Alpium juga, Pyrenæorum ſaltus, Hiſpaniæ receſſus, ericeta Luſitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formaſque inſpexi, vires & poteſtates exploravi, ne quid, quod ſalutiferum homini foret, poſſet, Te regnante præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improſperos exitus dedit, alias mihi ſubinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers ſit tuæ ſingularis in populos tibi commiſſos curæ, atque Gallorum vel ſaluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deſerviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut ſub auſpiciis Tuis iterum prodiret in publicum uſum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus,
atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-Sextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in RR. PP. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam quæ eâ nititur, averſatus, conſilio Parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant, ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima ἐυμετακομίστου viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ exſtructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellabat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in *peregrinationibus Botanicis* peractâ, Monſpelium redux herbarium *ſuum amplâ acceſſione* locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis *ſcientiarum* genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Archiater & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimula & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneri eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botanc-

philorum frequentia qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut Exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1692. Regiâ ſcientiarum Academiâ, Illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, Editâ etiam gallicè ſtirpium circà Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quam earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret; novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andreâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus

Plantæ à Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Armeniam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam, Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, Demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſiit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, *totius naturæ manubias*; quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit, tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis *obſervationes* in ordinem *digeſſit*, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſuppellectilis innotuiſſet; Certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars quam incolebat, mutata ſit, velut in Erudito-

rum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem exſtructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pectore violenter contuſo cruorem ſtatim exſpuit; à ſputis cruentis purulentiſque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel ſexto ab ictu menſe conſumptus, vitâ ceſſit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium ſuæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ ſuâ vivus etiam fruitus eſt: Ejus ſiquidem in Botanice præſtantiam palàm agnoverunt viri huic ſtudio maxime dediti quibuſcum neceſſitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno Batavâ Medicinæ & Botanices Profeſſores; Commelinus, Botanices Profeſſor Amſtælodamenſis, & Ruyſchius, Anatomes & Rei Herbariæ Profeſſor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinenſis inſignis, rerumque naturalium ac exoticarum ſtudioſiſſimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenſes olim præpoſitus, amicus & Botanicus ſingularis. Ex Hiſpanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonenſis, peritiſſimus & diligentiſſimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marſiglius, Hiſtoriæ naturalis ſtudio deditiſſimus. E Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus, Lipſienſis Medicus & Botanicus peritiſſimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientiſſimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Profeſſor, Niſſolius, Doctor Medicus, Botanici Monſpelienſes celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Profeſſores, D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenſes, Reique naturalis ſtudioſiſſimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ ſucceſſor; D. Joannes-Baptiſta Goiffon Medicus Lugdunenſis, non minus in

praxi medicâ quàm in Botanicis verſatiſſimus.

Pariſiis verò Magnates inter patronos inſignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois ſupremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpoſitum, D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiiſque Præfectum ; D. Abbatem Bignon cujus propriæ ſemper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Creſcentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo ? qui Turnefortio Botanici ſtudii promovendi locum præbuiſſe ſibimet ſæpius gratulatus eſt, ut ipſe teſtatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Pariſios naſcentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt editæ fuerunt, hic ordo eſt.

Elementa Botanices, ſeu Methodus Plantas cognoſcendi. Pariſiis, Typis Regiis 1694. in 8.° 3. vol.

Elemens de Botanique, ou Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8.° 3. vol.

De Optimâ Methodo inſtituendâ in Re Herbariâ, ad ſapientem virum Guillelmum Sherardum generoſum Anglum, Rei herbariæ peritiſſimum Epiſtola, in quâ reſpondetur Diſſertationi D. Raii de Variis Plantarum methodis. Pariſiis 1697. in 8.°

Hiſtoria ſtirpium circà Pariſios naſcentium, cum viribus ac uſibus earum medicis. Pariſiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12.° abſque Iconibus.

Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs de Paris, avec leurs uſages dans la Medecine. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1698. in 12.°

Inſtitutiones Rei Herbariæ ; Editio altera Gallicâ longè

auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Pariſiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4.° 3. vol.

Corollarium Inſtitutionum Rei herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus obſervatæ recenſentur, & ad genera ſua revocantur. Pariſiis è Typographia Regia. 1703. in 4.°

Peregrinationis Orientalis Regio juſſu ſuſceptæ Deſcriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Inſularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum hiſtoriam continens, una cum Deſcriptionibus, & Iconibus Herbarum ac Animalium, multiſque raris obſervationibus ad Naturalem Hiſtoriam attinentibus. Pariſiis Typis Regiis 1717. in 4.° 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8.° 3. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roy, contenant l'Hiſtoire Ancienne & Moderne de pluſieurs Iſles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus conſiderables, & enrichis de Deſcriptions & de Figures de Plantes, d'Animaux & de pluſieurs Obſervations ſingulieres touchant l'Hiſtoire naturelle. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1717. *in* 4°. 2. *vol.*

La même Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. *vol.* 1717.

Deſcriptionis hujuſce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excuſus eſt, alter vero poſt ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus eſt.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis poſt ejus obitum publicata fuere, ſunt.

Schola Botanica•, ſive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Pariſienſi ſtudioſis indigitavit Joſephus Pitton Tournefort, &c. huic Indici additus eſt Pauli Hermanni Paradiſi Batavi Prodromus. Amſtelædami apud Henricum Wetſtenium 1689. in 12.°

• Materia Medica ſeu Deſcriptio, vires, uſus & Analyſis Chy-

Materia Medica, or, a Deſcription of ſimple Medicines general-

mica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°

Tractatus de Materiâ Medicâ, ſeu Hiſtoria, Uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum. Opus poſthumum in lucem editum à D. Beſnier D. Med. Pariſienſi. Pariſiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12.° 2. vol.

ly us'd in Phyſick. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8°.

Traité de la Matiere Medicale, ou l'Hiſtoire & l'uſage des Medicamens & leur Analyſe Chymique. Ouvrage poſthume de Mr Tournefort, &c. mis au jour par Mr Beſnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.

Series opuſculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ relata ſunt.

Deſcriptio Fungi prægrandis & rariſſimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4.°

Commentatio Phyſica de hujuſce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Conjecturæ de uſibus vaſorum in quibuſdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Obſervationes Phyſicæ ſuper muſculis quarundam ſtirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4.°

Tamarindorum hiſtoria, pag. 69 Actorum 1699. Pariſiis apud Joannem Boudot editorum, in 4.°

Obſervationes circa Plantas in Maris fundo naſcentes, pag. 27.

Deſcription d'un Champignon extraordinaire. pag. 89. des Memoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Reflexions Phyſiques ſur la production de ce Champignon. pag. 105. des mêmes Memoires.

Conjectures ſur les uſages des vaiſſeaux dans certaines plantes, pag. 161. des mêmes Memoires.

Obſervations Phyſiques touchant les muſcles de certaines Plantes, pag. 152. Memoires de 1693. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Hiſtoire des Tamarins, pag. 69. des Memoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4.°

Obſervations ſur les Plantes qui naiſſent dans le fond de la Mer:

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analyſeων Serici crudi, Salis Ammoniaci & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærhododendrων ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Inſtitutio quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Actor. eorumd.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Appendix ad Inſtitutionem quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

pag. 27. des Memoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaiſon des Analyſes de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Memoires.

Deſcription du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Memoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcription de deux eſpeces de Chamæ Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Memoires de 1704.

Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Memoires de 1705.

Deſcription de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Memoires.

Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Memoires.

Suite de l'Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Memoires de 1706.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Memoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſimum virum D. Begon Rebus Maritimis in Rupellenſi orâ Præfectum, à Lautherio cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4.°

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicen inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis, ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus; quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſ-

tes in Hortis ali experientia quotidiana edocebat, & ejuſdem generis eſſe Plantas quæ Italicæ, Cræticæ, Luſitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi paſſim naſcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ſtirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perſpecta harum diſtinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum ſitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui ſibi acutiores viſi ſunt deprompſere; ſed eos haud minus deluſos eſſe liquet, quum eadem genera foliis aliò atque alio modo poſitis figuratis coloratiſque obſerventur, quod eis conſpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum *aliorum* foliis plane eſſent ſimilia; unde & nonniſi ſtirpium partes mutabiles & minus neceſſarias habenda eſſe evictum eſt.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poſſe brevi agnoverunt, viſâ etiam permultarum diverſi generis inter ſe ſimilitudine, quæ nuſquam magis obvia eſt, quam inter Aſphodelum & Oenanthen, *Cyclamen* & *Bulbocaſtanum*.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus diſcriminum à ſaporibus odoribuſque deducendorum ratio arriſit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas ſapore ac odore ſimilibus pollentes, ut inter Scordium, Alliariam, Thlaſpi, Myagrique genera ſingula Allium redolentia; inter Acetoſam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido ſapore donata; inter Abſinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium ſylveſtre amaro ſapore prædita.

Quid etiam ſub ipsâ utilitatis ſpecie operoſum magis quam illa quarumdam ſecundùm virtutes ſtirpium diſpoſitio, quæ tantum abeſt ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obſit, quoniam hæc ipſa cognitio quæ

debet antecedere, præpoſtero ordine alteri ſubjicitur: omnino deinde aliud eſt Plantas cognoſcere, aliud earum uſum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eo præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu, repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis *diverſum eſſe* compertum habuit; contra vero in Floribus ac *Seminibus ſibi* magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſeſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſic vocat ſumma genera) ex Fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unumquodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat: nulla ſiquidem ratio verior ac certior quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipſâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſtet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in poſterum detegendas com-

plectatur ; nulla denique diſcentibus aptior , quàm nullo præeunte magiſtro , abſque aliùs cujuſcumque ſcientiæ auxilio Planta quælibet ſub alio ſole nata ac nondum viſa ad genus claſſemque ſuam referri , indeque cognoſci queat.

Sed ut ſunt hominum ingenia , non defuerunt inter æquales Turnefortii qui naſcentem ſuam methodum impugnarent , aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ , quàm novum in Botanicen invehendum ordinem omnino eſſe intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant , quod à floribus ſtirpium parte minùs diuturnâ , rariùſque ob breve ævum inſpiciendâ claſſium ſuarum diviſionem peteret : Grave ſiquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata eſt , unde Planta agnoſcatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus , ac optimè de Re Herbariâ in Angliâ meritus , hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum , fructibuſve , ſed etiam à foliorum , caulium , radicumque tanquam partium organicarum figurâ , earumque colore , odore , *ſapore* ac *totius Plantæ facie exteriori* ſumenda eſſe genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens , in Scyllam incidit , dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit , brevitas & perſpicuitas ſuam methodum deſtituunt , quæ aliàs anguſtior eſt , quam ut Plantas numquam deſcriptas , deincepſque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito , meliori Turnefortii Obſervationum parte imbutum non piguit methodum ſuam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forſan levius Turnefortio objiciebatur , eum nempe relictis antiquorum diviſionibus ſtirpium in Pomiferas , Bacciferas , Scandentes , Spinoſas , Coniferas , Frumentaceas , Bulboſas , Oleraceas , Capitatas , Corymbiferas , Verticillatas , Stellatas , Aſperifolias &c. novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe , dum notionibus jam acceptis novas florum Ca-

paniformium; Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figura, parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas, comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objeçere; cum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Hujus peccati, ſi peccatum eſt, ante Turnefortium, Bauhini & Moriſſonius ſontes fuerant, qui tamen ſi non reprehenſi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum uſum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem neceſſe fuit poſthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam inſtituebat, perſpicuitas elevaretur.

Quod ad Phyſicum floris partium uſum ſpectat, quem neglexiſſe à quibuſdam inſimulatur, aliena fere res eſt à Botanico, cujus eſt maxime recepta ad faciliorem ſtirpium cognitionem tradere principia, non vero in abſtruſam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Supereſſet purgandus Turnefortius de omiſſis phraſibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, niſi legitimam excuſationem daret ipſa novæ Methodi inſtitutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum uſu verſatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea inſuper laude quidem ſummâ videtur cumulanda, quod non ſolis cogitationis ſtudiis, ſed etiam ſtrenuâ operâ ſollicitâque naturæ inquiſitione fundata atque exſtructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Luteriam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi ſuæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Inſtitutionibus antea vulgatis ſtabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, abſit ut in opere Turnefortiano nihil eſſe omnino reprehenſione dignum affirmare auſim; homo erat, & errori ideo obnoxius, ſed levia ſunt profectò quorum merito argui poſſit, atque ejuſmodi quæ Methodi ſuæ abſolutam perfectionem perſtringant, nequaquam vero ejus conſtitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me exiſtimem, ſi nevos quoſdam in Inſtitutionibus ſuis animadverſos hic conſpiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Claſſium generalis diviſio quæ à ſimplicibus ad copulatas progrederetur, ut ſi v. g. flores Apetali iis quæ Petalodes ſunt præponantur, quod ipſe ſenſerat Turnefortius; propoſitam enim hanc in Iſagoge ſuâ diviſionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipſa vero Petalodum diſpoſitione, Claſſes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Claſſibus quæ minori earum numero conſtant, poſtponendæ viderentur. Eum nempè ipſa naturæ progreſſio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps ſecundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenſerentur; poſtremum verò ii flores quorum definitus non eſt Petalorum numerus, quæis omnibus polypetalorum nomen impoſitum eſt.

Sunt quibus in eo Turnefortius erraſſe videbitur, quod Frumentacearum ſtirpium flores, qui Petalis tribus totidemque ſtaminibus conſtant, Apetalis tamen accenſeat; quum propria Claſſis ex his conſtituenda videretur, quæ genuinam ſedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potiùs laudandus auctor qui perſpectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis diſtinguendi, tum ob ſimilitudinem quam habent inter ſe, tum ob earum exilitatem, eas ſtirpes ſecundùm faciem oculis magis obviam ſpectari maluit, donec novis repetitiſque obſervationibus certior ſuper hac re factus, ſententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus eſſet major ille quàm opus ſit Claſſium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campaniformium, ſub Infundibuliformium & Rotatorum nomine, Claſſem geminaſſe videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non ſatis inter ſe diſcrepent, ut diverſis Claſſibus quæ cùm latiùs patere, tùm ſibi mutuò adverſari debent, locum præbere poſſint. Collocatis vero in Monopetalorum diviſione Anomalis, his præponere ſatiùs fuiſſet Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campaniformes, Infundibuli-

formes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges diviſionis poſtulant adverſantes.

Par de Polypetalis, Roſaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum eſt, quùm leviuſculum ſit in utriſque Petalorum diſpoſitionis diſcrimen; nec niſi tribus vel quatuor generibus conſtans, quam Caryophyllæorum vocat, Claſſis altera condatur ob ſimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceſſaria.

Simile etiam vitium occurit dum XVI. & XVII. *Claſſes* percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus ſemina tantum plus minuſvè fiunt conſpicua; huic verò eas quæ ſemine etiam deſtituuntur, inter quas tamen reperire eſt quarum ſemina agnoſcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, ſi ignoravit, falſus eſt, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coraliis, poſtremis Turnefortii temporibus deprehenſa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari claſſis trifariam commodè in Cappillares ſeu Filices, in Fungoſas, ac marinas Plantas dividenda, aut ſaltem aliundè quàm ex ſemine, prout adeſt vel abeſt, inter duas illas claſſes diſcrimen quæri debuerat.

Si verò generum diſpoſitio quam ſtatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è ſectionibus ſuis ad alias forſan æquo jure transferrentur, his exemplis conſtare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claſſis ſectione collocatæ, ſeptimæ ſecundæ Claſſis, ob ſuam cum Melongenæ & Solani fructibus ſimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam ſecundæ accederet, cujus genera flore & ſemine refert.

Quamoclit, à primâ ſecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione ſui fructûs, tranſire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam deſcribenda, propter floris fructuſque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipſâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur, ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipſâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: In re tamen libidini utcumque permiſſâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſſâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, *hic tenuiori* quàm par eſt, in hæc contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſœpiuſculæ minus congruentes; quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Turnefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit; in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per

quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX eſt cauſa cur auctores nonnulli qui ſcriptis obſervationibuſque ſuis de Rei herbariæ ſtudio ad hanc uſque diem bene meriti ſunt, in Iſagoge tamen Turnefortianâ deſiderentur. Hi ſiquidem quod Auctori noſtro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Inſtitutiones ſuas ſcribente vitam adhuc agerent, nec niſi defunctis Encomii honorem decreviſſet; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod ſibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnaſio Giſſenſi ſuperioribus ſcientiis imprimiſque *Mathematicis* inſtitutus, qui inter peregrinandum ſtudio Medicinæ Patavii incenſus Lauream ibi ſub Sanctoro Sanctorio conſecutus eſt; dein Phyſicæ Profeſſoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgenſis Gymnaſii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Hiſtoricis, Phyſicis, Mathematicis & Medicis ſcripſit, Iſagogen Phytoſcopicam privatis in cœtibus auditoribus ſuis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum ſpeciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum diſcrimina ad Cæſalpini normam, Logicâ uſus ratione recenſuit, multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, ſperari par erat. Ex Nobiliſſimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgenſis Syndici, Hiſtoriæ Naturalis amantiſſimi,

* Hiſtoria Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philoſophi. Auctore Martino Vogello Hamburgenſi. Argentorati. 1658. in 4°. pag. 27.

& Patriæ ſuæ Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1506. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam, variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo *Botanices* amore redivivo; quas ſtirpes delineare *ei per negotia* non licuit, collectas exſiccavit; nec levi *earum ſarcinâ* onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo *ſanctionum* quibus addicebatur detrimento, horis *ſubſecivis æri* incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonymis prodiere Pariſiis anno 1714. in *folio*. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluceſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſub ceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam & naturalem Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyrocinii in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris

conſilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenſi ſe totum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſtrante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luſtratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem ſe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod ſolum præ cæteris elegit, non quia paternum, ſed ob ſuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveſtigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abſtinuit & ampliorem fortunam recuſavit, ſed etiam Botanici Profeſſoris munus ſibi oblatum in Academiâ Leidenſi neglexit. Latendi quamvis Studioſus ampliſſimam tamen famam ſibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceſſitudine quæ ipſi per litteras interceſſit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem paſſim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domeſticiſque rebus ſupererat, fructus ſunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ diſſeruit, opus & obſervationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præſtantiſſimum; ſed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abſoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ conſumptus vitam clauſit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studioſo & Medico amplâ librorum ſuorum, ſtirpium ſiccatarum, & foſſilium ſupellectile: quæ gazæ non perierant incendio ut Plumerius exiſtimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maſſiliæ ſtatim occurrit, vir obſcuro quidem genere oriundus, ſed obſervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & ſculptis quas eis adjunxit, inſignis Peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum inſtinc-

tus, ſe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religioſæ devovit. Dum Philoſophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis ſcientiis cognatam eſſe perſuaſus, R. P. Maignan celebrem Ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi causâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe inprimis addixit, & ſummopere in Optices, picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculô, Botanicis quibus cum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat: Ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi causâ in inſulas Gallo Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ *penſione* remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in RR. PP. Minimorum Cœnobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indeſeſſus ille vicinos campos perluſtras

bat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blacknotley* Eſſexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quam Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciam perluſtravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Preſbyterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias ſuſceptis de naturali harum inſularum Hiſtoriâ certiorem ſe fecit, nec earum fines ſtudiorum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciâ Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quâ modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modeſto, tum accuratiori quàm hactenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiarum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliiſque operibus ad Theologiam ſpectanti-

bus in ſupplemento rerum memorabilium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoriâ Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis in primiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coraliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo anno 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hîc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & Vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis *Clementis XI. Pontificis ſummi* anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. *Stirpes enim ex* propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cœterique Phyſici explosâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis anno 1678. natus eſt Lucenſi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi deſiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu

à Facultate Medicâ Pariſienſi adepto Ægyptum Æthiopiamque perluſtrandi occaſionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, ſe legationis Medicum ultrò obtulit, & poſtulato Fagonis favore ſub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ ſæpius & Plantarum ſemina & ſtirpes ſiccatas accuratâſque deſcriptiones per epiſtolas miſit. Quum autem in Abyſſiniam uſque cum Regio oratore tenderet, cum eo à ſicariis in itinere interfectus eſt. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos ſcripſit epiſtolis, exſtat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum deſcriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu ſubierunt, Hollandia primum præbet PETRUM HOTTONEM Amſtelodami anno 1648. natum. Is in Lugdunenſi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices ſtudio vacaret, quo impulſus in Daniam hujus regni ſtirpes inviſendi causâ ſe contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Conſulibus revocatus eſt, ut Hermanni Plantarum exoticarum inveſtigationis ergo in Indias delegati Profeſſoris munus obiret, eâ lege ut ſi ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno abſcente digne profeſſorem egit, ipſique reduci eo munere ad tempus reddito tandem poſt ejus mortem HOTTO omnino potitus eſt anno 1695. Præter elegantiſſimam de Botanices Hiſtoria & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in ſtudii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perſpiciendi diſcipulis ſuis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monſpelienſi multi ſane Botanices alumni prodiere, hos inter PETRUS MAGNOL. Magiſter artis meritò potius appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monſpelii natus eſt anno 1638. ex celebri

in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ ſtudio mirificè captus, ſtirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monſpelienſis agri loca nulla ſe fugere voluit; nec ſibi ſoli ſtirpes in eo naſcentes noſcebat, ſingulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monſpelium adventantibus ducem ſe libenter præbebat, eoſque hac comitate ſic devinciebat, ut deinceps Illuſtriſſimis ſuæ ætatis viris ad obitum uſque amicus ſemper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus ſæpius benevolentiam expertus eſt, Turnefortiuſque cui non levem in excurſionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monſpelienſi ſolo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* ſui ſeu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæteriſque Botanographis patriæ cuique ſuæ Plantas deſcribendi viam aperuit. Sicut verò Monſpelienſem agrum *Botanico* ſuo illuſtraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantatum in eo educatarum recenſione contulit. His laboribus Profeſſoris, Regiique Academici penſionem non tantùm in *Civitate* Monſpelienſi, ſed & in Pariſienſi, defuncto *Turnefortio* dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiiſſet, niſi natalis ſoli illecebris captus, ingraveſcente jam annorum numero in patriâ vitam maluiſſet claudere, quod contigit menſe Maio anni 1715. filiumque cùm Profeſſoris ſui muneris, tùm abſoluti operis de novâ Plantas cognoſcendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non ſolùm Botanice Gallica, ſed & ipſe Turnefortius totum ſe debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum ſibi vindicabat. (Patrem enim habuit, artis bellicæ peritum, Regi ſuo devotum, ac in ipſo militaris Præfecturæ munere ad Barcinonis expugnatæ mænia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis ca-

puerunt*: Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit: quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multo poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in *agreſti ſolo* priùs videret; eo conſilio *Avernorum*, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt: quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati, imò cuicumque alii, ſi qua præſtantior ulla foret, maxime per erat. Præter enim ſingularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum in-

tegritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principium Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidiive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feüillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in *Galliis* ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die *Martis* 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Inſtitutionibus præmiſſo deſiderantur.

ACr. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Hiſtoires & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'Imprimerie Royale in* 40.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammani Character Plantarum Lipſiæ 1685. in 12°. idem notis illuſtratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.

Amm. ſupp. Bot. Pauli Ammani ſuppellex Botanica Lipſiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hiſpaniam & Italiam obſervatarum, & ad vivum exhibitarum. Pariſiis 1714. in fol.

Barr. obſ. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hiſpaniam & Italiam obſervatæ, opus poſthumum ad recentiorum Botanicorum normam digeſtum & à nobis editum Pariſiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafnienſia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710 in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. ſex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Profeſſoris Tubingenſis, de ſexu Plantarum epiſtola. Tubingæ 169[illegible]. in 12°.

Chomel. Chomel Synopſis Hiſtoriæ ſtirpium officinalium. *Abregé de l'hiſtoire des Plantes uſuelles par M. Chomel A Paris 17[illegible]2. in* 8°.

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictavienſium in Dioſcoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers* 1561. *in fol.*

Du Tertre R. P. Du Tertre Hiſtoria naturalis Inſularum Gallo Americanarum. *Hiſtoire generale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris* 1667. *&* 1670. *in* 4°. 4. *vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Hiſtoria Plantarum officinalium Peruviæ &c. *Hiſtoire des Plantes Medicinales qui ſont le plus en uſage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inſeritur obſervationum ejus Phyſicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallicè edito Pariſiis 1714. in 4°, vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc eſt Lexicon Plantarum hactenus uſualium &c. Argentorati 1705. in 12°.

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquenſe. *Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix* 1715. *in fol.*

Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoſcendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philoſophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruſſ. Georgii Andreæ Helvingii Flora Pruſſica quaſi modo genita, ſeu Enumeratio Plantarum indigenarum Pruſſiæ Gedani 1712. in 4°.

Jung. Phytoſc. Joachimi Jungii Iſagoge Phytoſcopica Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut meth. Chriſtiani Knaut Methodus Plantarum Lipſiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loeſel. fl. Pruſſ. Joannis Loeſelii Flora Pruſſica, ſive Plantarum in Pruſſiâ ſponte naſcentium Catalog. quem Iconibus illuſtravit Joan. Gottſched. Regio Monti 1703. in 4°.

Munt. nr. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curioſa. Amſtelodami 1711. in fol.

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiſcum ſponte naſcentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantiſſa Almageſti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Hiſtoriâ Filicum Americanarum. Pariſiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum ſtirpium ab ipſo deſcriptarum & in Turnefortii Inſtitutis recenſitarum. Pariſiis 1703. in 4°.

Raii Hiſt. tom. 3. Joan. Raii Hiſtoriæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in f.

Raii Meth. emend. Raii Methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Diſſertatio. Londini 1696. in 8°.

Savaſt. Inſt. R. herb. R. P. Eulalii Savaſtani S. J. Botanicorum ſeu Inſtitutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agroſtographiæ Helveticæ Prodromus Tiguri 1708. in fol.

Sloan. hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Inſularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage to the Iſland Madera, Barbados, Nievos, S. Chriſtophors, and Jamaica With. the natural hiſtory &c. vol. 1. London* 1707. *in fol.*

Sterb. Th. Fung. Franciſci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii conſitus eſt Hortus Illuſtr. Joannis Franciſci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergenſis, ſeu Catalogus Plantarum in agro Noribergenſi ſponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700. in 4°.

Volk. Heſp. Norimb. Joannis Chriſtophori Volkameri Heſperidum Norimbergenſium, ſeu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & uſu Libri quatuor è Germanicâ in Latinam linguam tranſlati. Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epiſtola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

Du 20. Decembre 1718.

M.rs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Juſſieu aux *Inſtitutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles ſeroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai ſigné le preſent Certificat. A Paris ce 26. Decembre 1718.

FONTENELLE, Secretaire perp. de l'Academie Royale des Sciences.

DE USU

DE
USU
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformi*, *Infundibuliformi*, *Rotatus*, *Labiatus*, *perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota ſeſe Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an ſimplex vel compoſitus. Ponamus v. g. illum eſſe Campaniformem; tunc conſulenda eſt Claſſis prima Inſtitutionum noſtrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejuſque genera luſtranda, donec ignoto flos ſimilis occurrat. Namque ſi floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo ſtare debet Philobotanus, indagaturus utrum Piſtillum ejuſdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui ſimilem: his enim ita ſe habentibus, nullus dubitandi locus eſt quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus ſit referenda. Neque tamen ſatis eſt noſſe genus; ſingulæ prætereà Convolvuli ſpecies, quæ ibidem recenſentur, à Philobotano percurrendæ ſunt, ut certior fiat utrum ſpecies illa quam præ manibus habet, deſcripta ſit necne. Enimverò ſi totâ ſuâ formâ, hoc eſt radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus deſcriptioni & iconi reſpondeat ejus ſpeciei v. g. quæ Convolvulus major, *albus C. B.* dicitur, manifeſtum eſt hanc eſſe reverà *Convolvulum majorem, album C. B.* tuncque ſcriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat ſi lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiſcatur. In ſpeciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre ſolitus ſum, ob ſynonymorum collectionem: deinde nomen quod eidem ſpeciei J. Bauhinus impoſuit, propter deſcriptionem & annotationes apprimè utiles: poſtremò & appellatio-

nem à Dodonæo uſurpatam, Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, rarò earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructus forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis *oculis*, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplandas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur; cùm parumper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſua tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longò uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cùm agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excelſas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamſi ea-

rum genera à florum & fructuum forma petenda ſint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercus ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur, niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur; idemque nomen è contra ſibi ſemper arrogarent, etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum, ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis ſæpiſſime fieri, parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei: cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant, diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO NOMINUM

SCRIPTORUM REI HERBARIÆ, quorum mentio ſit in hoc opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini 1570. & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in folio.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis partis primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Memoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſez par M. Dodart, de l'Academie Royale des Sciences, Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. 1676. in folio.*

Baniſter Cat. Stip. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct. Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, Obſervationes è Gallico ſermonum in Latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis : de Admirabili operum antiquorum præſtantia : de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Math. Mathioli Opera C. Bauhini Synonymiis plantarum & notis illuſtrata. Baſileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Baſileæ 1663 in fol.

Beſl. Faſc. Baſilii Beſleri Faſciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Norimbergæ in forma longo 1616.

Beſl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Beſleri, Medici & Reipubl. Noribergenſis Phyſici *ordinarii*. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Muſc. Muſeo di Fiſica di Paulo Boccone. In Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & deſcriptiones rariorum plantarum: auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monſp. Petri Magnol, D. M. Monſpelienſis, Botanicum Monſpelienſe. Lugd. 1676. Ejuſdem appendix, Monſpelii 1686. Ejuſdem Prodromus Hiſtoriæ generalis Plantarum. Monſpelii 1689. in 8°.

Bot. Monſp. App. In appendice Botanici Monſpelienſis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Genadenſis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1978. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Gedanenſis Prodromus primus Faſciculi rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Gedanenſis Prodromus ſecundus Faſciculi rariorum Plantarum Gedani 1689. in 4°.

Broſſ. Broſſæus. *Deſcription du Jardin Royal des Plantes medecinales: Par Guy de la Broſſe, Medecin ordinaire du Roi, Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæſ. Cæſalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæſalpini, Aretini Medici clariſſimi. Florentiæ 1583. Ejuſdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Muſeo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Mathioli Senenſis, à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. ruſt. Caroli Stephani Prædium ruſticum. Pariſiis 1629. in 8°.

C. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante, Medico & Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amſtelodami 1683.

Cluſ. App. Cluſius in Appendice Hiſtoriæ Plantarum.

Cluſ. App. alt. ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ab librum VI. v. g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus, in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. x. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙΣ. Romæ 1606 in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus congntiarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoire des Plantes, compoſée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtetenſis Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdoffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catologus Plantarum Horti Medici, Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth. Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolorum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. edita. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V. L. Griſley in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdof.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. ſuppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Franciſci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edinb. Hortus Medicus Edinburgenſis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683 in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amſtelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impreſſa eſt, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis. Pariſiis 1655. in folio.

H. R. Monſp. Hortus Regius Monſpelienſis Petri Magnol. Monſpelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Pariſienſis. Pariſiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. *Part.* 2. 25. J. Bauhinus, tom. 3. part. 2. pag. 25. Hiſtoria ſcilicet plantarum univerſalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Baſilienſibus; quam recenſuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevenſis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum ſpecies appreſſæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Pariſiis in 4°.

Imper. Hiſtoria naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionyſii Joncquet, Medici Pariſ. Hortus. Parſiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum obſervationibus J. Baptiſtæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Inſulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum inveſtigationi operam dantes.

Lob. Icon. Mathiæ Lobelii Plantarum ſeu ſtirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illuſtr. Mathiæ de Lobel ſtirpium Illuſtrationes, accurante Guill. How, Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obſ. Lobelli Illuſtrationes Plantarum, ſeu ſtirpium Hiſtoria Mathiæ de Lobel Inſulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Hiſtoria generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium, 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Hiſtoriæ generalis Plantarum. Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinenſis, in rerum naturalium cognitione apprimè verſatus, paternæ virtutis hæres digniſſimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebſtad, Miſnici Germani, Hiſtoriæ Rerum naturalium Braſiliæ libri octo; editi ſimul cum Hiſtoria Piſonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Math. Petri Andreæ Mathioli, Senenſis Medici, Commentarii in ſex libros Pedacii Dioſcoridis. Venetiis ex officina Valgriſiana 1565. in folio.

Math. Lob. Icon. Mathiolus à Lobelio memoratus in Iconibus ſtirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operâ Chriſtiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 2. auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Plantarum Hiſtoria univerſalis Oxonienſis Pars 3. auctore Roberto Moriſon, à Jacobo Bobarto non ſolum edita in lucem, ſed maximè illuſtrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, ſeu Præludia Botanica Moriſoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbiliferarum Diſtributio nova, auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1672. in folio.

Munt. Hiſt. Muntingius in Hiſtoria Plantarum in folio. Amſtelodami.

Muſ. Petiv. Muſæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Muſ. Reg. Soc. Cat. Catalogus Muſæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni diſcipulus, Medicinæ & Plantarum ſtudioſus, quarum gratiâ ad caput Bonæ ſpei ſe contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradiſus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinſoni Paradiſus terreſtris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paſſ. Icon. Icones Criſpini Paſſæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ Inſula naſcentium Synonimia, auctore Caſparo Pilleterio. Middelburgi 1610. in 8°.

Piſon. Guilielmi Piſonis de Indiæ utriuſque Re naturali & medica libri quatuordecim. Amſtelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Deſcription des Plantes de l'Amerique, par le Pere Plumier. A Paris* 1693. Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è ſanctiſſimo Minimorum Ordine non moribus tantùm ſed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis diſciplinis & Phyloſophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ ſemper adeo delectatus eſt, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipſe ſolus nondum deſcriptas in Indiis Occidentalibus plantas obſervavit, quam omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro ſummâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens delineandis, incidendiſque iconibus ac deſcriptionibus concinnandis quas prope diem ipſe editurus eſt.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almageſtum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ ſunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. In Venetia 1618. in 4°. Eadem Latine prodiit in folio cum Operibus Cluſii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi. Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Proſperi Alpini de Plantis Ægypti Liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Proſp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Inſularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Cantabrigiæ, 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hiſt. Hiſtoria Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore, Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Pariſienſis, magnas avitæ virtutis ſpes facies.

Richier Onomat. Onomatologia, ſeu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monſpelienſi recens conſtructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico profeſſore, imperante. Monſpelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Deſſein touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc; par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantiſſimæ quidem, ſed nondum editæ, nec forſitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ proſtant Monſpelii in Muſæo Clariſſ. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Auguſti Quirini Rivini, Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ ſunt flore regulari, monopetalo. Lipſiæ 1690. in folio.

Ejuſdem Ordo Plantarum quæ ſunt flore regulari, pentapetalo. Lipſiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Luteriæ coluntur: à I. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Pariſienſis curatore. Pariſiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piſcibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Pariſiis 1536 in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritiſſimus, apud Canadenſes Botanicus & Anatomicus Regius, accuratiſſimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amſtelodami 1689. in 12.

Schvvenck. Stirpium & Foſſilium Sileſiæ Catalogus, à Caſparo Schwenckfelt. Lipſiæ 1600. in 4°.

Scot. illuſtr. Scotia illuſtrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684 in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Pauli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Inſulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel *Bod. à Stap.* Theophraſti Ereſii de Hiſtoria Plantarum Libri decem, quos illuſtravit Joannes Bodæus à Stapel. Amſtelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Maſſilienſis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum inveſtigandarum cauſâ abierat, Maſſiliæ mortuus eſt paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amſtelodami 1647. in folio.

Tabern. Hiſt. Jacobi Theodori Tabernæmontani Hiſtoria Plantarum Germanicè ſcripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, ſive Catalogus Plantarum ſponte naſcentium in montibus & locis vicinis Hercyniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les ſingularités de la France Antarctique ; par André Thevet. A Paris* 1558. in 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus Libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Obſervationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum. Auctore Joanne Baptiſta Triumfetti, Bononienſis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum. Romæ 1688. in 4°.

Veſl. in P. Alp. Veſlingius in Proſperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Luſit. & *Vir. Luſit.* Viridarium Luſitanum Gabrielis Griſley. Ulyſſipone 1660. in 4°.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni, Sempliciſta è ſopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

CLASSIS I. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, campaniformi*, pag. 76.
CLASSIS II. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, infundibuliformi & rotato*, 116.
CLASSIS III. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, anomalo*, 158.
CLASSIS IV. *De herbis & ſuffruticibus, flore monopetalo, labiato*, 177.
CLASSIS V. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, cruciformi*, 210.
CLASSIS VI. *De herbis & ſuffruticibus, flore roſaceo*, 234.
CLASSIS VII. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, roſaceo, umbellato*, 304.
CLASSIS VIII. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, caryophyleo*, 329.
CLASSIS IX. *De herbis & ſuffruticibus, flore liliaceo*, 343.
CLASSIS X. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, papilionaceo*, 388.
CLASSIS XI. *De herbis & ſuffruticibus, flore polypetalo, anomalo*, 418.
CLASSIS XII. *De herbis & ſuffruticibus, flore floſculoſo*, 438.
CLASSIS XIII. *De herbis & ſuffruticibus, flore ſemifloſculoſo*, 467.
CLASSIS XIV. *De herbis & ſuffruticibus, flore radiato*, 480.
CLASSIS XV. *De herbis & ſuffruticibus, flore apetalo ſeu ſtamineo*, 501.
CLASSIS XVI. *De herbis & ſuffruticibus, qui floribus carent & ſemine donantur*, 536.
CLASSIS XVII. *De herbis & ſuffruticibus, quorum flores & fructus vulgò deſiderantur* 550.
CLASSIS XVIII. *De herbis & fruticibus, flore apetalo*, 577.
CLASSIS XIX. *De herboribus & fruticibus, flore amentaceo*, 580.
CLASSIS XX. *De arboribus & fruticibus, flore monopetalo*, 693.
CLASSIS XXI. *De arboribus & fruticibus, flore roſaceo*, 610.
CLASSIS XXII. *Dè arboribus & fruticibus, flore papilionaceo*, 643.

APPROBATIO

Illuſtriſſimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, *Regi à Secretioribus Conſiliis & Archiatrorum Comitis.*

PLENUM hoc opus laboris & induſtriæ, tam magni eſt ad Plantarum cognitionem momenti, ut ſi ejus abſoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam ſatis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, ſuarum deliciarum rudi & indigeſtâ mole huc uſque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingenioſiſſimus & doctiſſimus *Tournefort*, ut molliter auſterum poſſit nunc fallere laborem voluptas. Plurimùm igitur humanæ ſalutis intereſſe cenſemus, ut prælo ſine mora committatur abſolutum illud Artis Herbariæ ſpecimen, expectatione publicâ majus: ex quo omnes intelligant quales erudito ſinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Verſaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clariſſimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Conſiliarii & Medici perpetuò ordinarii, nec non Sereniſſimæ Burgundiorum Duciſſæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuriâ dixeris, cui non lectus præſtantiſſimi eruditiſſimi *Tournefort* Liber Gallicè inſcriptus *Elemens de Botanique*. Satis ſit igitur ad præſentis operis commendationem declaraſſe has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè verſa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium ſegetem continere. Datum Verſaliis Kal. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt : nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur nota propria ſeu χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejungantur : neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeſſendam eſſe, curſim perluſtranda ſunt ejus tempora atque quaſi ætates: quibus ſcilicet initiis ac Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum ſucceſſores; quorum hominum diligentiâ fuerit inſtaurata in diſciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc uſque tempora cum Herbariorum induſtriâ & labore, tum principum munificentiâ ad eum pervenerit ſtatum in quo nunc viget. Ergo Hiſtoriam hanc totam compendio referam, & deinde quid ſuſcipiendum mihi viſum ſit, ut non tantùm inventarum, ſed inveniendarum plantarum multitudo in genera claſſeſque digeratur ad docendum diſcendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam ſpecierum cognitionem unuſquiſque pro memoriæ modulo facile conſequatur.

Etſi plantarum quàm animalium & mineralium uſus antiquior ſit in re medicâ, certum tamen eſt nihil quicquam in plantis veteres quæſiviſſe, præter olera frugeſque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monſtraverant. Conſtat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excoluiſſe exiſtimantur, in animo iis fuiſſe, ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem poſteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ poſt Hippocratis ætatem, Theophraſtum qui philoſophandi ratione inter Herbarios longè præſtitit, de conſtituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitaſſe quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut ævulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & deſcribendis plantis parum operæ poſuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id eſt partium ſtructurâ, ſed quaſi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi diſcendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, ſimilitudine cum aliis rebus quæ uſu veniunt, inventoribus, proprio ſolo, odore, numero foliorum, animalibus quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire ſolent, cæteriſve id genus. Hinc Malva & Ariſtolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Bugloſſum & Iris à ſimilitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemiſia, Gentiana, Lyſimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab Inſulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina ſua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, pentaphyllon, Chiliophyllon, Myriophyllon à numero foliorum. Chryſanthenum à floris, Chryſocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempeſtatibus. Elaphoboſcum denique, Meliſſophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata ſunt. „Longè verò major eſt, inquit Clariſſimus Salmaſius, earum „ copia, de quibus non conſtat quare ita appellatæ ſint: propterea quòd ab imperitis aut ruſticis ea nomina primum excogitata ſunt, ac nulla ratione data, „ quæ eruditi Herbarii nihiloſecius retinuerunt: multa præterea ut ſolet fieri, „ temerè ac fortuitò indita. Quorundam ac fortaſſe plurium imponendorum „ certam fuiſſe auctoribus ſuis rationem non negaverim; ſed nobis prorſus incomperta, vel quod antiquiſſimis Græciæ temporibus cum alia linguâ uterentur, impoſita ſint, vel quòd dialecto ſolis illis populis peculiari, apud quos

Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

naſcerentur ipſæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. „Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum ſpeciebus, in obſcuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chryſippi, Aſclepiadis, Eraſti, Pliſtonici, Soſimenis, & cæterorum opera periiſſe quorum Teophraſtus, Celſus, Plinius & Galenus ſæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum ſequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad uſus humanos revocarunt, & hiſtoriam naturalem promovere conati ſunt, ab ipſo Hippocrate ordiendum videtur.

Parad. 3.

HIPPOCRATES [a] Medicinæ princeps, [b] qui univerſæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evaſit, [d] genitus in inſula Coo imprimis clarâ ac valida & Æſculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ inſignis, vetuſtiſſimus eſt ex iis quorum operibus potimur. Natus eſt anno primo octogeſimæ Olympiadis, hoc eſt anno ante Chriſtum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90.: aliis 104. vel 109. hoc eſt ante Chriſtum 374. vel 369. aut 355. vel 350. [f] Is cum fuiſſet mos liberatos morbis Scribere in templo Æſculapii, quid auxiliatum eſſet, ut poſtea ſimilitudo proficeret, exſcripſiſſe ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, inſtituiſſe medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clariſſimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: tranſcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum obſervationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum uſu, in ſcriptis ſuis diſſeminavit. Qua in re Botanicen longius propagaſſet ſummus vir & ſaluti poſterorum meliùs conſuluiſſet, ſi earum deſcriptiones addidiſſet quibus ætate ſua Θεραπευτικὴ continebatur. Sola tamen nomina vireſque recenſuit plantarum circiter quatuor & triginta ſupra ducentas, deſcriptiones Cratevæ Herbariorum ſui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipſe in curandis ægrotantibus occupatus.

HIPPOCRATES.
a *Plin. lib.* 7. *cap.* 51.
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc*
d *Plin. lib.* 29. *cap.* 1.
e *Celſ. in Proem.*
f *Plin. ibid.*
g *Plin. lib.* 26. *cap.* 2.

CRATEVAS namque ſive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam ſibi comparavit, ut *ἄριστος ῥιζοτόμος* ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te ſemper miratus ſum inquit divinus ſenex; unde Plinii locus obſcurus videtur, in quo legitur ipſi Mithridati Cratevam adſcripſiſſe unam Mithridation vocatam; niſi forte ſupponamus plures Cratevas & Mithridates fuiſſe plantarum cognitione delectatos. [h] Cratevas autem Herbarius, teſte Dioſcoride & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte verſati exiſtimantur) radices multas apprimè utiles, herbaſque nonnullas non ſatis deſignatas reliquerunt. Verumtamen priſcis hoc dandum elogii, etſi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipſis elaboraſſe. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod ῥιζοτομικὸν ſeu herbarium appellat Nicandri Scholiaſtes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile ſit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus eſt, deſcriptiones & loca indicaſſe. An verè conjecerim judicare poſſunt, quibus fragmenta

CRATEVAS.
Epiſt. ad Crat.
Lib. 25. *cap.* 6.
h *Dioſc. in Præfat.*

Cratevæ quæ aſſervantur in Bibliothecâ Cæſarea inſpicere licet.

THEOPHRASTUS.
a Diog. Laert.
Salmaſ. Prolegom. in lib de Homonym. Hyl jatric.
b Geſn. Biblioth.

,, THEOPHRASTO[a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Ariſto-
,, telis diſcipulo palma danda eſt, ob eos quos de plantarum hiſtoriâ & cauſis re-
liquit libros ſexdecim & plures, *quibus ſimile nihil unquam procuderunt Roma-
na ingenia*. In his verò non tantùm de naturâ & differentiis ſtirpium, ſed de
earum culturâ & vegetandi modo fusè diſſerit, plantarum quingentarum cir-
citer nomina ſine deſcriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.
,, [b] Permulta inſunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis
,, hodie cognoſcuntur, mutatis nimirum nominibus apud poſteriores. *Haud enim*
,, ſimilia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapro-
pter planè deſperandum eſt, his temporibus Theophraſtum elucidari poſſe: non
quidem quod ad textus reſtitutionem, quæ demum ſummorum virorum labo-
ribus fortè obtinebitur, ſed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theo-
phraſtus egit ſub nominibus ſibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri poſſit?
niſi forſan accuratiſſimè perluſtrando per plures annos loca in quibus ſtirpes
quaſdam indicavit: quod tamen vix ſperari poteſt, cùm deſcriptiones earum

c Conring. in prod. in Art. med.

,, deſiderentur. [c]Id ſummè dolendum quòd longa ætas operibus Theophraſti mul-
,, tum decerpſerit, plurimaſque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophraſti
,, ſæpe vix aſſequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quiſquam
,, hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; ſed & qui in Latinum hoc
,, opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini ſermonis quam herbarum peri-
,, tior videtur fuiſſe; unde in plurimis cùm propter hanc, tum alias cauſas mentem
,, Theophraſti minùs feliciter expreſſit. Quin etiam haud parùm tenebrarum le-
,, ctoribus offudit ſectione librorum in capita & *ſingulis capitibus breviarii præ-*
,, *miſſa* præfatione: utpote cùm ſæpè illa diviſa ſint quæ jungi maxime debent,
,, uti è contrario conjuncta quæ erant ſeparanda: argumenta autem illa capitum
,, lectorem plerumque ſeducant. Interim tamen ex ipſis apparet quanto ingenio,
,, quantaque doctrinâ conſcripti fuerint. Prodiit verò & ipſius Theophraſti Græ-
,, cum opus & Latina Gazæ verſio non ſemel in lucem. Primus Græcum Lati-
,, numque textum junctim edidit Daniel Heinſius, opere quo ſimul & reliqua
,, ejuſdem Theophraſti Græco-Latina dare conatus eſt. Quamquam autem titu-
,, lus illius editionis referat ab Heinſio textum Græcum locis infinitis partim ex
,, ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca ſuppleta, malè concepta re-
,, cenſita, interpretationem quoque paſſim eſſe interpolatam; Epiſtola dedi-
,, catoria item loquatur in Græco textu Augiæ ſtabulum eſſe expurgatum: Etſi
,, denique diffitendum minime ſit, editionem illam omnibus illis antegreſſis
,, præſtare; multa tamen, imò longè plura meritò deſideraveris. Sanè operæ
,, quis prætium facturus ſit, qui varias emendationes præclarorum virorum
,, (quales profectò plurimas Claudio Salmaſio in opere Exercitationum Plinia-
,, narum debemus) diligenti ſtudio collectas ediderit. Longè elegantior &
,, multis modis laudabilior eſt illorum de plantis Theophraſti librorum editio,
,, quæ ſeorſim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amſtelæ-
,, damenſis. Eſt ſanè opus illud ut longè præſtantiſſimum atque optimum,
,, ita meritò plurimi æſtimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theo-
,, phraſtum adornaret, nec quæ in libros Theophraſti de cauſis plantarum

ſcripſerat, & quorum nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. Ut ut de Stapelio cenſeat Coringius, ejus notæ, ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius. Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita, duo maxime nobis eſſe debent ſolatio: naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris; tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt, cùm de earum viribus Sermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt. [a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum diſcipuli ad duo millia. Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo [b] homo ſuavitate inſigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octoginta, & tamem de brevitate vitæ queſtus eſt. [c] Theophraſtus autem moriens accuſaſſe naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus verò, quorum id maxime interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum fuiſſet ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

a Diogen. Laert.

b Noct. Attic. lib. 15. cap. ult.

c Cic. lib. 3. de finib.

Romani [d] omnium utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis tradiderunt, *niſi debellato Mithridate*. Namque Mithridates maximus ſua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ ſuæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere, præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curioſus & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commentationum harum, & exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

d Plin. lib. 25. cap. 2.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſsâ. Poſt eum unus illuſtrium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad D. Auguſtum, inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis, humani illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, [e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. [f] Otium, inquit, ſi eſſem conſecutus, Fundania, commodius hæc tibi ſcriberem quæ nunc ut potero exponam, cogitans eſſe properandum: quod, ut dicitur, ſi eſt homo bulla, eò magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me, ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita. Au-

CATO.

VALGIUS

VARRO. *an. ante Chriſt. 25.*

e *Plin. lib. 18. cap. 3*

f *Varro lib. 1. de Re Ruſtica ad Fundaniam uxorem cap. 1.*

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica ſcripſerunt.

a *Caſtell. de vitis illuſt. medic.*

MUSA & EUPHORBIUS.

,, [a] Eadem ætas clariſſimos tulit medicos, qui autem ex Græcia in Italiam
,, tranſtuliſſe videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS
,, nobile par fratrum, quorum alter Augusti Cæſaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Muſæ, cujus operâ D. Auguſtus ex ancipiti morbo convaluerat, ſtatuam ære collato juxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt, teſte [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Muſæ medici lactucâ conſervatum fuiſſe in ægritudine. Libellum autem ſcripſit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenſpurgenſis, Archiater Iſinenſis reſtituit, inſtauravit, & Tiguri apud Froſchoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b *In Aug. vita.*
c *Plin. lib. 19. cap. 8.*
d *In 4o. 1537.*

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronenſis, mortuus in Aſiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam verſibus etiam perſecutus eſt, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; ſed præſtantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Triſt. lib. 4. eleg. 10.

Sæpe ſuas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet ſerpens, quæ juvat herba Macer.

Geſn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro ſunt potius Ægidii cujuſdam medici qui ſimili carmine de urinis & pulſibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.
e *In præfat.*
f *In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Iatric.*

Nec omittendi ſunt duo viri Latini, etiamſi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioſcoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex *indicibus authorum, quorum* operibus Plinius uſus eſt. [f] Salmaſius exiſtimat eos non multo tempore anteceſſiſſe ætatem Dioſcoridis aut Plinii.

DIOSCORIDES.

g *Galen. lib. 6. de ſimp. medicam. facult. in proœmio.*

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, poſtea Cæſaream Auguſtam nominarunt, cæteros ſuperavit ſtudio ac diligentiâ, quibus materiam medicam complexus eſt. [g] Anazarbenſis Dioſcorides, inquit Gale-
,, nus, quinque libris, materiam omnem utilem abſolvit, non herbarum
,, modò, ſed & arborum & fructuum & ſuccorum & liquorum, memorans in-
,, ſuper & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium
,, perfectiſſimè tractatum de materia medicamentorum confeciſſe. Nam licet à
,, majoribus eò plurima de illis benè ſcripta extent, tamen à nemine omnium
,, æquè de omnibus; niſi quis Tanitrum prædicet Aſclepiadis. Ego, inquit [h] Geſ-
,, nerus, Tanitrum libri alicujus inſcriptionem eſſe conjicio, cujus autor ſit Aſclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare poſſumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioſcoridis opus abſolutiſſimum exiſtimaretur.

h *De rei herb. ſcriptor. ad Trag.*

i *Cornarius in Epiſt. nuncup. ſuæ verſion. Dioſc. edit. anno 1557.*

,, [i] Quo tempore vixerit Dioſcorides, inquit Cornarius ambiguum fecerunt
,, quidam qui poſteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipſo multa illa Plinius tran-
,, ſcripſiſſe putetur, quæ ſæpe ad verbum eadem cum ipſo habet; cùm tamen nul-
,, lam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus ſua in ſingulis libris accepta
,, refert. Ego verò an ex ipſo tranſcripſerit aut ex alio unde etiam Dioſcorides,

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à ſe alieniſſimum facit in Plinio moveor; ſed priorem Plinio fuiſſe cenſeo, velut Suidas tradit, cujus hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic conſentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in ſequentium librorum omnium initiis nominat; eſt autem hic Areus, velut ego judico, Philoſophus ille Alexandrinus, quem Cæſar Anguſtus poſt victoriam Actiacam, ingreſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admiſit, quo ipſi apud cives exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præfationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſſum mutua benevolentiâ conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonnulli pro Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub [a] Nerone Conſul fuit cum M. Licinio Craſſo Frugi: Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum fuiſſe, cum inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus dioſcoridis φίλτατος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus videtur, quàm Licinius pro Lecanio uſurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioſcoridem vixiſſe apud Cleopatram ſub Antonio, & ſcripſiſſe quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexandrino ſeu *Phaca Cleopatræ familiari* eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ aſſequitur [b] Geſnerus ea non differre ab iis quæ extant, niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti digeſta fuerint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſnerus, & revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lambecio tam diligenter deſcriptus.

a An. Chriſt. 64.

Suidas vixit circa annum 1090.

b De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.

c Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) juſſu, Dioſcoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio, Juſtino, aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariſſimo oratore Cæſareo Augerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Conſtantinopolitanæ & Amaſianæ edita eſt) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothecam tranſmigravit. Membranaceum eſt, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringenta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa compactura quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miſerèque corroſa eſt. Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nunc utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio

Ex Lambec. deſcriptione.

,, Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cum
,, ubi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat, quodammodo divinandum ſit.
,, Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſ-
,, tinctione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Bizan-
,, tii, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe
,, Olympiade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit,
,, & primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis
,, autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententiarum
,, in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi mo-
,, dus ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum
,, ſæculis nonnulli Libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amigdalum, Coroneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? Idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio, cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat plantarum. In
,, viribus recenſendis [a] merito in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de-
,, ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu-
,, ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe-
,, ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod
,, in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po-
,, tiùs ſit, aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad
,, affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à
,, Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
,, graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt,
,, ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

a Corring. Introd. in Art. med.

COLUMELLA.

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit, [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit, [e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim. Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebra-
,, verant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſua-
,, vitate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
,, num carmen eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate ele-
,, gans, non affectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-
ruptione.

b Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.
c Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.
d Idem lib. 3. cap. 3.
e In fine lib. 9.
f Cap. lib. 1.
g De divin. lection cap. 28.
h Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.

ruptionem. [a] Scripſit de re ruſtica minimè ruſticè. Inter omnes enim qui extant Rei ruſticæ ſcriptores, ſolis inſtar eminet ac elucet: libris duodecim univerſam ruris diſciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuiſſe videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Hiſtoriâ mundi, quam Veſpaſiano Imperatori, vel ut aliis placet Tito conſecravit (quæque verè mundus eſt rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Eraſmus, [c] opuſque diffuſum, eruditum nec minus varium quàm ipſa natura) à duodecimo libro obſervante [d] Geſnero uſque ad vigeſimum ſeptimum, variis omnino modis de ſtirpibus tractat, philoſophicè, hiſtoricè, medicè, ruſticè, magicè &c. magna pars Dioſcoridis ſcriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioſcoridem ipſe nuſquam citet; aliis nimirum autoribus uſus, ex quibus Dioſcorides quoque pleraque deſumpſerat. Ex Theophraſti etiam de Hiſtoria plantarum libro plurima tranſtulit, & quædam non ſatis feliciter.

PLINIUS.

a *Ioan. And. Quenſtedt de vi is doctrina illuſtr.*

b *Præfat. in Plin.*

c *Plin Epiſt. lib. 3. Marco ſuo.*

d *Genſ de Rei herbar ſcriptor. ad Trag.*

Plinium etiam à Dioſcoride multa tranſcripſiſſe vulgaris eſt opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Geſnerus, Dioſcoridem & Plinium iiſdem autoribus uſos fuiſſe exiſtimarunt. In eandem ſententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmaſius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioſcoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicumque Dioſcoridem & Plinium concordes in aliqua deſcribenda plantâ animadvertes, ait Salmaſius, tuto credere potes ab eodem fonte hauſiſſe utrumque, ſive hic ſit Sextius Niger, ſive Diodotus, ſive Julius Baſſus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioſcorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloem in Judæa foſſilem & Euphorbium Chamæleæ ſuccum eſſe ſcripſerit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioſcoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioſcorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque ſcriptioni vacaret inſcius alterum eidem operi incumbere.

e *Salmaſ Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl iatric.*

Hæc ſi vera ſint, famæ Dioſcoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioſcorides enim graviter laceraſſet Nigrum, quo tempore ejus ſcrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioſcoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypoteſi revera tribuenda. Præterea Dioſcorides, ut monet Cornarius, opera ſua dicaſſe videtur Areo Philoſopho Alexandrino. His addi poteſt Plinium in nonnullis à Nigro deſſentire, in quibus cum Dioſcoride convenit. In Hyperico v. g. & Androſæmo quæ à Nigro confuſa, à Dioſcoride & Plinio diſtincta ſunt. Quapropter veriſimile eſt Plinium & Nigri & Dioſcoridis operibus uſum fuiſſe; hujus autem vel caſu, vel alia de cauſa quam ignoramus, oblitum fuiſſe: nec prætereundum eſt plantarum ſupra mille mentionem feciſſe, ac proinde ætate inferiorem fuiſſe Dioſcoride, qui ſexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli diſciplinæ operam dederit niſi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquiſſimus ne Plinium quidem nominavit inter Herbarios: & tantùm abeſt ut Dioſcoridem furti accuſarit, quin po-

tius eum omnium ſui temporis diligentiſſimum appellarit, nec Sextium Nigrum, ſed Aſclepiadem tantùm ipſi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmaſio, dubius redditur ex iis quæ Antonio Muſa ſumpſiſſe videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius obſervavit, [a] quæ de Veronicâ ſcripſit ex Muſa ſi contuleris, Plinius mutuaſſe videtur, non obſtante quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diverſos librorum elenchos, ipſius nulla fiat mentio, ſed tacitus ipſum prætereat. Quid mirum igitur ſi altum ſit apud ipſum de Dioſcoride ſilentium?

a *In præfat. ad libr. Anton. Muſæ.*

[b] Aliud habemus argumentum longè fortiſſimum, inquit Salmaſius, quo omnes victi nobis concedãt oportet ex Dioſcoride quæ compoſuit de herbis Plinium non accepiſſe. Ordo eſt quem in his exponendis ambo ſecuti ſunt. Dioſcorides reprehendit priores, quòd malo uſi eſſent ordine in ſtirpium naturis exequendis, quorum alios ſpecies junxiſſe ait inter ſe, quæ toto genere diſſiderent, nonnullos qui per ſeriem litterarum eas deſcripſerant, multùm etiam hoc modo conturbaſſe rationes earum, diſparatis ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico ordine proſequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ compoſuit de plantis ex Dioſcoride non accepit. Verùm Salmaſii pace dixerim eum ordinem, quem Dioſcorides improbavit, Plinio forte arriſiſſe, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forſan melius ordinanda. Vel ut ſolent Plagiarii ordinem à Dioſcoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

b *Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.*

[c] Viginti millia rerum, inquit Plinius dignarum curâ (quoniam ut ait Domitius Piſo, theſauros oportet eſſe non libros) ex lectione voluminum circiter duum millium, quorum pauca admodum ſtudioſi attingunt, propter ſecretum materiæ, ex exquiſitis autoribus centum incluſimus triginta ſex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut poſtea invenerat vita. Nec dubitamus multa eſſe quæ & nos præterierint. Homines enim ſumus & occupati officiis, ſucciſiviſque temporibus iſta curamus, id eſt nocturnis. [d] Poſt cibum ſæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prioris ex ſorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more ſumebat) æſtate ſi quid otii jacebat in ſole, liber legebatur, adnotabat, excerpebatque. Nihil enim umquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam ſolebat nullum eſſe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeſſet. Poſt ſolem plerumque frigidâ lavabatur; deinde guſtabat, dormiebatque minimùm. Mox quaſi alio die ſtudebat in cœnæ tempus: ſuper hanc legebatur, adnotabatur & quidem curſim. [e] Ex annotationibus quidem hujuſmodi curſim & properanter excerptis hos libros naturalis Hiſtoriæ compoſitos liquet. Quare à ſententia Joſephi Scaligeri viri præſtantiſſimi dimoveri non poſſum, qui non inconſideratè judicat huic immenſo operi ultimam manum nondum acceſſiſſe, cum Plinius Miſeni claſſem imperio regens incendio Veſuvii periit. Neque propterea cenſendum eſt ejus Hiſtoriam abſolutam fuiſſe, quòd eam Veſpaſiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè probat Salmaſius, prius ad ſcribendum de aliqua diſciplina, quàm ad eam co-

c *Plin. in Præfat. Hiſt. nat.*

d *Plin. Epiſt. lib. 3. Marco ſuo.*

e *Salmaſ. in Judic. de Plin.*

In Scaligerian.

In Judic. de Plin.

gnoſcendam venire, ſic & fortè præfationes componere ante operis abſolutionem. Plinius forſan deſperans de immenſo ſuo theſauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adverſaria poſteris relinquere cum ſuæ erga Imperatorem obſervantiæ, & grati animi teſtificatione, quàm ea ſupprimere.

Inſuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmaſius; Plantarum nempe ſcientia, Linguæ Græcæ exquiſita cognitio, otium, tum & ea ſcientia quæ vocatur Critice. [a] Quantum ſane progreſſum fecerit in Herbaria ſcientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Caſtoris neſcio, ſed illud ſcio, nihil ex hortis illis in libros ſuos transfudiſſe. Quæcumque enim commentatus eſt de Re Herbaria, ex Græcis ea ſcriptoribus tranſtulit, & verbis eorum in propriam linguam converſis deſcripſit. [b] Dici vix poteſt quantùm & quoties non ſatis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falſa & inconcinna de pleriſque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temerèque congeſſit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, ſed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena fide poſitis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio uſus eſt in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi ſucceſſit in aliis. [e] Sed præter monſtra & carcinomata alia ſunt infinita quibus magnus occurrit, & merito ſuſpiciendus ac fovendus. Hoc ſolo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ illâ ſuâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis tranſmiſit, quarum memoria hodie non omnis abſque illo eſſet, funditus intercidiſſet. Operis ipſius conceptio ac conformatio, diſpoſitioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius exiſtimari par eſt, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus ſit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otioſos, qui univerſam Hiſtoriam naturalem unius laboris & operis monumento conſignarit.

a *Prolongom in libr. de Homonym. Hyl. intric.*
b *Ibid.*
c *In Judic. de Plin.*
d *Prolegom.*
e *In Judic. de Plin.*

PALLADIUS.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illuſtris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columela, annumerandus eſt. [f] Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem durum nominaſſet, Columella inquit elegantior & terſior eſt. Item Palladius niſi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina ſui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronenſis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, ſic ſemper ſtudioſè legi ut ſatiari delectatione non poſſem. Videbar enim illis legendis ruri eſſe, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphaſſet & de Pyrrho, in agris conſumpſit extremum tempus ætatis: ubi ad focum ſedenti magnum auri pondus Samnites cùm attuliſſent, ſpreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum ſibi videri, ſed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accerſitus eſt.

f *De Trad. diſciplin. lib. 3.*
g *In præf lib. de Re ruſtic.*

Ex his manifeſtum eſt Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increviſſe: à Græcis enim hac in arte Romani victi ſunt.

GALENUS.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium ſtudio incubuerunt, mediam quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate an-

tiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat; floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] Qui Hippocrati » Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione » fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat quàm » Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod attinet atque » compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum enim ubique for» marum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in plerisque ſcriptis, intempeſtivis » ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque periodis non ſine moleſtiâ li» bros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret & orationis ſeriem quodammo» do abrumpat, lectorem etiam ipſum longioribus hiſce deliramentis in negli» gentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tamen medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliaſque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit, & Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

[a] Cardan. de Subtil. lib. 16.

[b] Photius in Biblioth.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta quas con-

fultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis ſingularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris ſpeciebus ejuſdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide naſcentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud ſingulare & uni plantæ proprium, genericum evaſurum eſſet; hoc eſt ſignificaturum ſpecies omnes plantarum quarum nota propria eadem eſt. Quamobrem nihil mirum ſi ex ſinceris puriſque fontibus, principia Botanices non hauſerint antiqui; cum obſcuritas ſola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in cauſa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda ſint præcepta in appellandis plantis, quantique ſit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipſam accommodatis.

Deſcriptiones plantarum quas antiqui uſurparunt, damnum ex confuſione nominum genitum quodammodo reſarcirent, ſi ex his plantæ veteribus familiares dignoſci poſſent: ſed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam deſcriptiones & picturas ejuſmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum ut loquitur Plinius, atque ita ſubſcripſere effectus. Verùm & pictura fallax eſt & coloribus tam numeroſis præſertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat tranſcribentium ſors varia. Præterea parum eſt ſingulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri ſermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti quoniam ſatis videbatur poteſtates, vimque demonſtrare quærere volentibus, nec eſt difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, ſcientiâ Antonii Caſtoris, cui ſumma auctoritas erat in ea arte ævo noſtro, viſendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

[a] *Plin. lib. 25. cap. 2.*

Nec Galeni diſſimilis fuit ſententia: ſtatuebat enim plantas à præceptore addiſci debere non librorum uſu. [b] Equidem inquit, non poſſum non accuſare & illos quoque, qui primi herbarum formas ſcriptis docere ſunt conati, cùm melius exiſtimem ab ipſo præceptore oculis diſcere, ac non aſſimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam ſic & verior & manifeſtior eſſet doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, ſed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentiſſimus. Quis enim plantas ex Dioſcoridis aut antiquiorum operibus cognoſcere poſſet? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius deſcribantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum deſcriptiones attentè legere, iconeſque ſedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inſpectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non poteſt. Neque vero ullius ponderis ſunt, aut conſideratu digna, quæ adverſus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiuſque diſputaverunt; cum uſu quotidiano ſit compertiſſimum imaginem bene depictam longè exquiſitiùs & certiùs docere figuram, ſimiliaque quæ in ocu-

[b] *Gal. in præmio lib. 6. de ſimpl. medicam. facult.*

[c] *Conring. Introd. in Art. med.*

„ los incurrant, non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm am-
„ pla quævis deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quàm à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarum memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Numquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, *Ocimoidem*, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, *Symphyto* petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὑσσωπος πόα cap. 30.

Ὤκιμος γνώριμον. lib. 2. cap. 271.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum materiæ medicæ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianis (*Pergamenum fuiſſe probat* Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compoſitis. [b] Ex
„ juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni regione Archiatri, ex
„ quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea *eſt*
„ electa parvitas, ut diverſis antiquorum Auctorum libris in unum congregatis;
„ ea quæ utiliora in curationibus poſita erant, ad ſanitatem hominum, in pau-
„ cis voluminibus omnia continerentur. Quo facto in 72. libris à nobis com-
„ prehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quampluri- mis ineptis & alienis. Quis credat inquit [c] Fuchſius, Oribaſium quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

ORIBASIUS.
a *Suidas.*

b *Ex præfat. in Medic compendium ad Euſtachium filium.*

c *In præfat. ad Aphor Hipp.*

[d] AETIUS Amidenus ſeu Amida Meſopotamiæ oppido ortus, eandem
„ penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa quoque
„ ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinctione aut ra-
„ tione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio In hoc, inquit habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 350. vel, ut aliis placet, 455. Verùm conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

AETIUS.
d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex Trall.*

e *De Viris Med. illuſt.*

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Aſiâ minori ſic appellatus, Oribaſio, Aëtioque poſterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ ſuperiorem extitiſſe inde cognoſcitur, quòd ille hujus, ut idonei ſcriptoris, medicamentorumque ipſius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hiſpaniâ, libros duodecim de Re Medicâ ſcripſit, in quibus à veterum placitis diſſentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquieſcendum eſſe judicans. Galenum quidem reprehendere auſus eſt, quod tunc temporis magnum, & quaſi læſæ Majeſtatis Medicæ crimen videbatur: ipſumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philoſophari & aliter curare demonſtravit; ſed præmiſſo elogio, [b] diviniſſimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

ALEXANDER TRALLIANUS a *Guint. Andern. ibid.*

b *Trall. lib. 5. cap. 4.*

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni ſimiam vocat, [c] longa jam rerum obſervatione inſtructus, Hippocratis, Galeni, & Oribaſii monumenta latiſſimè diffuſa ſummo brevitatis artificio in ſeptem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congeſſi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipſe vidi. [d] Inſigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipſum ſolebant obſtetrices, & eum de rebus quæ mulieribus poſt partum acciderent, conſulere; unde eum *Obſtetricium* appellaverunt Geſnerus de Oribaſio, Aëtio, & Ægineta ſic ſentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam diſceſſerint, & nihil ferè prorſus de ſuo adjecerint, ſed omnia ſua ex Galeno, vel iiſdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa paſſim de ſuo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occaſio fuit, ut qui in alia orbis parte & poſteriores tempore vixerint.

PAULUS ÆGINETA *anno Chriſti 420. ex Vvolfg. Juſto 380. ex Renato Mor.*

c *Caſtellanus.*

d *Hiſt. Dynaſt. Abul. phar.*

e *De Rei Herbar. ſcriptor. ad Trag.*

Æquius de Arabibus judicaſſe videtur Geſnerus, quàm cæteri Medici qui ævo ſuo ſcripſerunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conſeruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipſis eſt attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri juſſerunt. [f] Primus autem eorum qui ſcientiis operam dedit, fuit Chalifa ſecundus [g] Abu Jaafar, Al-Manſur (ſeu Almanſour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philoſophiæ etiam ſtudio incubuit ac præcipuè Aſtronomiæ. At ubi devolutum eſt inter ipſos imperium, ad Chaliſam ſeptimum Abdallam [h] Al Mamunem (ſive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orſus fuit avus ipſius Almanſour, & ſcientiam locis quærere aggreſſus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipſos eſſent libros philoſophicos ad ſe mitterent; qui cùm ad ipſum quos haberent miſiſſent, conquiſitis ille interpretibus peritis, eos ipſis accuratè vertendos impoſuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ verſi eſſent, homines ad eos legendos incitavit,

ARABES.

f *Hiſt. Dinaſt. Abul. Phar.*

g *Chaliſatum obtinuit anno Hegiræ 137. Chriſt. vero 754. obiit anno Hegiræ 158. Chriſti 774.*

h *Chaliſatum obtinuit anno Hegiræ 198. Chriſt. 131. obiit anno Hegiræ 218. Chriſt. 833.*

„ eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vocare & eo„ rum diſputationibus intereſſe ſolitus, & eorum diſſertationibus delectari. Por„ ro & medici erant Johannes Ibn. *Batrik interpres*, *Al-Mamounis libertus*, „ qui & fidus fuit in libris *medicis vertendis*, *felix in ſenſu reddendo*, at „ Arabicè minus eleganter *loquens* : *Philoſophiæ quam Medicinæ major ipſi* „ peritia. Ex eorum numero etiam *Sahal Ibni Schabour qui Alcaouſay* appel„ latus. Medicina clarüit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn „ Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphu„ rienſi convenirer Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit pro„ ferendo, nequaquam autem in medicando.

SERAPIO *anno Chriſt. 742. ex Renat. Mor. 1066. ex Vuolfg. juſto a Geſu. de Rei Herbar. Scriptor ad Trag.*

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] om„ niumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum Græ„ corum, tùm Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit : ab initio „ quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod „ plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut Abugaric, Abic, „ Arabari, Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex Dioſcoridis & Ga„ leni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non deprompta ſimplicia, partim cognita hodie, partim incognita. [b] Serapionem jam emendationem habemus curâ Alpagi & Coſtæi, ut obſervavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

b *Conring Introd. in Art. med.*

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur, & liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *AlHhaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur ; ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium, tum & tractatus de humani cor„ poris partibus ab eodem auctore editi. [c] Raſis autem volumen de Re *Medi*„ ca in novem libros digeſtum condidit, quorum tertius alimentorum & medi„ camentorum ſimplicium facultates edocet. Joannes Serapio etiam paſſim hu„ jus auctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia eſſe quàm quæ dicto „ Razis libro habentur. An vero in Continente ſic inſcripto hujus auctoris ope„ re inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe, ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus Abbas Renaudotus Golius in notis ad Alfarghany, „ de urbe Raii loquens hæc habet de Razi: Atque iſto gentili nomine paſſim ce„ lebratur philoſophus & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nem„ pe Rhazis vulgò dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus „ uti & denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorũ, ut qui Indicem ſatis „ magnum effecerint, auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particularibus

c *Gneſ. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.*

[...]ibus opus, *Alteb Elmanſouri* Medicina Manſoriana dictum, velut Almanſori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanſorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanſor Filius Iſaac, F. Ahmed Muctafis Chalifæ Abaſſidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almanſor Chalifarum eorundem Abaſſidarum ſecundus, Imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. deceſſit.

AVICENNA ſeu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum ſecundum ſui operis de Medicamentis omnis generis conſcripſit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctores citat Galenum: Dioſcoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia ſerie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hiſpalenſem fuiſſe affirmat, alii Arabem, Caſtellanus Perſam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenſis fuit, unde ſe in Bocharam tranſtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Manſur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphshana duxit, atque ibi ex ea nati ſumus ego & frater meus. Fusè ibidem vitam ſuam perſequitur, & præſertim ſtudendi rationem: Bochara autem ſeu Buchara & Bochar urbs eſt in Mawaralnahra, ſeu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere diſtans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuiſſe Perſam, ſed non Bactrianum, ut cenſuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus eſt, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Voſſii ſententiâ. [e] Avicennæ opus ſatis exactè dedit Andreas Alpagus, & poſt hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Coſtæus Laudenſis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fuſa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus eſt anno Hegiræ 370. Chriſti 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Chriſti 1037. Conſule Plempium in ejus vitâ.

AVICENNA.
a *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*
b *Hiſt. Dinaſt. Abul-phar.*
Baud Lexic. Geograp.
c *In vitâ Avicen.*
d *Voſſ. de philoſ.*
e *Conring. introd. in Art. Med*
f *Heurn. de Studio medic.*

Arabibus immiſcendus eſt ACTUARIUS, etſi Græcus fuiſſe exiſtimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico ſermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Pariſienſis omnino eruditus exiſtimat eum vixiſſe undecimo ſæculo, ſed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non oſtendit. Ut ut ſit Actuarius ex Dionyſio Coronio, ut veterum noviſſimus, ſic recentiorum primus cenſeri poteſt. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni ſylva, cæterorumque in hoc genere ſimilium, immenſa complectuntur volumina, idem unus omnium belliſſimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipſe per ſe reperit, tam appoſitè jungit, tam decenter uſibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam temperamentum facere videatur.

ACTUARIUS.
g *Geſn. Biblioth.*
h *Coronius in Præf. Actuar.*

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damaſci, pluribus medicamentorum compoſitionibus quibus hodie feliciter utimur, famam ſibi comparavit. [i] Scripſimus, inquit, in libris explanationum noſtrarum, ex his quæ experti ſumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione ſummam conteximus, quam *Grabadin* noſtrum vocamus, quod eſt Compendium ſecretorum in quo expertas & præclaras medicinas ex

MESUES.
Anno Chriſti. 1158. ex Symph Campeg. Caſtell. & Ren. Mor. 1163 ex Vvolſg. Juſto.
i *In præfat.*

» his quæ acquiſivimus & invenimus,ab eis quæ medicinæ arcana ſcitè faciunt
» tradere dignum diximus.

AVERROES.
a *Symph. Campeg anno Chriſti* 1165. *ex Vvolfg. juſto* 1170. *ex Ren. Mor* 1150. *ex Caſtell.*

» [a] AVERROES medicus cognomento commentator, philoſophus clariſſi-
» mus, ſectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hiſpaniæ vetuſtiſſimam urbem
» floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere medici-
» nam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum
» natum eſſe ex nobili quadam familiâ, ejuſque patrem judicem, & caput exti-
» tiſſe ſacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auſpiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuiſſe, obſervavit [b] Reineſius; ſed Aben Jacob ſecundum Almohadum non tertium fuiſſe notavit [c] Nicolaus Antonius Hiſpalenſis. Cæterùm Averroes inſigniorum ſtirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recenſuit, ut notat [d] Geſnerus; idque fecit impulſu amicorum, & maximè juſſu regis Miramamolini, cujus medicus fuiſſe videtur Caſtellano.

b *Epiſt.* 15. *ad Hoff.*
c *In Biblioth. Hiſp.*
d *de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

ABENBITAR.
e *Joan. Leo de ſcriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Orient.*

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, vel ut
» alii ſcribunt EBENBITAR, [e] natus eſt in civitate Malaga in Bœtica. Phi-
» loſophus & medicus fuit præſtantiſſimus,Herbariuſque maximus,eoque è pa-
» tria ſua diſcedens ad Orientem verſus profectus eſt, perquirens Africam uni-
» verſam atque Aſiam ferè totam. Cùm verò ex India regreſſus eſſet, pervenit
» ad Chairum, & in ſervitiis Saladini Soldani primi ex Chairo ingreſſus eſt,
» quem magno affecit honore. At poſt mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL
» BAITAR reverſus eſt domum ſuam, & ibi compoſuit præſtantiſſimum li-
» brum ſecundùm ordinem alphabeti, tribus voluminibus *completum. Qui*
» obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ [f] *594. Abenbitar, ait* [g] *Geſne-*
» rus, ſcripſit de Simplicibus Medicamentis *opus inſigne* & magnum, ordine
» alphabetico, citatis autoribus, quod à [h] *Bellunenſi aliquoties citatur*, qui &
» Arabicum compoſitorem alicubi nominat.*Hoc nuper ex peregrinatione ſua in*
» Orientem ſecum advexit doctiſſimus vir [i] Gulielmus Poſtellus. In eo (inquit
» in epiſtola quam de his ac peregrinis & ſecum advectis libris nuper ad me,
» ſcripſit) ſimplicia quamplurima & remedia innumera quorum, nec nomen,
» nec virtus, nec uſus adhuc nobis innotuit, ſunt expreſſa; atque omnia ita
» abſolutè, ut quidquid ſuper his medicamentis apud Dioſcoridem, Galenum
» & Oribaſium imperfectum & mutilum eſt, ex hoc volumine reſtitui ac ſar-
» ciri poſſit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariſſ. Dodartius doctor medicus Pariſienſis, Sereniſſimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ ſcientiarum ſocius, qui mentem omni doctrinâ, pectus ſapientiâ munitum gerit. Excuſſis enim hujus auctoris operibus manuſcriptis, collatiſque cum antiquiorum libris, operum Dioſcoridis, Galeni & Oribaſii reſtituendorum parum ſpei nobis reliquit. Dolendum tamen clariſſimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchiſedech Thevenotium,Academiæ regiæ ſcientiarum ſocium,prius mortuum fuiſſe,quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctiſſimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt.Eruditiſſimus [k] Conrin-

f *Chriſti* 1216.
g *de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*
h *Andreas Alpagus.*
i *Barentoni natus in Neuſtria à Franciſco rege in Orientem miſſus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Pariſiis* 1581.
k *Introd. in Art. medic.*

jius medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerant, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtatur Nicolai Myrepsi Alexandrini opera. [a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, qui ejus ſcripta Latio *donavit)* quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto annis 1155. ſub Federico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumerandum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & denſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata.

Myrepsus. a *In præfat. Myrepſ. Circa annum 1098. ex Vuolg. Juſt.*

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit Nicolai Præpositi nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non habet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum.

Nicolaus. Præpositus. b *Fuchſ. ibid.*

[c] Hildegardis Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bingenſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna quædam etiam ſuperſtitioſa & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideoque à [d] Gulielmo du Val doctore medico Pariſienſi erudítiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pingua diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

Hildegaadis. c *Geſn. iBbliot. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag. Vivebat anno 1180.*

d *Hiſt. monogr. pag. 22.*

De ratione ſcribendi Joannis Plateárii Salernitani, ex ejus præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medicinæ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum ſit arbor, an frutex, herba radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

Plateárius. *anno Chriſti. 1300.*

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit Mathæus Sylvaticus Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

Sylvatius.

[a] In hoc autem non ſolùm pharmaca ſimplicia, quamvis ea maximè, ſed alia etiam quævis vocabula obſcuriora & externa quæ apud medicos barbaros uſurpantur, obiter hic explicanda ſunt; ſed plerumque alia valde corrupta ſunt nulla uſquam obſervata orthographiâ. Græca & Arabica ſæpe dicit quæ neutra ſunt. Magnum eſt chaos & immenſa monſtra dictionum quæ malè ſcribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait [b] Conringius, non ſine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus ſtudioſorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Chriſti 1336. ex Wolfgango Juſto: 1220. ex Geſnero: 1319 ex Caſtellano.

Nec multò pluris faciendæ ſunt, quæ ſub [c] ARNALDI DE VILLANOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philoſophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multò terſior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononienſis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ ſcripſit de agriculturâ, multiſque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipſum de Cannabis culturâ diſſerentem. [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus ſeminare debent ipſum in locis pinguiſſimis, in quibus longum valde proveniet, & groſſam & multam ſtupam habens ex groſſitie corticis ejus, & quantò rarius ſeminabitur, tantò magis ramoſum erit. De ſignis bonitatis equorum ſic habet. [g] Melior equorum eſt ille qui habet viſum amplum & acutè videt in longinquum, & habet quadratum corpus & fortes aures & longas comas & curtas gambas de retro & ſubtile muſellum, & caput faſtum, & ſuaves pilos & amplas grappas & collum groſſum & comedit bene, &c.

Quid ineptius [h] Horto ſanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obſcurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid abſurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Mediolanenſis? [m] cujus opus propter barbariem, id eſt, imperitiam cùm rerum tùm verborum apud eruditiores medicos & pharmacopolas melioris hujus argumenti ſcriptis, qualia præcipuè ſunt Jacobi Sylvii, non immeritò poſtponitur: quemadmodum & obſcuriſſima illa Luminaria & Nicolai & aliorum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in deſuetudinem abeunt.

[n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis habebatur. Razis deinde, præſertim nonus ipſius ad Almanſorem liber, in quo abſoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, Albucaſis, Avenzoar, Meſuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi. Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, ſive ut ipſi vocabant practicæ ſcriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valeſcus & aliorum innumerabilis turba; ſed inter præcipuos producebatur Arculanus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio habebatur nulla, nec nominibus ſuis juſtis ſatis noti erant principes, cùm vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à pleriſque, imo omnibus appellarentur: ſcripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, niſi quod tranſlationes quædam corruptiſſimæ pariter ac barbariſſimæ ex Galeno à paucis magni theſauri loco poſſiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

a *Geſn. Biblioth.*
b *Introd. in Art. med.*
c *Mortuus anno 1363. vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hiſpal.*
d *Anno 1385.*
e *Anno 1473.*
f *Lib. 3.*
g *Lib. 9. cap. 8.*
h *Editus Auguſt. Vindel. Germanicè anno 1486. Latine Venetiis 1511.*
i *Anno 1495.*
k *Anno 1517.*
l *Anno 1526.*
m *Geſn. Biblioth.*
n *Melchior Adam in vita Cornarii.*

Sole libelli haberentur, alter Aphoriſmorum, alter Prognoſticon, qui interdum etiam in ſcholis ubi magni illi principes locum ultrò ceſſiſſent, prælegebantur.

Per ſæcula fermè quatuor ea barbaries diſciplinas & bonas artes penè extinxerat, cùm deficiente ſæculo quinto & ſeptimo, Dei ſummo munere natæ ſunt, ſeu potius è cœlo delapſæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere ſordidos, quaſi è tenebris in lucem protulerunt & priſtinæ dignitati reſtituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum *diſciplinarum*. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophraſti ex Græco ſermone in Latinum converſa. [a] Theſſalonicæ honeſto loco natus Theodorus Gaza, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini ſecundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio ſuperaret. Victorino autem Feltrenſe magiſtro uſus, uſque adeo copioſè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latiniſſimè ſcriberet, nec planè dignoſci poſſet an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipſa Græca Latinè verterentur. [b] Ex Græcis vertendo nonnunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; ſed eleganter & *analogicè*, ſtilo uſus non affectato ſed puro & facili, veteres Latinos imitatus, [c] qui tamen in multis reprehendi poteſt, ſenſum auctoris non aſſecutus. [d] Primus Ariſtotelem ex barbarie in Latium reduxit, ſic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius poſtea, ut par erat, enuclearunt Theophraſtum Julius Cæſar Scaliger Veronenſis, Robertus Conſtantinus Cadomenſis, tùm & Daniel *Heinſius* & *Bodæus* à Stapel Batavi, & Claudius Salmaſius *Divionenſis* non *Galliæ* tantùm ſed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore, Sixto IV. ſummo Pontifice.

THEODORUS GAZA.
a *Paulus Jovius in Elog.*
b *Geſn. Biblioth.*
c *Geſn de Rei herbar. ſcriptor ad Trag.*
d *Geſn. Biblioth.*

[e] HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus eſt anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis *vigeſimo* ſecundo ſcribere orſus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ doctorum *manibus* verſantur, tùm etiam Plinii Veronenſi Hiſtoriam naturalem caſtigavit. [f] Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, ſummiſque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & diſciplinarum gloriam ſuſcitat, ob ſuſceptum inconſulto ſenatu ſuo Aquilegienſe ſacerdotium, exul factus & de poſſeſſione ejectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexandri Pontificis ſummi ſportulâ quodammodo ſuſtentatus. Paucis vero poſt menſibus peſtilentiâ contactus deſertus ab omnibus, infeliciſſimo mortis genere oppreſſus eſt. [g] Vir eruditionis nomine nunquam ſatis laudatus Dioſcoridem nobis primus Latinum reddidit elegantiſſima & Pliniana oratione, ubi tamen accuſatur quòd nimio Plinium imitandi ſtudio nonnunquam à Dioſcoridis mente receſſerit. Adjecit etiam Corollarium longè doctiſſimo, quo non Dioſcoridem ſolùm & Rem medicam *illuſtrat*; *ſed* etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. [h] Quidquid enim à Theophraſto, [i] Athenæo, Oribaſio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliiſque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.
e *Voſſius de Hiſt. Latin.*
f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*
g *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*
i *Fuchſ. Epiſt. nuncup. Hiſt. Plant. in fol.*

C iij

„ hominibus ſparſim notatum eſt, hoc totum in Corollario ſuo, uno quaſi
a Geſn. ibid. „ faſce complexus eſt. [a] Idem in Plinianis caſtigationibus paſſim quædam ad
b Geſn. Biblioth. „ ſtirpium cognitionem utilia permiſcet. [b] *Ejus caſtigationes primæ in C. Plinii* naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quædam poſteriores, utræque apprimè utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum ferme menſium
c Fuſch. ibid. „ circiter quinquies mille craſſiora ſanaſſe ſe vulnera glorietur. [c] Et quidem „ hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius, eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quòd ipſe primus, quamvis profeſſione medicus non eſſet, „ ſecurè tamen in utramque aurem dormitantibus medicis, nutanti tunc, brevique caſuræ Rei Herbariæ manus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non poſtremus
d In Præf. ad Plinium. eruditione ſed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus eſt, cùm neglectis veterum exemplarium veſtigiis, & priſcarum ante ſe editionum ſecurus, plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumdedit, cùm plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint, ſed parùm intellecta.

RUELLIUS. Patria Sueſſionenſis, Medicus & Canonicus Pariſienſis obiit. 1537.
e Fuſch. ibid.

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulopoſt imitatus „ eſt JOANNES RUELLIUS Gallus homo, ſupra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac ſtudio cum „ prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Latinitate donatum exhibuit; unde rerum exquiſitamque Materiæ medicæ cognitionem petere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avicennæ & aliorum „ Arabum inſulſis, erroribuſque non levibus refertis de Re Herbaria placitis, è „ puriſſimo fonte *Dioſcoride ſtirpium notitiam hauriremus. Certarunt itaque* „ inter ſe hi duo inſignes viri uter alterutrum vinceret. Honeſtum ſanè Heſiodo & Galeno noſtro teſtibus certamen è quo uterque immortalem eſt conſecutus gloriam. Cæterum cùm Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtirpium nomenclaturas, quibus eas Dioſcorides appellavit acceſſione novarum, „ quas nobis magna ex parte monachorum & muliercularum ſuperſtitio peperit, obſcuratas nunc & obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno „ Dioſcoride deſcriptas animadverteret, paucis abhinc annis opus ut apparet „ multis vigiliis adornatum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, „ Galenum, alioſque veteres & recentes probatos auctores de ſtirpibus ſcriptum
f Geſn. Biblioth. „ eſt, complecti magno ſtudio annixus eſt. [f] In hoc argumento nihil quod „ ſciam in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judicio,
g Fuchſ. ibid. „ quod bona aliorum veniâ dixerim. [g] Quare à pleriſque hodie vir ille bonus „ male audit, eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præſertim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos „ tranſtulerit commentarios; cùm tamen conſtet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ ſparſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compendium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum acceptum referat.
h Sammarth. Elog. lib. 1. „ [h] Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioſcoridis, ſed Actuarii,

Scribonii Largi & ſcriptorum de Medicinâ veterinaria verſionibus. [a] Cum ſuſceptis liberis uxorem extuliſſet, abdicata medendi arte Sacerdotium in templo Deiparæ Virginis Lutetiis Pariſiorum Poncherii antiſtitis liberalitate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum decebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate Budæo proximus eſſet, & Latini ſermonis nitida puritate ſuperior haberetur, ut præclarè indicat Dioſcorides in Latinum è Græco emendatè traductus.

a Paulus Jovius in Elog.

Editio prima Operum Dioſcoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Pariſiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioſcorides ex verſione Hermolai Barbari Venetiis excuſus eſt Kal. Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioſcoridis primus Interpres exiſtimetur, niſi dicatur ejus opus poſthumum Aloſii & Franciſci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Aſtenſis curâ 23. annis poſt Hermolai obitum impreſſum fuiſſe. Verùm hæc ad Ruellium nihil attinet, tunc enim Hermolaì verſionem, neque codices manuſcriptos in manibus habebat. [b] Nihil æquè me torſit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus ſum quod Bibliopolæ typis excuſum circumferunt) in quo permulta manifeſtiſſimè depravata ex varia auctorum lectione & præſertim in libris venenorum, ex vetuſtiſſimo Pauli Æginetæ codice ad priſtinam ſinceritatem reſtituimus.

b Ruell. in Præfat. primæ Edit. ad Anton. Do-ſomum.

[c] Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui poſt Ruellium *hanc medicinæ partem illuſtrare* aggreſſus eſt, accedamus. Quamvis verò ille *non magnam admodum* herbarum notitiam habuiſſe videatur, ut qui profeſſione medicus non fuerit, eoque tempore quo denſiſſimis tenebris Res Herbaria obducta jacuit, ſua ediderit, tamen quia complura obſcura ac depravata Dioſcoridis loca enucleavit, & priſtino nitori reſtituit, debet vel hoc ſaltem nomine illius ſtudium & conatus nobis probari: cùm nihil æquè ad rectè *intelligendum* Dioſcoridem, alioſque auctores conducat, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioſcoridis paulò longius receſſerit, nec eorum legitimum ac genuinum ſenſus aſſecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris interpretibus commune eſt, utpote qui non raro Plinii magis quàm Dioſcoridis ſenſum exprimere ac ſequi ſtuduerint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioſcoridis interpretem plane grammaticum eſſe judicant, non magnopere reprehendo. [d] Morborum tamen atque humani corporis vitiorum genus omne, quorum ſubinde meminit Dioſcorides, diligentiſſimè explicat. Commentarii ſæpè nimis prolixi ſunt, cùm in ſingulis ferè capitibus novas præfationes παρέργος attexant. Quod ad ipſarum ſtirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commentariis addiſcet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum teſtimonia, variarum rerum cognitionem, Dioſcoridis intellectum & variam exemplarium lectionem utiliſſimi ſunt. [e] Habuimus enim inquit, Marcellus, antiquiſſimum codicem Longobardis litteris ſcriptum, antiquitatis egregium

MARCELLUS VIRGILIUS.

c Fuſcb. ibid.

d Geſn. Biblioth.

e In Præfat. primæ edit.

,, & ob id ſaltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam
,, Dioſcorides fuerit, incultè quidem, ſed multa fide oſtendit: quòque minus
,, elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi poſtea
,, & in manibus omnium triennio jam verſionem eſſe quam Sueſſonenſis Ruel-
,, lius in Gallia à ſe confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegienſis Patriar-
,, cha, patritiæ gentis. Venetus homo, Hermolaus Barbarus addito Corollario,
,, jampridem à ſe confectam morte præventus edere ipſe non potuit. Ex inter-
,, pretibus verò illis alterum impreſſo tantum Dioſcoridis *codice*, cujus plura
,, penè ſunt vitia quam integræ partes ad eam uſum fuiſſe patet. Nec in labore
,, illo præter bonam interpretis fidem, ex propoſito ſibi ſcriptoris *hujus* exem-
,, plari legentibus aliud præſtare voluiſſe. Alterum vero morte præventum,
,, quale cogitaverat, opus illud edere non potuiſſe. Marcelli verſio edita eſt
anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud
Joannem Soterum 1529. *in folio*; Baſileæ vero *in octavo* per Andream Ca-
tandrum & Joannem Bebelium 1532. ſed doctiores viri pluris fecerunt ver-

a In Præfat.

,, ſiones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit Mathiolus
,, ut Ruellium admiſerim, quod ejus converſio omnibus facta ſit vulgatior ac
,, frequentior in ſtudioſorum manibus verſetur. Adde etiam quòd hæc com-
,, muni ferè omnium, medicorum præſertim judicio præferatur.

MANARDUS. *Obiit anno 1536.*

JOANNES MANARDUS Ferrarienſis, medicus ſuo tempore perce-
lebris, plurima ſcripſit in Epiſtolis ſuis quæ Dioſcoridem illuſtrant, maximè
libro octavo, in quo Marcelli verſionem multis locis emendavit & Hermo-
,, lai atque Ruellii interpretationem tutatus eſt. Manardi oratio ita perſpicua
,, eſt, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut neminem
,, non niſi delicatiorem offendat, nec ſanè quiſquam putet Galenum, Oriba-
,, ſium, Æginetam à Manardo accuratius excuſſos quàm Ciceronem, Demo-
ſthenem, Plinium, cæteroſque elegantioris notæ. Scripſit etiam annotatio-
nes in Joannis Meſuæ Simplicia Medicamenta, in quibus ut ipſe loquitur
multa obſcura declarantur, conciſa ampliantur, amiſſa reſarciuntur & erra-
ta corriguntur.

LEONICENUS.
b Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.

Eodem ſæculo magna cohors interpretum, criticorum, & reſtitutorum
Theophraſti, Dioſcoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICE-
,, NUS [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad ſtir-
,, pes noſcendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro
Plinio ſcripſit adverſus Leonicenum. Natus eſt Vicentiæ anno 1428. obiit

c Vander Linden de Script. med.

,, Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquan-
,, do ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis
,, & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, ſenectutis vitia elu-
,, deret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, ſalubre vero cor-

d Joſeph. Scalig. Epiſt. 19

,, pus, hilari frugalitatis præſidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab
,, incunabulis ipſis ad 30. annum, morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad ſe
,, redierat, pertæſus vitæ, penè ſibi manus violentas adferret. Sed poſt trigeſimum
,, annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac ſenſuum officiis in-
,, teger, nulla morbi ſuſpicione ad 96. annum pervenit. Quod ſi verum ſit, id

plane

planè aſſecutus eſt ſingulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abſtinens, ſomnique minimi, præſertim verò veneris continentiſſimus, uſque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ inſtrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus eſt & commentariis illuſtravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum ſtudioſi deferant, cùm nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de poſteritate quàm optimè meritus.

a Paulus Jovius in Elog.

b Ruel. de Nat. ſtirp. lib. 2. cap. 62.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrarienſis, edidit in lucem Examen omnium ſimplicium medicamentorum quorum uſus eſt in Officinis, in quo de plantis ſæpiſſimè diſſerit. Hoc tamen Aloiſius Mundella Brixienſis, Horti Patavini præfectus, capere non dubitavit. Joſephus Scaliger Braſavolum appellare ſolebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Braſavolus, ob Commentarios in Aphoriſmos Hippocratis & indicem illum locupletiſſimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS. anno 1534.

In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus eſt Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelſia autem eſt arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primùm Monachus Carthuſianus, deinde Ludimagiſter Argentorati per annos novem, poſtea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut neſcires magiſtratui acceptior, an populo gratior eſſet; ſed intra ſeſquiannum magno procerum civium, & maximè ſuorum luctu, fatis ibi conceſſit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico ſcripto Herbariam Medicinam juvare & illuſtrare conatus eſt. Quamvis autem multa in illius ſcriptis deſiderentur, utpote quòd deſcriptiones picturis non reſpondeant, & quod paucas admodum & vulgares tantum ſtirpes protulerit; quódque ſæpe non ſuis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de cauſâ meritus eſt, quod ipſe primus omnium rectam pingendarum ſtirpium rationem denuo in Germaniam noſtram invexerit aliiſque hanc imitandi occaſionem præbuerit. Cætera quæ in eo deſiderantur cùm illâ præſtare non potuerit multas ob cauſas, potiſſimum verò propter crebras ac multas typographi moleſtias, qui importunè inſiſtebat, editionemque ut ſemetipſe in aliquo ſuarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum conſtet Brunfelſium primum fuiſſe in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è craſſiſſimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex ſententia ceciderint, veniâ digniſſimus eſt.

BRUNFELSIUS

c Melchior Adam.

d Geſn. Biblioth.

e Melchior Adam.

f Fuch. Epiſt. nunc. Hiſtor. Plant. in fol.

[g] Brunfelſio in hoc ſtudio illuſtrandæ Rei Herbariæ ſucceſſit EURICIUS CORDUS, *natus in Haſſiæ vico cui nomen Simiuſa, vel Simeſuſa eſt. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter ſingularem Poëtices, aliarumque diſciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentiſſimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu profuerit,

EURICIUS CORDUS.

g Fuchſ. ibid.

» Botanologicon ſeu Colloquium de variis Herbis editum, quod ille poſte-
» tati, ſuæ diligentiæ teſtem reliquit, abundè teſtatur; adeo ut nunc noſtrâ com-
» mendatione huic opus non ſit. Hoc tamen in præſentia dicere volui, virum
» hunc longiori vitâ fuiſſe digniſſimum, ut qui operâ ſuâ inſtaurandæ Her-
» bariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiſſet. Obiit anno 1538.

RIFFUS. a *Anno* 1539. JOANNES. LONICERUS. b *Anno* 1531. c *Geſn. Biblioth.*

Nec prætermittendi ſunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinenſis, [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenſis Profeſſor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioſcoride ſecutus eſt. [c] Riffus, inquit Geſnerus, imperitus, rhapſodus, homo impuden-
» tiſſimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchſii, Hieronymi Tragi, Manar-
» di, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & noſtris quoque lucubrationibus,
» omnia denique ex aliis corraſit, ut ſolet ſine delectu, dummodo habet quod
» dicat, nihil ultra penſi faciens. Lonicerum verò obiter aliquando inſpexi, nec
» reperi quod placeret, cùm alias tùm quod videbatur ſutor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d *Melchior Adam.* e *Riffus in Præf. ad Cord.*

» [d] Illuſtrator ſummus Dioſcoridis, & feliciſſimus indagator Herbarum non
» antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Naſcitur Simeſuſii in
» Haſſiâ anno 1515. 18. Februar. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit in
» Valerio Cordo cùm in univerſa medicinâ perdiſcendâ, tum verò præcipuè
» cognoſcendi ſimplicia medicamenta incredibile ſtudium, ad quod illum pa-
» rens Euricius Medicus, idemque Poëta clariſſimus & auctoritate & exemplo
» inflammavit, qui filium ab incunabulis inter ipſas herbas & flores educari
» voluit. Varias peregrinationes ſuſcepit, quo certius & exactius omnia ſuis
» oculis ſubjecta cognoſceret, neve aliorum narrationibus deciperetur. Ac primò
» quidem perluſtravit omnem fermè Germaniam ac vicinas Septentrionales re-
» giones, intravit horrentes ſaltus, ſuperavit editiſſima montium juga, demiſit ſe
» in profundiſſimas ſpecus, & pleraque ſummâ diligentiâ perveſtigavit, quæ in
» iſtis partibus gignuntur, paucis huc uſque nota. At quoniam bona pars me-
» dicamentorum exoticis conſtat, ne illa parum cognita haberet, convertit ſe ab
» Aquilone ad alteram mundi plagam, adſcitoque uno atque altero comite,
» pervenit in Italiam, ubi brevi novus hoſpes propter ingenii præſtantiam mul-
» tis admirationi eſſe cæpit. Præter exquiſitas in Dioſcoridem annotationes concinnavit Hiſtoriam plantarum quatuor libris comprehenſam cum iconibus non ſpernendis, quarum maxima pars in Hiſtoriâ Tragi reperitur, ſed in deſcribendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte ſublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde deſcriptiones ejus non æquè ſunt omnes abſolutæ. Qui cordi operibus utuntur; monendi ſunt ſcholia illa brevia, quæ præfixâ ſtellulâ notantur autographo addita eſſe ab Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Eccleſiæ Paſtore, Theologo omni litterarum genere doctiſſimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ſtirpibus ornatū poſſidebat, eaſque eleganti carmine deſcribere ſolebat. Æmilius autem, ut monet [g] Thalius quoties Cordi nomen ſcribebat, veluti priores tres litteras abreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typographico committendum deſcripſit, accidit ut perperam Odum legerit, tranſcripſeritque pro Cordo: ideo:

f *Geſn. de Hortis Germ. & in Epiſt. à C. Bauh. editis.*
g *Sylva Harcyn. pag.* 123.

que in his ſcholiis *Odi* loco, *Cordi* vox eſt ſubſtituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Luſitanus & Joannes Rodericus Caſtelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes ſcripſit in Dioſcoridem, in quibus de rebus ſibi planè incognitis ſæpiſſimè diſputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS. *anno* 1550. *Geſn. Epiſt. pag* 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobienſis, Julii III. Archiater, qui non ſolùm Hiſpanica Linguâ commentarios adornavit in Dioſcoridem; ſed [b] annotationes in eundem, juxta vetuſtiſſimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi ſeptuaginta vel plures locos, in quibus Dioſcorides partim perverſus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina ſua priſcaque deſtitutus dictione conſpiciebatur. Quos omnes quàm accuratiſſimè fieri potuit, caſtigavi ac reſtitui, adjutus antiquiſſimo ac integerrimo codice manuſcripto. Graviter tamen accuſatur à Mathiolo tanquam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] ſuperioribus annis non ſolum in ſuos in Dioſcoridem commentarios Hiſpanico idiomate conſcriptos majorem noſtrorum laborum partem tranſtulit; ſed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parſimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi ſplendoris, qui in noſtris minoribus elucet, in iis conſpici poſſit. Præter Dioſcoridem opus etiam de plantis Ariſtoteli attributum interpretatus eſt. Obiit anno 1552.

LACUNA. *anno* 1552.
b *Editæ Lugd. Apud Rovillium* 1554 *in* 16.
c *Lac. in Præf.*
d *Matth. in Præf.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus eſt Heideſpachii, pago [f] Brettæ, Philippi Melanchtonis patriæ vicino, ſub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis inſtruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit in collegium D. Fabiani cooptatus duas perſonas ſuſtinuit, & miniſtri Dei & naturæ, id eſt Concionatoris & Medici; atque in utriuſque functione id conſecutus eſt, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo ſalutis erat. Poſtea Saræpontum ſe contulit à Philippo Comite Naſovienſi, cui jam in morbo periculoſo adfuerat, & quem priſtinæ ſanitati reſtituerat, invitatus. Saræponti Hiſtoriam herbarum condidit in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant honorificis ipſe prædicat verbis. Poſtea Hornbacum rediit, ubi tabe exhauſtus, mortuus eſt. In hac autem Hiſtoria quæ in libros tres diviſa eſt, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præſertim de iis quæ in Germania naſcuntur, fusè diſſerit. Icones non ſpernendæ ſunt, deſcriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obſcuræ; denique laudes omnes adæquaſſet Tragus, ſi vires plantarum ſibi maximè perſpectas, quas plurimas certè perſpectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius ſeparaſſet.

TRAGUS.
e *Melchior Adam*
f *Bretta non longè diſtat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus eſt, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis ſignificet, Zuviccaviæ Miſniæ oppido [g] natus eſt anno 1500. Mortuus 1558. Anno

CORNARIUS.
g *Melchior Adam.*

„ vigeſimo primo Wittembergæ magiſter eſt renunciatus: mox anno 23. licen-
„ tiatus Medicinæ: ſed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad An-
„ glos & rurſus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Baſileam venit. Com-
„ modum reperit ibi quos penitus interiiſſe creditum erat, medicos Græcos
„ Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioſcoridem in Aldina Ve-
„ netiis officinâ excuſos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem tranſ-
„ miſſos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos de-
„ diſſet familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam viſendi deſiderium
„ in eo fermè reſtinxit, eumque annum ipſum Baſileæ detinuit. Ex illo porro
„ tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipſum ſe-
„ cutus erat, totum ſe ad Græcam medicinam contulit, Græciſque ſe totum ad-
„ dixit, quos ſecutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania
„ Northuſæ, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpur-
„ genſi ac Jenenſi Academiis, non ſine laude ſua & auditorum fructu. Mortuus
„ eſt Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum verſum dicavit Auguſtano Sena-
„ tui, qui ſollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum ſolaribus coronatis
„ Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripſit ipſe in transferendo eo
„ auctore ſe perpetuis quindecim annis laboraſſe. Extat Galenus totus magna
„ etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum tranſlationi-
„ bus ipſius operâ caſtigatis. Eſt Cornarii Latinus Aëtius, qui univerſam me-
„ dicinam ſexdecim libris includere conatus eſt. Dedit & Æginetam, qui idem
„ quod Aëtius ſeptem libris efficere ſtudio habuit. [a] Quos ego, inquit Cornarius,
„ Dolabellis noſtris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aſpretudines offendere
„ poſſit, qui modò ipſe dedolatus ac lævigatus ad *illos legendos acceſſerit.* Ex
Theologis etiam vertit Cornarius Baſilium magnum, *Epiphanium, Chryſo-
ſtomum.* Ut ad rem Herbariam veniamus, *Dioſcoridem* tranſtulit & Emble-
„ mata ſingulis capitibus adjecit. [b] In quibus *etſi* rerum cognitio non admodum
„ ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac
„ proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio paſſim, tum
„ Dioſcoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis reſtituitur. Adver-
ſarium habuit Leonarthum Fuchſium, qui in pluribus locis ejus verſionem
reprehendit. Cornarius pariter Fuchſium carpſit, maximè in eo libro cui no-
men fecit *Vulpecula excoriata, ſeu Refutatio Hiſtoriæ Leonarthi Fuchſii*, &
in alio cui nomen eſt, *Nitra, ſeu Brabyla, pro Vulpecula excoriata aſſer-
vanda* alludens nempe ad Fuchſii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem*
ſignificat.

a In Epiſt. nuncup.

b Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.

GOUPYLUS. *Obiit anno 1560*

JACOBUS GOUPYLUS Pictavienſis, Doctor medicus Pariſienſis, Græ-
cè & Latinè doctiſſimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina
„ locum Pariſiis adeptus eſt. [c] Dedit caſtigationes in Dioſcoridis libros breviſſi-
„ mas ſed utiliſſimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diverſis
„ (excuſſis & manuſcriptis & locis veterum medicorum Dioſcoridem citantium
„ & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus ſcriptoris libros
„ verterunt) emendatur, ſervatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione.
Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

c Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.

adnotavit.[a] Verùm gliſcentibus in Gallia civilibus diſcordiis, cùm turbulenti de plebe homines in muſæum quòd pluribus voluminibus tum impreſſis tum manuſcriptis ornatum habebat, involaſſent, ſacramque illam ſupellectilem profanis manibus violaſſent ac diripuiſſent, tantum inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphraſim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relinqueret.

FUCHSIUS.

[b] Wembdingæ quod Rhætiæ eſt oppidum pulcherrimo loco ſitum, in ditione ducum Bavariæ, natus eſt LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Haibrunæ, Erphordiæ, Ingolſtadii ſe humanioribus litteris & Philoſophiæ addixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit uxorem. Ingolſtadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illuſtriſſimo Principe Georgio Marchione accerſitus eſt anno 1528. iterumque Ingolſtadium petiit, & denuo Onolzbachium; ſed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico 1535. Academiæ Tubigenſi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus Tubingæ 1566 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit aſſidui laboris; Plantarum Germaniæ ſatis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ, magno Herbariorum commodo primus exhibuit: ſed Dioſcoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus deſcriptiones accommodare conatus eſt, plurima abſurda confinxit, pluraque luce clariora eſſe affirmavit, quæ tenebris pluſquàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Hiſtoriam abſolutam plantarum tradidiſſe. [c] Neque ſanè inquit peregrinarum tantum ſtirpium ſuaque ſponte in Germaniâ noſtrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta ſepes & dumeta paſſim proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potiſſimum rationibus moti ſumus. Primum ut Herbariæ Medicinæ ſtudioſi, earundem etiam hiſtoriam integram & in ordinem digeſtam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non eſt tradita, apud recentiores verò non niſi manca & confuſa. Dein ne poſteris noſtris accidat, quod nobis eveniſſe nemini obſcurum eſt, ut ſcilicet quæ hodie ſunt omnibus notiſſimæ ſtirpes, illis prorſus incognitæ fiant. Nam quis eſt qui neſciat Dioſcoridis ſæculo, pleraſque herbas tam notas fuiſſe, ut illum piguerit earundem notas quibus à poſteris ſuis agnoſcerentur, tradere? Quòd ſi tamen hodiè peritiſſimos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoſcat. Sic fumum nobis vendidit Fuchſius: nam pro deſcriptionibus illis quas pollicebatur integris, ſolâ fermè verba Dioſcoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonniſi pauca addidit, ſuis tribuens quas Dioſcorides, Galenus, cæterique plantis in Græcia naſcentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit acerrimus; quapropter plurima ſcripſiſſe quæ non intelligebat à pluribus accuſatur, & à [d] Franciſco Valleſio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφάβητος dicitur. Summis tamen viris ſui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Coſmo Florentiæ Duci: ab illo inſignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus ſtipendium egregium annuum recuſavit. Præter Apologiam adversùs Gulielmum Puteanum; Sebaſtianum Montuum; Jeremiam Thriverium; Joannem Pla-

[a] *Sammarth. Elog. lib. 2.*

[b] *Melchior Adam.*

[c] *Fuchſ. Epiſt. nunc. Hiſt. plant. in fol.*

[d] *Lib. 4. Contrev. cap. 8.*

coromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum : ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS.

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit; à Franciſco Rabelæſo „ noſtrate nihilominus contemptim appellatum in iis libris quos ingenioſâ magis „ quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit : & certè ejus ſcripta „ ejuſmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpon„ deant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit; „ quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude, quòd illud potius alienæ induſ„ triæ quàm ſuæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſu„ lani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſi„ marum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorum diſ„ pendio amiſſarum aut hactenus ſuppreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam „ Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi „ quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio, natu„ ram omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus conditionem ſtudioſis „ hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab hâc ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius, qui harum rerum teſtis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri, in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholaſtici Pitton, Medici erudittiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guillelmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis, ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pellicerium ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratâ Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe; quarum altera conſtat variantibus, ut aiunt, lectionibus pluſimorum codicum, ad oram libri adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſuâ, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubuerat, continuis etiam piſcium ſectionibus, eorum naturam exploraſſe. Hæc

[a] *Thuan. ad ann.* 1566.

In Elog.

In Vita Rond.

[b] *In Serie Præ-ſa. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter diſſereret, quem imprimis venerabatur, frequentiſſimè viſebat, & Hiſtoriæ naturalis cognoſcendæ ſuaſorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] ſolebat. PELLICERIUS enim poſt ſuam apud Venetos legationem, à Franciſco primo, Monſpelienſi pontificatu, cujus in diœceſi natus erat, honeſtatus; cùm non levem religionis alienæ ſuſpicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus eſt) vitæque voluptatibus deditæ à ſe amoviſſet, [c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ ſuperaſſet, abdidit ſe in Monſpelienſem illum ſeceſſum, ubi liber ſolutuſque in dulci & optato Muſarum ſinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc uſum bibliothecam haberet locupletiſſimã, innumeriſque veterum manuſcriptis, & aliis omniũ generum codicibus undique conquiſitis adornatam. Contabuitque miſerabilis demum ſenex inter frequentes & acerbiſſimos cruciatus, eroſis lento & inſanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè peſſimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide ſumenda ægrotandi obtulit. Valde autem delectabantur ſtirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. [d] In herbidis namque & amœnis maritis agri Monſpeliaci, animi causâ, dum unà ſpatiarentur, ut narrant Pena & Lobellius, inibique Allium ſubodorarentur, illicò herbulam vixdũ arreptam, & eminus conſpicati, Scordium eſſe deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam miſſis, amicos verum eſſe Scordium monuerunt. [e] Simplicibus medicamentis dignoſcendis & inveniendis ſummam operã collocavit Rondeletius, atque in eo multùm excelluit, Dioſcoridem primus Monſpelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioſcoridis; ſed plura in Dioſcoridem ſcripſiſſe apparet ex Epiſtolis Geſneri ad Joannem Bauhinum, à Gaſparo Bauhino editis. Rondeletii in Diſcoridem dictata, inquit Geſnerus, ſervabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehenſiſſe me, ingenuè tibi fateor. Cæterùm Rondeletius natus eſt Monſpelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertuſii, quod urbecula eſt, Galloprovinciæ juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto poſt tempore Lutetiam petiit in litteris Græcis, quarum addiſcendarum ſummo tenebatur deſiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ ſtudioſius operam dare cœpit. Hac autem ita delactabatur, ut etiam filium mortuum ſecuerit, quo nomine permulti illum minus humanum cenſuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, ſecundinam in gymnaſium afferri curaverit, ut minimè vulgaria ſuper his doceret. Doctoratus Lauream conſecutus eſt Monſpelii anno 1537. Profeſſor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scolæ Monſpelienſis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

[a] *Rond in Præf. Hiſt. piſc.*
[b] *Joubertus in Vita Rond*
[c] *Sammarth.*
[d] *Adv.* 210.
[e] *Joubert. ibid.*
Ex Vitâ Rond. à Jouberto ſcripta.

TURNERUS. [f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir ſolidæ eruditionis & judicii, emiſit plantarum Hiſtoriam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchſii plerumque adhibuit. Nomina expreſſit Latinè, Græcè, Anglicè, *Germanicè*, Gallicè, ordinem alphabeti ſecutus.

[f] *Raius.*

LUCAS GHINI. Non reticendus eſt LUCAS GHINI Forocornelienſis, Medicus ingenii

a *Matth. in Epiſt. nuncup.* „ & doctrinæ ſingularis, qui [a] Piſis magnâ cum omnium laude medicam materiam multis jam annis profeſſus eſt. Is autem etſi nihil ediderit, præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolùm varias plantas mittebat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Piſani præfectum fuiſſe refert Caſtellus.

MATHIOLUS. „ [b] Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſte abſumptus eſt

b *Thuan. ad ann. 1577.* „ anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobiliſſima Etruriæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretia Bonninſegnia natus, qui annos cum ſæculo numerabat, magni nominis medicus & imprimis famoſo illo Botanico opere toties recluſo clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in antiquiorum lectione apprimè verſatus eſſet, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit, ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt, accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil prorſus ex ſe cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis

c *Matth. Epi. lib. 4. ad Marantam.* „ verba protinus referens. [c] Nec negaverim, ut fatetur ipſe, plures (rectius dixiſſet omnes) me dediſſe plantarum imagines, quæ ex ſiccis plantis ad me tranſmiſſis delineari curaverim; ſed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ maceratione contractas à ſiccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant.

d *Matth. ibid.* „ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falſæ. [d] Ille enim Goritiâ Venetias profecturus, ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit. Quapropter veritus ne ipſius ægrè ferrem negligentiam, ſi id reſciviſſem, revocata in memoriam Apii & Piſtaciæ facie, illas memoriter delineavit & excidendas curavit, non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore ſuo impudentior multas delineari juſſit ex proprio marte ad Dioſcoridis deſcriptionem accom-

e *Maranta Epiſt. ad Matth.* „ modatas. Malè autem excuſari videtur à Maranta, qui [e] ſi ſtatuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel naſum vel aures, aut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior univerſa facies ſpectetur, tametſi incerti ſimus an veram illius membri effigiem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis plantis aliquid addere non liceat, quod vel viderimus, ſed nunc ejus partis facultas non ſit; vel non viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione accommodemus, dummodo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cauſis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ ſupra triginta duo millia vendita feruntur, iconum ſpectaculo plures delectarant quàm eru-

f *Columm. in Præf. 1. part.* „ dierunt. [f] Sed quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis nos atque ſe ipſum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles poſt tabulam, exponere, exploraturus quid de

g *Adv. 217.* „ his judicaretur, eaſque ſuppreſſurus, ſi minus feliciter exciperentur. [g] Cujus picturæ, obſervantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduiſſet, poſtremò de ultimis commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim in hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit, ac ne verbulum quidem ſubdidit

qua

quâ id de causâ dempſiſſet. [a] Videant ergo lectores qualiter ſe extricent ex Mathioli ſcriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibuſdam Indicis ad icones ſuas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri poteſt, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli; ſed eas, quæ à pictoribus in periſtromatis & tapetibus fingi ſolent. Sic *Arum cauleſcens, Rumicis agreſtis foliis ſibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab. 271. fig. 2.* Dracunculum majorem Math. non malè repræſentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Inſuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine ſua laude fruſtrandus eſt. Oratione utebatur gravi, politâ; ſed nimium mordax neminique parcens adverſarios crudeliter laceravit. [b] Scimus inquit jamdudum non deeſſe atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos ſcriptis, conatus noſtros obſcurare nituntur; nixi tamen ſophiſmatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hoc verius aſinos quàm homines exiſtimem, in plateis laſcivientes, pedere ſinam ad ſanguinem uſque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, captiunculis, maledictis atque etiam blaſphemiis nituntur, comites, aſſeclas, & promotores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, ſophiſtas, maledicos, ſycophantas, ſuſurrones, nebulones, invidos detractatores, impoſtores, impudentes, temerarios Thraſones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujuſce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoſcitur Leo: quamobrem nihil mirum ſi ab Amato Luſitano, Geſnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliiſque vehementer acceptus fuerit.

[a] *J. Bauh. 2. 419.*

[b] *Math. in Præfat.*

MARANTA.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venuſinus Medicus condidit Methodi cognoſcendorum ſimplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioſcoridis innumera loca rectè intelligendi adeo utiles ſunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantùm ſed philoſophico more inſtituti videri queant. [d] Doctus quidem vir Maranta, ſubtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium obſervatione iiſque in examinandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

[c] *Geſn. de Rei herbar ſcriptor. ad Cord.*

[d] *Col part 1. pag. 16.*

ADAMUS LONICERUS.

[e] ADAMUS LONICERUS Heſſus natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara inſignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldenſi oriundum, Profeſſorem trium linguarum in Univerſitate Marpurgenſi. Per ſeſquiannum Matheſim docuit Marpurgi, poſtea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Chriſtiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtenſis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ profeſſionem inibi obeundam, procurante ſocero ſuo Egenolpho, à Francofurtenſi Senatu Medicus ordinarius, honeſto oblato ſtipendio adoptatus eſt anno 1554. quam ſtationem magna cum fide, nec ſine gloria ſtrenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58. Quid in Re Herbaria præſtiterit, teſtantur tum Botanicon, tum Hiſtoria plantarum diverſimodè ab ipſo Latinè

[e] *Boiſſard. Icon. tom. III.*

„ ſcripta, typiſque Egenolphianis edita, quæ utraque ab Euricio Cordo ipſe „ ſtudioſus olim ut plurimùm exceperat. Teſtatur & Herbarium vernaculâ lin„ guâ ſub ejus nomine publicatum, quod Eucherius Roëſlin, ejuſdem Reipubli„ cæ Francofurtenſis Medicus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho ali„ quoties editum adornaverat. Lonicerus verò poſteà toties recudendum, probè reviſum & magna parte auctum, bono jure ſuum fecerat ut qui & ipſe cohæres eſſet inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judicat, cùm ait ipſum ſua Botanica ex Trago conſarcinaſſe.

[a] J. Bauh. 1 520.

Nec defuerunt iiſdem temporibus viri generoſi, qui vel in utraſque Indias ſe contulerunt, Aromata, plantaſque rariores inquiſituri, vel de iiſdem in orbem noſtrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LERIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo noſtro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamenſis, GUILIELMUS PISO Medicus Amſtelædamenſis, ejuſque domeſticus GEORGIUS MARCGRAVIUS DE LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS, *Obiit anno 1587.*

Inter eos qui noſtrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JACOBUS DALECHAMPIUS Cadomenſis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna exiſtimatione. Ex recentioribus, primus ille conſcribendam Hiſtoriam univerſalem ſtirpium ſuſcepit; ſed oneri impar, pluribusque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus abſolvere non potuit. [b] Quamobrem à Guilielmo Rovillio Typographo Lugdunenſi diligentiſſimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmique Rondeletii medici præſtantiſſimi & in plantis examinandis exercitatiſſimi alumno, diſcipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus ſubſidiario conſilio Dalechampii Hiſtoriam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Hiſtoria Lugdunenſis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de ſingulis ejus commentationum partibus & quid ſentiret expoſuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & hiſtoriarum collegerat. Hæc ſi ita ſint, ut res apertè declaratur in Præfatione Hiſtoriæ Lugdunenſis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores qui in hoc opus irrepſere tribui debent, quos tamen affirmare poſſum longè pauciores eſſe quàm C. Bauhino viſi ſunt in iis animadverſionibus quas fecit in Hiſtoriam Lugdunenſem, quam Molinæum corrupiſſe affirmat Lobelius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctiſſimus & Philoſophus & „ Phyſicus, perdidit egregium illud opus elegantiſſimè à Guilielmo Rovillio li„ beraliter, maximiſque impenſis excuſum clariſſimi eruditiſſimique & amiciſſi„ mi viri D. Jacobi Dalechampii doctiſſimè auctum operâ & ſtudio D. Joan„ nis Bauhini, Ducis Wirtembergenſis Medici clariſſimi, collegæ quondam & „ convictoris Montiſpeſſulani ſuaviſſimi. Conjici etiam poteſt ex Epiſtola qua„ dam Geſneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino editæ ſunt, Joannem

[b] *In Præf. Hiſt. Lugd.*

[c] *In Pharmac. officin. Rond. pag. 38.*

Bauhinum Hiſtoriæ Lugdunenſis correctioni incubuiſſe. Miror autem, inquit Geſnerus ad eum ſcribens, te celare me inſtitutum tuum circa ſtirpium commentarios, & tunc demum de ſolis arboribus te aliquid moliri ſignificare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te univerſam ſtirpium Hiſtoriam perſequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepiſſe omnia: quod ut felix fauſtumque ſit opto, & ex animi ſententia eveniat. Quæ de Hiſtoria Lugdunenſi Illuſtriſſimus Senator Jacobus Auguſtus Thuanus refert, digna ſunt quæ hîc annotentur. [a] Cùm enim Lugduni eſſet, Torneſii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in ſuo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio inſtituto dabat operam: in quo id obſervandum quod ab ipſo Dalechampio reſcivit, & ut omnes ſciant publicæ utilitatis intereſt, opus illud à diverſis 30. ferè annorum ſpatio congeſtum & concinnatum fuiſſe, & jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius ei ultimam manum impoſuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter ſcripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen, ut poſteriora ſemper ſint meliora.

a *Thuan. lib.* 2. *Comment. vitæ ſuæ.*

[b] Majorem Trago præceptore ſuo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipſe magiſtri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis ampliſſimi ab auctore ipſo eſſe abſolutam, ſecundâ ſcilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano poſterius debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus eſt. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronvveiſſenbourg*. Poſteà in Galliam profectus, teſtimonium ſuorum in Re Medica profectum petiit, ac titulo doctoris eſt ornatus; exinde ad ſuos reverſus Medicinam fecit, non ſolùm apud plebeios, ſed etiam apud principes viros. E vivis exceſſit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra Theriacam & Mithridation, pauciſſimis uſus eſt exoticis, domeſticis ſimplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè ſtudioſus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum ſibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatiorum optimè ſcripſerit. Vehementer tamen in ipſum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti ſunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi tranſcriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi ſui ſubreptitia, qui icones laboribus noſtris & ære Plantiniano pictas & ſculptas tacitè, catè, & cum cautela, inſalutato hoſpite aut auctore, ſcriptis ſuis inſeruerunt, & propria, maximâ impudentiâ, fecerunt.

TABERNÆMONTANUS.

b *Conring. Introd. in Art. med.*

c *Melchior Adam.*

d *In Pharmac. officin. reſtit. pag.* 59.

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas uſurpavit JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Ceſtrienſi; nec plures ex ſuis adhibuit quàm ſexdecim in ea Hiſtoria plantarum quam Anglicè ſcripſit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potiſſima pars, & quaſi corpus ſunt Pemptades Dodonæi Anglicè redditæ à quodam Doctore Prieſt, quas Gerardus ferè integras tranſumpſit; hoc ut

GERARDUS.

e *Raius. anno* 1597.

„ celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobelianam, à Graminibus & Gra-
„ minifoliis initium ſumens. Huic verſioni Dodonæi addidit inſuper [illegible]ullas
„ plantas è Cluſio, alias ex Adverſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter qua-
„ tuordecim non antè editas: aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæ-
„ pius imperitè confudit & tranſpoſuit.

CAMERARIUS. [a] Melchior Adam.

„ Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Medica
„ inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norinbergenſis
„ Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. Mortuus vero 1598.
„ die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanchthonem egit Wittembergæ, &
„ Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per biennium vixit cum Cratone Uratiſla-
„ viæ. In Italiam miſſus auditor fuit Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aqua-
„ pendentis, Aldrovandi. Romæ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552.
„ 27. Julii; ad ſuos reverſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exer-
„ cuit à principibus viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino fami-
„ liariſſimè uſus eſt. Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona
„ magni Ducis Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdu-
„ nenſis medicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis, Joannes
„ Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Galliâ,
„ Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe viciſſim
„ illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto quidquid potuit,
„ ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camerario inprimis illuſtriſſi-
„ mi Principis Wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam; nam cùm & ipſe hortenſi
„ ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hortum ſuum quem Caſſellis inſtru-
„ xerat amœniſſimum, exquiſitius adornandum, Camerarii operâ uſus, eumque
„ quamdiu vixit, ſummo favore eſt proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper
„ unum atque alterum Rei Herbariæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium
„ JOACHIMUM JUNGERMANUM Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum
„ juvenem & prorſus natum ad Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui
„ cùm imitatione Cluſii, Proſperi Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus
„ variis & inprimis in Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem
„ in mari Peloponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non po-
„ teſt quàm graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod ami-
„ ſiſſet quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſ-
„ publica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm
„ quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. At-
„ que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rempu-
„ blicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi
„ Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille
„ ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones planta-
„ rum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum accu-
„ ratè depictæ. Item collectanea quædam βοτανολογικὰ, undè facilè apparuit pluri-
„ mam Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur exem-
„ plo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Petri An-
„ dreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervationi-

bus à ſe illuſtratum & auctius redditum edidit, quod hactenus ſæpius recuſum verſatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad majus illud opus Botanicum à Geſnero cœptum perficiendum deſtinaverat, cui fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo potiſſimum ab aliis ſcriptoribus derelicta, vel non accuratè deſcripta, ipſe plenius, additis ſimul pluribus remediis & ſingularibus obſervationibus longo à ſe uſo deprehenſis tractare decreverat; ſed functionis ipſius catenati labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut abſolveretur, non conceſſerunt. Rerum etiam naturalium, foſſilium, lapidum, metallorum, & id genus aliorum variorum diligentiſſimus fuit indagator, ut in ipſius Muſæo velut epitomen orbis quis conſpiceret: undè cùm viris quibus talia curæ, inprimis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptiſta Porta Neapolitanis, Franciſco Calceolario Veronenſi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis liberalis perpetuum ipſi commercium interceſſit. [a] Ejus obſervationes Botanicæ necdum editæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm in aliis regionibus naſcentium locis, in quibus ſecundum litterarum ſeriem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporiſtis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejuſdem de Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut deſideratiſſima unà cum Paralipomenis Botanicis aliiſque poſthumis, filios ab obitu patris publica facturos confidimus. In ejuſdem porro Bibliothecâ deliteſcit etiamnum Hiſtoria Plantarum Geſneriana ad eundem pro editione tranſmiſſa. Perierunt forſan hæc omnia, vel ſaltem ad nos non pervenerunt; ſed ſi ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex ſe ipſo præſtitit Camerarius; Mathiolum exornavit iconibus Geſneri; ſed ineptè de plantis ipſis locutus eſt. Horto verò Philoſophico ac Medico Geſneri ſpoliis etiam locupletato, ſi obſervationes ex Anguillaræ Epiſtolis ſumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem conſecutus eſſet, ac Geſneri deſiderium quodammodo legiſſet, ſi ſupellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris feciſſet.

a *Schenec. Biblioth. iatric.*

SARRACENUS. anno 1598.

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum ſummâ curâ & diligentiâ Dioſcoridis opera ſi priſtinæ dignitati non fuerint reſtituta, ſummum tamen nitorem adepta ſunt: [b] nec adeò multùm ſupereſt quod intelligi nequeat, ſi Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immenſa qua valebat eruditione & utriuſque linguæ cognitione ita ſe geſſit, ut parùm abſit quin ne latum quidem unguem à Dioſcoridis mente receſſerit, ac interim Pliniani ſermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profecto tunc temporis ſummum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditiſſimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro, [c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Caſtor.

b *Conring. introd. in Artem med.*

c *Salmaſ. proleg. in libr. de Homonym. Hylæ iatric.*

Doctis interim & bonis viris inſtitutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum eſt; ſed nimium fortaſſis operæ & temporis poſuerunt in conquirendo inani theſauro. Melius haud dubiè ſibi nobiſque conſuluiſſent, ſi capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, au-
,, dacius ad naturæ ſinum, quæ ſeſe omnibus manifeſtat, confugiſſent. Qui de
Vivebat anno 1520. ,, herbis dicturus eſt, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm tellu-
,, ris, non tam litterarum quàm agrorum ſtudioſum eſſe oportere cenſeo. Tantum abeſt ut id conſilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis, in quibus Plantæ de quibus diſceptabant ſibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes erraſſe videntur quòd ſingulis penè Herbis ſua ex Dioſcoride aut Theophraſto nomina accerſere voluerint: quaſi verò Dioſcorides & Theophraſtus omnium regionum plantas deſcripſerint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioſcoridis aut Theophraſti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propoſitam ſententiam adducerent, exiſtimantes apud nos planè eaſdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Aſia, Africa commendarunt. Mathiolus ſuis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falſa deluſus imagine
Ibid. quam in mente, ex Dioſcoridis verbis ipſe ſibi finxerat. Memorat etiam Salmaſius ſe vidiſſe Codicem Græcum Dioſcoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura oſtendit elegantius quàm verius expreſſas; ex verbis quippe Dioſcoridis adumbratas ab antiquario potius quàm ex autopſia ad fidem exhibitas.

Vix induci poſſum ut credam antiquiores, ſi lucis uſurâ iterum fruerentur, agnituros opera quæ hodie ſub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophraſtus, vix Dioſcorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuiſſe, eaſque potius de manu in manum, ut aiunt, traditas, quàm ex deſcriptionibus erutas eſſe. Ad cæteras verò aſſequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipſi plantas inveſtigarunt. Quæ Dioſcoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iiſdem locis procul dubio occurrerent, & ſi conjecturæ locus detur in re adeo obſcurâ, longè tutius eſt conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Pariſiis & Londini. Quid enim affirmari poteſt ex brevi deſcriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui ſeſe ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc ſunt in uſu in iiſdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium uſus fortaſſis penè obſolevit. Demum ſperandi locus eſt, fore ut hac arte diſſolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Proſper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Aſiâ non enodarunt.

BELLONIUS. ,, PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefeſſi ſtudii, quemadmodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico ſer-
,, mone ipſi naturali evulgavit, perſpicere licet. Nam extant libri de coniferis
,, Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum fabricarum

[a] *Cluſ. in Epiſt. dedicat. Oper. Bellon.*

“ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. Gallicè verò libri “
de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Ser- “
pentibus & inſectis. Tum Commentaria in Dioſcoridem,& de agricultura li- “
brum, alia præterea quædam meditabatur; ſed laudabiles ipſius conatus ino- “
pina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non ſine magno litterariæ “
Reipublicæ diſpendio. Quapropter vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri “
Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubri-
puiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno
1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis “ (a Thuan. ad ann. 1555.)
qui ad exactam utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bona- “
rum diſciplinarum,ac præcipuè rei naturalis cognitionem,indefatigabile lon- “
ginquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 40. ampliùs “
annos inſtituta per Græciam,Aſiam utramque & majorem Africæ partem di- “
ligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus “
erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum poſitum deſcriberet. “
Mortuo eo diu vagatus,cum raro Dei beneficio ex Gerbenſium piratarum ma- “
nibus elapſus eſſet, tandem in familiam munificentiſſimi litterarum patroni “
Georgii Armeniaci Cardinalis,qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam “
in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas “
tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat,ar- “
dentiſſimâ febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65, & ad B. “
Marcelli funeratus eſt.Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis “
in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, pro- “
hibuit,*qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit & publicanda cu-* “
ravit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano ama- “
nuenſi & peregrinationum per aliquot annos comite ſubrepta creditur,qui ea “
ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit, tamen vel plagiarius non medio- “
crem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico mini- “
mè invidit. “

LEONARDUS RAUVOLFIUS [b] in Orientales regiones in quibus “ (RAUVOLFIUS.)
multa naſci nobis non ſat cognita dedicerat,navigare in animum ſuum induxit, “ (b Melchior Adam.)
& anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non ſine periculo venit “
ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam, “
Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine peragravit.Eâ in peregrinatio- “
ne non ſolum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetiſtarum “
quàm Chriſtianorum varias vidit, atque obſervavit; ſed herbas quoque fruti- “
ces,plantas, & ejuſmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, “
adſervavit, & ſecum in Germaniam exportavit.Scripſit Hodœporicon ſive Iti- “
nerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſ- “
ſyriam & Armeniam, quod in ſex partes diſtinxit, in quibus plurima rara de “
omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plan- “
tarum Ægyptiacarum & Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exi- “
vit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius “
floruit circa annum 1583. Occoni alicubi Daſylycus dictus patriam habuit “

„ Auguſtam Druſi. Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Ar-
„ tis ſtudium tunc ut cùm maximè florere judicabatur, miſſus doctoribus Medi-
„ cis tum temporis clariſſimis operam dedit, ac inprimis Herbariæ Rei ſtudio
„ incenſus cùm Hieremia Martio poſt Medico Auguſtano circa Montempeſſu-
„ lanum ſæpiuſculè & montes & valles & campos perreptando ſexcenta ſimpli-
„ cium (quæ vocant) genera collegit, inque uſum medicum exportavit. Lau-
„ dabat inter alios præceptorem ſuum fideliſſimum Guilielmum Rondeletium
„ Academiæ Monſpelienſis profeſſorem clariſſimum.

De Guilandino & Proſpero Alpino agemus inter Profeſſores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compenſarunt aſſidui ſuis laboribus ſummi viri, qui deficiente ſæculo præterito & incipiente eo quod deſinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis ſuperſtitionibuſque rejectis, maxima plantarum parte in Europa naſcentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophraſti aut Dioſcoridis ſententiâ.

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI
„ Mechlinienſis Archiatri & Medici Cæſarei. [a] Natus eſt Mechliniæ anno 1517.
„ fortunis & muſis propitiis, ad ſummum eruditionis culmen in omni artium
„ genere aſcendit: in Medica tamen Facultate inprimis excelluit, cujus gratiâ mul-
„ tas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Medicinæ lau-
„ ream ſupremam conſecutus, cum ob artis inſignem peritiam, & in ejus praxi
„ ſummam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliano Auguſto ejuſque
„ filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in aulam adſcriptus
„ ac curandæ valetudini præpoſitus fuit. Ibi cùm in ſummo honore eſſet, con-
„ tinuis amicorum Litteris Mechliniam eſt evocatus, ut bonis quæ ad Mechli-
„ niam & Antuerpiam habebat, præſto eſſet; niſi ea factioſis diripienda & qua-
„ ſi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus impetratâ ab Im-
„ peratore miſſione ad ſuos rediturus, Coloniæ aliquamdiu ſubſtitit, quòd tum
„ temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia bellicis motibus infeſta
„ eſſent. Amicis demum aſſiduè flagitantibus, relicta Coloniâ Antuerpiam con-
„ ceſſit. Indeque non multò poſt in Academiam Lugdunenſem in Batavia, ſti-
„ pendio luculento à curatoribus invitatus anno 1582. Medicinæ profeſſionem
„ publicam ſuſcepit, & lectionibus eam, ſcriptiſque doctiſſimis mirum in mo-
dum exornavit. Donec tandem ibi vivere deſiit anno 1585. ætatis 68. Quam ſcripſit Plantarum Hiſtoria non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Pauci quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipſi defuit, ſed ab amicis quorum nomina recenſet initio ſui operis plurimas accepit cæteras ab aliorum ſcriptis: unde [b] Joan-
„ nes Bauhinus alienis ſe ornare plumis Dodonæo commune fuiſſe non ſemel in-
„ dicavit. [c] Dodonæi ſedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita
„ pleriſque minus tempeſtiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è
„ Dioſcoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentorum, qui
quod vident à bono viro & veritatis amico ſcriptum, illico ut verum arripiunt,

DODONÆUS.
a Melchior Adam.

b Hiſt. Plant. lib. 17. pag. 299. & 318.
c Adv. pag. 367.

piunt, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in ſuis Herbariis alphabeticis Anglicis. [a] Icones autem plurimas, inquit Dodonœus, noſtrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuiſſe, facilè agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantiumque hiſtorias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His acceſſerunt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante ſupra aliquot annos expreſſæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Hiſtoriâ commentariis à Joanne Loëo quondam editis extant. Reliquæ partim ex Caroli Cluſii; ſed plures ex Mathiæ Lobelii obſervationibus acceſſerunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes noſtras in ſuis Obſervationibus ipſe Lobelius inſeruerit; ſed tamen haud præter conſenſum & voluntatem noſtram & ſub conditione, ut viciſſim ſuâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Chriſtophorum Plantinum eaſdem icones ex auctorum conſenſu adhibuiſſe in operibus Cluſii, Lobelii, & Dodonæi.

[a] *Dod. in Præfat.*

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noſcendarum amor illum cepit Monſpelii, in quâ urbe triennium totum egit, Gulielmi Rondeletii Medici celebratiſſimi contubernio ac menſâ uſus ut refert Boiſſardus. Natus eſt Cluſius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium miſſus Juri Civili operam dedit; ſed tanto Rerum naturalium ſtudio flagravit ut Hiſpaniâ, Luſitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peragratis, nondum ſatis ipſe ſibi fecerit, ac longiora & moleſtiora itinera ſuſcepiſſet, ſi votis valetudo reſpondiſſet. Annum agens 64. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariſſ. Viri Gulielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit uſu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hiſpanica peregrinatione, ruente in curſu per acclive equo cum ipſo ſeſſore, dextrum brachium ſupra cubitum fregit, & eum inſequente, dextrum crus. Viennæ porro Auſtriæ annum agenti quintum & quinquageſimum, pes ſiniſter illi luxatus, & melleolus fractus. Octennio deinde poſt Francofurti ad Mœnum, ex caſu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, ſed neglectâ, ad contuſionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorſus claudus effectus eſt, ut ne pedem quidem promovere poſſet, niſi gemino ſcipione ſub alis ſubnixus. Eam ob cauſam cùm corpus exercere nequiret; ſed perpetuo fere illi ſedendum aut decumbendum eſſet, graves alii acceſſere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho ſucceſſore honeſtiſſimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adſcriptus, Horti Cæſarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæſus, Francofurtum ad Mœnum conceſſit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydenſis Curatoribus honorificis litteris & ſtipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis eſſe nullo unquam tempore deſtitit. Scripta ſua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digeſſit. In primo continentur icones plantarum 1133. In altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies ſunt 45. à Clu-

CLUSIUS.

Icon. tom. 2.

Ex Orat. funebr. Everardi Verſtii in obit. Cluſ.

Cluſ. cur. poſt in fol. 35.

ſio obſervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus deſiderium ſui relinquens triſtiſſimum, ſimulque memoriam nominis nunquam interituram ; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes ſuperavit qui prius ſcripſerant, Hiſtoriarum etiam, Coſmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ ſcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Luſitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à ſe primum obſervatas Stirpes accuratè deſcribere & ex tempore rubricâ pingere ſolebat ; ſed

a *Cluſ. Præfat. Hiſp.*

„ pluribus annis poſtquàm eas obſervaſſet, earum icones ſculptæ ſunt. [a] Inde „ factum eſt, inquit, ut clariſſimus vir Rembertus Dodonæus, *nunc* Cæſareus „ Medicus, veteri amicitiâ mihi conjunctus, quas ex meis iconibus voluerit, li„ berè in ſuam purgantium Hiſtoriam intulerit. Ego viciſſim eadem libertate „ fretus, Anemones quatuor generum, Ariſtolochiæ *longæ vulgaris*, quàm & „ Sarracenicam Galli appellant, & Chamæſyces *effigies*, quoniam meo argumento deſerviebant, ex eodem Libro deſumpſerim. Cluſii certè modeſtiam hoc in loco ſatis mirari nequeo ; tantùm enim ab ipſo diſtabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magiſter.

LOBELIUS.

MATHIAS LOBELIUS Inſulanus Cluſio etiam longè fuit inferior, longè minorem in deſcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conſtat ex Adverſariis, Obſervationibus & Illuſtrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones deſunt, vix ſanè poteſt intelligi. In aſſignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ ſuæ tribuit : nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipſum in Anglia ſponte naſcentes obſervavit, quaſque in locis ab illo deſignatis fruſtra requiſiveris ; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo ſit Lycopſis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiſſimi rariores plantas in Gallia Narbonenſi naſcentes divulgavit ſtylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebroſum quadrare apertè videtur.

PENA.

BAUHINI FRATRES.

b *Obiit Montis-Belicardi 1613.*

c *Obiit Baſileæ 1624 ætatis 64.*

d *Epiſt. pag. 137.*

Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti ſunt, vix ut minima herbula appelletur, ſine utriuſque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Baſileæ nati ſunt. Quamvis autem eruditiſſimi fuerint, videntur „ tamen ſibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impoſuiſſe. Hiſtoriam ſci„ licet univerſalem unuſquiſque ſcribere inſtituit; [d] ſed ut ait Geſnerus ad Fuch„ ſium ſcribens, unus vir nullus vir, ſi uſquam in hoc maximè argumento verè „ *mihi* dici videtur. Sunt enim infinitæ Plantarum ſpecies, quarum magnam par„ tem ſingulos ignorare neceſſe eſt, propter regionum diverſitatem. Quod ſi ſuas „ quiſque obſervationes protulerit, ſpes eſt aliquando fore, ut ex omnibus opus „ unum abſolutum ab aliquo Colophonem additurо, perficiatur. Quod ut noſtro ſæculo fieri optarim, ita vix ſperare auſim : neque hoc quo vivimus ſæculo plantarum Hiſtoria univerſalis abſolvi poteſt, quoniam ex deſcriptionibus hactenus cognitarum, ſingulæ ſpecies nec certò dignoſci, nec ad propria genera revocari poſſunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiſtoriæ illæ univerſales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

opus utilius mihi videtur ipſo [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ ſupra ſexcentæ à C. Bauhino primùm deſcriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilaſque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque uſu venit Joanni Bauhino, qui ſibi cognitas accuratius deſcripſit ideoque fratri anteferendus; nam etiamſi nomina ſynonima plantarum uterque ſimili propemodum eventu colligerit, deſcriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præſtant iis quas Gaſparus paraverat, ſi de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulboſis agit, & ex ipſo Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccaſſe videntur viri præſtantiſſimi quod inſtitutionem generum qua nihil ad Hiſtoriam plantarum abſolvendam magis neceſſarium, planè neglexerint.

a *Edit. annis* 1620. & 1671.
b *Edit. annis* 1623. & 1671.

Huc etiam ſpectant Criſpini Paſſæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & ſecundùm quatuor anni tempora diviſæ exhibentur. [d] Emanuelis Suvertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronenſis Deſcriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadentium Plantarum *Hiſtoria*. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione verſatus, ut manifeſtum eſt ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Pariſienſi & deſcriptionibus ſpecioſis ab Herbariorum ſtylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Veſpaſiano Robino, cæteriſque Rei *Herbari*æ ſtudioſis obſervatas & Pariſiis educatas, adorare conatus eſt, *additis* iconibus 68.

PASSÆUS.
c *Edit.* 1614. & 1617.
SUVERTIUS.
d *Anno* 1612.
BRY.
e *Anno* 1612. 1614. & 1618.
PONA.
f *Anno* 1601. 1608. & 1617.
CORNUTI.
g *Anno* 1635.

Poſt Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinenſis, Pharmacopæus Regius, *Hiſtoriam* etiam univerſalem Plantarum Anglicè tradere conatus eſt. [h] In Paradiſo enim terreſtri, opere ſic nuncupato, florum Hiſtoriam latè perſequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum ſpecies complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Hiſtoria. In pleriſque C. Bauhini veſtigiis inſiſtit, multas tamen ſpecies addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadentium Hiſtoria, aliiſque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut feſtinationem multas omiſit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

PARKINSONUS.
h *Edit.* 1629.
i *Edit.* 1640.

Ex his manifeſtum eſt, per paucos quidem maximè viros ſalutarem ipſam profeſſionem increviſſe, qui Plantas Europæ deſcribere & ad proprios uſus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus noſtris, quò nobiſcum, ut dicam, naſcantur. [K] Hæc ſola naturæ placuerat eſſe remedia parata vulgò, inventu facilia ac ſine diſpendio ex quibus vivimus. Poſtea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere iſtas, in quibus ſua cuique venalis promittitur vita. Statim compoſitiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in *medio* æſtimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quiſque cœnet.

K *Plin. lib.* 24. *cap.* 1.

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentiâ & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis viribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum ſtudio quàm

l *Fuchſ. Epiſt. nunc Hiſt. plant.*

a Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1. ,, regno memorabilior. [a] Mitridates, quemadmodum & apud nos Attalus, in-
,, quit Galenus, omnium propè ſimplicium medicamentorum experientiam ha-
,, bere ſtuduit, quæ pernicioſis venenis adverſantur, facultates ipſorum in fa-
,, cinoroſis hominibus morte damnatis explorans.

b Gal. ibid. cap. 2. Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæſare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipſi Cæſari ſolùm; ſed toti quoque Romanorum urbi plena vaſcula tranſmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus ſcripſit ad Neronem; ſed *c Lib. 15. cap. 2* [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum eſſe, rectè judicat Salmacius.

Prolegom. Sed cur ſileamus Principes, qui hoc parumque ſæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? nonne Philippum hujus nominis II. Hiſpaniarum Regem potentiſſimum in Americam miſiſſe Franciſcum Hernandem Archiatrum ſuum
d De natura novi orbis lib. 4. cap. 29. ,, ut plantas indagaret, teſtatur [d] Joſephus Acoſta? *De plantis*, inquit, liquo-
,, ribus, & aliis rebus medicis, Regis juſſu præclarum opus Doctor Franciſcus
,, Hernandes condidit, in quo univerſæ plantæ ad vivum expreſſæ deſcribuntur
,, numero 1200. comprehenſæ, conſumptis in hoc opere ſexaginta ducatorum
e Introd. in Art. med. ,, millibus. [e] Conringius affirmat ſe ab amico accepiſſe in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiſſima Bibliothecâ Regiæ Eſcurialis propè Madritum aſſervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verſarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oſtenderunt non quidem Plantarum ex America; ſed indigenarum, nec rariorum *ſemiputridarumque*.

HORTUS PATAVINUS.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Profeſſoribus indigitantur, antiquiſſimis eſt Patavinus, ob quem Senatui Veneto ſumma laus tribuenda eſt.
f Riccob. de Gym. Patav. ,, Is enim [f] Hortum ſphæricum, amplum, irriguum inter duo templa auguſtiſ-
,, ſima D. Antonii & D. Juſtinæ, omni genere Herbarum medicinalium refer-
,, tum, ad ſtudioſos medicinæ in Re Herbaria erudiendos conſtituit, ſuadente id
BONAFIDIUS. *ſive* BONAFIDES. ,, clariſſimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO Patavino, qui anno 1533. pri-
,, mus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentiſſimè obivit uſ-
g Thomas in Gym. Pat. ,, que ad annum 1549. [g] quo ſenio confectus & oculis captus, ab hoc onere
FALLOPIUS. ,, deſtitit. Huic poſtea ſucceſſit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenſis, con-
h De neglect. ſtip. Cult. junctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Franciſco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiſſe Senatui Veneto ut Hortum conſtrui juberet. Obſervandum autem eſt Patavii alios eſſe Plantarum profeſſores, alios verò Horti cuſtodes, ut vocare ſolent, ſeu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm diſſerebat in Schola, earum
i In Pin. verò curam non habebat. Quapropter [i] Caſparus Bauhinus Aloyſium Mundellam Brixianum recenſet ſecundum Horti præfectum & Aloyſium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Triviſano Patavino
k Thomas ibid. ,, qui defuncto Fallopio ſuffectus eſt anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria ſub
,, Aloyſii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam per-
,, hibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septembris

ejuſdem anni ſucceſſiſſe Melchiorem Guilandinum Boruſſum è vinculis Turcarum [illegible] Fallopii libratum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA ſcripſit Epiſtolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; ſed ad rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones ſeu Epiſtolæ multò utiliores ſunt, rariores enim Plantas obſervaverat in ſuis Peregrinationibus, quod opus ex Italico ſermone C. Bauhinum Latinum feciſſe narrat [c] Schenckius notis ac ſcholis adornatum.

MUNDELLA.
a *Editæ ann.* 1538. 1543. *&* 1556.
ANGUILLARA.
b *Edit. ann.* 1561.
c *Biblioth. intric.*

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILANDINUS electus eſt horti Patavini *cuſtos* ad oſtendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Boruſſiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum ſtudia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Diſciplinis ſubtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit ſine dubio litteratiſſimus, qui inſtar Gorgiæ de qualibet re propoſita, cùm ad alia omnia, tùm ad ſtirpes & herbas pertinente, doctiſſimè ac diſertiſſimè diſputabat. [h] E patria maturè egreſſus non ſolùm Europam peragravit; ſed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quaſi orbem trajecit, & auſpiciis Marini Cabelli Veneti, Aſiæ atque Africæ magnam partem perluſtravit, atque in Indiam uſque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ ſortis, ferreis catenis ad triremium tranſtra alligatus, aliquandiu magno animo exantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Simplicium, ſtudio ac labore indefeſſo cognitionem ſibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto illi medicorum qui Patavii eſt celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applauſu profeſſus. Scripſit Mathiolus, ſed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laboraſſe tantâ, ut aliunde ſibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum aſino bajulo radicibus: quod etiamſi factum tantùm abeſt ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis conceſſit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notaſſet errata & poſt quadriennale ſilentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defenſionem ad I. Cratonem Medicum edidiſſet, idque Guilandino in India tunc abſente, ſuſcepit defenſionem ejus Paulus Heſſus Medicus Uratiſlavienſis. Peregrinationum quoque ſuarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; ſed illos intercidiſſe fama eſt ſcelere piratarum. Vehementer in adverſarios ſuos invehebatur teſte Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus inſtant ſcripta & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ exiſtimationis multoties hallucinatum eſſe, eruditiſſimus Scaliger contrario ſcripto demonſtravit.

d *Riccob. ibid.*
e *Thuan. ad ann.* 1589.
f *Melchior Adam.*
g *Riccob. ibid.*
h *Melchior Adam.*
i *Thuan. ibid.*

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus eſt JACOBO ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem ſibi decus & ornamentum ſuis ipſius ſtudiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit ſtudioſus quàm qui maximè, ac tametſi Medicum nunquàm profeſſus eſt, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione eſt delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, ſuis temporibus fuerit, nominari poſſe nemo

CORTUSUS.
k *Riccob. ibid.*
l *Thomas ibid.*
m *Riccob.*

a *Edit.* 1591.

videatur. Obiit anno 1593. nullo opere edito niſi [a] Catalogo Plantarum Horti Patavini Italicè Venetiis excuſo.

PROSPER ALPINUS.
b *Riccob. Ibid.*

[b] PROSPER ALPINUS Maroſticenſis ad lecturam Simplicium in Scolis & ad oſtenſionem Simplicium in Viridario electus eſt anno 1593. In Ægyptum profectus eſt cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad Venetam nationem ibi commorantem curandam & ſanandam: & accitus eſt Genuam anno 1585. à Joanne Andria Aurea Principe, claſſis Hiſpanæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium ſe contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio verſatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à ſe in Ægypto obſervatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus ampliſſimis acceptas minùs feliciter deſcripſit, ac depingi curavit, ut abundè probant non ſolùm de plantis Ægypti tractatus; ſed de *Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Proſperi* filio anno 1628. editi. Mortuus eſt Proſper anno 1617.

ZARABELLA & PREVOTIUS.
c *Thomas ibid.*
ALPINUS ALPINUS.
VESLINGIUS.

[c] Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium, ad oſtenſionem verò eorundem in Horto adhibitus eſt JOANNNES PREVOTIUS Rauracus uſque ad annum 1630, quo graſſante peſtilentiâ occubuit. Anno 1631. munus oblatum recuſavit, JOANNES RHODIUS Damus, & Senatuſconſulto datum ALPINO ALPINO Proſperi filio anno 1633, ad annum uſque 1637, quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques ſancti Sepulchri ſucceſſit: periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veſlingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. [d] Succeſſit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potiſſimum priſcorum numiſmatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perilluſtris Abbas FELIX VIALI.

d *Thomas ibid.*
GEORGIUS A TURRE.
VIALI.

HORTUS PISANUS.
e *Conring. Introd. in Art. med.*

[e] Exemplo Patavino incitatus, Piſis Hortum conſtrui fecit Coſmus Medices, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique præfecit Andream Cæſalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda proinde memoria debet eſſe Hortorum Farneſianorum, Barberinorum, Ludoviſianorum, Burgheſianorum, Aldobrandinorum, Eſtenſium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati ſunt. Jucunda inquam memoria Federici Cæſii, ſancti Angeli Principis, [f] qui genus & proavos atque hæreditarium principatum vix ſua decora exiſtimans, omni diſciplinarum genere ſic animum illuſtravit, ut erudita perſpicuitate maximè Lyndæus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti ſumus Hortorum Caſparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Geſneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus Cornelii viri illuſtris, qui Cipri inſulæ præfecturam geſſerat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliiſque Regionibus multa pulcherrima, & rariſſima Venetias afferri curaverat. Bononienſem Hortum noſtris temporibus multùm locupletarunt plantarum ſtudio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illuſtravit diligentiſſimus vir & Rei Herbariæ peritiſſimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI: Sed priuſquam ex

f *Ferrar. de Flor. cult.*
Geſn. de Hort. Ital.
JACOBUS ZANONI.
JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia diſcedamus, quod tribuemus præconium illuſtriſſimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inſpicere licet, diligentia & ſtudio viri præſtantiſſimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clariſſimi illius Epiſcopi Aichſtadenſis JOANNIS CONRADI A GEMMINGEN, qui Eyſtetii ſive Aichſtadii in Franconiâ maximos ſumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantiſſimos arcem epiſcopalem cingentes in monte ſancti Wilibaldi; ſed in excudendas icones ampliſſimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Cluſio ſi diutius vixiſſet fuerat deſtinatum. Deſcriptio autem hujus Horti celeberrimi edita eſt Norinbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus ſpecioſis, quarum nonnullæ magnitudinem ipſarum plantarum ſuperant. PRINCEPS CATHOLICÆ. FRANCISCUS CUPANI. HORTUS EYSTETTENSIS. BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuiſſe exiſtimentur Hortis tantopere celebratis Heſperidum, Babyloniis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophraſti, cæteriſque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunenſis & Amſtelodamenſis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxonienſis verò & Londinenſes nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptonienſis, Camptonianus, Chèlſeianus nihil ex univerſo orbe. Mirum dictu quantùm gloriæ & laudis conſecutus ſit CASPARUS FAGELIUS Potentiſſimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Penſionarius*, Herbarios in omnes orbis plagis mittendo plantas undecunque conquiſituros: ſed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorſti non longè à Lugduno Batavorum non ſemel vidiſſe gloriabor. HIERONIMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctiſſimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis ſumptibus accerſitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, ſemper commendabit peritiſſimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris ſuus Botanicæ erat honos Zurſſidianum & Honſlardiacum; ab hominum oblivione & ſilentio vindicabunt curæ viri præſtantiſſimi DANIELIS MARESII. Demum chariſſimi PAULI HERMANNI Paradiſus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris ſummi, quò Batavi plantas proſequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad abſolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti *Academici* Lugduno Batavi quem emiſit in lucem anno 1687. colligi poteſt. Rerum omnium rariorum quæ ad Philoſophiam naturalem ſpectant, theſaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à ſe delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: ſed mentem habuit omni theſauro præſtantiorem. Natus eſt anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Profeſſor die 29. Januarii, 1695. Succeſſorem habuit clariſſimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus, qui nominis celebritatem apud poſteros, nullis neque divitiis, neque volupta- HERMANNUS.

tibus poſthabendam aſſecutus eſt celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATHÆO Carmelita deſcalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & deſcriptionibus eximiis exprimuntur. JOANNE CASEARIO Eccleſiaſte opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita eſt anno 1678. Duodecima verò anno 1693.

Geſn. de Hort. Galliæ.

Galli noſtri meritis laudibus defraudari non debent. Franciſcum hujus nominis primum Galliarum Regem, diſciplinarum bonarumque artium partem, Re Herbariâ delectatum fuiſſe Ruellii & Bellonii opera oſtendunt. Petrus Bellonius (inquit Geſnerus) ex longinquis peregrinationibus ſemina varia congeſſit, omnis ſtirpium generis, ex quibus Lutetiæ ſatis, variæ ei ſtirpes provenerunt: non ſolùm verò paucas ſingulorum generum, præſertim arborum, quæ Lutetiæ naſci ante hac non ſolebant educare contentus eſt, ſed etiam ſylvas. Quis enim ignorat decus omne ſuum Viridaria Gallica debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanenſis Epiſcopi, ut refert etiam Geſnerus, nunquam ſatis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobiliſſimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos veſcebantur, ut nihil addi potuiſſet ad abſolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertiſſimi curam ac diligentiam.

HORTUS HENRICI IV.

Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentiſſimus, circa annum 1570. Horti ſui plantarum rariorum inſtructi curam dedit Joanni Robino in dignoſcendis & excolendis plantis nulli ſecundo.

HORTUS REGIUS PARISIENSIS.

GUIDO DE LA BROSSE.

Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM inſtituit PARISIIS ad Suburbium ſancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Juſtus, ſuadentibus Heroardo Archiatrωn Comite & GUIDONE BROSSÆO *Medico* Regis ordinario, de Re Herbaria & medica *optimè merito, qui Hortum* verè Regium extrui & plantis undique *conquiſitis ornari curavit.* Broſſæus autem primus Horti præfectus, ſtudioſis plantas indigitandi numeri præpoſuit

VESPASIANUS ROBINUS.

VESPASIANUM ROBINUM diligentiſſimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ *ſpecies,* quarum nomina recenſentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fiſtuloſum, Aſarum Canadenſe, Acaciam Americanam, *Geranium* triſte, cæteraſque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Pariſienſis Hiſtoriam ſuam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam poſtea geſſerunt Archiatrωn Comites; ſed defuncto Antonio Valloi, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus,

Anno 1699.

deinde Louveſius, poſtremò & Marchio de Villacerf: nunc æquiſſimi Principis dono Archiatrωn Comiti reſtituta eſt. Enim verò cujus tutelæ plantas ipſas commendare? Quem Horto ſuo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, niſi illuſtriſſimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in ſeipſo tam faciliter experitur: qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis ſemper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quaſcumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arveniſque montibus & orâ maritimâ naſcuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium ſuis ſumptibus, quaſi futuræ dignitatis conſcius aſportari curaverit. Nec eundem

GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminaque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renuntiatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna, ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ, tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

[Margin: HORTUS MONSPELIENSIS. — RICHIERIUS DE BALLEVAL. — MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU. — PETRUS MAGNOL.]

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt*. Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum verò Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Liſam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit [a] Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

[Margin: PEIRESKIUS. — Salmaſ. Præf. in tab. Celet. Arab. — Anno 1605. — [a] Beaugencier, oppidum non longè à Telone.]

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum, quæ aſſervan-

[Margin: GASTO BORBONIUS.]

tur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, ſæviſſimas hiemes, ardenteſque ſoles pertimeſcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Bleſenſis, Pictor eximius, juſſu Gaſtonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictavienſis, Roberto non inferior, ejuſque diſcipulus digniſſimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunenſis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, induſtriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, ſub cujus præſidio diſciplinæ & artes dulce degunt otium, *pacis bellique temporibus*, quibus tot tantiſque viris Academicis egregium largè *liberalitérque* decernit ſtipendium optimus Princeps, ut Hiſtoriam naturalem, *Phyſicam* & Mathematicas diſciplinas promoveant, Picturamque, *Sculpturam*, Architecturam, Rem Nummariam, cæteraſque bonas artes ad *abſolutionem* perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progreſſibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad noſtra tempora; nec quicquam ei deeſſe videtur præter accuratam generum conſtitutionem: accuratam dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis eſſe debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum eſt *ſimiles* plantas à diſſimilibus ſeparandas & cum ſimilibus velut in faſciculos eſſe colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium ſtructurâ; non verò à remotis illis ſignis, quæ ratione locorum, tempeſtatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ ſimili ſtructurâ donantur, ad idem genus reducemus, ſeu quod idem eſt, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, ſeu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejuſdem generis ſunt, ſigno quodam ſingulari inter ſe differunt, ſpecies ejuſdem generis appellandæ ſunt, quæ præter characterem generi proprium, alia ſingulari notâ diſtinguuntur à cæteris ejuſdem generis. Plantæ v.g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus diſtinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; ſed à ſe invicem ſingulari quadam, ſpeciebus ſingulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejuſdem generis conveniat. Inſuper duo obſervanda ſunt circa characteres generum plantarum, eos ſcilicet in omnibus ſpeciebus ejuſdem generis apprimè ſimiles eſſe debere; tùm & ſenſibus obvios abſque Microſcopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat apud Herbarios.

Quid ſpeciei nomine.

Deinde ſi tutiorem viam inſiſtere cupiamus, conſtituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput eſt, unicum tantum vocabulum cum notione characteris ſic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diverſa plantarum genera ſignificanda, ſervatis quantum fieri poteſt traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum eſt, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob cauſam immutanda, novaque plurima inſtituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum ſententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me ſpondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Etymologia nominum Planta-

Nihil mihi videtur integræ reſtitutioni Botanices magis adverſari quàm ve-

tus illa & intoleranda conſuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis impoſuerunt, ſive in Græciâ ſive in Ægypto, plerumque rationem ſolùm habuerunt rerum ſingularium quæ plantis ſic appellatis vix reſpondebant, multò minùs cæteris ejuſdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ ſpeciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud eſt conſtituere genera plantarum, niſi explorare quid pluribus commune ſit, iiſque nomen idem impertiri, ratione communis illius ſigni? Sæpius autem præſtaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac *diſciplina* ignorare, vel ea tantùm uſurpare quæ nihil ex ſeipſis ſignificant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non poſſunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eô ſignificari plantam cujus nota propria in ſtructura quadam ſingulari partium poſita eſt, cùm ſæpe uſu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejuſdem plantæ, characteris nempe generici, tum & cauſæ propter quam eadem nomina olim impoſita fuere, quæ tamen cauſa cæteris ſpeciebus ut plurimum non convenit. rum tenebras ſæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v.g. ratione ſui nominis ſignificat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus naſcentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium ſtructurâ verſatur. Nonne igitur ſatius foret etymologiæ Ranunculi oblviſci, cùm plurimæ ejus ſpecies in aridioribus locis naſcantur? Leucoium vi ſui nominis Violam albam ſignificat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii ſpecies floribus luteis, aut purpureis. Angelica ſativa à ſummis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum eſſet plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorſus donaretur? Itaque à *ſola* partium ſtructurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione poſſint diſtingui.

Generibus autem conſideratè ſtatutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum diſpoſitione conſiſtit, quæ ſic inſtitui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur ſi genera in nonnullas claſſes ita diſtribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & ſine præceptore indicentur. Claſſis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam commmunis adeo propria eſt, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorſus differant. Quid Claſſis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc poſtulat ut initium faciamus à ratione inſtituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctiſſimis viris tradita ſunt. Deficiente enim ſæculo decimo ſexto, cùm in dies creſceret plantarum cognitio, & hinc confuſa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ acceſſurum ſapienter judicarunt, ſi plantæ huc uſque cognitæ ex principiis quibuſdam quaſi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos ſpes & eventus fefelliſſent, niſi Mæcenate vel otio, cæteriſque caruiſſent ad hoc inſtitutum neceſſariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo ſtudioſus*, totius Hiſtoriæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem aſſequendam, generum adjumento. [b] Natus eſt Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria GESNERUS.

a *Coring. Introd. in Art. Med.*
b *Melchior Adam.*

„ urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius eſt verſatus,
„ nulli plus tempòris & operæ impendit quàm plantarum cognitioni. Etenim
„ adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Friccio Rei Herbariæ perito
„ ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde ſemper amavit. Nam & Lau-
„ ſannæ cùm eſſet, ſemper Herbarum gratiâ montes Sabaudiæ pererrabat & Ba-
„ ſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas & paſſim etiam per latè patentes cam-
„ pos, & in vicinis montibus plantas inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam
„ habitare cœpit non tantùm in agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcen-
„ darum causâ exire conſueverat, ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in
„ alias Helvetiæ partes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem
„ Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm
„ etiam Venetias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberri-
„ ma cognoſceret, non minori causâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa
„ urbe piſces obſervavit, & depingendas curavit. Eademque diligentiâ in peregri-
„ nationibus Gallicis uſus eſt. Obſervabat autem non tantùm plantas à veteribus
„ Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recentioribus Ruellio, Fuch-
„ ſio, Trago; ſed naturæ ipſius ſcrutator, omnes ante ſibi non viſas plantas collige-
„ bat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat. Diligenter præterea primas quali-
„ tates plantarum & temperamenta inveſtigabat, & in hunc uſum quaſvis plan-
„ tas guſtabat, alligabat corpori, & variis rationibus earum vires experiebatur.
„ Tantam ejus diligentiam cùm cognoviſſent complures homines doctiſſimi &
„ qui ejus judicio multùm tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia &
„ plantas quamplurimas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex
„ Germania & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtu-
„ dio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nul-
„ lum veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis
„ maximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum
„ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus abſolvere & explere non potuit. Atta-
„ men ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & anno-
„ tavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico Gaſparo
„ Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger & admodum
„ infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam ſervare inſtituerat,
„ expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quamplurі-
„ mæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipſe frequens pictori ade-
„ rat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa ſervaretur in omnibus proportio;
„ deinde ut pictor non artem ſuam oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad il-
„ lam quamproximè accederet. [a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones
„ ſtirpium depingi & ſculpi fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeor-
„ ſim ſpectanda exhibendo. [b] Ego, inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano pe-
„ nè ſubmergor & obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii &
„ Camerarii incuriâ perierunt. [c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis
„ experimentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta, quæ
„ referente Schenkio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nu-
„ perrimè accepi ab eruditiſſimo viro D. Sheraſdo plurimas icones plantarum
„ Geſneri curâ concinnatas, duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehenſas.

a Conring. Introd. in Art. Med.
b Geſn. epiſt. à C. B. Edit.
c Schenc. Biblioth.

cum deſcriptionibus notiſque manu exaratis Norinbergæ aſſervari in Bibliotheca celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejuſdem civitatis Phyſici. Mortuus eſt Geſnerus in Muſæo ſuo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue peſtifera, quæ Tiguri graſſabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cum fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus veſtigia non fuerint ſecuti qui poſt ipſum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Geſnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potius quam foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdo- [a] *Epiſt. pag.* 118.
ctum Medicum ſcribens, "*Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis (fructu, ſemine & flore) Staphiſagriam, & Conſolidam regalem vulgò dictam Aconito συμφύλους εἶναι βοτάνας facile deprehendi.* Hinc in Epiſtola ad Adolphum Occonem diligentem Medicum Auguſtanum, ſententiam ſuam etiam apertè declarat. [b] *Meliſſa Conſtantinopolitana ad Lamium vel Urticam* [b] *Epiſt. pag.* 65.
mortuam quodammodo videtur accedere, ſeminis tamen, unde ego cognationes ſtirpium indicare ſoleo, figurâ differt.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perilluſtri Columnarum gente COLUMNA.
oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus eſt ob exquiſitam Hiſtoriæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo abſolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum eſt, ſive icones auctoris manu exaratas ſive deſcriptiones & diſſertationes criticas ſpectes. [c] "Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, ex conjuge dilectiſ- [c] *Ad annum* 1586.
"ſima Pompeium honoribus quibuſdam in aula Romana defunctum reliquit, "ac poſtremò & Fabium qui in naturali Hiſtoria induſtriam ſuam hodie exer- "cet, ſcriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in poſterum ſpe excitata. Anno 1592. opus omnino eruditum φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35. in lucem emiſit; deinde ἔκφρασιν plantarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejuſque partem alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè ſuam mentem non obſcurè aperit de generibus plantarum inſtituendis: *Foliorum effigiem*, inquit *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex* *Col. part. alt. c.* 27.
foliis; ſed ex flore ſeminiſque conceptaculo, & ipſo potius ſemine, plantarum affinitatem dijudicamus, reſpondente præſertim ſapore, in reliqua plantæ parte.

Legitima igitur conſtituendorum generum ratio Geſnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, niſi ROBERTUS MO- MORISONIUS.
RISONUS Scotus, Aberdonenſis, qui per plures annos præfuit Hortis Se- *Obiit Londini* 1683.
reniſſimi Principis Gaſtonis Aurelianenſium Ducis, eam quaſi ab Herbariis abalienatam renovaſſet, inſtauraſſet, & primus ad uſus quotidianos adjunxiſſet, quâ in re ſummis laudibus excipiendus, longè verò majoribus ſi à ſuis abſtinuiſſet.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinenſi, qui nullam fermè Hiſtoriæ RAIUS.
naturalis partem intactam reliquit, non fuit ſatis quæcumque optima in ſingulis plantarum ſcriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervaſſe, digeſſiſſe, illuſtraſſe, quamplurima nova addidiſſe; plantas etiam huc uſque cognitas in ſua genera pulchrè diſtinxit, ſingulorum proprias notas recenſens.

Ego verò poſt tantos viros his ſtatuendis nequaquam incubuiſſem, niſi putaſſem Herbariorum plurimùm intereſſe, ut omnes modi quibus characteres

plantarum inſtitui poſſunt, in medium afferrentur. Non tamen ipſe mihi tantùm aſſumo, ut ſine aliorum ope hoc à me præſtari potuiſſe ſentiam. In lucem poſui quæ cæteris optima viſa ſunt, & cùm plura in Arte noſtra deſiderari animadverterem, collegi ipſe me & mecum quaſi ſum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri poſſet, quam vulgari, quæ diuturno uſu teri ſolet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ mox patebit, coegit me ad Geſneri & Columnæ ſententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri conſecuti ſunt, arte explorandi acquiſivi, & operæpretium duxi, remque Herbariis gratam me *facturum* exiſtimavi, ſi ſingulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ neceſſaria vel detrahens quæ *viderentur inutilia*.

Neque audiendi ſunt illi, qui ad appellationem *plantarum omnibus nominibus* abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant *afferri debere*. Confuſis enim nominibus plantarum, earum genera *confundi* neceſſum eſt. Confuſis autem generibus, quæ ſpecierum notio *ſeſe nobis offeret*? Natura, ut aiunt, à methodo prorſus aliena videtur; quod *etſi concedatur*, homines tamen abſque methodo rei adeo multiplicis & *diffuſæ, qualis eſt Botanice*, naturam niſi obſcurè admodum comprehendere *poſſe experientiâ* convicti fateantur neceſſe eſt. Non levius errant qui *veram* ſpecierum diſtributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum *impoſitionem* pendere exiſtimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis *nominum* facultatem nobis præbuit, in plantis ipſis notas inſigniores poſuit ex *quibus* peti debet ſimilitudo illa quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis. *Has* notas immutare nequaquam poſſumus, neque ab earum contemplatione & uſu abſtinere, ſi *erroris* vitandi cura ſit. Quod verò ad nomina ſpectat, etſi nunc quæ aptè poſita ſunt, uſurpare debeamus; qui tamen ea impoſuerunt, alia ſanè adhibere poterant: Ranunculum v.g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calaminthам quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea ſtructuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejuſmodi notis deſtituuntur: unde primus nominum delectus noſtri juris eſt, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ ſtatutas eſſe.

Cùm igitur illæ ex plantis ipſis eruendæ ſint, priùs inquirendum videtur quid ſit Planta, & quænam ejus partes: nam etſi Theophraſtus auctor graviſſimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem eſſe, inque univerſum de ea referre difficile, eam tamen deſcriptione depingere conabimur.

Definitio Plantæ.

PLANTA eſt corpus organicum, quod radicibus ſemper, ſeminibus fortè ſemper; foliis, floribus & caulibus ferè ſemper donatur.

Quænam Plantarum organa.

I. Namque ut deſcriptionem noſtram explanemus, Clariſſimus vir Marcellus Malpighius, Philoſophus præſtantiſſimus, naturæ operum explorator accuratiſſimus, Innocentii XII. ſummi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen inſtituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonſtravit plantas præcipuè componi ex fiſtulis tenuiſſimis & veſiculis. Fiſtulæ duplicis generis ſunt: aliæ alimento convehendo inſerviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vaſa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici poſſunt in faſciculum utræque veluti colliguntur in ipſis radicibus, diſperguntur in ramis

eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter ſe conjunctæ veſiculas in interſtitiis ſuis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concreſcens.

II. Plantas etiam abſque radicibus vivere non poſſe conſtat. Namque Cuſcuta, qua nulla plantarum vilior videtur, radicibus non deſtituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò areſcentibus, capillamenta ſeu cauliculi Cuſcutæ tuberculis quibuſdam aſperis arctè adhærent plantis quas comprehendum, & in meatus earum ſeſe inſinuando, alimentum cæteris reficiendis inſtitutum arripiunt: unde inter plantas paraſiticas Cuſcuta recenſeri ſolet. Et revera quæ radicibus carere exiſtimatur, magno radicum apparatu inſtruitur, ratione muneris accommodatum ad cirros, quorum ope Hederæ rami abſciſſâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoſo erumpentes. *Radicibus plantas omnes donari.*

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis deſiderantur. Tubera ipſa, pleraque Fungi ſpecies, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Muſco & cæteris id genus plantis flores denegavit natura. Semina ſingulis ineſſe naturali quodam judicio adducimus ad credendum; quamvis fruſtra explorentur in pluribus Muſci & fungi ſpeciebus, tum & herbis in fundo maris naſcentibus. *Nonnullas foliis & floribus deſtitui.* *Omnes probabiliter ſemina obtinere.*

Cæterùm plantarum partes tantum inter ſe commercium habent, ut aliæ aliarum cauſâ à natura inſtitutæ vdeantur. Radices ab ipſa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules tranſmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia ſubactum floribus ſubminiſtrant: flores ſunt veluti viſcera quædam ad fructus incrementum comparata; fructuſque ad ſeminum nutritionem conſtituti. Hæc denique ſpectari debent tanquam ova quædam quæ ſingulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo ſimilius, quàm ſemen cujuſque plantæ ovis volatilium & inſectorum; idque Empedocles benè relulit ſuo carmine:

Οὕτω δ' ὠοτοκεῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας. *Ariſt. de Gener. animal. l. 1. c. 13.*

Ut autem generum notas ex ſtructura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda ſunt. 1. Utrum affinitas illa ſeu ſimilitudo quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis, in quinque partibus jam recenſitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2 Utrum in ſingulis generibus earumdem partium ſit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præciſè peti debeat à partium ſtructura, an ab earum affectionibus, quales ſunt color, odor, ſitus, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum eſt: partes ſcilicet plantarum ita invicem ſingillatim conjungendæ, ut demum illæ ſeligantur, ex quibus characteres generum ad perſpicuitatem magis facientes, & ad uſum magis accommodati conſtitui poſſunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures ſpecies ejuſdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, ſeminaque ſimilia ſint. Tantùm abeſt ut hæc arte genera firmarentur, quin potius ſtabilita deſtruerentur, & quælibet ſpecies genus ſin- *Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus deſumi nequeunt.*

gulare conſtitueret. Ex Ranunculis alius eſt radicibus tuberoſis, alius grumoſis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo ſimilitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda eſt. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur; cùm metuendi locus ſit ne affinitas illa in ſpeciebus cognitis aut cognoſcendis deſideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res faciliùs procedat, quæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non poſſumus, ſeu quod idem eſt, ſine quibus genera ſtare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 86.

Supponamus v. g. cum Moriſono Glycyrrhizæ notas poſitas eſſe in caule altiſſimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, [illegible]odum dulcibus, ſiliquis curtis, compreſſis; quæ ſuperveniunt *floribus* papilionaceis, dilutè cæruleis ſeu violaceis: quis non videt hanc eſſe deſcriptionem non generis quidem, ſed illius ſpeciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris ſimiles; etiamſi caulis ejus longè brevior eſſet; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Hinc manifeſtum eſt tres plantarum partes, duas aut unicam fortè uſurpari poſſe ad ſtatuenda genera. Quapropter à ſimplicioribus ordiendum eſt; ſingulæque ſeorſim conſiderandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi poſſe non videtur. Fingamus v. g. à *foliorum* ſimilitudine genus inſtitui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales ſunt *Plantaginis* ſpecies vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus *Plantaginis folio*, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum eſſet aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis ſunt Aconito ſimilibus? Quot quæſo Aconiti, Geranii, & Ranunculi ſpecies unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis deſumpta, veri quadam ſpecie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora ſint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc ſæpiſſime ad inſtitutum noſtrum inepta videtur. Plantæ ſiquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori poſita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, ſeque ultro Ranunculi aut Geranii, ſi velis, ſpecies declarant. Quamobrem nullius generis character inſtitui debet, niſi exploratis, ſuo tempore, ſingulis plantarum partibus.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Flores operi noſtro non magis inſervirent. Cucurbitæ ſcilicet, Convolvuli & Campanulæ ſpecies, floribus ſunt planè ſimilibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compoſitum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, ſi ſola florum haberetur notio, nec felicius res ſe haberet inter ipſa legumina & plantas leguminoſas.

Neque à Floribus.

In ſeminum uſu ſumma etiam erit difficultas. Meliſſa, Marrubium, Salvia, Betonica, Roſmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus ſtabilirent. Fruſtra hic naturæ ſcopum & finem, quæ ſoli fructificationi ſtuduiſſe videtur, objiciunt aut partium præſtantiam, quæ fructibus ut putant

Aut Seminibus.

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Exploratis ſingulis plantarum partibus, certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus vel cum fructibus: Flores demum & fructus ſimul uſurpari.

Non ex radicibus ſimul & foliis.

Neque ex radicibus ſimul & flore: aut radicibus ſimul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus neque ex foliis & fructibus.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt: Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibroſâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis? quid ex foliis, ſi cum ſeminibus uſurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis.

Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Hæc cùm ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo; cum exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Antirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Antirrhini? an tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeo ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit, neceſſariò parere cogimur? His tria reſponderi debent.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ; quòd haud dubiè eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam eſſe.

II. Etiamſi characteres plantarum primo aſpectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui poſſe videantur, certum tamen eſt plerofque homines ſic affici floribus & fructibus, ut ſibi temperare vix poſſint, quin inter ſpecies ejuſdem generis recenſeant eas, quæ ſimili flore fructuque donantur. Quis Violæ v. g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchſii, cum florentem eam aſpiciet? etſi foliis longè diverſam à Viola vulgari. Quis itidem, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Cluſii? quamquam illa Geranium ita repræſentet, ut oculatiſſimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantaque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ ſunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, *Uvæ criſpæ*! quas omnes vel moroſi Botanici floribus & fructibus conſpectis, uno ore & incredibili quadam conſenſione, Geranii nomine ſalutarunt. Adeò verum eſt omnes pene homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis inſitum eſt, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam inſciis uſurpatam fuiſſe.

III. Nova pleriſque plantis nomina nunc eſſent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in Arte noſtra ſtabilita ſunt, deſtruerentur, ſi foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus conſtituendis; nam in appellandis plantis florem ſimul & fructum multò ſæpius, quaſi naturaliter & quodam ut ita dicam inſtinctu ducti adhibuerunt qui ut *diſciplinæ* denuo inſtaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamſi Geſneri & Columnæ præcepta neglexiſſe videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt quæ floribus & *fructibus ad Violam vulgarem* accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut *patet* ex *Pinace C. Bauhini*; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas *foliis Aconiti*, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli *ſolo flore & fructu* inter ſe ſimiles. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot *ſpecies* notæ ſunt, ſi foliorum aut radicum forma ſpectaretur. Ea lege Aſarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Aſari ſpecies recenſeri: Hincque earum nomina eſſent immutanda, cùm conſtet ſpecies ejuſdem generis eodem communi nomine appellandas eſſe, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium poſtremo, neſcio quo bono fato contigit demonſtraſſe hanc methodum cæteris omnibus præſtare & ſingulis generibus ita aptaſſe, ut magno Herbariorum commodo futuram ſperare auſim. Neque dubito quin Auctores tanti conſilii, eodem, ut ita dicam, moderamine uſi fuiſſent, quod & ipſe adhibui, ſi generum ſingulorum notas decernendi locum habuiſſent. Habet enim iſta methodus (ut mihi quidem videtur) ſuum modum, quem ultrà citràque nequit conſiſtere legitima plantarum cognitio, à quo ſi quis recedat, quæ firmiora ſunt in Re Herbaria turpiter cadere neceſſum eſt. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti ſumus, conſideratione abſtinendum eſt.

Opponunt quidam eam methodum univerſalem non eſſe, cùm non paucæ plantæ floribus aut fructibus vel utriſque careant. Deinde eam parum commo-

tiam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempeſtate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari poſſint. Poſtremo plurima etiam immutanda eſſe longo uſu recepta & confirmata, ſi ſola florum & fructuum habeatur ratio. His reſpondeo methodos illas univerſales ab hominibus potiùs expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam eſſe magis patentem, ſed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules ſi genera conſtituere poſſent, eſſe floribus & fructibus anteponenda: ſed maximè exoptarim ut ſaxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus reſpuunt, ſoliſque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum cenſent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ ſerie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum eſt, quò illæ ſeſe nobis manifeſtent. Quamobrem duo in his dſtinguenda ſunt, nimirum ſi plantam ex ſemine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex ſemine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratenſis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejuſmodi planta; etſi nondum flores & ſemina tulerit, vel etſi eas partes nos ipſi nequaquam obſervaverimus, quia certi ſumus ejus folia non convenire niſi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti ſunt. Sibilis excipiendus eſſet, qui negaret Clariſſimo Raio Caſtaneas cæduas quibus ſylvæ noſtræ abundant, hoc nomine vocandas eſſe, quod fructum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm ſi quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm ſibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios ſimplex, bonaque fides ſedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & proſapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc eſt, ſi flores ejus fructuſque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ ſint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, niſi perſpectis flore fructuque. Cùm quotidiano uſu comprobetur Herbarios, ſola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda eſſe cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Pariſienſi adoleſcunt, nomen proprium nequaquam dabo, niſi fructum ediderint, vel ipſum aliunde acceperim. Hæ ſunt v. g. Cortuſa Americana, flore ſquallidè purpureo H. L. Bat. Cortuſa Indica vel Hedera terreſtris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Chriſtophorianæ Americanæ, Juglandis folio nomine miſſa, cæteræque ex quarum Piſtillo dignoſci nequit cujus figuræ fructus ſit futurus.

Hanc methodum univerſalem non eſſe.

Ut autem uſui nos accommodemus, cui in hac diſciplinâ non parùm tribuendum eſt, florum quidem ſimul & fructuum formæ in ſingulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando ſola florum & fructuum affinitas inſtituto noſtro planè ſatisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, ſolâ florum & fructuum formâ continetur, ut ſunt Aconitum, Ranunculus, Roſa, Viola, cæteræque; reliqua quibus

Duo ſtatuenda ſunt Genera plantarum; primi nempe & ſecundi ordinis.

aliud, præter floris & fructûs ſtructuram accedet, ſecundi ordinis erunt: unde tantùm abeſt ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur ſæpiſſimè ad majorem Artis Herbariæ perſpicuitatem, majuſque Herbariorum commodum.

Exemplo ſit Chamædrys. Hujus flos poſterius in fiſtulam tenuatur; anterius verò dilatatur in labium deorſum inflexum: ſtaminibus plerumque incurvis labii ſuperioris locum occupantibus. Præterea ſemina quaterna perficiuntur in capſula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis ſpecimen, quod non ſolùm Chamædrym; ſed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluresque ſpecies contineret, quadam ut aptis brevibuſque nominibus diſtingui poſſent, ne ab uſu recedamus, tria genera ſecundi ordinis ex eo ſtatuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores ſparſim in foliorum alis naſci: Polii flores in capitulum *denſum* colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc *quiſnam* fructus ex ſingulis plantarum partibus capi poſſit, ad *genera ſecundi ordinis* inſtituenda.

Radices ad Genera ſecundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocaſtanum ſolâ radicis formâ, *quæ tuber eſt*, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum *ratione radicum diſcrimen* intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam *Imperialem. Lilii* radix ex ſquamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex *tunicis componitur.*

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numeruſque foliorum *plurimùm faciunt* ad generum *diſtinctionem.* Fragariæ folia terna, *Quinquefolii plura ſummo pediculo* digitatim *inſident.* In Pentaphylloide nec *ordo nec numerus* foliorum ſpectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & *fructibus* ſquamoſis conveniunt: differunt foliorum ſitu, quæ in *Abiete ſingularia &* temerè ſparſa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè *plura. Quibus* plantarum inveſtigatio curæ eſſe ſolet, ii teſtari poſſunt *ſæviſſima hyeme* Geniſtæ, Cytiſi, Anonidis ſpecies, ex foliis facilè internoſci: *nihilque* in Re Herbaria optabilius eſſet, quàm ſingula genera ex *foliorum formâ* conſtituere, ſi fieri poſſet.

Caulis, cortex Pediculus, calyx ſuccus, color florum ſapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo *fiſtuloſo* & ſimplici ab Hieracii ſpeciebus differt: Suber ab Ilice cortice fungoſo: Scorzonera à Tragopogone calyce ſquamato: Pſeudodictamus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni ſuccus lacteus; Aſclepiadis limpidus. Chryſanthemi flores aurei; Leucanthemi candidi. Elychryſi calyx ſplendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique ſolo ſapore cùm à ſe invicem, tùm à congeneribus dignoſcuntur.

Facies etiam externa ſeu totius plantæ habitus.

Facies illa exterior, quàm pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti ſumus affectionibus; ſed à creſcendi modo, totiuſque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Abſinthium, Abrotonum & Arthemiſia eam formam præ ſe ferunt, quæ cùm vix deſcribi poſſit, facili tamen negotio vel ab ipſis mulierculis dignoſcitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ conſulendus eſt; ſed ex ſolo illo habitu Syſtema Botanicum conſtitui nequit; nec ad ipſam faciem externam confugere debemus, niſi in rebus dubiis cùm perſpicuitas & majus commodum id poſtulant. Naſtur-

rum Alpium inſipidum C. B. ad Turritam ſpectat foliis, floribus, ſiliquis, totoque habitu; ad Naſturtium verò ſolis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu ſuum potius unuſquiſque ſequatur fingendi habitum. Gramen Parnaſſi toto habitu Clariſſimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeylanica ad Balſaminam Americanam; Scolymus Chryſanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iiſdem generibus toto cœlo, totoque habitu differre. Trahit ſua quemque voluptas: quapropter longè ſatius eſt in iis tantùm ſtare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, niſi res aliter præſtari queat. Pin. 105.

Hæc cùm ita ſint, regulas ſequentes ipſe mihi impoſui in Generum conſtitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid uſui aut ſenſibus ſit concedendum; ſed ab illis rarò nec niſi gravi de causâ declinabo. Quædam leges ſervandæ in generum inſtitutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibns vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis inſignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus ſolo microſcopio patefiunt. Prima.

II. Floris ſimul & fructûs ſtructuræ ratio ſemper habenda eſt, ad conſtituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & uſu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus ſimul & fructibus ſtandum eſt, cùm abundè ſufficiunt ad genera diſtinguenda. Tertia.

IV. Non ſolùm cæteræ omnes plantarum partes; ſed earum affectiones, creſcendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos ſimul & fructus non ſufficiunt ad genera rectè diſtinguenda. Quarta.

V. Quò facilius ſupervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, ſi pars aliqua, aut affectio alicujus partis deeſſet. Agens v. g. de Mandragora à me ipſo ſciſcitatus ſum an rectè diceretur Mandragora radice fibroſâ, foliis laciniatis, ſi talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm ſine his genus optimè ſtet: unde methodus, ut ita dicam, excluſionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum exiſtimo, niſi aliter diſtingui nequeant; ne ſcilicet ſupervacanea deſiderentur in ſpeciebus reperiundis. Sic Populus à Salice ſolo habitu ſeu facie, Fœniculum foliis tenuiſſimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim ſæpe uſu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen eſt non generis ipſius, ſed unius tantùm ſpeciei quàm rei ſibi notæ comparabant, rationem habuiſſe qui primi nomina impoſuerunt: unde propter leviſſimam cauſam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; ſed cujus nota propria è ſtructura floris & fructûs deſumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm ſpeciem ob oculos habebat, quæ foliis ad Quercum quodammodo accedit, Sexta.

non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris ſimilem, quales ſunt Marum Cortuſi J. Bauh. & Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus conſtituendum, eam à Græcis ἡδύοσμον vocatam fuiſſe. Græci enim de ea ſpecie qua utebantur locuti ſunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina ſe convolveret, ab hoc nomine procul dubio abſtinuiſſet, ſi Dorycnium Plateau Cluſii, & Lychnidis ſylveſtris ſpeciem Myconi Lugd. perſpectas habuiſſet, quæ quamvis ſtent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli ſpecies pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè moleſtum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus ſuo loco quæ rationi magis conſentaneæ videntur.

Cluſ. App. cclv.
Lugd. 817.

Genera in ſuprema & infima dividi non debent.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam ſuprema in infima dividenda eſſe contendunt. Moriſonus in eo minus laudandus, quod ſummum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera diviſum: Onobrychis ſcilicet ſiliquis articulatis & aſperis: Onobrychis ſiliquis echinatis, criſtatis & ſpicatis: Onobrychis ſiliquis echinatis, ſed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium ſtructura clarè declarari poteſt, omniaque perturbarentur in diſciplinis, ſi eodem nomine res adeo diverſas complecti liceret.

Senſibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præſtat tamen nonnunquam ſtructurâ partium uti, *qualis illa apparet ſenſibus*, quàm religioſa anxietate ſingulas ejus varietates perſcrutari; nam etſi florum & fructuum ſtructura *veluti immutabilis ſpectetur*, interdum tamen diverſitates nonnullæ *occurrunt, quæ cùm nonniſi* ab iis qui artem ſecandi optimè callent animadvertantur, *nec in moroſi* vel anxii notam incurrerem prætermittendas exiſtimavi. *Trifolium* pratenſe, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii ſpecies flore ſunt Monopetalo; ſed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejuſdem generis ſpecierum, quæ flore ſunt Polypetalo, diverſus nequaquam videatur. An propterea ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali ſunt, mihi tamen Hiſpanias peragranti duæ occurrerunt ejus ſpecies flore Monopetalo: Limonium ſcilicet Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hiſpanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuſcemodi nonniſi ab oculatioribus explorari poſſunt in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato reſpondens. Inter ſpecies hujus generis duæ ſunt, quarum flores anterius hiant tubuli modo; Linaria ſcilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Luſitanica, villoſa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Luſitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Luſitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ ſpecies, quædam ex eodem ſemine flores proferunt nunc radiatos, nunc floſculoſos. Ex Chryſanthemi & Tagetis ſpeciebus nonnullæ ſunt flore fiſtuloſo, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capſula nullis diſſepimentis diſtingui ſolet; Lychnis tamen viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capſulam habet in tria loculamenta diviſam.

Pin. 212.

His attentè conſideratis, concludendum eſt methodum conſtituendorum generum ex floris ſimul & fructus ſtructura, non quidem univerſalem eſſe, ut jam annotavimus; ſed omnium præſtantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari poſſit: neque ipſe pro univerſali unquàm habui aut habiturus ſum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in uſum eſſe revocanda, cùm flores & fructus ſimul uſurpari non ſufficiunt; ſed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, reſpuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum eſſe debet unicuique quam ſibi voluerit, ſententiam amplecti. Ego verò frequenter uſurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud ſimile ad ſignificandum ſpecies nonnullas à ſuis generibus nequaquam excludendas eſſe propter diſſimilitudines quaſdam, quæ vel à ſenſibus difficulter percipiuntur, vel leviores ſunt quàm ut iis rei natura immutari exiſtimetur. Dicam v. g. inpoſterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos eſſe, ut declaretur ſpeciem ab hoc genere nequaquam arcendam eſſe quæ flores quadripartitos aut indiviſos haberet; dummodò forma florum cæteraque reſpondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam ſtatueretur, ſi exquiſita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in ſingulis enim generibus adhiberi deberet, cùm ſæpiſſimè varietates occurrant, non ſolùm inter ſpecies ejuſdem generis, ſed inter plantas ejuſdem ſpeciei, imo & inter partes ejuſdem plantæ. Qui objiciunt fieri poſſe ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appoſitè facere videntur: nam ſi talis occurreret planta, novum genus haud dubiè eſſet inſtituendum, ut ſæpius feci.

Methodum allatam ſtrictè ſumptam pluribus Generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus poſſe accommodari.

Quod ad diſtinctionem & differentiam ſpecierum ejuſdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, ſapore, odore, magnitudine, ſitu, ſimilitudine cum rebus vulgò cognitis, cæteriſque aliis quibus ſpecies inter ſe maximè differunt; notæ autem ſpecificæ à generibus accuratè diſtinguendæ ſunt. Specificas appello quæ ſpeciebus tantùm conveniunt ſive nonnullis, ſive omnibus quæ cognitæ ſunt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Ruſci v. g. ſpecierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, *non* ideo tamen hanc notam ſpecificam à generica ſejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ anguſtifoliæ, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. *ſed quia veritus ſum ne* intra ſpatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Ruſci diverſimodè poſitis. Herbariis non ſolùm inventarum; ſed inveniendarum cura eſſe debet, ne genera ſtabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De ſpecierum diſtinctione.

Quid Notæ ſpecificæ?

Nomina plantarum ſunt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla ſequuntur in mente ſimulacra, & ſpecies tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cùm planta jam co-

Quid propriè ſint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

gnita ſeſe nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui ſimilium notionem jam eo conjunxerunt: ſic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus eſt nemoroſus vel ſylvaticus folio rotundo, alius *pratenſis* erectus, acris; phragmites luteus, nemoroſus & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia ſint; quod ſingulis proprium eſt magiſque ſenſibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad ſtudium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipſæ nominibus carerent, vel ſi ex omnium conſenſu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum ſonus & ſyllabarum numerus ac ordo diſcrimen indicaret quod inter genera, claſſes & ſpecies intercedit; ſed hiſce temporibus ea vix *ſperari poſſunt*, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. *Moriſonus & Breynius* nonnulla concinnarunt, quæ vix uno ſpiritu *ſuſtineri* poſſunt.

Hiſtor. Oxon. part. 2. pag. 121. MALVA annua, rotundifolia, floribus *omnium minimis*, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arcte iiſdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130. ONOBRYCHIS major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim, id eſt, introrſum & retrorſum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prodr. 2. MESEMBRIANTHEMUM Africanum, fruteſcens, *minus erectum*, triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum *inflexis*, fructu turbinato, parvo, pentagono, ligneſcente, flore albo.

Aliud profectò eſt plantam appellare, aliud *deſcribere. Generum multiplicatione* nihil utilius eſt ad nomina *prolixiora vitanda, cùm pauciores ſpecies* brevioribus nominibus ſint appellandæ: *longèque facilius* eſt plantas huc uſque cognitas ad ſexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus ſtatutis, novum tantummodo nomen introducatur, ſingularum ſpecierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter conſtituenda eſſe, ne Species malè ordinentur

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, ſpurias, degeneres, anomalas vocitare ſolent plantas, quæ ad genera ſibi nota non penitus accedunt: quaſi verò difficile ſit nova effingere. Nonne ſatius eſt Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto ſalutare, quàm ex Moriſono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, ſtrobyli inſtar. (*Ibid. pag. 37.*) At, inquiunt, unica interdum quorundam generum ſpecies occurreret. Quid tum? nonne ſperandi locus eſt eas amplificatum iri, ſi quo pede cœperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, ſed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. (*Pars. 2. pag. 71.*) Quis neſcit Clariſſimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis ſpecies attuliſſe, in quibus meritò repoſuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipſo proprium genus conſtituere fortè non fuit auſus, quod unicum ſibi notum eſſet. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conſpexiſſet, novum genus condidit, cujus

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi: idem de Adhatoda, Belladona, Menianthe, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus *Pluk*enetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuel Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus: ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarum cultor & conquiſitor; ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus: ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix: inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur. De methodo claſſium plantarum inſtituenda.

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radici- Claſſes petendæ ſunt ex una et

bus, caulibus, foliis, floribus & fructibus conſtant, claſſes inſtitui neceſſum eſt, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, flori nempe vel fructus: non utriuſque, ne eadem eſſet claſſium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus claſſibus eadem uſurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noſcere volunt, mentio fiat in claſſe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus conſtituta eſt. Namque hujus methodi præſtantia in eo conſiſtit, ut ſimplex ſit uniuſmodi, & ſine mora plantarum nomina indicet: claſſe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito vero genere, ſpecies ignota & deſcripta nullo labore dignoſcitur; nôn deſcripta, ad proprium genus revocatur. Hæc eſt breviſſima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque ſpecioſæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis eſſe debet in claſſium inſtitutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret claſſem qui plantas ignorat? Conſtat igitur claſſes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus conſtituunt, poſitum eſſe. Qua in re flos profectò anteferendus eſt fructui, cùm explorata illius ſtructura ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò ſtatim piſtilli aut calycis tranſverſa ſectione; futuri fructus natura ſæpiſſimè dignoſcatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innoteſcat, modò liber in manibus adſit, in quo genera plantarum in ſuas claſſes ratione florum digeſta ſunt, ipſaque genera inſtituta, ratione floris & fructus, ut præſtare conatus ſum. *Si autem fructus adhibeatur ad claſſium conſtitutionem, annus proximè futurus exſpectandus eſt ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo ſæpiſſimè exaruit, obſervari poſſit.*

partibus quæ generis naturam conſtituit ex ſolo flore nempe vel ex ſolo fructu.

Flos hoc in loco fructu præſtat.

CÆSALPINUS. a *Thuan. ad ann.* 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, Aretini „ [a] præſtantiſſimi Peripatetici, qui cùm diu Piſis docuiſſet, & ſcriptis famam nominis propagaſſet, à Clemente VIII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ deceſſit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam ſummo ſtudio agitavit, & rationem plantarum per claſſes diſponendarum, ſolus inter Herbarios philoſopho dignam reliquit, petitam ſcilicet ex ſeminum formâ. Hiſtoriæ plantarum Cæſalpini nihil deeſt præter icones, quarum elegantia & nitor majorem ſæpè famam compararunt ſcriptoribus quàm doctrina. Fuit inſuper Cæſalpinus in rebus phyſicis, ut ferebant illa tempora, multùm verſatus, ſeminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit.

Lib. 1, cap. 6.

„ Ineſt, inquit, in omni ſemine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum „ enim in ovo quædam particula continetur, in qua ineſt animalis futuri delineatio; reliquum autem corpulentiæ pro alimento eſt: ſic in plantarum ſeminibus pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Eſt „ enim quaſi corculum quoddam, reliqua parte ſeminis alimentum illi primum „ ſubminiſtrante. Deinde excitato ignis principio in ipſis latente, ut calci contingit in humoris occurſu, idem humor cum lacteâ ſeminis ſubſtantiâ permixtus „ & concoctus tanquam familiare alimentum, auget conceptum antea inchoatum.

Clariſſimus PAULUS HERMANNUS, etiamſi diverſè, plantas tamen ex ſolis fructibus in ordinem digeſſit in Flora ſua Batava ; ſed neuter in animo habuiſſe videtur ut claſſium auxilio viam aperiret, quæ ad abſolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & ſine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis ſcripſere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem ſecuti videntur. Multiformes illæ diſtributiones in quas genera vulgò partiri ſolent ad oculorum delicias, aut neſcio quam animo ſibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur ; non ſecus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare ſolent. Quare hoc in loco abſtinendum duxi à pluribus diſtributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti ſæculi Botanici propoſuerunt, Verticillatarum nempe, Aſperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum Pappoſarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulboſarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studioſos enim, ex quo Pariſiis doceo, has addiſcere non poſſe, neque iis uti ad plantas extempore dignoſcendas, niſi intra ſpatium plurium annorum ſæpenumero cognovi. HERMANNUS.

Fateor autem methodum meam nequaquam abſolutam eſſe; cùm claſſes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant ; ſed cùm illæ pauciores ſint, methodus quæ cæteris huc uſque propoſitis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore aſſequendam conducat ; quod maximè cordi eſſe debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera ſolo flore proxima, cæteris verò partibus diverſa, conjungere coactus fui, ne à ſimplici methodo in qua cognoſcendarum plantarum genuina ratio ſita eſt, deſciſcerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis claſſium quas inſtitui locus, in animum inducat ille ſuum, nulla breviori arte plantas addiſci poſſe : perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur : genera enim plantarum ſimplici methodo in claſſes diſtributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica ſit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex claſſibus capi poſſit, ſæpè amittunt ; faciliorem nempe plantarum cognitionem.

Hanc methodum univerſalem non eſſe, ſed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in claſſium inſtitutione ſolo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum eſt, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus ſtatuendis flos ſimul & fructus adhibendus, iiſque alia quæ neceſſaria videntur ut accuratius diſtinguantur, addenda ſunt. In ſpeciebus verò dignoſcendis omnes plantarum partes earumque affectiones uſurpari debent. Igitur ut ad propoſitum meum redeam, cùm brevior tutiorque conſtituendarum claſſium methodus omninò verſetur in floribus, horum natura & uſus alius à nobis explorari debent.

Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS eſt plantæ pars coloribus propriis perſæpè inſignis, fructuique naſcenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas miniſtrare videtur.

Quid Flos & cui uſui inſerviat ?

De ſingulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpiſſimè autem ipſi cum tenero fructu conjunguntur.

Florum differentiæ. Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim ſeparantur, ut in Cucurbitaceis obſervare eſt: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præſertim amentaceis; vel in eadem ſpecie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus fuerunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæteriſque contingit. Verumtamen non diſſimulandum eſt tenerum fructum qui nullo flori adhæret, capillamentis quibuſdam aut exiguis foliis propriis coloris ornati, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi poſſunt; cùm ne illud quidem munus præſtare videantur. An igitur ejuſdem floris partes in variis planæ locis diſperguntur? In Nuce, v.g. Corylo, cæteriſque, ſtamina nucamentis, petala tenero fructui innaſcuntur.

Flores eſſe veluti quædam viſcera. Flores autem ſunt veluti viſcera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit ſive enim ſemina vario motu, ordine, figura, formentur in ſingulis plantis; ſive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ ſunt partes evolvantur, alimento ſincero indigent, cujus primum impetum ferre non poſſent, niſi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò à ſeminibus tanquam à vaſis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus eſt nutricandi tenerum fructum, ipſaque nutricatio paucarum horarum vel dierum eſt: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, quæ particulariter ſi flores reſecentur quo tempore geſtiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant. Tribus fortè de cauſis flores brevi pereunt; tenuitate vaſorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excreſcente; alimenti denique in fructum tranſitu faciliori. Vaſorum tenuitas in multis floribus tanta eſt, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque naſcentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores ſunt, quod ipſius pediculi vaſa in petalis abſque imminutione producantur fructus adoleſcens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut excluſus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vaſa molliora & criſpa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliuſque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vaſa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere conſtringuntur & penitus contrahuntur. A calyce ſi ſuperſit alimentum, tunc præparatur; ſi calyx deſit, à fructus cortice ſeminibus ſubminiſtratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur inſtitutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fiſtuloſos, quibus fructus obduci ſolet, vel per cæcos ejuſdem meatus ſi glaber ſit, pulveris tenuiſſimi inſtar amandantur. Ideo calyces floribus ipſi ſæpe diuturniores ſunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vaſis, quæ à fructu creſcente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi ſpeciebus, calyces prius cadunt quàm flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores ſunt monophyllis, quoniam illorum baſis, quæ

rotundior eſt & intercepta paucioribus vaſis pediculo adhæret, quæ ſæpè rumpuntur, à flore ſe explicante.

Floris partium uſus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum viſceris initar perficiunt, & fructui naſcenti 8 ſuppeditant; ineptis humoris partibus per ſtamina ſeu vaſa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices ſeu ceptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes ſeorſim eadem Tabula repræſentantur, ſcilicet petalum A quod imæ parti piſtilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H poſitum eſt apice I ſeu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba piſtilli quæ in hoc flore cava eſt G: in F verò loculamenta teneri fructus ſeminibus fæta exhibentur. Explicatio uſus ſingularum partium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis ſeparantur, uſus idem ac eorum de quibus locuti ſumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi ſine intermiſſione ſubminiſtrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præſtant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ ſpecies flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè ſe habet. An corpuſcula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul naſcentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina poſt Theophraſtum, Proſperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hiſpania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re ſciſcitarer, certum nihil accipere potuit. Præclarus tamen vir Hadgi Muſtapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem *Chriſtianiſſimum*, non ita pridem Pariſiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inſeri, quo tempore Spatha hiare ſolet. Flos enim explicatus pulverem fundit, ſine cujus affectione dactyli acerbi forent & inſuaves. Imo & oſſiculis carerent (hæc namque ſæpè ita areſcunt, ut deeſſe videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Pariſienſi luxuriat fructibus quotannis onuſtus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, niſi in inſulis Sequanæ & Matronæ longè diſtantibus; in Horto Regio tamen ſemina profert. An igitur uterque ſexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera ſpecies hujuſcemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in *ſpeciebus* quibus inſunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis deſtituuntur? *Calend. Junii 1697.*

Quærunt alii qui fieri poſſit ut flores, qui fructui naſcenti imminent, Roſæ v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipſi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Reſpondendum eſt alimentum à pediculo per fructûs cutim, ſive illa craſſior, ſive tenuior ſit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vaſa deferentia redire, & ſeminibus quæ centrum ejus occupant, diſtribui.

De partibus florum ſingillatim nunc tractandum eſt; quamvis illæ omnes

Quænam ſint florum partes, quid Petalum?

in ſingulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Piſtillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præſtant, quæque unquam fiunt proprium ſeminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari exiſtimantur, etiamſi illa ſubvirida ſint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod ſciam Petali vocem propriè uſurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis diſtingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid ſtamina?

Stamina ſunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices ſuſtinere ſolent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur ſive bifida ſint, ſive ſimplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aſtere, Petaſitide, cæteriſque. Hoc autem prodeunt è ſumma parte naſcentis fructûs per floſculum, aut ſemifloſculum ipſi inſidentem, ejuſque vaginam pervadunt, ut videre eſt in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, floſculus A, & ſemifloſculus B, tum & vagina F quinque fulcris,nixa,repræſentantur longè quidem majora quàm à natura inſtituta ſunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è ſummitate fructus N R in floſculum HGQ, ac vaginam P protenſum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De ſtaminum uſu jam dictum eſt. Capillamentorum idem videtur officium, ſuperfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & ſæpiſſimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris inſtar adhærentibus, ut videtur in fig. P P O. Quare ſinguli flores cujuſvis generis ſint, perinde ac animalium glandulæ, ſuis muniuntur vaſis excretoriis.

Quid Apices? 4.

Apices vocantur ſummæ ſtaminum partes *B. D. BC. G.* craſſiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis ſimiles, à ſtaminibus ut plurimùm diſtinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus ſtamina ipſa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorſum & ſiniſtrorſum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad ſummum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in ſe recipere, eorumque valvas à congeſtis excrementis diduci.

Quid Piſtillum? *Tab. 1.*

Piſtillum appello eam partem, quæ floris centrum inter ſtamina occupare ſolet 8 & DE. Illud autem multiforme eſt, ſubrotundum, ſphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fuſi aut piſtilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi inſtar naſcentem fructum ſubſtinet. In Nymphæa alba caput ſphæricum repræſentat, cui petala floris innaſcuntur. Harum plantarum icones conſule. Piſtillum ſæpè aliud nihil eſt quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circà quod petala diſponuntur. In plantis quarum fructus flori abeſt, vaſis excretorii munere fungitur; In omnibus ſuprema ejus pars ſive fiſtuloſa D. ſive ſolida craſſeſcit, meatibus, veſicis, aut tubis admodum exiguis obſita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio C E, Papavere Rhœade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre eſt. Eadem pars multiſciſſa eſt quò facilius aër

Tab. 5.

ad ſemina ducatur, ac ea perficiat, lentoque ſucco obducitur, quo minima inſecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem ſententiâ, dici debet pars floris poſterior craſſitudine quadam notabili à pediculo diſtincta. Calyx autem flores vel involvit vel ſuſtinet vel utrumque præſtat: ſcilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapſia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæteriſque id genus fulcri; in Aſtrantia E, Roſa H, Pomo I, Pyro K, Punica L utriuſque locum tenet: unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti ſit partem interiorem floris quam piſtillum appellamus, à poſteriore cui calycis nomen fecimus accuratè diſtinguere, ex eo apparet quòd ſine hac cautione, eadem quod ad florem ſpectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & ſimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiſtimantur; ac earum quarum flores eo revera deſtituuntur, quales ſunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miſſum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione ſequitur, quàm incommodi ex antiquæ abuſu. Fructuum origo ſcilicet facilius indicatur & plantarum claſſes in ſectiones commodius dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hactenus præſtitum mihi videtur. Qui de generibus ſcripſerunt, affirmarunt v. g. Campanulam eſſe genus plantæ flore monopetalo, capſulâ in tres cellulas diſtinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipſo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte poſteriori, cujuſvis illa formæ ſit, oriri intelligendus eſt; ſive illa florem tegat ſive ſuſtineat vel utrumque præſtet: qui verò à piſtillo, à parte interna quæ floris medium occupare ſolet, hîc enim agitur de ea partium diſtinctione quæ petitur ab earum ſitu, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & piſtilli claſſes in ſectiones varias diſtribuemus, majoris perſpicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obſervavi, cujus ſpecies nonnullæ à calyce, aliæ à piſtillo naſcantur. Non multùm laborandum eſt utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverſo tempore cadant: primùm contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyſimachia quàm ſiliquoſam vocant, cæteriſque. In eodem flore piſtillum & calyx ſæpè adſunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarò uterque niſi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marceſcit, & decidit cùm piſtillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, *piſtillum* areſcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeſt involucri munus præſtans ut in Malva. Interdum alius florem ſuſtinet, alius eundem involvit ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus floſculoſis, ſemifloſculoſis, & radiatis. Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò floſculus aut ſemifloſculus proprio calyce inſidet in ſemen abeunti, in nonnullis floribus floſculoſis, floſculi à calyce quodam ſingulari, hoc eſt, ſingularis ſtructuræ, ſemine videlicet fœto fulciuntur, ut in Euchinopo, Scabioſa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce diſtingui debeant ?

Magnus ſæpè in hoc argumento nodus eſt, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent diſtinctio. Inter Herbarios convenit Roſæ, Caryophylli, Pyri, Ceraſi flores calycem habere; *Lilio verò*, Tulipæ, Hyacintho, aliiſque quamplurimis eum à natura denegatum *fuiſſe*. *Sæpè* tamen dubium eſt an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Aſaro, quæ ſi inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenſeantur, inter eas pariter numerandæ ſunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obſervatur, pro petalis haberi poſſit: verumque eſt eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyſicos abſurdum non ſit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claſſe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliiſque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulboſarum verò & Tuberoſarum claſſe Narciſſus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciſſus, Narciſſo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujuſvis coloris ſint, pro calyce habenda ſunt, cùm proprium fiunt ſeminis involucrum; pro petalis verò cùm ſecus accidit, ſive illa brevi pereant ſive durent.

His diligenter exploratis, claſſium inſtitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conſtant, vel ab earum ſtructura: cùm autem numerus petalorum ſæpè incertus ſit ut occurrit in Ranunculo, Pulſatilla, Caryophyllata, Clematite, aliiſque ſpeciebus ejuſdem generis, ſtructuræ magis immorandum eſt: Hæc enim conſtans eſt & magis ſpecioſa; quin & numerum ſæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes ?
Tab. 7.

FLORES PETALES DONATI ſeu PETALODES *dicuntur illi*, qui præter capillamenta ſeu ſtamina, ex foliis conſtant in involucrum ſeminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braſſicâ, Fabiâ, Petaſitide, *Bellide*, &c.

Quid flos apetalos ?
Tab. 7.

Cæteri STAMINEI ſeu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ſtamina nihil habeant unde nomen trahere poſſint, ut in Equiſeto, Sparganio, Avenâ, *Biſtortâ*, cæteriſve. Hos calyce donari conſtat, exceptis Sparganio & Equiſeto. Nucamenta pariter ſeu Iuli inter illos recenſendi ſunt, etiamſi ſtamina in nonnullis adeo brevia ſint ut abeſſe videantur. Flores ſtaminei parùm inter ſe diſcrepant; niſi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium ſeminis involucrum, piſtillum verò ſemen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conſtant, alii ſimplices ſunt, alii compoſiti.

Quid flos ſimplex ?
Tab. 8.

FLORES SIMPLICES appello qui floſculis & ſemifloſculis carent, quales ſunt flores Hyoſciami, Salviæ, Ceraſi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compoſitus ?
Tab. 8.
Tab. 266.

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex floſculis & ſemifloſculis; quales ſunt flores Cyani, qui ex floſculis; Dentis Leonis qui ex ſemifloſculis; Doronici qui ex utriſque conſtant. Quid autem ſit floſculus & ſemifloſculus, mox dicemus.

Flores

Flores ſimplices vel unico vel pluribus petalis donantur. Hi POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum ſimplicium monopetalorum differentiæ deſumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium roſtro, labiati vel Perſonati dicuntur. *Tab. 9.*

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: ſed in eo tria maximè ſpectanda ſunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum ſimul & latera ampla ſint, neque os multò magis diffuſum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis eſt flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera anguſtiora ſint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes obſervatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffuſus, ſi os lateraque fundo magis pateant; qualis eſt Acetabuli forma, floſque Malvæ, Aſclepiadis, Bryoniæ. Demum ſi cæteris partibus os anguſtius ſit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera eſt flos Arbuti, Ruſci, Ericæ. FLOS CAMPANIFORMIS. *Conſule Tab. 6, & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.*

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum deſinit, ſuperiore in conum inverſum vel in diſcum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram ſeu vas quod poculis inter bibendum ſupponi ſolet, repræſentet. Flos Auriculæ Urſi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis eſt. Flos verò Primulæ veris & Androſaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in diſcum, non in conum explicatur. FLOS INFUNDIBULIFORMIS. *Tab. 9. & aliis.*

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lyſimachiæ. FLOS ROTATUS. *Tab. 9.*

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt ut piſtillum ejus abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in claſſibus ſtatuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum uſu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem finierunt eum, cui geminum ſuccedit ſemen; cur, quæſo, piſtilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles ſint, quarum alterutra ſemper abit in fructum. FLOS LABIATUS. *Tab. 9 & aliis.* *Tab. 9. & aliis.*

Flores ſimplices MONOPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt: nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, ut ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ ſe ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Perſonati à labiatis differunt, quod illorum piſtillum abeat in capſulam ſeminum, à calyce omnino diſtinctam. FLOS PERSONATUS.

Florum ſimplicium polypetalorum differentiæ à ſimilitudine cum aliis re- *Tab. 10.*

bus vulgò cognitis ſumi poſſunt : unde Cruciformes alios appellavi, alios Braſſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS. *Tab.* 10. *& aliis.*

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis ; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. *Tab.* 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS. *Tab.* 10. *& aliis.*

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo difert à Roſaceo, quòd *ejus* petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophilli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS.

FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, raro tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper loculamenta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri.

Tab. 10.

FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

Hiſt. plant. lib. 2. *cap.* 161.

FLOS PAPILIONACEUS. *Tab.* 10. *&* 209.

FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Pyſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet.

Tab. 11.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid *floſculus. Ibid.*

Flores compoſiti triplici generis ſunt, Floſculoſi, Semifloſculoſi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculoſis componuntur densè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis.

Tab. 2. 3.

Hiſt. plant. lib. 2. *cap.* 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. *Tab.* 11. Quid *ſemifloſculus.*

FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur densè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum infernâ tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & ſupernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

Lib. 21. *cap.* 8.

FLOS RADIATUS. Quid *Diſcus.* Quid *Corona.*

FORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Diſcus* dicitur, ex floſculis tota conſtans, quæ circumferentiam ſeu limbum, *Corona*

nominatur ex ſemifloſculis facta. Singuli floſculi & ſemifloſculi tenero ſuo fructui ſeu embryoni ſolent inſidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales ſunt flores Aſteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c.

Reliquum eſt ut Claſſes plantarum inter ſe diſponamus concinno ordine; is quidem à floribus ſtamineis eſſet ducendus ad magis compoſitos progrediendo; niſi experientiâ confirmatum eſſet, flores magis inſignes & ſenſus afficientes incipientibus primùm offerendos eſſe: quapropter à ſimplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex ſtaminibus ſolis componuntur, herbaſque & ſuffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm ſeparabimus. Quid herba, ſuffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ ſunt, declarabitur.

In I. igitur Claſſe comprehendentur herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis.

In VII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & ſuffrutices, floribus Liliaceis.

In X. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.

In XI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Floſculoſis.

In XIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Semifloſculoſis.

In XIV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Apetalis Stamineis.

In XVI. Herbæ & ſuffrutices, qui floribus carent & ſemine donantur.

In XVI. Herbæ & ſuffrutices, quorum flores & fructus conſpicui deſiderantur.

In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.

In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.

In XX. Arbores & frutices, floribus monopetalis.

In XXI. Arbores & frutices, floribus Roſaceis.

In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas ſtatutas verſabitur, quod rarò admodum contingit, ſententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non ſeparabo; quamvis earum flores dubiæ ſint ſtructuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & ſimilium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè diſtent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore monopetalo, campaniformi.

FLos CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formam-que campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore*.

Tab. 10. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B.* 3. 617. *Mandragoras Dod. Pempt.* 457.

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B.* 3. 618. *Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandagoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globoſum E mollem, ſepto intermedio F in duo loculamenta G H diviſum, & ſeminibus fœtum L placentæ I K affixis. *Tab. 13.*

Belladonæ ſpecies ſunt.

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona fruteſcens, rotundifolia, Hiſpanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hiſpanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, fruteſcens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Cluſius unicam iconem affert primæ ſpeciei, quam foliis & floribus variare obſervavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανοκέρασος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis, ſive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari poteſt.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & ſatis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globoſum, & ſeminibus E densè congeſtis D fœtum. *Tab. 14.*

Lilii convallium ſpecies ſunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium anguſtifolium Raii Synopſ. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium latifolium, flore pleno, variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 533. *Lilium convallium floribus ſuave-rubentibus Lob. Icon.* 173. *Muguet à fleur carnée.*
Ab eo genere excludendum eſt *Lilium convallium minus C. B. Pin.* 304. *ad Smilacis genus revocandum.*
Etiamſi Lilii convallium nomen ita fuerit longuo uſu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen eſt Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM eſt plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis expertè, & multifido : ex cujus fundo ſurgit piſtillum B. quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globoſum & ſeminibus fœtum D, ut plurimùm ſubrotundis E.

Polygonati ſpecies ſunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B.* 3. 529. *Polygonatum Math.* 954. *Seau de Salomon.*
Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.
Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari ſimile J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Cluſ. Hiſt.* 275.
Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B.* 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Cluſ. Hiſt.* 276.
Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpuraſcente Raii Synopſ. 148.
Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex ſingularibus pediculis J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Cluſ. Hiſt.* 276.
Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par.* 115. *Seau de Salomon à fleur double.*
Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin.* 303.
Polygonatum humile, Anglicum Raii Synopſ. 148.
Polygonatum anguſtifolium, non ramoſum C. B. Pin. 303. *Polygonatum anguſtifolium J. B.* 3. 531. *Polygonatum alterum Dod. Pempt.* 345.
Polygonatum anguſtifolium, ramoſum C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 531. *Polygonatum vj. ſive anguſtifolium ij. Cluſ. Hiſt.* 277.
Polygonatum Americanum, ſcandens, altiſſimum, foliis Tamni Plum.
Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes, *Polygonatum ſpicatum, ſterile Corn.* 32. *Smilacis ſpecies eſt. Polygonatum ſpicatum, fertile Corn.* 34. *Smilacis ſpecies eſt. Polygonatum racemoſum Corn.* 37. *floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, majus Corn.* 39. *floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, minus Corn.* 41. *floribus eſt polypetalis.*
Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè diſtinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολυ *multum*, & γονύ *genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati ſunt.

GENUS III.

Ruſcus. *Houx-frelon.*

RUSCUS eſt plantæ genus, flore A D. monopetalo, campaniformi & globoſo, cujus calyx B E multifariam ſcinditur, piſtillum verò C F ſurgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globoſum G H mollem, uno vel altero ſemine fœtum I K plerumque duro. Tab. 15.

Ruſci ſpecies ſunt

Ruſcus Myrtifolius, aculeatus. *Ruſcus J. B.* 1. 579. *Ruſcum Dod. Pempt.* 744. *petit Houx, Houſſon, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruſcus latifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu folio inſidente C. B. Pin.* 305. *Laurus Alexandrina. J. B.* 1. 574. *Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part.* 1. 165. *Laurier Alexandrin.*

Ruſcus anguſtifolius, fructu folio innaſcente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo inſidente C. B. Pin.* 304. *Bonifacia ſive Biſlingua J. B.* 1. 575. *Hippogloſſum, Laurotaxa Col. Part.* 1. 165. *Radix Idæa, Hippogloſſon Col. Phytob.* 64.

Ruſcus anguſtifolius, fructu ſummis ramulis innaſcente. *Laurus Alexandrina, ramoſa, fructu è ſummitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon. exhibetur pag.* 681. *Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bleſ.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas haſce partes ex regulis jam ſtatutis in Iſagoge ab invicem diſtinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum ſeu teſtam unicapſularem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapſularem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE eſt plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis ſpeciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duobus teſtis ſubrotundis conſtantem, in duo loculamenta H diviſis, ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I. Tab. 16.

Cerinthes ſpecies ſunt

Cerinthe quorundam major, verſicolore flore J. B. 3. 602. *Cluſ. Hiſt. cl[illegible]* *Cerinthe ſeu Cynogloſſum montanum, majus C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpuraſcente J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpuraſcente C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, ſpinoſo folio, flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, aſperior C. B. Pin.* 258. *Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin.* 258.

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluſ. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ſtriato. *Glaſtum montanum Dalechampii Lugd.* 1204. *Iſatis ſive Glaſtum montanum Dalechampii J. B.* 3. 603.

Cerinthes ſpecies flore fructuque carente, foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignoſci ſolent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inſervire exiſtimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 40. GENTIANA eſt plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II, unicapſularem K, ſeminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ ſpecies ſunt

Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B.* 3. 520. *Gentiana Dod. Pempt.* 342. *Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, purpureo flore* 1. *Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B.* 3. 521 *Gentiana major, albo flore Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diſtincto. Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana Aſclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Aſclepiadis vulgò credita J. B.* 3. 523. *Gentiana* 2. *cæruleo flore Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguſtifolia; magno flore C. B. Pin.* 187. *Gentiana v. Gentianella major, verna Cluſ. Hiſt.* 314.

Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin.* 188. *Gentianula quæ Hippion. J. B.* 3. 527. *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluſ. Hiſt.* 315.

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor C. B. Pin.* 188.

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æſtiva, Centaurea minoris foliis C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Cluſii, flore cæruleo, colore elegantiſſimo J. B.* 3. 527.

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Cluſii, flore dilutè purpuraſcente & cæruleo elegantiſſimo J. B.* 3. 527.

Gentiana cærulea, oris piloſis. *Gentianella cærulea, oris piloſis C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanugine ad ſingulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, fimbriata, anguſtifolia, autumnalis Col. Part.* 1. 222.

Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor ſeu vulgi Cruciata J. B.* 3. 522. *Gentiana iij Cruciata Cluſ. Hiſt.* 313.

Gentiana autumnalis, ramoſa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Cluſii* 1, *flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B.* 3. 526.

Gentiana pratenſis, flore lanuginoſo C. B. Pin. 188. *Gentianellæ ſpecies quibuſdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Cluſii J. B.* 3. 526. *Gentiana viij ſive Gentiana fugax ij. Cluſ. Hiſt.* 315.

Gratiana pratenſis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Cluſii, flore vireſcente & ſubcæruleo, breviore & majore J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. ſive Gentiana fugax iij, Cluſ. Hiſt.* 315.

Gentiana utriculis ventricoſis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j.* 221.

Gentiana paluſtris, latifolia flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore ſubcæruleo Pennæi J. B.* 3. 528. *Gentiana xij punctato flore Cluſ. Hiſt.* 316.

Gentiana anguſtifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana paluſtris, anguſtifolia Ejuſd. Gentianæ ſpecies, Calathiana quibuſdam, radice perpetua, ſive paluſtris J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528.

Gentiana ut refert Dioſcorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib. 3. Cap. 3.*

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globoſum, bivalvem F G & ſemine fœtum H ejuſdem penè formæ. *Tab. 16.*

Hydrophylli ſpeciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dencariæ affinis, Echii flore, capſu-*

la Anagallidis A. R. Par. 77. *Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.*

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quaſi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam ſic appellarit, obſcurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, ſed non multùm aquoſis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16. SOLDANELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum apice F dehiſcentem, ac plurimis ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ ſpecies ſunt.

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibuſdam J. B.* 2. 817. *Soldanella Alpina, minor. Cluſ. Hiſt.* 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella, Alpina major Cluſ. Hiſt.* 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liſeron.*

Tab. 17. CONVOLVULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ſubrotundum E F G, membranaceum, ipſo calyce plerumque involutum, modò unicapſularem I, modò tricapſularem H, & ſeminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli ſpecies ſunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B.* 2. 154. *Smilax lævis, major Dod. Pempt* 392. *Grand Liſeron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amſtel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, craſſiori & auriculato folio Bot. Monſp. *Helxine Ciſſampelos Adv.* 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio ſubrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B.* 2. 165. *Convolvulus Indicus, floro violaceo Eyſt.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpuraſcente, ſemine albo H. R. Monſp.

Convolvulus Maderaſpatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis ſimul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio ſubrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam.* 55.
Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio ſubrotundo majori Plum.
Convolvulus Americanus, piloſus, flore luteo, umbone purpureo H. Amſtel. 15.
Convolvulus Americanus, maritimus, ampliſſimo folio cordiformi, flore maximo, purpuraſcente Plum.
Convolvulus Americanus, ampliſſimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.
Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetoſæ, flore niveo Plum. cv.
Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus Piſon* 258. *Edit.* 1658. *Convolvulus marinus ſeu Soldanella Marcg.* 51. *Edit.* 1648.
Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio craſſo, cordiformi H. L. Bat.
Convolvulus maritimus, major, Italicus, ſinuato folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11 *Soldanella vel Braſſica maritima, major, C. B. Pin.* 295. *Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B.* 2. 168. *Convolvulo marino Imp.* 671.
Convolvulus maritimus, noſtras, rotundifolius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin.* 295. *Braſſica marina ſive Soldanella J. B.* 2. 166. *Soldanella Dod. Pempt.* 395.
Convolvulus minor, arvenſis, flore roſeo C. B. Pin. 294. *Helxine Ciſſampelos multis, ſive Convolvulus minor J. B.* 2. 157. *Smilax lævis, minor Dod. Pempt.* 393. *petit Liſeron.*
Convolvulus minor, arvenſis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.
Convolvulus minor, arvenſis, flore candido C. B. Pin. 294.
Convolvulus minor, arvenſis, flore albo cum purpureo umbilico C.B.Pin. 295.
Convolvulus minor, arvenſis, flore albo, punicantibus lineis aſperſo C. B. Pin. 195.
Convolvulus anguſtiſſimo folio, noſtras, cum auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.
Convolvulus ramoſus, minor Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 37.
Convolvulus Luſitanicus, flore cyanæo Broſſ. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin.* 295. *J. B.* 2. 166. *Campanula exotica Ald.*
Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.
Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.
Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.
Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin.* 294. *Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B.* 2. 163. *Scammonium Syriacum, Antiochenum, Lob. Icon.* 620. *Scamonée.*
Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.
Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.
Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.
Convolvulus Linariæ folio aſſurgens. *Volvulus terreſtris Dalechampii. Lugd.* 142. *J. B.* 2. 160.

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluſ. H. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenſis, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 17. hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 612. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin.* 463. *Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B.* 1. 597. *Dorycnium Plateau Cluſ. App. ccliv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, ſupinus. *Lychnidis ſylveſtris ſpecies Myconi Lugd.* 817. *Lychnis ſylveſtris Campanulæ flore C. B. Pin.* 206. *Campanula Lychnidea J. B.* 2. 803.

Convolvulus ramoſus, incanus, foliis Piloſellæ C. B. Pin. 294. *Ciſſampelo ramoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 16.

Convolvulus Americanus, minimus, villoſus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloſo folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibuſdam, ſive Convolvulus cæruleus J. B.* 2. 164. *Aſureus ſive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon.* 623.

Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloſo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villoſus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibiſco nonnihil ſimilibus, anguloſis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Altheæ vel Indicum C. B. Pin.* 149. *Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hiſt. 723. *Jeticucu ſeu radix Mechoacan. Marcg.* 41. *Edit.* 1648. *Bryonia Mechoacana, alba. C. B. Pin.* 297. *Mechoacan. J. B.* 2. 149.

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craſſiſſima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirſutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr.* 134. *Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin.* 295.

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviſo, flore oblongo, purpureo *Sloane.* Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenſis, trilobatus, foliis tomentoſa, lanugine denſiori & leniſſima, ac veluti adinſtar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argenteus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantiſſimus, foliis tenuiter inciſis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis inciſis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllæus Munt. 503.*

Ab eo genere excludendus eſt *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin. 295. qui ſpecies eſt Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus ſpecies ſe convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS eſt plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoſo, multifido, & duobus foliolis D E, M N cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Piſtillum autem F G ſurgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum H ejuſdem formæ, in terna loculamenta diviſum, ac ſeminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali ſpecies ſunt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortenſis, latifolius *: ex ſemine prioris naſcitur, ſed folia ampliora ſunt.*

Tithymalus arboreus, tuberoſa radice, mollioribus foliis, ſemine verrucoſo aſpero Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta di Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amſtel. 29. *Tithymalus Surinamenſis, arboreſcens, Cotini ſive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arboreſcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim naſcentibus Plum.

Tythymalus Americanus, arboreſcens, foliis Amygdali obtuſis Plum.

Tithymalus Americanus, arboreſcens, foliis Linariæ Plum.

Tithymalus Americanus, fruticoſus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amſtel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides ſive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus ſylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoſo C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus Lithoſpermi majoris folio Bot. Monſp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin. 293. Lathyris ſive Cataputia minor J. B. 3. App. 880. Lathyris Math. 1259. Eſpurge.*

Tithymalus latifolius, Hiſpanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluſ. Hiſp. 438.*

Tithymalus arvenſis, latifolius, Germanicus C. B. Pin 291. *Tithymalus platyphyllos Fuſchſii J. B. 3. 670. Fuchſ. Edit in fol. 813.*

Tithymalus Salicis folio tenuiſſimè ſerrato & villoſo.

Tithymalus nemoroſus, villoſus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrſinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites J. B. 3. 674. Tithymalus Myrſinites 1. Tab. Icon. 591.*

Tithymalus incanus, hirſutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratenſis, hirſutus Bot. Monſp.*

Tithymalus Curaſſavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirſutis, caulibus ſubrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curaſſavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prodr. Par. Bat.

Tithymalus ſive Eſula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, anguſtifolius, annuus J. B. 3. 664. Eſula exigua Tragi Lob. Icon. 357.*

Tithymalus exiguus, ſaxatilis C. B. Pin. 291. *J. B. 3. 664. Bot. Monſp.*

Tithymalus ſeu Eſula exigua, foliis obtuſis C B. Pin. 291. *J. B. 3. 664.* hujus icon occurrit in Bot. Monſp. cum icone Tithymali exigui ſaxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monſp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B. 3. 673. Eſula dulcis Trag. 298. Pithyuſa ſeu Eſula minor altera, floribus rubris Lob. Icon. 358.*

Tithymalus Myrſinites, fructu verrucæ ſimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucoſus J. B. 3. 673.*

Tithymalus Myrſinites, anguſtifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites ij. Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Amygdaloides, anguſtifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin. 291. Alypum Cam. Epit. 985. Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B. 3. 676.*

Tithymalus Cypariſſias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreſſinus ſive humipinus Lob. Icon. 356. Eſula officinarum Cæſalp. 374.*

Tithymalus Cypariſſias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cypariſſius. P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus foliis Pini, fortè Dioſcoridis Pithyuſa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariſſiæ ſimilis, Pithyuſa mutis J. B. 3. 665. Tithymalus Pinea Lob. Icon. 357.*

Tithymalus maritimus C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius J. B. 3. 674. Dod. Pempt. 370.*

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant. 9.*

Tithymalus maritimus, ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, Anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij., anguſtifolius Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B. 3. 675. Tithymalus Characias v. Dod. Pempt. 369.*

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot.* 124.

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 492. *Apios J. B. 3. 666. Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B. 3. 667. Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B. 3. 671. Eſula major Dod. Pempt.* 374.

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B. 3. 667. Dod. Pempt. 377.*

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot.* 122.

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Elſula rotunda C. B. Pin. 292. Peplos ſive Eſula rotunda J. B. 3. 669. Peplus Dod. Pempt. 375.*

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B. 3. 669.*

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant. 24.*

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. Icon. 597.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin. 293. Peplis J. B. 3. 668. Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humifuſus, ſerratus, floribus in capitulum alis adhærens, congeſtis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirſutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam.* 82. *Eſul nommée du Tertre* 91.

Tithymalus Americanus, erectus, ſerratus floribus in capitulum longo pediculo inſidens, congeſtis Plum.

Tithymali ſpecies lac fundunt : unde nomen traxiſſe credunt. *τιθὸς mamma μαλακὸς mollis*, quaſi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens ?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60. GLAUX eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauſo & multifido : ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deindè abit in fructum ſeu teſtam C D, ut plurimùm globoſam, apice dehiſcentem, ac ſeminibus fœtam F exiguis, placente E affixis.

Glaucis ſpecies ſunt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J.B.* 3. 373. *Lob. Icon.*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux paluſtris, flore ſtriato, clauſo, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19. OXYS eſt plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, floris infimæ parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm diviſum 1, 2, 3, 4, 5, extrorſum à baſi ad apicem dehiſcentia, & ſeminibus fœta I huc illuc ſæpè diſſilientibus, propter vim elaſticam calyptræ K qua ſingula ſolent involvi.

Oxydis ſpecies ſunt

Oxys flore albo. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore albo J. B.* 2. 387. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin.* 330. *Trifolium acetoſum Dod. Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpuraſcente. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore purpuraſcente J. B.* 2. 387. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore purpuraſcente C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore ſubcæruleo. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore ſubcæruleo C. B. Pin.* 330 *Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys ſive trifolium acetoſum, flore luteo Dod. Pempt.* 579. *Trifolium acetoſum, corniculatum C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetoſum, corniculatum, luteum, majus erectum, Indicum ſeu Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 184.

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibroſa radice. *Trifolium acetoſum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 63. *Tab.* 51.

Oxys lutea, fruteſcens, Americana, Trifolii bituminoſi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice ſquamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis poſtquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab.* 102. *fig.* 4.

Oxys bulboſa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amſtel. 41.

Oxys bulboſa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulboſa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent.* 1. 46.

Oxys bulboſa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpuraſcente H. Amſtel. 43.

Hujus generis ſpeciebus folia terna ſingulis pediculis inſunt, cordis effigiem, qualis illa pingi ſolet ſæpè referentia, eaque ſaporis acidi, unde nomen ductum eſt; ὀξὺς enim acidum ſignificat; ſed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

Sectio IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in unicum ſemen.

Genus I.

Rhabarbarum.

Rhabarbarum eſt plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo piſtillum D ſurgit, quod deindè craſſeſcit E, ſemine fœtum F triangulari G, capſulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. *Tab.* 18.

Rhabarbari ſpeciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioſcoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot.* 187.

Rhabarbarum dicitur quaſi radix apud Barbaros naſcens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in Moſcoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis conſtantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19. COTYLEDON eſt plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi tubulato & multifido : ex cujus calyce *B* ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis conſtantem, in capitulum quoddam collectis, à baſi ad apicem dehiſcentibus E, ac ſemine fœtis F ut plurimùm minutiſſimo.

Cotyledonis ſpecies ſunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Cotyledon major, Luſitanica. *Cotyledon maximum, Luſitanicum Vir. Luſit.*

Cotyledon radice tuberoſa, longa, repente Mor. H. R. Bleſ. *Cotyledon flore luteo, radice tuberoſa, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, fruteſcens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, fruteſcens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibroſa radice *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ anguſtioribus Prodr. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibroſa radice.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Cotyledon media, foliis ſubrotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei ſpecies. Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon media, ſubhirſuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies videtur. Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis. C. B. Prodr. 133. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon ſtellata C. B. Pin. 285. Sedi ſpecies.*

Cotyledonis ſpecierum radix ut plurimùm tuberoſa, folia craſſa acetabuli formâ : unde Cotyledon à κοτύλη, quæ civitatem ſignificat. In his tamen nequaquam ſita eſt hujus generis nota ; nam inter ſpecies recenſitas aliæ ſunt foliis planis, aliæ radice fibroſâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM eſt plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; ſed non planè uniuſmodi in ſingulis ſpeciebus: quare ſeorſum deſcribendus eſt. Tab. 20.

I. Igitur in nonnullis ſpeciebus flos A C campaniformis eſt, multifidus; ex cujus calyce E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis G H plerumque conſtantem, à baſi ad apicem dehiſcentem I K M, ac multo ſemine fœtum N pappis inſtructo, placentæ aſperæ L affixo.

II. In aliis ſpeciebus flos etiam campaniformis eſt 1 ſed inverſus & multifidus, ejuſque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem poſitis conſtans. Infimæ autem capituli parti 3 adinſtar clavi infigitur piſtillum 4 quod è calyce 5 ſurgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compoſitum, à baſi ad apicem dehiſcentem 7, 8, ac multo ſemine fœtum ſquamatim poſito 11, pappis inſtructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum eſt Apocyni ſpecies ſucco lacteo turgere. Tab. 21.

Apocyni ſpecies ſunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lacteſcens, ſiliquâ Aſclepiadis C. B. Pin.* 303. *Beidelſar Alpini ſive Apocynum Syriacum J. B.* 2. 136. *Beidelzar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo ſuave-purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part.* 2. 53.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato ſuavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, ſuavè-purpuraſcente Breyn. Prodr.* 2.

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obſoletè purpuraſcentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn.* 90. *Apocynum Syriacum Cluſ. Hiſt. lxxxvij. Beid-el-ſſar Veſling. in P. Alp.* 18.

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadenſe, anguſtifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Aſclepiadis, flore rubro, umbellato Broſſ. Apocynum minus, rectum, Canadenſe Corn.* 93.

Apocynum erectum, Canadenſe, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadenſe, humilius, anguſtiſſimo folio. H L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, ſiliquâ longiſſima Mor. H. R. Bleſ.

Apocynum Indicum, foliis Androſæmi majoris, flore Lilii convallium ſuave-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androſami majoris H. R. Par. 59.*

Apocynum folio ſubrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-palleſcente J. B. 2. 134. Apocynum 1. latifolium Cluſ. Hiſt. 124.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpuraſcentibus floribus C. B. Pin. 291. Alypum quibuſdam ſive Eſula rara, flore purpureo J. B. 3. 676. Eſula rara à Lio Venetorum inſula Lob. icon. 372. Eſula rara, noſtra, floribus purpuraſcentibus Donat. 39.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus ſive Eſula rara, è Lio Venetorum inſula, flore albo H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ ſubhirſutum, radice tuberoſa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis anguſtioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, ſubhirſuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio glabro, anguſto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, ſubhirſutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoſo Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, ſubincanum. Par. Bat. *Apocynum ſcandens, Africanum, hirſutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum ſcandens, Africanum, Aſphodeli radice, anguſtiſſimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, ſcandens, amplo flore villoſo, luteo, ſiliquis anguſtiſſimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Amygdali, ſiliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, ſiliquarum extrema parte veſtibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Citri, ſiliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canarienſe, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canarienſe, ſiliquis binis Nerii æmulis (Cornicar inſulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.*

Apocynum Hiſpanicum, fruteſcens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τῶ κυνὸς id eſt plantam canicam, nam Apocyni folia, ut ait Dioſcorides, cum ſubacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum Apocyni fructui adeo ſimilem, ut hæc duo genera ab auctoribus non ſoleant diſtingui. *Tab. 22.*

Periplocæ ſpecies ſunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin.* 303. *Apocynum ſive Periploca ſcandens, folio oblongo, flore purpurante J. B.* 2. 133. *Periploca altera Dod. Pempt.* 408.

Periploca foliis oblongis, anguſtioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monſpeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monſpeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin.* 294. *Scammonea Monſpeliaca, flore parvo J. B.* 2. 136. *Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Cluſ. Hiſt.* 126. *Scammonia maritima Monſpeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monſpeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin.* 294. *Apocynum latifolium amplexicaule J. B.* 2. 135. *Apocynum iij. latifolium. Cluſ. Hiſt.* 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Braſilienſibus Marcg. Edit.* 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, ſiliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, ſcandens, ſiliqua oblonga, tumida & glabra Plum.* xcv.

Periploca Americana, ſcandens, Salicis anguſtiſſimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi ſe ſpargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur ἀπὸ περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quaſi diceres plantam ſcandentem & ad plantas vicinas ſe alligantem.

GENUS IV.

Aſclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi patenti, & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B (cui reſpondet capitulum C quinquefidum) adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis F F plerumque conſtantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à baſi ad apicem dehiſcentibus K, multo ſemine H fœtis, pappis inſtructo K, ac placentæ I ſquamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Aſclepias, quòd lacte careat.

Aſclepiadis ſpecies ſunt

Aſclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Aſclepias, ſive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B. 2. 138. Vincetoxicum Dod. Pempt.* 407.

Aſclepias anguſtifolia, flore flaveſcente H. R. Par.

Aſclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Aſclepias flore nigro quorumdam J. B.* 2. 140. *Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Aſclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria craſſa Promontorii Bonæ ſpei Stap. in Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, ſiliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Aſclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longiſſimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot.* 37.

Ab Aſclepiade medico nomen inveniſſe credunt Aſclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit piſtillum excipiens, quod in fructum multicapſularem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D ſtaminibus plerumque onuſtus. Ex calyce verò Q ſurgit piſtillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capſulis L M P conſtantem, axi I K ita circumhærentibus, ut ſingulæ ejus ſtriæ capſulam ſuam quaſi articulatione quadam excipiant, ſemine fœtam N non raro reniformi. His addenda ſunt folia O minus quidem ſecta quàm Alceæ, minuſque villoſa & incana quàm Althææ folia.

Malvæ ſpecies ſunt.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore carneo J. B.* 2. 951. *Malva arborea ſive hortenſis Tabern. Icon.* 765. *Malva hortenſis, flore ſimplici incarnato Eyſt. Roſe d'outre-mer ou de tremier.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore albo J. B.* 2. 951. *Malva hortenſis, flore ſimplici albo Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſaturatius rubente C. B. Pin. 315.
Malva roſea ſive hortenſis, flore ſaturè ſanguineo J. B. 2. 951. Malva roſea, flore ſimplici rubro Eyſt.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore purpuræ modo relucente C.B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſimplici luteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortenſis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva roſea multiplex, flore pleno rubro Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva roſea, multiplex, flore albo Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva roſea multiplex, flore incarnato Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva roſea, flore pleno atrorubente Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno luteo & ſubluteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, Chalepenſis, acaulos, flore pallidè luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Acetis folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio, Virginiana H.L. Bat.*

Malva Acetis folio, Americana, hirſuta. *Alcea Coraſſavica, hirſuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, fruteſcens, hirſuta, floribus luteis in capitulum congeſtis Plum.

Malva foliis criſpis C. B. Pin. 315. *Malva criſpa J. B. 2. 952. Malva criſpatis oris. Lob. icon. 651. Mauve friſée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio ſinuato J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, folio ſinuato C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore albo H. Edinb.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore purpureo-rubro H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo, candidis lineis inſcripto H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva ſylveſtris, atrovirenti folio, rotundiori, minus ſinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvenſis, erecta, lucida, flore majore. *Malva arvenſis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 769.

Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B. 2. 950.*

Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J.B. 2. 950. *Malva trimeſtris. Cluſ. Hiſt. xxiij.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia flore amplo, purpuraſcente, Italica. Barr. Icon.*

Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.*

Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirſuta, foliis Hederæ anguloſis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Luſitanica, Ribeſii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 528.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.*

Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis luteis Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot. 224.*

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio. Par. Bat.*

Malva à μαλάξω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA eſt plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioſcoride, foliis lanuginoſis, & ut mihi videtur caneſcentibus. Quibus notis ſtandum eſt, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in ſcriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. Ωνόμαςαι δὲ ἀλθαια, διά τὸ πολυαλθές καὶ πολύχρηςον αὐτῆς. *Dioſc. lib. 3. cap. 62.*

Althææ ſpecies ſunt

Althæa Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa ſive Biſmalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiſcus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*

Althæa Dioſcoridis & Plinii, folio magis angulato. *Malva ſylveſtris vel paluſtris, aut Ibiſcus folio anguloſiori H. L. Bat.*

Althæa folio rotundiori, ſive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari ſimilis, folio retuſo, brevi Raii Sinopſ. 138.

Althæa fruteſcens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arboreſcens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Cluſ. Hiſt. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alceæ, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Cluſ. Hiſt. xxv.*

Althæa fruteſcens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa fruteſcens, Hiſpanica, folio rotundiori.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin.* 315. *Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arboreſcens Eyſt.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, noſtras Park. Theat.* 301.

Althæa Hiſpanica, foliis undulatis. *Malva Hiſpanica Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioſcoride folia habet div iſa, ἔχουσα φύλλα ἐπεσχισμένα, qua notâ ſi notabilis ſit, genus illud à Malvâ & Althææ diſtinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ ſpecies ſunt

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roſeo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, ſeminum involucris hirſutis H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana ſive Alcea rotundifolia, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C.B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J.B. 2. 958. Alcea fruticoſa, Cannabino folio Cluſ. Hiſt. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hiſt. 605.

Alcea hirſuta C. B. Pin. 317. *Alcea villoſa Dalechampii Lugd.* 594. *Alcea villoſa J. B.* 2. 1067.

Alcea hirſuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hiſt. 605.

Alcea tenuifolia, criſpa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus. *Malva roſea, folio ficus. C. B. Pin.* 315. *Malva roſea, ſimplex, peregrina. Tabern. Icon.* 767.

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva roſea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva roſea folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva roſea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva roſea, folio Ficus, flore carneo H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva roſea, folio Ficus, flore nigricante H. R. Par.*

Alcea roſea, hortenſis, maxima, folio Ficus, nigricante & aſpero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin.* 315. *Malva folio Ficus ejuſd. Prodr.* 137.

Alcea hirſutiſſima, Americana, fruteſcens Plum.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes, quæ Althææ notis carent, & inter ſpecies Ketmiæ recenſeri debent. *Alcea veſicaria C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin.* 317. *Alcea Ægyptiaca villoſa C. B. Pin.* 317.

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES eſt plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamſi ſicco: conſtat enim ex pluribus capſulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, ſemine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis ſpecies ſunt

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior Plant.* 15. *Alcea Betonicæ folio, flore purpureo-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloſo. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 2.

Malacoides à μαλάχη, Malva.

SECTIO V.

Abutilon.

ABUTILON eſt plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B conſtante, axi D ita circumhærentibus ut ſingulæ ejus ſtriæ capſulam ſuam C B quaſi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, ſeminibus fœtam F non rarò reniformibus. Tab. 25.

Abutili ſpecies ſunt

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophraſti, flore luteo C. B. Pin.* 316. *Althæa Theophraſti, flore luteo, quibuſdam Abutilon J. B.* 2. 958.

Abutilon Indicum J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. *Tab.* 1. *Althæa Theophraſti ſimilis C. B. Pin.* 316.

Abutilon Indicum, fronde Pampinea, fructu quinquecapſulari. *Catu-Beloeren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus aſperis, hirſutis, folio acuto, fructu minore, ſtellato. *Althæa caulibus aſperis, hirſutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum, foliis rugoſis, & ſiliculis lanuginoſis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpuraſcentibus Lign.

Abutilon Americanum, ampliſſimo folio, caule villoſo Plum.

Abutilon Americanum, fruticoſum, folio ſubrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticoſum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, paluſtre, ſpicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverſo, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta diviſum F, apice dehiſcentem G, & plurimis ſeminibus fœtum H. Tab. 26.

Ketmiæ ſpecies ſunt

Ketmia Syrorum quibuſdam C. B. Pin. 316. *Alcea arboreſcens, Syriaca ejuſdem ibid. Alcea arboreſcens, glabra, Ketmia dicta J. B.* 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcia Syriaca, flore purpureo-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althæa arboreſcens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa roſea peregrina, fortè Roſa Moſch... tos Plinii Corn. 144.*

Ketmia Africana, Populi folio ſubtus incano & caule vireſcente. *Althæa Indica Ulmi folio, prægrandis, ſubtus incana, flore amplo, purpureo Plub. Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, veſicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana ſeu veſicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Letmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compreſſo. *Bupariti H. Mal. 1. 51.*

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti ſive Talipariti H. Mal. 1. 53.*

Ketmia Indica, Goſſypii folio, Acetoſæ ſapore. *Althæa Indica, Goſſypii folio, Acetoſæ ſapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arboreſcens, Malvæ folio, Acetoſæ ſapore Plum.

Ketmia Sinenſis, fructu ſubrotundo, flore ſimplici. *Althæa arborea, roſea, Sinenſis, flore ſimplici. H. L. Bat. Roſa Sinenſis, quinquefolia Ferr. Flor. 493.*

Ketmia Sinenſis, fructu ſubrotundo, flore pleno. *Sinenſis Roſa arbuſcula Ferr. Flor. 485.*

Ketmia paluſtris, flore purpureo. *Althæa paluſtris C. B. Pin. 316. Althæa Si a dicta quibuſdam J. B. 2. 957. Althæa hortenſis ſive peregrina Dod. Pempt. 655.*

Ketmia caulibus aſperis, hirſutis, fructu ſtellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus aſperis, hirſutis, flore incarnato, parvo Prodr. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio haſtato, fructu duro. *Alcea Indica, folio haſtato, flore parvo, purpureo, longo pediculo inſidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem ſemina includentes diſpertito. Plu. Phytog. Tab. 7. fig. 1.*

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno, flore C. B. Pin. 317. Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B. 2. 960. Alcea Americana Cluſ. Hiſt. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Bamia J. B. 2. 959. Alcea Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo pendente H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, ſemine moſchato. *Alcea Ægyptiaca, villoſa C. B. Pin. 317. Belmuſcus Ægyptiaca Honorio Bello J. B. 2. 960. Althæa Ægyptiaca, moſchata, Abelmoſch dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, hirſuta, flore flavo & ſemine moſchato. *Alcea hirſuta, flore flavo & ſemine moſchato Marcg. 45. Edit. 1648.*

Ketmia Braſilienſis, folio Ficus fructu pyramidato ſulcato. *Quingombo Luſitanis Congenſibus & Angolenſibus Quillobo Marcg. 31. Edit. 1648. Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, ſulcato, H. Amſtel. 37. fig. 19.*

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalenſis, ſpinoſiſſima, Acetoſæ ſapore, flore luteo-pallido, umbone purpuraſcente, H. Amſtel. 35. fig. 18.*

Ketmia Americana, aculeata, flore ampliſſimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moſchatis, ſerratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moſchatis, criſpis Bocc. Rarior. Plant. 68.*

Ketmia veſicaria, vulgaris. *Alcea veſicaria C. B. Pin. 317. Alcea Soliſequa, multis Veneta J. B. 2. 1068. Alcea veſicaria Dod. Pempt. 657.*

Ketmia veſicaria, Africana. *Alcea veſicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, fruteſcens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, ampliſſimo folio, angulato, fructu hiſpido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Cotton.*

XYLON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, ſtaminibus plerumque onuſtus. Ex calyce verò E, ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B, tuboque C. adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ſubrotundum, in quaterna aut plura loculamenta diviſum G, apice dehiſcentem H I, ſeminibuſque fœtum K obductis molli illa lanugine L M in fila ductili, quæ Xylon ſeu Goſſypium appellatur. *Tab. 27.*

Xyli ſpecies ſunt

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Goſſypium arboreum, caule lævi C. B. Pin. 430. Goſſypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt. 29. flore eſt atropurpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Goſſypium arboreum, flore flavo H. L. Bat.*

Xylon arboreum, caule ſpinoſo. *Goſſypium arboreum, caule ſpinoſo C. B. Pin. 430. Bambage Indiano Pon. Ital. 37.*

Xylon ſive Goſſypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato Lign.

Xylon Americanum præſtantiſſimum, ſemine vireſcente Lign.

34707

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnoſum.

GENUS I.

Bryonia. *Coleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA eſt plantæ genus, floribus A C monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti ſolet calyx *B D*, ut ab iis ſejungi nequeat: ex floribus autem alii ſteriles ſunt *A*, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi, inſidentes embryoni *E*, qui deindè abit in baccam F globoſam vel ovatam ſeminibus fœtam *G* ſubrotundis *H*. His notis addendi ſunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ ſpecies ſunt

Bryonia aſpera ſive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba ſive Bryonia J. B.* 2. 143. *Bryonia alba Dod. Pempt.* 400. *Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt.* 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinas diviſis, fructu majori *Balſamina ſcandens ſeu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides, fructu lævi, majori, rubro Par. Bat.* 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias diviſis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias diviſis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè ſectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tubero â radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemoſa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, aſpero.

Bryonia Canadenſis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 85. *fig.* 5.

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes: alii fæcundi B inſidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ inſtructam F G, ſeminibuſque

fœtam E ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-palleſcente. *Bryonia lævis ſive nigra racemoſa C. B. Pin.* 297. *Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B.* 2. 147. *Vitis ſylveſtris Dod. Pempt.* 407. *Seau de nôtre Dame, ou Racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin.* 297. *J. B.* 2. 149.

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum & ſub tenui cute unico ſemine E fœtum. *Tab.* 28.

Sicyoides ſpecies ſunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryoioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fæcundi B K inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modò minus N turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab.* 29. & 30.

Momordicæ ſpecies ſunt

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur.* 61. *Charantia Dod. Pempt.* 670. *Balſamina rotundifolia, repens, ſive mas C. B. Pin.* 306. *Balſamina Cucumeraria J. B.* 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal.* 8. 17. *Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum: quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi inſidentes embryoni C qui deindè abit in fructum D E carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G diviſum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B.* 2. 245. *Cucumis vulgaris Dod. Pempt.* 662. *Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B.* 2. 245.

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B.* 2. 247. *Cucumis oblongus Dod. Pempt.* 662.

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B.* 2. 248. *Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt.* 663.

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B.* 2. 248.

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus: ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii verò fæcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B.* 2. 242. *Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt.* 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & Pyriformis J. B.* 2. 244. *Melo ſacharinus Tabern. Icon.* 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo reticulatus J. B. 2. 244.
Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.
Etiamſi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu ſuavi diſtinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum eſt: neque enim ineptè diceretur Melo inſipidus, aut Melo foliis angulatis.
Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græca μῆλον, quod Pomum ſignificat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO eſt plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi ſeu embryoni inſidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnoſum, cortice nonnunquam duro, tuberoſum, cavum, in tres partes C ſæpe diviſum, ſeminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ ſpongioſæ affixis. *Tab. 33.*

Peponis ſpecies ſunt.

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*
Pepo vulgaris Raii Hiſt. 639. *Cucurbita foliis aſperis, ſive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aſpero C. B. Pin. 312.*
Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyſt.*
Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multo major, rotunda J. B. 2. 218.*
Pepo fructu minimo, ſphærico. *Cucurbita aſpera, minima, ſpærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ſubrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aſpera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*
Pepo fructu turbinato, ſubcroceo. *Cucurbita aſpera, turbinata, ſubcrocea J. B. 2. 223.*
Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aſpera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*
Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aſpera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, flaveſcente. *Cucurbita aſpera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, flaveſcente, alter. *Cucurbita aſpera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*
Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A ſubrotundo, carnoſo, ſtriato, angulato, in quinque partes plerumque ſecto B, ſeminibus fœto compreſſis C, placentæ ſpongioſæ affixis.

Melopeponis ſpecies ſunt.

Melopepo compreſſo C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, ſive Melopepo compreſſus alter Lobelio J. B. 2. 226.*

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aſpera, folio non fiſſo, fructu maximo, albo, ſeſſili J. B. 2. 221. Pepo compreſſus; major C. B. Pin. 311.*

Melopepo flaveſcens, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B. 2. 222.*

Melopepo latus & depreſſus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberoſa J. B. 2. 227.*

Melopepo fructu Citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, anguloſa, ad Citrum nonnihil accedens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum deſinens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B. 2. 218.*

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis ſive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B. 2. 224. Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucoſus. *Cucurbita verrucoſa J. B. 2. 222.*

Melopepo tuberoſus & verrucoſus. *Cucurbita clypeiformis, tuberoſa, & verrucoſa J. B. 2. 227.*

Melopepo verrucoſus, flaveſcens, leviter ſtriatus, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucoſus, albicans, leviter ſtriatus, folió aſpero. *Cucurbita ſeſſilis albicans, folio aſpero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucoſus, fructu & ſemine albis. *Cucurbita alba, verrucoſa J. B. 2. 222.*

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu eduli.

Anguriæ ſpecies ſunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis ſecto ſemine nigro, quibuſdam Anguria J. B. 2. 235. Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato. Plum. 99.*

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aſpero, fructu minore, candido, ſpinulis obtuſis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam.* 103. *Cucumis ſylveſtris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, ſpinoſis tuberculis, Momordicæ inſtar muricato Pluk. Phytog.* 170. *fig.* 3.

GENUS X.

Cucurbita. *Calbaſſe.*

CUCURBITA eſt plantæ genus, floribus A B campaniformibus patentibus, & plerumque ita ſectis ut ex quinque petalis conſtare videantur : ex floribus autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii verò fœcundi ſeu inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibuſdam ſpeciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in ſex loculamenta plerumque diviſum E, ſeminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtuſis G, inde latioribus, & quaſi introrſum emarginatis F. *Tab. 36.*

Cucurbitæ ſpecies ſunt.

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita longior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, ſeſſilis, flore albo C. B. Pin.* 312. *Cucurbita latior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita prior Dod. Pempt.* 668.

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C.B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aſpero, major. *Cucurbita alba, aſpera, fructu longo collo J. B.* 2. 224.

Cucurbita lagenaria, fructu aſpero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aſpera J. B.* 2. 224.

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis ſpecies ſunt.

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B.* 2. 232. *Dod. Pempt.* 665. *Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amaro J. B. 2. 228. Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin.* 311. *Pepo ſylveſtris Dod. Pempt.* 668.

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpera folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B.* 2. 229.

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt.* 118.

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin.* 314.

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B.* 2. 230.

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B.* 2. 231.

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B.* 2. 229. *Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt.* 114.

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B.* 2. 229.

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B.* 2. 229. *tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin.* 313.

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B.* 2. 231.

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B.* 2. 231.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido : cujus calyx C D abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſura axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

nula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. *Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B.* 2. 807.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuave-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium gigantæum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B.* 2. 805.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, folii Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt.* 164.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B.* 2. 8 4.

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B.* 2. 808. *Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin.* 95. *Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin.* 94. *Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J.B.* 2. 809.

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Atriplicis folio, tuberoſâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Atriplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 276. *fig.* 1.

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B.* 2. 804. *Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B.* 2. 804. *Viola Mariana Dod. Pempt.* 163.

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana, flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*

Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part. 2. 70. Tab. 58.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo *H. R. Par.*

Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C. B. Pin. 94.

Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot. 76.*

Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucronii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part. 2. 75. Tab. 61.*

Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*

Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C. B. Pin. 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*

Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 1. Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.
Campanula Saxatilis, Echii foliis criſpis.
Campanula Perſicæ folio Cluſ. Hiſt. clxxj. *Campanula anguſtifolia, cærulea J. B. 2. 803. Rapunculus Perſicifoliis, magno flore C. B. Pin. 93.*
Campanula Perſicæfolia, flore cæruleo, pleno.
Campanula Perſicæfolia, flore albo Eyſt. *Campanula anguſtifolia, alba, J.B. 2. 803.*
Campanula Perſicæfolia, flore albo, pleno.
Campanula nemoroſa, anguſtifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemoroſus, anguſtifolius, magno flore, major C. B. Pin. 93. Rapunculus nemoroſus ij. Tabern. Icon. 411.*
Campanula nemoroſa, anguſtifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemoroſus, magno flore, minor C. B. Pin. 93. Rapuntium ſive Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*
Campanula nemoroſa, anguſtifolia, parvo flore. *Rapunculus nemoroſus, anguſtifolius, parvo flore C. B. Pin. 93. Rapunculus nemoroſus iij. Tabern. Icon. 412.*
Campanula flore minore, albicante, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B. 2. 799. Erinus Nicandri & Dioſcoridis Col. Phytob.* 101.
Campanula radice eſculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus eſculentus C. B. Pin. 92. Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B. 2. 795. Rapunculum Dod. Pempt. 165.*
Campanula radice eſculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus eſculentus, flore candicante C. B. 92.*
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H.L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par. 119. Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*
Campanula Alpina, minor, florum ſpicâ pyramidatâ. *Rapunculus ſive Pyramidalis, minor C. B. Prodr. 32.*
Campanula hirſuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.
Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. *& Bot. Monſp.*
Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.
Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.
Campanula Cretica, ſaxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium ſaxatile Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Muſ. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.*
Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillaræ Cantabrica J. B. 2. 796. Campanula ſylveſtris, minima Dod. Pempt. 167.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.

Campanula minor, rotundifolia, flore in ſummis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus ſylveſtris, flore ex purpureo candicante Tabern. Icon.* 4[illegible].

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor rotundifolia, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Cluſ. Hiſt. clxxiij.*

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr. 34. J. B. 2. 797.*

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, ſpecies Cantabrica Anguillaræ J. B. 2. 797.*

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr. 35. J. B. 2. 816.*

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr. 33.*

Campanula minor, annua, foliis inciſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis inciſis C. B. Pin. 92. Alſine oblongo folio ſerrato, flore cæruleo J. B. 3. 367. Erinos Fabii Columnæ, minor J. B. 2. 799. Erini ſive Rapunculi minimum genus Col. Phytob. 28.*

Campanula minor, annua, foliis inciſis, flore albo Cat. H. Amſtel.

Campanula rotundifolia, Caëtana, longius radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hiſt. 741. *Campanula ſaxatilis, rotundifolia, hiſpida, flore cæſio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio ſerrato, rotundiore J. B. 2. 798.*

Campanula hirſuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula anguſtifolia, pumila, monanthos, Luſitanica.

Campanula arvenſis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta C. B. Pin. 215. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon. 316. Viola arvenſis ejuſd. 304. Doucete.*

Campanula arvenſis, procumbens. *Campanula arvenſis, minima Dod. Pempt. 168. Avicularia Sylvii quibuſdam J. B. 2. 800.*

Campanula ſeu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bleſ.

Campanula arvenſis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvenſis, minor, ſiliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac. 439. & Park. Theat. 1331.*

Campanula pentagonia, flore ampliſſimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore ampliſſimo, Thracicum Raii Hiſt. 742.*

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero diſtinguendam exiſtimavi; verùm non ita pridem nonnullarum ſpecierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi obſervavi.

GENUS

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, ſed ita patente & inciſo, ut ſtellatus videatur: hujus piſtillum C plerumque bicorne eſt; calyx verò B deinde abit in fructum D in tria loculamenta diviſum E & ſeminibus F fœtum ut plurimùm exiguis. *Tab. 38.*

Rapunculi ſpecies ſunt

Rapunculus ſpicatus C. B. Pin. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, cæruleus J. B. 2. 809. Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt. 165.*

Rapunculus ſpicatus, flore ſaturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, folio maculato J. B. 809.*

Rapunculus ſpicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus ſpicatus ſive comoſus, albus J. B. 2. 809.*

Rapunculus ſpicatus, flore flaveſcente.

Rapunculus folio oblongo, ſpicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoſo, purpureo J. B. 2. 810. Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part. 1. 224.*

Rapunculus Creticus, ſeu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B. 2. 811. Petromarula, Rapunculus Creticus Imper. 668.*

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr. 33. Rapunculo comoſo ſpicato aliquatenus affinis ex Baldo J. B. 2. 811.*

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium anguſtifolium Col. Part. 2. 26.*

Rapunculus Scabioſæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabioſa globularis quam ovinam vocant J. B. 3. 12. Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon. Col. Part. 1. 227.*

Rapunculus Scabioſæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA eſt plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F ſucculentis conſtantem, ſemine fœtis G H ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda ſunt folia verticillata. *Tab. 38.*

P

Rubiæ ſpecies ſunt

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B.* 3. 714. *Rubia Dod. Pempt.* 352. *Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39. APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum ſiccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B.* 3. 713. *Dod. Pempt.* 313.

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine læviore Raii Hiſt.* 484.

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin.* 334. *Rubiis accedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B.* 3. 718. *Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt.* 355.

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B.* 3. 719.

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39. GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii ſpecies ſunt

Gallium montanum, latifolium, ramoſum. *Mollugo montana, latifolia, ramoſa C. B. Pin* 334. *Rubia ſylvatica, lævis J. B.* 3. 716. *Mollugo Dod. Pempt.* 354.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, anguſtifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin.* 334. *Gallium album J. B.* 3. 721. *Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon.* 802.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B.* 3. 720. *Gallium Dod. Pempt.* 355.

Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flaveſcente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvenſe, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elevatiorve J.B.* 3.719.

Gallium flore luteo, annuum, Luſitanicum Vir. Luſit.

Gallium Luſitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium ſaxatile, glauco folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 116. *Gallium ſaxatile, glabro folio Ejuſd. pag.* 172.

Gallium ſaxatile, minimum, ſupinum & pumilum.

Gallium ſaxatile, minimum, Pyrenaicum, Muſci facie.

Gallium Narbonenſe, tenuifolium, flore albo.

Gallium Pariſienſe, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villoſis nec aſperis.

Gallium ſeu potius Galium quod γάλα, *lac* coagulare exiſtimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croiſete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine ſolo foliorum numero, quæ quaterna tantum F decuſſatim ad caulium nodos oriuntur. Tab. 39.

Cruciatæ ſpecies ſunt

Cruciata hirſuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt.* 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo J. B.* 3.717.

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, anguſtifolia J.B.* 3. 717.

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin.* 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirſuta J. B.* 3. 717. *Rubia lævis Taurinenſium Lob. Icon.* 800.

Cruciata floribus paniculatim naſcentibus. *Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis. Bocc. Rarior. Plant.* 10.

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villoſa, rotundifolia.

Cruciata Luſitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata paluſtris, alba. *Gallium paluſtre, album C. B. Pin.* 335. *Gallium album Tabern. Icon.* 151.

Cruciata minima.

CLASSIS II.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalem, qui formam infundibuli æmulatur. *Hujus autem floris* duæ ſpecies ſunt. Alius ore ſeu parte ſuperiori *conum inverſum*, alius diſcum repræſentat, uterque in tubum deſinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, *hic* HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia *Hypocrateram* ſeu vas quod apud magnificos viros inter bibendum *poculo ſupponitur*, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos eſt, & à ſimilitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, ſeminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit ſpecies ſunt

Quamoclit foliis tenuiter inciſis & pennatis. *Convolvulus pennatus exoticus, Quamoclit. Col. Part.* 1. *lxxiij. Quamoclit. J. B.* 2. 177.

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, Cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, angulatis. *Convolvulus coccineus folio anguloſo Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roſeo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, ſeminibus fœtam F ſubrotundis I. Tab. 15.

Menyanthes ſpecies ſunt.

Menyanthes paluſtre, latifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, majus, rotundiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium majus Tabern. Icon.* 520.

Menyanthes paluſtre, anguſtifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, minus, acutiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium fibrinum Tabern. Icon.* 521.

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel ſubrotundum, ſepto intermedio G in duo loculamenta F F diviſum, plurimis ſeminibus fœtum I, placentæ H affixis. Tab. 41.

Nicotianæ ſpecies ſunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major ſive Tabacum majus J. B.* 3. 629. *Hyoſcyamus Peruvianus Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane, ou Tabac à large feüille.*

Nicotiana major, anguſtifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana ſive Tabacum folio anguſtiore J. B.* 3. 630. *Hyoſciami Peruviani altera Icon Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane ou Tabac à feüille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio L. Bat. *Pycielt ſeu Tabacum Hernand.* 173.

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibuſdam, Nicotiana minor J. B.* 3. 630. *Dubius Hyoſciamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon.* 269.

Nicotiana arboreſcens, ſpinoſiſſima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemauſenſi, Regis Chriſtianiſſimi ad Regem Luſitaniæ oratore, qui ſemen Nicotianæ vulgaris ſeu primæ à Belgâ quodam è Florida allatum miſit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoſcyamus. *Juſquiane.*

HYOSCYAMUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B Tab. 42.

adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipſo calyce recon-ditum E, ollæ ſimilem, operculo H K inſtructum & in duo loculamenta G G diviſum ſepto intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina.

Hyoſcyami ſpecies ſunt

Hyoſcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus vulgaris J. B.* 3. 627. *Hyoſcyamus niger Dod. Pempt.* 450. *Juſquiane ou Hannebane.*

Hyoſcyamus albus, major, vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus J. B.* 3. 627. *Dod. Pempt.* 451. *Juſquiame blanche.*

Hyoſcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B.* 3. 628. *Hyoſcyamus albus, vulgaris Cluſ. Hiſt. lxxxiv.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiv. Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr.* 92. *Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor J. B.* 3. 628.

Hyoſcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus peculiaris, flore purpuraſcente J. B.* 3. 628. *& Hyoſcyamus Syriacus J. B.* 3. 628. *Cam. Icon. xxj.*

Hyoſcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoſcyamus albus Veſling. in P. Alp.* 59.

Hyoſcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoſcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyoſcyamus dicitur à vocibus Græcis *ὗς ſus*, & Κύαμος, *Faba* quaſi diceres Fabam ſuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43 & 44. STRAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſepto cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore C. B. Pin.* 168. *Stramonia multis dicta, ſive Pomum ſpinoſum J. B.* 3. 624. *Stramonia Dod. Pempt.* 460.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo rotundo, flore violaceo, ſimplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin.* 168. *Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital.* 61.

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin.* 168. *Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin.* 168. *Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B.* 3. 624. *Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob.* 47.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin.* 168.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan.* 77.

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal.* 2. 49.

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal.* 2. 51.

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit fructum E ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & ſulcato. *Tab.* 45.

Pervincæ ſpecies ſunt

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. P.* 30[illegible]. *Dod. Pempt.* 406. *Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B.* 2. [illegible]32. *Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B.* 2. 132.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides Dod. Pempt.* 405.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin.* 302. *Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur bleuë double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata *Pervenche à large feüille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcuntur ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus raró matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervare. Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia ſeratur in olla: tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ipſo calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem, & pluribus ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt

Auricula Urſi flore luteo *J. B.* 3. 499. *Auricula Urſi lutea H. L.* [illegible] *Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin.* 242. *Alpina ſive Damaſonium Dioſcoridis Col. Phytob.* 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570 *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. B.* 3. *App.* 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atropurpureo, holoſerico, ſimplici, umbone candido,

lido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vj. Cluſ. Hiſt. 304. Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin. 242. Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon. 324. Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C.B.Pin.242. Auricula Urſi orbiculata, ferrata, coloris rubicundi J. B. 3.App. 868.*

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin. 243. Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin. 243. Auricula vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol. 30.*

Auricula Urſi Carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin. 243. Auricula Urſi iv. Cluſ. Hiſt. 304.*

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin. 243. Auricula Urſi viij. Cluſ. Hiſt. 305.*

Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin. 243. Cortuſa J. B. 3. 499. Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt. 307.*

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin. 243.*

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin. 243.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jaune double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*
Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*
Auricula Urſi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoſerico H. L. Bat.
Auricula Urſi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.
Auricula Urſi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.
Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.
Auricula Urſi Alpina, gramineo folio, Jaſmini lutei flore.
Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant vulgò dignoſcuntur foliis craſſis, denſis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in arcanum deſinentibus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiſcentem, in duo loculamenta diviſum F & ſeminibus fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt.* 336. *Centaurium minus, flore purpureo J. B.* 353. *Petite Centaurée.*
Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Pug.*
Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B.* 3. 353. *H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon.* 780.
Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.
Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.
Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.
Centaurium minus, ramoſum Barr. Icon.
Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*
Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.
Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtifolium Barr. Icon.*
Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.
Centaurium minus, ſpicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. *& Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuavè-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent. j.* 175. *Tab.* 90.

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaureum luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Androſace.

ANDROSACE eſt plantæ genus flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab.* 46.

Androſaces ſpecies ſunt

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androſace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B.* 3. 762. *An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin.* 241. *Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt.* 301. *Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin.* 241. *Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B.* 3. 496.

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par.* 245.

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par.* 245.

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par.* 245.

Primula veris floris loco in ſummo folioſa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par.* 245.

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part.* 1. 256.

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin.* 242. *Primula veris minor, purpuraſcens J. B.* 3. 498.

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin.* 242.

Primula veris hortenſis, umbellata caule & flore folioſa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre*

magno plenoque flore *C. B. Pin.* 232. *Primula veris floribus plenis ex ſingularibus pediculis J. B.* 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyſt. Verbaſculum hortenſe, multiplex C. B. Pin.* 242. *Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B.* 3. 496.

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 496. *Verbaſculum proliferum C. B. Pin.* 242. *Primula veris prolifera Tabern. Icon.* 322.

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbaſculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbaſculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbaſculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monſp.

Primula veris floribus ex ſingularibus pediculis, pallidis, majoribus, ſimplicibus J. B. 3. 497. *Primula veris pallido flore, humilis Cluſ. Hiſt.* 302. *Verbaſculum ſylveſtre, majus, ſingulari flore C. B. Pin.* 241.

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B.* 3. 497.

Primula veris flore viridi, ſimplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, ſimplici Park. Par. 242.

Primula veris Heskeri, flore multiplici, ſeparatim diviſo Park. Par. 244.

Primula veris floribus obſcurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula ſylvarum, floribus obſcurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon.* 569. *Verbaſculum ſylveſtre minus, ſingulari flore C. B. Pin.* 242.

Primula veris Conſtantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, ſive Primula veris Conſtantinopolitana Corn.* 85. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore miniato. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore albo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore luteo. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore flaveſcente. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ſulphureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoletè pallido. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore obſoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoleti coloris. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore obſoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd ſcilicet plurimæ ejus generis ſpecies tunc florere ſoleant. Dignoſcuntur autem flore & ſemine carentes, foliis rugoſis & veluti aſperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C ſtaminibus ut plurimùm longioribus B ſtipatum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, tranſversè dehiſcentem, ſepto intermedio in duo veluti loculamenta diviſam, & ſeminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis ſpecies ſunt

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hiſpanica Corn.* 162. *Plantain de marais.*

Plantago latifolia, ſinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B.* 3. 502. *Plantago major Dod. Pempt.* 107.

Plantago lato, ſanguineo folio H. R. Monſp.

Plantago latifolia, incana C. P. Pin. 189. *Plantago major, hirſuta, media à nonnullis cognominata J. B.* 3. 504. *Plantago media Dod. Pempt.* 107.

Plantago latifolia, incana, ſpicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, roſea, flore expanſo C. B. Pin. 189. *Plantago roſea, flore expanſo J. B.* 3. 502. *Plantago roſea Lob. Icon.* 304. *Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, roſea, floribus quaſi in ſpicâ diſpoſitis C. B. Pin. 189. *Plantago roſea J. B.* 3. 503. *Plantago multiplex Tabern. Icon.* 733.

Plantago latifolia, ſpicâ multiplici, ſparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ ſparsâ J. B.* 3. 503. *Plantaginis majoris ſpica multiplex Dod. Pempt.* 107.

Plantago latifolia, incana, ſpicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B.* 3. 505. *Tabern. Icon.* 731.

Plantago latifolia, hirſuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal.* 86.

Plantago villoſa ſeu incana, lanuginoſa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticenſis Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago anguſtifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B.* 3. 505. *Plantago minor Dod. Pempt.* 107.

Plantago anguſtifolia, minor, ſummo caule folioſo ſeu prolifera noſtras Pluk. Almag. Bot.

Plantago anguſtifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia Gareti, prolifera Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago argentea, anguſtifolia, è rupe Victoriæ.

Plantago anguſtifolia, ſerrata, Hiſpalenſis C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia, alia Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 34.

Plantago anguſtifolia, fruticans Cluſ. Cur. poſt. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hiſpanica Barr. Icon.

Plantago anguſtifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ ſpecies minima J. B.* 3. 505.

Plantago piloſa, bulboſa C. B. Pin. 189. *Plantago piloſa, laciniata, Apulæ Col. Part.* 1. 259.

Plantago anguſtifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. Plantago *quinquenervia, cum globulis albis, piloſis J. B.* 3. 504.

Plantago trinervia, folio anguſtiſſimo C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. *Plantago anguſtifolia, minor, ſpica hirſuta alba, foliis ex atro virentibus valde piloſis J. B.* 3. 506.

Plantago Alpina, folio anguſto, longo & nigricante Bocc. Muſ. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejuſd. Tab.* 5.

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part.* 1. 259.

Plantago anguſtifolia, albida, Hiſpanica. *Holoſteum Plantagini ſimile J. B.* 3. 508. *Holoſteum hirſutum, albicans, majus C. B. Pin.* 190. *Holoſteum Salmanticenſe, majus Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago anguſtifolia, albida, Monſpelienſis. *Holoſteum Monſpeſſulanum J. B.* 3. 508. *Holoſteum hirſutum, albicans, minus C. B. Pin.* 190. *Holoſteum Salmanticenſe, minus Cluſ. Hiſt. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin.* 190. *Coronopus maritimus, noſtras J. B.* 3. 511. *Plantago anguſtifolia Dod. Pempt.* 108.

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holoſteum Maſſilienſe C. B. Pin.* 190. *Coronopi, & Sedi montani media planta Maſſilienſium Lob. Icon.* 438.

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B.* 3. 511.

Plantago gramineo folio, major. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, majus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentina J. B.* 3. 510. *Serpentina Mathioli Dod. Pempt.* 109.

Plantago gramineo folio, minor. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, minus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentaria omnium minima* J. *B.* 3. 511. *Serpentaria omnium minima Lob. Icon.* 439.

Plantago anguſtifolia, minima, Maſſilienſis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus. *Corne de Cerf.*

Tab. 49. CORONOPUS *eſt plantæ genus, floribus & fructibus* Plantaginis, *à quâ differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris* carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſiliens, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prochytæ Col. Part.* 1. 258.

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis *κορώνη, Cornix*, & *ποὺς, pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd
Hiſt. 330. in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt

Pſyllium Dioſcoridis, vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum fortè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace,*

Pſyllium

Pſyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Pſyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel po-tius quòd ſemen ejus pulici ſimile exiſtimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciſo, qui gemino calyce donatur; altero C à quo involvi, altero verò B cui inſidere ſolet: is autem deinde abit in fructum D ſubrotundum, ſemine fœtum E ejuſdem formæ F. Tab. 50.

Jalapæ ſpecies ſunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo ſeu Kermeſino C. B. Pin.* 168. *Jeſminum Mexiocanum, ſive flos Mexiocanus J. B.* 2. 814. *Viola Peruviana Tabern. Icon.* 315. *Belle de nuit à fleur cramoiſi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obſoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obſoletè rubente C. B.* Pin. 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quàm virgatim aſperſo. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quàm virgatim album colorem incurrentibus C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis diſtincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem diſtincto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche fouetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, parvo flore C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoſo. *Jalap uſuel.*

Scribebat Patavio ad Cluſium Jacobus Antonius Cortuſus, dragmas duas radicis admirabilis Peruanæ flore vario, ſeu Jalapæ flore vario, intus ſumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ reduces ſæpè mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis uſurpatur non differre ab ea ſpecie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoſo. *Cluſ. Hiſt.* xc.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50. RUBEOLA eſt plantæ genus, floribus A B monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter inciſis, inſidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E tantùm. Cui flos inſidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus ſeminibus conſtantem F G.

Rubeolæ ſpecies ſunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, ſpicata C. B. Pin.* 334. *Rubia ſpicata Imp.* 666. *J. B.* 3. 727.

Rubeola anguſtiore folio. *Rubia anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin.* 334. *Prodr.* 145.

Rubeola ſupina, ſpicâ longiſſimâ. *Rubia ſpicata, repens Bot. Monſp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpuraſcentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin.* 333. *J. B.* 3. 723. *Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part.* 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monſp.*

Rubeola Luſitanica aſpera, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin.* 334. *Rubia marina Narbonenſium J. B.* 3. 721. *Rubia marina. Dod. Pempt.* 357.

Rubeola quaſi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50. TRACHELIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B abit in fructum membranaceum, ſæpè trigonum D, in terna loculamenta diviſum D, & ſeminibus fœtum E ut plurimùm exiguis.

Trachelii ſpecies ſunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin.* 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

caſolia, flore violaceo *Corn.* 23.
Trachelium villoſum, floribus confertim ex foliorum alis naſcentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da-Reggio Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 36.
Trachelium petræum, floribus in capitulum congeſtis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot.* 343.
Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem ſparſis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*
Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longiſſimo Plum.
Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur : eoque nomine appellarunt Campanulæ ſpeciem quandam, quæ aſperæ arteriæ morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci CD inſidente, qui deindè abit in ſemen ut plurimùm oblongum, ferè planum E F, pappis inſtructum G H. *Tab.* 51.

Valerianæ ſpecies ſunt
Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D D Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall.* 805.
Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hiſt. 389.
Valeriana paluſtris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr.* 86.
Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr.* 86. *Valeriana Alpina J. B.* 3. *Part.* 2. 208.
Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, Alpina* 1. *latifolia Cluſ. Hiſt. lv.*
Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr.* 87. *Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B.* 3. *Part.* 2. 208.
Valeriana montana, ſubrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd.* 1127.
Valeriana Alpina, Nardo Celticæ ſimilis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima, Nardifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 206. *Valeriana ſylveſtris, Alpina, ij, ſaxatilis Cluſ. Hiſt. lvi.*
Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin.* 165. *Nardo tuberoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 125.
Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioſcoridis C. B. Pin.* 165. *Nardus Celtica J. B.* 3. *Part.* 2. 205. *Nardus Alpina Hiſt. lvij.*
Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt.* 351. *Valeriana rubra, latifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 211.
Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, rubra Mor. Umb.
Valeriana rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 165. *J. B.* 2. *Part.* 2. 211.
Valeriana marina, latifolia ſive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G inſidente. Is autem deindè abit in fructum monoſpermum quidem ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K ſemen fovet A. Alius M N ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſecto ornatum. Fructus P cæteris longior eſt, fungoſus, lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S in tres hamos deſinit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbillicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, majore Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin. 164. Valeriana peregrina, ſeu Indica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana Indica Cluſ. Hiſt. liiij.*
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella ſemine ſtellato C. B. Pin. 156. *Valerianella ſemine Scabioſæ ſtellato, hirſuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.*
Valerianella Scabioſæ ſemine, major, Luſitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quaſi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis ſeu dichotomis, foliis binis ex adverſo poſitis, glabris, & venoſis diſtingui ſolet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus piſtillum quatuor veluti embryonibus ſtipatur in totidem ſemina abeuntibus & in calyce matureſcentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F viperini capitis æmula, quæ in calyce ipſo E longè ampliato matureſcunt. *Tab. 53.*

Borraginis ſpecies ſunt

Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin. 256. Bugloſſum ſive Borrago Matth. 1186. Bourrache à fleur bleuë.*

Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur blanche.*

Borrago flore pallescente, roſeo aut ſuave-rubente. *Bugloſſum latifolium, Borrago, flore pallescente, roſeo aut ſuave-rubente C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur couleur de chair.*

GENUS II.

Bugloſſum. *Bugloſe.*

BUGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E ad baſim uſque ſecto, ſurgit piſtillum F infimæ floris parti B. D. adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum em- *Tab. 53.*

bryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo G longè ampliato matureſcunt.

Bugloſſi ſpecies ſunt

Bugloſſum latifolium, ſemper virens C. B. Pin. 256. *Bugloſſum foliis Borraginis, Hiſpanicum J. B. 3. 577. Bugloſſum ſemper virens Lob. Icon. 57[illegible]*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, majus J. B. 3. 578. Bugloſſum anguſtifolium Lob. Icon. 576. Bugloſſum*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Bugloſſum Italicum, flore albo Eyſt.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256.

Bugloſſum foliis ſinuoſis C. B. Pin. 256.

Bugloſſum vulgare, aſperitate & proceritate diſcrepans C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, violaceo & albo colore Eyſt.*

Bugloſſum ſylveſtre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Bugloſſum alterum, flore nigro Math.* 1188.

Bugloſſum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine ſylveſtre di Candia, di fior azuro Zan.* 51.

Bugloſſum Creticum, majus, flore ſuave-rubente.

Bugloſſum Creticum, majus, flore albo.

Bugloſſum Luſitanicum, Echii folio undulato.

Bugloſſum anguſtifolium, minus C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare minus J. B. 3. 578. Echii facie Bugloſſum minimum, flore rubente Lob. Icon. 576.*

Bugloſſum ſylveſtre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchſii, ſive Borrago ſylveſtris J. B. 3. 581. Bugloſſa ſylveſtris Dod. Pempt. 628.*

Bugloſſum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan.* 47.

Bugloſſum Creticum, verrucoſum, perlatum quibuſdam H. R. Par. *Bugloſſum Luſitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Bugloſſum anguſtifolium, ſemine echinato. *Cynogloſſum minus C. B. Pin.* 257. *J. B. 3. 606. Cynogloſſa minor Plinii Col. Part. 1. 179.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchuſa puniceis floribus C. B. Pin. 255. Anchuſa Monſpeliana J. B. 3. 584. Anchuſa parva Lob. Icon. 578. Orcanette.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus albis.

Bugloſſum anguſtis, dentatis foliis. *Anchuſa anguſtis, dentatis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 77.*

Bugloſſum fruticoſum, Roriſmarini folio. *Anchuſa anguſtifolia C. B. Pin. 255. Libanotidis ſpecies Rondeletii J. B. 2. 25. Anchuſa minor, lignoſior Ejuſdem 3. 582. Anchuſa lignoſior, anguſtifolia Lob. Icon. 578.*

Bugloſſum fruticoſum, Luſitanicum, Lithoſpermi folio.

Bugloſſum arvenſe, annuum, Lithoſpermi folio. *Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin 258. Lithoſpermum nigrum quibuſdam, flore albo, ſemine Echii J. B. 2. 592. Echioides alba Col. Part. 1. 185.*

Bugloſſum luteum, annuum, minimum. *Anchuſa lutea, minor J. B. 3. 583.*

Echoides lutea, minima, Apula, campeſtris Col. Part. 1. 184. *Anchuſa lutea, minima Lob. Obſ.* 312.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis aſperis, oblongis, anguſtioribus & criſpis.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis anguſtioribus, bullis minimis exaſperatis.

Bugloſſum maritimum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynogloſſum procumbens, glaucophyllon, maritimum, noſtras, floribus purpuro-cæruleis, ſemine lævi Pluk. Phytog. Tab.* 172. *fig.* 3. *Echium marinum Phytol. Britan.*

Bugloſſum differt à Borragine floris ſtructurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Βοῦς *Bos &* γλῶσσα, *lingua*, quaſi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Aſperugo.

ASPERUGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C pelviformi (qui deindè ſponte comprimitur D) ſurgit piſtillum E infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F ut plurimùm oblonga K, quæ matureſcunt in calyce ipſo I longè ampliato, cujus partes G H tunc adeo comprimuntur ut ſibi mutuo adhæreſcant. Tab. 54.

Aſperuginis ſpecies ſunt

Aſperugo vulgaris. *Bugloſſum ſylveſtre, caulibus procumbentibus C. B. Pin.* 257. *Cynogloſſa forte topiaria Plinio, ſive Echium lappulatum quibuſdam J. B.* 3. 590. *Aſperugo ſpuria Dod. Pempt.* 136.

Aſperugo tenuior, floribus albis. *Bugloſſum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab.* 7.

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo ſuperior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem D E F ad baſim uſque ut plurimùm ſecto, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo I longè ampliato matureſcunt. Tab. 54.

Echii ſpecies ſunt

Echium majus & aſperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B.* 3. 588. *Echium flore albo Cam. Epit.* 738.

Echium majus & aſperius, flore dilutè purpureo Bot. Monſp. *Lycopſis Monſpeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bleſ.*

Echium ampliſſimo folio, Luſitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B.* 3. 586. *Echium Dod. Pempt.* 631.

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. *Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.

Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*

Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spartii folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, floſculis atro rubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.

Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera* non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Viperâ auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55. PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E tubulato, ut plurimùm pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, quæ in calyce ipſo E ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*

Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 586. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*

Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 596. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veſicario. *Borragine ſylveſtre, annua, di Candia Zan. Hiſt.* 48.

Pulmonaria viridi, ſubrotundo, non maculato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 135. *Pulmonaria viridis, non maculata, ſubrotunda Ejuſd. Tab.* 95.

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore ſpecies ejus floribus & fructu carent facile dignoſcuntur foliis oblongis vel ſubrotundis, non inciſis, mollibus vel aſperis, & plerumque maculatis, Pulmonis malè affecti adinſtar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithoſpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHROSPERMUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad baſim uſque ſecto ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipſo E, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 55.

Lithoſpermi ſpecies ſunt

Lithoſpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithoſpermum ſive Milium ſolis J. B.* 3. 590. *Lithoſpermum minus Dod. Pempt.* 83. *Gremil, Herbe aux perles.*

Lithoſpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithoſpermum majus Dodonæi, flore purpureo, ſemine Anchuſæ J. B.* 3. 572. *Lithoſpermum majus Dod. Pempt.* 83.

Lithoſpermum arvenſe, minus. *Echium Scorpioides, arvenſe C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore minore J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum arvenſe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluſtre C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, cæruleo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluſtre, flore niveo C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, albo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum Alpinum, tomentoſum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, ſupinum Bocc. Muſ. Part.* 2. 149. *Echium Scorpioides, Alpinum, tomentoſum, nanum, ſupinum Ejuſd. Tab.* 107.

Ab eo genere excludendæ ſunt ſpecies ſequentes, quæ Lithoſpermi notis carent. *Lithoſpermum arundinaceum forte Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258. *Vide Lacryma Job. Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Bugloſſi ſpecies eſt. Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *inter Thymeleæ ſpecies recenſitum. Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin.* 259. *quod ad Linum attinet.*

Lithoſpermum, quaſi diceres ſemen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *ſemen.*

GENUS VII.

Symphytum. *Conſoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quaſi campaniformi : ex calyce autem C D ad baſim fermè ſecto, ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipſo F, longe ampliato matureſcunt.

Symphyti ſpecies ſunt

Symphytum Conſolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum J. B. 3. 593. Dod. Pempt.* 134. *grande Conſoude.*

Symphytum Conſolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum, J. B. 3. 594. Dod. Pempt.* 134.

Symphytum minus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum, minus Cluſ. Hiſt. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea, major C. B. Pin.* 255. *Anchuſa lutea J. B. 3.* 583. *Lob. Icon.* 578.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchuſa flore albo aut pallido Cluſii J. B. 3.* 583. *Anchuſa exalbido flore Cluſ. Hiſt. clxv.*

Symphytum Echii folio anguſtiore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea, minor C. B. Pin.* 255. *Anchuſa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part.* 1. 183.

Ab eo genere excludendum eſt. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin.* 259. *quod Omphalodis ſpecies eſt.*

Lib.4.cap.10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ : nomen duxit ἀπὸ τοῦ συμφύειν, hoc eſt ſimul naſci ; nam ex Dioſcoride radices Symphyti alterius carnium fruſta quibuſcum coquuntur, cogunt, ita ut coaleſcant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verrues.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro ſtellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciſo : ex calyce autem C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipſo matureſcunt.

Heliotropii ſpecies ſunt.

Heliotropium majus, Dioſcoridi C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B. 3. 604. Heliotropium Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jaſmini odore.

Heliotropium medium, ſtrigoſius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, ſupinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam ſive ſupinum J. B. 3. 605. Heliotropium ſupinum Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 85. *Aguaraquinha Piſon Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini anguſtioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Piſon Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curaſſavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat.* 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentoſum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticeſcens, Americanum, ſeu Lavender Barbadenſibus dictum Pluk. Phitog. Tab.* 193. *fig.* 5.

Ab eo genere excludendum eſt *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis ſpecies amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *ſol*, & τρέπειν, *vertere*: non quòd hæc planta ad ſolis diurnum motum convertatur, ſed ut ait Dodonæus, quòd æſtivo ſolſtitio floreat, quo tempore ſol longiſſime ab æquinoctiali circulo digreſſus ad ipſum rurſus converſionem facit. *Pempt.* 76.

GENUS IX.

Cynogloſſum. *Langue de chien.*

CYNOGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem H I K, ut primùm aſperis, & ſemine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab.* 57.

Cynogloſſi ſpecies ſunt

Cynogloſſum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum vulgare J. B.* 3. 598. *Cynogloſſum Dod. Pempt.* 54. *Langue de Chien.*

Cynogloſſum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynogloſſum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum maximum Lob. Obſ.* 313.

Cynogloſſum montanum, maximum. *Cynogloſſa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 178. *Deſcript. Icon.* 175.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynogloſſa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 176. *Deſcript. Icon.* 170.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynogloſſa folio virenti J. B. 3. 600.*

Cynogloſſum globoſo flore C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa media, montana, incana, anguſtifolia, altera, flore globoſo, frigidarum regionum Col. Part. 1. 173.*

Cynogloſſum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa altera, media, fructu κοτυλώδης, ſive λυχνιώδης, montana Col. Part. 1. 178.*

Cynogloſſum Creticum, latifolium fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum ij Cluſii J. B. 3. 601. Cluſ. Hiſt. clxij. Cynogloſſum folio molli, incano, flore cæruleo, ſtriis rubris variegato Mor. H. R. Bleſ.*

Cynogloſſum Creticum, argenteo, anguſto folio C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum 1. Cluſii J. B. 3. 600. Cluſ. Hiſt. clxij.*

Cynogloſſum Lithoſpermi folio, Hiſpanicum.

Ab eo genere excludendum eſt. *Cynogloſſum medium & minus C. B. Pin. 257.* inter Bugloſſi ſpecies recenſendum.

Cynogloſſum dicitur à vocibus Græcis κυον, κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua.*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem G H cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, ſemine ferè plano I fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis ſpecies ſunt

Omphalodes Luſitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat. 1687.*

Omphalodes Luſitanica, Cynogloſſi folio.

Omphalodes pumilla, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. Symphytum pumilum, repens, ſive Borrago minima Herbariorum J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie ſeu Borrago minima Herbariorum, ſpuria Lob. Icon. 577.*

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capſulæ umbilicatæ ſunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & ſemine ſingulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce tubulato C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti

B adinſtar clavi infixum, quo ddeinde abit in ſemen oblongum F G plerumque acuminatum in ipſo calyce E matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin.* 97. *Dentellaria Rondeletii J. B.* 2. 941.

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Lyſimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D ſurgit piſtillum E mediæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I affixis. *Tab.* 59.

Lyſimachiæ ſpecies ſunt

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B.* 2. 91. *Lyſimachium legitimum Dod. Pempt.* 84.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. lij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, ἐξανθος altera, Col. Part.* 1. 257.

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon.* 263. *Part.* 2.

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Mathioli J. B.* 2. 905. *Ephemerum Mathioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon.* 354.

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin.* 309. *Nummularia ſive Centimorbia J. B.* 3. 370. *Nummularia Dod. Pempt.* 600. *Nummulaire.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B.* 3. 371. *Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.*

310. *Nummularia flore purpuraſcente Ejuſd. Prodr.* 136.

Lyſimachia humifuſa, folio ſubrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin.* 252. *Anagallis lutea, Nummularia ſimilis J. B.* 3. 370. *Anagallis lutea Lob. Icon.* 466.

Lyſimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, ſtellatum C. B. Pin.* 214. *Prodr.* 107. *Bot. Monſp.*

Ab eo genere excludendæ ſunt *Lyſimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245. *quæ Onagræ ſpecies eſt. Lyſimachiæ ſiliquoſæ ſpecies C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lyſimachia ſpicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin.* 246. *quæ ad Salicariæ genus attinet. Lyſimachia ſpicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *inter Veronicas recenſenda. Lyſimachia rubra, non ſiliquoſa C. B. Pin.* 246. *Salicariæ ſpecies videtur. Lyſimachia Linifolia, purpuro-cærulea C. B. Pin.* 246. *hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lyſimachia cærulea, galericulata vel gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Caſſidæ ſpecies eſt.*

Lib. 25. *cap.* 7. Invenit & Lyſimachius herbam Lyſimachiam, inquit Plinius, quæ ab èo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam E per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, tranſverſa dehiſcentem, & ſeminibus fœtam H ut plurimùm angulatis I, placentæ K affixis.

Anagallis ſpecies ſunt

Anagallis phœniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B.* 3. 369. *Anagallis mas. Dod. Pempt.* 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phænicea, foliis amplioribus, ex adverſo quaternis Raii Synopſ. 205

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B.* 3. 269. *Anagallis fœmina Dod. Pempt.* 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverſo naſcentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Cluſ. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obſoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terreſtris, flore albo Raii Synopſ.* 206.

Anagallis Hiſpanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Broſſ.*

Anagallis Luſitanica, folio rotundiore.

Anagallis Luſitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Luſitanica ; Linariæ folio, major.
Anagallis Luſitanica ; Linariæ folio anguſtiore.
Anagallis puſilla ſeu omnium minima Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ ſunt. *Anagallidis aquaticæ ſpecies C. B. Pin.* 252. quæ ad Veronicam vel ad ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum ſeu teſtam E apice dehiſcentem F, ſeminibus fœtam G ut plurimùm exiguis. Tab. 60.

Samoli ſpeciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon.* 467.

Samolus non ſolùm differt à Lyſimachiâ floris formâ; ſed etiam fructu, qui fit ex calyce ſimul & piſtillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G membranaceum, in duo loculamenta diviſum F H, ſeminibus fœtum modò craſſioribus I, modò exiguis K. Tab. 60.

Veronicæ ſpecies ſunt

Veronica mas, ſupina & vulgatiſſima C. B. Pin 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B.* 3. 282. *Veronica mas, ſerpens Dod. Pempt.* 40. *Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica aſſurgens Dod. Pempt.* 40.

Veronica ſpicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis ſplendentibus & non ſplendentibus J. B.* 3. 283. *Veronica* 1, *erectior, latifolia Cluſ. Hiſt.* 346.

Veronica ſpicata, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Veronica ſpicata, anguſtifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, anguſtifolia caulibus viridibus J. B.* 3. 284. *Veronica ij. erectior, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 346.

Veronica ſpicata, longifolia. *Lyſimachia ſpicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *Veronica ſpicata, recta, profundè ſerrata, quam Lyſimachiam cæruleam quidam vocant J. B.* 3. 284. *Pſeudolyſimachium cæruleum Dod. Pempt.* 86.

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B. 3. 281. Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part.* 2. 17. *Tab.* 8. & 9.

Veronica pratenſis, Serpillifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpillifolia J. B.* 3. 285. *Veronica pratenſis Dod. Pempt.* 41.

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 102.

Veronica Serpilli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr.* 116.

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B.* 3. 284. *Veronica iij, fruticans Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpilli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. ccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B.* 3. 289.

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin.* 248. *Prodr.* 117. *Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B.* 3. 287.

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin.* 248.

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 2.

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 19. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin.* 248. *Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium* 1, *ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B.* 3. 286. *Teucrium iv. Cluſ. Hiſt.* 349.

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B.* 3. 285. *Camædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin.* 249.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 220. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B.* 3. 286. *Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin.* 249. *Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon.* 490.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321

1. 321. *Chamædrys ſpuria, minor, anguſtifolia J. B.* 3. 287. *C. B. Pin.* 249.

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys ſpuria, minor, latifolia C. B. Pin.* 249. *Chamædryos falſa ſpecies, Teucrium ij aut v Cluſii J. B.* 3. 286. *Teucrium v. Cluſ. Hiſt.* 350.

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys ſpuria, latifolia, minima C. B. Pin.* 249.

Veronica ſupina, Teucrii folio. *Chamædri ſpuriæ affinis rotundifolia, ſcutellata C. B. Pin.* 249. *Alyſſum Dioſcoridis montanum Col. Part.* 1. 286.

Veronica floſculis cauliculis adhærentibus Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 322. *Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin.* 250. *Alſine ſerrato folio, hirſutior, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J. B.* 3. 367.

Veronica aquatica, major, folio ſubrotundo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Berula ſeu Anagallis aquatica Tabern. Icon.* 719. *Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J. B.* 3. 791.

Veronica aquatica, minor, folio ſubrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J. B.* 3. 790.

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J. B.* 3. 791. *Berula major Tabern. Icon.* 719.

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica flore purpuraſcente, folio oblongo, minor J. B.* 3. 791. *Anagallis aquatica, minor, ij Tabern. Icon.* 718.

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina ſive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Muſ. Part.* 2. 22. *Beccabunga Alpina, anguſtifolia, repens Ejuſd. Tab.* 6.

Veronica aquatica, anguſtiore folio. *Anagallis aquatica, anguſtifolia, ſcutellata C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, anguſtifolia J. B.* 3. 791.

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin.* 250. *Alſines genus Fuchſio, folio Hederulæ hirſuto J. B.* 3. 368. *Alſine ſpuria prior, ſive morſus Gallinæ Dod. Pempt.* 31.

Veronica floſculis oblongis pediculis inſidentibus, Chamedryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 322. *Alſine Chamædryfolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin.* 250. *Alſine ſerrato folio, glabro J. B.* 3. 366. *Alſine ſpuria, altera Dod. Pempt.* 31.

Veronica floſculis pediculis oblongis inſidentibus, Chamædryos folio alterno H. L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alſine triphyllos, cærulea C. B. Pin.* 250. *Alſine folio profundè ſecto, flore purpureo ſive violaceo J. B.* 3. 367. *Alſine parva, recta, folio Alſines Hederaceæ, ſed Rutæ modo diviſo Lob. Icon.* 464.

Veronica terreſtris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, fruteſcens & ramoſa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, fruteſcens Par. Bat.* 241.

GENUS V.

Chryſoſplenium.

Tab. 60. CHRYSOSPLENIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo rotato, multifido & calycis experte: ex cujus centro ſurgit piſtillum B quod deinde abit in capſulam C membranaceam, bicornem, bivalvem D, ſeminibus fœtam ut plurimùm exiguis E.

Chryſoſplenii ſpecies ſunt,

Chryſoſplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C.B. Pin.* 309. *Saxifraga aurea Dodonæi J. B.* 3. 707. *Saxifraga aurea, Dod. Pempt.* 316.

Chryſoſplenium foliis minoribus, ſubrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chyſoſplenium foliis pediculis oblongis inſidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis inſidentibus Raii Hiſt.* 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ſubrotundam E, trifariam ut plurimùm dehiſcentem F, in terna loculamenta diviſam G, ſeminibus fœtam ſæpe ſæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii ſpeciem, quæ floris colore variât.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin.* 164. *Valeriana Græca quorundam, colore cæruleo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Græca Dod. Pempt.* 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam, colore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana alba C. B. Pin.* 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato. H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbaſcum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61. VERBASCUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ovato acuminatam E, ſepto intermedio G in duo loculamenta diviſam F F, & ſeminibus fœtam I ut plurimùm exiguis & angulatis; placentæ H affixis.

Verbaſci ſpecies ſunt

Verbaſcum mas, latifolium, luteum, C. B. Pin. 239. *Verbaſcum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B.* 3. *App.* 871. *Verbaſcum latius*

Dod. Pempt. 143. *Moléne, Bouillon blanc.*

Verbaſcum fæmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App.* 871. *Maximus odoratus Meridionalium Thapſus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon.* 560.

Verbaſcum fæmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App.* 871. *Verbaſcum maximum, album, fœmina, flore ſubpallido Lob. Icon.* 561.

Verbaſcum anguſtifolium, ramoſum, flore aureo, folio craſſiore J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum foliis viridibus, craſſioribus Mor. Hiſt.* 488.

Verbaſcum nigrum, flore ex luteo purpuraſcente C. B. Pin. 240. *Verbaſcum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App.* 873. *Verbaſcum nigrum Dod. Pempt.* 144.

Verbaſcum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbaſcum nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 562.

Verbaſcum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbaſcum criſpum & ſinuatum J. B. 3. App.* 872. *Verbaſcum Intubaceum Tabern. Icon.* 565.

Verbaſcum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum mas, anguſtioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin.* 239.

Verbaſcum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbaſcum flore albo, parvo J. B. 3. App.* 873. *Phlomos mas alter, Verbaſcum Lychnite Matthioli Lob. Icon.* 562.

Verbaſcum ramoſum, perenne, Pariſienſium.

Verbaſcum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, ſtaminibus purpureis H. R. Par. *Verbaſcum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bleſ. Verbaſcum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpuraſcente Joncq. Hort.*

Verbaſcum ramoſum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bleſ.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi Myconi piloſa, cærulea J. B. 3. App.* 869. *Auricula Urſi Myconi Lugd.* 837.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa, flore albicante H. R. Par.*

Verbaſcum ſeu potius Barbaſcum dici volunt à canitie illa ſeu barba pubeſcente, qua folia Verbaſci vulgaris obduci ſolent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbaſco, fructu rotundiori K. *Tab.* 62.

Blattariæ ſpecies ſunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt.* 145. *Blattaria lutea J. B. 3. App.* 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo, J. B. 3. App.* 874. *Blattaria flore albo, perperam Verbaſcum fæmina vulgò Lob. Icon.* 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B.*

3. 875. *Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.*

Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phæniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.

Blattaria Raguſina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant. 61.*

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*

Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus *piſtillum* abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G mediæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum H I mollem, ſucculentum, ſeminibus fœtum K L, ut plurimùm planis M N.

Solani ſpecies ſunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt. 158. Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Geſn. Hort. 281. folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo vireſcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, Africanum, foliis frequentius & prodius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.

Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis, fructu rubro.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros ſive amara dulcis J. B. 2. 109. Dulcamara Dod. Pempt.* 402.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyſt.*

Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopſ. 149.

Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B. 3. 614. Pſeudocapſicum Dod. Pempt.* 718.

Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr.* 89. *Papas Americanum J. B.* 3. 621.

Solanum tuberoſum, eſculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis Profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpinoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis, flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multo longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hiſt.* 1799.

Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part.* 2. 67.

Solanum ſpinoſum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpinoſis Mor. H. R. Bleſ.*

Solanum ſpinoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpinoſum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum indicum, folio ſinuoſo, aculeis atropurpureis inſtructo.

Solanum Americanum, molle foliorum nervis & aculeis flaveſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomentoſum, fructu Pyriformi inverſo Sloanne Cat. Plant. Jam.* 108. *Solanum Barbadenſe, ſpinoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab.* 226. *fig.* 6.

Solanum Americanum, ſpinoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo. *Pommes de tetons. D. Lign.*

Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.

Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo. Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F diviſum, ſeminibus fœtum G ut plurimùm *planis*.

Lycoperſici ſpecies ſunt:

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin. 167. Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B. 3. 620. Aurea mala Dod. Pempt. 458.*

Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.

Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*

Lycoperſicon fructu albo. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin. 167.*

Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*

Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, duro C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. Mala Æthiopica Dod. Pempt. 459.*

Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.

Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.

Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coquerет.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul-

tifido : ex cujus calyce campaniformi C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E mollem, Ceraſiformem, ſeminibus fœtum F ut plurimùm planis G & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil eſt quàm calyx C longè ampliatus.

Alkekengi ſpecies ſunt

Alkekengi officinarum. *Solanum veſicarium C. B. Pin. 166. Solanum halicacabum, vulgare J. B. 3. 609. Solanum veſicarium Dod. Pempt. 454. Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum veſicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum ſomniferum, verticillatum C. B. Pin. 166. Solanum verticillatum J. B. 3. 610. Solanum ſomniferum Dod. Pempt. 455.*

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi ſive Halicacabum Virginenſe Park. Theat. 463. Camaru Piſon Edit. 1658. 223.*

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum veſicarium, Indicum C. B. Pin. 166. Solanum ſive Halicacabum Indicum J. B. 3. 609. Halicacabum ſive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu vireſcente. *Solanum veſicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum veſicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro vireſcentibus, fructu flaveſcente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia. *Tab. 65.*

Melongenæ ſpecies ſunt.

Melongena fructu oblongo, violaceo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin. 167. Mala inſana Dod. Pempt. 458.*

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, ſuave-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu inſtar Mali rotundo*

C. B. Pin. 6[?]7. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo J. B.* 3. 618.

Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum fructu incurvo C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 619. *Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App.* 23.

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin.* 167. *Pomum de Hierico Melongenis congener J. B.* 3. 619.

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis. H. L. Bat.*

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167. *Melantzana nigra Lugd. App.* 23. *Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B.* 3. 619.

Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167.

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66. CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E F mollem, quaſi membranaceum, in duo H vel plura G loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimum reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin.* 102. *Capſicum Actuarii ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon* 316.

Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin.* 102. *Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B.* 2. 945.

Capſicum ſiliquis recurvis, minus *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*

Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*

Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, & oblongis C. B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum, erectum, pyramidale, vel iv Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*

Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.

Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*

Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchſ. Hiſt. 734. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis rotundis C B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquâ propendente, oblongâ & condiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ propendente, rotundâ & condiformi. *Piper Indicum, cordadatum Eyſt.*

Capſicum ſiliquâ Olivæ formâ. *Piper cum ſiliqua Olivaria Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquâ propendente, Ceraſi formâ. *Piper minimum, ſiliquis rotundis Eyſt.*

Capſicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin.* 101. *Piper Indicum, rotundum, maximum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyſt.*

Capſicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, aculeatum, medium Eyſt.*

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, rotundis C. B. Pin.* 103. *Piper rotundum, majus, ſurrectum vel primum Regio Cluſ. Cur. poſt in fol.* 51.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, anguloſum C B. Pin.* 103.

Capſicum ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, Ceraſi formâ C. B. Pin.* 103. *Capſicum minimis ſiliquis Dod. Pempt.* 717. *Piper ſiliquâ parva, Braſilianum J. B.* 2. 944.

Capſicum caule piloſo, flore majore. *Piper Indicum, caule piloſo, flore majore C. B. Pin.* 103. *Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort.* 127.

Capſicum fructu rotundo, minimo. *Piper ſiliquoſum, magnitudinis baccarum Aſparagi J. B.* 2. 944.

Capſicum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.

Capſicum dicitur vel à voce Græca κάπτω *mordeo*, propter vim deurentem ſeminis, vel à voce *capſa*, propter fructus formam quæ capſulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido; ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum ſeu thecam oblongam D, compreſſam, mollem, unicapſularem E, ſeminibus H fœtam, caliptrâ F G involutis. *Tab. 67.*

Nymphoides ſpecies ſunt

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

Pin. 194. *Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel, H. Mal. Part.* xi. *Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quaſi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & creſcendi modo eam repræſentat; ſed maximè differt floris, fructus & ſeminis ſtructurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69. CYCLAMEN eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, globoſo, in quinque partes C D E F G ſurſum revolutas plerumque ſecto: ex calyce autem I ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K ferè globoſum, membranaceum, multifariam dehiſcentem, ſeminibus fœtum M ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L affixis.

Cyclaminis ſpecies ſunt

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpuraſcente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpuraſcente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente *C. B. Pin.* 308. *Cyclaminus odorato flore ij Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroſo folio, ſubtus rubente odoratiſſimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroſo folio, ſubtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio ſubrotundo, lucido, molliori & crenato, ſuavè-rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio ſubrotundo lucido, molliori & crenato, baſi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æſtivo ſolſtitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen æſtivo ſolſtitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpuraſcence, Romanum recentiorum H. R Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio ſubrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictavienſium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictavienſium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpuraſcente flore Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloſo, amplo flore albo, baſi purpureâ, Perſicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio anguloſo, amplo flore albo, baſi purpureâ, Perſicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perſe.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloſo, amplo flore carneo, baſi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monſpeſſulanis dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, anguloſo folio, triplici viriditate ſericea vario, maximis floribus albis, imo oſculo purpuraſcente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, anguloſo folio triplici viriditate holoſericeâ vario, imo oſculo rotundo purpuraſcente, maximis floribus albis Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore ſuavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio anguſtiſſimo, auriculato, flore albo, imâ ſui parte purpuraſcente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ ſui parte purpuraſcente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea baſi, lacteſcente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, anguloſo & linguam ſerpentis mentiente, Regium noſtras H. R. Par. *Cyclamen anguloſo folio, ſerpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, anguloſo & linguam ſerpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyſt.*

Cyclamen folio anguloſo C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloſo J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Cluſ. Hiſt. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Cluſ. Hiſt. 264.*

Cyclamen radice Caſtaneæ magnitudinis C. B. Pin 308. *Cyclaminus Byzantinus Cluſ. Hiſt. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æſtivus Cluſ. Hiſt.* 265.

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus*, μακρόῤῥιζος *Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B.* 3. 554.

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obſ. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J. B.* 3. 554.

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, ſpurius, flore luteo J. B.* 3. 554. *Cyclamen vernum, ſpurium Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca *κύκλος circulus*, propter radices & folia orbiculata ſpecierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignoſci ſolent foliis ſubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberoſæ.

GENUS VIII.

Moſchatellina.

Tab. 68. MOSCHATELLINA eſt plantæ genus, *flore A B monopetalo, rotato &* multifido: ex cujus calyce E ſurgit *piſtillum D mediæ floris parti C* adinſtar

Hiſt. 684. clavi infixum, quod deinde obſervante Clariſſ. Raio abit in fructum mollem ſeu baccam ſucculentam, ſeminibus fœtam ut plurimum compreſſis.

Moſchatellinæ ſpeciem unicam novi.

Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemoroſus, Muſchatellina dictus C. B. Pin.* 178. *Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muſcoſo flore, & Muſcatella Cordi Lob. Icon.* 674.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68. PIMPINELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum uſque plerumque quadripartito, ſtaminibus plurimis A ſtipato, vel piſtillo fimbriato B. calyx autem C deinde abit in fructum D H ut plurimùm quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapſularem F, modò bicapſularem E, ſeminibus fœtum ſæpe ſæpius oblongis G.

Pimpinellæ ſpecies ſunt

Pimpinella ſanguiſorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba major, flore ſpadiceo J. B. 3. Part. 2.* 120. *Pimpinella ſive Sanguiſorba, major Math.* 1033.

Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Boſc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica, altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpicata, di Canada Zan.* 161.

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato Broſſ.*

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant.* 58.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B. 3. Part. 2.* 113. *Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt.* 105.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr.* 84. *J. B. 3. Part.* 2. 121.

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin.* 388. *Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B.* 1. *Part.* 2. 410. Χαλκεῖον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt.* 108.

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt; quales ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex *iis* tamen *alii Perſonati* dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Perſonati autem à Labiatis differunt capſulâ ſeminum, quæ à calyce omnino diverſa eſt; cum Labiatorum capſula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69. Hiſt. 104. ARUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris aſininæ vel leporinæ formâ ut ait Cordus: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum B ad baſim plurimis embryonibus ſtipatum C, qui ſinguli deinde abeunt in baccam D ferè globoſam uno vel altero ſemine fœtam E ſubrotundo F His addenda ſunt folia non diviſa vel leviter tantùm inciſa.

Ari ſpecies ſunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. *195. Arum Tabern. Icon.* 746.

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. *195. Arum J. B.* 2. 783. *Dod. Pemp.* 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. *195.*

Arum maculatum, folio ſubrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris ſignatum Mor. H. R. Bleſ.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. *195. Arum majus, Veronenſe Lob. Obſ.* 326.

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluſ. Hiſt. lxxiiij.*

Arum Arabicum,flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piſtillo coccineo H. Amſtel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſia C. B. Pin. 193. *Colocaſia J. B. 2. 790. Cluſ. Hiſt. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk. Almag. Bot. 51. *Colocaſſia Ægyptia, florida Veſling. Obſer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſſia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaſſia ſtrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervoſis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Moſcum olente H. L. Bat Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amſtel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R Bleſ.*

Arum minus, Nymphææ foliis, eſculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braſſica Braſiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylonicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaſſiæ ſimilibus Commel. Cat. Hort. Amſtel. Chou Caraibe du Tertre.*

Arum minus, eſculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex inſulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinſtar verſicoloribus D. Lign.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, flore albo. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poſtea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, ſcandens, anguſtiore folio. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, anguſtifolia Plum.*

Arum Americanum, ſcandens, foliis cordiformibus. *Colocaſia, Hederacea, ſterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenſis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoſtæ Lugd. 1911.*

Arum arboreſcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum cauleſcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguſtis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodoſâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodoſâ rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliſſimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliiſque purpureis, margine vireſcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.
Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum.
Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.
Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſeph Par. Bat. *Arum Indæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar, maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab.* 78.
Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin.* 196. *Arum anguſtifolium Dod. Pempt.* 332.
Arum Scorzoneræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 137. *Serpentaria minor, Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab.* 87.
Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior. Plant.* 80.

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B.* 2. 789. *Dracontium Dod. Pempt.* 329.
Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.
Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag. Bot.* 52.
Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*
Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel.* 99.
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis veridi-fuſcis, viridi dilutis & Albicantibus purchrènotato. *Arum Zeylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel.* 101.
Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, ſpinoſus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, ſpinoſum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. Serpentaria major ſeu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit. 1648.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, ſcandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, ſcandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllus & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadenſis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Ariſarum dictum Virginenſe, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocaſiæ foliis laciniatis. *Colocaſia Hederacea, ſterilis & laciniata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus piſtillo viridi, longiſſimo. *Arum ſeu Ariſarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan. 205.*

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.*

GENUS III.

Ariſarum.

ARISARUM eſt plantæ genus ab Aro & Dracunculo diverſum, flore A cucullato. *Tab. 70.*

Ariſari ſpecies ſunt

Ariſarum latifolium, majus C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium, alterum Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium quibuſdam J. B. 2. 786. Ariſarum latifolium 1. Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum flore in tenuem caudam abeunte. *Ariſarum minus, proboſcideum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Ariſarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus ſive Serpentaria triphylla, Braſiliana A. R. Par. 81.*

Ariſarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Baniſt. *Arum tryphillum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam deſinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab. 71. ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx E F deinde abit in fructum G membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculamenta ſex H diviſum, ſeminibus fœtum I K compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J. B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J. B. 3. 559. Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Ariſtolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J. B. 3. 560. Dod. Pempt. 324.*

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J. B. 3. 560. Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J. B. 3. 560. Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J. B. 3. 561. Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J. B. 3. 561. Piſtolochia Dod. Pempt. 325.*

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſc. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J. B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica C. B. Pin. 307. Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Mourorum C. B. Pin. 307. Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Ariſtolochia Clematitis, 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, indica, flore albicante. *Careloe-Vegon. H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.
Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente *Plum.*
Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & λοχεῖα, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F excipit; calyx autem G deinde abit in fructum H in terna loculamenta I diviſum, ſeminibus L fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*

Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*

Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*

Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*

Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis parvo, flore ſubcæruleo.

Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.

Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.

Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.

Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, floro violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*

Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.

Rapuntium urens, flore albo.

Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, *Africana*, *Erini facie*, *flore violaceo*, *caulibus procumbentibus H. L. Bat.*
Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinaſtri Breyn. Cent. 1. 173.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.
Rapuntium Canadenſe, pumilum, Linariæ folio Sarrac.
Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quaſi bilabiato : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio G in duo loculamenta diviſam F, ſeminibus fœtam H ut plurimùm compreſſis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ ſpecies ſunt

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelſeminum Hederaceum*, *Indicum Corn.* 102. *Jaſmin de Virginie.*
Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana*, *lutea*, *Fraxini folio*, *ſiliquis anguſtioribus Sur.*
Bignonia Americana, capreolis donata, ſiliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos*, *Americana*, *Digitalis flore H. R. Par.* *Clematis Americana*, *ſiliquoſa*, *tetraphyllos A. R. Par.* 71. *Clematide tetraphylla*, *Americana Zan. iſt.* 74.
Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, ſiliquâ longiſſima. *Clematis quadrifolia*, *flore Digitalis luteo*, *claviculis aduncis Plum.* 80. *fig. xciv.*
Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, ſiliquis latis & longioribus, ſemine lato Plum. *Bignonia Americana*, *ſiliquis longioribus fuſcis*, *ſemine ſpadiceo*, *magno Sur.*
Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.
Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore è luteo purpuraſcente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.
Bignonia Americana, arboreſcens, Buxi folio tenuiore Plum.
Bignonia arboreſcens, folio ſingulari, undulato, ſiliquis longiſſimis & anguſtiſſimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 77.
Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 79.
Bignonia Americana, arboreſcens, pentaphylla, flore roſeo, major, ſiliquis planis Plum.
Bignonia Americana, arboreſcens pentaphylla, flore roſeo, minor ſiliquis annulatis Plum.
Bignoniam appellavi, ut Illuſtriſſimo Abbati Bignonio ſingularem qua ipſum ſemper colui obſervantiam, teſtificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quaſi bilabiato E F G H: ex cujus calyce K ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O ſeu teſtam è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem N O, in duo loculamenta diviſam M P, & ſeminibus fœtam Q ut plurimùm exiguis. *Tab.* 73.

Digitalis ſpecies ſunt

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt.* 169. *Digitalis purpurea, folio aſpero C. B. Pin.* 243.
Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin.* 243.
Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aſpero C. B. Pin.* 244. *Digitalis* 2. *Dod. Pempt.* 169.
Digitalis Hiſpanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbaſci folio, purpurea, minor, perennis, Hiſpanica Barr. Icon. Digitalis anguſto Verbaſci folio, montana Bocc. Muſ. Part.* 2. 108. *Digitalis Verbacifolia Ejuſd. Tab.* 85.
Digitalis Orientalis Seſamum dicta. *Seſamum J. B.* 2. 896. *Dod. Pempt.* 532. *Jugeoline.*
Digitalis Orientalis, altera, ſemine obſcuro. *Seſamum alterum, foliis trifidis, Orientale, ſemine obſcuro Pluk. Phytog. Tab.* 109. *fig.* 4.
Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Seſanum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*
Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin.* 279. *Gratiola J. B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 362.
Digitalis Linifolia, Luſitanica, paluſtris. *Gratiola alia Luſitanica V. Luſit.*
Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore folio latiore J. B.* 2. 813. *Digitalis lutea Tabern. Icon.* 567.
Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, ſubluteo, anguſtiore folio J. B.* 2. 814.
Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis anguſtifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod.* 115.

Digitalis anguſtifolia, lutea C.B.Pin. 244. *Digitalis lutea, parva Lob. Icon.* 573.

Digitalis latifolia, flore farrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par.* 381.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.

Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.

Digitalis anguſtifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea, folio anguſtiore J. B.* 2. 813. *Digitalis ferruginea Lob. Icon.* 573.

Digitalis anguſtifolia, flore purpuraſcente.

Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore flaveſcente.

Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore nigricante. *Digitalis anguſtifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 136. *Tab.* 98.

Digitalis à ſimilitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter conſuendum digitos munire ſolent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoſo, in duo veluti labia ſecto, quorum ſuperiori ſubſunt duo foliola D: ex calyce autem G ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam H è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem K L M, ſepto intermedio N in duo loculamenta diviſam I I, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P affixis.

Scrophulariæ ſpecies ſunt

Scrophularia nodoſa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B.* 3. 421. *Scrophularia Dod. Pempt.* 50. *grande Scrofulaire.*

Scrophularia major, hirſuta H. R. Par. *Scrophularia foliis & caule hirſutis Mor. H. R. Bleſ.*

Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopſ. 161.

Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibroſa J. B.* 3. 421. *Betonica aquatilis Dod. Pempt.* 50. *Herbe du Siege.*

Scrophularia paluſtris, non fœtida ſeu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit.* 867.

Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr.* 112. *Scrophularia lutea, magna, amplis foliis J. B.* 3. 422.

Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B.* 3. 422. *Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*

Scrophularia Meliſſæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hiſt. Oxoni. Part.* 2. 482.

Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Luſit.*

Scrophularia peregrina, fruteſcens, foliis Teucrii craſſiuſculis Breyn. Cent. 1.

Scrophularia Hiſpanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat.* 611. *Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot.* 203.

Scrophularia maxima, Luſitanica, Sambuci folio lanuginoſo.

Scrophularia ſubrotundo, craſſo & nigrigante folio, flore luteo pallido, capſulâ turgidâ Bocc. Muſ. Part. 2. 65. *Scrophularia capſulâ turgidâ Ejuſd. Tab.* 65.

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica* 1. *Cluſ. Hiſt.* ccix.

Scrophularia ſaxatilis, Lucida, Laſerpitii Maſſilienſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 160. *Scrophularia Laſerpitii foliis Ejuſd. Tab.* 117.

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibuſdam vocata J. B.* 3. 423. *Ruta canina Cluſ. Hiſt.* ccix.

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Luſitanica, fruteſcens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à ſcrophulis quas ſanare exiſtimatur nomen invenit. Scrophulariæ ſpecies odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignoſci ſolent, priuſquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Graſſete.*

PINGUICULA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, utrimque patente, ſed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A & in caudam C deſinente: ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam F F bifariam dehiſcentem G G, ſeminibus fœtam H exiguis K, placente I affixis. *Tab.* 74.

Pinguiculæ ſpecies ſunt

Pinguicula Geſneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin.* 243. *Pinguicula Cluſ. Hiſt.* 310.

Pinguicula flore albo, minore, calcari breviſſimo Raii Hiſt. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longiſſimo Raii Hiſt. 752.

Pinguicula Cornubienſis, flore minore, corneo Raii Hiſt. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia aſperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Mufle de Veau.*

ANTIRRHINUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato B & in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum eſt, inferius vero D tripartitum: ex calyce autem F ſurgit piſtillum E *Tab.* 75.

poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ſeu teſtam calvariæ ſuillæ æmulam (H nempe ſincipur, I K orbitas, M os exhibere videntur) ſepto intermedio O in duo loculamenta N diviſam & ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ Q R affixis.

Antirrhini ſpecies ſunt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin.* 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido diluté purpuraſcente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyſt.

Antirrhinum luteo flore C. *B. Pin.* 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Muſ. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum anguſtifolium, majus, peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Luſitanicum, flore rubro, elegantiſſimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lacteſcente H. R. Par.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Origani folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, altiſſimum, anguſtiſſimo folio. *Antirrhinum majus, anguſtifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Luſit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvenſe, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum anguſtifolium, ſylveſtre J. B.* 3. 464. *Antirrhinum ſylveſtre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvenſe, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, ſaxatile, anguſtiſſimis foliis, flore purpuraſcente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin.* 211. *quod Pedicularis ſpecies eſt. Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *cum ſequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum ſaxatile, foliis Serpilli C B. Pin.* 212.

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, perſonato, poſteriùs in caudam F G deſinente, anteriùs in duo labia diviſo, quorum ſuperius C D bifariam vel multifariam, inferius verò A B trifariam ſecatur: ex calyce autem I ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam K ſubrotundam, ſepto intermedio Q in duo loculamenta diviſam L, ſeminibuſque fœtam modo compreſ-

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ P O affixis. Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N, & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt

Linaria latiſſimo folio. Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B.* 3. 458.

Linaria Sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſp. 351. *Linaria tryphylla, minor, lutea C.B. Pin.* 212. *Linaria trifolia J. B.* 3. 458.

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part.* 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B.* 3. 459. *Linaria odorata Dod. Pemp.* 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B.* 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon.* 615.

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Elatine mas, folio ſubrotundo J. B.* 3. 372. *Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin.* 253. *Elatine fœmina, folio anguloſo J. B.* 3. 372. *Elatines altera Icon. Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin.* 253.

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C.B. Pin.* 212. *Antirrhinum minimum J.B.* 3. 465. *Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon.* 406.

Linaria ſaxatilis, Serpilli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpilli C. B. Prodr.* 106. *Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, tryphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monſp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461?*
Linaria pumila, Luſitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin ſauvage.*
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 223.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Cluſ. Hiſt. 322.*
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyſt.*
Linaria erecta, flore majore, odoro, obſoletè cæruleo, rictu flaveſcente H. R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 360. Linaria altera, purpurea Dod. Pemp. 183.*
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus anguſtis C. B. Pin. 213.
Linaria capillaceo, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monſpeſſulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*
Linaria foliis anguſtis, ex viridi caneſcentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica, iij Cluſ. Hiſt. 320.*
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hiſpanica ij Cluſ. Hiſt. 320.*
Linaria lutea, montana, Geniſtæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*
Linaria arvenſis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvenſis, cærulea, erecta C. B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monſpeſſulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.*
Linaria arvenſis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part. 1. 299.*
Linaria pumila, ſupina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, ſerpens J. B. 3. 457. Linaria Hiſpanica v Cluſ. Hiſt. 321.*
Linaria pumila, foliis carnoſis, floſculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Cluſ. Hiſt. 321.*
Linaria foliis carnoſis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica iv. Cluſ. Hiſt. 321.*
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis ſine*

ordine diſpoſitis J. B. 3. 460. *Linaria iv. Moravica ij Cluſ. Hiſt.* 322.

Linaria repens, flore candidiſſimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, ſupina C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B.* 3. 480. *Linaria tertia, Styriaca Cluſ. Hiſt.* 322.

Linaria Sicula, multiculis, Mollugini folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, anguſtifolia, flore majore luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viſcoſa, foliis hirſutis, floribus luteis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hiſpanica, tenuifolia, villoſa & viſcoſa.

Linaria ſaxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, anguſtifolia, floſculis albis, longius caudatis Triump. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B.* 3. 459. *Oſyris alba Lob. Icon.* 408 ?

Ab eo genere excludendæ ſunt *Oſyris fruteſcens, baccifera C. B. Pin* 212. *quæ ad Caſiam pertinet. Linaria folioſo capulo luteo, majore C. B. Pin.* 212. *quæ Conyzæ ſpecies. Linaria folioſo capitulo luteo, minor C B. Pin.* 213. *Conyzæ ſpecies. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin.* 213. *Linari montana, floſculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum ſimilitudine appellarunt.

GENUS III.

Aſarina.

ASARINA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato perſonato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ſubrotundam, ſepto intermedio G in duo loculamenta diviſam K, & ſeminibus fœtam H placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi ſolent F, ut Linariæ fructus. Quare Aſarina definiri poteſt plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab.* 76.

Aſarinæ ſpeciem unicam novi.

Aſarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera ſaxatilis, magno flore C. B. Pin.* 306. *Aſarina Lobelii, flore Hederæ terreſtris J. B.* 3. *App.* 856. *Aſarina ſive ſaxatilis Hederula Lob. Icon.* 601.

Aſarina dicitur quaſi planta ad Aſarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A B galeatum eſt, inferius verò C plerumque tripartitum. Ex calyce autem D F ſurgit piſtillum E G poſticæ floris parti X adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H M bifariam dehiſcentem I N, in duo loculamenta diviſum K O, ſemini- *Tab.* 77.

buſque fætum oblongis L vel compreſſis & marginatis P.

Pedicularis ſpecies ſunt

Pedicularis pratenſis, lutea vel Criſta galli C. B. Pin. 163. *Criſta galli fæmina J. B. 3. 436. Criſta galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratenſis, lutea, erectior, calyce floris hirſuto. *Criſta galli mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus ſpicatis, pallidis. *Criſta galli montana, floribus pallidis, in ſpicam congeſtis Raii Hiſt. 770.*

Pedicularis lutea, viſcoſa, ſerrata, pratenſis. *Euphraſia lutea, viſcata, ſerrata, pratenſis Mor. H. R. Bleſ.*

Pedicularis Hiſpanica, umbellata. *Criſta galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis anguſtifolia, montana. *Criſta galli anguſtifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis verſicolor, ſpicata. *Alectorolophos Italica, verſicolor, ſpicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, ſerrato. *Trixago apula, unicaulis τετραγωνος Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin. 148. Antirrhinum album, ſerrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, anguſtifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphraſia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monſp. Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphraſia non ſcripta ſive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtuſis. *Euphraſia rubra Weſt-Morlandica, foliis brevibus, obtuſis Raii Synopſ. 162.*

Pedicularis alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirſutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falſæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B. 3. 289. Clinopolium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Luſitanica, altiſſima, Chamædrifolia.

Pedicularis ſerotina, purpuraſcente flore. *Euphraſia pratenſis, rubra C. B. Pin. 234. Euphraſia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphraſia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis ſerotina, lutea. *Euphraſia pratenſis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monſpeſſulana, lutea J. B. 3. 433. Euphaſia ſylveſtris, major, lutea, anguſtifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini anguſtioribus. *Euphraſia foliis Lini, anguſtioribus C. B. Pin. 234. Euphraſia Linifolia Col. Part. 2. 69.*

Pedicularis Luſitanica, pratenſis, gramineo folio. *Euphraſia ſcoparia, flore luteo V. Luſit.*

Pedicularis Hiſpanica, paluſtris Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B.* 3. 439. *Filipendula Alpina Lugd.* 1130.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B.* 3. 438. *Pedicularis major, Alpina Lugd.* 1158.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij Cluſ. Hiſt. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Cluſ. Pan.* 707.

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. B. Pin. 163. *Herba foliis Aſplenio perſimilis Geſn. Fract.* 65.

Pedicularis Alpina, Aſphodeli radice, purpuraſcente flore. *Filipendula montana, flore Pediculariæ C. B. Pin.* 163. *Pedicularis bulboſa J. B.* 3. 438. *Alectorolophos Alpina Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Aſphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *Alectorolophos Alpina ij. Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis pratenſis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli, flore rubro J. B.* 3. 437. *Fiſtularia Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratenſis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli flore albo J. B.* 3. 437.

Pedicularis paluſtris, rubra, elatior Raii Hiſt. 770.

Pedicularis paluſtris, alba, elatior Raii Synopſ. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam exiſtimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ paſcuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis ſimiles.

a *Pempt.* 556. b *Adv.* 228. c *Hiſt.* 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius C galeatum eſt inferius D plerumque integrum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G ſubrotundam, bifariam dehiſcentem H H, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſam K ſeminibuſque fœtam I granorum Tritici æmulis. *Tab.* 78.

Melampyri ſpecies ſunt

Melampyrum purpuraſcente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis ſive Triticum Vaccinum J. B.* 3. 439. *Triticum Vaccinum Dod. Pempt.* 541.

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum ſylvaticum, flore luteo ſive Satureia lutea, ſylveſtris J. B.* 3. 441. *Milium ſylvaticum* 1. *Alſine ſylvatica & Milium ſylvaticum, ij Tabern. Icon.* 242.

Melampyrum criſtatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab genere excludendum eſt. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. quod Ranunculi ſpecies exiſtimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς *Triticum*, & μέλας *niger*, propter ſeminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphraſia. *Eufraiſe.*

Tab. 78. EUPHRASIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius ſurrectum & multifariam ſectum, inferius vero C in tres partes dividitur, quæ ſingulæ quoque bifidæ ſunt. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam oblongam F G, in duo loculamenta diviſam H, ſeminibuſque fœtam exiguis I.

Euphraſiæ ſpecies ſunt

Euphraſia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphraſia J. B. 3. 432. Dod. Pempt. 54. Eufraiſe.*

Euphraſia ramoſa, pratenſis, flore albo Eyſt.

Euphraſia minus ramoſa, flore ex cæruleo purpuraſcente Eyſt.

Euphraſia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphraſia minima, lutea Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 60.*

Euphraſia tenuiſſimè diſſecto folio, anguloſo Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 60.

Euphraſiæ ſpecies floribus & fructu carentes dignoſci ſolent foliis venoſis & inciſis : à Melampyro & Pediculari differt Euphraſia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato poſteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum eſt, inferius verò C pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E compreſſum, bifariam dehiſcentem F, in duo loculamenta diviſum G & ſeminibus fœtum oblongis H, fructus autem involvi ſolet calyce ipſo floris I ex quinque foliis conſtante ; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum complectuntur alarum inſtar M.

Polygalæ ſpecies ſunt

Polygala major C. B Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J. B. 3. 387. Polygala major, cærulea Tabern. Icon. 829.*

Polygala major, alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J. B. 3. 386. Polygala cæruleo Tabern. Icon. 831.*

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monſpeliaca C. B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd. 491.*

Polygala acutioribus foliis, Monſpeliaca, floribus cæruleis H. R. Monſp.

Polygala annua, erecta, anguſtifolia, floribus coloris obſoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monſp. *Polygala vulgaris, coloris obſoleti, foliis anguſtiſſimis J. B.* 3. 388.

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Muſ. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejuſd. Tab.* 99.

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrſine quorundam Dalecampii Lugd.* 1175.

Polygala Luſitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtifolia, major Oldenl. *Polygala fruteſcens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 107.

Polygala Africana, fruteſcens, anguſtiſſimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, fruteſcens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore flaveſcente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flaveſcente C. B. Pin.* 471. *Anonymos flore Coluteæ Cluſ. Hiſt.* 105.

Polygala fruticoſa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpurea rubeſcente C. B. Pin.* 471. *Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quaſi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A vel aduncum vel ſurſum ad poſteriora revolutum, inferius verò C tripartitum. Ex floris calyce D ſurgit piſtillum E floris parti poſteriori B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F clavæ æmulum, ſepto intermedio H in duo loculamenta G diviſum, bifariam dehiſcentem, ſeminibuſque fœtum ut plurimum compreſſis, & quaſi cordiformibus I. *Tab.* 79.

Adhatodæ ſpecies ſunt

Adhatoda Zeylanenſium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part.* 2. 33.

Adhatoda floris labio ſuperiori anguſtiſſimo & ad poſteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part.* 2. 31.

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A galeatum eſt, inferius verò B tripartitum. Ex ima parte floris ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, unicapſularem, in duas veluti *Tab.* 81.

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F ut plurimùm minutiſſimis.

Orobanches ſpecies ſunt

Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt. 551.*

Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.

Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.

Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B. 2. 781. Orobanche iij. πολύκλωνος Cluſ. Hiſt. 271.*

Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis Ὄροβον ἄγχειν quo Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A monopotalo, anomalo, cujus anterior pars A trifariam dividitur, poſterior verò B in annulum deſinit, ſtaminibus C labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſum H I & ſeminibus fœtum M ut plurimùm gibbis.

Acanthi ſpecies ſunt

Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B. 3. 75. Acanthus ſativus Dod. Pempt. 719. Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B. 3. 75. Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt. 719.*

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*

Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeò venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS IV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut piſtillum ejus, cui quatuor embryones adhæreſcunt, abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, qua notâ diſtinguitur à flore Perſonato, cujus piſtillum abit in capſulam à calyce longè diviſam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui ſuccedunt quatuor ſemina (quales ſunt flores Echii, Bugloſſi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc eſt faciem larvæ ſeu ludicræ cujuſdam perſonæ vel roſtri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius galeatum eſt vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A quod galeatum eſt, inferiori H totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F oblonga, in capſula G ſeu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis ſpecies ſunt

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbaſcum latis Salviæ foliis C. B. Pin. Verbaſcum iv. ſive ſylveſtre Math.* 1146.

Phlomis fruticoſa, Salviæ folio longiore & anguſtiore. *Verbaſcum 4. Mathioli Lob. Icon.* 560.

Phlomis fruticoſa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticoſa. Ciſti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab.* 57. *fig.* 6. *Verbaſcum ſubrotundo Salviæ folio C. B. Pin.* 240.

Phlomis fruticoſa, Luſitanica, flore purpuraſcente, foliis acutioribus. *Verbaſcum. Salviæ folio, flore rubro, Luſitanicum V. Luſit. Verbaſcum* lati *Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonenſis, Hormini folio, flore purpuraſcente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *Herba venti Monſpelienſibus J. B.* 3. *App.* 854. *Herba venti Lob. Icon.* 532.

Phlomis Hiſpanica, fruticoſa, candidiſſima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolio, tomentoſa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hiſpanica, candidiſſima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Cluſ. Hiſt. xxvij. *Verbaſcum anguſtis Salviæ foliis C. B. Pin.* 240. *Verbaſcum ſylveſtre, Monſpelienſe, flore luteo, hiante J. B.* 3. 307.

GENUS X.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 82. HORMINUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A parvum & galeatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F ſubrotunda, in capſulâ G quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini ſpecies ſunt

Horminum comâ purpuro-violacea J. B. 3. 309. *Horminum ſativum C. B. Pin.* 238. *Horminum Dod. Pempt.* 294.

Horminum comâ rubra J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum ſativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum ſylveſtre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum ſylveſtre, latifolium Cluſio J. B.* 3. 314. *Horminum ſylveſtre, iij. Cluſ. Hiſt. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Bleſ.

Horminum minus, folio ſinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bleſ. *Horminum Verbenæ laciniis, anguſtifolium Triumph.* 66.

Horminum pratenſe, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum ſylveſtre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, ſi non genus aliquod, Sclarea Hiſpanica Taberbæmontani J. B.* 3. 113. *Sclarea Hiſpanica Tabern. Icon.* 374.

Horminum ſpicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμαίνω, hoc eſt *impetâ feror.* [a] Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem ſtimulare.

[a] Dioſ. lib. 3. cap. 145.

GENUS II.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A falcatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E floris parti poſteriori B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F H ſubrotunda G I, in capſula K L quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 82.*

Sclareæ ſpecies ſunt

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin.* 238. *Gallitricum ſativum J. B.* 3. 309. *Orvala Dod. Pempt.* 292. *Orvale, Toute-bonne*

Sclarea vulgaris, lanuginoſa, ampliſſimo folio. *Æthiopis foliis ſinuoſis C. B. Pin.* 231. *Æthiopis multis J. B.* 3. 315. *Æthiopis Dod Pempt.* 148.

Slarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Slarea Luſitanica, glutinoſa, ampliſſimo folio.

Sclarea Aſphodeli radice. *Horminum ſanguineum, Aſphodeli radice Triumph.* 69. *Horminum ſylveſtre, maculatum, tuberoſum Franc. de Honuphriis.*

Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea Pyrenaica, glutinoſa, foliis ſinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinoſum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidiſſima, hirſuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore cæruleo. *Horminum pratenſe, foliis ſerratis C. B. Pin.* 238. *Gallitricum ſylveſtre vulgò ſive ſylveſtris Sclarea flore cæruleo, magno J. B.* 3. 311. *Orvala ſylveſtris, ſpecies quarta Dod. Pempt.* 293.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore albo. *Horminum pratenſe, flore albo, foliis ſerratis H. R. Par. Gallitricum ſylveſtris, flore majore albo J. B.* 3. 312.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente. *Horminum pratenſe foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente H. R. Par. Gallitricum ſylveſtre vulgò, ſive ſylveſtris Sclarea, flore purpureo, magno J. B.* 3. 311.

Sclarea major, foliis in profundas lacinias inciſis. *Horminum ſylveſtre, majus foliis profundius inciſis C. B. Pin.* 239. *Gallitricum ſylveſtre, comâ vireſcente J. B.* 3. 312. *Hormini ſylveſtris iiij., prima ſpecies Cluſ. Hiſt. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Biſermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum ſylveſtre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin.* 239. *Hormini ſylveſtris v. altera ſpecies Cluſ. Hiſt. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, ſive glabra. *Horminum ſylveſtre, Salvifolium minus C. B. Pin.* 239. *Callitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J. B* 3. 312. *Hormini ſylveſtris v ſpecies prior Cluſ. Hiſt.* xxxj.

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuoſi folio ſeu majus, haſtato folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoſo. *Horminum haſtatis amplioribus foliis ſeu Ari modo alatis, caulis & pediculis araneoſâ lanugine villoſis, ex inſula Gomera Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 301. *fig.* 2.

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, fruteſcens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoſo, verrucoſo & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoſo verrucoſoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoſo verrucoſoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab.* 194. *fig.* 5.

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B modò fornicatum eſt, modò falcatum, inferius verò D E tripartitum, extuberans, nec cochlearis inſtar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina M ſubrotunda L, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda ſunt ſtamina F G os Hyoïdes quodammodo repæſentantia.

Salviæ ſpecies ſunt

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente. *Horminum luteum, glutinoſum C. B. Pin.* 238. *Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, odorata, nemorenſis J. B.* 3. 314. *Orvala* 3. *Dod. Pempt.* 292.

Salvia major, an Sphacelus Theophraſti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J. B.* 3. 304. *Salvia major Dod. Pempt.* 390.

Salvia major, calyce florum purpuraſcente.

Salvia major, foliis verſicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, ſinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio ſubrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr.* 113.

Salvia latifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio ſerrato Prodr.* 113. *Salvia ſerrata, criſpa J. B.* 3. 305. *Sauge friſée.*

Salvia Abſinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B. Pin.* 237.

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Cluſ. Hiſt.* 343.

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 345.

Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.

Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 343.

Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B.* 3. 305. *Salvia minor Dod. Pempt.* 290. *Sauge franche.*

Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.

Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.

Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*

Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.

Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.

Salvia à ſolvendo, quòd pluribus morbis ſucurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A quod galeatum eſt, inferiuſque C tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita.

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par.* 79. *Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant.* 11.

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκων *draco*, & κεφαλη *caput*.

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abit in totidem ſemina K oblonga L, in capſulâ H I quæ floris calyx fuit, recondita, capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I criſtam, inferior verò H aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab.* 84.

Caſſidæ ſpecies ſunt

Caſſida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin.* 231.

Scutellaria Teucrii facie J. B. 3. 291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgarior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Colomna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B galeatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Balvia.

Brunellæ ſpecies ſunt

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 329. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Luſitanica, flore & ſpicâ majore A. R. Par. 67.
Brunella Hyſſopifolia C.B.Pin.261. *Brunella ij. flore purpureo Cluſ. Hiſt. xliij.*
Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. xliij.*
Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*
Brunella folio laciniato, flore roſeo H. R. Par.
Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ affectibus, ſeu potius malo caſtrenſi, Germanis *die Braune* dicto medeatur. Pin. 260.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius cochlearis inſtar eſt excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A cochlearis inſtar eſt excavatum; inferius verò E bifidum, cordiforme, deſinuntque ambo in fauces C marginatas D D. Ex calyce autem F tubulato, ac quinque partito, ſurgit piſtillum G, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina triangularia H, in capſulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 89.

Lamii ſpecies ſunt

Lamium purpureum, fœtidum, folio ſubrotundo ſive Galeopſis Dioſcoridis C. B. Pin. 230. *Galeopſis ſive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*
Lamium purpureum, fœtidum, folio ſubrotundo, minus H. L. Bat.
Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopſis ſive Urtica iners, flore purpuraſcente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*
Lamium vulgare, album ſive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopſis ſive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners ſive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*
Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarenſium Col. Part. 1. 192.*
Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Bleſ.
Lamium montanum, foliis eleganter inciſis, flore purpuraſcente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè inciſis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopſis ſive Urtica iners, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morſus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*

Ab eo genere excludi debent, *Lamium maximum, ſylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopſis ſpecies eſt. Lamium maximum, ſylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin. 231. ad Meliſſam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopſis ſpecies. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopſis ſpecies. Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin. 231. Caſſidæ ſpecies.*

Lamium dictum exiſtimatur à perſonata neſcio qua effigie, qua *Lamiam* vocant.

Lamii ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, ſed notæ illæ ſpecificæ Galeopſi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85. MOLDAVICA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A nonnihil fornicatum eſt, bifidum ac ſurſum reflexum; inferius vero F bifidum pariter, deſinuntque ambo in fauces C marginatas D E. Ex calyce autem G tubulato & in duo labia inæqualia plerumque ſecto, ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K oblonga L, in capſula I que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ ſpecies ſunt

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Meliſſa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Meliſſa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Meliſſa Moldavica, flore cæruleo Eyſt. Meliſſa Turcica Tabern. Icon. 355.*

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Meliſſophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 715.*

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Meliſſophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Meliſſa Moldavica, flore albo Eyſt.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Meliſſa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ ſpirans penetrantiſſimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85. BALLOTE eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium ſuperius cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H oblonga G, in capſula F tubulatâ pentagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes ſpeciem unicam novi.

Ballote Math. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioſcoridis. C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum ſive Ballote J. B.* 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopſis.

GALEOPSIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius vero C G in tres partes diviſum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga I, in capſulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 86.

Galeopſeos ſpecies ſunt

Galeopſis procerior, fœtida, ſpicata. *Lamium maximum, ſylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *Galeopſis ſive Urtica iners magna, fœtidiſſima J. B.* 3. *App.* 853. *Urtica Herculea Tabern. Icon.* 536.

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, flore purpuraſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis C. B. Pin.* 232. *Cannabis ſylveſtris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B.* 3. *App.* 854. *Cannabis ſylveſtris, ſpuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis ſerratis, floribus candidis C. B. Pin.* 232.

Galeopſis, altera, caliculis aculeatis, flore flaveſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis, altera C. B. Pin.* 232. *Cannabis ſylveſtris, ſpuria, tertia Lob. Icon.* 528.

Galeopſis anguſtifolia, flore variegato. *Cannabis ſpuria, anguſtifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopſis patula ſegetum, flore purpuraſcente. *Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Ladanum ſegetum, flore rubro quorundam J. B.* 3. 855. *Alyſſum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon.* 541.

Galeopſis patula ſegetum, flore albo. *Ladanum ſegetum, flore albo quorundam J. B.* 3. *App.* 855.

Galeopſis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pſeudoſtachys Alpina C. B. Pin.* 236. *Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.

Galeopſis paluſtris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys paluſtris, fœtida C. B. Pin* 236. *Galeopſis anguſtifolia, fœtida J. B.* 3. *App.* 854. *Clymenum minus Dalechampii Lug.* 1357.

Galeopſis ſive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Urtica iners tertia, ſive Lamium luteo flore Dod. Pempt.* 153.

Galeopſis lutea, amplioribus foliis maculatis.
Galeopſis annua, Hiſpanica, rotundiore folio. *Ocimaſtrum Valentinum Cluſ. Hiſt. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230.
Galeopſis Hiſpanica, fruteſcens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan.* 112.
Galeopſis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quod ejus flores Felis faciem repræſentare exiſtimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86. STACHYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B nonnihil fornicatum eſt ac erectum, inferius verò C D in tres partes, diviſum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I ſubrotunda K, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda ſunt folia villoſa & incana, qualia Dioſcorides tribuit *Stachydi*. Lib. 3. cap. 120.

Stachydis ſpecies ſunt

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchſii J. B.* 3. 319. *Stachys Dioſcoridis Lob. Icon.* 530.
Stachys major, Germanica, flore dilutiore.
Stachys Cretica, latifolia.
Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pſeudoſtachis Cretica Ejuſd. Prodr.* 113.
Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt.* 90.
Stachys Canarienſis, fruteſcens, Verbaſci folio. *Stachys ampliſſimis Verbaſci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, ſpicâ Betonicæ ex Inſulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia ſylveſtris, ampliſſimis Verbaſci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canarienſis Ejuſd. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 322. *fig.* 4.
Stachys à voce Græca Στάχυς, *ſpica*, quaſi planta ſpicata diceretur: quòd tamen plantis hoc nomine inſignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A imbricatum & multò longius eſt inferiore C tripartito. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum K poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E angulata, totam capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ ſpeciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt.* 94. *Lob. Icon.* 516. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè* 1. *Theophraſti C. B. Pin.* 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca criſpa Raii Hiſt. 572. *Cardiaca foliis eleganter criſpis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & ſemine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignoſci ſolet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδία, *Cor*; quaſi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A imbricatum & multò longius eſt inferiore C tripartito. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga F, in capſulâ H longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recóndita. *Tab.* 87.

Leonuri ſpecies ſunt

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ ſpei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longiſſimis, phœniceis, villoſis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villoſis H. L. Bat.*

Leonurus Canadenſis, Origani folio. *Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capſulæ formâ, quæ tubus admodum longa eſt, ſi cum Cardiacæ capſulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων λέοντος, *Leo*, & οὐρὰ *Cauda*, quaſi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A D cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò C F tripartitum. Ex calyce autem G H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K angulata L, in capſulâ M N campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 88.

Moluccæ ſpecies ſunt

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229. *Molucca J. B.* 3. *Part.* 234.

Molucca ſpinoſa Dod. Pempt. 92. *Meliſſa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca aſperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*
Molucca fruticoſa, Sicula. *Meliſſa fruticoſa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hiſt. 568.*
Molucca dicitur à Moluccis Inſulis, unde ejus ſemen delatum fuit.

GENUS IX.

Pſeudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A fornicatum eſt plerumque bifidum, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D E infundibuliformi ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga H, in capſulâ D E infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pſeudodictamni ſpecies ſunt

Pſeudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falſo di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofraſto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pſeudodictamnus Hiſpanicus, foliis criſpis & rugoſis. *Marrubium Dictamni ſpurii foliis & facie Par. Bat. Pſeudodictamnum nigro, rotundo, criſpo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pſeudodictamnus Hiſpanicus, ampliſſimo folio candicante & villoſo. *Marrubium album, rotundifolium, Hiſpanicum Par. Bat. Marrubium ſubrotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 167. Marrubium Hiſpanicum, rotundifolium, album, majus ſeu latifolium Ejuſd. Tab. 122.*

Pſeudodictamnus Hiſpanicus, ampliſſimo folio nigricante & villoſo. *Pſeudodictamnum ſeu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopſidi Anguillaræ reſpondens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 114.*

Pſeudodictamnus Hiſpanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopſis Ang. 278. Galeopſis Anguillaræ, ſive Pſeudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Muſ. Part. 2. 151.*

Pſeudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibuſdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pſeudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pſeudodictamnus Alpinus, verticillatus, minor H. R. Par.

Pſeudodictamnus Africanus, Hederæ terreſtris folio Oldenl.

Pſeudodictamnus quaſi dictamnus falſus, quod foliis caneſcentibus & ſubrotundis dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 89. MENTHA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A fornicatum eſt; inferius verò B tripartitum: ſic tamen ambo ſecantur, ut flos quadripartitus primo aſpectu videatur, obſervante Clariſ. Raio.

Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Manthaſtrum folio rugoſo, rotundiore, ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Menta criſpa, verticillata, folio rotundiore J. B. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotundifolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha alta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Syſimbria, Mentha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvenſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pemp. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis. C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori C. B. 3. Part. 2. 220. Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſcoridis, Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 2[illegible]*. Dod. Pempt. 282. Pouliot.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium, flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentoſa, minima. *Pulegium tomentoſum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium anguſtifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, anguſtifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Maſſilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium anguſtifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò *μίνθη*, tum & Ἡδύοσμος, ut ait Dioſcorides.

Menthæ ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignoſci ſolent.

GENUS XI.

Marrubiaſtrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò B in tres crenas diviſum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda G in capſula F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda eſt floris facies quædam propria, quâ Marrubiaſtrum differt à Galeopſi.

Marrubiaſtri ſpecies ſunt

Marrubiaſtrum vulgare. *Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiaſtrum paluſtre, fœtidum. *Lamium paludoſum, Belgicum, Meliſſæ folio H. L. Bat.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, ſpinoſis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis culeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiaſtrum Cardiacæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 98.

Marrubiaſtrum Americanum, floribus in capitulum congeſtis, Meliſſæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, ſed labiato & quodammo-

do campaniformi, labium enim ſuperius AB vix diſtingui poteſt à partibus labii inferioris, adeo ut primo aſpectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E ſubrotonda, in capſula quæ floris calix fuit, recondita.

Lycopi ſpecies ſunt

Lycopus paluſtris, glaber. *Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *Marrubium aquaticum quorundam J. B.* 3. 318. *Marrubium aquatile Dod. Pempt.* 595.

Lycopus paluſtris, villoſus. *Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230.

Lycopus Canadenſis, glaber, foliis inciſis.

Lycopus foliis in profundas lacinias inciſis. *Marrubium aquaticum ſeu aquatile, foliis tenuiùs diſſectis Mor. H. R. Bleſ.*

Lycopus à vocibus Græcis λύκος, *Lupus*, & πους, *Pes*, quaſi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius erectum eſt.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E floris parti poſteriori B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga in capſula F quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum eſt flores Sideritidis verticillatim diſponi, in alis foliorum H quæ plerumque criſtæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab.* 90.

Sideritidis ſpecies ſunt

Sideritis hirſuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon.* 523.

Sideritis hirſuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Cluſ. Hiſt. xl.*

Sideritis foliis hirſutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monſpeſſulana J. B.* 3. 426. *Sideritis Monſpeliaca, Scordioides, floribus luteis, Tragoriganum Praſſoides Franciſci Pennini Lob. Icon.* 525.

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi ſpica J. B.* 2. 427. *Sideritis vij Cluſ. Hiſt. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia in ſummitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hiſpanica, erecta, folio anguſtiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 31. Tragoriganum ij. Cluſ. Hiſt. 240.
Sideritis Hiſpanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hiſpanica, bituminoſa, anguſtifolia, crenata.
Sideritis Hiſpanica, fœtidiſſima, glabra, flore purpuraſcente & comâ caneſcente.
Sideritis Hiſpanica, fruteſcens, ſeu lignoſior.
Sideritis Pyrenaica, Hyſſopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrofulariæ folio, flore flaveſcente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo palleſcente Schol. Bot.*
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*
Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin.* 233. *Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin.* 233. *quarum prima ad Betonicam; ſecunda ad Galeopſim; tertia ad Marrubiaſtrum attinet.*
Sideritis à voce Græa *σίδηρος ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta ſanare exiſtimetur.

GENUS II.
Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt & bicorne, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga F I, in capſula G H quæ floris calyx fuit, recondita.
Marrubii ſpecies ſunt
Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium ſive Praſſium album Tabern. Icon.* 539.
Marrubium album, villoſum C. B. Pin. 230. *Prodr.* 110.
Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio ſubrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt.* 87.
Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtuſis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum; anguſtis foliis, inodorum Eyſt.*
Marrubium album, anguſtifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, anguſtiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon.* 539.
Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, calyce ſtellato & aculeato. *Alyſſon Galeni Cluſ. Hiſp. 387. Dod. Pempt.* 88.
Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, foliis ſericeis argenteis. *Marrubium album, ſericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 78. Tab.* 69.
Ab eo genere excludi debent. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophraſti C. B. Pin.* 230. *quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioſcoridis C. B. Pin. 230. *quod Ballote ſpecies eſt. Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *ad Lycopum cum ſequenti ſpectat. Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230. *Vide Galeopſim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *ad Phlomidis genus revocandum.*

GENUS I.

Meliſſa. *Meliſſe.*

MELISSA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina N K ſubrotunda M L, in capſula H G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Meliſſæ in foliorum quidem alis naſci, non tamen omnino verticillatos eſſe. *Tab.* 92.

Meliſſæ ſpecies ſunt

Meliſſa hortenſis C. B. Pin. 229. *Meliſſa vulgaris, odore Citri J. B.* 3. *Part.* 2. 232. *Meliſſa Dod. Pempt.* 91. *Meliſſe.*

Meliſſa Romana, molliter hirſuta & grave olens H. R. Par. *Meliſſa Romana, hirſutior Mor. H. R. Bleſ.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore purpuraſcente. *Meliſſa Trag.* 12. *Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin.* 231. *Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B.* 3. *Part.* 2. 233. *Meliſſa Fuchſii Lob. Icon.* 515.

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum* 1, *albo flore Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa humilis, anguſtifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici* 1. *ſpecies altera Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B.* 3. 212.

Meliſſam dixerunt à voce Græca *μέλι*, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui abeunt in totidem ſemina K ſubrotunda L, in capſula I quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Calaminthæ in foliorum alis naſci, pediculis ramoſis inſidentes. *Tab.* 92.

Calaminthæ ſpecies ſunt

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40. Calamintha præalta Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H. R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtris, vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2, incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Grecis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde

abeunt in totidem ſemina G oblonga H, in calyce F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Clinopodii verticillatim diſponi.

Clinopodii ſpecies ſunt

Clinopodium Origano ſimile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon.* 504.

Clinopodium Origano ſimile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano ſimile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvenſe, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum ſylveſtre, Acinos Dod. Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra ſpecies J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Auſtriacum Cluſ.* 353.

Clinopodium Luſitanicum, ſpicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Luſitanica Corn.* 46.

Clinopodium Alpinum, Hiſſopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, anguſto, integro Mor. H. R. Bleſ.*

Clinopodium quaſi Lectipes, à vocibus Græcis *κλίνη lectus*, & *πούς pes*: floribus nempe (orbiculato ſuo ambitu) ut ait Dioſcorides, lecti pedum ſpeciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo diſpoſitis. *Lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Roſmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A bifidum & ſurſum verſus poſteriora revolutum eſt, cum ſtaminibus aduncis E, inferius verò B in tres partes diviſum, mediâ C cochlearis inſtar excavata. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F ſurgit piſtillum K poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H ſubrotunda I, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Roriſmarini ſpecies ſunt

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ſive nobilior anguſtiore folio J. B. 2. 25. Roſmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.*

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio, argenteus H. R. Par.

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio, argenteus H. R. Par.

Roſmarinus ſpontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Roſmarinus folio variegato. *Roſmarinum ſtriatum ſive aureum Park. Theat.* 74.

Roſmarinus Almerienſis, flore majore, ſpicato, purpuraſcente.

Roriſmarini ſpecies flore fructuque carentes, caulibus duris, fruteſcentibus, foliis anguſtis, oblongis, Camphoram olentibus dignoſci ſolent.

GENUS VII.

Thymus. *Thim*.

Tab. 93. THYMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt plerumque bifidum, inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, flores in capitula L M collecti.

Thymi ſpecies ſunt

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt. 276.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B. 3. Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin. 219. Prodr. 108.*

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo, villoſo, capite magno, purpuraſcente, rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.*

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffit*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet*.

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli ſpecies ſunt

Serpillum latifolium, hirſutum C. B. Pin. Prodr. 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon.* 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B. 3. Part. 2. 269. Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginoſis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum anguſtifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum anguſto, glabroque folio Cluſ. Hiſt.* 359.

Serpillum anguſtifolium, hirſutum C. B. Pin. 220. *Serpillum anguſto, lanuginoſoque folio J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Pannonicum, iij. Cluſ. Hiſt.* 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè Ἕρπυλλος *ab* ἕρπω *repo*, quaſi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus ſparſim in foliorum alis naſcentibus, non verò in capitulum collectis; à Calamithâ, floribus pediculis non ramoſis inſidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim diſpoſitis.

Satureiæ ſpeciem unicam novi.

Satureia ſativa J. B. 3. 272. *Satureia hortenſis ſive Cunila ſativa Plinii C. B. Pin.* 218. *Satureia Dod. Pemp.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim poſitis.

Thymbræ ſpecies ſunt

Thymbra legitima Cluſ. Hiſt. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hiſpanica, Majoranæ folio. *Sampſuchus ſive Marum Maſtichen redolens C. B. Pin. 224. Clinopodium quibuſdam, Maſtichina Gallorum J. B. 3. Part. 2. 243. Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hiſpanica, folio ſubrotundo.

Thymbra Hiſpanica, Coridis folio. *Serpillum ſylveſtre Zygis Cluſio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.

Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum; inferius verò D E tripartitum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*

Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio diſſecto. C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, in capſulâ F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H & Muſcarii æmulis I naſci.

Origani ſpecies ſunt

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

ſpontaneum J. B. 3. 236. *Origanum [illegible] Dod. Pempt.* 285.

Origanum ſylveſtre, foliis variegatis H. Edinb.

Origanum ſylveſtre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon.* 344.

Origanum ſylveſtre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens, villoſum, Aurelianenſium H. R. Par.*

Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Mathioli, aliis fortè Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 237. *Origanum Heracleoticum* 1 & 2 *Tabern. Icon.* 345.

Origanum Heracleoticum, Cunila Gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.

Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B.* 3. *Part.* 2. 238. *Genuina Græcorum Hyſſopus Lob. Icon.* 494.

Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyſt.*

Origanum folio ſubrotundo C.B.Pin. 223. *Origanum Monſpelienſe, pulchrum Cam. Epit.* 468. *J. B.* 3. *Part.* 2. 238.

Origanum Pulegii folio.

Origanum humilius, latifolium, glabrum.

Origanum Canadenſe, flore albo, umbellato.

Origanum Creticum, latifolium, tomentoſum ſeu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin.* 222. *Dictamnus Cretica ſeu vera J. B.* 3. *Part.* 2. 253. *Dictamnum verum Dod. Pempt.* 281. *Dictame de Crête.*

Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.

Origanum Canadenſe, capitulis tenuioribus.

Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbellâ ampliſſima Bocc. Muſ. Tab. 38. *Origanum lignoſum, Syracuſanum, perenne, umbellâ ampliſſimâ, brevi, lato & nervoſo folio nigricante Bocc. Muſ.* 43.

Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quaſi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt Origano capitulis K rotundioribus, denſioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum ſquamatim poſitorum conflatis. *Tab.* 94.

Majoranæ ſpecies ſunt

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex ſemine nata J. B.* 3. *Part.* 2. 241. *Majorana ſive Marum Dod. Pempt.* 270.

Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.

Majorana rotundifolia, villoſa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv.* 213.

Majorana rotundifolia, ſcutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin.* 223.

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignoſior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

VERBENA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum & plerumque bifidum eſt; inferius verò B tripartitum ſic tamen ſecantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aſpectu videatur. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſtice floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G tenuia & oblonga H, totam penè capſulam F quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum eſt flores Verbenæ ſpicatim ut plurimùm naſci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum diſponi.

Verbenæ ſpecies ſunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Luſitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca ſupina J. B. 3. 444. Verbenaca ſupina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadenſis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Verbena Urticæfolia, Canadenſis, foliis inſiſis, flore majore H. R. Par. *Hujus ſpeciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altiſſima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, *floribus* purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyſſopus. *Hiſope.*

HYSSOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ, bicuſpide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga, in capſula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyſſopi ſpecies ſunt

Hyſſopus officinarum, cærulea ſeu ſpicata C. B. Pin. 217. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore cæruleo J. B. 3. 174. Hyſſopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyſſopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyſſopus

Hyſſopus vulgaris, moſchum redolens C. B. Pin. 217. *Hyſſopus moſchata vel peregrina ſeu Ciliſſa Geſn. Hort.* 262.

Hyſſopus criſpa Geſn. Hort. 262.

Hyſſopus foliis diſſectis C. B. Pin. 217.

Hyſſopus ſpicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyſſopus verſicolor, ſive aureus Park. Par. 457.

Hyſſopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyſſopus albis floribus Lob. Icon.* 435.

Hyſſopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyſſopus Arabum, flore rubro Lob. Icon.* 434. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore rubro J. B.* 3. 274.

Hyſſopus hirſuta C. B. Pin. 218.

Hyſſopus hirſuta, flore albo.

Hyſſopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyſſopi ſpecies flore fructuque carentes foliis longis, anguſtis, & odore grato dignoſci ſolent.

Genus XVI.

Stœchas.

Stœchas eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A erectum eſt bifidumque; inferius verò C tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut primo aſpectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſtiatæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt Stœchadis flores variâ ſerie diſponi in capitulis ſquamoſis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I viſui grata, quæ Cluſius membranaceas ligulas vocat.

Tab. 95. *Hiſt.* 344.

Stœchadis ſpecies ſunt

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Sthœchas Arabica vulgò dicta J. B.* 3. 277. *Stœchas brevioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.

Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.

Stœchas latifolia, flore albo C. B Pin. 216.

Stœchas Luſitanica, ligulis amplioribus ex roſeo & purpureo colore variegatis.

Stœchas Luſitanica, foliis viridibus, lanuginoſis. *An Stœchas viridis J. B.* 3. 279.

Stœchas in Inſulis Galliæ gignitur, quæ è regione Maſſiliæ ſitæ Stœchades appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioſcorides. Stœchades autem Inſulæ exiſtimantur, quæ nunc vocantur *Les Iſles d'Ieres*, è regione Telonis. *Lib.* 3. *cap.* 31

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes diviſum, mediâ C cochlearis inſtar excavatâ: cæteris D D tanquam alis orificium inſigne, inter duo labia poſitum, cingentibus. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, in capſula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ ſpecies ſunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria J. B.* 3. *Part.* 2. 225. *Cataria herba Dod. Pempt.* 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin.* 228. *Cataria tenuifolia Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin.* 228. *Nepetella Eyſt.*

Cataria anguſtifolia, major. *Mentha Cataria, anguſtifolia, major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria, Hiſpanica, anguſtioribus foliis J. B.* 3. *Part.* 2. 226. *Cataria folio longiore Dod. Pempt.* 99.

Cataria anguſtifolia, minor. *Mentha Cataria, anguſtifolia, minor C. B. Pin.* 228. *Prodr.*

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore ſubcæruleo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, Betonicæ folio anguſtiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hiſpanica, olim mihi Sideritis altiſſima, flore albo J. B.* 3. 226.

Cataria Hiſpanica, ſupina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin.* 227. *Menthaſtrum tuberosâ radice J. B.* 3. *Part.* 2. 227. *Menthaſtrum iij, tuberosâ radice Cluſ. Hiſt. xxxiij.*

Cataria Luſitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, ſpicato V. Luſit. Nepeta tuberoſa, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 44. *Tab.* 36.

Cataria Luſitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato ſeu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ ſpecies flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliiſque caneſcentibus, dignoſci ſolent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò in

tres partes diviſum, mediâ B ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F oblonga, in capſulâ G que floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Betonicæ verticillatim & ſpicatim ſummis caulibus H innaſci.

Betonicæ ſpecies ſunt

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B.* 3. 301. *Betonica Dod. Pempt.* 40.

Betonica rubicundiſſimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B.* 3. 302. *Betonica albido flore Dod. Pempt.* 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villoſa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia Bocc. Muſ. Part.* 2. 82. *Tab.* 72.

Betonica arvenſis, annua, flore ex albo flaveſcente. *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin.* 233. *Sideritis glabra, arvenſis J. B.* 3. 427. *Alyſſum majus Tabern. Icon.* 541.

Betonica maritima, flore ex luteo palleſcente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioſcoridis, Sideritis marina Salvifolia noſtra Donat.* 84.

Betonicam ſeu Veronicam vocant, à Vetonibus Hiſpaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib. 25. cap. 8.*

GENUS XIX.

Ocimum. *Baſilic.*

OCIMUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, crenatum, & amplius inferiori B quod plerumque ſcriptum eſt, aut leviter inciſum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F oblonga G, in capſulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capſula in duo labia dividitur, quorum ſuperius H ſurrectum & bifidum eſt; inferius verò I multifariam inciſum. *Tab.* 96.

Ocimi ſpecies ſunt

Ocimum Caryophyllatum Monachorum ſive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioſcoridis Col. Phytob.* 23.

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel criſpum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, criſpum, maximum J. B.* 3. *Part.* 2. 249. *Ocimum Indicum Cluſ. Hiſt.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyſt.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum criſpum, viride Eyſt.*
Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyſt.*
Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum* J. B. 3. *Part.* 2. 246. *Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt.* 279.
Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.
Ocimum Citri odore C.B. Pin. 226. *Ocimum medium ſive Citratum Tabern. Icon.* 343.
Ocimum Aniſi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Aniſatum Eyſt.*
Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Aniſatum Eyſt.*
Ocimum vulgatius. C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B.* 3. *Part.* 2. 247. *Ocimum magnum Tabern. Icon.* 343.
Ocimum vulgatius, foliis ex nigro vireſcentibus, flore albo H. R. Par.
Ocium vulgatius, foliis ex nigro vireſcentibus, violaceo flore H. R. Par.
Ocimum medium, criſpum, conglomeratâ brevique ſpicâ H. R. Par.
Ocimum minus, anguſtifolium, foliis ſerratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, anguſtifolium, flore albo Eyſt.*
Ocimum minus, anguſtifolium, bullatis foliis H. R. Par.
Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon.* 344.
Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.
Ocimi ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & ſuavi dignoſci ſolent.
Ocimum à voce Græca *citò* ὠκέως, quòd ſemen ejus ſatum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97. CHAMÆDRYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina F labii ſuperioris locum occupant; labium verò inferius A in quinque partes diviſum eſt, mediâ D ampliori cochlearis inſtar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, E E in floris cervice è regione poſitis. Ex calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I ſubrotunda, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores L L Chamædryos in foliorum aliis naſci, & calyce donari tubulato G.

Chamædryos ſpecies ſunt
Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt.* 43. *Chamæ-*

drys vulgò vera exiſtimata *J. B.* 3. 288.

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor Dod. Pempt.* 43.

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Cluſ. Hiſt.* 351.

Chamædrys Alpina, villoſa.

Chamædrys paluſtris, caneſcens, ſeu Scordium officinarum. *Scordium C. B. Pin.* 247. *Dod. Pempt.* 126. *J. B.* 3. 292.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio. *Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin.* 247. *Scordotis ſive Scordium folio Salviæ J. B.* 3. 293. *Salvia agreſtis ſive Sphacelus Dod. Pempt.* 291.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio variegato. *Scordium alterum ſeu Salvia ſylveſtris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticoſa, inſularum Stœchadum, Melyſſæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticoſa, Luſitanica, Meliſſæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys fruteſcens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B.* 2. 290. *Teucrium C. B, Pin.* 247. *Chamædrys aſſurgens Dod. Pempt.* 44.

Chamædrys Alpina, fruteſcens, folio ſplendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broſſ.*

Chamædrys fruticoſa, lucida, Hiſpanica.

Chamædrys fruticoſa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hiſpanica.

Chamædrys Hiſpanica, minima, ſaxatilis, incana.

Chamædrys Canadenſis, Urticæ folio ſubtus incano. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, fruteſcens, foliis lanceolatis. *Marum Cortuſi J. B.* 3. 242.

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 385. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin.* 138. *Botrys verticillata J. B.* 3. 298.

Chamædrys multifida, ſpinoſa, odorata V. Luſit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin* 248. *ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronicæ ſpecies. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin.* 248. *de qua inter Pedicularis ſpecies egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirſuta C. B. Pin.* 248. *& Chamædryos ſpuriæ ſpecies inter Veronicæ ſpecies pariter annumerandæ.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi &* Δρῦς, *Quercus* quaſi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædrys ſpecies foliorum formâ ad Quercum accedere exiſtimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina K labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius A in quinque partes dividitur, non ſecus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſula E quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Polii in capitulum G collectos ſummis ramulis & caulibus innaſci.

Polii ſpecies ſunt

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon.* 488.

Polium Lavandulæ folio anguſtiori C. B. Pin. 220. *Polium campeſtre Tabern. Icon.* 365.

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon.* 364. *Polium luteum Lob. Icon.* 487.

Polium montanum, album C. B. Pin. 321, *Polium montanum* 1. *Cluſ.* 361.

Polium montanum, alterum, foliis anguſtioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium* 2. *albo flore Cluſ. Hiſt.* 361.

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, ſupinum, minimum Lob. Icon.* 488.

Polium maritimum, erectum, Monſpeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monſpeſſulanum J. B.* 3. 299.

Polium maritimum, ſupinum, Venetum C. B. Pin. 221. *Polium Venetum J. B.* 3. 300. *Adv.* 207.

Polium candidum, tenullum, tomentoſum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum, v, purpureo flore Cluſ. Hiſt.* 362.

Polium montanum, ſupinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Cluſ. Hiſt.* 462. *Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore albo J. S.* 3. 300.

Polium Pyrenaicum, ſupinum, Hederæ terreſtris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B.* 3. 279.

Polium Hiſpanicum, Chamædryos folio, purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, Chamædryos rotundo folio, ſupinum, rubrum Barr. Icon. Polium ſatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Muſ. Part.* 2. 76. *Bab.* 61.

Polium Luſitanicum, ſupinum, minus incanum, caulibus purpuraſcentibus, flore albo.

Polium Hiſpanicum, latifolium, capitulo breviori, purpuraſcente, flore.

Polium Hiſpanicum, maximum, album.

Polium Hiſpanicum, maximum, luteum.

Polium Hiſpanicum, maritimum, Roriſmarini folio, flore albo.
Polium Hiſpanicum, maritimum, fruteſcens, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Roriſmarini folio, flore rubro Barr. Icon.*
Polium Hiſpanicum, montanum, pumilum, Roriſmarini folio, flore rubro *Polium montanum, pumilum, rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoſo Barr. Icon.*
Polium Hiſpanicum, ſupinum, flore flaveſcente.
Polium Hiſpanicum, longiore capitulo, flore vario.
Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.
Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis caneſcentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, longis anguſtiſque foliis caneſcentibus Barr. Icon.*
Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, viride, longis anguſtiſque foliis, caule incano Barr. Icon.*
Polium montanum, pumilum, rubrum, anguſto viridique folio, caule incano Barr. Icon.
Polium ſurrectum, minus, anguſtifolium, ſerratum, è viridi caneſcens Barr. Icon.
Polium montanum, album, anguſtifolium, ſerratum, ſupinum, minus Barr. Icon.
Polium minus, erectum, anguſtis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.
Polium montanum, Gnaphalodes, inciſum, flore rubro, ſupinum Barr. Icon.
Polium marinum, daſyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.
Polium montanum, Hiſpanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.
Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.
Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, majus Barr. Icon.
Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, minus Barr. Icon.
Polium montanum, luteum, daſyphyllum. ſerratum Barr. Icon.
Polium Hiſpanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, ſerratis Amaraci foliis, comâ ſubluteâ Barr. Icon.*
Polium Hiſpanicum, ſerpilli folio purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, purpureum, non ſerrato Serpili folio, preſſâ comâ Barr. Icon.*
Polium Hiſpanicum, Thymi folio, purpuraſcente comâ. *Polium ſaxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*
Polium à voce Græcâ πολιός *canus*: nam ex Dioſcoride corymbos habet cæſariei canæ ſimiles. *Lib. 3. cap. 124.*

GENUS III.

Teucrium.

TEUCRIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina A labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D ampliori & cochlearis adinſtar excavatâ: cæteris CC, BB in *Tab. 97.*

floris cervice è regione poſitis. Ex calyce autem F camponiformi ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I ſubrotunda K, in capſula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucri ſpecies ſunt

Teucrium Bœticum Cluſ. Hiſp. 229. *J. B.* 3. 291. *Teucrium fruticans, Bœticum, ſive iij. Cluſ. Hiſt.* 348. *Teucrium peregrinum, folio ſinuoſo C. B. Pin.* 247.

Teucrium Hiſpanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides Plum.

Teucrium ſupinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys ſpuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin.* 250. *Pſeudo Chamæpitys Cluſ. Hiſt. clxxxv.*

Teucrium ſupinum, annuum, Luſitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS eſt *plantæ* genus, flore A monopetalo, unilabiato D, in tres partes *diviſo*, *quarum* media bifida eſt, labii ſuperioris locum occupantibus *denticulis C.* Ex floris autem fundo ſurgit piſtillum E, quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga I, *in capſulà H* quæ floris calyx F fuit, recondita. His notis addendum *eſt flores* Chamæpyteo ſparſim in foliorum alis naſci, non verò verticillatim.

Chamæpityos ſpecies ſunt

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, an prima Dioſcoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys ſive Iva moſchata Monſpelienſium J. B.* 3. 296. *Chamæpitys ſpuria prior, ſive Anthyllis altera Dod. Pempt.* 47.

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moſchata, foliis ſerratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, ſive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B.* 3. 295. *Ajuga ſive Chamæpitys mas Dioſcoridis Lob. Icon.* 382.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roſeo, Luſitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubeſcente flore Cluſ. Hiſt. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis *χαμαὶ humi, & πίτυς Pinus*, quaſi dices Pinum humi jacentem, propter odorem reſinoſum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato in tres partes diviſo, quarum media D bifidia eſt, labii ſuperioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti C adinſtar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit; recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin. 260. Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B. 3. 430.*

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba C. B. Pin. 260.*

Bugula Alpina, maxima.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B. 3. 431. Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis, flore rubello J. B. 3. 432. Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt. xliij.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B. 3. 432.*

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica. *Bugle.*

CLASSIS V.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ſemper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræſentat, qualis eſt flos Leucoii, Erucæ, Braſſicæ, &c. Hujus autem floris calyx, ſi adſit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine poſitis ac petala. Piſtillum verò ſemper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem non ſiliquoſum.

GENUS I.

Jonthlaſpi.

Tab. 99. JONTHLASPI eſt plantæ genus, flore A Cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E unicapſularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, ſemine fœtum F orbiculato G pariter & plano.

Jonthlapſeos ſpecies ſunt

Jonthlaſpi luteo flore, incanum, montanum, Διςκοιδὴς Col. Part. 1. 280. *Thlaſpi ſaxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin.* 107.

Jonthlaſpi minimum, ſpicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaſpi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin.* 107. *Lunaria peltata, minima quibuſdam, ad Thlaſpi referenda J. B. 2. 935.*

GENUS II.

Rapiſtrum.

Tab. 99. RAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam, E ferè globoſam, unicapſularem F, ſemine fœtam ut plurimùm ſingulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt

Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.

Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.

Rapiſtrum arvenſe folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.

Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G & duobus loculis inanibus F ad apicem I K inſtructum. *Tab.* 99.

Myagri ſpecies ſunt

Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Myagron monoſpermon J. B.* 2. 894.

Myagrum monoſpermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.

Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Muſca*, & ἀγρεύω *capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem F G, unicapſularem H, & ſemine fœtum I ut plurimùm oblongo. *Tab.* 100.

Iſatidis ſpecies ſunt

Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſativum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſativa Dod. Pempt.* 79. *Paſtel ou Guéde.*

Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſpontaneum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt.* 79.

Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E unicapſularem E, bifariam dehiſcentem GG, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab* 101.

Crambes ſpecies ſunt

Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.* 112. *Braſſica monoſpermos, Anglica J. B.* 2. 830. *Braſſica marina, ſyl-*

veſtris, multiflora, monoſpermos Lob. Icon. 245.

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima latifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin.* 99. *Cakile ſive Eruca maritima, latifolia J. B.* 2. 868. *Eruca maritima, Anglica, ſiliqua fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis craſſis, latioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 231.

Crambe maritima, foliis Erucæ anguſtioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima, anguſtifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin.* 99. *Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B.* 2. 867. *Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon.* 223.

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſatis brevem, bifariam diviſum ſepto intermedio, reſpectu valvarum, ad perpendiculum obliquè poſito.

GENUS I.

Thlaſpi.

Tab. 101. THLASPI eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B C conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & ſupremâ fiſſum, in duo loculamenta I K diviſum ſepto intermedio H reſpectu valvarum G ad perpendiculum obliquè poſito, ſeminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda ſunt folia indiviſa, quibus differt à Naſturtio.

Thlaſpeos ſpecies ſunt

Thlaſpi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaſpi arvenſe, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi alterum Dod. Pempt.* 712.

Thlaſpi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr.* 47.

Thlaſpi arvenſe, ſiliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaſpi cum ſiliquis latis J. B.* 2. 923. *Thlaſpi latius Dod. Pempt.* 712.

Thlaſpi capſulis hirſutis J. B. 2. 922. *Thlaſpi villoſum, capſulis hirſutis C. B. Pin.* 106. *Prodr.* 47.

Thlaſpi capſulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaſpi Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaſpi Ulyſſis Aldrovandi J. B.* 2. 932.

Thlaſpi arvenſe, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Burſa paſtoria, foliis Perfoliatæ J. B.* 2. 938. *Thlaſpi oleraceum Tabern. Icon.* 462.

Thlaſpi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi iij, pumilum Cluſ. Hiſt.* cxxxj.

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi quartum, carnoſo, rotundo folio Col. Part.* 1. 279.

Thlaſpi Alpinum, folio rotundiore, carnoſo, flore purpuraſcente.

Thlaſpi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſpi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris J. B. 2. 918. Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr. 45.*

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin. 484. Roſa Hiericontea Lob. Icon. 203. Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 311.*

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B. 2. 930. Thlaſpi montanum, candidum Lugd. 1180.*

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt. 713.*

Thlaſpium bellatum, arvenſe, amarum J. B. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Thlaſpi amarum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col. Part. 1. 277.*

Thlaſpi à verbo Græco *θλάω premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D K ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H ſepto intermedio E N, reſpectu valvarum F G, L M ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. *Tab. 102.*

Naſturtii ſpecies ſunt

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare J. B. 2. 912. Naſturtium hortenſe Dod. Pempt. 711.*

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr. 43. & 44. Naſturtium criſpum J. B. 2. 913.*

Naſturtium hortenſe, criſpius, anguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B. 2. 913.*

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 106. *Thlaſpi umbellatum, tenuiter diviſo folio, amarum, Narbonenſe J B.* 2. 925.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiter inciſum, minoris fructu. *Iberis Naſturtii folio C. B. Pin.* 97. *Iberis Math.* 293.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè inciſum. *Thlaſpi Iberidis folio, tenuiſſimè diviſo Mor. H. R. Bleſ.*

Naſturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, ſuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaſpi vero di Dioſcoride, primo Zan.* 193.

Naſturtium ſylveſtre, capſulis criſtatis. *Ambroſia campeſtris repens C. B. Pin.* 138. *Coronopus Ruellii ſive Naſturtium verrucoſum J. B.* 2. 919. *Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt.* 110.

Naſturtium Alpinum, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. *Naſturtiolum Alpinum, tenuiſſimè diviſum. J. B.* 2. 918. *Cardamine Alpina, iij, minima Cluſ. Hiſt. cxxviij.*

Naſturtium pumilum, vernum C.B.Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine puſilla, ſaxatilis, montana, Διϲκοιδὴς Col. Part.* 1. 273.

Naſturtium petræum, foliis Burſæ Paſtoris C. B. Pin. 104. *Burſa Paſtoris minor, foliis inciſis Ejuſd.* 108. *Burſa paſtoris parva, folio glabro, ſpiſſo J. B.* 2. 937. *Naſturtium petræum Tabern. Icon.* 451. *Paſtoria Burſa minor Dod. Pempt.* 103.

Naſturtium pumilum, ſupinum, vernum Bot. Monſp.

Naſturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monſp. *Naſturtium minimum, Monſpelienſe, caule aphyllo. Thlaſpi minus Monſpelienſium C. B. Pin.* 108.

GENUS III.

Thlaſpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F quaſi gemellum, planum, ex duabus partibus compoſitum G H, ſepto intermedio I diſtinctis; quæ ſingulæ K ſemine turgeſcunt L ut plurimùm oblongo M & compreſſo.

Thlaſpidii ſpecies ſunt

Thlaſpidium Monſpelienſe, Hieracii folio hirſuto. *Thlaſpi biſcutatum, aſperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin.* 107. *Lunaria biſcutata J. B.* 2. 935. *Thlaſpi parvum, Hieracifolium, ſive Lunaria lutea, Monſpelienſium & Leucoium luteum, marinum & Biſcutella Lob. Icon.* 214.

Thlaſpidium hirſutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part.* 2. 61.

Thlaſpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaſpi biſcutatum, flore ſulphureo Hort. Oxon. Thlaſpi biſcutatum, annuum, aſperum H. R. Par.*

Thlaſpidium Raphani folio. *Thlaſpi biſcutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant.* 45.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio, ſemperflorens. *Thlaſpi latifolium*

platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant. 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.

Thlaſpidum Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 122. *Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd.* 167.

Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Iondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part.* 1. 285.

Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.

Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.

Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux Cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. *Tab.* 101.

Cochleariæ ſpecies ſunt.

Cochlearia folio ſubrotundo. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B.* 2. 942. *Dod. Pempt.* 594.

Cachlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio ſinuato C.B.Pin. 110. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt.* 594.

Cochlearia Aremorica H. R. Par. *Hederaceum Chlaſpi Lob. Icon.* 615. *Thlaſpi Hederaceum J. B.* 2. 933.

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53. *Sim. Paul. Quadrip. Bot.* 270.

Cochlearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53.

Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin.* 97. *Lepidium annuum Lob. Icon.* 321. *Lepidium non repens J. B.* 2. 941.

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin.* 96. *Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B.* 2. 851. *Raphanus ruſticanus, craſſâ radice, Lapathi folio Lob. Icon.* 320.

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum F F lanceiformem, ſepto intermedio I cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm oblongis. *Tab.* 103.

Lepidii ſpecies ſunt

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Pauli J. B.* 2. 940. *Lepidium Plinii Dod. Pempt.* 716. *Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin.* 109. *Draba multis, flore albo J. B.* 2. 939. *Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon.* 224.

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Chalepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 314.

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin.* 97. *Iberis J. B.* 2. 918. *Dod. Pempt.* 714.

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BURSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B.* 2. 936. *Paſtoria Burſa Dod. Pempt.* 103. *Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon.* 199.

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi foliis Globulariæ J. B.* 2. 926. *Thlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part.* 1. 276.

Burſa paſtoris dicitur à fructûs formâ, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De herbis flore cruciformi, cujus *piſtillum* abit in fructum ſepto intermedio *valvis parallelo*, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104. ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in

in fructum F G ſatis exiguum & gibbum, ſepto intermedio H valvis G K parallelo in duo loculamenta M N diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis L. Alyſſi ſpecies ſunt

Alyſſon perenne, montanum, incanum. *Thlaſpi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alyſſon incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaſpi minus quibuſdam, aliis Alyſſon minus J. B. 2. 928. Thlaſpi Alyſſon dictum, campeſtre, majus C. B. 107. Alyſſum minimum Cluſ. Hiſt. cxxxiij.*

Alyſſon incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaſpi Alyſſon dictum, campeſtre minus C. B. Pin. 107.*

Alyſſon incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaſpi Alyſſon dictum minus, capſulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monſp.*

Alyſſon maritimum. *Thlaſpi Alyſſon dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Naſturtium vel Thlaſpi maritimum J. B. 2. 927. Thlaſpi Narbonenſe, Centumculi anguſto folio, Alyſſon Italorum Tabern. Icon. 461.*

Alyſſon Halimi folio, ſempervirens. *Thlaſpi Halimi folio, ſempervirens H. L. Bat.*

Alyſſon minus, Halimi argenteo anguſto folio. *Thlaſpi parvum, Halimi anguſto, incano folio Bocc. Muſ. Part 2. 45. Thlaſpi parvum, Halimi anguſto, argenteo folio Ejuſd. Tab. 39.*

Alyſſon minimum. *Thlaſpi Aliſſum minimum Mor. H. R. Bleſ.*

Alyſſon fruticoſum, aculeatum. *Thlaſpi fruticoſum, ſpinoſum C. B. Pin. 108. Leucoium ſpinoſum ſive Thlaſpi ſpinoſum aliis J. B. 1. 931. Thlaſpi fruticoſum, ſpinoſum, Narbonenſe Lob. Icon. 217.*

Alyſſon fruticoſum, incanum. *Thlaſpi fruticoſum, incanum C. B. Pin. 108. Thlaſpi capſulis ſublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlaſpi incanum, Mechlinienſe Lob. Icon. 216.*

Alyſſon Alpinum, hirſutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin. 285. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alyſſon Alpinum, Poligoni folio incano. *Burſa paſtoris Alpina, hirſuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alyſſon vulgare, Polygoni folio, caule nudo. *Burſa paſtoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Burſa paſtoria minima, oblongis ſiliquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alyſſon Veronicæ folio. *Burſa paſtoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Burſæ paſtoriæ ſublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, diſcoides Col. Part. 1. 274.*

Alyſſon ſegetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum ſativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejuſd. 2. 893. Myagrum ſativum C. B. Pin 109. Camelina ſive Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyſſum ſegetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alyſſon Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alyſſon differt à Thlaſpi ſepto intermedio fructus, quod in Alyſſo valvis pa-

rallelum, in Thlaſpi verò ad perpendiculum obliquum eſt ratione valvarum : differt etiam ab Alyſſoide valvis fructus minus concavis.

GENUS II.

Alyſſoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ferè ellipticum, turgidum, craſſum ſatis, ſepto intermedio I valvis G H ſemiellipticis & turgeſcentibus parallelo in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K orbiculatis, planis, marginatis.

Alyſſoidis ſpecies ſunt

Alyſſoides fruticoſum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot. 117 ?*

Alyſſoides incanum, foliis ſinuatis. *Leucoium incanum, ſiliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum ſiliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Cluſ. Hiſp. 421.*

Alyſſoides quaſi planta ad Alyſſon accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire* ou *Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F omnino planum, ſepto intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhæreſcunt, in duo veluti loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum N O ut plurimum reniformibus & quaſi marginatis.

Lunariæ ſpecies ſunt

Lunaria major, ſiliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ rotundâ C. B. Pin. 203. Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, 1. Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, ſiliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum ſeu lunarium, latifolium, majus, alterum, ſiliqua rotunda, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, ſiliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. L. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alyſſon ſiliquâ latâ, aſperâ, quibuſdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alyſſon Dioſcoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria ſiliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium ſive Lunaria vaſculo ſublongo, intorto Raii Synopſ.* 164

Lunaria à Lunâ, propter ſiliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiliquoſum, bicapſularem.

GENUS I.

Braſſica. *Chou.*

BRASSICA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E teretem, longam, cylindraceam, ſepto medio F cui valvæ G H imbricatæ utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam ſubrotundis I. His notis addenda eſt totius plantæ facies, quæ poſita eſt in foliis plerumque rugoſis, ſinuatis, & cæſiis. *Tab. 106.*

Braſſicæ ſpecies ſunt

Braſſica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 826. *Braſſica capitata, albida Dod. Pempt.* 623. *Chou pommé, blanc.*

Braſſica alba, capite oblongo, non penitus clauſo C. B. Pin. 111. *Braſſica Italica, tenerrima, glomeroſa, flore albo J. B.* 2. 827. *Braſſica Sabauda, hyberna Lob. Icon.* 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Braſſica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Braſſica alba, vulgaris J. B.* 2. 829. *Braſſica vulgaris, ſativa Dod. Pempt.* 621. *Chou blond.*

Braſſica alba, expanſa J. B. 2. 829.

Braſſica alba, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica Sabauda, rugoſa J. B.* 2. 828. *Braſſica Sabauda Dod. Pempt.* 624. *Chou friſé, blanc.*

Braſſica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Braſſica capitata, polycephalos Lugd.* 521.

Braſſica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 831. *Braſſica rubra, capitata Dod. Pempt.* 621. *Chou pommé, rouge.*

Braſſica gongylodes C. B. Pin. 111. *Braſſica caulorapa J. B.* 2. 829. *Braſſica caule Rapum gerens Dod. Pempt* 625. *Chou Rave.*

Braſſica cauliflora C. B. Pin. 111. *Braſſica multiflora J. B.* 2. 828. *Braſſica florida, botrytis Lob. Icon.* 245. *Chou fleur.*

Braſſica rubra C. B. Pin. 111. *& Tabern. Icon.* 396. *Braſſica rubra, vulgaris J. B.* 2. 831. *Chou rouge.*

Braſſica radice Napiformi. *Napobraſſica C. B. Pin.* 111. *Prodr.* 54. *Chou Navet.*

Braſſica Aſparagodes, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica criſpa, prolifera Tabern. Icon.* 398. *Braſſica thyrſoides J. B.* 2. 833.

Braſſica rugoſa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Braſſica fimbriata C. B. Pin. 112. *Braſſica criſpa, laciniosa J. B. 2.* [illegible] *Braſſica tophoſa Tabern. Icon.* 401.

Braſſica fimbriata, maxima.

Braſſica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Braſſica Anglicana, nivea, minima J. B.* 2. 830. *Anglica minima Braſſica Adv.* 92.

Braſſica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Braſſica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Braſſica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Braſſica tenuiſſimè laciniata J. B.* 2. 832. *Braſſica Seliniſia, latifolia Tabern. Icon.* 401.

Braſſica anguſto Apii folio C. B. Pin. 112. *Braſſica Seliniſia, anguſtifolia Tabern. Icon.* 402.

Braſſica arvenſis C. B. Pin. 112. *Braſſica rubra, minor J. B.* 2. 833. *Braſſica ſylveſtris, Crambe dicta Dod. Pempt.* 623. *Colſa.*

Braſſica maritima, arborea ſeu procerior, ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 208.

Braſſica peregrina, moſchum olens H. R. Par. *Chou muſqué.*

Braſſica campeſtris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata ſiliquoſa J. B.* 2. 835. *Braſſica campeſtris, 1. Cluſ. Hiſt. cxxvij.*

Braſſica campeſtris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata ſiliquoſa, purpurea Cluſio J. B.* 2. 836. *Braſſica campeſtris, purpureo flore Cluſ. Hiſt. cxxvij.*

Braſſica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.* 112. *quæ Crambe ſpecies eſt. Braſſica ſylveſtris, foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *quæ ſpecies eſt Turritidis, perinde ac ſequentes. Braſſica ſylveſtris, hiſpida, non ramoſa C. B. Pin.* 112. *Braſſica ſylveſtris, ramoſa, hiſpida C. B. Pin.* 112. *Edit.* 2.

Tab. 20. cap. 9.

Braſſica quaſi *πρασικὸν olus*, per excellentiam. De ea enim teſte Plinio, ſcripſere Chryſipus, Dieuches, Pithagoras, & Caro.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier* ou *Violier.*

Tab. 107.

LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F longam, compreſſam, ſepto intermedio G L, cui valvæ H I, M N utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam planis, orbicularis K O ut plurimùm marginatis.

Leucoii ſpecies ſunt

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B.* 2. 874. *Leucoium candidum, majus Dod. Pempt.* 159.

Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & roſeum J. B.* 2. 874. *Leucoium purpureum Tabern. Icon.* 309.

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æſtivum, flore purpureo & roſeo & albo J. B. 2. 875. Leucoium minus & annuum Dod. Pempt. 159. Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt. 159.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyſt.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpuro-violaceo C.B.Pin.200. *Lucoium ſive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyſt.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, ſimplici flore, ſtriis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyſt.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyſt.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, ſanguineis maculis ſignatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, ſanguineis maculis ſignatum Eyſt.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis ſignatum Eyſt.
Leucoium album, odoratiſſimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B. 2. 875.*
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, ſiliquoſa C. B. Pin. 109. Heſperis Alpina ſive muralis minor, repens J. B. 2. 880. Draba ij Cluſ. Hiſt. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album minus.
Leucoium Heſperidis folio. *Glaſtifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. Cluſio J. B. 2. 836. Turrita major Plateau Cluſ. Hiſt. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hiſpanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, ſinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B. 2. 875. Leucoium marinum, majus Cluſ. Hiſt. 298.*
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon. 332.*
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obſitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eyſtettenſis, maximus Eyſt.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri ſimplex, medius Eyſt.*
Leucoium luteum, ſerrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri,*

flore ſimplici J. B. 2. 872. Leucoion luteum Dod. Pempt. 260.

Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore J. B. 2. 873. Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyſt.*

Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon. 306.*

Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri ſeu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hiſt. 782.*

Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri ſive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par. 257.*

Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.

Leucoium anguſtifolium, Alpinum, flore ſulphureo H. R. Par.

Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Heſperis *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calice C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F longam, teretem, cylindraceam, ſepto intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta, ſeminibuſque fœtam oblongis, quaſi cylindraceis K, aut globoſis O, quæ veluti nidulantur in ſcrobiculis ſepti intermedii.

Heſperidis ſpecies ſunt

Heſperis hortenſis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Heſperis flore purpureo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon. 308. Juliane ſimple, purpurine.*

Heſperis hortenſis, flore candido C. B. Pin. 202. *Heſperis flore albo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon. 308.*

Heſperis hortenſis flore viridi C. B. Pin. 202. *Heſperis hortenſis, flore viridi ſeu abortivo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 251.*

Heſperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*

Heſperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn. 210. Juliane double blanche.*

Heſperis hortenſis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*

Heſperis montana, pallida, odoratiſſima C. B. Pin. 201. *Heſperis colore ineleganti J. B. 2. 879. Heſperis 1. Cluſ. Hiſt. 296.*

Heſperis ſylveſtris, inodora C. B. Pin. 202. *Heſperis Pannonica, inodora J. B. 2. 878. Heſperis 3. Cluſ. Hiſt. 297.*

Heſperis peregrina, ſiliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Heſperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.*

Heſperis Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Math. 843. J. B. 2. 883.*

Heſperis lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis. *Draba lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. Pin. 110. Arabis à quibuſdam dicta planta Cam. Epit. 342. Draba lutea quibuſdam J. B. 2. 870.*

Heſperis Leucoii folio non ſerrato, ſiliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, ſylveſtre, anguſtifolium C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, ſylveſtre Cluſ. B.* 2. 873. *Leucoium ſylveſtre Tabern. Icon.* 319.

Heſperis Leucoii folio ſerrato, ſiliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, ſerrato folio C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, ſylveſtre, Pannonicum, ſerrato folio obtuſo & acuto J. B.* 2. 873. *Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital.* 232.

Heſperis ſiliquâ corniculatâ, flore obſoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, ſaxatile, obſoleto flore Col. Part.* 1. 262.

Heſperis maritima, ſupina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, craſſiuſculo J. B.* 2. 877.

Heſperis ſylveſtris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr.* 103.

Heſperis maritima, anguſtifolia, incana. *Leucoium maritimum, anguſtifolium C. B. Pin.* 201. *J. B.* 2. 876. *Leucoium marinum, minus Cluſ. Hiſt.* 298.

Heſperis Africana, villoſa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirſutum H. L. Bat.*

Heſperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monſp.*

Heſperis Luſitanica, anguſtifolia, folio dentato, purpuraſcente flore.

Heſperis Hiſpanica, foliis inciſis, ſiliquâ lunatâ.

Heſperis maritima, latifolia, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab.* xxiiij. *Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B.* 2. 876.

Heſperis Sicula, fruteſcens, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Muſ. Part.* 2. 138. *Tab.* 111.

Heſperis Sicula, Coronopi folio, ſiliquâ tricuſpidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 147. *Tab.* 111.

Heſperis Africana, major, flore cæruleo, Caronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, anguſto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Heſperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, anguſto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Heſperis differt à Leucoio ſiliquis cylindraceis, ſeminibuſque tumeſcentibus, non marginatis quæ in ſepti intermedii ſcrobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Heſperide ſiliquis planis: à Leucoio ſeminibus non marginatis: à Braſſica, tum facie, tum ſiliquis planis.

Turritidis ſpecies ſunt

Turritis Lob. Icon. 220. *Braſſica ſylveſtris, hiſpida non ramoſa C. B. Pin.* 112. *Edit.* 2. *Braſſica ſylveſtris, foliis integris & hiſpidis C. B. Pin.* 112. *Edit.* 1 *Turritis vulgatior J. B.* 2. 836.

Turritis minor Bot. Monſp.

Turritis vulgaris, ramoſa. *Burſa paſtoris ſimilis, ſilliquoſa, major, ſeu majoribus foliis C. B. Pin.* 108. *Piloſella ſiliquata D. Thal. Tab. vij. Burſa paſtoria ſive Piloſella ſiliquoſa J. B.* 2. 870.

Turritis Leucoii folio. *Myagrum ſiliquâ longâ C. B. Pin.* 109. *Myagro affinis planta, ſiliquis longis J. B.* 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Tabern. Icon.* 866.

Turritis Alpina, foliis inciſis. *Naſturtium Alpinum, inſipidum C. B. Pin.* 105. *Cardamine inſipida F. Gregorii Col. Part.* 2. 69.

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Braſſica ſylveſtris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *Sinapi album Lugd.* 1168.

Turritis annua, verna, flore purpuraſcente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin.* 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B.* 2. 880. *Leucoium marinum, cæruleo purpureum Tabern. Icon.* 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F, ſepto intermedio G K cui valvæ H I utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & ſemina cum impetu excutere.

Cardamines ſpecies ſunt

Cardamine pratenſis, magno flore purpuraſcente. *Naſturtium pratenſe, magno flore C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe, ſylveſtre J. B.* 2. 889. *Flos Cuculi Dod. Pempt.* 592.

Cardamine pratenſis, magno flore albo. *Naſturtium pratenſe, magno flore prorſus albo C. B. Pin.* 194.

Cardamine pratenſis, magno flore pleno. *Naſturtium pratenſe, flore pleno C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe, flore pleno J. B.* 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore Cluſ. Hiſt. cxxix.*

Cardamine pratenſis, parvo flore. *Naſturtium pratenſe, parvo flore C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 44.

Cardamine annua, exiguo flore. *Siſymbrii Cardamine, ſpecies quædam inſipida J. B.* 2. 886. *Sium minimum P. Alp. Exot.* 331.

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Proſperi Alpini affinis, ſiliquis latis Bocc. Rarior. Plant.* 84.

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Naſturtium aquaticum, minus C. B. Pin.* 104. *Siſymbrium Cardamine hirſutum, minus, flore albo J. B.* 2. 888.

Cardamine flore majore, elatior. *Siſymbrium Cardamine ſive Naſturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B.* 2. 885. *Naſturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin.* 104. *Naſturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejuſd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Reſedæ foliis. *Naſturtium Alpinum, minus, Reſedæ foliis C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 45.

Cardamine montana, Aſari folio. *Naſturtium montanum, Aſari folio Bocc. Rarior. Plant.* 5.

Cardamine hirſuta, Chelidonii folio, flore purpuraſcente. *Sinapi agreſte, flore purpureo J. B.* 2. 866. *Sinapi alterum, agreſte, noſtras Col. Phytob.* 25.

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Naſturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambroſ.* 374.

Cardamine Alpina, 1, trifolia Cluſ. Hiſt. cxxvij. *Naſturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin.* 104. *Iberidi Fuchſii affinis, trifolia Cardamine J. B.* 2. 890.

Cardamine Africana, trifolia. *Naſturtium foliis ternis, facie Chriſtophoriana Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quaſi planta ad Cardamum ſeu Naſturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ſeu ſiliquam ſepto intermedio G, cui valvæ H I utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam K plerumque ſubrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu ſemina excutere; ſed radices etiam L carnoſas eſſe, ſquamatas, ac veluti dentibus incidi. *Tab.* 110.

Dentariæ ſpecies ſunt

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera ſive ſeptifolia J. B.* 2. 899. *Viola dentaria, altera Dod. Pempt.* 162.

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B.* 2. 900. *Viola Dentaria, prima Dod. Pempt.* 162. *Dentaria vij,* πεντάφυλλος, *ij Cluſ. Hiſt. cxxij.*

Dentaria pentaphyllos, foliis aſperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B.* 2. 900. *Dentaria vj,* πεντάφυλλος, 1. *Cluſ. Hiſt. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B.* 2. 902. *Dentaria iiij, baccifera Cluſ. Hiſt. cxxj.*

Dentaria tryphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Cluſii J. B.* 2. 902. *Dentaria v,* τρίφυλλος *Cluſ. Hiſt. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part.* 1. 307.

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Siſymbrium.

SISYMBRIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in *Tab.* 109.

fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ H G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam I ut plurimùm ſubrotundis. His notis addenda eſt facies quædam ſpeciebus hujus generis propria.

Siſymbrii ſpecies ſunt

Siſymbrium aquaticum Math. 487. *Naſturtium aquaticum, ſupinum C. B. Pin.* 104. *Siſymbrium Cardamine, ſive Naſturtium aquaticum J. B.* 4. 884. *Creſſon d'eau.*

Siſymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpuraſcente flore. *Naſturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, ſive Barbarea C. B. Pin.* 98. *Barbarea J. B.* 2. 868. *Dod. Pempt.* 712.

Siſymbrium Erucæ folio glabro, minus & præcocius.

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea ſive Barbarea, pleno flore C. B. Pin.* 99.

Siſymbrium Erucæ folio aſpero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin.* 201. *Leucoium terreſtre, majus Col. Part.* 1. 262.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit.* 1. 97. *Prodr.* 38. *Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. Edit.* 2. 97. *Rapiſtrum aquaticum Tabern. Icon.* 408.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Siſymbrium aquaticum, foliis in profundas lacinias diviſis, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin.* 97. *Prod.* 38.

Siſymbrium paluſtre, repens, Naſturtii folio. *Eruca paluſtris & Naſturtii folio, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin.* 98. *Eruca paluſtris, minor Tabern. Icon* 447. *Eruca quibuſdam ſylveſtris, repens, floſculo luteo J. B.* 2. 866.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ aſperâ. *Sinapi parvum, ſiliquâ aſpera C. B. Pin.* 99. *Prodr.* 41. *Sinapi Monſpeſſulanum, ſiliquâ aſperâ, hirſutâ J. B.* 2. 858.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part.* 1. 269.

Siſymbrium annuum, Abſinthii minoris folio. *Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin.* 105. *Seriphium Germanicum ſive Sophia quibuſdam J. B.* 2. 886. *Sophia Chirurgorum Lob. Icon.* 738.

Siſymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elaſticâ deſtitutis, à Leucoio verò, braſſicâ, & cæteris, facie ſibi propria.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. 111. ERUCA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſeu ſiliquam, ſepto intermedio F cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in

duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm ſubrotundis I. His notis addenda eſt ſapor Erucæ proprius.

Erucæ ſpecies ſunt

Eruca latifolia, alba, ſativa Dioſcoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, ſativa, annua, flore albo, ſtriato J. B. 2. 857. Eruca ſativa Dod. Pempt. 708.*

Eruca ſativa, foliis magis diſſectis H. Edinb.

Eruca Romana ſeu Gentilis, ſiliquâ anguſtâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca ſylveſtris, major, lutea, caule aſpero C. B. Pin. 98. *Eruca ſylveſtris Dod. Pempt. 708.*

Eruca ſylveſtris, minor, lutea, Burſæ paſtoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr. 39. Eruca minimo flore, Monſpelienſis J. B. 2. 862. Eruca Sicula, Burſa paſtoris folio Bocc. Rarior. Plant. 18.*

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan. 86. Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Eruca ab erodendo, propter ſaporem acerrimum.

GENUS IX.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F ſepto intermedio G L (cui valvæ H I, M N utrinque adhæreſcunt) in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis K P, & in cornu quoddam fungoſum O conſimili ſemine prægnans, plerumque deſinentem. His notis addendus eſt ſapor acris & fervidus Sinapi proprius. *Tab. 112.*

Sinapi ſpecies ſunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi ſiliquâ latiuſculâ, glabrâ, ſemine rufo ſive vulgare J. B. 2. 855. Sinapi ſativum, prius Dod. Pempt. 706.*

Sinapi album, ſiliquâ hirſutâ, ſemine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin. 99. & Sinapi hortenſe, ſemine albo Ejuſd. Sinapi ſativum, alterum Dod. Pempt. 707.*

Sinapi arvenſe, præcox, ſemine nigro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 216. *Rapiſtrum flore luteo, foliis inciſis vel ſinuatis C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. Rapiſtrum arvorum Lob. Icon. 198.*

Sinapi arvenſe, præcox, ſemine nigro, foliis integris. *Rapiſtrum flore luteo, foliis non inciſis C. B. Pin. 95. Rapiſtrum Dod. Pempt. 675.*

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Eryſimo Tragi cognatum ſive ſimile J. B. 2. 857. Sinapi ſylveſtre Dod. Pempt. 707.*

Sinapi Hiſpanicum, foliis lobatis, flore ſulphurei coloris.

Sinapi Hiſpanicum, Naſturtii folio.

Sinapi Hiſpanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hiſpanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis anguſtioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, ſeu anguſto, profundiùs crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Eryſimum. *Velar ou Tortelle.*

Tab. 111. ERYSIMUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E I K, ſepto intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam L ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Eryſimo propria.

Eryſimi ſpecies ſunt

Eryſimum vulgare C. B. Pin. 100. *Eryſimum Tragi, floſculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Eryſimum, Irio 1. Tabern. Icon. 449.*

Eryſimum alterum, ſiliquis Erucæ C.B.Pin. 101. *Eryſimum ij Tabern. Icon. 449.*

Eryſimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Eryſimum alterum Mathioli, ſiliquis parvis, quibuſdam Dentaria J. B. 2. 864. Eryſimum alterum, Italicum & Mathioli Lob. Icon. 206.*

Eryſimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, lævi Erucæ folio Col. Part. 1. 265. Sinapi ſylveſtre Monſpeſſulanum, lato folio, floſculo luteo, minimo, ſiliquâ longiſſimâ J. B. 2. 858.*

Eryſimum anguſtifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapiſtrum ſylveſtre, Irionis folio Col. Part. 1. 268.*

Eryſimum corniculatum, Glaſti folio, Pyrenaicum.

Eryſimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Eryſimo vero di Dioſcoride Zan. 82.*

Eryſimum à verbo Græco ἐρύω *ſalvum conſervo*; propter eximias qualitates quas Eryſimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113. RAPA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E ſepto intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam L ut plurimùm ſubrotundis, & in cornu quoddam fungoſum I conſimili ſemine K prægnans, plerumque deſinentem. His notis addenda radix M N carnoſa tuberoſaque.

Rapæ ſpecies ſunt

Rapa ſativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum ſativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt. 673.*

Rapa ſativa, rotunda, radice obſoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa ſativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice foris & intus flaveſcente C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, oblonga, ſeu fœmina C. B. Pin, 90. *Rapum ſativum, oblongum J. B. 2. 838. Rapum oblongius Dod. Pempt. 673.*
Rapa à voce Græca ῥαπὶς, ſeu ῥαφὶς, quæ *Rapam* etiam ſignificat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS eſt plantæ genus à Rapa tantùm diverſum propriâ illa facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoſcitur: quapropter ad idem genus ſi lubeat referri poteſt.

Napi ſpecies ſunt
Napus ſativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B. 2. 842. Dod. Pempt.* 674.
Napus ſativa, radice luteâ C. B. Pin 95.
Napus ſativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
Napus ſylveſtris C. B. Pin. 95. *J. B. 2. 843. Bunias ſylveſtris, Napus flore luteo Lob. Icon. 200.*

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ſeu ſiliquam corniformem, craſſam, ſpongioſam, duobus I ſeminum ſubrotundorum K ordinibus fœtam, mediaſtino tenui L diſcretis G H. *Tab. 114.*

Raphani ſpecies ſunt
Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus ſive Radicula ſativa Dod. Pempt. 676.*
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. *& Lob. Icon. 202.*
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B. 2. 846. Radicula ſativa, minor Dod. Pempt. 676.*
Ab eo genere excludi debent. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. ad Cochleariam ſpectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin. 97. qui inter Siſymbrium cum ſequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. 97.*
Raphanus, quaſi ῥαδίως φαίνον *facilè apparens*, ſeu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam articuloſam.

GENUS I.

Raphaniſtrum.

Tab. 115. RAPHANISTRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſeu ſiliquam articuloſam, columnæ cujuſdam faſciatæ æmulam, ſemine fœtam H ſubrotundo in ſingulis articulis F G recondito.

Raphaniſtri ſpecies ſunt

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 265. *Rapiſtrum alterum arvorum Park. Theat.* 863. *Rapiſtrum flore albo, ſtriato. Sinapi agreſte, album Trago J. B.* 2. 851.

Raphaniſtrum flore albo, ſtriato, ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Rapiſtrum album, articulatum Park. Theat.* 863.

Raphaniſtrum arvenſe, flore albo. *Lampſana Cæſalp.* 355. *Rapiſtrum flore albo, Erucæ foliis Lob. Icon.* 199.

Raphaniſtrum ſegetum, flore luteo vel pallido. *Rapiſtrum flore luteo, ſiliquâ glabrâ articulatâ Raii Hiſt.* 805.

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ, maximâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 866.

Raphaniſtrum, quaſi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115. HYPECOON eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B C D plerumque trifidis conſtante: ex cujus calyce E ſurgit piſtillum F quod deinde abit in fructum G ſeu ſiliquam articuloſam, planam, ſemine fœtam ut plurimùm reniformi K, in ſingulis articulis H I recondito.

Hypecoi ſpecies ſunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum ſiliquoſum J. B.* 2. 899. *Hypecoum C. B. Pin.* 171. *Hypecoon Dod. Pempt.* 449.

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera ſpecies C. B. Pin.* 172. *Alterum Dioſcoridis Cuminum, ſylveſtre, ſiliquoſum Lob. Icon.* 473.

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire*.

CHELIDONIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, valvis F feneſtræ G adhæreſcentibus, & ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 116.*

Chelidonii ſpecies ſunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B. 3. 482. Chelidonium majus Dod. Pempt. 48. Chelidoine ou grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B. 3. 483. Chelidonium majus, laciniato flore Cluſ. Hiſt. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutiſſimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioſcoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan. 154.*

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδών, *Hirundo*, quaſi diceretur *Hirundinis* herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen ſibi vindicaſſe (ut ait Dioſcorides) quòd primò ſtatim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque diceſſu marceſcat. Sunt & qui tradiderint, ſi quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeòque viſum reſtituere. *Lib. 2. cap 27.*

GENUS II.

Sinapiſtrum.

SINAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A ferè cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructnm ſeu ſiliquam E cylindraceam, bivalvem G H & ſeminibus fœtam F ut plurimùm ſubrotundis I. *Tab. 116.*

Sinapiſtri ſpecies ſunt.

Sinapiſtrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, majus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius ſylveſtris Veſling. in P. Alp. 70.*

Sinapiſtrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non ſpinoſum H. L. Bat. *Penthaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 288. Quinquefolium ſiliquoſum P. Alp. Exot. 322.*

Sinapiſtrum Indicum, triphyllum, flore carneo, non ſpinoſum H. L. Bat.

Sinapiſtrum Americanum, fruteſcens, triphyllum, Naſturtii ſapore Plum.
Sinapiſtrum Luſitanicum, triphyllum, flore rubro, ſiliquis corniculatis. *Trifolium Luſitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 289. Trifolium Luſitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat.* 1103. & 1687.
Lotus ſylveſtris ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 572. Sinapiſtri ſpecies videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B tubulatis conſtante. Ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, bivalvem E, & ſeminibus fœtam.

Epimedii ſpecies unica hactenus cognita.
Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorundam J. B.* 2. 395.

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta diviſa.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E clavæ cujuſdam tetragonæ & criſtatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F diviſum, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm ſubrotundis & roſtratis.

Erucaginis ſpecies unica hactenus cognita.
Erucago ſegetum. *Erucâ Monſpeliaca, ſiliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin.* 99. *Sinapi echinatum Lugd.* 647. *J. B.* 2. 858.

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in plurima ſemina in capitulum collecta.

GENUS X.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante & calycis experte. Hujus autem piſtillum C abit in quatuor

tuor ſemina D ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis ſpecies ſunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B.* 3. 776. *Potamogeiton. Spicata Tabern. Icon.* 739.

Potamogeton longo, ſerrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, ſerrato folio J. B.* 2. 988. *Potamogeton altera Dod. Pempt.* 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd.* 603.

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J. B.* 3. 777.

Potamogeton foliis latis, ſplendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B.* 3. 778 *Potamogeiton tertia Dod. Pempt.* 582.

Potamogeton foliis criſpis, ſive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis criſpa J. B.* 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton foliis anguſtis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muſcatellæ floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton minus, foliis denſis mucronatis, non ſerratis Bot. Monſp. *Fontinalis media, lucens J. B.* 3. 777.

Potamogeton ramoſum, anguſtifolium C. B. Pin. 193. *Prodr.* 101 *J. B.* 3. 778.

Potamogeton caule compreſſo, folio Graminis canini Raii Hiſt. 189.

Potamogeton puſillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hiſt. 190.

Potamogeton floſculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, floſculis ad foliorum nodos C. B. Pin.* 141. *Myriophyllum, aquaticum, minus Cluſ. Hiſt.* cclij.

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, ſpicatum C. B. Prodr.* 73. *Millefolium pennatum, aquaticum J. B.* 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis ποταμὸς, *Fluvius &* γείτων *vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioſcorides) ex eo inditum eſt, quòd in paludibus & aquoſis locis naſcatur. *Lib.* 4. *cap.* 101.

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante, totidemque ſtaminibus C plerumque donato. *Tab.* 117. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E mollem, ferè globoſum, in quatuor loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H ut plurimùm oblongis.

Hujus generis unicam ſpeciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B.* 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin.* 167.

CLASSIS VI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS Flore Roſaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem poſitis, quô planè modô petala florum Roſæ diſponuntur, ut videre eſt in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum diſpoſitio non verò numerus requiritur. Illa conſtans ſemper, hic incertus, ut in Pulſatilla, Sedo, Caryophyllata: raro binus aut quaternus, niſi in Circæa & Onagra; ſæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos roſaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor ſemper, roſaceus verò modò ex quatuor, modò ex quinque aut ſex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliiſque obſervare eſt: idcircò genera illa ad claſſem florum roſaceorum amandari poſſe mihi viſum eſt.

SECTIO I.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem, bifariam tranſversâ dehiſcentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118. AMARANTHUS eſt plantæ genus, flore A B H roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D I quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam vel ovatam E, bifariam F K tranſversâ dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam G L ut plurimùm ſubrotundis.

Amaranti ſpecies ſunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum ſive Amaranthus major, ſemine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obſoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis anguſtioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt.* 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpecioſâ, criſtatâ J. B.* 2. 969. *Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon.* 252.
Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus cramesſino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*
Amaranthus paniculis obſolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſoletè violacea H. R. Par.*
Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon.* 251. *Amaranthus purpureus J. B.* 2. 968.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.
Amaranthus ſpicatus, ſericeus flore luteo vireſcente H. R. Par.
Amaranthus ſpinis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.
Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aurea ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C.B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo coccineus Lob. Icon.* 250.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majore, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio ſive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obſcuriori ſive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, ſpicâ gracili.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, ſpinoſus, ſpicâ purpuraſcente. *Amaranthus Indicus ſpinoſus, ſpicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, ſupinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quaſi flos non marceſcens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marceſco*; cum particula privativa a: mirumque poſtquam defecere cuncti

Lib. 21. cap. 8. flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviſcit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine eſt appellatio, quoniam non marceſcat.

GENUS II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118. PORTULACA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C monophyllo, & bifido ſurgit piſtillum D quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum E plerumque ovatum, ſeminibus fœtum exiguis I, & duabus teſtis in ſummo donatum, quarum exterior F quæ calycis pars fuit bifida, primò; interior verò H quæ aliud nihil eſt quàm piſtillum ampliatum poſtremò, tranſverſâ bifariam dehiſcunt: inferiori G ſeu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ ſpecies ſunt

Portulaca latifolia ſive ſativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortenſis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca ſativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca anguſtifolia ſive ſylveſtris C. B. Pin. 288. *Portulaca ſylveſtris, minor ſive ſpontanea J. B. 3. 678. Portulaca ſylveſtris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca ſativa, latifolia, flaveſcens, ſive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortenſis, folio flavo Mor. H. R. Bleſ. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore ſuave-rubente Plum.

Portulaca Coraſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, anguſto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Coraſſavica, procumbens, Capparidis folio, flore muſcoſo, capſulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, erecta Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio humilior & ſupina, flore ſaturatiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Coraſſavica, lanuginoſa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curaſſavica, lanuginoſa, Kali folio, humilior & ſupina, flore ſatu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo concavis Prodr. Par. Bat.

Portulacæ ſpecies flore fructuque carentes foliis craſſis, carnoſis, alternatim poſitis dignoſci ſolent.

SECTIO II.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum aut calyx abeunt in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER eſt plantæ genus flore A B roſaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D bifolio ſurgit piſtillum E F quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, ſub quo in quibuſdam ſpeciebus ſeries ſpiraculorum R S in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P munitam ſeu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numeroſa ſemina rotunda ut plurimùm & minutiſſima V X. *Tab. 119. 120.*

Papaveris ſpecies ſunt

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativum Dioſcoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album J. B.* 3. 390. *Papaver album, ſativum Lob. Icon.* 271.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativum Dioſcoridis, album Plinio flore candido, rubris maculis infecto & ſemine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, nigro ſemine, ſylveſtre Dioſcoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum, ſativum Dod. Pempt.* 445.

Papaver hortenſe, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortenſe, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, ſemine incano, ἀχρειότερον Dioſcoridi C. B. Pin. 170. *Papaver ſativum, tertium Dod. Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, ſemine fuſco C. B. Pin. 171. *Papaver ſylveſtre ſive nigrum Dodonæi Lugd.* 1710.

Papaver criſtatum, floribus & ſemine album C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum, album Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum, flore albo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus rubris, ſemine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum, nigrum Lob. Icon* 273. *Papaver fimbriatum, flore purpureo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver criſtatum, flore ſimplici, purpuraſcente, unguibus plumbeis H. R. Par.

Papaver flore multiplici, incarnato Eyſt.

Papaver flore multiplici, purpuraſcente Eyſt.

Papaver flore miniato, pleno Eyſt.

Papaver flore pleno, argentei coloris Eyſt.

Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyſt.

Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon.* 573.

Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.* 573.

Papaver pleno flore rubeo, ſaturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iii Tabern. Icon.* 571.

Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv Tabern. Icon.* 572.

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polianthos ſeu multiflorum Lob. Icon.* 273.

Papaver flore pleno, laciniato, eleganter ſtriato Hort. Edinb.

Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyſt.*

Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioſcoridi, Theophraſto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campeſtre J. B.* 3. 394. *Papaver erraticum Dod. Pempt.* 447. *Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag.* 119.

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpuraſcente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon.* 575

Papaver erraticum, capite oblongo, hiſpido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin.* 172. *Argemone capitulo breviore, hiſpido J. B.* 3. 396. *Argemone capitulo torulis canulato ſive Argemone Lacunæ Lob. Icon.* 276.

Papaver erraticum, capite longiore, hiſpido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin.* 172. *Lob. Icon.* 176. *Argemone capitulo longiore, ſpinoſo J. B.* 3. 396.

Papaver erraticum, capite longiſſimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bleſ.*

Papaver erraticum, foliis non diſſectis. *Papaver Rhœas, integro, folio, Hiſpanicum Bocc. Muſ. Part. 2. 77. Tab. 65.*

Papaver erraticum, Pyrainaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.*

Papaver Alpinum, ſaxatile, Coriandri folio. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin. 172. Argemone giallo Pon. Bald. Ital. 100.*

Papaver à Pappâ pultis ſpecie, cui ſemen Papaveris olim immiſcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſeu teſtam plerumque ovatam, unicapſularem, veluti feneſtratam E, coſtis à baſi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in ſummo plerumque dehiſcentes F, ſingulis autem coſtis G placenta H adhæreſcit, ſeminibus onuſta ferè globoſis I. Tab.

Argemones ſpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver ſpinoſum C.B.Pin. 171. Prodr. 92. J.B. 3. 397.*

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D plerumque ovatum, unicapſularem, & ſeminibus fœtum E ut plurimùm ſubrotundis. Tab. 122.

Anapodophylli ſpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenſe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulato, fructu Cynosbati Mentz. Tab. 11.*

Anapodophyllon Canadenſe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quaſi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette* ou *Cardaſſe.*

OPUNTIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C deinde abit in fructum D carnoſum, umbellicatum F, unicapſularem E & ſeminibus fœtum G ſæpe anulatis. Tab. 122.

Opuntiæ ſpecies ſunt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio ſpinoſo, fructu majore C. B. Pin. 458.*

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H.R.Par.*

Opuntia major, validiſſimis ſpinis munita. *Ficus Indica, ſeu Opuntia major, folio ſpinis longiſſimis & validiſſimis armato Breyn. Prodr. 2. 35.*

Opuntia folio minori, rotundiori & compreſſi. *Ficus Indica ſeu Opun-*

tia, folio minori, rotundiori & compreſſiori H. L. Bat.

Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo. *Ficus Indica ſeu Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo H. L. Bat.*

Opuntia folio ſpinoſo, longiſſimo & anguſto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio ſubrotundo. *Ficus Indica minima, folio ſubrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, ſpinis creberrimis, tenuiſſimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica ſeu Opuntia Curaſſavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amſtel. 107. fig. 56. Ficus Indica, minima, ſpinis breviſſimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa, foliis reticulatis, flore flaveſcente Plum.

L[illegible] Hiſt. Plant cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam naſci ſcribit Theophraſtus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ ſpeciei quam recenſuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Paſſion.*

b. 123. & 4 GRANADILLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, *plurimis ſcilicet petalis B* in orbem poſitis conſtante: ex cujus *calyce C* multifido ſurgit piſtillum E corollâ fimbriatâ D ad baſim; *in apice verò* tenero fructu ſeu *embryone* F inſtructum, cui inſident clavæ tres *H* & ſubſunt ſtamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I ovatum ferè aut globoſum, carnoſum, unicapſularem L ſeminibuſque fœtum *L*, coſtis O tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N obvolutis.

Granadillæ ſpecies ſunt

Granadilla Hiſpanis, Flos paſſionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roſeo, clavato C. B. Pin. 302. Maracot Indicum Ald. Hort. Farneſ. 50. 52. 58.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematitis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore magno, flaveſcente.

Granadilla folio tricuſpidi, flore parvo, flaveſcente. *Clematitis paſſionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 7.*

Granadilla flore amplo, tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum. 70. Tab. 84.*

Granadilla folio anguſto tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio anguſto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab. 85.*

Granadilla folio glabro, tricuſpidi & anguſto, flore vireſcente, minimo. *Flos paſſionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos paſſionis Curaſſavicus, folio glabro, trilobato & anguſto, flore flaveſcente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore albo. *Flos Paſſionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirſuta, fœtida Plum. 71. *Tab.* 86.

Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore purpureo, variegato. *Flos paſſionis hirſuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum.* 62. *Tab.* 79.

Granadilla polyphyllos, flore criſpo. *Clematitis indica alia, polyphylla, flore criſpato Plum.* 66. *Tab.* 81.

Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum.* 73. *Tab.* 88.

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoſo, villoſo Plum.

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamenſis, folio oblongo, ſerrato.

Granadilla Sirinamenſis, folio Ulmi.

Granadilla flore ſuaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, ſuaverubente, fructu exagono, coccineo, folio bicorni Plum.* 68. *Tab.* 83.

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum.* 67. *Tab.* 82.

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum.* 64. *Tab.* 80.

Granadilla fructu minore, corymboſo. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratiſſima Plum.* 75. *Tab.* 90.

Granadilla Androſæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab.* 89.

Granadilla à voce Hiſpanicâ *Granada* ſeu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere exiſtimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariſſ. Plumerio eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5, conſtante & calyce C multifido D, E, F, G, H donato. Floris autem meditullium occupat tubus K coni trunci æmulus, è quo ſurgit piſtillum L tenero fructu ſeu embryone M inſtructum, cui inſident clavæ tres R, S, T, ſubſunt verò ſtamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V ut plurimùm ovatum, unicapſularem X carnoſum & ſeminibus fœtum Y calyptrâ quâdam Z obvolutis. *Tab.* 123.

Murucuiæ ſpecies unica hactenus cognita eſt.

Murucuia folio lunato. *Clematitis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum.* 72. *Tab.* 87.

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B *Tab.* 125.

in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E è rotundo acuminatum, bifariam F mitræ adinſtar dehiſcentem, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm ſubrotundis.

Mitellæ ſpecies ſunt

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula ſeu Cortuſa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortuſa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortuſa indica vel Hedera terreſtris Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus deſcribitur in Par. Bat. 131.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, ſeu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Piſon edit. 1658. 133. Achiotl. ſeu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam ſeu pileum Epiſcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alſine. *Morgeline.*

Tab. 128. ALSINE eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis modò bifidis B, modò integris conſtante: ex cujus calyce quinquefolio E ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapſularem ſubrotundum L, vel conicum F apice dehiſcentem G, M, ſeminibuſque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alſines ſpecies ſunt

Alſine altiſſima nemorum C. B. Pin. 250. *Alſine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alſine major Dod. Pempt. 29.*

Alſine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alſine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alſine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alſine media C. B. Pin. 290. *Alſine vulgaris ſive Morſus Gallinæ J. B. 3. 363. Alſine minor Dod. Pempt. 29.*

Alſine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alſine Hyperici folio D. Vaillant.

Alſine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. *& Par. Bat.*

Alſine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alſine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alſine folio ſphæroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alſine Americana, Auriculæ Urſi foliis Plum.

Alſine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alſines quoddam genus Pelagicum & littorale Cluſ. Hiſt. clxxxiiij.*

Alſine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvenſis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvenſis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 219. Holoſteum Caryophyllæum, arvenſe Tabern. Icon. 233.*

Alſine verna, glabra Bot. Monſp.

Alſine pratenſis, Gramineo folio ampliore. *Cariophillus arvenſis, glaber, flore majore C. B. Pin.* 210. *Gramen Fuchſii ſive Leucanthemon J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, majus Tabern. Icon.* 232.

Alſine pratenſis, Gramineo folio anguſtiore. *Caryophyllus arvenſis, glaber, flore minore C. B. Pin.* 216. *Gramini Fuchſii Leucanthemo affinis & ſimilis planta J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, minus Tabern. Icon.* 232.

Alſine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alſine longifolia, uliginoſis provenieus locis J. B.* 3. 365. *Alſine fontana Tabern. Icon.* 712.

Alſine paluſtris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48.

Alſine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alſine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alſine minima J. B.* 3. 364. *Dod. Pempt.* 30.

Alſine Bononienſis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alſine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alſine Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr.* 119.

Alſine tenuifolia, muſcoſa C. B. Pin. 251. *Alſine muſcoſa quibuſdam J. B.* 365. *Alſine muſcoſa Lugd.* 1235.

Alſine ſaxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo J. B.* 3. 360.

Alſine ſaxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus ſaxifragus, foliis tenuiſſimis, pulchro flore albo Bot. Monſp.*

Alſine ſaxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alſine paluſtris, capillaceo folio, minima.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio glabro.

Alſine maritima, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alſine littoralis, Graminea Bot. Monſp. App.

Alſine puſilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, puſilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hiſt.* 1026. *Caryophyllus minimus, muſcoſus, noſtras Park. Theat.* 1340.

Alſine annua, Graminea, foliis obſcurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alſinefolia D. Plot. Hiſt. Oxon.*

Alſine paluſtris, tenuiſſimis foliis, ſive Saxifraga paluſtris, Alſinefolia Ger. Emac. Raii Hiſt. 1032.

Alſine Caryophylloides, ſubhirſuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alſine pulſilla, pulchro flore, folio tenuiſſimo, noſtras, ſeu Saxifraga Caphylloides, puſilla, flore albo, pulchello Raii Hiſt. 1033. *Alſine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alſine minima, Luſitanica, verna, capitulis echinatis.

Alſine minima, flore fugaci.

Alſine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alſine ſaxifraga, anguſtifolia minima, montana Col. Part.* 1. 290.

Alſine ſpergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B.* 732. *Dod. Pempt.* 437.

Alſine ſpergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, noſtras J. B. 3. 772. Spergula marina Lugd. 1385.*

Alſine Spergulæ facie, minor, ſive Spergula minor, floſculo ſubcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B. 3. 722.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus marginatis. *Alſine Spergulæ facie, minima Bot. Monſp.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alſine Chamædrifolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin. 250. Alſine tryphyllos cærulea C. B. Pin. 250. quæ Veronicæ ſpecies ſunt Alſine ſcandens baccifera C. B. Pin. 250. Vide Cucubalum. Alſine bacciferæ ſimilis, ſuis acinis C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. Alſine affinis, Androſace dicta major, C. B. Pin. 251. Vide Androſacem. Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Lychnidis ſpecies. Alſines hirſutæ ſpecies C. B. Pin. 251. ad Myoſotim revocandæ.*

Alſine maritima, Supina, Villoſa foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*

Alſine maritima, Supina, foliis Chamæſyces. *Anthyllis maritima, chamæſyceæ ſimilis C. B. Pin. 282. Anthyllis Valentina Cluſ. Hiſt. clxxxvj.*

Alſine maritima, Supina, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine maritima, Hiſpanica, fruticoſa, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine diſtinguitur à Lychnide flore roſaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alſine à voce Græca ἄλσος *Lucus*. Alſine enim, ut ait Dioſcorides, dicta eſt quòd opacis, nemoroſiſque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alſinaſtrum.

ALSINASTRUM eſt plantæ genus, calyce monophyllo ab Alſine diverſum: à Lichnide verò flore roſaceo.

Alſinaſtri ſpecies ſunt

Alſinaſtrum Gratiolæ folio.

Alſinaſtrum Gallii folio.

Alſinaſtrum quaſi planta ad Alſinem accedens.

GENUS X.

Myoſotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E cornu bovilli æmulum, apice dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum exiguis, plerumque ſubrotundis H, placentæ G affixis.

Myoſotis ſpecies ſunt

Myoſotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holoſtius, Alpinus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myoſotis tomentoſa. Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myoſotis tomentoſa, Linariæ folio anguſtiore. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus, anguſtifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104. *Caryophyllus holoſtius, tomentoſus J. B.* 3. 360.

Myoſotis incana, repens. *Lichnis incana, repens C. B. Pin.* 206. *Ocimoides Lychnidis, reptante radice J. B.* 3. 353. *Ocimoides Lychnitis Col. Phytob. App.* 20.

Myoſotis Hiſpanica ſegetum. *Lychnis ſegetum, minor C. B. Pin.* 204. *Alſine corniculata Cluſ. Hiſt.* clxxxiiij. *J. B.* 3. 359.

Myoſotis arvenſis, ſubhirſuta, flore majore. *Caryophyllus arvenſis, hirſutus, flore majore C. B. Pin.* 210. *Auricula muris pulchro flore albo J. B.* 3. 360. *Holoſtium Caryophyllæum Tabern. Icon.* 233.

Myoſotis arvenſis hirſuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vaſculo tenui longo J. B.* 3. 359.

Myoſotis hirſuta, altera, viſcoſa. *Alſine hirſuta, altera viſcoſa C. B. Pin.* 251. *Alſine ſpuria, iv Dod. Pempt.* 31.

Myoſotis hirſuta, minor. *Alſine hirſuta, minor C. B. Pin.* 251.

Myoſotis arvenſis, Polygoni folio.

Myoſotis Alpina, anguſtifolia, villoſa, & viſcoſa.

Myoſotis Alpina, pumila, Mirtifolia.

Myoſotis tenuiſſimo folio rigido.

Myoſotis Luſitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myoſotis à vocibus *μυὸς Mus*, & *ὦτα Auris*; quaſi diceres auriculam muris.

GENUS III.

Ros Solis.

ROS SOLIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C tubulato ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ovatum vel acuminatum G, apice dehiſcentem F H ſeminibuſque fœtum K I ſubrotundis vel oblongis. His notis addenda ſunt folia villis aſperſa, fiſtuloſa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab.* 127.

Roris ſolis ſpecies ſunt

Ros ſolis folio ſubrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida ſive Ros ſolis major Lob. Icon.* 811. *Ros ſolis foliis circinnatæ rotunditatis J. B.* 3. 761.

Ros ſolis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros ſolis Dod. Pempt.* 474. *Rorida ſive Ros ſolis & Droſion recentiorum Lob. Icon.* 811.

Ros ſolis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synopſ.* 227.

Ros ſolis Luſitanicus, foliis Aſphodeli minoris. *Chamæleontoides Griſl. V. Luſit. Epiſt. dedic.*

Rorem ſolis appellarunt à guttis roris quibus aſpergitur.

GENUS XII.

Parnaſſia.

PARNASSIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, petalis amplioribus B aliiſque minoribus C fimbriatis & in orbem poſitis conſtante: ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapſularem G, ſeminibuſque fœtum I quadruplici plerumque placentæ H affixis. *Tab. 127.*

Parnaſſiæ ſpeciem unicam novi.

Parnaſſia paluſtris & vulgaris. *Gramen Parnaſſi, albo ſimplici flore C. B. Pin.* 309. *Gramen Parnaſſi Dodonæo, quibuſdam Hepaticus flos J. B.* 3. 537. *Gramen Parnaſſium Dod. Pempt.* 564.

Parnaſſia à monte Parnaſſo, in quo teſte Dioſcoride Graminis ſpecies naſcitur, quæ Gramen Parnaſſi vocatur. *Lib.4.cap.32.*

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

JUNCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum ſeu capſulam C plerumque trigonam, trifariam dehiſcentem D, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm ſubrotundis E. *Tab. 127.*

Junci ſpecies ſunt

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, ſeu Juncus acutus capitulis Sorghi J. B.* 2. 520.

Juncus acutus, paniculâ ſparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B.* 2. 521. *Juncus acutus Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ ſparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinaceâ J. B.* 2. 520. *Juncus lævis Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ non ſparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Mathioli J. B.* 2. 520. *Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon.* 84.

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B.* 2. 508. *Juncus melancranis Lugd.* 985.

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejuſd. Prodr.* 22. *Juncus trifidus J. B.* 2. 521.

Juncus villoſus, capitulis Pſyllii. *Gramen hirſutum, capitulis Pſyllii C. B. Pin.* 7. *Gramen Cyperinum, piloſum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirſutum, Cyperoides Lobelii J. B.* 493.

Juncus nemoroſus, latifolius, major. *Gramen hirſutum, latifolium, majus C. B. Pin.* 7. *Gramen rore lucidum, nemorenſe, ſive Luzulæ J. B.* 2. 492. *Gramen ſylvaticum, piloſum Tabern. Icon.* 227.

Juncus paluſtris, humilior erectus. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin.* 7. *Holoſtium Mathioli Junceum J. B.* 2. 510. *Holoſteum Mathioli Lob. Icon.* 18.

Juncus paluſtris, humilior, repens. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis,*

repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.

Juncus foliis articuloſis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Gramen aquaticum Tabern. Icon. 214.*

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capſulis triangulis J. B. 2. 521.*

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatim & paniculatim diſpoſitis.

Juncus nemoroſus, folio articuloſo. *Gramen Junceum, folio articulato, ſylvaticum C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, ſylvaticum Tabern. Icon. 225.*

Juncus montanus, paluſtris Raii Hiſt. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & ſpicâ Junci C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, iij Tabern. Icon. 224.*

Juncus anguſtifolius, villoſus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Gramen Luzulæ affine flore albo J. B. 2. 492. Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd. 426.*

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent, *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Juncus maximus ſeu Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. qui Scirpi ſpecies ſunt. Juncus capitulo lanuginoſo ſive Schœnolaguros C. B. Pin. 12. Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin. 12. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipſo ad faſciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ferè globoſum, membranaceum, ſingulari ſemine fœtum E cochleæ adinſtar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab. 128.*

Kali ſpecies ſunt

Kali majus, cochleato ſemine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B. 3. 701. Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, ſemine cochleato Lob. Icon. 394. Kali Dod. Pempt. 81.*

Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus. *Tragus ſpinoſus Mathioli ſive Kali ſpinoſum J. B. 3. 706. Tragon Mathioli Lob. Icon. 797.*

Kali ſpinoſum, foliis craſſioribus & brevioribus. *Tragum Math. 1035.*

Kali Siculum, lignoſum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Tamariſci folio.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Geniſtæ fronde.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, capillaceo folio villoſo. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent. *Kali geniculatum, majus C. B Pin.* 289. *Kali minus, album, ſemine ſplendente C. B. Pin.* 289. *Kali minus, villoſum C. B. Pin.* 289. *Kali Gramineo folio C. B. Pin.* 289. *Kali Craſſulæ minoris foliis C. B. Pin.* 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E trigonum, unicapſularem F, *ſeminibus* fœtum G ut plurimùm ſubrotundis H. His notis addenda ſunt folia alternatim in caule poſita.

Telephii ſpecies ſunt

Telephium Dioſcoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij Cluſ. Hiſt. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin.* 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæciſtus Americana, Portulacæ folio, flore albo Par. Bat. Portuluca Americana ſeu Coraſſavica, latifolia, erecta, floribus albis Prodr. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Ciſtus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Ciſtus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.*

Telephium à Telepho ut aiunt Myſiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, trifariam dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum G ſubrotundis H, tenuibus capillamentis ſeu placentæ affixis.

Helianthemi ſpecies ſunt

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæciſtus vulgaris, flore luteo C. B. Pin.* 465. *Flos ſolis Dod. Pempt.* 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæciſtus vulgaris, flore albo Hort. Edinb.*

Helianthemum foliis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæciſtus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin.* 466. *Helianthemon albis floribus Lob. Icon.* 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Halianthemum flore albo, folio anguſto, hirſuto J. B. 2. 17. *Chamæciſtus foliis Thymi incanis C. B. Pin.* 466. *Chamæciſtus iiij Cluſ. Hiſt.* 74.

Helianthemum ſaxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæciſtus Serpilli folio nigricante & hirſuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæciſtus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæciſtus 2. Cluſ. Hiſt. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Ciſtus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum anguſtifolium, luteum. *Chamæciſtus anguſtifolia C. B. Pin. 446. Chamæciſtus anguſtifolius, flore luteo Cluſii J. B. 2. 17. Chamæciſtus vj Cluſ. Hiſt. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, ſubtus incanis. *Chamæciſtus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæciſtus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæciſtus iij Cluſ. Hiſt. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum ſparſum J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Ciſtus humilis, anguſtifolius, Coris Monſpelienſis foliis. Selago Monſpelienſium, Ciſtus. 5. Aſſatii & Erica Chryſanthemos minima, noſtra Lob. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Piloſellæ minoris Fuchſii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thimi incano J. B. 2. 19. *Chamæciſtus tenuifolius, Narbonenſis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Ciſtus folio Thymi C. B. Pin. 465. Cluſ. Hiſt. 72. Ciſtus folio Thimi Cluſii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum ſive Ciſtus humilis, folio Sampſuchi, capitulis valde hirſutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummullariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæciſtus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Ciſtus Helianthemos, folio Polii montani J. B. 2. 19.*

Helianthemum fruteſcens, folio Majoranæ incano. *Ciſtus humilis, 1. Cluſ. Hiſp. 151.*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuſo. *Ciſtus folio Halimi, 1. Cluſ. Hiſt. 71. Ciſtus fœmina, Portulacæ marina folio latiore, obtuſo C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Ciſtus fœmina, Portulacæ marinæ folio anguſtiore, mucronato C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Ciſtus folio Halimi, 2. Cluſ. Hiſt. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Ciſtus Ledi folio C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Ciſtus folio Salicis C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus 1 Cluſio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Ciſtus annuus folio Sal[icis] Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Ciſtus folio ſpicæ C. B. Pin. 465. C[iſtus]*

folio Lavandulæ Cluſio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Ciſtus folio Lavandulæ Cluſ. Hiſt. 72.

Helianthemum flore maculoſo Col. Part. 2. 77. *Ciſtus flore pallido, punicante maculâ inſignito C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus, 2. Cluſio, flore pallido, maculâ punicante inſignito J. B. 2. 13.*

Helianthemum folio thimi, floribus umbellatis. *Ciſtus Ledon, foliis Thimi C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon, Thymi foliis Cluſii J. B. 2. 12. Ledon x. Cluſ. Hiſt. 81.*

Helianthemum foliis Roriſmarini ſplendentibus, ſubtus incanis, *Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini ſubtus incanis C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini coronariæ Cluſii, flore luteo J. B. 2. 12. Ledon viij Cluſ. Hiſt. 80.*

Helianthemum folio Sampſuchi. *Ciſtus folio Sampſuchi incano C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Sampſuchi Cluſii, cui macula in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum Maſſilienſe, Coridis folio. *Chamæciſtus Maſſilienſis, foliis Camphoratæ ſimilibus & glabris Raii Hiſt. 1016.*

Helianthemum Polii folio ampliore, Luſitanicum.

Helianthemum Polii folio anguſtiore, Luſitanicum.

Helianthemum humilius, Luſitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Heliantemum Algarvienſe, Halimi folio, flore luteo, punicante macula inſignito.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio anguſtiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Luſitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirſutis.

Helianthemum Luſitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ inſignito.

Helianthemum Hiſpanicum, Halimi folio ampliſſimo, incano & nervoſo. *Ciſtus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hiſpanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio ſubtus incano.

Helianthemum Hiſpanicum, anguſto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria noſtras J. B. 2. 12. Tuberaria major Myconi Ejuſd. ibid.*

Helianthemum Luſitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Luſitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Luſitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hiſpanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hiſpanicum, Origani folio ſubtus incano.

Helianthemum Hiſpanicum, Ocimi folio ſubtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *Flos*; quaſi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androſæmum.

ANDROSÆMUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B 1, 2, 3, 4, 5 in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſeu baccam ferè ovatam, unicapſularem F, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici aſſixis H. Tab. 128.

Androſæmi ſpeciem unicam novi.

Androſæmum maximum, fruteſcens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Ciciliana, vel Androſæmon J. B. 3. 384. Androſæmum Dod. Pempt. 78.*

Androſæmum à vocibus Græcis *αἷμα ſanguis, & ἀνὴρ ἀνδρὸς vir*: Hypericum enim, ut ait Dioſcorides, digitis tritum, ſanguinem ſuccum remittit: qua ex cauſa etiam Androſæmon appellatum eſt. *Lib. 3. cap. 17.*

SECTIO III.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum plerumque bicapſularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D bicorne, quod deinde abit in fructum E F oblongum, hydriæ biroſtratæ quodammodo æmulum, bicapſularem G, ſeminibuſque fœtum plerumque exiguis H. Tab. 129.

Gei ſpecies ſunt

Geum rotundifolium, majus. *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Garyophyllata ſive Geum Alpinum, recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sanicula montana, 2. Cluſ. Hiſt. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Saniculæ montanæ alterius ſpecies ij Cluſ. Hiſt. 308.*

Geum folio circinato, piſtillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico, pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, piſtillo floris rubro.

Geum folio ſubrotundo, majori, piſtillo floris rubro. *Sedum montanum, ſerratum, guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio ſubrotundo, minori, piſtillo floris rubro.

Geum folio ſubrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Mathioli J.B. 3.684.*

Geum paluſtre minus, foliis oblongis, crenatis. *Sanicula Alpina aliquatenus affinis J. B. 3. 708. Sanicula Myoſotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 58.*

Geum paluſtre, Luſitanicum, minus & ramoſus.

Geum anguſtifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga anguſtifolia, autumnalis, flore luteo, guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.*

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129. SAXIFRAGA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D multifido ſurgit piſtillum E plerumque bicorne F, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum G ſubrotundum, bicornem pariter, bicapſularem H, ſeminibuſque fœtum I ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ ſpecies ſunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granuloſâ J. B. 3. 706. Saxifraga alba Dod. Pempt. 316.*

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulboſa, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.*

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. Tridactylites tectorum, flore albo J. B. 3. 762. Paronychia altera Dod. Pempt. 112.*

Saxifraga muſcoſa, triſido folio. *Sedum Alpinum, triſido folio C. B. Pin. 284. Sedis affinis triſulca, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. Sedum minus xiij Cluſ. Hiſt. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villoſa. *Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.*

Saxifraga alba, petræa Ponæ in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina J. B. 3. 762.*

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum ſerratum, flore albo, multiflorum H. R. Par. 113.*

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ſerrata. *Sedum Pyrenaicum, ſerratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio anguſtiore, ſerrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Sedum ſerratum J. B. 3. 689. Umbilicus veneris, minor 1 & 2 Tabern. Icon. 847. Aizoum ſerratum Cord. Hiſt. 92.*

Saxifraga foliis ſubrotundis ſerratis. *Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.*

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, aſperis. *Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. Sedum Alpinum, hiſpidum, ferè ſpinoſum, flore albido J. B. 3. 695.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpuraſcente. *Sedum montanum, Ericoides C. B. Prodr.* 132.

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr.* 132. *J. B.* 3. 694.

Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.

Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis denſiſſimè congeſtis.

Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis denſiſſimè congeſtis.

Saxifraga Alpina, minima, foliis cæſiis, deorſum incurvis.

Saxifraga Alpina, lutea, Sedi folio.

Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.

Saxifraga Cantabrica, latifolia, trydactylites, rigidior.

Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.

Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.

Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Muſco ſimilis.

Saxifraga, quaſi Planta frangens ſaxa, vel quòd è fiſſuris rupium erumpat, vel quòd calculum frangere exiſtimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem ex inciſuris calycis tubulati C naſcentibus: ex hujus autem fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſeu teſtam ovatam, bicapſularem F, ſeminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ G affixis, ipſo calyce plerumque obvolutam I. *Tab.* 129.

Salicariæ ſpecies ſunt

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lyſimachia ſpicata, purpurea forte Plinii C. B. Pin.* 246. *Lyſimachia purpurea, quibuſdam ſpicata J. B.* 2. 902. *Pſeudolyſimachium purpureum, alterum Dod. Pempt.* 86.

Salicaria, trifolia, caule hexagono. *Lyſimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Iſag.* 49.

Salicaria purpurea, foliis ſubrotundis. *Lyſimachia ſpicata, lanuginoſa, folio ſubrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lyſimachia ſpicata, purpurea, folio ſubrotundo, Ocimi facie Munt. Hiſt.* 744.

Salicaria Luſitanica, anguſtiore folio. *Lyſimachia purpurea, altera, Luſitanica V. Luſit.*

Salicaria Hyſſopi folio latiore. *Hyſſopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin.* 218. *Hyſſopifolia aquatica J. B.* 3. 792.

Silicaria Hyſſopi folio anguſtiore. *Hyſſopifolia minor, anguſtioribus foliis C. B. Pin.* 218.

Salicaria Hyſſopi folio, floribus albis. *Hyſſopifolia floribus albis C. B. Pin.* 218.

Salicaria Hiſpanica, Hyſſopifolia, floribus oblongis, ſaturatè cæruleis. *Hyſſopifolia Hiſpanica, floribus oblongis, ſaturatioris cærulei coloris C. B. Pin.* 218.

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyſſopifolia minor vel potius Thymifolia; maritima J. B. 3. 792.*

Salicaria minima, Luſitanica, Nummullariæ folio.

Salicaria à Salice, quòd in Salictis naſcatur.

GENUS VI.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus calyce C bifolio, ſurgit piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E longam, teretem, unicapſularem, valvis F G ſepto intermedio H adhæreſcentibus, ſeminibuſque fœtam I ut plurimùm ſubrotundis. Occurrunt & hujus ſpecies fructu unicapſulari quidem, ſed quadrifariam dehiſcente.

Glaucii ſpecies ſunt

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B. 3. 398. Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt.* 448.

Glaucium hirſutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirſuto J. B. 3. 399. Papaver corniculatum, phœniceum, hirſutum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt.* 449.

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon. 271.*

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum C. B. Pin. 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.*

Lib. 20. cap. 19. Glaucium ex Plinio appellatum eſt Papaver corniculatum; ideòque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi.

SECTIO IV.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E plerumque trigonum & tricuſpidem F, tricapſularem G, ſeminibuſque fœtum H ut plurimùm exiguis I. His notis addenda ſunt folia bina è regione in caulis geniculis naſcentia.

Hyperici ſpecies ſunt

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare ſive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76. Millepertuis.

Hypericum vulgare, guttis ſanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prodr.* 130. *Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummullariæ folio averſa parte rubente Bocc. Muſ. Part.* 2. 134. *Tab.* 91.

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. Lob. Icon. 3. 398.*

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens, foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag.* 31.

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B. 3. 383. Hypericum pulchrum Trag.* 74.

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C.B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B. 3. 384. Hypericum ſupinum, tomentoſum alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin.* 280. *Aſcyron ſupinum,* ἑλῶδες *Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin.* 280. *Hypericum Androſæmum dictum J. B.* 3. 382. *Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part.* 1. 74.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221.

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part.* 1. 74. *Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hyperico amplo, perfoliato folio. *Androſæmum amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 164. *Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab.* 127.

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron Dod. Pempt.* 78.

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin.* 280. *Hypericoides, Coris quorundam & Coris legitima, Cretica J. B.* 3. 384. *Cori legitimo di Dioſcoride Pon. Bald. Ital.* 98.

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin.* 280. *Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliana affinis ſive Tragium J. B.* 3. 385. *Tragio legitimo degli antichi, Pon. Bal. Ital.* 88.

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin.* 280. *Androſæmum alterum, Apulum Col. Part.* 1. 78.

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.

Hypericum latifolium, Luſitanicum V. Luſit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Muſ. Part. 2. 133. Tab. 92.*

Hypericum Luſitanicum, Linariæ folio.

Hypericum tomentoſum, Luſitanicum, minimum.

GENUS II.

Aſcyrum.

Tab. 131. ASCYRUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinque capſularem F, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm oblongis & exiguis.

Aſcyri ſpecies ſunt

Aſcyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr.* 130. *Androſæmum flore & thecâ quinquecapſulari, omnium maximis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 472.*

Aſcyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Vvhel Itin.*

Aſcyrum erectum, Salicis folio, magno flore.

Aſcyrum à voce Græca *σκίρος aſperitas* & particula *ἀ*, quaſi planta minime aſpera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 132. PYROLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D in proboſcidem E deſinens, quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, ſtriatum, plerumque umbilicatum, quinque capſularem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ ſpecies ſunt

Pyrola rotundifolia, major C. B. Pin. 191. *Pyrola J. B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*

Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola ..inima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij, minima Cluſ. Hiſt. cxviij.*

Pyrola folio mucronato, ſerrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio ſerrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Cluſ. Hiſt. cxvij.*

Pyrola fruteſcens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Cluſ. Hiſt. cxvij.*

Pyrola à Pyro propter foliorum ſimilitudinem.

GENUS XI.

Damaſonium.

Tab. 132. DAMASONIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, tribus petalis B in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus calyce ſurgit piſtillùm C quod deinde abit in fructum D ſtelliformem, multicapſularem E F, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damaſonii ſpecies ſunt

Damaſonium ſtellatum Lugd. 1058. *Damaſonium. ſtellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, ſtellata C. B. Pin.* 190.

Damaſonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flaveſcente, fructu globoſo Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B cavis & in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor ſæpè capſulis F, axi G affixis compoſitum H, ſeminibuſque fœtum non raró reniformibus I aut angulatis. *Tab.* 133.

Rutæ ſpecies ſunt

Ruta hortenſis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta ſativa vel hortenſis J. B.* 3. 197. *Ruta graveolens, hortenſis Dod. Pempt.* 119.

Ruta hortenſis, latifolia, arbuſculæ ſimilis C. B. Pin. 336.

Ruta hortenſis, altera C. B. Pin 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon.* 133.

Ruta ſylveſtris, major C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 199. *Ruta ſylveſtris, graveolens Dod. Pempt.* 119.

Ruta ſylveſtris, minor C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 200. *Ruta ſilveſtris, minima Dod. Pempt.* 120.

Ruta Chalepenſis, latifolia, florum petalis vilis ſcatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepenſis, tenuifolia, florum petalis villis ſcatentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, ſpinoſa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 70. *Ruta montana, ſpinoſa, alba Ejuſd. Tab.* 59.

Ruta ſylveſtris, Linifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 82. Tab. 73.

Ruta, à *ῥύω tueor*, quòd ſanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Claſſem florum cruciformium pertineret, niſi ſæpe floribus eſſet pentapetalis: cruciformes enim ſemper ſunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimus ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, tricapſularem F, ſeminibuſque fœtum G plerumque oblongis. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caule poſita. *Tab.* 133.

Harmalæ ſpeciem unicam novi.

Hermala Dod. Pempt. 121. *Ruta ſylveſtris, flore magno, albo C. B. Pin.* 336. *Ruta quæ dici ſolet Harmala J. B.* 3. 200.

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134. NIGELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, & corollâ Z donato inter petala & ſtamina X collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum membranaceum ſubrotundum F G, vel oblongum E ſupernè multicornem, multicapſularem H I K, ſeminibuſque fœtum L M.

Nigellæ ſpecies ſunt

Nigella arvenſis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium ſylveſtre ſive arvenſe J. B.* 3. 209. *Melanthium ſylveſtre Dod. Pempt.* 303.

Nigella arvenſis, cornuta, flore pleno, ſubcæruleo.

Nigella arvenſis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hiſpanicum, majus Eyſt.*

Nigella anguſtifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore J. B.* 3. 207. *Melanthium Damaſcenum Dod. Pempt.* 304.

Nigella anguſtifolia, flore majore ſimplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B.* 3. 208. *Melanthium Damaſcenum, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccviij.*

Nigella flore minore, ſimplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, ſemine nigro & luteo J. B.* 3. 208. *Melanthium Dod. Pempt.* 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B.* 3. 209. *Melanthium pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr.* 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, ſimplici flore P. Alp. Exot.* 261.

Nigella flore ſimplici, palleſcente Par. Bat.

Nigella, quaſi Nigrella, à ſeminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135. FABAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſingulis valvis H ſepto intergerino I munitis, ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia bina, è regione in caulium nodis naſcentia.

Fabaginis ſpeciem unicam novi.

Fabago Belgarum, ſive Peplus Pariſienſium Lugd. 456. *Morgſani Syrorum Ejuſd. App.* 25. *Capparis Fabaginea ſive Peplios Lutetianorum J. B.* 2. 66. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480.

Fabago quaſi Planta ad Fabam accedens.

GENUS IX.
Corchorus.

CORCHORUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E cylindri æmulum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm angulatis H. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caulium nodis naſcentia. *Tab.* 135.

Corchori ſpecies ſunt

Corchorus ſive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægyp.* 39.

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria ſeu Corchorus Americana, Carpini foliis, ſextuplici capſulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab.* 127.

Corchorus Americana, foliis & fructu anguſtioribus. *Alcea olitoria ſeu Corchorus Americana, anguſto barbato folio, capſulâ ſtrictiori Pluk. Phytog. Tab.* 127.

GENUS X.
Ciſtus.

CISTUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiſcentem G, multicapſularem H I, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab.* 136.

Ciſti ſpecies ſunt

Ciſtus mas, major, folio rotundiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, folio rotundo, hirſutiſſimo C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas Mathioli Lugd.* 222.

Ciſtus mas, 2, folio longiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, anguſtifolius C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas, ij. Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas, iij, foliis dilutiùs virentibus J. B.* 2. 3.

Ciſtus mas, Luſitanicus, folio ampliſſimo, incano.

Ciſtus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iv, Monſpelienſis, folio oblongo, albido J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas, 1. Cluſ. Hiſt.* 68.

Ciſtus mas, foliis undulatis & criſpis. *Ciſtus mas, foliis Chamædrys C. B. Pin* 464. *Ciſtus mas v, foliis criſpis, & quodammodo ſinuoſis J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas, v Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Ciſtus fœmina, Monſpeliana, flore albo J. B.* 2. 4. *Ciſtus fœmina Cluſ. Hiſt.* 70.

Ciſtus fœmina, folia Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin. 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo J. B.* 2. 4.

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B.* 2. 10.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon* I, *anguſtifolium, flore omnino interdum albo Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon* I, *anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt.* 77. *Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B.* 2. 8.

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B.* 2. 8. *Ledon* I, *latifolium Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B.* 2. 9. *Ledon latifolium, ij, majus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii minor J. B.* 2. 9. *Ledon ij, latifolium, minus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon, Cretenſe C. B. Pin.* 467.

Ciſtus Ledon, hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, iv Cluſii, flore candido J. B.* 2. 10. *Ledon iiij Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed anguſtioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon, anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj, minoribus anguſtioribuſque foliis Cluſii J. B.* 2. 11. *Ledon vj Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, foliis colore cinereo J. B.* 2. 11. *Ledon vij. Cluſ. Hiſt.* 80.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, ix Cluſio J. B.* 2. 12. *Ledon ix Cluſ. Hiſt.* 80.

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego verò eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS IX.

Nymphæa. *Nenufar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G H quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M ſeminibuſque fœtum N O ut plurimum oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B.* 3. 770. *Dod. Pempt.* 585. *Nenuphar, Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, ſubtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutæa, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B. 3. 771. Dod. Pempt.* 585.

Nymphææ ſpecies, flore fructuque carentes, facilè dignoſcuntur foliis amplis, ſubrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur ſemina.

GENUS I.

Nelumbo.

NELUMBO eſt plantæ genus, à Nymphæâ diverſum fructus formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, ſed in eo ſparſim veluti nidulantur ſemina.

Nelumbonis ſpeciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanenſium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D embryone inſtructum, qui deinde abit in fructum E ut plurimùm pyriformem, vel ſiliquoſum, carnoſum, in quo F veluti nidulantur plurima ſemina G non rarò ſubrotunda & quaſi reniformiâ. *Tab.* 139.

Capparis ſpecies ſunt

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis ſpinoſa J. B. 2. 63. Capparis retuſo folio Lob. Icon.* 635.

Capparis folio acuto C. B. Pin. 480. *Lob. Icon.* 634. *Capparis Dod. Pempt.* 746.

Capparis Sicula, duplicatâ ſpinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non ſpinoſa, fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non ſpinoſa J. B.* 2. 63.

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu longiſſimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu ſubrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480. *quæ ad Fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex plurimis veluti capſulis compoſitum.

GENUS I.

Sedum. *Joubarbe.*

Tab. 140. SEDUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum E H quod deinde abit in fructum I K ex plurimus veluti capſulis L M vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compoſitum ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi ſpecies ſunt

Sedum majus, arboreſcens J. B. 3. 686. *Sempervivum ſive Sedum arboreſcens, majus Dod. Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 687. *Sempervivum majus alterum ſive Jovis Barba Dod. Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno ſimile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin.* 283. *Cotyledon altera, ſecunda Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor ſpecies magis dentata J. B.* 3. 689. *Cotyledonis alterius altera ſpecies Cluſ. Hiſt. lxiiij.*

Sedum majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B.* 3. 688. *Cotyledon altera, iij Cluſ. Hiſt. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentoſum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentoſum, minus. *Sedum montanum, roſeum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, roſeum, acuto folio, hæmatodes, majus H. R. Par.

Sedum Alpinum, roſeum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roſeum, minus, viride & ſubhirſutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, ſubhirſutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, ſubhirſutum, coronâ floris purpuraſcente, diſco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus, folio longiuſculo tereti, flore candido J. B.* 3. 690. *Vermicularis, Craſſula minor officinarum, & Illecebra major Lob. Icon.* 377.

Sedum teretifolium majus, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 681. *Sedum medium, teretifolium ſive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon.* 376.

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus, æſtivum luteum J. B.* 3. 693. *Sempervivum minus, æſtivum Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B.* 3. 691. *Aizoon daſyphyllum Dalecampii Lugd.* 1133.

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B.* 3. 692. *Aizoon hæmatoides Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, lato & craſſo caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon.* 380. *Sedum monſtroſum, minus vel platycaulon H. R. Monſp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore ſe circumflectente J. B.* 3. 693. *Aizoon Scorpioides Lob. Icon.* 377.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Bleſ.

Sedum arvenſe, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr.* 132.

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin.* 283. *Sedum minus, viij, cauſticum Cluſ. Hiſt. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, inſipidum C. B. Pin.* 284.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hiſt. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B.* 3. 693. *Sedum minus, vj ſive Alpinum*, 1. *Cluſ. Hiſt. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd.* 1131.

Sedum paluſtre, ſubhirſutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratenſe J. B.* 3. 692. *Sedum minus, iij ſive paluſtre Cluſ. Hiſt. lix.*

Sedum echinatum vel ſtellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon ſtellata C. B. Pin.* 285. *Sempervivum tertium Col. Phytob.* 42.

Sedum echinatum, flore luteo J. B 3 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B.* 3. 679. *Cepæa Mathioli Cluſ. Hiſt. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpuraſcentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin.* 288.

Sedum minimum, montanum, flore purpuraſcente, parvo, ſemine ſtellato Raii Hiſt. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticoſum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi ſpecies foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent, *Sedum minus, fruticoſum C. B. Pin.* 284. *Sedum minus, fruticoſum, alterum C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin.* 284. *quod Saxifragæ ſpecies videtur.*

perinde ac ſequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Vide Androſacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Androſaces etiam ſpecies. Sedum Alpinum, anguſtiſſimo folio, flore carneo C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin.* 284. *Alyſſi ſpecies. Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin.* 284. *ad Saxifragam cum ſequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpuraſcens C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B.* 284. *&c.*

Sedum à ſedendo vel à ſedando: ejus enim ſpecies humi ſedent, & inflammationes ſedant.

GENUS II.

Anacampſeros. *Orpin.*

Hiſt. 689. ANACAMPSEROS eſt plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex ſententia Clariſſ. Raii quòd à prima ſtatim germinatione excauleſcat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampſerotis ſpecies ſunt

Anacampſeros vulgò Faba craſſa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin.* 287. *Telephium alterum ſive Craſſula Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin.* 287. *Telephium floribus purpureis Lob. Icon.* 389.

Anacampſeros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin.* 287. *J. B.* 3. 682.

Anacampſeros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin.* 287. *Telephium primum Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros minor, rotundiore folio, ſempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin.* 287. *Telephium minus, ſempervirens Lob. Icon.* 390.

Anacampſeros minor, longiore folio, ſempervirens.

Anacampſeros radice, Roſam ſpirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin.* 286. *J. B.* 3. 683. *Dod. Pempt.* 347.

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampſeros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Anacampſeros flore purpuraſcente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpuraſcente & foliis rarioribus C. B. Pin.* 287. *Telephium tertium, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. lxvj.*

Anacampſeros flore albo, ſupina.

Anacampſeros quód Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id eſt, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ex plurimis vaginulis F membranaceis, intortis & in capitulum congeſtis compoſitum, ſemineque fœtum G ut plurimum ſingulari & exiguo. *Tab.* 141.

Ulmariæ ſpeciem unicam novi.

Ulmaria Cluſ. Hiſt. cxcviij. *J. B.* 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin.* 164. *Regina prati Dod. Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum neſcio quam ſimilitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C monophyllo ſurgit piſtilum D quod deinde abit in fructum F E ex multis veluti vaginulis in capitullum quoddam collectis compoſitum, quæ ſingulæ G ſemine turgeſcunt H ut plurimùm oblongo. *Tab.* 141.

Barbæ Capræ ſpeciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B.* 3. 488. *Drymopogon* 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à ſimilitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D è rotundo acuminatum, ſtriatum, multicapſularem E, ex plurimis vaginis compoſitum, quæ ſingulæ F ſemine turgeſcunt ſubrotundo G. *Tab.* 142.

Fagoniæ ſpecies ſunt

Fagonia Cretica, ſpinoſa. *Trifolium ſpinoſum, Creticum C. B. Pin.* 330. *Prodr.* 142. *Trifolium aculeatum, Creticum J. B.* 2. 388.

Fagonia Hiſpanica, non ſpinoſa.

Fagoniam appellavi ut illuſtriſſimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente perſolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F plerumque compoſitum, muricatis, in capitulum collectis & ſe- *Tab.* 143.

minibus fœtis H ut plurimùm oblongis, in loculis G nidulantibus.

Tribuli ſpecies ſunt

Tribulus terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Mo. Hiſt. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terreſtris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin.* 350. *Tribulus terreſtris J. B.* 2. 352. *Dod. Pempt.* 5

Tribulus terreſtris, major, Curaſſavicus Prodr. Par. Bat. *& Par. Bat. Tribulus terreſtris, Americanus, Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo, maximo Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. fig.* 32.

Tribulus terreſtris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginoſis Plum.

Tribulus terreſtris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ ſubrotundis & villoſis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, *plurimis ſcilicet* petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus *meditullio ſurgit* piſtillum C quod deinde abit in fructum oblongum D, in *baſi dehiſcentem* E, ex tribus vaginulis compoſitum, quæ ſingulæ F ſemen *complectuntur* ſingulare G, oblongum.

Juncaginis ſpeciem unicam *novi.*

Juncago paluſtris & vulgaris. *Gramen junceum, ſpicatum ſeu Triglochin C. B. Pin.* 6. *Gramen Triglochin J. B. & Hyacenti parvi facie, Gramen Triglochin J. B.* 2. 508. *Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon.* 17.

GENUS VIII.

Geranium. *Bec de Gruë.*

Tab. 142. GERANIUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis *B in* orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum roſtratum F, quinque ſtriis per longitudinem inciſum G, quibus totidem adhæreſcunt capſulæ H I K L M, in longam caudam deſinentes, per maturitatem à baſi ad apicem extrorſum ſe revolventes & ſemine fœtæ N P ut plurimùm oblongo O.

Geranii ſpecies ſunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud, folio Aconiti nitente Cluſii J. B.* 3. 476. *Geranium ij, βατραχιώδες, minus Cluſ. Hiſt. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris ſpecies, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirſutis, aſperis Geſn. App.* 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, longiùs radicatum, odoratum J. B.* 3. 477. *Geranium Batrachioides alterum Dod. Pempt.* 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Gera-*

nium Batrachioides J. B. 3. 475. *Dod. Pempt.* 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B.* 3. 476.

Geranium Batrachioides minus, ſive Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B.* 3. 476. *Geranium Anglicum, variegatum Eyſt.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd.* 1278.

Geranium annuum, minus, Batrachioides, Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hiſt. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, verſicolor Mor. H. R. Bleſ.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fuſcum C. B. Pin,* 318. *Geranium phæum, flore reflexo J. B.* 3. 477.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo ſive pullo flore Cluſii J. B.* 3. 477.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis, folio maculato H L. Bat.

Geranium radice grumoſâ C. B. Pin. 318. *Geranium Aſphodeli radice J. B.* 3. 475. *Geranium iiij, bulboſum Pennei Cluſ. Hiſt. c.*

Geranium nodoſum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B.* 3. 478. *Geranium v, nodoſum Plateau Cluſ. Hiſt. cj.*

Geranium Moſcoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, verſicolor, ſive ſtriatum Park. Par. 229.

Geranium ſanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium ſanguineum, ſive hæmatodes, craſſâ radice J. B.* 3. 478. *Geranium vij, αἱματῶδες Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edind. *Geranium hæmatodes, Lancaſtrenſe, flore eleganter ſtriato Raii Hiſt.* 1061.

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs inciſis Raii Synopſ. 219.

Geranium ſanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberoſum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberoſum J. B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 71.

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B.* 3. 474. *Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice craſſâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, ſaxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B.* 3. 481. *Geranium rotundifolium, ſaxatile, montanum Col. Part.* 1. 137.

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticenſe, roſtratum Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo acutum ſerrato, ſive Columbinum J. B. 3. 473. Pes Columbinus Dod. Pempt. 61.*

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii Hiſt. 1059.

Geranium Malacoides ſeu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Muſ. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis diſſectis D. Plot. Hiſt. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, uſque ad pediculum diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 511.*

Geranium Columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis Raii Hiſt. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longiſſimo inſiſtente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 512.*

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monſp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter diſſectis, foliis florum bifidis Bot. Monſp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviſo J. B. 3. 474.*

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B. 3. 272. Geranium Malacoides Lob. Icon. 662.*

Geranium Althææ folio, floribus ſaturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.

Geranium Malacoides craſſo, rugoſo, integro folio Bocc. Muſ. Tab. 89. *Geranium Malacoides, ſupinum lato rotundo, craſſo, rugoſo, integro folio, acu breviſſima Carinenſe Ejuſd. pag.* 109.

Geranium puſillum, ſupinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, noſtras Raii Hiſt. 1056.

Geranium Alceæ veſicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B. 3. 480. Geranium Robertianum Dod. Pempt. 62.*

Geranium Robertianum. 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bleſ.

Geranium lucidum ſaxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopſ. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longiſſima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio, odorum Ejuſd.* 319. *Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.*

Geranium Cicutæ folio, moſchatum C. B. Pin. 319. *Geranium ſupinum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum C. B. Pin. 319. *Geranium moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. Geranium minus, Geranium arvenſe Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvenſe, album Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chryſanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 83.

Geranium latifoliium, longiſſimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium ſpecioſum, annuum, longiſſimis roſtris, Creticum J. B. 3. 479. Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon. 662.*

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longiſſimâ *Geranium ſupinum, Botrys folio, acu ſurſum ſpectante Bocc. Muſ. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejuſd. Tab. 109.*

Geranium craſſo Batrachioides folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128 *Geranium ſupinum, rotundo Batrachioides, craſſo tomentoſo folio, radice rufeſcente longius radicata Ejuſd. pag. 160.*

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Granium æſtivum minimum, ſupinum, Alpinum, Chamædryoides, flore al o, variegato Ejuſd. 160.*

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice craſſâ Bot. Monſp. *Geranium fœtidum Park. Theat. 709. Lob. Illuſtr. 134.*

Geranium Hiſpanicum, magnâ radice, Cicutæ folio craſſiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arboreſcens, Ibiſci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, fruteſcens, Malvæ folio laciniato, odorâto H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirſuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberoſum & nodoſum, Aquilegiæ foliis H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent. 1. 127.*

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens, flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio anguſtiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, Uvæ criſpæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno ſtriato Breyn. Cent. 1. 129.*

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H. L. Bat.

Geranium triſte ſive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triſte Corn. 110.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis *Paſtinacæ* incanis, lanuginoſis, latioribus, flore pallidè flaveſcente *H. L. Bat. Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent. 1. 126.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis anguſtioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Lib. 3. cap. 131. Geranium à voce Græca *γέρανος Grus. Geranium enim in ſummis alis ſurſum ſpectantes eminentias quaſdam habet (ut ait Dioſcorides) veluti* gruum capitula cum ſuis roſtris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit numeroſa ſtaminum congeries E piſtillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capſulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, ſeminibus fœtæ ſingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri ſpecies ſunt

Thalictrum majus, ſiliquâ anguloſâ aut ſtriatâ C. B. Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & ſemine ſtriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum flore incarnato Eyſt.

Thalictrum flore albo Eyſt.

Thalictrum majus, ſiliquâ ſeminis ſtriatâ, foliis rugoſis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenſe, maximum, Monſpelienſium, aſperioribus foliis ſeu folio rugoſo Mor. H. R. Bleſ. Thalictrum pratenſe, majus Monſpelienſium, foliis rugoſis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ſtriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum ſecundum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum majus, flavum, ſtaminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336. *Thalictrum ſpecioſiſſimum, glaucum, ſæmine & caule ſtriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus purpuraſcentibus. *Thalictrum majus, florum ſtaminibus purpuraſcentibus C. B. Pin. 337. Thalictrum majus, folliculis anguloſis, caule lævi J. B. 3. 487. Thalictrum magnum, Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin. 337. Thalictrum montanum, 1. Cluſ. Hiſt. 234.*

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Cluſ. Hiſt.* 234.
Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn.* 186.
Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.
Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.
Thalictrum minus, *Aſphodeli radice, magno flore. Oenanthe Myconi Lugd.* 785. *J. B.* 3. *Part.* 2. 192.
Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.
Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Cluſ. Hiſt.* 233.
Thalictrum minus C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B.* 3. 487. *Thalictrum minus Dod. Pempt.* 58.
Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B.* 3. 487. *Thalictrum vj vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt.* 234.
Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis graſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5 vel pratenſe*, 1 *Cluſ. Hiſt.* 234.
Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr.* 146.
Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr.* 147. *J. B.* 3. 488.
Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.
Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt Tab. 143.
Butomus flore roſeo. *Butomus Cæſalp.* 553. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus J. B.* 2. 524. *Gladiolus aquatilis Dod. Pempt.* 601.
Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum Tab. 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes G & ſeminibus fœtæ H plerumque ſubrotundis vel ovatis I K.

Hellebori ſpecies ſunt

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, ſylveſtris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B. 3. App. 880. Veratrum nigrum iii Dod. Pempt. 386.*

Helleborus niger, hortenſis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B. 3. 636. Veratrum nigrum, ij Dod. Pempt. 385.*

Helleborus niger, hortenſis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij, peregrinum Cluſ. Hiſt. 274.*

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon. 723.*

Helleborus niger, anguſtioribus foliis. *Helleborus niger, flore roſeo C. B. Pin. 186. Elleborus niger, legitimus Cluſ. Hiſt. 274.*

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roſeo, majore, albo D. de Mauvilain Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roſeo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bleſ.

Helleborus niger, ſanguineo folio Bocc. Muſ. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis deſſectis Bocc. Muſ. Part. 2. pag. 26. Tab 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farneſ. 92.

Helleborus niger, tuberoſus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulboſum C. B. Pin. 183. Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberoſa J. B. 3. 414. Aconitum luteum, minus Dod. Pempt. 440.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoſo, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoſo C. B. Pin. 182. Ranunculus flore globoſo, quibuſdam Trollius flos J. B. 3. 419. Ranunculus flore globoſo Dod Pempt. 430.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoſo, minore.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Aſtrantiæ ſpecies eſt. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Aſtrantiæ ſpecies. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin. 186. Species Veratri ut & ſequens. Helleborus albus, flore atrorubente C. B. Pin. 186.*

Tab, 145. Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾷ, quod eſu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum, *Ellebore blanc.*

VERATRUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque

vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin.* 186. *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B.* 3. 634. *Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.* 186. *Helleborum album, flore nigro J. B.* 3. 634. *Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum C membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm oblongis F. *Tab.* 145.

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon.* 750. *Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris J. B.* 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon.* 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon.* 751. *Caltha paluſtris, flore pleno C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris, flore multiplicato J. B.* 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: Ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fœta F ferè globoſis G. *Tab.* 146.

Pæoniæ ſpecies ſunt

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas procerior J. B.* 3. 492. *Pæonia mas Dod. Pempt.* 194. *Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorum ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt.* 195.

Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiſcua, ſtrictiore foliis J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt.* 194.

Pæonia promiſcua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Roſæ rubræ monoflore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, ſubtus pubeſcens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon.* 683.

Pæonia folio ſubtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia ſimplex, niveo flore Cluſ. Hiſt.* 281.

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia peregrina, flore ſaturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, 1. Cluſ. Hiſt.* 279.

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Cluſ. Hiſt.* 279.

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B.* 3. 493. *Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt.* 195.

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro, minor J. B.* 3. 494. *Pæonia pleno rubro flore, minor Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, ſive polyanthos alba, fœmina J. B.* 3. 494.

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno flore major Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albeſcente, minor Cluſ. Hiſt.* 280.

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curaſſe perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyſſ. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex plurimis ſeminibus in capitulum quoddam collectis compoſitum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone.*

ANEMONE eſt plantæ genus, flore A L roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B. in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E oblongum, cujus axi F plurima ſemina adhæreſcunt G caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I obvoluta: figura L Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda ſunt foliola quædam M N caulem alias nudum cingentia, plerumque terna. *Tab.* 147.

Anemones ſpecies ſunt

Anemone Cyclamini ſeu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo, 1 Cluſii J. B. 3. 401. Anemone hortenſis, latifolia, ſimplo flavo flore Cluſ. Hiſt. 248.* *Anemone latiore folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo 2. Cluſii J. B. 3. 402. Anemone hortenſis, latifolia, duplo flore flavo Cluſ. Hiſt. 249.*

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Luſit.

Anemone latifolia, flore ſimplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum ſerie V. Luſit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinſecus rubro & violaceo V. Luſit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia ſeu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Dauſine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, ſive Pavo major, 1 Cluſii J. B. 3. 405. Anemone hortenſis, latifolia, Pavo major, 1 Cluſ. Hiſt. 261.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavoſa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus ſolùm foliis infeliciter ſylveſcens & florens rarò H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore ſuave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Perſicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone roſée.*

Anemone latifolia, maxima, verſicolor C. B. Pin. 175 *Anemone latifolia*

flore pleno, variegato J. B. 3. 404. Anemone hortenſis, latifolia, pleno flore, 1. Cluſ. Hiſt. 261.

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & ſuavi purpurâ variis H. R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette.*

Anemone latifolia, circumfuſis foliis obſoletiùs holoſericea, mediis glomeratis foliolis vireſcens, ſaliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diableſſe.*

Anemone latifolia, flore ſimplici, croceo-palleſcente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. Par.

Anemone Geranei rotundo folio purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiuſculis ſpinoſis foliis 3. Cluſii J. B. 3. 402. Anemone 1 Dod. Pempt. 434.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore, 4 Cluſii J. B. 3. 402. Anemone hortenſis, latifolia 4, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5 Cluſii J. B. 3. 402. Anemone hortenſis, latifolia, 5 ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250.*

Anemone latifolia, ſimplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina, 6 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 6, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250. Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-ſaturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, ſaturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8 Cluſio J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia 8, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis. 12 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia 12, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 13, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 252.*

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 9, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, flore violaceo, ſaturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina, ij Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, ij, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore ſaturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina, 7 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 7, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250.*

Anemone latifolia, punctato flore. C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 10, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251. Sylvie à fleur ſimple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 14, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 252.*

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone ſimplex, latifolia, dilutè purpuraſcens Eyſt.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 15, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 252.*

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16 Cluſii J. B. 3. 404. Anemone hortenſis, latifolia, 16, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 252.*

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174, *Anemone latifolia, coccinea, ſine unguibus, Byzantia, 17. Cluſii J. B. 3. 404. Anemone hortenſis, latifolia, 17 ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 253.*

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, ſubpallidis 18 Cluſii J. B. 3. 404. Anemone hortenſis, latifolia, 18, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 253.*

Anemone ſylveſtris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone ſylveſtris, 1 Cluſ. Hiſt. 244.*

Anemone ſylveſtris, alba, minor. C. B. Pin. 176. *Prodr. 93.*

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Mathioli ſimilis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranei Rupertiani folio, cærulea : an Dioſcoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortenſis, tenuifolia 1, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 254.* Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpuraſcente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis conſtante, carnei quaſi coloris, 9 Cluſii J. B. 3. 406 Anemone hortenſis, tenuifolia, 9, ſimplice flore Cluſ. Hiſt. 257.*

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum deſinentibus, 2, Cluſii J. B. 3. 406. Anemone hortenſis, tenuifolia, ſimplici flore 2 Cluſ. Hiſt. 255.*

Anemone tenuifolia, flore pallidè occineo C. B. Pin. 174. *Anemone ſanguinea, unguibus venis albicantibus diſtinctis, foliis floris orbiculato mucro-*

ne, 16. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia* 16, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fuſco & albo coloribus mixtis, tenuifolia*, 3 *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 3, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 255.

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis*, 4 *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 4, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis*, 5 *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 5, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore coccineo, ſanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris ſanguinei, coccineo permixti, unguibus ejuſdem ferè coloris* 8 *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 8, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 257.

Anemone tenuifolia, flore ſanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ſanguinea, albicantibus unguibus*, 20. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 20. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 260.

Anemone tenuifolia, flore ex ſanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia, cochinillæa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis*, 19, *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 19, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 260.

Anemone tenuifolia, flore amplo, ſanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuſpidem ferè deſinentibus) ſanguineo, unguibus albis, magnis*, 6 *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 6, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 256.

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermeſina*, 17 *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia* 17, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore rubro, ſaturo C. B. Pin. 175. *Anemone ſanguinea, unguibus venis albicantibus diſtinctis, foliis floris orbiculato mucrone*, 16 *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 16, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorſus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris*, 13 *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 13, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil vireſcentibus*, 12 *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 12, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.* 93.

Anemone tenuifolia, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia præ-*

cedenti candidior, 15. *Cluſii J. B.* 3. 467. *Anemone hortenſis tenuifolia*, 15. *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C.B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido vireſcens, unguibus albis*, 10. *Cluſii J. B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 10, *flore ſimplici Cluſ. Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorſus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum vireſcentibus*, ij *Cluſii J.B.* 3. 406. *Anemone hortenſis, tenuifolia, ij; ſimplici flore Cluſ Hiſt.* 258.

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 21, *ſimplici flore Cluſii Cur. poſt.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, ſtriato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris*, 14. *Cluſii J. B.* 3. 407. *Anemone hortenſis, tenuifolia*, 14, *ſimplici flore Cluſ. Hiſt.* 259.

Anemone tenuifolia, flore magno, ſuaverubente, unguibus albis C.B. Pin. 175. *Hæc eſt flore ſimplici differtque à Cluſianâ de qua C. B. ibi loquitur.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, albo H. R. Par. *Anemone griſea verſicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Dattes.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, igneo ſeu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubicundo ſeu ſanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du ſang.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici rubro, ſplendido H. R. Par. *Anemone rouge luſtré.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, hyacinthino H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre clair.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ſuave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H.R. Par. *Anomone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo *H. R. Par. Anemone à fleur bleuë.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, *dilutè cæruleo H.* R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla : ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par. *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis, florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia *H. R. Par. Anemone tenuifolia, rutilo & alba varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, *foliolis interfuſo candore lucentibus* H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, *lacteis lacrymis aſperſo, & minùs* ardenti H. R. Par. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. R. Par. *La Cayetane.*
Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*
Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*
Anemone tenuifolia, flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*
Anemone tenuifolia maxima, pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*
Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*
Anemone tenuifolia, amplo flore, ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*
Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone coloſſe.*
Anemone tenuifolia, minor, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*
Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*
Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H.R. Par. *Anemone Salviane.*
Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de beuf.*
Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*
Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale.*
Anemone profundi coloris amœnum ruborem, interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*
Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.
Anemone tenuifolia, propendente flore, èx violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*
Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*
Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleuë, Boutin.*
Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*
Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*
Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*
Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.
Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa baſim & media ſui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis diſtincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno. Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortenſis, tenuifolia, pleno flore Cluſ. Hiſt.* 263.

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno, purpureo flore Caccini Cluſ. Cur poſt. in fol.* 28.

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpuraſcens *C. B. Pin.* 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpuraſcente Cluſ. Cur poſt. in fol.* 28.

Anemone Geranei rotundo folio, plena *C. B. Pin.* 176. *Anemone latifolia, purpuro-rubeſcens, plena Eyſt. Deſcript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo *H. R.* Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, ſordide albo, & ſubcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè ſordido, margine ſuaverubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris ſale) margine roſea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lacteſcente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis occineis H. R. Par. *Anemone rouge double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Eſpagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentiſſimo cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore ſtolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis ſine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albeſcente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone groſſe violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griſeo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griſeo dilutè violaceo flore pleno dicta griſe Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Perſicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente & purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore cauſe, ſuperbum attollens caput H. R. Par. *La Françoiſe.*

Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris ſuavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Pariſienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuſcâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ ſeu flaminibus violaceis H. R. Par. *Groſſe rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, ſtaminibus Citrii colore præditis H. R. Par *Anemone Citronée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par *Anemone cramoiſie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia; hilari Cinnabaris fulgore ardentiſſima, expanſo pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetiſſimo ignis ſplendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentiſſimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Groſſe Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine ſtriatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuſo candore pictis H. R. Par. *La Comteſſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Paſſe-Comteſſe.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holoſericeâ H R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holoſericeis ex albo & rubro-purpureo veriegatis, foliolis ex Ianthino fuſcis, comâ minutiſſimâ holoſericeo rubro purpureo ſimili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur du feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, folioſa, ſanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite ſang de bœuf.*

Anemone folioſa, flore ſuaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone folioſa, flore albo H. R. Par.
Anemone folioſa, flore ſubviridi H. R. Par.
Anemone folioſa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.
Anemone folioſa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*
Anemone folioſa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuât ou frappe d'abord.*

Anemone quòd flante *ἀνέμω vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placeat quòd locis delectetur vento expoſitis.

GENUS II.

Pulſatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D ſtaminibus E plerumque obſitum, quod deinde abit in fructum H in quo velut in capitulum colliguntur ſemina F in tenue capillamentum G deſinentia. His notis addenda ſunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non ſecus ac in Anemone, à qua differt Pulſatilla ſemine nudo in caudam tenuato.

Pulſatillæ ſpecies ſunt:

Pulſatilla folio craſſiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulſatilla purpurea, cæruleave J. B. 3. 409. Pulſatilla Dod. Pempt. 433.*
Pulſatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.
Pulſatilla folio tenuiùs inciſo & flore minore ſive paluſtris C. B. Pin. 177. *Pulſatilla paluſtris C. B. Prodr. 94.*
Pulſatilla folio tenuiùs inciſo ſeu paluſtris, dilutiore flore H. R. Par.
Pulſatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulſatilla flore clauſo, cæruleo J. B. 3. 410. Pulſatilla flore clauſo Lob. Icon. 283.*
Pulſatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulſatilla Apii folio, vernalis, flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulſatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulſatilla folio Anemones ſecundæ ſive ſubrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulſatilla flore rubro, obtuſo C. B. Pin. 177. *Pulſatilla rubra J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulſatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulſatilla alba J. B. 3. 310. Lob. Icon. 282.*
Pulſatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.
Pulſatilla lutea, Apii hortenſis folio C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea, Apii hortenſis folio, 2 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulſatilla ii, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulſatilla lutea, Paſtinacæ ſilveſtris folio C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea, Apii hortenſis folio, 3 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulſatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulſatilla lutea, Alpina, hiſpidior C. B. Pin. 177. *Pulſatilla lutea J. B. 3. 411. Pulſatilla i, Alpina Dalechampii Lugd. 850.*

Verbum Italum *Pulſatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS eſt plantæ genus, flore A C D roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, & calyce E F multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum G quod deinde abit in fructum ferè globoſum H K, S T, vel cylindraceum M aut ſpicatum P, cujus axi ſeu placentæ N Q multa ſemina adhæreſcunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. *Tab. 149.*

Ranunculi ſpecies ſunt

Ranunculus nemoroſus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus phragmites, luteus, nemoroſus J. B. 3. 413. Nemoroſus Ranunculus luteus Lob. Icon.* 674. Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemoroſus, foliis minoribus, eleganter inciſis, flore luteo, ſimplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phramites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemoroſa, flore majore C. B. Pin. 176. Anemone v Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemoroſus, purpureus Tabern. Icon.* 45.

Ranunculus nemoroſus, ex rubro purpureus, ij Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno, purpuraſcente. *Ranunculus ſylvarum, pleno flore purpuraſcente Cluſ. Hiſt.* 248.

Ranunculus nemoroſus flore pleno, albo, foliis cincto. *Ranunculus ſylvarum, pleno albo flore Cluſ. Hiſt.* 247.

Ranunculus nemoroſus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B. 2. 412. Anemone trifolia Dod. Pempt.* 436.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemoroſus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemoroſus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bleſ.

Ranunculus nemoroſus vel ſylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus J. B. 3. App. 857. Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon.* 669. Ranunculus folio ſubrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, ſylvaticus, major vel Caſſubicus, foliis Thoræ ſive Calthæ Breyn. Prodr. 1. 45.

Ranunculus nemoroſus, vel ſylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches* I *ſeu Thora major C. B. Pin.* 184. *Thora folio Cyclamini J. B.* 3. 650. *Phtora Valdenſium montis Baldi Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli, radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184. *Ranunculus grumoſâ radice, iij Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd.* 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin.* 309. *Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum J. B.* 3. 468.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis. *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, Graminis Parnaſſi folio H. R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin.* 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B.* 3. 782. *Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd.* 1031.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus ſaxatilis Apii folio, minor, radice tuberoſa, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab.* 124.

Ranunculus Luſitanicus, grumoſâ radice, foliis Hederæ terreſtris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.

Ranunculus paluſtris, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. *J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt.* 233.

Ranunculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato, di Candia Pona Ital. Bald.* 41.

Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunlus Luſitanicus, bullatus J. B.* 3. *App.* 867. *Ranunculus grumoſâ radice,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 238.

Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumoſâ radice* 1 *ſpecies ij. Cluſ. Hiſt.* 238. *Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſp.* 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B.* 3. *App.* 866.

Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat.* 332.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin.* 330. *Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B.* 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo, flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa,*

ticum, flore ſimplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, ſubpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, ſubpurpureo C. B. Pin.* 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, rubro C. B. Pin.* 330. *Hepatica trifolia, rubro flore Cluſ. Hiſt. ccxlviij. Trifolium hepaticum, ſive Trinitatis herba, flore rubro J. B.* 2. 390.

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida ſive argentea Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, flore niveo Paſſ.*

Ranunculus tridentatus, flore ſimplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, ſtaminibus rubris Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno C. B. Pin.* 330. *J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Cluſ. Hiſt. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici ſive pleno Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notuliſve variegatis Lugd.* 1274.

Ranunculus grumoſâ radice, flore phœniceo, minimo, ſimplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Aſiaticus grumoſâ radice J. B.* 1. 3. *App.* 863. Ranunculus Aſiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumoſâ radice, ramoſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, polyclonos ſive grumoſâ radice, ſecundus J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Aſiaticus*, πολύκλωνος, *ſive grumoſâ radice ij Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumoſâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore flavo, rubris venis diſtincto Cluſ. Cur. poſt in fol.* 26.

Ranunculus grumoſâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumoſâ radice*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumoſâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B.* 3. *App.* 864. *Ranunculus peregrinus, grumoſâ radice, iij Cluſ. Hiſt.* 242.

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore ſimplici, luteo palleſcente, ſtriis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore aureo, ſimplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumoſâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.
Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.
Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H. R. Par.
Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillonum H. R. Par.
Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo ſimplici, odoro H. R. Par.
Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſpherique ou Péone.*
Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſphérique panaché.*
Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*
Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*
Ranunculus Alepenſis, flore albo, *prolifero*, *Chermeſinis* ſtaminibus repleto Plux. Almag. Bot.
Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 181. *Ranunculus Conſtantinopolitanus, flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*
Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*
Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus *H. R. Par.*
Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*
Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, iij Cluſ. Hiſt. 243.*
Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monſtre rouge.*
Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monſtre panaché.*
Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo vireſcente H. R. Monſp.
Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.
Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.
Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.
Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*
Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.
Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophillos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B.* 314. *Ranunculus præcox, 1, Rutæ folio Cluſ. Hiſt.* 232.

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part.* 1. 311.

Ranunculus Ceratophyllus, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. *perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon.* 37.

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B.* 3. *App.* 859. *Ranunculus arvorum Lob. Icon.* 665.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumosâ radice, iiij Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part.* 1. 313.

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. R. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B.* 3. *App.* 862.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B.* 3. 416. *Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon.* 665. Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag.* 95.

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, ducis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis: Batrachium ſalutiferum Tabern. Icon.* 51.

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B.* 3. 419. *Ranunculus pratens, reptante cauliculo Lob. Icon.* 664.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B.* 3. 417. *Ranunculus bulboſus Lob. Icon.* 667.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part.* 1. 316.

Ranunculus arvenſis, annuus, hirſutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortenſis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon. 666.*

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirſutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*

Ranunculus hortenſis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenſis, repitante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon. 53.*

Ranunculus bulboſus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulboſus, major. Eyſt.*

Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 418. Ranunculus tuberoſus, flore multiplici Dod. Pempt. 431.*

Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulboſi C.B.Pin. 181. *Prodr. 95.*

Ranunculus Aſphodeli radice, Creticus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Cluſ. Hiſt. 239.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. *B. Pin. 181. Ranunculi montani 1 ſpecies 1 Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1 ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus montanus, hirſutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus 2 vel ſecundi ſpecies 1 Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, humilior, Narciſſi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narciſſi flore J. B. 3. App.* 860. *Ranunculi montani ij ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, purpuraſcente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirſutus J.B. 3. App.* 861. *Ranunculus montanus, iij Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albus flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App.* 861. *Ranunculus montanus, iiij Cluſ. Hiſt. 236.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, ſimplici flore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore ſimplici Lob. Icon.* 668.

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denſo J. B. 3. App.* 860. *Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon.* 667.

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyſt.*

Ranunculus Geranii tuberoſi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*

Ranunculus montanus, latiſſimo folio, hirſutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v Cluſ. Hiſt. 237.*

Ranunculus montanus, ſubhirſutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, ſubhirſutus, latifolius Prodr.* 95.

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginoſus, foliis Ranunculi pratenſis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96. *Ranunculus magnus valde hirſutus, flore luteo J. B.* 3. 417.

Ranunculus ſaxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus ſaxatilis, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus villoſiſſimus, Monſpeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lanuginoſus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth.* 611.

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, flore minimo J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus ſylveſtris* 1. *Dod. Pempt.* 426.

Ranunculus paluſtris, Apii folio lævis, flore purpureo C, B, Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, floribus purpureis Cord. Hiſt.* 119.

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B.* 3. 781.

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculus aquatilis omnino J. B.* 3. 781. *Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus,* τριχόφυλλον. *Col. Part.* 1. 316. Ranunculus trichophyllos

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculo ſive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B.* 3. 782. *Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & ſemine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon.* 791.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H.R. Monſp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *Buphthalmum Dodonæi, aliis Conſiligo tenuifolia J. B.* 2. 637. *Helleborus Hippocratis Tabern. Icon.* 721.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris inſtar Mentz. Pug. Tab.* 3.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & ſplendentibus Cæſalp.* 546. *Adonis Math.* 906. *Adonis ſylveſtris, flore phœniceo ejuſque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis ſylveſtris, flore pallido ejuſque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvenſis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortenſis, flore minore, atrorubente C. B. Pin.* 178. *Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B.* 3. 125. *Eranthemum Dod. Pempt.* 260.

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortenſis flore minore, lutei coloris C.B. Pin.* 178. *Adonium luteum Tabern. Icon.* 22.

Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pumilus, Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon. 51.*

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt. 428.*

Ranunculus Gramineo folio, bulboſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus anguſtifolius, bulboſus J. B 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd. 1037. Ranunculus bulboſus, Gramineus, montanus Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Gramineus, hirſutus, monanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis ſublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyreneus, albo flore Cluſ. App. Alt. Auct.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica J. B. 3. 787. Plantago paluſtris ſive aquatica Tabern. Icon. 734.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio anguſtiore, *Plantago aquatica, anguſtifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica, minor. Tabern. Icon. 374.*

Ranunculus paluſtris, Plantaginis folio, humilis & ſupinus. *Plantago aquatica, humilis, anguſtifolia & longifolia Lob. Icon. 300.*

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio anguſtiſſimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin. 194. Sagitta major J. B. 3. 790. Sagitta major Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin. 194. Sagitta J. B. 3. 789. Sagitta minor Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluſtris, folio ſagittato, anguſtiori. *Sagtta aquatica, minor, anguſtifolia C. B. Pin. 194. Sagitta minor, anguſtifolia J. B. 3. 790. Tabern. Icon. 744.*

Ranunculus longifolius, paluſtris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon. 48.*

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus piloſis Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, paluſtris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus paluſtris, ſerratus C. B. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio ſerrato Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus flammeus, Bayonenſis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, ſeminibus in capitulum ſpicatum congeſtis. *Holoſteo affinis, cauda muris C. B. Pin.* 190. *Myoſuros J. B.* 3. 512. *Cauda murina Dod. Pempt.* 112.

Ab eo genere excludi debent. *Ranunculus nemoroſus, Thalictri folio C. B. Pin.* 178. *Ranunculus nemoroſus, Muſcatellina dictus C. B. Pin.* 178. *ad Moſchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quò plurimæ ejus generis ſpecies locis aquoſis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C monophyllo & multicuſpidi, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F fere globoſum, cujus ſemina G in capitulum dolii æmulum, colliguntur. *Tab.* 150.

Filipendulæ ſpecies ſunt

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B.* 3. *Part.* 2. 189. *Dod. Pempt.* 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *& Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *quæ Pedicularia ſpecies ſunt.*

Filipendula à radicibus tuberoſis, è filo quaſi pendentibus nomen habet : differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eſt plantæ genus, flore A, B, C, roſaceo, quaternis ſcilicet petalis D plerumpue conſtante, & calycis experte : ex floris meditullio ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur ſemina G, in tenue capillamentum H quaſi plumatum deſinentia. *Tab.* 150.

Clematitis ſpecies ſunt

Clematitis ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B.* 2. 125. *Vitalba Dod. Pempt.* 404. *Herbe aux gueux.*

Clematitis ſylveſtris, latifolia, foliis non inciſis. *Clematis latifolia, integra J. B.* 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri inciſis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Cluſio J. B.* 2. 126. *Clematis altera, Bœtica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematis ſive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula ſcandens, tenuifolia, alba J. B.* 2. 127. *Flammula Dod. Pempt.* 404.

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.

Clematitis ſive Flammula ſurrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin.* 300. *Flammula altera Dod. Pempt.* 405.

Clematitis ſurrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin.* 300.

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135. *Clematis cærulea, ſerrato folio J. B.* 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital.* 175.

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, ſurrecta C. B.* 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore cæruleo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis altera Dod. Pempt.* 406.

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore, purpureo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis purpurea Tabern. Icon.* 882.

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 7.

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, ſcandens J. B.* 2. 129. *Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyſt.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitis peregrina, incarnata, plena Eyſt.*

Clematitis Hiſpanica, ſurrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Luſitanica, floſculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent; *Clematitis trifolia, flore roſeo clavato C. B. Pin.* 301. *quæ Granadillæ ſpecies eſt & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga Vitea*, quaſi diceres plantam ſarmentoſam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C monophylli & pelviformis prodeuntibus: piſtillum autem D quod ſurgit ex ejus meditullio abit in fructum E F ferè globoſum, in quo plurima ſemina G I colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ ſpecies ſunt

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B.* 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon.* 693.

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin 321. *Caryophyllata ſylveſtris Fuchſ. Hiſt.* 385.

Caryophyllata foliis Hæderæ terreſtris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv Tab. Hiſt.* 334.

Caryophyllata Virginiana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virginiana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, ſtriato J. B. 2. 398. Septentrionalium rotundifolia, papposo flore Caryophyllata Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, ſive duplici H. Edimb. *& Scot. Illuſt.* 15.

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, ſecundo primi, tertio ſecundo calyci innato Scot. Illuſt. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij Cluſ. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bleſ.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, ampliſſimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt. 137.*

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima ſpecie Pon. Bald. Ital. 203.*

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di ſeconda ſpecie Pon. Bald. Ital. 205.*

Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin. 248. Chamædris Alpina, flore Fragariæ albo J. B. 3. 290. Chamædris iij ſive montana Cluſ. Hiſt. 351.*

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò ſeminis formâ.

Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraiſier.*

FRAGARIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F modò carnoſæ, modò ſiccæ adhæreſcunt multa ſemina G. His notis addenda ſunt folia terna H ſummo pediculo I inſidentia. *Tab.* 152.

Fragariæ ſpecies ſunt

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B. 2. 394. Fragaria & Fragra Dod. Pempt. 672.*

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C.B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B. 2. 394. Fragum album Tabern. Icon. 119.*

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyſt. Capitons.*

Fragaria foliis hiſpidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag. 500.*

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæſalp. 554.*

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Geſn.*

Fragaria fructu rotundo, ſuaviſſimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirſuta, fructu rubro, moſchato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan. 97.*

Fragaria ſterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria ſylveſtris, minimè veſca ſive ſterilis Lob. Icon. 698. Fragaria non fragifera vel non veſca J. B. 2. 395.*

Fragaria ſterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, flore pleno, Botryoide Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, ſylveſtris, ſericea ſeu incana Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis ſericea, incana C. B. Pin. 327. Pentaphylli effigie Leucas quibuſdam J. B. 2. 598. incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioſcoridis Adv. 307.*

Fragaria ſterilis, incana H. R. Par.

Fragaria ſterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphylli fructu Mor. H. R. Bleſ. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monſp. App.*

Fragaria ſterilis, Alpina, anguſtifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roſeo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin. 328. Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital. 222.*

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, craſſioribus & rotundioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejuſd. Tab. 8.*

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, ſaxatile, Sabaudum Bocc. Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejuſd. Tab. 9.*

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce monophyllo & multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum G ferè globoſum, in quo multa ſemina F in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involutum E. His notis addenda ſunt folia H plura quàm terna, ſummo pediculo

diculo I inſidentia ; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii ſpecies ſunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice inciſis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hiſt.* 614.

Quinquefolium album, majus, cauleſcens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr.* 139.

Quinquefolium album, majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* 1, *majus, albo flore Cluſ. Hiſt. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Cluſ. Hiſt. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum ſive Quinquefolium vulgare, repens J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirſutum J. B.* 2. 598. *Quinquefolii iiij, flavo flore, ij ſpecies Cluſ. Hiſt. cvj.*

Quinquefolium minus, folio ſubtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio ſubtus albicante J. B.* 2. 598. *Pentaphyllon minus, luteum Anv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginoſum, luteum C.B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore,* 1 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubeſcens, flore luteo J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, ſplendens, aureo flore J. B.* 2. 598. *Quinquefolium iij, aureo flore Cluſ. Hiſt. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè ſectis, ſubtus argenteis, flore luteo J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophraſti album Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villoſius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villoſius, Pannonicum J. B.* 2. 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon ſeu Heptaphyllum albo pallidum ſeu flore ochroleuco, petalis ſingulis cordatis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadenſe, humilius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirſutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, ſerotinum Mor. H. R. Bleſ.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio ſubtus argenteo.

Quinquefolium, quaſi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C monophyllo, multifido & pelviformi ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in quo multa ſemina G in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involuta F. His notis addenda ſunt folia plura quàm terna, ſummo pediculo inſidentia.

Tormentillæ ſpecies ſunt

Tormentilla ſylveſtris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B. 2. 598. Tormentilla Dod. Pempt. 118.*

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit. 685.*

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 190.*

Tormentilla Caſſubica, major. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliis viridibus, profundè ſectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Caſſubica, minor. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliorum ſegmentis profundè inciſis, ſerratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Caſſubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda eſt *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES eſt plantæ genus, à Quinquefolio diverſum foliorum ſitu, quæ ſcilicet ſummo pediculo nequaquam inſident radiorum ordine, ſed alio quovis modo diſponuntur.

Pentaphylloidis ſpecies ſunt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin. 326. Quinquefolium v, fragiferum Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides ſupinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin. 326. Petaphyllon ſupinum quorumdam, Potentillæ facie Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, ſeu Potentilla. *Potentilla ſeu Argentina J. B. 2. 398. Argentina Dod. Pempt. 600.*

Pentaphylloides rectum, fruticoſum, Eboracenſe Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticoſum Raii Cat. Plant. Angl. Edit. 1677.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum. *Quinquefolium paluſtre, rubrum C. B. Pin. 326. Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B. 2. 398. Quinquefolium paluſtre ſive aquaticum Tabern. Icon. 122.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum, foliis craſſioribus & villoſis. *Pentaphyl-*

lum paluſtre, rubrum, craſſis & villoſis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytogr. 212. *fig.* 2.
Pentaphylloides, quaſi planta ad Pentaphyllum, ſive Quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Chriſtophoriana.

CRISTOPHORIANA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, ſeu baccam ut plurimùm ovatam ſeminibuſque fœtam F gemino ordine non rarò ſibi adhæreſcentibus E. Tab. 154.

Chriſtophorianæ ſpecies ſunt

Chriſtophoriana vulgaris, noſtras, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemoſum, an Actæa Plinio C. B. Pin.* 183. *Chriſtophoriana Dod. Pempt.* 402.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis niveis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn.* 77.

Chriſtophoriana Americana, racemoſa, baccis rubris, longo pediculo inſidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda eſt, *Chriſtophoriana Canadenſis, racemoſa & ramoſa Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 8. *Panaces καρπιμον, ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

Chriſtophoriana, quaſi Planta Sancti Chriſtophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ſeu baccam ferè globoſam, mollem, ſeminibuſque fœtam F in orbem poſitis E. Tab. 154.

Phytolaccæ ſpecies ſunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemoſum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat.* 347.

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φυτὸν, *Planta* & *Lacca*, quaſi diceres Plantam ex qua color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, calyci B inſidentibus, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D ferè globoſam, ſucculentam, ſeminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ ſpecies unicam novi.

Aralia Canadenſis. *Panaces κάρπιμον, ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

GENUS IV.

Aſparagus. *Aſperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, ſenis plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum mollem, ſeu baccam D ferè globoſam, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda ſunt folia tenuia.

Aſparagi ſpecies ſunt

Aſparagus ſativa C.B.Pin.489. *Aſparagus hortenſis, & pratenſis J.B.* 3. 725. *Aſparagus hortenſis Dod. Pempt.* 703.

Aſparagus ſylveſtris, tenuiſſimo folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus ſylveſtris Math.* 478.

Aſparagus maritimus, craſſiore folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus marinus Cluſ. Hiſt. clxxix J. B.* 3. 726.

Aſparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Cluſ. Hiſt. clxxvij.*

Aſparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor ſpinis ad eundem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, ſpinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Aſparagus aculeatus, maximus, ſarmentoſus, Zeylanicus H. L. Bat.

Aſparagus Hiſpanicus, aculeis craſſioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B ut plurimùm fimbriatis in orbem poſitis & calyci C inſidenti-

bus conſtante, qui calyx deinde abit in ſemen plerumque oblongum D.

Cuminoidis ſpeciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum ſylveſtre, capitulis globoſis C. B. Pin.* 146. *Cuminum ſylveſtre, primum, valde odoratum, globuloſum J. B.* 3. *Part.* 2. 23. *Cuminum ſylveſtre Dod. Pempt.* 300.

Cuminoides, quaſi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA eſt plantæ genus, flore A ex duobus petalis B calyci C etiam bifolio inſidentibus conſtante: calyx autem abit in fructum D pyriformem, in duo loculamenta E plerumque diviſum, ſemine fœta F ut plurimùm oblongo. *Tab.* 155.

Circææ ſpecies ſunt

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circæa dicta, major C. B. Pin.* 168. *Ocimaſtrum verrucarium J. B.* 2. 977.

Circæa Canadenſis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin.* 168.

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus. Calyx autem abit in fructum D plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero ſemine G oblongo ut plurimùm fœtum E F. *Tab.* 155.

Agrimoniæ ſpecies ſunt

Agrimonia officinarum. *Agrimonia ſeu Eupatorium J. B.* 2. 398. *Eupatorium veterum ſive Agrimonia C. B. Pin.* 321. *Agrimonia ſive Eupatorium Dod. Pempt.* 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin.* 321.

Agrimonia Santonenſis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonenſe ſeu Bleſenſe, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 614.

GENUS VI.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C prodeuntibus. Flos autem D ſimul & calyx alio calyce E F infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C abit in fructum G ovato, acuminatum altero calyce F involutum, ſemine fœtum H plerumque ſingulari I. *Tab.* 155.

Agrimonoidis ſpeciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ ſimilis C. B. Pin.* 321.

Agrimonoides, quaſi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156. ONAGRA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus, è cujus ſuperiori parte quæ fiſtuloſa eſt, ſurgit piſtillum D, inferiori E in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G dehiſcentem, & in quatuor loculamenta H diviſum, ſeminibus fœtum K ut plurimùm angulatis, placentæ I affixis.

Onagræ ſpecies ſunt

Onagra latifolia. *Lyſimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lyſimachia corniculata non papposa, Virginiana, major, flore ſulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lyſimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra anguſtifolia. *Lyſimachia anguſtifolia, Canadenſis, corniculata H. R. Par. Lyſimachia corniculata, lutea, Canadenſis, minor, ſeu anguſtifolia Mor. H. R. Bleſ.*

Onagra anguſtifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, *folio Betonicæ*, fructu hiſpido Plum.

Onagra Americana, *foliis Perſicariæ* amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, *foliis Perſicariæ* anguſtioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, fruteſcens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157. CHAMÆNERION eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem poſitis conſtante: Ex cujus meditullio ſurgit piſtillum H non rarò quadrifariam dehiſcens I K. Calyx autem D E cylindriformis quatuor foliis F G ut plurimùm inſtructus abit in fructum L in quatuor loculamenta M diviſum, quadrifariam etiam apice dehiſcentem N, multo ſemine fœtum P pappis inſtructo Q, placentæ O affixo quatuor alis ſeu diſſepimentis donatæ.

Chamænerii ſpecies ſunt

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lyſimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſpecioſa quibuſdam, Onagra dicta ſiliquoſa J. B.* 2. 906. *Onagra Lugd.* 865.

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lyſimachia Camænerion dicta, Alpina C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lyſimachia Camænerion dicta, anguſtifolia C. B. Pin.* 245. *Pſeudolyſimachium purpureum, minus Dod. Pempt.* 85. *Lyſimachia ſiliquoſa, ſpecioſa, anguſtifolia J. B.* 2. 907.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa* 1 *Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore purpureo C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, majore flore purpureo J. B.* 905.

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore minore J. B.* 2. 906. *Lyſimachia ſiliquoſa, ij Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C.* B. *Pin.* 245.

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part.* 2. 22. *Tab.* 5.

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpina, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part.* 2. 32. *Tab.* 16.

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana, Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab.* 108.

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin.* 245. *Pſeudolyſimachium purpureum*, 1 *Dod. Pempt.* 85.

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia minor Tabern. Icon.* 854.

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra minor, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſtifolia C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon.* 856.

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt.* 862.

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*, quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, roſaceo, umbellato.

Tab. 158. FLOS polypetalos, roſaceus A qui plurimis petalis B in orbem poſitis conſtat, UMBELLATUS dicitur, ſi ejus calyx C abeat in fructum E ex duobus ſeminibus D D compoſitum, ſibi invicem adhæreſcentibus cùm viridia ſunt, ſed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæſalpino, J. Bauhino, cæteriſque proprium eſt ut ſinguli pediculo G inſideant & in capitula quædam H colligantur, pediculis longioribus I innixa, quæ demum ex eodem orta faſtigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres ſolem à vultu arcere ſolent) adinſtar diſponantur K. Figuræ M & L ſemina quæ his floribus ſuccedunt, eodem Hiſt. 406. ordine digeſta exhibent. Clariſſ. Raius, in cujus ſum opinione, *circinationem* hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò neceſſaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipſo flore roſaceo, ſive circinato, ſive aliter diſpoſito, modo ejus calyx abeat in duo ſemina.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina exigua & ſtriata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E E compoſitum, exiguis I, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia F oblonga & anguſta, coſtæ G per conjugationes innaſcentia, ultimo impari claudente.

Ammeos ſpecies ſunt.

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, ſemine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt. 301.*

Ammi

Ammi majus, foliis plurimùm inciſis & nonnihil criſpis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd. 696. Eryngium arvenſe, foliis ſerræ ſimilibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Mathioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

GENUS II.

Apium. *Perſil.*

APIUM eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis D conſtante æqualibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus ſeminibus F compoſitum, exiguis G, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia in alas diviſa ſeu coſtæ ramoſæ innaſcentia. *Tab. 160.*

Apii ſpecies ſunt

Apium hortenſe ſeu Petroſelinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe multis quod vulgo Petroſelinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortenſe Dod. Pempt. 694.*

Apium vel Petroſelinum criſpum C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe multis, quod vulgo Petroſelinum, palato gratum, criſpum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium criſpum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortenſe, magnum, vulgari hortenſi ſive Petroſelino vocato, ſapore idem, ſive Anglicanum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium ſive Petroſelinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petroſelinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Perſil de Macedoine.*

Apium Luſitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapſiæ facie. *Seſeli Pyrenaicum, Thapſiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Aniſum dictum, ſemine ſuaveolente, majori. *Aniſum Herbariis, ſemine majori C. B. Pin. 159. Aniſum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Aniſum vulgare Cluſ. Hiſt. ccij. Anis.*

Apium Aniſum dictum, ſemine ſuaveolente, minori. *Aniſum Herbariis, ſemine minori C. B. Pin. 159.*

Apium paluſtre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 1. 100. Eleoſelinum Dod. Pempt. 695. Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum ſive Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium paluſtre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio ſeu Petroſelino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Cigue*..

Tab. 160. CICUTA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E ferè globoſum, ex duobus ſeminibus F compoſitum exiguis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis.

Cicutæ ſpecies ſunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt.* 461. *J. B.* 3. *Part.* 2. 175.

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroſelino ſimilis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.* 3. *Part.* 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon.* 280.

Cicuta dicitur quòd internodiis ſit cavis & fiſtuloſis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamiſve quod interceptum eſt inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus ſeminibus F compoſitum exiguis, longiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G tenuiter laciniata, coſtæ H per conjugationes innaſcentia.

Carvi ſpecies ſunt

Carvi Cæſalp. 291. *Cuminum pratenſe, Carvi officinarum C. B. Pin.* 158. *Caros J. B.* 3. *Part.* 2. 69. *Carum Dod. Pempt.* 299.

Carvi foliis tenuiſſimis, Aſphodeli radice. *Daucus pratenſis, Millefolii paluſtris folio C. B. Pin.* 150. *Daucus pratenſis Dalechampii, folio Millefolii J. B.* 3 *Part.* 2. 9. *Daucus pratenſis Dalechampii Lugd.* 718.

Lib.19.cap.8. Carvi à Cariâ Aſiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis ſuæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum exiguis, hinc gibbis F, leviter ſtriatis, inde verò planis G.

Phellandrii ſpecies ſunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria paluſtris tenuifolia C. B. Pin.* 161. *Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B.* 3. *Part.* 2. 183.

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpuraſcente. *Meum Alpinum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin.* 148. *Muttelina Cam. Epit.* 8. *J. B.* 3. *Part.* 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocaſtanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc ſtriatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda eſt radix carnoſa & tuberoſa G, H. *Tab.* 161.

Bulbocaſtani ſpecies ſunt

Bulbocaſtanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocaſtanum J. B.* 3. *Part.* 2. 30. *Bolbocaſtanon Dod. Pempt.* 334.

Bulbocaſtanum minus, ſaxatile, Peucedani folio. *Ciminum bulboſum Col. Part.* 2. 20.

Bulbocaſtanum majus, Alpinum, Paſtinacæ folio.

Bulbocaſtanum tenuiter inciſo folio, Luſitanum V. Luſit.

Bulbocaſtanum, quaſi diceres bulbum ad Caſtaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis, & calici D inſidentibus. Is autem abit in fructum E ſubrotundum ex duobus ſeminibus F compoſitum, villis ciliorum æmulis inſtructum & cinctum G. *Tab.* 161.

Dauci ſpecies ſunt

Daucus ſativus, radice lutea. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice luteâ C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota lutea J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa Dod. Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Paſtinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bleſ.*

Daucus ſativus, radice Aurantii coloris. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edinb.*

Daucus ſativus, radice albâ. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice albâ C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota alba J. B.* 3. *Part.* 2. 64.

Daucus ſativus, radice atro-rubente. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice atro-rubente C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſativa ſive Carota rubra J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paſtinaca ſativa, rubens Dod. Pempt.* 678.

Daucus vulgaris Cluſ. Hiſt. cxcviij. *Paſtinaca tenuifolia, ſylveſtris Dioſcoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin.* 151. *Paſtinaca ſylveſtris, ſive Staphylinus Græcorum J. B.* 3. *Part.* 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Paſtinaca tenuifolia, marina, foliis obſcure virentibus & quaſi lucidis. Bot. Monſp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Paſtinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Muſ. Part. 2. 30. Tab. 20.*

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hiſpanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Paſtinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoſo echinato ſemine C. B. Pin. 153. Prodr. 80. in Math. 404. Caucalis nodoſo echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus C. B. Pin. 153. Prodr. 80. Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus albis *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162. SIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante plerumque æqualibus, in orbem poſitis & calici C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ſubrotundum, ex duobus ſeminibus E compoſitum, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G per conjugationes coſtæ H innaſcentia, ultimo impari claudente I.

Sii ſpecies ſunt

Sium ſive Apium paluſtre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*

Sium paluſtre, alterum, foliis ſerratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Paſtinaca paluſtris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvenſe ſive ſegetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac. 1018. Selinum ſegetale Park. Theat. 932.*

Sium aromaticum, Siſon officinarum. *Siſon ſive officinarum Amomum J. B. 3. Part. 2. 107. Siſon quod Amomum officinis noſtris C. B. Pin. 154. Petroſelinum Macedonicum Fuchſii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Siſarum. *Chervi.*

Tab. 163. SISARUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum, anguſtis E, hinc gibbis F & ſtriatis, inde verò planis. His notis addendæ ſunt radices H N apiformes ab uno capite G pendentes.

Siſari ſpeciem unicam novi.

Siſarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Siſarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Siſarum Dod. Pempt.* 681.

Siſarum radicis formâ differt à Bulbocaſtano, Sio & Tragoſelino.

GENUS X.

Tragoſelinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plûrimis ſcilicet petalis B conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus D, E compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis F. *Tab.* 163.

Tragoſelini ſpecies ſunt

Tragoſelinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin.* 159. *Saxifraga Hircina, major J. B.* 3. *Part.* 2. 109. *Tragoſelinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon.* 88.

Tragoſelinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin.* 159.

Tragoſelinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin.* 159. *Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguiſorbæ J. B.* 3. *Part.* 2. 111. *Tragoſelinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon.* 88.

Tragoſelinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin.* 160. *Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella criſpa Tragi J. B.* 3. *Part.* 2. 113. *Saxifraga parva Dod. Pempt.* 315.

Tragoſelinum Africanum, altiſſimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monſp. App.*

Tragoſelinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σελίνον *Selinum*: quaſi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E, F compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia ſimplicia, alternè in caulibus poſita. *Tab.* 163.

Buplevri ſpecies ſunt

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera ſive rigidior J. B.* 3. *Part.* 2. 200. *Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt.* 633.

Buplevrum folio ſubrotundo, ſive vulgatiſſimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B.* 3. *Part.* 2. 200. *Buplevrum anguſtifolium Tabern. Icon.* 872.

Buplevrum annuum, anguſtifolium Bot. Monſp. *Buplevrum anguſtifolium Dod. Pempt.* 633. *Auricula Leporis Geſn. Hiſt. Anim. Cap. de Lepo-*

re 630. *Buplevrum minus, anguſtifolium, Monſpelienſe Raii Hiſt.* 474.

Buplevrum annuum, minimum, anguſtifolium H. R. Monſp. *Perfoliata minor, anguſtifolia, Buplevri folio C.B. Pin.* 277. *Perfoliatum anguſtifolium, montanum Col. Part.* 1. 257. *Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B.* 3. *Part.* 2. 201.

Buplevrum anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J.B.* 3. *Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.

Buplevrum anguſtiſſimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatiſſima ſive arvenſis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata ſimpliciter dicta, annua vulgaris J. B.* 3. *Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 104. *Perce feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata criſpa ſeu muſcoſa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B.* 3. 198. *Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prod.* 130.

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, floſculis exiguis. *Perfoliata montana, floſculis parvis C. B. Pin.* 277.

Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, majus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia major, ſive folio anguloſo C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, medium. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 198.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, minus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minor C B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minima vel Buplevrum anguſtifolium, Pyrenaicum C. B. Pin.* 277. *Prodr. Perfoliata minor, foliis Grammeis J. B.* 3. 199.

Buplevrum arboreſcens, Salicis folio. *Seſeli Æthiopicum, Salycis folio C. B. Pin.* 161. *Seſeli Æthiopicum, fruticoſum, folio Periclymeni J. B.* 3. *Part.* 2. 197. *Seſeli Æthiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.

Buplevrum Hiſpanicum, arboreſcens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, anguſtifolium, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hiſpanicum, fructicoſum, aculeatum, Gramineo folio.

Buplevrum Luſitanicum, Gramineo, longiori & rigidiſſimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis Βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Coſta, latus*; quòd Boves
lib. 22. *cap.* 22 eâ comeſtâ rumpi exiſtimarint: unde Buplevron à Bupreſti apud Plinium non differre videtur, *& ipſum nomen*, inquit Plinius, *indicio eſt Boum certè venenum eſſe, quòd diſſilire degustata fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Bupreſtim infectum eſſe non plantam.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina anguſta, oblonga & ſatis craſſa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FŒNICULUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, pluri- *Tab. 164.*
mis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum oblongis, craſſiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis F. His notis addenda ſunt folia G in lacinias capillaceas diviſa, coſtæ H innaſcentia.

Fœniculi ſpecies ſunt

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori ſemine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, ſemine oblongo, guſtu acuto C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius Adv.* 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt.* 297.

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo ſemine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon.* 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum ſemine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon.* 67.

Fœniculum tortuoſum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seſeli Maſſilienſe, Fœniculi folio, quod Dioſcoridis cenſetur C. B. Pin.* 161. *Seſeli Maſſilienſe, folio Fœniculi craſſiore Lob. Icon.* 785.

Fœniculum ſylveſtre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin.* 148. *Meum alterum, Italicum quibuſdam J. B. 3. Part.* 2. 15. *Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon.* 778.

Fœniculum ſylveſtre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Mathioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part.* 2. 18.

Fœniculum ſylveſtre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153. *Caucalis Anglica Tabern. Icon.* 97.

Fœniculum ſylveſtre, glauco folio. *Daucus glauco folio, ſimilis Fœniculo tortuoſo J. B. 3. Part.* 2. 16.

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin.* 151. *Viſnaga J. B. 3. Part.* 2. 31. *Gingidium alterum Dod. Pempt.* 702.

Fœniculum altiſſimum, ſphærocephalon. *Hippomarathrum ſphærocephalon P. Alp. Exot.* 198.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum ſemine longiore C. B. Pin.* 146. *Cuminum ſive Cyminum ſativum J. B.* 3. 22. *Cuminum Dioſcoridis Lob. Icon.* 742.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, ſemine villoſo. *Cyminum ſive Cuminum, ſeminibus villoſis Raii Hiſt.* 433.

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin.* 159. *Ammi ſemine tenuiſſimo & odoratiſſimo J. B.* 3. *Part.* 2. 25. *Ammi perpuſillum Lob. Icon.* 725.

Fœniculum Luſitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum ſegetum V. Luſit.*

Fœniculum Luſitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin.* 159. *Ammi puſillum Cæſalp.* 286.

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini ſemine C. B. Pin.* 150. *Selinum montanum, pumilum Cluſ. Hiſt.* cc.

Fœniculum paluſtre, nimium. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd ſatum magno cum fœnore ſemen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quaſi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calici C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum, oblongis, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G tenuiſſimè laciniata, coſtæ H innaſcentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipſum appellarem, niſi Mei nomen longo uſu comprobatum eſſet.

Mei ſpeciem unicam novi,

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare ſive radix Urſina J. B.* 3. *Part.* 2. 11. *Meum Dod. Pempt.* 305.

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE eſt plantæ genus flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis BC conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E,L ex duobus ſeminibus compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G M, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos deſinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes ſpecies ſunt

Oenanthe Apii folio C.B. Pin. 162. *Oenanthe ſive Filipendula Monſpeſſulana, folio Apii J. B.* 3. *Part.* 2. 190. *Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141.

Oenanthe maritima, Apii nigriore & craſſiore folio H. R. Monſp.

Oenanthe

Oenanthe Luſitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophyli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe ſucco viroſo, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, ſucco viroſo, croceo Lob. Icon.* 730.

Oenanthe Chærophyli folio H. R. Monſp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon.* 142. *Oenanthe ſive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2.* 191.

Oenanthe ſive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe ſive Filipendula folio Rutæ Ejuſd. ibid. Filipendula paluſtris, Ruta paluſtris Tabern. Icon.* 142.

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital.* 213.

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Luſitanica, ſemine craſſiore, globoſo.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. *Tab.* 167.
Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum oblongis, craſſiuſculis, Apii ſemine majoribus, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G H alata, in partes ſatis amplas diviſa.

Angelicæ ſpecies ſunt

Angelica ſylveſtris, minor ſive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica ſylveſtris, repens, J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon.* 83.

Angelica Acadienſis, flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Liguſticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2.* 147?

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Liguſticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophraſti C. B. Pin.* 157? *Liguſticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Leviſticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laſerpitium Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratenſis, Apii folio. *Seſeli pratenſe, Silaus fortè Plinio. C. B. Pin.* 162. *Silaum quibuſdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Silaum alterum, pratenſe Dod. Pempt.* 310.

Angelica pratenſis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157. Liguſticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2.* 148.

Angelica Canadenſis, tenuifolia, Aſphodeli radice.

Angelica Canadenſis, foliis quaſi præmorſis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.

Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS V.

Aſtrantia.

Tab. 166.

ASTRANTIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, apice plerumque reflexo, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus ſeminibus H compoſitum, quæ ſingula calyptrâ F, G, I ſtriatâ criſpâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K colliguntur, coronâ cinctum L foliaceâ. Figura D calycem exhibet quorundam florum, qui ſteriles ſunt.

Aſtrantiæ ſpecies ſunt

Aſtrantia major, coronâ floris purpuraſcente. *Aſtrantia major Mor. Umb.* 7. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin.* 186. *Sanicula fœmina, quibuſdam, aliis Elleborus niger J. B.* 3. 638. *Veratrum nigrum Dioſcoridis Dod. Pempt.* 387.

Aſtrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Aſtrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin.* 286. *Helleborus minimus, Alpinus, Aſtrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant.* 9.

GENUS VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166.

CHÆROPHYLLUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante, inæqualibus & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus ſeminibus compoſitum F I roſtri avium æmulis, non ſtriatis, nunc lævibus G, nunc aſperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli ſpecies ſunt

Chærophyllum ſativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon J. B.* 3. *Part.* 2. 75. *Chærefolium Dod. Pempt.* 700.

Chærophyllum ſylveſtre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus lævibus C. B. Pin.* 160. *Myrrhis Fuchſ. Hiſt.* 525.

Chærophyllum ſyllveſtre, ſeminibus brevibus, hirſutis. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus aſperis C. B. Pin.* 160. *Myrrhis, ſylveſtris, nova, Æquicolorum Col. Part.* 1. 112.

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, ſemine villoſo. *Dauco ſecondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan.* 80.

Chærophyllum ſylveſtre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodoſa, annua, ſemine aſpero Mor. H. R. Bleſ.*

Chærophyllum à vocibus Græcis φυλλον *gaudeo*, & χαίρω *folium*, quaſi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante, inæqualibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus compoſitum E, H, I, roſtri avium æmulis, ſtriatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. *Tab. 166.*

Myrrhidis ſpecies ſunt

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno ſemine longo, ſulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt. 701.*

Myrrhis, annua, ſemine ſtriato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllum ſylveſtre C.B.Pin. 152. Anthriſcus Plinii quibuſdam, ſemine longo Cicutariæ vel Chærephylli J.B.3.Part.2.70. Cerefolium ſylveſtre, Onoſelinum Tabern.Icon.94.*

Myrrhis perennis, alba, minor, foliis hirſutis, ſemine aureo Mor.Umb.66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberoſa, nodoſa, Conyophillon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulboſa C. B. Pin. 161. Myrrhis odorata, bulboſa J. B. 3. Part. 2. 183. Myrrhis Cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, ſemine ſtriato, villoſo, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuiſſimis C. B. Pin. 150. Daucus Creticus, ſemine hirſuto J. B. 3. Part. 2. 56. Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis paluſtris, latifolia, alba. *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria alba Lugd. 789.*

Myrrhis paluſtris, latifolia, rubra. *Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra C. B. Pin. 161. Cicutaria latifolia, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 182. Cicutaria rubra Lugd. 789.*

Myrrhis montana, Daucoides, ſemine longiori.

Myrrhis annua, Luſitanica, ſemine villoſo, Paſtinacæ ſativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadenſis, Angelicæ facie. *Angelica Canadenſis, trifolia quorundam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem ſpiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ſubrotunda & craſſiuſcula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis & calici D inſidentibus. *Tab. 168.*

Is autem abit in fructum E I ferè globoſum, compoſitum ex duobus ſeminibus F, K craſſiuſculis quandoque lunatis G, H hinc gibbis, & ſtriatis L M, inde verò planis.

Smyrnii ſpecies ſunt

Smyrnium Math 773. *Hippoſelinum Theophraſti vel Smyrnium Dioſcoridis C. B. Pin. 154. Macerone quibuſdam, Smyrnium ſemine magno, nigro J. B. 3. Part. 2. 126.*

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B. 3. Part. 2. 125. Smyrnium Amani montis Dod. Pempt. 698.*

Smyrnium Luſitanicum, minus, Apii folii, *Apium Macedonicum, Luſitanicum, Luſitanorum V. Luſit. an Liguſticum alterum Belgicum, foliis ferè Abſinthii, ſemine rotundo J. B. 3. Part. 2. 147?*

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum. *Coriandre.*

Tab. 168. CORIANDRUM eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B inæqualibus & cordiformibus conſtante, quandoque verò æqualibus, in orbem poſitis & calyci D E inſidentibus. *Is autem* abit in fructum F, I, ex duobus ſeminibus compoſitum G nunc ſemiſphæricis, nunc ſphæricis K.

Coriandri ſpecies ſunt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.*

Coriandrum minus, teſticulatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B. 3. Part. 2. 91. Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* ſeu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IX.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina plana, ovata, ſatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 168. IMPERATORIA eſt plantæ genus, flore A, D roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duobus ſeminibus F, H, G planis, ferè ovatis, leviter ſtriatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I, K. His notis addenda ſunt folia alata, ſatis ampla.

Imperatoriæ ſpecies ſunt

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2. 137. Aſtrantia Dod. Pempt. 320.*

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria ſativa. *Angelica ſativa C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. Angelica major Dod. Pempt. 318. Angelique*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B. 3. Part. 2. 143. Cluſ. Hiſt. cxiv. Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria pratenſis, major. *Angelica ſylveſtris major C. B. Pin. 155. Angelica ſylveſtris, magna, vulgatior J. B. 3. Part. 2. 144. Angelica ſylveſtris Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria lucida, Canadenſis. *Angelica lucida, Canadenſis Corn. 197.*

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à ſummis viribus, quaſi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis, leviter ſtriatis, involucrum plerumque deponentibus F, G. His notis addenda ſunt folia H carnoſa, anguſta, trifariam diviſa. *Tab. 169.*

Crithmi ſpecies ſunt

Chrithmum ſive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Chrithmum ſive Fœniculum marinum, grandius, cui ſuccus luteus J. B. 3. Part. 2. 195. Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæſalpini Bocc. Rarior. Plant. 53. & 54.*

Crithmum ſive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis ſive Fœniculum marinum J. B. 3. Part. 2. 194. Crithmum marinum Dod. Pempt 705.*

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Aſteris Attici C. B. Pin. 288. Aſteris ſpecies. Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin. 288.*

GENUS III.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calycis C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, planis, ſtriatis & marginatis F. His notis addenda ſunt ex [a] Moriſono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab. 169.*

[a] *Umb. 36.*
[b] *Hiſt. 415.*

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.*

GENUS IV.

Peucedanum.

PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.*

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon. 781.*

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin. 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon. 720.*

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C.B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejuſd. 104. Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt. 696.*

Oreoſelinum pratenſe, Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2. 106.*

Oreoſelinum Africanum, Galbaniferum, fruteſcens, Aniſi folio. *Oreoſelinum Aniſoides, arboreſcens, Liguſtici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Aniſum Africanum, fruticeſcens, folio & caule rore cœruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticoſa, ſempervirens, foliis Aniſi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoſelinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σελίνον *Selinum*; quaſi diceres Selinum montanum.

Genus II.

Thyſſelinum.

Thysselinum eſt plantæ genus ab Oreoſelino diverſum ſucco lacteo.

Thyſſelini ſpecies ſunt

Thyſſelinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium ſylveſtre, lacteo ſucco turgens C. B. Pin. 153. Apium ſylveſtre Dodonæi, Thyſſelinum quorundam, Planta lacteo ſucco turgens, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.*

Thyſſelinum paluſtre. *Seſeli paluſtre, lacteſcens C. B. Pin. 162. Seſeli paluſtre, lacteſcens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 188.*

Genus III.

Paſtinaca. *Panais.*

Pastinaca eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia alata & ampla. *Tab. 170.*

Paſtinacæ ſpecies ſunt

Paſtinaca ſativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca ſativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. Elaphoboſcum ſativum Tabern. Icon. 76.*

Paſtinaca ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca Germanica, ſylveſtris, quibuſdam Elaphoboſcum J. B. 3. Part. 2. 149. Elaphoboſcum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon. 77.*

Paſtinaca ſylveſtris, altiſſima. *Panax coſtinum C. B. Pin. 156. Sphondylio vel potius Paſtinacæ Germanicæ affinis, Panax ſive Pſeudocoſtus flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. Panaces Coſtinum, Coſtum Illyricum Tabern. Icon. 81.*

Paſtinaca à paſtu vel à Paſtino.

Genus IV.

Sphondylium. *Berce.*

Sphondylium eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab. 170.*

Library of the Bombay Branch of the Royal Asiatic

poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duobus ſeminibus amplis F F, planis, ovatis, apice introrſum emarginato, ſtriatis, involucrum plerumque deponentibus, lituris nigris qua parte ſibi adhæreſcunt, notatis.

Sphondylii pecies ſunt

Sphondylium vulgare, hirſutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibuſdam ſive Branca Urſina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt.* 207.

Sphondylium vulgare, hirſutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus ſive Panax Heracleum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, ſive Heracleum C. B. Pin.* 157. *Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt.* 307.

Sphondylium criſpum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirſutum, foliis anguſtioribus C.B. Pin. 157. *Prodr.* 83.

Sphondylium foliis anguſtioribus, atro-purpureis *H. R. Monſp.*

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. *B.* Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à *Sphondyle* inſecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium

Tab. 170. TORDYLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C, D conſtante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci E inſidentibus. Is autem abit in fructum F ferè orbiculatum, ex duobus ſeminibus compoſitum G planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H facile deponentibus.

Tordylii ſpecies ſunt

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin.* 152. *Caucalis major Cluſ. Hiſt. ccj. Caucalis major Cluſio J. B.* 3. *Part.* 2. 85.

Tordylium Narbonnenſe, minus. *Seſeli Creticum, minus C. B. Pin.* 161. *Caucalis minor, pulchro ſemine, ſive Bellonii J. B.* 3. *Part.* 2. 84. *Seſeli Creticum Dod. Pempt.* 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seſeli Creticum, minimum C. B. Pin.* 161.

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Paſtinacæ latifoliæ C. B. Pin.* 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo ſemine J. B.* 3. *Part.* 2. 86. *Gingidium primum Dod. Pempt.* 702.

Tordylium Luſitanicum, Cicutæ folio, ſemine ſtriato.

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA eſt plantæ genus, flore à roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum ſæpè deponentibus F. His notis addenda ſunt folia *Fæniculi* vel Apii æmula. *Tab. 170.*

Ferulæ ſpecies ſunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, ſemine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin.* 148.

Ferula glauco folio, ſemine, lato, oblongo, quibuſdam Thapſia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad ſingulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & ſemine C. B. Pin.* 158. *Libanotis quibuſdam, flore luteo, ſemine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Aſclepium. Ferulæ facie Lob. Icon.* 783.

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio C. B. Pin.* 148. *Narthecium Theophraſti, Ferulago Gazæ Lugd.* 754.

Ferula lucida, Hiſpanica Broſſ. *Ferula Tingitana, folio latiſſimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida. Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio anguſto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior ſeu rigidis & breviſſimis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo : à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id geſtatio facilior, baculorum uſum ſenectuti præbet, à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inſerviebat; undè ſic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib. 13. c. 22.* *Lib. 14. Epig. 80.*

Inviſæ nimium pueris, gratæque magiſtris,
Clara Prometheo munere ligna ſumus.

Heſiodus enim ait, Prometheum, Jovi ſurreptum ignem in cava Ferula detuliſſe. Alibi vero Ferulas ſceptra pedagogorum appellat Martialis.

Ferulæque triſtes ſceptra pedagogorum
Ceſſent. *Lib. 10. Epig. 62.*

GENUS VII.

Thapſia.

THAPSIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum, longis, ſtriatis E, alâ cinctis ampliſſimâ F foliaceâ, utrinque introrſum plerumque emarginata. *Tab. 171.*

Thapſiæ ſpecies ſunt

Thapſia maxima, latiſſimo folio C. B. Pin. 148. *Thapſia Salmanticen-*

ſis ſive iij. Cluſii , magna , flore luteo , ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 18 Thapſia iij. Cluſ. Hiſt. cxcij.

Thapſia latifolia , villoſa C. B. Pin. 148. *Thapſia quorundam biſulca & aſpera , Cicutæ folio , flore luteo , ſemine lato , aliis Seſeli Peloponneſiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapſia Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia foliis Libanotidis , fœtidiſſima C. B. Pin 148. *Thapſia iv. Cluſ. , Tuero vocata , foliis glutinoſis , radice nigrâ foris J. B. Part. 2. 186. Thapſia iiij. Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia Apii folio , Luſitanica , fœtidiſſima , flore albo.

Thapſia tenuiore folio , Apula. *Panax Aſclepium , Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapſia ſive Turbith Garganicum , ſemine latiſſimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapſia Thalictri folio Bot. Monſp.*

Thapſia Alpina , lucida , Thalictri aut Carotæ folio , flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapſia Thalictri folio , Luſitanica , villoſa.

Lib. 4. cap. 157. Thapſia, ut ait Dioſcorides , ex eo nomen accepit, quòd in Thapſo ejuſdem nominis inſulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis , floribus umbellatis , circinatò diſpoſitis , quorum calyx abit in duo ſemina ampla & profundis ſtriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eſt plantæ genus , flore A roſaceo & umbellato , plurimis ſcilicet petalis E conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum E craſſis , longis , gibbis F & quaſi lunatis ac valdè ſtriatis. His notis addenda ſunt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ ſpecies ſunt

Cicutaria latifolia , fœtida C. B. Pin. 161. *Seſeli Peloponnenſe , Mathioli ſive Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia , fœtidiſſima , perperam Seſeli Peloponnenſe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia , tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima , fœtida , ſimilis Thapſiæ tertiæ Cluſii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. [illegible]2.*

Ab eo genere excludi debent. *Cicutaria paluſtris , latifolia , alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluſtris , latifolia , rubra. C. B. 161. Cicutaria bulboſa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis ſpecies ſunt & Cicutaria paluſtris , tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria , quaſi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS eſt plantæ genus, flore R roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E, G compoſitum ex duobus ſeminibus H oblongis, hinc gibbis, per longitudinem ſulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. *Tab.* 171.

Caucalidis ſpecies ſunt

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, latifolia, ſive Caucalis J. B.* 3. *Part.* 2. 80. *Echinophora quarta, major,* πλατύφυλλος, *purpurea Col. Part.* 1. 97.

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb.* 33.

Caucalis arvenſis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B.* 3. *Part.* 2. 79. *Echinophora* πυκνόκαρπος, *an Dioſcoridis Gingidium Col. Part.* 1. 91. *Caucalis Dod. Pempt.* 700.

Caucalis arvenſis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore ſive tenuifolia J. B.* 3. *Part.* 2.80. *Echinophora tertia,* λεπτόφυλλος, *purpurea Col. part.* 1. 97.

Caucalis Monſpeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora aſperior, alterea,* πλατύκαρπος *Col. Part.* 1. 94.

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria ſive Caucalis maritima J. B.* 3. *Part.* 2. 87. *Caucalis pumila Cluſ. Cur. poſt in fol.* 37.

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci ſylveſtris folio, echinato magno fructu Bot. Monſp. App.

Caucalis, Luſitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin.* 152. *quæ Tordylii ſpecies*; *Caucalis peregrina, ſemine rugoſo C. B. Pin.* 153. *& Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153.

GENUS III.

Liguſticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E oblongis, hinc gibbis & ſulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. *Tab.* 171.

Liguſtici ſpecies ſunt

Liguſticum quod Seſeli officinarum C. B. Pin. 162. *Seſeli ſive Siler montanum, vulgare J. B.* 3. *Part.* 2. 168. *Siler montanum Dod. Pempt.* 310.

Liguſticum ſive Siler montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 162. *Prod.* 85.

Liguſticum Pyrenaicum, ampliſſimo tenuique folio.

Liguſticum Cicutæ folio, glabrum. *Seſeli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin.* 161. *Seſeli Alpinum ſive montanum, ... uſio, folio ſplendente,*

floſculis albis J.B.3. Part. 2. 168. Seſeli 1, montanum, Pannonicum Cl. Hiſt. cxciij.

Liguſticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, ſive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Liguſticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edinb. App. Liguſticum humilius, Scoticum à maritimis, ſeu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seſeli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Liguſticum Ferulæ folio.

Liguſticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Liguſticum (ut ait Dioſcorides) plurimùm in Liguria naſcitur, unde & nomen traxit, in monte ſcilicet Appennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laſerpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum criſpis N, inde verò planis.

Laſerpitii ſpecies ſunt

Laſerpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laſerpitium è regione Maſſiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laſerpitium è regione Maſſiliæ repertum Adv. 313.*

Laſerpitium anguſtiſſimo & oblongo folio. *Laſerpitio Lobellii ſimilis, anguſtifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laſerpitium fœtidum, folio fragili & anguloſo H. R. Par.

Laſerpitium Selinoides, ſemine criſpo. *Laſerpitium foliis anguſtioribus, ſaturatè virentibus, & lucentibus, ſemine criſpo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium anguſtifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium latifolium, non ſinuatum.

Laſerpitium anguſtifolium, non ſinuatum H. R. Par. *Laſerpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim diſpoſitis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium Daucoïdes, Prutenicum, viſcoſo ſemine Breyn. Cent. 1. 167.

Laſerpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera ſive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophraſti quorumdam ſive Seſeli Æthiopicum, Mathiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seſeli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laſerpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laſerpitium foliis amplioribus, ſemine criſpo. *Libanotide Theopraſti quorundam valde ſimilis, Coſtus amara dicta, ſemine criſpo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laſerpitium humilius, paludapii folio, flore purpuraſcente.
Laſerpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophraſti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*
Laſerpitium exoticum, lobis longiſſimis integris, Ammeos quorundam diviſuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

Sectio VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina cortice fungoſo obducta.

Genus I.

Cachrys. *Armarinte.*

Cachrys eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. *Tab. 172.* Is autem abit in fructum E, M compoſitum ex duabus partibus F G, N O ſemi-ovatis, fungoſis, nunc lævibus E, nunc ſtriatis & aſperis M, ſemine fœtis H I grani Hordei æmulo L.

Cachryos ſpecies ſunt

Cachrys ſemine fungoſo, lævi, foliis Feruſaceis Mor. Umb. 62.
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, majore, foliis Peucedani anguſtis Mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibuſdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, ſemine anguloſo C. B. Pin. 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Roſmarinum Cam. Epit. 544.*
Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.
Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, ſemine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina in caudam longam deſinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duabus partibus F G, acum referentibus H, ſemine fœtis I.

Scandicis ſpecies ſunt

Scandix ſemine roſtrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten Veneris Dod. Pempt.* 701.

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr.* 78. *Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2.* 74.

Scandix Cretica, minor C. B. Pin. 152. *Scandix ſemine roſtrato, Italica C. B. Prodr. 78. Pecten Veneris tenuiſſimè diſſectis foliis, Anthriſcus Caſabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Aniſomaratrum Col. Part.* 1. 90.

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin.* 152. quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis, floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173. SANICULA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum F ex duobus ſeminibus compoſitum, hinc gibbis H & echinatis, inde verò planis G. Ex floribus nonnulli ſæpè ſteriles ſunt E.

Saniculæ ſpecies ſunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchſii, ſive Diapenſia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt.* 140.

Sanicula Canadenſis, altiſſimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt [illegible]

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon Roland.*

ERYNGIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante, in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E I compoſitum ex duobus ſeminibus F H nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K & grani Tritici æmulis. His notis addenda eſt foliorum corona ad baſim capituli florum poſita. *Tab. 173.*

Eryngii ſpecies ſunt

Eryngium maritimum C. B.Pin. 386. *Eryngium marinum J. B.* 3. 86. *Dod. Pempt.* 730.

Eryngium maritimum, Luſitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B.* 3. 85. *Eryngium campeſtre Dod. Pempt.* 730.

Eryngium Luſitanicum, latifolium, vulgari ſimile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipſaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B.* 3. 88. *Eryngium planum Mathioli Dod. Pempt.* 732.

Eryngium Alpinum, ſpinis horridum, Dipſaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J.B.*3.88. *Eryngium ſpurium* 1, *Dod. Pempt.* 732.

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi palleſcente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi palleſcente, flore albo Cluſ. Hiſt.* clviij.

Eryngium ex ſemine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethyſtinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B.* 3. 86. *Eryngium totum cæruleum Eyſt.*

Eryngium Alpinum, Amethyſtinum, capitulo majore, palleſcente.

Eryngium Amethyſtinum, Luſitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium puſillum, planum J. B.* 3. 87. *Eryngium puſillum, planum, Moutoni Cluſ. Hiſt.* clviij.

Eryngium montanum, pumillum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumillum J. B.* 3. 87. *Eryngium pumillum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt.* clix.

Eryngium capitulis Pſyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, paluſtre, odoratum V. Luſit.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, erectum, Pſyllii capitulo.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, corniculatum.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, humi fuſum.

Ab eo genere excludi debent: *Eryngium arvenſe, f*[illegible]*s ſerræ ſimilibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus; & Ery*[illegible]*um montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *ad C nicu*[illegible]*ocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis, & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis & ſemi-orbiculatis.

Hydrocotyles ſpecies ſunt

Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *Cotyledon aquatica J. B.* 3. 781. *Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon.* 387.

Hydrocotyle Zeylanica, Aſari folio. *Aſarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, paluſtris, repens, Hederæ terreſtris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Coraſſavica, Nymphæa minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam naſcentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quaſi diceretur Cotyledon aquatica, ſeu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem poſitis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipſo Caryophyllo obſervare eſt; qua in re à Flore Roſaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet*.

CARYOPHYLLUS eſt plantæ genus, flore A, B plurimis petalis C conſtante in orbem poſitis, ex calyce D cylindraceo & membranaceo, ad exortum ſquamato L emergentibus. Piſtillum autem E ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum F cylindraceum pariter, apice dehiſcentem G, calyce ipſo involutum K, ſeminibus fœtum I planis & quaſi foliaceis, placentæ H affixis. *Tab. 174.*

Caryophylli ſpecies ſunt

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyſt.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis aſperſo Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore mixto, carneo, corniculis quibuſdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore vario in diverſis foliis ſcarlatino: dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminum tribus niveis in medio *Bry.*

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B.* 3. 327. *Caryophyllus multiplex Lob. Icon.* 441.

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*

Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*

Caryophyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis, Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis pur[illegible]ro-violaceis diſtinctus Su[illegible]ert.

Caryophyllus minia[illegible]s, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno [illegible]e, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno fl[illegible], Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*

pleno flore, Sileſiacus, miniacus Cluſ. Hiſt. 286. *Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B.* 3. 327.
Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.
Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*
Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-palleſcente H. R. Par.
Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.
Carophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus ſylveſtris, minor, vulgatior Lob. Icon.* 440.
Caryophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore, pallidè purpuraſcente vel incarnato C. B. Pin. 208.
Caryophyllus ſimplex, hortenſis, verſicolor Eyſt.
Caryophyllus major, ſylveſtris, variegatus Eyſt.
Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro ſtriatus, verſicolor, peramænus Lob. Icon.* 442.
Caryophyllus ſupinus, flore pleno, rubro, argenteis micis aſperſo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Cluſ. Hiſt.* 285.
Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæus flos, folio tenuiſſimè diſſecto, flore pleno, purpuraſcente J. B.* 3. 331. *Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon.* 442.
Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyſt.
Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, tenuiſſimè diſſecta ſive Caryophyllæa ſuperba, elatior, vulgaris J. B.* 3. 330. *Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obſoletâ cincta Lob. Icon.* 450. *Mignardiſe.*
Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, carneo C. B. Pin. 210.
Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon.* 286.
Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B.* 3. 331. *Superba major, flore albo Lob. Icon.* 449.
Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo C. B. Pin. 210. *Superba Auſtriaca Cluſii Lob. Icon.* 451.
Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo, candido C. B. Pin. 210.
Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore laciniato, ſtaminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B.* 3. 332. *Caryophyllus ſylveſtris, v Cluſ. Hiſt.* 283.
Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, ſine corniculis, rubro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro J. B.* 3. 328. *Caryophyllus ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro Lob. Icon.* 443.
Caryophyllus arboreſcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr.* 104. *Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus ſylveſtris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus ſimplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore, pallido, ſuave-rubente Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus ſimplex, minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis aſperſa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore ſimplici, micis aureis aſperſo Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, ſupinus, maculis aureis argenteiſve aſperſus Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, anguſtifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon. 283.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus minor Cartuſianorum, iij Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multifera Suvert.*

Caryophyllus barbatus, flore roſeo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & ſeparatim diſpoſitis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, ſimplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthuſianorum, 1. Tabern. Icon. 285.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, diverſicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333. Flos Armerius, variegatus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, anguſtiore calyculo, foliis faſtigiatis cincto, ſuaverubente flore Lobelii, & Armerius ſimplex, flos Pannonicus Cluſii J. B. 3. 333. Armeria altera, ſuaverubente flore, ſed anguſtiore calyculo, foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon. 448.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore lactei candoris, maculis aſperſo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore purpuraſcente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpuraſcentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, ſylveſtris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, anguſtifolia Dalechampii J. B. 3. 345. Armeria ſylveſtris, altera, calyculo foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, ſquamoſa, ſolveſtris J. B. 3. 335. Armeria prolifera Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore ſingulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo, flore C. B. Pin.* 209. *Caryophyllus ſylveſtris, minimus Tabern. Icon.* 290.

Caryophyllus ſylveſtris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllus ſylveſtris, vulgatiſſimus J. B. 3. 334. Caryophyllus montanus, 1 Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis, ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus ſylveſtris, vulgaris, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon.* 288.

Caryophyllus ſylveſtris, flore magno, inodoro hirſuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllaus ſylveſtris, ij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B. 3. 328. Caryophyllaus ſylveſtris, 1 Cluſ. Hiſt.* 282.

Caryophyllus ſylveſtris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllaus iiij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro cæruleus Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, ſine corniculis J. B. 3.* 332.

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, ſive Tunica minima J. B. 3. 337. Tunica minima Lugd.* 1191.

Caryophyllus ſylveſtris, calidarum regionum. *Caryophylli flores ſylveſtres Cam. Epit.* 351.

Caryophyllus Alpinus, flore roſeo, Umbilico vireſcente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS eſt plantæ genus, flore A, C caryophyllæo plurimis ſcilicet petalis B D conſtante, in orbem poſitis, plerumque cordiformibus (duobus aut *Tab. 175.*

tribus foliolis E F donatis, corollam G H effigiantibus) ex calyce tubulato I emergentibus. Piſtillum autem K ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem MQ, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem, ſeminibus fœtum N R ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt.* 178.

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore miniato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus miniatus J. B.* 3. 344. *Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B.* 3. 340. *Lychnis coronaria Dod. Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B.* 3. 341. *Lychnis altera, rubra Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album multis J. B.* 3. 344. *Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B.* 3. 343. *Ociſtimatrum multiflorum Tabern. Icon.* 300.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon.* 263.

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis ſylveſtris ſive aquatica, purpurea, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B.* 3. 343. *Ocimaſtrum rubrum Tabern. Icon.* 299.

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, multiflora Lob. Icon.* 336.

Lychnis purpurea, ſimplex, folio rotundiori, ſupina, præcox.

Lychnis ſegetum, major C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium J. B.* 3. 341. *Nigellaſtrum Dod. Pempt.* 173.

Lychnis ſegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo Eyſt.*

Lychnis ſegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella ſylveſtris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis ſegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt.* 104. *J. B.* 3. 357.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B.* 3. 356. *Been album ſive Polemonium Dod. Pempt.* 172.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 205.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver ſpumeum, anguſtifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Lychnis ſylveſtris, ſive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirſuto, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon.* 337. *Lychnis marina, Anglicana J. B.* 3. 357.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia, Behen albo ſimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, ſimilis planta, ſempervirens J. B.* 3. 357. *Ocimaſtrum fruticoſum Cam. Hort. Icon.* xxxiij. *Saponaria fruteſcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant.* 58. *Saponaria altera, fruticoſior ex Sicilia Cæſalp.* 256.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia Behen albo ſimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum J. B.* 3. 344. *Ocimoides noctiflorum Cam. Hort.* xxxiij.

Lychnis noctiflora, anguſtifolia, odorata. *Lichnide viſcoſa, peregrina, noctiflora, odorata Zan.* 127.

Lychnis montana, viſcoſa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Geſneri J. B.* 3. 351. *Lychnis ſylveſtris, ix Cluſ. Hiſt.* 291. *Lychnis ſylveſtris Tabern. Icon.* 293.

Lychnis quæ Ocimoides minus ſive album Lugd. 683.

Lychnis viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam, Lychnidis viſcida genus J. B.* 355. *Lychnis ſylveſtris, 1 Cluſ.* 288.

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Beſl. Gazophyl.

Lychnis viſcoſa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muſcipula flore albo Eyſt.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, 2, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294. Lychnis viſcoſa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis & florum petalis anguſtioribus Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, foliis brevi lanugine aſperſis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, è ſemine nata 1 Cluſ. Hiſt. 293.*

Lychnis viſcoſa, foliis lanuginoſis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris 3, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, majuſculo, quæ ſterilis C. B. Pin. 206. *Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minore & ſeminifera C. B. Pin. 206. *Seſamoides magnum, Salmanticum Cluſ. Hiſt. 295.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muſcoſo, capillaceo Mor. H. R. Bleſ. Otites, Lychnidis ſylveſtris genus Tabern. Icon.* 820.

Lychnis auriculæ Urſi facie C. B. Pin. 206. *Viſcago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis ſylveſtris, latifolia Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris, Lanugine caneſcens, flore majuſculo, rubeſcente Cluſio 5. J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, v Cluſ. Hiſt. 289.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vj Cluſ. Hiſt. 290.*

Lychnis ſylveſtris, quæ Saponaria vulgò. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*

Lychnis ſeu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibuſdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſive Flos cuculi C.B. Pin. 610. Armerius ſylveſtris Dod. Pempt. 177.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſuaverubente.

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, albo. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici ſive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Cluſ. Hiſt. 293.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenſis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis ſylveſtris, latifolia, caliculis turgidis, ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipula major, calyce turgido, ventrioſo J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, tertia Cluſii caliculis ſtriatis Lob. Icon.* 339.

Lychnis ſylveſtris, anguſtifolia, caliculis turgidis, ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipulæ majori calyce ventrioſo ſimilis J. B.* 3. 350. *Lychnis ſylveſtris, altera, incana, caliculis ſtriatis Lob. Icon.* 338.

Lychnis ſupina, Sicula, calyce ampliſſimo, ſtriato. *Lychnis ſpecioſiſſima, flore æquatè purpureo, granatina ſeu ſaturnatè rubrâ nubeculâ permedium ſegmentato H. Cathol.*

Lychnis ſylveſtris, pluribus foliis ſimul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, viij. Cluſ. Hiſt.* 290. *Lychnis ſylveſtris, foliis anguſtis & pluribus ex geniculis ſingulis, Cluſio 1. in Hiſp.* 8. *in Poſt. J. B.* 3. 348.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, iiij. Cluſ. Hiſt.* 289. *Odontidi ſive flori cuculi affinis, Lychnis ſylveſtris* 1. *Cluſii Pan.* 4. *Hiſt. J. B.* 3. 348.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa anguſtifolia, alba, H. Edinb.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muſcipula viſcaria ſive Lychnidis ſpecies J. B.* 3. 349. *Lychnis ſylveſtris, iij. Cluſ. Hiſt.* 289.

Lychnis hirta, anguſtifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B.* 3. 352. *Lychnis ſylveſtris, vij. Cretica Cluſ. Hiſt.* 290.

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibuſdam J. B.* 3. 344. *Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon.* 341.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive Muſcus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muſcus Alpinus, flore inſigni, dilutè rubente J. B.* 3. 768. *Ocimoide moſcoſo, Alpino Pon. Ital. Bald.* 199.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive Muſcus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens, ſtrictiſſimis longis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hiſpida, noctiflora Bot. Monſp. App.

Lychnis viſcoſa, foliis inferioribus Bellidi minori ſimilibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monſp.

Lychnis ſylveſtris, minima, flore muſcoſo Bot. Monſp. *Lychnis viſcoſa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, annua, flore minore, carneo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepenſis, annua, foliis parum hirtis & anguſtis, floſculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus inſiſtentibus, capſulis ferè rotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capſulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 542.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſpicâ reflexâ Bot. Monſp. *Lychnis ſylveſtris, altera Monſpelienſium, ſpicâ nutante H. R. Par.*

Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirſuta, flore eleganter variegato Raii Hiſt. 997.*

Lychnis ſylveſtris, fugaci flore H. R. Par.

Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.

Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, anguſto, Meſſanenſis Raii Hiſt. 995.

Lychnis flore albo, minimo Raii Hiſt. 996.

Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, anguſto Raii Hiſt. 997.

Lychnis minor, ſaxifraga Plux. Almag. Bot. *Caryophyllus ſaxifragus C. B. Pin. 211. Saxifraga antiquorum quibuſdam J. B. 3. 338. Saxifraga magna Mathioli & Italorum Lob. Icon. 428. Saxifrage ordinaire, ou Caſſepierre.*

Lychnis ſaxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Auricula muris Alpina, glabra, ſive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima ſpecies, flore albo J. B. 3. 360.*

Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, floſculis albis, an Condiſi Arabum C. B. Pin. 206. Lanaria ſive Struthium Dioſcoridis Imperato J. B. 3. 347. Struthio di Dioſcoride, Radicetta, Herba lanaria de noſtrati Imper. 661.*

Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, perampla radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holoſtei flore Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis diſtincto. *Betonica ſive Tunica animæ ſimilis planta J. B. 3. 338.*

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.

Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lichnis Æthiopica, noctiflora, Spicæ foliis Breyn. Faſcic.*

Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoſo.

Lychnis maritima, annua, Hiſpanica, Salicis folio.

Lychnis Hiſpanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoſo flore Barr. Icon.*

Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.

Lychnis minima, ſaxatilis, umbellata, Holoſtii folio, caule nudo.

Lychnis Hiſpanica, Valerianæ rubræ folio, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, Gadenſis, anguſtifolia.

Lychnis Luſitanica, paluſtris, folliculo ſtriato.

Lychnis Luſitanica, montana, glutinoſa, fœtida.

Lychnis Hiſpanica, capillaceo folio.

Lychnis pumila, ſaxatilis Juniperifolio.

Lychnis corniculata, minor ſive anguſtifolia, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corſica Bocc. Muſ. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce ſimplici, ad exortum non ſquamato, ſemine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare ſolet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & ſemine foliaceo, ſed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS eſt plantæ genus, flore A, B caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis C conſtante, in orbem poſitis, ex calyce D membranaceo emergentibus. Piſtillum autem E ex eodem calyce ſurgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, ſeu baccam F ſeminibus fœtam G, H, plerumque reniformibus I. *Tab. 176.*

Cucubali ſpeciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alſine ſcandens, baccifera C. B. Pin.* 250. *Cucubalum quibuſdam, vel Alſine Baccifera J. B.* 2. 175.

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM eſt plantæ genus, flore A caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis, ex calyce C polyphyllo & quaſi tubulato emergentibus. Piſtillum autem D ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in fructum E ferè globoſum, plerumque acuminatum, ex pluribus capſulis compoſitum F, G introrſum dehiſcentibus, ſemine fœtis H, I plano, ferè ovato, hinc obtuſo, inde verò ut plurimùm acuto. *Tab. 176.*

Lini ſpecies ſunt

Linum ſativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B.* 3. 450. *Linum ſativum vulgare, cæruleum Lob. Icon.* 412.
Linum ſativum, latifolium, Africanum, fructu majori.
Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.
Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.
Linum arvenſe C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, ſativum planè referens J. B.* 3. 452. *Sylveſtre Linum Trag.* 354.
Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore cæruleo J. B.* 3. 453. *Linum ſylveſtre,* 1. *latifolium Cluſ. Hiſt.* 317.
Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, lanuginoſum, flore candido, purpureis lineis ſtriato J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre, latifolium, ij Cluſ. Hiſt.* 317.
Linum fruticoſum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre, 7. fruticoſum Cluſ. Hiſt. 319.
Linum ſylveſtre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre, iij. latifolium Cluſ. Hiſt. 317.*
Linum ſylveſtre, luteum, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B. 2. 817. Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon.* 414.
Linum luteum, ad ſingula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium Col. Part.* 2. 80.
Linum fruticoſum, ſubflavum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, ſubflavum Prodr.* 107.
Linum ſylveſtre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot.* 18.
Linum ſylveſtre, minus, luteum annuum, folio latiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.
Linum ſylveſtre, minus, luteum annuum, folio anguſtiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.
Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonenſe J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre Dod. Pempt.* 534.
Linum ſylveſtre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monſp.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, floribus albis Lob. Icon.* 414.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo, lineis purpureis diſtincto C. B. Pin. 214.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini ſylveſtris, v. anguſtifolii aliud genus Cluſ. Hiſt.* 318.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B.* 3. 453. *Linum ſylveſtre, vj. anguſtifolium Cluſ. Hiſt.* 318.
Linum, anguſtifolium, album, ramuſculis per terram ſparſis H. R. Par.
Linum ſylveſtre, anguſtis & denſioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon.* 413.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, ij. Tabern. Icon.* 822.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.
Linum pratenſe, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alſine verna, glabra, floſculis albis vel potius Linum minimum J. B.* 3. 455.
Linum foliis aſperis, umbellatum, luteum Bot. Monſp. 164. *Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin.* 259. *Paſſerina Lobelii J. B.* 3. 454.
Linum Luſitanicum, luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis.
Linum anguſtifolium, fruticoſum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.
Linum Luſitanicum, capillaceo folio.
Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum collecto, calyce communi ſquamato K donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F, H oblongum, calyce G ceu capſulâ involutum. *Tab. 177.*

Statices ſpecies ſunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B, L plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes. *Tab. 177.*

Limonii ſpecies ſunt

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valeriana rubra ſimilis pro Limonio miſſa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, ſerotinum, Narbonenſe H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonenſe, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Cluſ. Hiſt. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Aſplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibuſdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticoſum, hirſutum Bocc. Rarior. Plant. 25.

Limonium fruticoſum, glabrum. *Limonium fruticoſum Bot. Monſp. App.*

Limonium reticulatum, ſupinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Bocc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. Monſp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Luſitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Luſitanicum, Auriculæ Urſi folio.

Limonium maritimum, villoſis foliis, Luſitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Luſit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus criſpis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Broſſ. *Limonium Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio. Limonium ſine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignoſum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hiſpanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Luſit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hiſpanicum, articulatum & cæſium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ ſerie diſponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colliguntur calyce communi donatum.

Lib. 4. cap. 16. Limonium à voce Græca λειμών *Pratum*: naſcitur enim (ut ait Dioſcorides) in pratis & paluſtribus locis.

CLASSIS IX.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Hinc autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quòd maxima eorum pars ad Lilii formam quodammodo accedat, ſed quòd fructum poſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Aſfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A, B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G triangularibus.

Aſphodeli ſpecies ſunt

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus 1 Cluſ. Hiſt.* 196.

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus ij. Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B. 2. 632. Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Aſphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minimus, albus J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App.* 1. *cclviij.*

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Aſfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt

Lilio-Aſphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio Aſphodelus quorundum, flore luteo J. B.* 2. 700. *Lis-Aſphodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 412.

Lilio-Aſphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 701.

Lilio Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes; flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A, B, C liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum D, E, quod deinde abit in fructum F, I ſubrotundum, ferè trigonum, in terna loculamenta G diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K,

Hyacinthi ſpecies ſunt

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major C.B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.
Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*
Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.
Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.
Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.
Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.
Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1 cclvij. J. B. 2. 588.*
Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*
Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.
Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*
Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*
Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 19.*
Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.
Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*
Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*
Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-ruebus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.
Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.
Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.
Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacintkus Orientalis, albore ſplendido H. R. Par. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyſt.*.

Hyacinthus Orientalis, brumalis flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon.* 106.

Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.

Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magno ducis Hetruriæ H. R. Par.

Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθὴς alter Cluſ. Hiſt.* 175.

Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobæus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous.*

Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Cluſ. Hiſt.* 174.

Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.

Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοφόρῳ caule Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C.B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinphus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Part. 2. App.* 510.

Hyacintus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, *flore cæruleo, pleno C. B. Pin.* 45.
Hyacinthus Orientalis, *flore ſubcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.*
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidiſſimus, pleno flore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roſeus, Italicus dictus, multiplici flore candidiſſimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, *flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.*
Hyacinthus Orientalis, *Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.*
Hyacinthus Indicus, tuberoſus, flore *Hyacinthi Orientalis C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Indicus, tuberoſâ radice Cluſ. Hiſt.* 176. *J. B.* 2. 588.
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muſcari.

MUSCARI eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoſo & in ſex partes ſecto : ex cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D plerumque triangularem, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis F. *Tab.* 180.

Muſcari ſpecies ſunt

Muſcari arvenſe, latifolium, purpuraſcens. *Hyacinthus comoſus, major, purpureus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus maximus, botryoides, comâ ceruleâ J.B.* 2. 574. *Hyacinthus comoſus, ſpurius, tertius Dod. Pempt.* 218.
Muſcari arvenſe, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comoſus, major, albus C. B. Pin.* 42.
Muſcari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon.* 108.
Muſcari latifolium, ſpecioſius. *Hyacinthus racemoſus, latifolius, ſpecioſior C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern. Icon.* 628.
Muſcari flore albo. *Hyacinthus racemoſus, albus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, albus J. B.* 2. 573. *Hyacinthus botryoides, albo flore Cluſ. Hiſt.* 182.
Muſcari floribus è cæruleo vireſcentibus. *Hyacinthus racemoſus, floribus ex cæruleo vireſcentibus C. B. Pin.* 42.
Muſcari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comoſus, albus, Byzantinus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus comoſus, Byzantinus, candicans, cum ſtaminulis purpureis J. B.* 2. 583.
Muſcari uvâ ramoſa, majus. *Hyacinthus uvâ ramoſâ, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus ramoſus, botryoides, cæruleus Caſpari Bauhini Bry.*

Muſcari uvâ ramoſa minus. *Hyacinthus uvâ ramoſa, minor C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramoſa Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari cæruleum, minus, latifolium. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B.* 2. 572. *Hyacinthus botryoides, I. Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari arvenſe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin.*43. *Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguſtioribus foliis, odoratus J. B.* 2. 571. *Hyacinthus racemoſus Dod. Pempt.* 217.

Muſcari arvenſe, juncifolium, carneum, minus. *Hyacinthus racemoſus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin.* 43.

Muſcari moſchatum, griſeo obſoleto flore. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, griſeo flore obſoleto H. R. Par.*

Muſcari obſoletiore flore Cluſ. Hiſt. 178. *Haycinthus racemoſus, moſchatus C.B.Pin.*42. *Hyacinthus odoratiſſimus, dictus Tibcadi & Muſcari J.B.*2.578.

Muſcari flore obſoletè nigro Eyſt.

Muſcari flavo flore Cluſ. Hiſt. 179. *Hyacinthus, racemoſus, moſchatus, luteus C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus odoratiſſimus, Tibcadi luteus J. B.* 2. 579.

Muſcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemoſus, luteus, præcox C.B.Pin.* 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas ſive Muſcari luteo-præcox J. B.* 2. 579. *Tibcadi lutei varietas, ſive Muſcari luteum, præcox Lob. Adv. Part.* 2. 487.

Muſcari, ut exiſtimant, ab odore floris moſchato.

GENUS V.

Colchicum. *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ab ipſa radice emergente ſub tubi tenuiſſimi formâ, in ſex partes ſenſim ampliati. Piſtillum autem B è fundo floris ſurgit, in capillamenta tenuia C deſinens, abitque in fructum D oblongum, trigonum, in tria loculamenta E diviſum, Tab. 182. ſeminibuſque fœtum ſubrotundis F. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera carnoſa eſt G, H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K obducta.

Colchici ſpecies ſunt

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B.* 2. 649. *Colchicum Dod. Pempt.* 460.

Colchicum album, cum purpuraſcentibus lineis J. B. 2. 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interſecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Pariſienſium, flore ſimplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B.* 2. 652. *Bluſ. Hiſt.* 202.

Colchicum Anglicum, candidum, anguſtis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon.* 143. *J. B.* 2. 654.

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim diſpoſitis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyſt.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians Eyſt.*

Colchicum album, ſtriis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyſt.*

Colchicum poliflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum verſicolor, polyanthes, reflореſcens Eyſt.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyſt.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς ſive verſicolore flore J. B.* 2. 655. *Colchicum iij Cluſ. Hiſt.* 200.

Colchicum ex albo & purpuraſcente varium C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς, alterum Cluſ. Hiſt. App. cclviij. J. B.* 2. 656.

Colchicum flore Fritillariæ inſtar teſſellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & criſpis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn.* 136.

Colchicum Luſitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivaci mixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis anguſtis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt.* 201. *J. B.* 2. 656.

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyſt.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part.* 2. 500. *J. B* 2. 653.

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, album J. B.* 2. 653. *Colchicum Pannonicum, πολυανθὴς, albo flore Cluſ. Hiſt.* 199.

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B.* 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium, πολυανθὴς Cluſ. Hiſt.* 199.

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyſt.*

Colchicum polyanthos, foliis latis, convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum Eyſt.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B.* 2. 654. *Cluſ. Hiſt.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.
Colchicum polyanthes, multiplex, flore teſſellato H. L. Bat.
Colchicum vernum, Hiſpanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Cluſii J. B. 2. 652.*
Colchicum montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B. 2. 656.*

Dioſc. Lib. 4. cap. 84. *Plurimùm in Meſſeniâ & apud Colchos enaſcitur Colchicum*, ait Dioſcorides. Inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183. & 184. CROCUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo ſcilicet in partes ſex ampliato & pediculo B inſidente. Piſtillum C è fundo floris ſurgit in terna capillamenta capitata & criſtata D diviſum: calyx verò E deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera quæ minor eſt K, alteri majori I, carnoſæ & fibratæ inſidet; utraque verò involucro membranaceo M obducitur.

Croci ſpecies ſunt

Crocus ſativus C. B. Pin. 65. *Crocus. Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*
Crocus autumnalis, florem ſine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646. Crocum montanum, 2 Cluſ. Hiſt. 208.*
Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, autumnalis J. B. 2. 646. Crocum montanum, 1 Cluſ. Hiſt. 209.*
Crocus autumnalis, ſubcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B. 2. 646. Crocum montanum, iij Cluſ. Hiſt. 209.*
Crocus autumnalis, montanus, anguſtifolius, flore argenteo H.R. Par.
Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.
Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J.B. 2. 647. Crocum Pyrenæum, autumnale Cluſ. App. alt.*
Crocus anguſtifolius, nuſquam florens H. R. Par.
Crocus Italicus, anguſtifolius, magno flore, radice roſtratâ *Siſyrinchium Aſprenſium Col. Part. 2. 7. Siſyrinchium minus, anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, anguſtifolius, parvo flore, radice roſtratâ. *Siſyrinchium Theophraſti Col. Part. 1. 328. Siſyrinchium minus, anguſtifolium C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, latifolius, radice roſtratâ. *Siſyrinchium alterum, latifolium Col. Part. 1. 329.*

Crocus ſylveſtris, Byzantinus, ſerotinus, candidus, tantillùm ſub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part. 2. 498.*

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt. 205. J. B. 3. 643.*

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore majore J. B. 2. 642. Crocus, latifolius, purpureo flore majore Cluſ. Hiſt. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpuraſcentibus venis vario J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluſ. Hiſt. 203.*

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flaveſcente H. R. Par. *Agathe.*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs ſuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis ſuaverubentibus, aliis variegatis alternatim diſpoſitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verſicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore 1 Cluſ. Hiſt. 204.*

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter flore purpureo, minore J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluſ. Hiſt. 203. Crocus ſylveſtris, vernalis, prior Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, latifolius flore albo, purpuro violacea baſi C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea baſi Lob. Icon. 140.*

Crocus vernus, latifolius, flore ſupernè purpureo, inferiùs flaveſcente C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris, 1 Dalechampii Lugd. 1533.*

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo diſtincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluſ. Hiſt. 205.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyſt.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyſt.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius albo verſicolore flore, 2. ſimplici & duplici J. B. 2. 641. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 2. Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, minor, purpuraſcens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo verſicolore flore primus Cluſio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore, 1. Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Cluſ. Hiſt.* 205.

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente baſi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part.* 2. 497.

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Cluſ. Hiſt.* 206.

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni ſpecies pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Cluſ. Hiſt.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore ſimplici 1. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore 1. Cluſ. Hiſt.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore ſimplici 2. ſpecies J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij. Cluſ. Hiſt.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Cluſ. Hiſt. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici 1. ſpecies J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus cæruleis ſive violaceis, Hiſpanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius 1. Cluſ. Hiſt.* 207.

Crocus vernus, anguſtifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius, floribus interdum candidis, Hiſpanicus J. B.* 2. 645.

Crocus vernus, anguſtifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus ſylveſtris, vernalis, alter Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, anguſtifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, anguſtifolius iij. Cluſio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, anguſtifolius, ij. Cluſ. Hiſt.* 207.

Crocus vernus, juncifolius, purpureus C. B. Pin. 67. *Crocus anguſtifolius, 4. flore purpureo, ſaturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, anguſtifolium, violaceo flore Cluſ. Hiſt.* 208.

Crocus vernus, capillari folio Cluſ. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus vernus, anguſtifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyſt.*

Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri inſidente : 2°. calyce in fructum abeunte : 3°. piſtillo in capillamenta capitata & criſtata deſinente.

GENUS II.

Narciſſus. *Narciſſe.*

NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in ſex partes ſecto, meditullium ejus coronæ inſtar cingentes. Calyx autem E, F qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I oblongum vel ſubrotundum, trigonum, trifariam dehiſcentem K, in tria loculamenta L diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis M. *Tab.* 185.

Narciſſi ſpecies ſunt

Narciſſus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.

Narciſſus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B.Pin. 48. *Narciſſus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hiſpanicus Eyſt.*

Narciſſus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B.* 2. 601. *Narciſſus latifolius,* 7. *Cluſ. Hiſt.* 157.

Narciſſus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narciſſus latifolius,* 6. *Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-purpureus, minor J. B.* 2. 601. *Narciſſus minor ſerotinus, medio-croceus Lob. Icon.* 113.

Narciſſus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus Dod. Pempt.* 223. *J. B.* 2. 600.

Narciſſus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-luteus Dod. Pempt.* 223.

Narciſſus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narciſſus latifolius, major, in latifoliorum claſſe alter Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, major polyanthos, totus albus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce ſtellato C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, albus, odoratus, calyce ſtellato Eyſt.*

Narciſſus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narciſſus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B.* 2. 606. *Narciſſus latifolius, ſimplici flore prorſus albo,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 155.

Narciſſus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. *Narciſſus latifolius, niveus, alter Cluſ. Hiſt.* 155.
Narciſſus niveus C. B. Pin. 50. *Narciſſus niveus, latifolius, Byzantinus J. B.* 2. 607. *Narciſſus latifolius, niveus, tertius Cluſ. Hiſt.* 155.
Narciſſus albus, flore minore, Jaſmini odore C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, niveus, tertius, alter Cluſ. Hiſt.* 155.
Narciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ ſimili, maximus C. B. Pin. 50. *Narciſſus, polyanthos, Orientalis, calyce medio luteo, odoratus, maximus Eyſt.*
Narciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narciſſus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyſt.*
Narciſſus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narciſſus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyſt.*
Narciſſus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno C. B. Pin. 50. *Narciſſus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyſt.*
Narciſſus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narciſſus Orientalis, medio croceus, major Eyſt.*
Narciſſus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, flore prorſus albo, ij. Cluſ. Hiſt.* 155.
Narciſſus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narciſſus medio-luteus, Piſanus, plures flores ferens J. B.* 2. 604. *Narciſſus ſulphurei coloris, minor Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.
Narciſſus albus, circulo-croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narciſſus medio-croceus, ſerotinus, cum aliquot floribus J. B.* 2. 604. *Narciſſus medio-croceus, ſerotinus, polyanthos Lob. Icon.* 112.
Narciſſus medio-purpureus Eyſt.
Narciſſus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B.* 2. 604.
Narciſſus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narciſſus pallido flore, medio-aureus ſive v Cluſ. Hiſt.* 156. *Narciſſus pallido flore, medio-aureus J. B.* 2. 607.
Narciſſus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.
Narciſſus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.
Narciſſus medio-luteus, copioſo flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narciſſus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonenſis J. B.* 2. 603. *Narciſſus medio-luteus, Donas Narbonenſium Lob. Icon.* 114.
Narciſſus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narciſſus plures ferens flores majores, præcocior, medio-luteus J. B.* 2. 603. *Narciſſus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij. Cluſ. Hiſt.* 154.
Narciſſus niveus, calyce flavo, odoris fragrantiſſimi C. B. Pin. 50. *Narciſſus latifolius, ſimplex, medio-luteus, iij. Cluſ. Hiſt.* 154.
Narciſſus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narciſſus Africanus, flavus, polyanthos Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 61.
Narciſſus luteus, polyanthos, Luſitanicus C. B. Pin. 50. *Narciſſus d'Argiers*

aut *Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part.* 2. 491.

Narciſſus Conſtantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narciſſus luteus, Conſtantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, foliis anguſtis, Thracicus J. B.* 2. 607. *Narciſſus latifolius, flore prorſus flavo Cluſ. Hiſt.* 156.

Narciſſus anguſtifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, ſemperflorens Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus anguſtifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narciſſus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B.* 2. 608. *Narciſſus juncifolius, 1, amplo calyce Cluſ. Hiſt.* 158.

Narciſſus anguſtifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narciſſus anguſtifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr.* 27.

Narciſſus anguſtifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſulphurei coloris, majuſculus Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 62.

Narciſſus parvus, albus, fimbriâ ſuave-rubente C. B. Pin. 51. *Narciſſus parvus, ſtellatus, albus, medio ſuave-rubente vertice Lob. Adv. Part.* 2. 491.

Narciſſus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narciſſus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part.* 2. 490. *J. B.* 2. 602.

Narciſſus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, major Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor Dod. Pempt.* 226.

Narciſſus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narciſſus luteus, albicantibus lineis diſtinctus, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor, flore pallido J. B.* 2. 609. *Narciſſus Juncifolius, minor Cluſ. Hiſt. App. cclvij.*

Narciſſus Juncifolius, flore rotundo, roſeo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roſeo Lob. Icon.* 121.

Narciſſus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B.* 2. 598. *Narciſſus Juncifolius, flore albo, alter Cluſ. in Auct. Append. Alt.*

Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Narciſſus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obſoletus Suvert.*

Narciſſus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſerotinus ſive autumnalis, minimus Cluſ. Hiſt.* 62.

Narciſſus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyſt.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato C.B. Pin. 51. *Narciſſus latifolius, flavo flore, amplo calyce Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 11.

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Adv. Cur. poſt. in fol. 60.*

Narciſſus latifolius, ſulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyſt.*

Narciſſus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, griſeus vel pallidus, amplo calyce flavo, non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus ſubflavus, tubo ſexangulo C. B. Pin. 52. *Narciſſus falſus ſive Pſeudonarciſſus, tubâ ſexangulari, dilutior, flavus non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſeu Pſeudonarciſſus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quaſi abſciſſâ, flavo flore Suvert.*

Narciſſus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narciſſus, ſeu Pſeudonarciſſus, albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narciſſus albus, calyce flavo, Muſcati odore C. B. Pin. 52. *Narciſſus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narciſſus oblongo calyce Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. poſt. in fol. 61.*

Narciſſus ſylveſtris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B. 2. 593. Narciſſus luteus, ſylveſtris Dod. Pempt. 227.*

Narciſſus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hiſpanicum J. B. 2. 594. Pſeudonarciſſus major, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narciſſus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narciſſus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus minor, Hiſpanicus, latifolius Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus albo flore J. B. 3. 597. Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narciſſus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minor, luteus, repens Eyſt.*

Narciſſus anguſtifolius, albus calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narciſſus Juncifolius, albus, flore reflexo Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Junceis foliis, 1 Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Juncifolius, ij. flavo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narciſſus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pſeudonarciſſus Juncifolius, iij. albo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus, minimus, Juncifolius, aureus Eyſt.*

Narciſſus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B. 2. 596. Narciſſus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon.* 119.

Narciſſus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narciſſus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyſt.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narciſſus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narciſſus multiplex Dod. Pempt.* 224.

Narciſſus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narciſſus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narciſſus pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt.* 160.

Narciſſus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narciſſus minore flore, coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narciſſus pleno flore, iij. Cluſ. Hiſt.* 160.

Narciſſus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narciſſus plenus, iiij. flavo flore Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, v. Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus flore ſingulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, vj. Cluſ. Hiſt.* 161.

Narciſſus albus, multiplex, ex Virgineâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narciſſus ſylveſtris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narciſſus ſylveſtris, multiplex Dod. Pempt.* 227.

Narciſſus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſeptentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore ſpecioſum genus Venerii J. B. 2. 595. Pſeudonarciſſus pleno flore Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas pſeudonarciſſi pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 13.

Narciſſus luteus, tubo diviſo C. B. Pin. 54. *Pſeudonarciſſus duplex, diviſo calyce odoratus Suvert.*

Narciſſus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus Cyprius, luteus, polianthos, flore pleno Lob. Adv. Part.* 2. 490.

Narciſſus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus Juncifolius, pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 13.

Narciſſus aureus, pleno flore Suvert.

Narciſſus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monſpeſſulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narciſſus marinus Dod. Pempt.* 229.

Narciſſus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon.* 169.

Narciſſus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monſpeliani vel Heme-*

rocallidis Valentinæ facie Lilio-narciſſus, *vel Narciſſus* 3 *Mathioli J. B.* 2. 613. *Lilio-narciſſus Hemerocallidis facie Cluſ. Hiſt.* 168.

Narciſſus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum*, *vernum*, *Indicum J. B.* 2. 614. *Pancratium Indicum, alterum vernum, ſive Narciſſus Indicus, alter, facie Pancratii Monſpeliaci Lob. Adv. Part.* 2. 502.

Narciſſus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balſami Peruviani. *Narciſſus totus albus*, *latifolius*, *polyanthos*, *major*, *odoratus*, *ſtaminibus ſex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam.* 115. *Lys blancs des Iſles du Tertre pag.* 110.

Narciſſus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. *& H. Amſtel. in fol.* 75.

Narciſſus vel à Narciſſo juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd ſoporem inducat; *καρκὴ*, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187 *&* 188.

IRIS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B & in partes ſex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, ſurſum; tres verò 1, 5, 6, deorſum ſpectant. Piſtillum C è fundo floris ſurgit tribus petalis inſtructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorſum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujuſdam G ſpeciem præ ſe ferant. Calyx autem H deinde abit in fructum oblongum I, K, O trifariam apice dehiſcentem N, in tria loculamenta L, M diviſum & ſeminibus fœtum nunc ſubrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda eſt radix carnoſa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis ſpecies ſunt

Iris vulgaris, Germanica, ſive ſylveſtris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea ſive purpurea*, *ſylveſtris J. B.* 2. 709. *Iris ſylveſtris Tabern. Icon.* 648.

Iris hortenſis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris*, *violacea ſive purpurea*, *hortenſis J. B.* 2. 709. *Iris Dod. Pempt.* 243.

Iris hortenſis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea*, *involucro albo Tabern. Icon.* 647.

Iris hortenſis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortenſis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris noſtras*, *vulgaris*, *candidis floribus Lob. Icon.* 59.

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B.* 2. 719.

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyſt.*

Iris Suſiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia*, *major*, *Suſiana vel Chalcedonica*, *flore majore*, *variegato Cluſio prima J.B.* 2. 721. *Iris Chalcedonica*, *variegata Lob. Icon.* 67.

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Aſiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica*, *cærulea*, *omnium Iridum ampliſſima*, *Dalmaticæ affinis J. B.* 2. 716. *Iris Dalmatica*, *major Lob. Icon.* 61.

Iris Aſiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica, purpurea, major, latifolia J. B.* 2. 717. *Iris latifolia, major, v, ſive Aſiatica, purpurea Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris peregrina, ſubrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vj. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.

Iris major, latifolia, Romana, cærulea Cluſio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B.* 2. 715. *Iris Chalcedonica, ij. Tabern. Icon.* 646.

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio miſſæ ſimilis J. B.* 2. 716. *Iris major, latifolia, xviij. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris Damaſcena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia ſive Damaſcena, cærulea, Cluſio* 4. *J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia* 4, *ſive Damaſcena Cluſ. Hiſt.* 218.

Iris latifolia, Germanica, odore ſuavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibuſdam Illyrica J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vij. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore craſſe venæ purpureæ J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, viij. Cluſ. Hiſt.* 219.

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Cluſio* 28. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia,* 28. *Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis diſtinctis Cluſio* 21. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia,* 21. *Cluſ. Hiſt.* 222.

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quaſi pallido fuligine perfuſo Camerarii Cluſio* 14. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xiiij. Cluſ. Hiſt.* 220.

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. B. Pin. 31. *Iris lutea, foliis flore repandis, variegatis J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xv. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus diſtinctis albo & viridi, Cluſio* 16. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvj. Cluſ. Hiſt.* 221.

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Cluſio* 26. *J. B.* 2. 723. *Iris major, xxv & xxvj. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, candida, purpureis venis diſtincta C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Cluſio* 27. *J. B.* 2. 720. *major, latifolia, xxvij. Cluſ. Hiſt.* 223.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Luſitanica, verna, violacea & Cluſi major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B. 2. 717. Iris major, latifolia ix. Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris latifolia, Belgica, verſicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obſoletum accedunt J. B. 2. 718. Iris major latifolia, x. Cluſ. Hiſt. 219.*

Iris latifolia, Belgica odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpuraſcentibus J. B. 2. 718. Iris latifolia, major, xj. Cluſ. Hiſt. 220.*

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore verſicolore J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xij. Cluſ. Hiſt. 220.*

Iris latifolia, Belgica, cærulea, verſicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, verſicolor, cærulea, dilutior Cluſii 13. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia xiij. Cluſ. Hiſt. 220.*

Iris latifolia, ex albo palleſcens, ſtriata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia, palleſcens ex albo, cum purpureis venis J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvij. Cluſ. Hiſt. 221.*

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, anguſtioribus foliis, purpureis floribus minoribus Cluſio 19. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xix. Cluſ. Hiſt. 221.*

Iris latifolia, humilior, verſicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, ſurrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis diſtinctis Cluſio 20. J. B. 721. Iris major, latifolia, xx. Cluſ. Hiſt. 222.*

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Luſitanica, flore violaceo, Cluſio 22. J. B. 2. 722. Iris biflora, Luſitanica Dod. Pempt. 244.*

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi biflora affinis, flore majore C. B. Pin. 32. Iris major, latifolia xxiij. Cluſ. Hiſt. 223.*

Iris Dalmatica, minor Cluſ. Hiſt. 284. *Lob. Icon. 62. Iris major, latifolia, xviij. Cluſ. Hiſt. 221. Iridi bifloræ, affinis minor C. B. Pin. 32. Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B. 2. 716.*

Iris ſativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris ſativa, floribus aureis Math.*

Iris lutea, variegata Cluſii Lob. Icon. 66.

Iris media, longiſſimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longiſſimis, flore aureo J. B. 2. 730. Iris Tripolitana Cluſ. Hiſt. 227.*

Iris paluſtris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin. 34. Iris paluſtris, lutea ſive Acorus adulterinus J. B. 2. 732.*

Iris paluſtris, lutea ſive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris paluſtris, pallida Raii Synopſ. 234.

Iris fœtidiſſima ſeu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin. 30. Spatula fœtida Dod. Pempt. 247. Spatula fœtida, pleriſque Xyris J. B. 2. 731.*

Iris pratenſis, anguſtifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris anguſtifolia. 1. Cluſ. Hiſt. 228.*

Iris pra-

Iris pratenſis, anguſtifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & ſtriato, anguſtifolia, ij. J. B. 2. 727. Iris ſylveſtris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratenſis, anguſtifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor ſive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris anguſtifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris ſylveſtris, maritima, Narbonenſis, an Medium Dioſcoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris anguſtifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, minor, Cluſii iv. J. B. 2. 726. Iris anguſtifolia, iiij. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, hortenſis, verſicolor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis, Cluſii v. J. B. 2. 730. Iris anguſtifolia, v. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. *Iris anguſtifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, anguſtifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris anguſtifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altiſſima, bicolor, cæruleo obſoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obſoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, minor C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris anguſtifolia, vj. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris anguſtifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, ſaturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, ſaturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyſt.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Puſilla Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore ſaturatè violaceo. *Chamæiris flore ſaturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Cluſ. Hiſt. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. B. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, vireſcentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, vireſcente, lineis interſecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Cluſ. Hiſt. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris*

humilis, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.

Iris humilis, minor, flore variè pictо. *Chamæiris minor, flore variè picto C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantiſſima, variè picta. Cluſio Chamæiris 7. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, vij. Cluſ. Hiſt. 227.*

Iris humilis, flore purpureo, flaveſcente. *Chamæiris flore purpureo, flaveſcente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Cluſio Chamæiris 8. J. B. 2. 725. Chamæiris flavo & purpuraſcente flore Eyſt.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, iiij. Cluſ. Hiſt. 226.*

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, v. Cluſ. Hiſt. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia minor, v. J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, ſeu Chamæiris nivea J. B. 2. 723. Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin. 34. Chamæiris lutea, altera Lob. Icon. 66.*

Iris humilis, flore obſoletè pallido. *Chamæiris flore obſoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, vj. Cluſ. Hiſt. 226.*

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, ix. Cluſ. Hiſt. 227.*

Iris humilis, candicans, venis variis diſtincta. *Chamæiris candicans, venis variis diſtincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Cluſio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B. 2. 726. Chamæiris latifolia, minor, xj. Cluſ. Hiſt. 227.*

Iris humilis, ſaxatilis, Gallica. *Chamæiris ſaxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & ſaxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpuſilla ſaxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, latifolia, ſaxatilis, Luſitanica. *Chamæiris latifolia, ſaxatilis, Luſitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Cluſ. Hiſt. 224.*

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifoliæ genus alterum Cluſ. Hiſt. 224.*

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cæleſtis arcûs ſimilitudine nomen obtinuit, ut ait Dioſcorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Piſtillum B tribus petalis pariter donatur: calyx verò C abit in fructum Iridis fructus formâ, ſed radix D bulboſa eſt ſeu plurimis tunicis conſtat E.

Xiphii ſpecies ſunt

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore cæruleo J. B.* 2. 703. *Iris bulboſa, latifolia Dod. Pempt.* 212.

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulboſa, acaulos, odora, flore purpureo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulboſa, latifolia acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore candido J. B.* 2. 703.

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulboſa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Perſicum, præcox, flore variegato. *Iris Perſica, variegata, præcox Ferr. Flor.* 152. *Iris bulboſa, Perſica Park. Par.* 172.

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulboſa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulboſa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, verſicolor. *Iris bulboſa, major flore cæruleo, variegata, ſive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, verſicolor. *Iris bulboſa, flore purpureo, verſicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, Anglica, flore cæruleo Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, latifolia, flore atro purpurante Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis diſtincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis ſtriis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis ſtriis diſtincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulboſa, latifolia, candida C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, Anglicana, major flore candido Eyſt.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa Dod. Pempt.* 211.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, tota violacea J. B.* 2. 703.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in ſummo albo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in ſummo albo C. B. Pin.* 38.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis; maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, flore albo Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, flore vario. *Iris bulboſa, Luſitanica Dod. Pempt.* 211. *Iris bulboſa, anguſtifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa cæruleo & albo verſicolor J. B.* 2. 704.

Xiphion anguſtifolium, flore vario, alterum. *Iris bulboſa anguſtifolia, tricolor C. B. Pin.* 38. *Iris bulboſa, iij. ſive verſicolor Cluſ. Hiſt.* 211.

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulboſa, lutea, inodora, major C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, lutea J. B.* 2. 705. *Hyacinthus Poetarum luteus Lob. Icon.* 95.

Xiphion majus, flore luteo-palleſcente. *Iris bulboſa pallido colore, ſive luteo-palleſcente Eyſt.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulboſa, lutea, mixta Eyſt.*

Xiphion verſicolor & multiflorum. *Iris bulboſa, verſicolor,* πολύκλωνος *J. B.* 2. 704. *Cluſ. Hiſt.* 211. *Iris bulboſa verſicolor, ramoſa C. B. Pin.* 39.

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulboſa, lutea, inodora, minor C. B. Pin.* 39. *Iris Mauritanica Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 24.

Xiphion majus & elatius verſicolor, flore luteo. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, major & elatior C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, lutea, varia Lob. Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulboſa, flavo-varia, hoc eſt* 1. *Claſſis tertiæ Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa flavi-varia Claſſis tertiæ* 2, 3, 4 *& octava Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion anguſtifolium, verſicolor, elatius. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, anguſtifolia, elatior, duplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulboſa, flavi-varia Claſſis tertiæ v. & vj. Cluſ. Hiſt.* 214.

Xiphion verſicolor, humilis, minore flore. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, anguſtifolia, humilior, triplex C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa flavo-varia Claſſis tertiæ* 9, 10, *&* 11. *Cluſ. Hiſt.* 215.

Xiphion luteum, verſicolor, medium. *Iris bulboſa, lutea, verſicolor, inter latifoliam & anguſtifoliam media C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa flavo-varia* 12. *Cluſ. Hiſt.* 212.

Xiphion anguſtifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulboſa, anguſtifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, cærulea, Luſitanica J. B.* 2. 705. *Iris bulboſa v, ſive cærulea Cluſ. Hiſt.* 212.

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulboſa, cærulea, minor C. B. Pin.* 40. *Iris Hiſpanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpuraſcens, vario flore. *Iris bulboſa, cæruleo-purpuraſcens, vario flore C. B. Pin.* 40. *Iridis bulboſæ verſicoloris* 13. *genus Cluſ. Hiſt.* 215.

Xiphion cæruleo-violaceum. *Iris bulboſa, cæruleo-violacea C. B. Pin.* 40. *Iris bulboſa, flore cæruleo & purpureo Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, violaceum. *Iris bulboſa, anguſtifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. *Iris bulboſa , violacea , Pyrenaica Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion anguſtifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulboſa , violacea , colore mixto Eyſt.*

Xiphion anguſtifolium, album. *Iris bulboſa , anguſtifolia , alba C. B. Pin.*40. *Iris bulboſa , alba Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Græca ξίφος *gladius* , propter folia quaſi enſiformia.

GENUS V.

Siſyrinchium.

SISYRINCHIUM eſt plantæ genus, ab Iride & Xiphio diverſum, radice geminâ, alterâ alteri inſidente, qualis in Croco & Gladiolo obſervatur.

Siſyrinchii ſpecies ſunt

Siſyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C.B.Pin.40. *Siſyrinchium majus Cluſ. Hiſt.* 216. *Iridi bulboſæ affine Siſyrinchium majus J. B.* 2. 708.

Siſyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Siſyrinchium Mauritanicum Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 25.

Siſyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulboſæ affine. Siſyrinchium minus J. B.* 2. 708. *Siſyrinchium minus Cluſ. Hiſt.* 216.

Siſyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus* , & ῥύγχος *Roſtrum* , quaſi diceres roſtrum Suillum, tum propter radicis formam tum quòd Sues roſtro terram fodiant ut ea radice paſcantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo monopetalo, ad exortum quaſi infundibuliformi, in duo labia ampliato, ſuperiori ſcilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B cui flos inſidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta diviſum D ſeminibuſque fœtum ſubrotundis E calyptrâ involutis F. His notis addenda eſt radix gemina, carnoſa H, tuberoſa, altera G, alteri K incumbens. *Tab.* 190.

Gladioli ſpecies ſunt

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus , Promontorii Bonæ Spei , flore rubro , incarnato Suvert.* 66.

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus , atropurpureus Suvert.* 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, major & procerior, flore purpuro-rubente C.B.Pin.41.*Gladiolus ſive Xiphion J.B.*2.701.*Gladiolus Dod.Pempt.*209.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert.* 42.

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*
Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. L. Bat.
Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Swert.*
Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*
Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.
Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*
Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE eſt plantæ genus, flore A, C liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B in quibuſdam ſpeciebus, in aliis verò Piſtillum D abit in fructum E oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt
Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*
Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*
Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*
Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ. 94.*
Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, ex vera Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.
Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.
Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*
Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.
Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.
Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.
Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*
Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.
Aloë, à voce Græca ἅλς, *Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Baliſier.*

CANNACORUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto, quarum una ligulam promit B, quæ piſtilli vice fungi videtur, & præterea quaſi ſtaminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E qui tubulatus eſt, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel ſubrotundum F membranaceum, in terna loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum plerumque ſphæricis H. *Tab. 192.*

Cannacori ſpecies ſunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2.489. tum & Canna ſive Arundo Indica, quibuſdam Flos Cancri J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo, punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyſt.*

Cannacorus ampliſſimo folio flore rutilo. *Arundo Indica, latiſſimo folio flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, ſplendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco ſplendente H. L. Bat.*

Cannacorus anguſtifolius, flore flaveſcente. *Canna Indica, anguſtifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, ſive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus. Arabibus Curcum, officinis noſtris radix Curcumæ dicta Bont.* 116. Florem ex quatuor petalis conſtare affirmabat D. Hermanus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & ſiccus, monopetalos & multifariam ſciſſus mihi viſus eſt. *Hiſt. 106.*

Cannacorus, quaſi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore Liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex tribus petalis B conſtante, calyci D inſidente, trifolio pariter C. Piſtillum autem deinde abit in fructum E oblongum, in tria loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum G grano Tritici æmulis. *Tab. 193.*

Ephemeri ſpecies ſunt

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. L. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Bleſ.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradeſchanti Park. Par.* 15.

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginanum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cæruleſcente. *Phalangium flore candido, mox cæruleſcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193.

PHALANGIUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum anguloſis F. His notis addenda eſt radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diſtinguatur.

Phalangii ſpecies ſunt

Phalangium ampliore flore, non ramoſum.

Phalangium parvo flore, non ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramoſum J. B.* 2. 635. *Phalangium non ramoſum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium parvo flore, ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibuſdam parvo flore, ramoſus J. B.* 2. 635. *Phalangium ramoſus Dod. Pempt.* 106.

Phalangium Alpinum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus Alpinus C. B. Pin.* 29. *Pſeudoaſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 634. *Pſeudoaſphodelus* i. *Cluſ. Hiſt.* 198.

Phalangium Angelicum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris* i. *Anglicus C. B. Pin.* 29. *Pſeudoaſphodelus luteus, Acorifolius, paluſtris, Anglicus Lobelii J. B.* 2. 633. *Pſeudoaſphodelus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 198.

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen, & flos Phalangii, ſiquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 3. cap. 122.*

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit Piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G. His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin. 29. Phalangium flore Lilii J. B. 2. 636. Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App. 2.*

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A veluti campaniformi, ex petalis ſex B compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa, ex pluribus ſquamis G carnoſis conſtans, axi H affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin. 76. Lilium candidum Dod. Pempt. 197.*

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 410.*

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon. 163.*

Lilium purpurocroceum, majus C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B. 2. 688. Lilium purpureum, majus Dod. Pempt. 198.*

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpurocroceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, foliis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flaveſcentibus maculis inſcriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lilium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2. 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt.* 198.

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymiſtarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon.* 164.

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyſt.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majuſculos ſquamatim compactos gerens, ſummo alis diviſo caule Lob. Icon.* 165.

Lilium bulbiferum, anguſtifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, anguſtifolium J. B. 2. 691. Martagon cruentum anguſtifolium, exiguos alis diviſo caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B. 2. 691. Lilium cruentum, ſecundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B. 2. 691. Martagon bulbiferum, ij. Cluſ. Hiſt.* 136.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. Lilium ſylveſtre Dod. Pempt.* 201.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monſp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis aſperſo C. B. Pin. *Lilium montanum, flore purpuraſcente, punctato Eyſt.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore ſuaverubente Eyſt.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore ſpicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, ſpicâ longiore Bry, Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginoſum, hirſutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum ſive ſylveſtre, 1. majus Cluſ. Hiſt.* 134.

Lilum flore purpuraſcente, non punctatum Eyſt.

Lilium floribus reflexis, flore ſpadiceo. *Martagon exoticum, flore ſpadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis ſive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyſt.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyſt.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyſt.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aſperſum Eyſt.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, ſive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum ſive miniatum, Byzantinum Cluſ. Hiſt.* 131.

Lilium Byzantinum, flore prorſus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Cluſ. Hiſt. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, ſaturatiore flore, πολυανθὲς Cluſ. Hiſt.* 132.

Lilium Byzantinum, ſerotinum Eyſt.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyſt.

Lilium purpuro-ſanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hermocallis Chalcedonica, purpuro-ſanguinea, polyanthos Lob. Icon.* 169.

Lilium pyramidale, moſchatum C. B. Pin. 78. *Lilium ſylveſtre ſive Hemerocallis, moſchata, polyanthes. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part.* 2. 504.

Lilium rubrum, anguſtifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Cluſ. Hiſt.* 133.

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part.* 2. 504.

Lilium miniatum, odorum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Cluſ. App. alt.*

Lilium flavum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part.* 2. 505.

Lilium anguſtifolium flore flavo dilutiore, quaſi palleſcente C. B. Pin. 79.

Lilium anguſtifolium, flore flavo, maculis nigris diſtincto C. B. Pin. 79. *Martagon ſive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis aſperſo Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & ſuſpenſus, auctore Geſnero, ſemen profert : quod feliciter etiam Pariſiis ſæpe expertus ſum. *Epiſt. pag.* 53.

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem piſtillum C abit deinde in fructum D ex globoſo acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab.* 196.

lamenta E diviſum, ſeminibuſque fœtum F ferè globoſis. His notis addenda eſt radix ſquamata, radicis Lilii formâ.

Lilio Hyacinthi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus ſtellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Lilio-folius, ſtellatus J. B.* 2. 589. *Hyacinthus ſtellaris, Lilio-folius Lob. Icon.* 101.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus ſtellaris, foliis & radice Lilii flore niveo C. B. Pin.* 46.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus ſtellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quaſi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Imperiale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS eſt plantæ genus, floribus A velut in coronam diſpoſitis, ſupra quam eminet numeroſa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei ſunt C veluti Campaniformes, ex petalis ſex D compoſiti. Piſtillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F oblongum, alis per longitudinem inſtructum, in tria loculamenta G diviſum, ſemininuſque fœtum H planis, mutuò ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I tunicata K, parte ſeſſili fibrata.

Coronæ Imperialis ſpecies ſunt

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium ſive Corona Imperialis C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis ſive Tuſai aliis J. B.* 2. 697. *Couronne Imperiale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tuſai ſive Lilium Perſicum, ij. Cluſ. Hiſt.* 128.

Corona Imperialis flore è luteo palleſcente. *Lilium ſive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs palleſcente C. B. Pin.* 79.

Corona Imperialis flore luteo, ſtriato. *Lilium ſive Corona Imperialis, flore luteo, ſtriato H. Edinb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium ſive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium ſive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis ſerotina, foliis amplioribus, flore ſaturo-phœniceo. *Corona ſerotina Lob. Adv. Part.* 2. 513.

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium ſive corona Imperialis multiflora, latoque caule C.B. Pin.*79. *Corona Imperialis polyanthes Eyſt.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium ſive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut ſerie florum Lob. Icon.* 172. *Couronne Imperiale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium ſive Corona Imperialis Sinenſium, ſeu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale ſeu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 407. Couronne Imperiale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium ſive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Imperiale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium ſive Corona Imperialis non fœtens C.B. Pin.* 79. *Tuſai varietas iiij Cluſ. Hiſt.* 129.

Corona Imperialis ramoſa. *Lilium ſive Corona Imperialis ramoſa C. B. Pin.* 79. *Tuſai δίκλωνος Cluſ. Hiſt.* 128.

Corona Imperialis monſtroſa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum diſpoſitione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis C ſex compoſito, urcei quodammodo formâ. Piſtillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E oblongum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum planis H, & bino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I tunicata K, parte ſeſſili fibrata. *Tab.* 199. & 200.

Tulipæ ſpecies ſunt

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Cluſ. Hiſt.* 138. *J. B.* 2. 666 *Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt.* 139. *J. B.* 2. 667.

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt.* 139. *J. B.* 2. 667.

Tulipa præcox, flore Amethyſtino. *Tulipa præcox, ſaturatior Cluſ. Hiſt.* 138. *Lilio-Narciſſus purpuro-violaceus Lob. Icon.* 129.

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obſoleto. *Lilio-Narciſſus ſanguineus, puniceuſve obſoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retuſis Lob. Icon.* 128.

Tulipa purpurea, calyce palleſcente Eyſt.

Tulipa ſummè miniata, calyce luteo Eyſt.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narciſſus niveus totus Lob. Icon.* 131. *J. B.* 2. 666. *Tulipa nivea tota Ejuſd.* 2. 675.

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aſperſis. *Lilio-Narciſſus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad baſim notulis rubris, cordis effigie aſperſus Lob. Icon.* 127.

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B.* 2. 675. *Lilio-Narciſſus coccineus, puniceuſve rutilans Lob. Icon.* 128.

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & vagi-*

nulis albis J. B. 2. 675. *Lilio-Narciſſus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon.* 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B.* 2. 675. *Lilio-Narciſſus coccineus, candidis oris Lob. Icon.* 130.

Tulipa præcox, candore & rubore ſuffuſa. *Tulipa candore & rubore ſuffuſa J. B.* 2. 675. *Lilio-Narciſſus candore & rubore confuſus Lob. Icon.* 131.

Tulipa præcox, rubra, varia Cluſ. Hiſt. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa roſea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox, roſea, colore mixta Eyſt.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B.* 2. 667. *Tulipa præcox, flavo-varia Cluſ. Hiſt.* 140.

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narciſſus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narciſſus luteus, phœniceo confusè mixtus Lob. Icon.* 134.

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narciſſus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon.* 134.

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipan ſive Lilio-Narciſſus luteus, latifolius, obtuſus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon.* 135.

Tulipa lutea, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi. *Lilio-Narciſſus luteus, hilaris, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, maculis minutis aſperſa Eyſt.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyſt.

Tulipa lutea, margine roſeo Eyſt.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyſt.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyſt.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.

Tulipa ex palido tota vireſcens Eyſt.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorſalibus viridibus Eyſt.

Tulipa flava ex ſulphureo colore, palleſcentibus oris, prope apices roſeis, flammiformibus Eyſt.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyſt.

Tulipa præcox, purpurea, varia Cluſ. Hiſt. 142. *J. B.* 2. 669.

Tulipa roſea, venis luteis Eyſt.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyſt.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyſt.

Tulipa præcox, alba, varia Cluſ. Hiſt. 141. *J. B.* 2. 668.

Tulipa candida lineis viridibus Eyſt.

Tulipa alba, maculis roſeis Eyſt.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyſt.

Tulipa alba, marginibus rubeſcens Eyſt.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyſt.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.

Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyſt.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyſt.
Tulipa præcox, anguſtifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perſica, præcox Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 9.
Tulipa anguſtifolia, altera ſive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.
Tulipa ſerotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ſerotina, flava, cui quatuor foliis in caule J. B.* 2. 671. *Tulipa ſerotina, flava Cluſ. Hiſt.* 144. *Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyſt.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyſt.
Tulipa ſerotina, coccinea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holoſericea J. B.* 2. 671.
Tulipa globoſa, ſerotina, aureo colore punctata Eyſt.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyſt.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris rubro-purpuraſcentibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyſt.
Tulipa ſerotina, ſtellata Eyſt.
Tulipa diverſi coloris alba, lineâ rubente Eyſt.
Tulipa coccinea, albeſcentibus oris Eyſt.
Tulipa globoſa, ſerotina, Cinnabaris colore Eyſt.
Tulipa, ſerotina, rubra Cluſ. Hiſt. 144 *J. B.* 2. 671.
Tulipa verſicolor, parte media, viridibus ſignaturis, alter verò rubra Eyſt.
Tulipa ſerotina, ramoſa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλαδὴς major Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.
Tulipa ſerotina, ramoſa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλωνος minor Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 670.
Tulipa ſerotina, Braſſicæ floridæ ſimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyſt.*
Tulipa ſerotina, viridis, duplici foliorum in flore ſerie Cluſ. Hiſt. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, viridis, oris pallidis & albis Cluſ. Hiſt.* 148.
Tulipa ſerotina, flore pleno, miniato Eyſt.
Tulipa ſerotina, tota lutea, flore pleno Eyſt.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671. *Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, alter C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major, altera Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671.
Tulipa dubia, media, ſulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media* 1. *Cluſ. Hiſt.* 146. *J. B.* 2. 672.
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.
Tulipa ſulphurei coloris, oris rubris Eyſt.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtuſis foliolis florum J. B.* 2. 674. *Tulipa dubia, major, flava Cluſ. Hiſt.* 144.

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. verſicolor J. B. 2. 673. Tulipa dubia, iij. media ij. verſicolor Cluſ. Hiſt.* 146.

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Cluſ. Hiſt.* 150 *J. B. 2.* 674.

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, ſulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, ſulphurei coloris Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Cluſ. Hiſt.* 148. *J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, anguſtifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Cluſ. Hiſt.* 149. *J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, Gramineo folio C B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Luſitanica Lob. Adv. Part.* 494. 2. *J. B.* 2. 679.

Tulipa minor, lutea, Italica C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononienſis J. B.* 2. 678. *Tulipa Apennine Cluſ. Hiſt.* 151. *Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantina genus alterum Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, anguſtifolia, facie Bononienſis Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonenſis J. B.* 2. 677. *Tulipa Narbonenſis Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa minor, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hiſpanica, Narbonenſis paulo minor J. B.* 2. 678. *Tulipa Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 151.

Tulipa variegata, Perſica C. B. Pin. 64. *Tulipa Perſica Suvert. Tulipe de Perſe.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa verſicolor, media, foliolis criſpis ad florum baſim adhæreſcentibus H. R. Par. *La Crouſtilleuſe.*

Tulipa lutea, centifolia. H. R. Par. *Le monſtre jaune, double.*

Tulipa lutea, lituris quibuſdam viridibus & ſanguineis diſtincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *Le monſtre jaune.*

CLASSIS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, quaſi campaniformi & pendulo, ex petalis ſex B compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D oblongum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum planis F, gemino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix G ex duobus tuberculis conſtans H plerumque ſemigloboſis, inter quæ ſurgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B.* 2. 681. *Meleagris Dod. Pempt.* 23.

Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B.* 2. 699. *Lilium Perſicum Dod. Pempt.* 220.

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B.* 2. 682.

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B.* 2. 684. *Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part.* 2. 495.

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part.* 2. *J. B.* 2. 684. *Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt.* 153. *Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B.* 2. 683.

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B.* 2. 684. *Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt.* 153.

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. Fritil*laria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B.* 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur.

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202. DENS CANIS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex compoſito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat piſtillum B quod deinde abit in fructum C ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum oblongis E. His notis addenda eſt radix F carnoſa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis ſpecies ſunt

Dentis Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo J. B. 2. 680. Dens Caninus, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C.B.Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B. 2. 680.*

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoſo H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 87.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, vel ſuaverubente H. R. Par.

Denis Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex in orbem poſitis compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, C, quod deinde abit in fructum E, H ſubrotundum, in tria loculamenta F, I diviſum, ſeminibuſque fœtum K, G ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa aut tuberoſa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali ſpecies ſunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum ſive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B. 2. 629. Ornithogalum majus Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum umbellatum, majus, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyſt.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari ſimile, latiore folio J. B. 2. 631. Ornithogal um aliud vulgare Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum umbellatum, medium, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B. 2. 630. Bulbus leucanthemus, minor, ſive Ornithogalum Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum album, minus C. B. Pin.70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluſ. App.* 1. *J. B.* 2. 624.

Ornithogalum umbellatum, floſculis ex albo ſubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, minus Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert.* 58.

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum anguſtifolium, majus, floribus ex albo vireſcentibus C. B. Pin. 70. *Aſphodelus bulboſus Dodonæi, ſive Ornithogalum ſpicatum, flore virente J. B.* 2. 627. *Ornithogalum majus*, 1 *Cluſ. Hiſt.* 186.

Ornithogalum anguſtifolium, ſpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, ſpicatum, maximum Eyſt.*

Ornithogalum ſpicatum ſeu comoſum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei ſpecies major Eyſt.*

Ornithogalum majus, ſpicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum ſpicatum, albo flore, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 628. *Ornithogalum Narbonenſe Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum majus, ſpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Cluſio J. B.* 2. 629. *Ornithogalum* 3 *vel majus, Byzantinum Cluſ. Hiſt.* 187.

Ornithogalum ſpicatum, flore viridi-lacteſcente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B.* 2. 629. *Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluſ. Hiſt.* 187.

Ornithogalum ſpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, ſpicatum Eyſt.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B.* 2. 622. *Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obſ.* 73.

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum J. B.* 2. 631. *Ornithogalum Neapolitanum, flore interius candido, exterius cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum ſive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B.* 2. 624. *Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ſtaminibus rubris J. B.* 2. 624. *Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberoſâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus ſylveſtris Fuchſii, flore luteo, ſive Ornithogalum luteum J. B.* 2. 623. *Bulbus ſylveſtris Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B.* 2. 624. *Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluſ. Hiſt.* 189.

Ornithogalum anguſtifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum an-*

guſtifolium, *campeſtre*, *luteum*, *bulbiferum Col. Part*. 1. 323.

Ornithogalum Luſitanicum, capillaceo folio, luteum.

Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.

Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.

Ornithogalum ſpicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Luſit. *Bulbus monophyllos*, *flore albo*, *an* βολβίνη *Theophraſti J. B.* 2. 622. *Donzellas Luſitanorum*.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris*, *bifolius*, *Germanicus C. B. Pin*. 45. *Hyacinthus ſtellatus*, *bifolius & trifolius*, *vernus*, *dumetorum*, *flore cæruleo J. B.* 2. 579. *Hyacinthus cæruleus*, *mas*, *minor Fuchſ. Hiſt*. 837.

Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore ſaturatè cæruleo. *Hyacinthus ſtellaris*, *bifolius*, *Germanicus*, *colore magis ſaturo C. B. Pin*. 45.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus ſtellaris bifolius*, *Germanicus*, *flore carneo C. B. Pin*. 45.

Orinthogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus ſtellaris*, *Germanicus*, *flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin*. 45.

Ornithogalum anguſtifolium, albicans, ſerotinum. *Hyacinthus ſtellaris*, *albus C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellaris*, *albicans*, *ſerotinus J. B.* 2. 580. *Hyacinthus Germanicus*, *ſtellaris*, *albicans*, *ſerotinus Lob. Icon*. 100.

Ornithogalum cæruleum, ſtaminulis è viridi luteis. *Hyacinthus ſtellatus*, *cæruleus*, *ſtaminulis ex viridi luteis C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellatus*, *Italicus Eyſt*.

Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus ſtellaris*, *purpureus C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellaris*, *major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part*. 2. 487. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum ſpicatum, cinereum. *Hyacinthus ſtellaris*, *ſpicatus*, *cinereus C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellatus*, *multiflorus*, *cineracei coloris J. B.* 2. 582. *Hyacinthus ſtellatus*, *cineracei coloris Cluſ. Hiſt*. 184.

Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus ſtellaris*, *cæruleus*, *amœnus C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellatus*, *Byzantinus*, *alter*, *elegantiſſimus*, *ſerotinus*, *bullatus J. B.* 2. 582. *Hyacinthus peregrinus*, *pluribus floribus præditus*, *cæruleo-violaceus*, *Suvert*.

Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris*, *amœnus*, *flore è cæruleo purpuraſcente C. B. Pin*. 46.

Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus ſtellaris*, *amœnus*, *flore albo C. B. Pin*. 46.

Ornithogalum Byzantinum, obſoletè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris*, *obſoletè cæruleus vel major C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellatus*, *Byzantinus Cluſ. Hiſt*. 184. *J. B.* 2. 582.

Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus ſtellaris*, *Byzantinus*, *Borraginis flore H. R. Par*.

Ornithogalum cæruleum, ſtriatum. *Hyacinthus ſtellaris*, *cæruleus*, *ſtriatus C. B. Pin*. 46. *Hyacinthus ſtellatus à Poreto Cluſ. Cur. poſt. in fol*. 20.

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App.* 2. *J. B.* 2. 583.

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App.* 2. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus autumnalis, major J. B.* 2. 574. *Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 185.

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus autumnalis, minor Cluſ. Hiſt.* 185. *J. B.* 2. 574.

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B.* 2. 581. *Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part.* 2. 486.

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruvianus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt.* 182. *Jacinte du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin.* 47. *Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt.* 173.

Ornithogalum Eriophorum, Orientale. *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin.* 47. *Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt.* 172. *J. B.* 2. 621.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin.* 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris J. B.* 2. 615. *Pancratium Dod. Pempt.* 691.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin.* 73. *Scilla Dod. Pempt.* 690. *Scillæ magnæ, albæ J. B.* 2. 618.

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin.* 73. *Scilla vera & legitima Ang.* 119.

Dioſc. Lib. 4. *cap.* 174. Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim eſt foris quidem herbaceis, at ubi expanſi ſunt, lacteis, ut ait Dioſcorides, quaſi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204. PORRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito & quaſi campaniformi, cujus meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibus fœtum ſubrotundis. His notis addi poſſunt ſtamina G, quæ plerumque lata ſunt, plana, in tria capillamenta deſinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in faſciculos ferè globoſos colliguntur, demum radices I longæ, cylindraceæ H, tunicatæ; tunicis in folia plana K & quandoque carinata abeuntibus.

Porri ſpecies ſunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt. 688. J. B. 2. 551. Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinſtar Graminis ſtriati H. Edinb.

Porrum ſectivum, latifolium C.B.Pin.72. *Porrum ſectivum Dod.Pempt. 688.*

Porrum ſylveſtre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampeloproſum Matth. 552.*

Porrum ſylveſtre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum ſylveſtre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσο, quæ eandem plantam ſignificat.

GENUS XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205. CEPA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. His notis addi debent flores in faſciculum ſphæricum B collecti, tum & folia I, cauliſque H tubulatus.

Cepæ ſpecies ſunt

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpuraſcentibus C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa rubra, rotunda J. B. 2. 547. Cepa rotunda Dod. Pempt. 687.*

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa alba, rotunda J. B. 2. 547. Cepa alba Tabern. Icon.* 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe ſive Cepa longa J. B. 2. 547.*

Cepa Aſcalonica Math. 556. *Cepa Aſcalonica ſive fiſſilis J. B. 2. 551. Echalottes.*

Cepa fiſſilis Mathioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa ſectilis, juncifolia, perennis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum ſectivum, Juncifolium C. B. Pin.* 72. *Porrum ſectivum & Schœnopraſon quibuſdam J. B.* 2. 553. *Schœnopraſum Dod. Pempt.* 689.

Cepa Alpina, paluſtris, tenuifolia.

Cepa Luſitancia, foliis capillaceis, minima, purpuraſcente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obſoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albeſcente, cum ſtria purpuraſcente, externè J. B.* 2. 560. *Allium ſylveſtre, bicorne, flore obſoleto C. B. Pin.* 74.

Cepa Juncifolia, minor purpuraſcens. *Allium campeſtre, Juncifolium, capitatum, purpuraſcens, majus C. B. Pin.* 74. *Allium ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon.* 156.

Cepa tenuifolia, ſphærocephalos, purpuraſcens. *Allium ſphærocephalon, purpuraſcens Raii Hiſt.* 1118.

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum etiam ſubrotundis F. His notis addi debent flores in faſciculum globoſum collecti, tum & radices G tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque conſtantes H, I, K: demum & folia nequaquam tubulata. *Tab.* 206.

Alii ſpecies ſunt

Allium ſativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & ſativum J. B.* 2. 554. *Allium Dod. Pempt.* 682.

Allium ſativum, alterum, ſive Allioprasum caulis ſummo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodopraſum ij. Cluſ. Hiſt.* 191. *Allii genus Ophioſcordon dictum quibuſdam J. B.* 2. 559. *Rocambole.*

Allium ſphæriceo capite, folio latiore ſive Scorodopraſum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodopraſum dictum J. B.* 2. 558. *Scorodopraſum* I. *Cluſ. Hiſt.* 190.

Allium ſylveſtre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopſ. 230.

Allium ſphæriceo capite, folio anguſtiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodopraſon alterum Lobelio J. B.* 2. 564. *Scorodopraſum alterum Lob. Icon.* 157.

Allium ſylveſtre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Urſinum, latifolium, vernum ſylvaticum J. B.* 2. 565. *Allium Urſinum, latifolium Lob. Icon.* 159.

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B.* 2. 566. *Victorialis longa Cluſ. Hiſt.* 189.

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, anguſtioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo vireſcentibus. *Moly flore ſubviridi Bocc.* 63.

Allium montanum, bicorne, anguſtifolium, flore purpuraſcente C. B. Pin. 74.

Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampelopraſum proliferum Lob. Icon. 156.

Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.

Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.

Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij. ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium Juncifolium, bicorne, luteum C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B. 2. 562. Allium ſeu Moly montanum, v Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium Pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*

Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, 1. Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis 1. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij. Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Noly Narciſſinis foliis ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*

Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 191.

Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin, 75. Moly Theophraſti magnum J. B. 2. 568.*

Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyſt.*

Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*

Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*

Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin. 75. Prodr.* 27.

Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-*

viridibus

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.

Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 191. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*

Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*

Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*

Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*

Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*

Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*

Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D ſeu embryo E abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, qua differt à Lilio; à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 909. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*

Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*

Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris, Lilia-

ceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2.368. *Narciſſus Indicus, flore Liliaceo, ſphæricus Ferr. Flor.* 129.

Lilio-Narciſſus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narciſſus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert.* 28.

Lilio-Narciſſus Japonicus, rutilo flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Japonicus, rutilo flore, Corn.* 158.

Lilio-Narciſſus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 3[illegible] *Narciſſus Indicus, pumilus, polyanthos Corn.* 154.

Lilio-Narciſſus Africanus, pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longiſſimis foliis, polyanthos, ſaturato colore purpuraſcens H. L. Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narciſſus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albeſcente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre* 110.

Lilio-Narciſſus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ ſtriato H. Amſtel. in fol. 73.

Lilio-Narciſſus folio latiſſimo, floribus niveis inodoris. *Narciſſus Amboinenſis, folio latiſſimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amſtel in fol.* 77.

Lilio-Narciſſus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilio Convallium Plum.

Lilio-Narciſſus ſeu Narciſſus Liliflorus Carolinianus flore albo, ſingulari, rubente diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narciſſus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Narciſſus Virgineus Park. Par.* 86.

Lilio-Narciſſus Indicus, Narciſſus Liliflorus, aureus, ſtriis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fiſtuloſo H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narciſſus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin.* 69. *Colchicum vernum, flavo flore J. B.* 2. 662. *Narciſſus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narciſſus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum, 1. majus C. B. Pin.* 69. *Colchicum flore luteo quorundam J. B.* 2. 661. *Narciſſus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 164.

Lilio-Narciſſus luteus, multiplex, autumnalis. *Narciſſus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyſt.*

Lilio-Narciſſus luteus, autumnalis, minor. *Narciſſus ſerotinus Cluſ. Hiſt.* 162. *Narciſſus autumnalis, minor J. B.* 2. 662.

Lilio-Narciſſus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore C. B. Pin.* 69. *Narciſſus Perſicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B.* 2. 661. *Narciſſus Perſicus Cluſ. Hiſt.* 163.

Lilio-Narciſſus Bæticus, luteus, minor, odoratiſſimus.

Lilio-Narciſſus, quaſi Planta ad Lilium ad Narciſſum accedens.

GENUS II.

Narciſſo-Leucoium. *Perce-nege.*

NARCISSO-LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus compoſito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C abit deinde in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F etiam ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa. *Tab.* 208.

Narciſſo-Leucoii ſpecies ſunt

Narciſſo Leucoium vulgare. *Leucoium bulboſum, vulgare C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, hexaphyllon, cum unico flore, rariùs bino J. B.* 2. 590. *Leucoium bulboſum, hexaphillon Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium flore patulo. *Leucoium bulboſum flore patulo C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, hexaphillum, majus Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum. *Leucoium bulboſum, majus, ſive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii ſtatuunt C. B. Pin.* 55. *Leucoium bulboſum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B.* 2. 591. *Leucoium bulboſum, polyanthemum Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulboſum ſerotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulboſum, trifolium, majus C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, præcox, Byzantinum J. B.* 2. 591. *Leucoium bulboſum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulboſum, trifolium, minus C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, minus, triphyllon J. B.* 2. 591. *Leucoium bulboſum, triphyllon Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulboſum, trifolium, cæruleum C. B. Pin.* 56. *Leucoium oriphyllum, flore cæruleo Someri Lob. Adv. Part.* 2. 492. *J. B.* 2. 592.

Narciſſo-Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulboſum, autumnale, latifolium C. B. Pin.* 56. *Leucoium autumnale, tenuifolium Suvert.* 20.

Narciſſo-Leucoium autumnale, capillaceo folio, *Leucoium bulboſum, autumnale C.B.Pin.*56. *Leucoium bulboſum, autumnale, minus, tenuifolium J.B.* 2. 593. *Leucoium bulboſum, autumnale, minimum Dod. Pempt.* 230.

Narciſſo-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, tenuifolium, vernum C. B. Pin.* 56. *Leucoium bulboſum, vernum, minimum Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 15.

Narciſſo-Leucoium, quaſi planta ad Narciſſum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, cujus calyx C deinde abit in fructum D trigonum, trifariam dehiſ- *Tab.* 207.

centem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G.

Bermudianæ ſpecies ſunt

Bermudiana Iridis folio, fibroſâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo verſicolore Pluk. Almag. Bot. Siſyrinchium Bermudenſe, floribus parvis, ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorundam Ejuſd. Phytogr. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulboſa D. Lign. *Siſyrinchium Americanum, radice phœnicea, foliis plicatis & nervoſis, flore albo H. R. Monſp.*

Bermudiana, ab Inſulis Bermudis, ex quibus ſemen primæ ſpeciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore polypetalo, Papilionaceo.

Hiſt. lib. 2. cap. 162. Tab. 209.

FLOREM leguminoſum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A quatuor petalis diſſimilibus componitur, ex calyce unifolio B K, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, ſimul cum piſtillo C L exurgentibus. Petalum ſuperius D, quòd ſigni cujuſdam militaris adinſtar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E H cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ ſolent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiſcit: unde flos leguminoſus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus eſt. Huic flori proprium eſt ut piſtillum ejus L excipiatur à vagina quadam M fimbriata, ſeu potius in ſtamina diviſâ N & deinde abeat in fructum qui ſiliqua vocatur (Gallis *Gouſſe.*)

Siliqua vel unicapſularis eſt, vel bicapſularis, vel articuloſa. Unicapſularis O in duas valvas (quas Galli appellant *Coſſes*) dehiſcere ſolet, & ſemina complecti reniformia 11, cylindracea 9, ſphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrſum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum ſubminiſtratur à vaſis V per longitudinem partis craſſioris ſiliquæ protenſis, quorum ramuli T in placentam S influunt tenero fructui adhæreſcentem.

Siliqua bicapſularis X in ſeipſam introrſum revolvitur, ac in duo loculamenta 12 dividitur ſeminibus fœta 4.

Demum ſiliqua articuloſa Z ex pluribus partibus 5 conſtat articulatione quadam conjunctis, quæ ſingulæ 6 ſemine turgeſcunt 7. Loti ſiliquæ articulatione carent, ſed lamellis quibuſdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos diſtinguuntur. Tab. 227.

SECTIO I.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Regliſſe.*

GLYCYRRHIZA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D brevem, ſeminibus fœtam E ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. Tab. 210.

Glycyrrhizæ ſpecies ſunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioſcoridis echinata, non repens J.B.2.327. Glycyrrhiza vera Dioſcoridis Dod. Pempt.* 341.

Glycyrrhiza ſiliquoſa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B.* 2. 328. *Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt.* 341. *Regliſſe ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis *γλυκὺς dulcis*, & *ῥίζα radix*, quaſi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D brevem, veſicæ inflatæ æmulam, ſeminibuſque fœtam E caput Arietinum F quodammodo referentibus. Tab. 210.

Ciceris ſpecies ſunt

Cicer ſativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B.* 2.292. *Dod. Pempt.* 525.

Cicer ſativum, flore ex purpurâ rubeſcente, ſemine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine ex ſaturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210. LENS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce K ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam C brevem, ſeminibus fœtam D orbicularis E, utrinque convexis, hoc eſt ad centrum craſſioribus quàm ad marginem.

Lentis ſpecies ſunt

Lens vulgaris, ſemine ſubrufo C. B. Pin. 346. *Lens. J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, ſemine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, ſemine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hiſt. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam D E veluti criſtatam, quandoque echinatam, ſemine fœtam F reniformi G. His addendum eſt flores in ſpicam denſam naſci.

Onobrychidis ſpecies ſunt

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Geſneri J. B. 2. 335. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis ſaxatilis, foliis Viciæ anguſtioribus & longioribus, Aquiſextienſis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr.* 149.

Onobrychis ſeu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, inſigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedyſarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C.B.Pin. 350. ad Aſtragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *aſinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depaſtâ Aſini rudere ſoleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex cujus calyce B tubulato, turgidulo, ſurgit piſtillum C quod deinde in ſiliquam E brevem ſemine fœtam G ſubrotundo F. His addendum eſt ſiliquam E in veſica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. *Tab.* 211.

Vulnerariæ ſpecies ſunt

Vulneraria ruſtica J. B. 2. 362. *Loto affinis, Vulneraria pratenſis C. B. Pin.* 332. *Anthyllis Lenti ſimilis Dod. Pempt.* 552.

Vulneraria ruſtica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon.* 524.

Vulneraria flore purpuraſcente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd.* 509?

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin.* 322. *Trifolium halicacabum, ſive veſicarium J. B.* 2. 361. *Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à ſanandorum vulnerum facultate, quâ pollere exiſtimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D brevem, ſemine fœtam E ſubrotundo F. His addenda ſunt folia G ad exortum uſque multifida. *Tab.* 211.

Dorycnii ſpecies ſunt

Dorycnium Monſpelienſium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, anguſtifolium floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Dorycnium Monſpeſſulanum, fruticoſum J. B.* 2. 388.

Dorycnium majus. *Dorycnio Hiſpanico affinis, alia planta Lob. Illuſtr.* 159.

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem, longam.

GENUS II.

Faba. *Féve.*

FABA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D conſtante. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F quod deinde abit in ſiliquam G longam, ſeminibus fœtam H, I, planis & quaſi reniformibus K. His notis addendi ſunt ſtipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunt. *Tab.* 212.

Fabæ ſpecies ſunt

Faba flore candido, lituris nigris conſpicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.
Faba flore ex purpurâ nigreſcente C. B. Pin. 338.
Faba lobo longiſſimo ac craſſiſſimo, ſemine medio extuberante H. Cathol.
Faba lobo & ſemine medio, plano, arctè colligato, utrinque froptato H. Cathol.
Faba breviſſimo lobo, ampliſſimo & craſſiſſimo ſemine H. Cathol.
Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minor, ſeu Equina, alba Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor ſive Equina C. B. Pin. 338.*
Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minor, ſeu Equina, nigra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin. 338.*
Faba rotunda, oblonga ſeu Cylindracea, minima pluribus, quinis, ſenis ſiliquis uno pediculo exortis ſeu Hattoniana Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 86.
Faba, à voce Græca *φάγω edo*: fructus enim edulis eſt.

GENUS II.
Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, F ſeminibus fœtum E H, nunc planis L, nunc ſphæricis I. His notis addenda ſunt folia flabelliformia K G, ſeu digitatim pediculo innaſcentia.

Lupini ſpecies ſunt
Lupinus ſativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, ſemine & flore albo, ſativus J. B. 2. 388. Lupinus ſativus Dod. Pempt. 529.*
Lupinus peregrinus, major vel villoſus, cæruleus, major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villoſus Prodr. 148. Lupinus exoticus, hirſutiſſimus J. B. 2. 289. Lupinus Indicus Corn. 207.*
Lupinus flore purpuraſcente, latifolius, hirſutus ſeu ſylveſtris Dioſcoridis C. B. in Math. emac. 345.
Lupinus ſylveſtris, latifolius, flore albo, ſativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
Lupinus latifolius, humilis, hirſutus, flore albo H. Cathol.
Lupinus Americanus, arboreſcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
Lupinus obſoleto colore, Luſitanicus, latifolius.
Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario, majore Bot. Monſp. App. *Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario J. B. 2. 290. Lupinus ſylveſtris, flore cæruleo C. B. Pin. 348. Lupinus minor Tabern. Icon. 494.*
Lupinus ſylveſtris, purpureo flore, ſemine rotundo, vario, minore Bot. Monſp. App.
Lupinus ſylveſtris, flore ſubrubente C. B. Pin. 348.
Lupinus ſylveſtris, flore roſeo colore rufeſcente C. B. Pin. 348.
Lupinus anguſtifolius, cæruleus, elatior Raii Hiſt. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, Tingitanus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2.

Lupinus cæruleus, minor, Gadenſis dictus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus ſylveſtris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, ſemine compreſſo, vario, J. B. 2. 290. Lupinus luteus Tabern. Icon. 495.*

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B conſtante: ex calyce autem K ſurgit piſtillum E membrana D obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam F teretem, ſeminibus fœtam G plerumque ovatis H. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunti. *Tab. 214.*

Orobi ſpecies ſunt

Orobus ſylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorenſis, verna J. B. 2. 343. Orobus Pannonicus, 1. Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B. 2. 343. Galega montana Lugd. 1139. Orobus Pannonicus, iv. Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multiflora, flore purpureo J. B. 2. 345. Orobus Venetus Cluſ. Hiſt. ccxxxij.*

Orobus latifolius, parvo flore, prorſus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multifloras, flore albo J. B. 2. 345.*

Orobus ſylveſtris, anguſtifolius, Aſphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulboſâ, flore albo J. B. 2. 326. Orobus Pannonicus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Aſtragalus major Fuchſio J. B. 2. 334. Probus Pannonicus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus anguſtifolius, Italicus, flore vario. *Aſtragalus quibuſdam Aracho Toſſani Caroli ſimilis J. B. 2. 326.*

Orobus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Aſtragalus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin. 351. Aſtragaloides ſive Aſtragalus ſylvaticus, Aſtragalo magno Fuchſii vel Chamæbalano leguminoſæ affinis planta J. B. 2. 334. Aſtragalus ſylvaticus Thal. Tab. 1.*

Orobus ſylvaticus, noſtras Raii Synopſ. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervoſis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Piſum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin. 343. Phaſiolus ruber ſ. Abrus vocatus P. Alp. Ægypt. 31.*

Orbus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves ſaginare ſolebant.

GENUS IV.

Piſum. *Pois.*

Tab. 215. PISUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam longam D, ſeminibus fœtam E ſubrotundis F. His notis addendi ſunt caules fiſtuloſi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G ut ab iis tranſadigi videantur. Cætera autem folia I bina, veluti conjugata coſtæ innaſcuntur in claviculas H abeunti.

Piſi ſpecies ſunt

Piſum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Piſum quadratum Plinii Lob. Icon.* 66.

Piſum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Piſum majus, quadratum, fructu ſubflavo C. B. Pin. 342.

Piſum umbellatum C. B. Pin. 342. *Piſum erectius, comoſum J. B.* 2. 299. *Piſum proliferum Tabern. Icon.* 495. *Pois à bouquets.*

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Piſum vulgatius, majus Lob. Icon.* 65.

Piſum hortenſe, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, ſiliquâ maximâ H. R. Par.

Piſum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Piſum cortice eduli. *Piſa ſine cortice duriore C. B. Pin.* 343. *Piſa leptoloba, quæ ſimul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Piſa ſine tunicis durioribus, in ſiliquâ magnâ, albâ J. B.* 2. 300. *Pois goulus.*

Piſum humile, caule firmo. *Piſa nana, rotunda, ſine adminiculis recta H. R. Par. Piſa nana, rotunda Mor. H. R. Bleſ. Pois nains.*

Piſum folio anguloſo. *Piſi pulchra ſpecies, folio anguloſo J. B.* 2. 297.

Piſum ſiliquâ carnoſâ, ſeu falcatâ, eduli Raii Hiſt. 891.

Piſum flore rubente ſtriato, pro coccineo miſſo Raii Hiſt. 891.

Piſum arvenſe, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Piſum minus, è luteo vireſcens Lob. Icon.* 66.

Piſum arvenſe, fructu albo C. B. Pin. 343. *Piſa potiſſimum vulgaria, parva, alba ſive arvenſia J. B.* 2. 297.

Piſum arvenſe, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Piſa parva, viridia J. B.* 2. 298.

Piſum arvenſe, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Piſum nigrum Tabern. Icon.* 398.

Piſum arvenſe, flore roſeo, fructu variegato Raii Synopſ. 186.

Piſum ſpontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Geſſe*

Tab. 216. & 217. LATHYRUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſur-

git piſtillum D vaginâ membranaceâ C obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam nunc teretem E, nunc compreſſam H, ſeminibus fœtam F, I, modò Cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum eſt caules N Lathyri compreſſos eſſe cum coſta O elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q nervo R innaſcentia in claviculas S abeunti.

Lathyri ſpecies ſunt

Lathyrus ſativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloſo ſemine J. B. 2. 306. Lathyrus ſive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus ſativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J.B. 2. 307. Aracus ſive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris ſpecies, flore rubente & albido minori dumetorum ſive Germanicum J.B. 2. 302. Lathyrus ſylveſtris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, ſpecioſior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonenſis, anguſtifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus anguſtifolius, alter Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus ſylveſtris, alius, anguſtifolius Cam. Hort.*

Lathyrus anguſtifolius, ſemine maculoſo C. B. Pin. 344. *Lathyrus quædam, quibuſdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, ſiliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpuraſcente flore & ſuaviter rubeſcens Eyſt.*

Lathyrus arvenſis, repens, tuberoſus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminoſa J. B. 2. 324. Terræ glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus ſylveſtris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, ſylveſtris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri ſiliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hiſpanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monſp. *Lathyri ſpecies lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus anguſtifolius, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus ſiliquâ hirſutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, ſiliquâ articulatâ, hirſutiore H. R. Par.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine rotundo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λεπτόλοβος, ſemine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine anguloſo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius λεπτόλοβος, ſemine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyris anguſtiſſimo ſive capillaceo folio C. B. Prodr.* 148.
Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.
Clymenum.

Tabl 218. CLYMENUM eſt plantæ genus, floribus, fructibus C, D, E, F, cauſiſbuſque Lathyri: foliis verò A multiplici conjugatione coſtæ innaſcentibus in claviculas B abeunti.

Clymeni ſpecies ſunt

Clymenum Hiſpanicum, flore vario, ſiliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis roſtrum ambientibus, cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 58.

Clymenum Hiſpanicum, flore vario, ſiliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, ſubalbeſcentibus, ſiliquis Orobi Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 55.

Clymenum Pariſienſe, flore cæruleo. *Cicercula ſylveſtris Tabern. Icon.* 500. *Lathyrus Viciæformis ſeu Vicia Lathyroides, noſtras Raii Hiſt.* 899. *Pluk. Phytog. Tab.* 71. *fig.* 2.

GENUS VII.
Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS eſt plantæ genus, flore papilionaceo A B: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam E ut plurimùm teretem & Cylindraceam, ſeminibus fœtam F ſubrotundis G. His notis addenda ſunt folia K modò ſimplicia, modò conjugata H I, in claviculas L M abeuntia.

Ochri ſpecies ſunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, ſemine ſubluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri ſpecies, quæ Ervilia ſylveſtris Dodonæi J. B.* 2. 305. *Ervilia ſylveſtris Dod. Pempt.* 522.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, ſemine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, ſemine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentoſus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.
Vicia. *Veſſe.*

Tab. 221. VICIA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D ſeminibus fœtam E F ſubrotundis G aut angulatis. His notis addenda ſunt folia H bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia in claviculas I abeunti.

Viciæ ſpecies ſunt

Vicia ſativa, vulgaris, ſemine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, ſativa J. B.* 2. 310. *Vicia Cam. Epit.* 320.

Vicia ſativa, vulgaris, ſemine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B. 2. 311. Ervum candidum vel Faba veterum Trag. 626.*

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B. 2. 313. Cracca major Tabern. Icon. 506.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt. 531.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro frugum J. B. 2. 312. Aphaca vera, Vicia Matthiolo Lugd. 478.*

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B. 2. 314. Aracus Tabern. Icon. 506.*

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B. 2. 312. Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. ccxxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B. 2. 315. Craccæ alterum genus Dod. Pempt. 542.*

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Vicia ſive Craccæ minima ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B. 2. 315.*

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B. 2. 316.*

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Viciæ ſimilis ſupra infraque terram fructum edens C. B. Pin. 345. Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B. 2. 323. Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital. 77.*

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine, hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin. 338. Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B. 2. 286. Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon. 58.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B. 2. 287.*

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J. B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre, minus Tabern. Icon.* 498.

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B.* 2. 313.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliqua glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum. *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C. B. Pin.* 346. *Orobus ſive Ervum multis J. B.* 2. 321. *Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt.* 524.

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin.* 346.

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin.* 346. *Orobus Creticus Lugd.* 469.

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin.* 346. *Orobæum Cicer Lobelii J. B.* 2. 322. *Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon.* 72.

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A: vexillo nempe B alis C & carina D conſtante: ex calyce autem F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in ſiliquam G teretem & quaſi Cylindraceam, ſeminibus fœtam H I ut plurimùm oblongis L & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N affixa, cui ſummæ impar folium O innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B.* 2. 342. *Dod. Pempt.* 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & ſiliquis craſſioribus.
Galega Americana, fruteſcens, flore purpureo, foliis Sericeis Plum.

GENUS XI.

Aſtragaloides.

ASTRAGALOIDES eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, ſeminibus fœtam E reniformibus. *Tab.* 223.

Aſtragaloides ſpeciem unicam novi.

Aſtragaloides Luſitanica. *Aſtragalus Bæticus Cluſ. Hiſt. ccxxxiiij. Aſtragalus Bæticus, lanuginoſus, radice ampliſſima C. B. Pin.* 351. *Aſtragalus fortè lanuginoſus, Bæticus J. B.* 2. 340.

Aſtragaloides, quaſi planta ad Aſtragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquamE ſeminibus fœtam F G ſubrotundis H. His notis addendum eſt folia bina tantùm I K ad caulium nodos naſci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. *Tab.* 223.

Aphacæ ſpeciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin.* 345. *Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ ſiliquâ, flore luteo J. B.* 2. 316.

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam articuloſam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D rectam, planam anulatam, articuloſam, in ſingulis articulis E ſemine fœtam F rhomboideo G, introrſum emarginato. *Tab.* 224.

Securidacæ ſpeciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, ſiliquâ latâ, oblongâ J. B.* 2. 345. *Securidaca vera Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob ſeminis formam: nullius enim ſemen, inquit Cluſius, aptiùs veterum ſecurim meo judicio refert. *Hiſt. ccxxxvij.*

GENUS II.

Ornithopodium. *Pié-d'Oiſeau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, H falcatam, articuloſam, plerumque undulatam, in ſingulis articulis E, F, I, K ſemine fœtam H, L ſubrotundo. His notis addendum eſt ſiliquas Ornithopodii plures ſimul naſci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii ſpecies ſunt

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flaveſcente J. B. 2. 350. Ornithopodium Dod. Pempt. 544.*

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpuſillum Ornithopodium Lob. Icon. 82.*

Ornithopodium radice tuberculis nodoſâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberoſum Dalechampii Lugd. 486. J. B. 2. 351.*

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ compreſſâ. *Ornithopodio affinis hirſuta, Scorpioides C. B. Pin 350. Scorpioides leguminoſa J. B. 2. 349. Lob. Icon. 83.*

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ non compreſsâ. *Scorpioides leguminoſa, altera J. B. 2. 350.*

Ornithopodium Scorpioides, Luſitanicum, ſiliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin. 287. Telephium Dioſcoridis ſeu Scorpioides ob ſiliquarum ſimilitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B. 2. 889. Scorpioides Lob. Icon. 391.*

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πῦς *Pes*, quaſi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, G, K compreſſam, articulis diſtinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L ſemine fœtis ejuſdem formæ I, F, M.

Ferri Equini ſpecies ſunt

Ferrum Equinum ſiliquâ ſingulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B. 2. 347. Ferrum Equinum, vulgare Col. Part. 1. 300. Ferrum Equinum Lob. Icon. 82.*

Ferrum Equinum ſiliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum πολυκέρατον Col. Part. 1. 300.*

Ferrum equinum Germanicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part. 1. 301. Ornithopodio affinis ſive potius Soleæ vel ferro Equino herbæ J. B. 2. 348.*

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS IV.

Hedyſarum.

HEDYSARUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, H articuloſam, undulatam, ſemine fœtam in ſingulis articulis E, K, F, L ut plurimùm reniformi I, G. His notis addendi ſunt flores in ſpicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedyſari ſpecies ſunt

Hedyſarum clypeatum, flore ſuaviter rubente Eyſt. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin.* 350. *Aſtragalus Romanus ſive Hedyſarum clypeatum, ſiliquâ aſperâ J. B.* 2. 333. *Onobrychis altera Dod. Pempt.* 549.

Hedyſarum clypeatum, flore albido. *Hedyſarum clypeatum, flore albo Raii Syllog.* 140.

Hedyſarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hiſt. 929. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis clypeata, aſpera, minor Prodr.* 149. *Polygalo Geſneri affine, Caput Gallinaceum J. B.* 2. 330.

Hedyſarum annuum, ſiliquâ aſperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim (id eſt antrorſum & retrorſum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin.* 354. *Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr.* 149.

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore albido.

Hedyſarum triphyllum, Canadenſe Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadenſis, triphylla, ſiliculis articulatis, aſperis triangularibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, ſiliculis ſingularibus, lævibus, falcatim per intermedia diſcriminatis Pluk. Phytog. Tab.* 50. *fig.* 3.

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, ſubrotundo. *Scorpioides Biſnagarica, folio ſingulari, rigido, ſiliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab.* 59. *fig.* 3.

Hedyſarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaſpatana, diphyllos, ſiliculis aſperis Pluk. Phytog. Tab.* 102. *fig.* 1.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, flore purpureo, ſiliquâ variè diſtorta Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, ſupinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum Americanum, humi fuſum, hiſpidum Plum.

Hedyſarum annuum, majus, Zeylanicum Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis major H. L. Bat. Mimoſa non ſpinoſa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentiſſimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedyſarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, minor H. L. Bat.*

Hedyſarum differt à Securidaca, fructus & ſeminis formâ: ab Ornithopodio ſiliquarum diſpoſitione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226. SCORPIOIDES eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D articuloſam, Cochleæ aut Erucæ adinſtar in ſe convolutam, in ſingulis articulis E, F ſemine fœtam G ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis ſpecies ſunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*

Scorpioides Buplevri folio, corniculis aſperis, magis in ſe contortis & convolutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides ſiliquâ Campoide, hiſpidâ J. B. 2. 898.*

Scorpioides ſiliquâ craſſâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, ſiliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides ſiliquâ cochleatâ & ſtriatâ, Olyſſiponenſis H. R. Par. *Scorpioides ſiliquâ ſtriatâ, minus hirſutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227. LOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, E, F, G interdum ſeptis tranſversâ poſitis velut in loculamenta diſtinctam, ſeminibuſque fœtam H, I, K ut plurimùm ſubrotundis L, M, O. His notis addenda ſunt folia terna quidem, ſed ad pediculi exortum duabus alis N ceu foliolis ſtipata.

Loti ſpecies ſunt

Lotus ſive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trifolium corniculatum, 1. Dod. Pempt. 573.*

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & anguſtioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirſuta, minor J. B. 2. 356.
Lotus pentaphyllos, minor, hirſutus, ſiliquâ anguſtiſſima C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, ſiliquis ſingularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.*
Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo ſplendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major ſpecies J. B. 2. 355. Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt. 574.*
Lotus pentaphyllos, major, hirſutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in ſylveſtribus Cæſalp. 244.*
Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Geſn.*
Lotus Pentaphyllos, fruteſcens, tenuiſſimis glabris foliis C. B. Pin. 332.
Lotus Hiſpanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.
Lotus πολυκέρατος, fruticoſa, Cretica, argentea, ſiliquis longiſſimis, propendentibus, rectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 176.
Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, ſiliquis longis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot. 272.*
Lotus pentaphyllos, ſiliquoſus, villoſus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirſutum valde J. B. 2. 360. Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon. 31.*
Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.
Lotus villoſus, altiſſimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monſpeſſulanum J. B. 2. 359. Lotus Lybica Dalechampii Lugd. 509.*
Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratenſis, ſiliquoſus Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*
Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, lutea, Monſpelienſis J. B. 2. 359. Lotus trifolia, pratenſis, ſiliquoſa Monſpelienſium Lob. Icon. 42.*
Lotus maritima, lutea, ſiliquoſa, folio pingui, glabro Bot. Monſp. *Lotus ſiliquoſa, lutea, ſiliquis pinnatis, ſtrictioribus & longioribus Raii Hiſt. 967.*
Lotus ruber, ſiliquâ anguloſâ C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, flore fuſco, tetragonolobus J. B. 2. 358. Lotus ſiliquoſus, rubello flore Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*
Lotus pentaphyllos, ſiliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium ſive Lotus Hierazune, edulis, ſiliquoſa J. B. 2. 365. Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot. 268.*
Lotus ſiliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii ſiliquis J. B. 2. 358. Lotus peculiaris, ſiliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*
Lotus pentaphyllos, ſiliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C.B.Pin. 332. *Loto ſiliquoſæ aliquo modo ſimilis, Coronopus ex Codice Cæſareo J. B. 2. 358. Coronopus ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 109.*
Lotus maximus, Luſitanicus, luteus.
Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hiſt. 970.
Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Lotus hortenſis, odora C. B.*

Pin. 331. *quæ Meliloti ſpecies eſt. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin.* 332. *ad Cytiſum referendus. Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin.* 332. *ad Vulnerariam ſpectans.*

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228. TRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A papilionaceus eſt, conſtat enim vexillo B, alis C, & carina D ex calyce E emergentibus, ſimul cum piſtillo G vaginâ ſuâ fimbriatâ F obvoluto. Illud autem deinde abit in capſulam I in calyce ipſo H reconditam & ſemine fœtam K ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capſulæ adhærente.

Flos M monopetalos eſt papilionacei æmulus: ex cujus calyce N ſurgit piſtillum O quod deinde abit in capſulam Q membranaceam V, in calyce P T reconditam, ſemine fœtam R Z ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y. His notis addenda ſunt folia terna * raró quaterna aut quina, niſi in Quadrifolio, eidem pediculo inſidentia.

Trifolii ſpecies ſunt

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Aſphaltites ſive bituminoſum, odoratum J. B.* 2. 366. *Trifolium bituminoſum Dod. Pempt.* 566.

Trifolium pratenſe, flore monopetalo. *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin.* 327. *Trifolium purpureum, vulgare J. B.* 2. 374. *Trifolium pratenſe Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus Raii Synopſ. 194.

Trifolium pratenſe, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratenſe, album, à Fuchſio depictum, ſive mas J. B.* 2. 379.

Trifolium pratenſe, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratenſe, album, ſiliquâ bivalvi, caule fiſtuloſo, folio ſubtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratenſe, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum ſeu veſicarium, minus, purpureum J. B.* 2. 379. *Trifolium pratenſe, Salmanticum Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium pratenſe, luteum, capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratenſe, luteum, fœmina, flore pulchriore ſive Lupulino J. B.* 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Cluſii* 2, *non album, ſed rubrum J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, ij Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpuraſcens, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Cluſii J. B.* 2. 380. *Trifolium majus*, 1. *Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium ſpicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, ſpicatum ſive Lagopus maximus J. B.* 2. 376. *Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratenſis. Lob. Icon.* 39.

Trifolium ſpicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij, purpureum Cluſio J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, tertium Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, ſpicâ longiſſimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & ſpicâ longiore J. B.* 2. 375. *Lagopus major, alter Dod. Pempt.* 578.

Trifolium montanum, anguſtiſſimum, ſpicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, ſpicatum J. B.* 2. 376. *Altera anguſtifolia Lagopus Lob. Icon.* 40.

Trifolium Hiſpanicum, anguſtifolium, ſpicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, Hiſpanicum ſive Lagopus anguſtifolius, flore dilutè rubente J. B.* 2. 377. *Lagopus anguſtifolius, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirſutum, anguſtifolium, Hiſpanicum, flore ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat.* 1107.

Trifolium arvenſe, humile ſpicatum, ſive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B.* 2. 377. *Lagopus Dod. Pempt.* 577.

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore ſubluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirſutum, pallidè luteum ſive ochroleucon Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 141. *Trifolium pratenſe, hirſutum, majus, flore albo-ſulphureo ſeu ὀχρολευκῷ Raii Hiſt.* 943.

Trifolium capitulo ſtellato, folliculato, globoſo C. B. Pin. 329.

Trifolium ſtellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium ſtellatum, purpureum, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 376.

Trifolium ſtellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipſaci quorundam Raii Synopſ.* 194.

Trifolium globoſum ſive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr.* 143. *Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B.* 2. 378.

Trifolium globoſum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Perſonatæ Cherleri J. B* 2. 377.

Trifolium capitulo ſpumoſo, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentoſis per caulium longitudinem J. B.* 2. 379. *Trifolium Fragiferum, tomentoſum Bot. Monſp.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B.* 2. 378.

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B.* 2. 378.

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol.* 39.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo faturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 138. *Trifolium ſubterraneum ſive folliculo ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfeti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ.* 194.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin.* 327. *Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon.* 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B.* 2. 380.

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent. *Trifolium paluſtre C. B. Pin.* 327. *quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin.* 328. *Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B.* 330. *Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D G nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti ſpecies ſunt

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B.* 2. 370. *Melilotus Germanica Lob. Icon.* 43.

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag.* 590. *Melilotus* 2, *flore candido Dod. Pempt.* 567.

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus* 4, *lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt.* 567.

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *Trifolium corniculatum, ij. Dod. Pempt.* 573.

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt.* 49. *Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B.* 2. 357.

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B.* 2. 371. *Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium, repens, folliculis rotundis C. B. Prodr.* 144. *Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B.* 2. 371.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt.* 951.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rarò diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B.* 2. 380. *Trifolium arvenſe Tabern. Icon.* 523.

Melilotus major, odorata, violaceo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin.* 331. *Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B.* 2. 368. *Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt.* 571.

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Pin.* 142. *J. B.* 2. 381.

Melilotus à vocibus Græcis μελι *Mel*, & λωτος *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS V.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 219. ANONIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam turgeſcentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F, I, ſeminibuſque fœtam G L ut plurimùm reniformibus. His notis addenda ſunt folia terna M N ſingulis pediculis plerumque inſidentia; quandoque enim in eadem planta naſcuntur folia ſingularia O.

Anonidis ſpecies ſunt

Anonis ſpinoſa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinoſa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non ſpinoſa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non ſpinoſa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis ſpinis carens, candidis floribus *C. B. Pin. 389.*

Anonis non ſpinoſa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non ſpinoſa, purpurea, ſupina, minima Raii Hiſt. 957.

Anonis puſilla, villoſa & viſcoſa, purpuraſcente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirſuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer ſylveſtre, latifolium triphyllon C. B. Pin. 347. Cicer ſylveſtre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer ſylveſtre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox, purpurea, fruteſcens Mor. H. R. Bleſ. *Anonis purpurea, fruteſcens, non ſpinoſa A. R. Par. 57.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio tridentato carnoſo.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Aſtragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio anguſtifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.*

Anonis maritima, Gadenſis, non ſpinoſa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpuraſcente.

Anonis Alpina, pumila glabra, non ſpinoſa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, ſerrato folio lucido, ſpicâ Alopecuroides H. Cathol.*

Anonis non ſpinoſa, rotundifolia, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, noſtras, foliis hirſutie pubeſcentibus Raii Synopſ. 196.

Anonis fruteſcens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria fruteſcens Americana, triphylla, floribus firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis ſine ſpinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non ſpinoſa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monſp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinoſa, Luſitanica.

Anonis non ſpinoſa, flore luteo variegato, anguſtifolia, maritima.

Anonis puſilla, glabra, anguſtifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis puſilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis ſpinis carens, lutea, minor Bot. Monſp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, ſylveſtris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Aſiatica, fruteſcens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Aſiatica, fruteſcens, trifolia, floribus luteis, amplis H. L. Bat.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio rotundiori.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio Roſæ ſylveſtris.

Anonis Americana, folio latiori, ſubrotundo. *Anil ſive Indigo Guadalupenſis H. R. Par. App.*

Anonis Phaſeolodes, bituminoſa, ſcandens. *Phaſeolus Africanus, hirſutus, bituminoſus, ſiliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græca ὄνος *Aſinus*, quaſi dicas plantam Aſinis gratam.

GENUS V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

FŒNUM-GRÆCUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus *Tab. 230.* calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D nonnihil planam, corniformem, ſeminibus fœtam E plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia.

Fœni-Græci ſpecies ſunt

Fœnum-Græcum ſativum C. B. Pin. 348. *Fœnu-Græcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum ſylveſtre Dalechampii Lugd. 431.* J. B. 2. 365.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidaca genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedyſarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre, ſiliquis plurimis, longioribus. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum ſylveſtre, polyceration, majus, Creticum Bryn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, ſiliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra viſu, foliis Ciceris, Ornithopodii ſiliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luſerne.*

Tab. 231. MEDICA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, ſeminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ ſpecies ſunt

Medica major, erectior, floribus purpuraſcentibus J. B. 2. 382. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medica C. B. Pin.* 330. *Medica legitima Cluſ. Hiſt. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore violaceo C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore luteo C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium ſyveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens C. B. Pin.* 330. *Medica flavo flore Cluſ. Hiſt. ccxliij.*

Medica ſylveſtris, floribus è luteo palleſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens, flore luteo-albo C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus è cæruleo vireſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, ſive Medica fruteſcens, flore è cæruleo viridi C.B.Pin.*330.

Medica ſylveſtris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, ſive Medica marina J. B.* 2. 378. *Trifolium cochleatum, maritimum, tomentoſum C. B. Pin.* 329. *Medica lutea, Gnaphalitea, marina, noſtra, è Littore Veneto Donat.* 63.

Medica ſcutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C.B.Pin.* 329. *Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt.* 575.

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel ſcutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuſo C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin.* 329. *Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, ſine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, ſive fructu compreſſo, oblongo C. B. Pin.* 329.

Medica hirſuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compreſſo, ſpinis horrido C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, hirſuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe C. B. Pin.* 329. *Tribulus terreſtris, minor, repens Lugd.* 514.

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe, fruct-*

minore C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd.* 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ ſimilibus C. B. Prodr.* 141. *Trifolium folio obtuſo, folliculis coronatis C. B. Pin.* 329. *Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capſulâ minima, coronatâ Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 145.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuſo, non crenato C. B. Pin.* 329.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuſo, crenato C. B. Pin.* 329.

Medica cochleata, δίκαρπος, capſulâ rotundâ, ſpinosâ foliis eleganter diſſectis H.L.Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter diſſectis Bot. Monſp. Trifolium cochleatum, ſpinoſum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent.* 1. 181.

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii Hiſt.* 965.

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monſp.*

Medica fruteſcens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hiſt. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, ſimplici volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, minor, ſpinoſa, ſimplici majore volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugoſis Raii Hiſt. 962.

Medica doliata ſeu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugoſis & per maturitatem nigricantibus Raii Hiſt. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hiſt. 962.

Medica cochleata, ſpinoſa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum ſpinulis reflexis Raii Hiſt. 962.

Medica foliis & ſemine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, major, δίκαρπος Raii Hiſt. 963.

Medica ſpinoſa, δίκαρπος, fructu ovali, ſpinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, πολύκαρπος Raii Hiſt. 964. *Medica tornata, ſpinoſa Park. Theat.* 1116.

Medica doliata, ſpinoſa, hirſuta, minima Raii Hiſt. 964.

Medica marina, major, ſpinoſa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus ſpinulis Raii Hiſt. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, craſſo, lanuginoſo, ſemicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, ſive Medica ſpinis ſurſum deorſumque rigentibus Park. Theat.* 116. *Trifolium cochleatum, ſpinoſum, majus, ſpinis ſurſum & deorſum tendentibus Mor. H. R. Bleſ.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cochleatum ſive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 28. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Perſarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D planum, orbiculatum, quaſi falcatum, ſemine fœtum E, F ferè reniformi G.

Medicaginis ſpecies ſunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 330. *Medica lunata J. B.* 2. 386. *Lunaria radiata Italorum, Medica lunata ſive falcata Lob. Icon.* 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hiſpanica. *Loto affinis ſiliquis hirſutis, circinatis C. B. Pin.* 333. *Auricula Muris Cam. Tab. viij. J. B.* 2. 387.

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot.* 257.

Medicago trifolia, fruteſcens, incana. *Cytiſus incanus, ſiliqua falcatis C. B. Pin.* 389. *Cytiſus ſiliquâ incurvâ, folio candicante J. B.* 1. 361. *Cytiſus ut exiſtimatur Dod. Pempt.* 569.

Medicago, id eſt planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaſeolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo: ex cujus calice D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam longam E, ſemine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia, tum & plantæ habitus.

Phaſeoli ſpecies ſunt

Phaſeolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortenſis, ſive Phaſeolus major C. B. Pin.* 339. *Smilax hortenſis J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax hortenſis, fructu nigro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortenſis, fructu flavo J. B.* 2. 253.

Phaſeolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortenſis, fructu rubro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu livido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu pallido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortenſis, fructu violaceo J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto. *Smilax hortenſis, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato. *Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus hortenſis, minor. *Smilax hortenſis minor C. B. Pin.* 359.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo, vel Phaſeolus parvus, Italicus C. B. Pin.* 339. *Phaſeolus albus Lugd.* 472.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu ſubnigro. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, vel Phaſeolus parvus, Italicus, fructu ſubnigro C. B. Pin.* 339.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente vel Phaſiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B Pin.* 339. *Phaſiolus vulgaris, Italicus, humilis, ſeu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B.* 2. 258.

Phaſeolus peregrinus, hortenſi affinis, ſemine lato, albo, multis nigris venis ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſiolus lato, ſtriato ſive radiato ſemine J. B.* 2. 267. *Phaſeoli peregrini* 1 *genus alterum Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, fructu lato, compreſſo, albo. *Phaſeoli magni, lati, albi Lob. Icon.* 60.

Phaſeolus peregrinus, primo ſimilis, fructu lato, albo, ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, ix Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus hortenſi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaſioli tumidi, minores, nivei J. B.* 2. 259. *Phaſeolus peregrinus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, ex nigro ſubvireſcens C. B. Pin. 340. *Phaſiolus Laburni fructu ex nigro ſubvireſcente ſive Ægyptius, flore luteo J. B.* 2. 262. *Phaſeolus peregrinus, v Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, colore rubeſcente C. B. Pin. 340. *Smilax hortenſis ſive Phaſeolus Anagyridi ſimilis ferè, colore rubeſcente J. B.* 2. 261. *Phaſeolus peregrinus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ inſignito C. B. Pin. 340. *Phaſeolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ inſignitus J. B.* 2. 260. *Phaſeolus peregrinus, iiij. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, C. B. Pin. 340. *Phaſeolus vulgari minor & planior, ſubrubro colore, foliis anguſtis J. B.* 2. 270. *Phaſeolus peregrinus, vj, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, vij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, viij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, x. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xj. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, fructu ſubrubente, nigris ſtriis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ macula inſignitus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iij, peregrinus Cluſ. Exot.64.*

Phaſeolus peregrinus, niger, maculâ ſubalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iv, peregrinus Cluſ. Exot. 64.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis nigris venis aſperſis, fructu atro-ſplendente C. B. Pin. 340. *Phaſeoli tumidi, nigri, ſplendentes J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis flaveſcentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli nigri J. B. 2. 558. Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobo ſaturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli atro-violacei J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xv. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Ægyptiacus, nigro ſemine C. B. Pin. 341. *Phaſeolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt. 31.*

Phaſeolus Ægyptiacus, ſemine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Cluſ. Hiſt. ccxxvij.*

Phaſeolus Americanus, ſive Lablab ſemine roſeo D. Lign.

Phaſeolus Indicus, cocleato flore Triumf. 93. *Phaſeolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, ſeminibus fuſcis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaſeolus puniceo flore Corn. 184. *Phaſeolus Indicus, flore coccineo ſeu puniceo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 69.*

Phaſeolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaſeolus ſiliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bleſ.*

Phaſeolus hortenſis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaſeolus Americanus, tenuiſſimis viticulis ſeſe propagans.

Phaſeolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaſeoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B. 2. 262.*

Phaſeolus minor, Coloſſinus, ſiliquis longiſſimis Mor. H. R. Bleſ.

Phaſeolus Braſilianus, alter, fructu nigro, Piſi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaſiolus latâ ſiliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B. 2. 261. Phaſeolus Braſilianus, alter Cluſ. ad Monard.*

Phaſeolus Africanus, perennis, minor, flore ſuaverubente Oldenl.

Phaſeolus Americanus, folio ſinuato & veluti haſtato.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore purpureo, ſiliquâ anguſtiſſimâ Plum.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore luteo, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, ſiliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, magno flore, ſiliquis tenuioribus, falcatis Plum.
Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis articuloſus Plum.
Phaſeolus Americanus, radice tuberoſâ, eſculentâ, ſiliquis quaſi articuloſis, hirſutis Plum.
Phaſeolus Americanus, flore cochleato, ſiliquis falcatis Plum.
Phaſeolus Americanus, maritimus, fructu duro, ſemine variegato Plum.
Phaſeolus Americanus, fructu minimo, ſemine variegato Plum.
Phaſeolus Americanus, florum ſpicâ pyramidatâ, ſemine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.
Phaſeolus Americanus, floris vexillo ampliſſimo, ſiliquis rectis, teretibus Plum.
Phaſeolus maritimus, rotundifolius, flore purpureo, ſiliquâ brevi criſtatâ, ſemine fuſco, ſtriato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaſeolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, ſubrotundus, ſiliquâ longâ, Fabâ fuſcâ, oblongâ H. Amſtel. Phaſeolus Braſilicus Ferr. Flor.* 383.
Phaſeolus ſylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, ſiliquâ tenui, nigrâ, ſemine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaſeolus ſubhirſutus, Americanus, exitioſus, ſiliquis longis cauliculis inſidentibus Pluk. Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.
Phaſeolus, quaſi Phaſelus, ob ſeminis formam, quæ Phaſelum repræſentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam bicapſularem.

GENUS I.

Aſtragalus. *Aſtragale.*

ASTRAGALUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D conſtante. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum G vagina F obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H, N, P bicapſularem I K. O O. Q R. S T. ſeminibus fœtam L M, reniformibus V. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 233.

Aſtragali ſpecies ſunt

Aſtragalus tuberoſus, ſcandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn.* 200.
Aſtragalus purpureus perennis, ſpicatus, Pannonicus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis ſpicata, flore purpureo C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibuſdam, purpureo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 1 *Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*
Aſtragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin.* 351. *Onobrychis quibuſdam, ſubcæruleo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis ij. Hiſt. Cluſ. ccxxxix.*

Aſtragalus perennis, ſpicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis ſpicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin.* 350. *Onobrychiæ quibuſdam, flore pallido vel Polygalon J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 3. *Cluſ. Hiſt. ccxxxix.*

Aſtragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpuraſcentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin.* 351. *Onobrychis* 4. *Cluſ. Hiſt. ccxl.*

Aſtragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris ſive ſylveſtris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza ſylveſtris, floribus luteo-palleſcentibus C. B. Pin.* 330. *Fœnum-Græcum ſylveſtre ſive Glycyrrhiza ſylveſtris quibuſdam J. B.* 2. 330. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, primum Dod. Pempt.* 547.

Aſtragalus luteus, perennis, ſiliquâ gemellâ, rotundâ, veſicam referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer ſylveſtre, foliis oblongis, hiſpidis, majus C. B. Pin.* 347. *Cicer ſylveſtre, multifolium J. B.* 2. 294. *Cicer ſylveſtre, primum Dod. Pempt.* 525.

Aſtragalus luteus, annuus, Monſpeliacus, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin.* 349. *Securidaca altera ſive minor J. B.* 2. 347. *Hedyſarum alterum Dod. Pempt.* 546.

Aſtragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo inſidentibus. *Glauci leguminoſæ affinis C. B. Prodr.* 150.

Aſtragalus annuus, anguſtifolius floſculis ſubcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Seſamacea, Apula Col. Part.* 1. 303. *Fœnu-græco ſylveſtri Tragi in quibuſdam accedens planta J. B.* 2. 331.

Aſtragalus annuus, anguſtifolius, floſculis pediculis oblongis inſidentibus. *Stella leguminoſa J. B.* 2. 350. *Stella leguminoſa, Arturo Cortuſi Lob. Icon.* 83.

Aſtragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monſp. *Aſtragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Aſtragalus Canadenſis, flore viridi, flaveſcente A. R. Par. 65.

Aſtragalus Monſpeſſulanus J. B. 2. 338.

Aſtragalus Monſpeſſulanus, flore albo.

Aſtragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Aſtragalus ſupinus, ſiliquis villoſis, glomeratis. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Aſtragalus pumilus, ſiliquâ Epiglottidi formâ. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore albo, minor Turnifortii H. L. Bat.*

Aſtragalus incanus, ſiliquâ incurvâ Bot. Monſp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *Onobrychis incana Prodr.* 149.

Aſtragalus montanus, purpureus Anglicus. *Glaux montana, purpurea, noſtras Raii Hiſt.* 939.

Aſtragalus

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.
Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.
Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.
Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H ſæpè abeunti. *Tab. 234.*

Tragacanthæ ſpecies ſunt

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin.* 388. *Cluſ. Cur. poſt. Add.* 60.
Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt.* 108. *Tragacanthæ affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin.* 388.
Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd.* 1487.
Tragacantha, à vocibus Græcis *τϱαγος Hircus*, & *ἄκανθα Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

GENUS III.

Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D planam, bicapſularem, & bivalvem E E, G G, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. *Tab. 234.*

Pelecini ſpeciem unicam novi

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin.* 349. *Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B.* 2. 348. *Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis diſſimilibus compoſitos, qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt: quales ſunt flores Balſaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Claſſi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Balſamina. *Balſamine.*

Tab. 235. BALSAMINA eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum ſuperius A fornicatum eſt, inferius B concavum & caudatum, duobus lateralibus C D auritis E F & amplioribus. Floris hexapetali qui rariſſimus eſt, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2 cauda experte. Piſtillum L duobus foliolis M N ſtipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc ſiliquæ æmulum, ex pluribus veluti muſculis Q conſtantem, vi elaſtica R hac illac diſſilientem S, ſeminibuſque fœtum V, axi T T ceu placentæ affixis.

Balſaminæ ſpecies ſunt

Balſamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balſamina Dod. Pempt. 671. Balſamina fæmina, Perſicifolia, vel Salicis folio J. B. 2. 909.*

Balſamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balſamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balſamina flore majore, ſpecioſo. *Balſamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpuraſcente Schol. Bot.*

Balſamina flore majore, candido.

Balſamina fœmina, anguſtis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr.* 2. 22.

Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat.* 105.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J.B.* 2. 908. *Impatiens herba Dod. Pempt.* 659.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.

Balſamina *lutea* ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè *luteis*, rubentibus maculis intus notatis Pluk. Almag. Bot.

Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violette.*

VIOLA eſt plantæ genus, flore A, B polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2 vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius verò 5 quod in caudam C deſinit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab.* 236.

Violæ ſpecies ſunt

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odoro C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J.B.* 2. 542. *Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*

Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B.* 3. 543. *Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B. Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon.* 301. *Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B.* 3. 543.

Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B.* 3. 542. *Viola flore multiplici Dod. Pempt.* 156. *Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinereo H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*

Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.

Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 543.

Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.

Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt.* 309.

Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij Cluſ. Hiſt.* 309.

Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1 Cluſ. Hiſt.* 309.

Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd.* 1005.

Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 31.

Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B. 3. 547. Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon.* 303.

Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 199. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*

Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.

Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana, iij ſive tricolor Cluſ. Hiſt.* 310.

Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana 3 aliud genus Cluſ. Hiſt.* 310.

Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.

Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.

Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.

Viola montana, cærulea, grandiflora H.R.Par. *Melanium montanum Lugd.* 1204.

Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon.* 305.

Viola montana, tricolor, flore variegato.

Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ ἢ φλόγιον Theophraſti C.B.Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B. 3. 546. Viola tricolor Dod. Pempt.* 158.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.

Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis Tabern. Icon.* 307.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore violaceo, holoſericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore nigro-purpureo & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore pallido & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore magno ex aureo & pallido inſtar holoſerici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvenſis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B.* 3. 548. *Viola ſylveſtris Lob. Icon.* 611.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon.* 307.

Viola Hiſpanica, fruticoſa, longifolia. *Viola Hiſpanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bleſ. Viola Americana foliis Granadillæ inciſis D. Marchant. Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucri folio.

Viola petræa, Buſambarenſis, craſſulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis diſtincto H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, Narciſſum olens H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirſuta, minima, elatior ac ramoſior H. Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quaſi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA eſt plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis A C conſtante quaſi bilabiato, labio ſuperiori A in caudam abeunte, cum inferiori C ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E occupatur) piſtillum G H poſitum eſt, vaginâ obvolutum K, L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, ſemine fœtum P Q, R ſubrotundo S, T, V. *Tab.* 237.

Fumariæ ſpecies ſunt.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B. 3. 201. Fumaria Dod. Pempt. 59.*

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circa Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij Fumaria tenuifolia Tabern. Icon. 33.*

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B. 3. 203.*

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab. 102.*

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab. 81.*

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B. 3. 204. Fumaria latifolia, major Tabern. Icon. 34.*

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon. 33.*

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B. 3. 204. Radix cava Dod. Pempt. 327.*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B. 3. 204.*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon. 760. Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B. 3. 204.*

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolida, calcari & folio criſtato J. B. 3. 205.*

Fumaria bulboſa: radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt. 327.*

Lib. 25. cap. 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino ſimili; piſtillo B, quod ſurgit à calyce C, abeunte in ſiliquam D longam & teretem, ex duabus valvis E feneſtræ F adhæreſcentibus compoſitam & ſeminibus fœtam ſubrotundis G eidem feneſtræ affixis. *Tab.* 237.

Capnoidis ſpeciam unicam novi.

Capnoides. *Fumaria ſiliquoſa, ſempervirens Corn.* 58.

Capnoides, à voce Græca καπνος, quæ *Fumariam* ſignificat, quaſi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reſeda.

RESEDA eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B diſſimilibus conſtante; ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam membranaceam E plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, ſeminibus fœtam ſubrotundis F. *Tab.* 238.

Reſedæ ſpecies ſunt

Reſeda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reſeda lutea J. B.* 2. 3. 467. *Reſeda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon.* 222.

Reſeda criſpa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reſeda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bleſ.

Reſeda minor, vulgaris. *Reſedæ affinis Phyteuma C. B. Pin.* 100. *Phyteuma J. B.* 2. 3. 386. *Deſcript. Phyteuma Monſpelienſium Lob. Icon.* 718. *Erucago Apula Col. Part.* 1. 269.

Reſeda minor, vulgaris, folio minùs inciſo. *Phyteuma Monſpelienſium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illuſtr.* 146.

Reſeda minor, vulgaris, foliis integris. *Reſedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd.* 1198. *Phyteuma J. B.* 3. 386. *Icon.*

Reſeda, à ſedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota eſt herba quam* Reſedam *vocant: diſcutit collectiones, inflammationeſque omnes.* *Lib.* 27. *cap.* 12.

GENUS VI.

Luteola. *Gaude.*

LUTEOLA eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D diſſimilibus conſtante: ex cujus calyce F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum G penè globoſum, concavum, tricuſpidem H ſeminibuſque fœtum I ſubrotundis. *Tab.* 238.

Luteolæ ſpecies ſunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibuſdam J. B.* 3. 465. *Lutum herba Dod. Pempt.* 80.

Luteola Luſitanica, pumila, criſpa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à Luteo colore, quem panis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Seſamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES eſt plantæ genus, flore Reſedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C polyceratos in ſingulis corniculis D ſemine turgeſcit ferè reniformi H. alius verò E, F, G multicapſularis eſt, ſed ſtellatus.

Seſamoides ſpecies ſunt

Seſamoides flore albo, foliis caneſcentibus. *Seſamoides Salmanticum, parvum, 2. Cluſ. Hiſt. 296.*

Seſamoides foliis craſſis, floribus ex herbaceo purpuraſcen tibus. *Seſamoides Salmanticum, parvum, 1. Cluſ. Hiſt. 296.*

Seſamoides fructu ſtellato. *Reſeda Linariæ foliis C. B. Prodr. 42.*

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM eſt plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis diſſimilibus conſtante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræſentante, Petalum enim ſuperius A galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5 eam caſſidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3 aliam quæ tempora, exhibere videntur: è floris meditullio ſurgunt ſtyli duo D, 9. pediformes in petalo ſuperiori reconditi, tum & piſtillum E F, 21. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, ſeminibus fœtæ I 13, 14 angularis K ut plurimùm & rugoſis 15.

Aconiti ſpecies ſunt

Aconitum Lycoctum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo palleſcente J. B. 3. 952. Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt. 439.*

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribuſque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale*

autumnale , Napello ſimile J. B. 3. 656. Aconitum vij, Lycoctonum , autumnale Cluſ. Hiſt. xcviij.

Aconitum comâ inflexa, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum , Lyncæanum , Napello ſimile J. B. 3. 657. Aconitum iij. Lycoctonum , Lyncæanum Cluſ. Hiſt. xcvj.*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus , & foliis eleganter diſſectis. *Aconitum vj. Math.* 1089.

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum* 8. *Math.* 1091.

Aconitum inflexâ comâ , maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante , maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum , viij. comâ nutante Cluſ. Hiſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum ſeu Napellus 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore , vulgo Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt.* 442.

Aconitum ſeu Napellus 1 , flore roſeo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1 , flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1 , flore ex cæruleo & albô variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyſt. Aconitum flore albo & cæruleo , variegato ſeu Napellus glorioſus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum ſeu Napellus 2 , flore ex albo & purpurâ mixto. H. R. Par.

Aconitum violaceum ſeu Napellus 2 C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello ſimile , ſed minus cæruleum , præcocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum iiij, Tauricum Cluſ. Hiſt. xcv.*

Aconitum purpureum ſeu Napellus 3 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello ſimile Neubergenſe , foliis latioribus , flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum , v. Neubergenſe Cluſ. Hiſt. xcvj.*

Aconitum cæruleo purpureum, flore maximo, ſive Napellus 4 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum , ix. Iudenbergenſe Cluſ. Hiſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus ſive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum , flore cæruleo , galeâ elatiori , radice bulboſâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum , x, Thora Italica Cluſ. Hiſt. xcviij.*

Aconitum pyramidale , multiflorum H. R. Par. *Aconitum ſpicâ florum pyramidali Mor. H R. Bleſ.*

Aconitum ſalutiferum ſeu Anthora C. B. Pin. 184. *Antithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria , Aconitum ſalutiferum Tabern. Icon.* 112.

Aconitum ſalutiferum, elatis, Pyrenaicum, foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *naſcitur* (ut ait Plinius) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere , nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte eſſet , quæ cotibus ad ferri aciem deterendam , ſtatimque admota velocitas ſentiretur.* Lib. 27. cap. 3.

Ab eo genere excludi debent. *Aconitum unifolium, luteum, bulboſum C. B Pin.* 183. *Hellebori ſpecies. Aconitum cæruleum , hirſutum , flore Conſolidæ re-*

HHh

galis C. B. Pin. 183. *ad Delphinium cum ſequenti revocandum. Aconitum cæruleum, glabrum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum ramoſum, an Actæa Plinii C. B. Pin.* 183. *quod eſt ſpecies Chriſtophorianæ. Aconitum Pardalianches* 1. *ſive Thora major C. B. Pin.* 184. *ad Ranunculum cum ſequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184.

GENUS III.

Tab. 241. Delphinium. *Pié d'Aloüette.*

DELPHINIUM eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis diſſimilibus 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, quorum ſuperius B in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat piſtillum F quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitullum colliguntur vaginæ H ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii ſpecies ſunt

Delphinium perenne, montanum, villoſum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirſutum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum flore Delphinii,* 1, *Sileſiacum Cluſ. Hiſt. xciiij.*

Delphinium Luſitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Luſitanicum V. Luſit.*

Delphinium ſegetum, flore cæruleo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, flore minore J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare Cluſ. Hiſt. ccv. Flos regius, ſylveſtris Dod. Pempt.* 252.

Delphinium ſegetum, flore albo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore albo C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore rubro. *Conſolida regalis, arvenſis, flore rubro C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore dilutiùs rubente. *Conſolida regalis, arvenſis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore violaceo. *Conſolida regalis arvenſis, flore ſimplici, violaceo Eyſt.*

Delphinium arvenſe, flore verſicolore Cluſ. App. 2.

Delphinium elatiùs, flore albo, cæruleo diſtincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum diſtinctum Bry. *Conſolida regalis erectior, purpureo ſive violaceo flore majore J. B* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Conſolida regalis, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin.* 142. *Delphinium vulgare, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium latifolium, parvo flore. *Conſolida regalis, latifolia, parvo flore C. B. Pin.* 142. *Prodr.* 74. *Conſolida regalis, parvo flore J. B.* 2. 212.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici cæruleo. *Conſolida regalis, hor-*

tenſis, flore majore & ſimplici cæruleo C. B. Pin. 142. *Flos regius Dod. Pempt* 252.

Delphinium hortenſe, flore majore, ſimplici, ex cæruleo-purpureo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin.* 142.

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici rubro. *Conſolida regalis, ſimplici flore rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, albo. *Conſolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore majore & ſimplici cineraceo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, cæruleo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis ſativa Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, rubro. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, rubeo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore rubro Tabern. Icon.* 64.

Delphinium hortenſe, flore minore, albo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, albo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, ſativa, flore albo Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortenſe, flore minore, cinereo. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, cinereo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore minore, incarnato. *Conſolida regalis, hortenſis, flore minore, incarnato C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, cæruleo. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Delphinium elatius pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, incarnaro. *Conſolida regalis, flore pleno, incarnato Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo. *Conſolida regalis, flore pleno, purpureo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, rubro. *Conſolida regalis, flore pleno, rubro Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, violaceo. *Conſolida regalis, multiplici violaceo flore Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, albo. *Conſolida regalis, flore pleno, albo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, argenteo. *Conſolida regalis, multiplici flore argenteo Eyſt.*

Delphinium hortenſe, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Conſolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amſtel. in* 12.

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Conſolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*
Delphinium ſerotinum, flore albo, multiplici. *Conſolida regalis, ſerotina, flore albo, multiplici & ſimplici Raii Hiſt. 709.*
Delphinium flore roſeo, variegato, pleno, ſerotinum. *Conſolida regalis, roſea, flore pleno, variegato, ſerotina H. R. Par.*
Delphinium flore roſeo, punctato. *Conſolida regalis, roſea, flore punctato H. R. Par.*
Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Conſolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*
Delphinium flore roſeo, fuſco, obſoleto. *Conſolida regalis, roſea, flore fuſco, obſoleto H. L. Bat.*
Delphinium Platani folio, Staphiſagria dictum. *Staphiſagria Math.* 1231. *J. B.* 3. 541. *Herbe aux Poux.*
Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi ſolet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum*
Lib. 3. cap. 83. *effigiem repræſentant: unde & nomen tractum eſt*, ut ait Dioſcorides.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242. AQUILEGIA eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis diſſimilibus ut plurimùm conſtante: horum enim nonnulla plana ſunt B, cætera verò cucullata C; utraque ſimul alterno ordine poſita. E floris meditullio ſurgit piſtillum E ſtaminibus ſtipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G ſeminibus fœtæ H I, ut plurimùm ovatis planiſque L.

Aquilegiæ ſpecies ſunt

Aquilegia ſylveſtris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore ſimplici J. B.* 3. 484. *Aquilegia Dod. Pempt.* 181.
Aquilegia hortenſis, ſimplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon.* 761.
Aquilegia flore albo, ſimplici Eyſt.
Aquilegia albo-cærulea Suvert.
Aquilegia caſtanei coloris Suvert.
Aquilegia hirſuta, flore viſcoſo Bot. Monſp.
Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis aſperſo C. B. Pin. 144.
Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.
Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.
Aquilegia foliis Thalictri, floſculis minutiſſimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri , floſculis minutiſſimis , albis , Apennini montis Ejuſd. Sab. 8.
Aquilegia Canadenſis , præcox , procerior H. R. Par.
Aquilegia pumila , præcox , Canadenſis Corn. 60.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno ſive multiplici J. B.* 3. 485. *Aquileia multiplici flore Dod. Pempt.* 181.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno , violaceo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno , cinereo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno , albo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno , blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno , incarnato Eyſt.*
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore magno , ſaturè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore rubro Eyſt.*
Aquilegia flore purpureo Eyſt.
Aquilegia flore variegato , duplici Suvert.
Aquilegia flore pleno , caſtanei coloris H. R. Par.
Aquilegia hortenſis , multiplex , flore parvo C. B. Pin. 143.
Aquilegia hortenſis , multiplici flore inverſo , roſeo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno , inverſo J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno-inverſo flore Cluſ. Hiſt. cciiij.*
Aquilegia hortenſis , multiplici flore inverſo , albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inverſa , multiplici albo colore Lob. Icon.* 763.
Aquilegia hortenſis , multiplici flore inverſo , cæruleo. *Aquilegia cærulea , inverſo flore Eyſt.*
Aquilegia hortenſis , multiplici flore inverſo , carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*
Aquilegia flore roſeo , multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore ſimplici & pleno , non corniculato J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno roſeo flore Cluſ. Hiſt. ccv.*
Aquilegia ſtellata , flore purpureo Eyſt.
Aquilegia ſtellata , rubeſcens Eyſt.
Aquilegia ſtellata , flore violaceo Eyſt.
Aquilegia ſtellata , flore albo , minutiſſimis nigris punctis ornata Eyſt.
Aquilegia ſtellata , flore variegato H. R. Par.
Aquilegia ſtellata , flore cinereo , punctis purpureis aſperſo H. R. Par.
Aquilegia degener , vireſcens , C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Cluſ. Hiſt. ccv. Aquilegia degener J. B.* 3. 485.
Aquilegia degener , flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 145.
Aquilegia quæ vocatur ſtellata , & cujus flos exhibetur fig. M ab eo genere nequaquam videtur excludenda , cùm ex cæterarum ſemine naſcatur. *Tab.* 242.
Aquilegiæ ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignoſci ſolent.

Aquilegia, ut aiunt, ab Aquila nomen duxit: ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre exiſtimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243. FRAXINELLA eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B conſtante, ex cujus calyce D innumera ſurgit ſtaminum incurvorum congeries E unà cum piſtillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G capſulam aduncam H complectentes, vi elaſtica I, K, biffariam diſſilientem, cornuum Arietis in modum ſeſe inflectentem L ſeminibuſque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ ſpecies ſunt

Fraxinella Cluſ. Hiſt. 99. *Dictamnus albus vulgo, ſive Fraxinella C. B. Pin.* 222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B.* 3. 494.

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Cluſ. Hiſt. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tabl 244. CARDAMINDUM eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis diſſimilibus B, in inciſuris calycis D naſcentibus C, conſtante. Piſtillum autem F ſurgit è fundo calycis D in caudam E deſinentis, abitque deinde in fructum G in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capſulæ H ſubrotundæ, ſemine fœtæ I ejuſdem formæ K.

Cardamindi ſpecies ſunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica ſcandens, Naſturtii ſapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Naſturtium Indicum, majus C. B. Pin.* 306. *Naſturtium Indicum, folio peltato, ſcandens J. B.* 2. 175. *Naſturtium Indicum Dod. Pempt.* 397. *Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Naſturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quaſi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245. MELIANTHUS eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad inſtar E poſitis conſtante. Ex calyce autem F, H inæqualiter multiſciſſo G, I, ſurgit piſtillum K, L quod deinde abit in fructum M veſicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta diviſum N ſeminibuſque fœtum O ſubrotundis P.

Melianthi ſpecies ſunt

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella ſpicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fuſus, foliis Pimpinellæ Criſpæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis *μεγι Mel, ἀνθος Flos*, quaſi diceres florem melis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo quatuor ſcilicet petalis D *1*, 2, 3, 4, cruciformiter oppoſitis, totidemque minoribus E plerumque aduncis B meditullium occupantibus, conſtante. Ex calyce autem C tetraphyllo *5*, *6*, 7, 8 ſurgit piſtillum F quod deinde abit in fructum veſicæ æmulum G G, *in* terna loculamenta diſtinctum H, ſeminibuſque fœtum I ferè globoſis, notâ cordiformi K, L donatis. *Tab. 246.*

Corindi ſpecies ſunt

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Piſum veſicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin.* 343. *Halicacabum peregrinum multis, ſive Cor-Indum J. B.* 2. 173. *Halicacabus peregrinus Dod. Pempt.* 455.

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part.* 8.

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à ſeminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS eſt plantæ genus, flore A, B, C, D, polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora 1, 2, 3, 4, 5 ita diſponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori *6* multiformi, capitato ut plurimùm K & caudato 7, nunc Hominem nudum A modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam, Pſittacum, Muſcam cæteráve repræſentante. Calyx autem 8 deinde abit in fructum *9* ſeu utriculum, tribus feneſtris pervium 10, quibus totidem adhæreſcunt valvæ *11*, ſeminibus fœtæ 12 minutiſſimis 13 adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices carnoſæ & fibratæ, nunc ſubrotundæ 14 teſticulorum inſtar, nunc compreſſæ 15 & in digitos ferè deſinentes. *Tab. 247. & 248.*

Orchidis ſpecies ſunt

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, major C. B. Pin. 80. Orchis galea, & alis ferè cinereis J. B. 3. 755. Satyrium triphyllon Tabern. Icon. 675.*

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin. 81. Cynoſorchis prior Dod. Pempt. 234. J. B. 2. 758.*

Orchis latifolio, ſpicâ compactâ. *Cynoſorchis latifolia, ſpicâ compacta C. B. Pin. 81. Orchis ſive Cynoſorchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B. 2. 762. Cynoſorchis tertius Dod. Pempt. 135.*

Orchis anguſtifolia, hiante cucullo. *Cynoſorchis anguſtifolia, hiante cucullo C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, major. *Cynoſorchis militaris, major C. B. Pin. 81. Orchis ſtrateumatica, major J. B. 2. 758. Orchis latifolia, altera Cluſ. Hiſt. 267.*

Orchis militaris, media. *Cynoſorchis militaris, media C. B. Pin. 81. Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo J. B. 2. 764. Orchis ij. Cluſ. Hiſt. 267.*

Orchis militaris, minor. *Cynoſorchis militaris, minor C. B. Pin. 81. Orchis ſtrateumatica, minor J. B. 2. 758. Teſticulus ſtrateumaticus, minor, x Tabern. Icon. 664.*

Orchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoſorchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenſis, humilior. *Cynoſorchis militaris, pratenſis, humilior C. B. Pin. 81. Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica, 4. J. B. 2. 765. Orchis Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt. 268.*

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoſorchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Orchidis genus parvum, flore prorſus purpureo, odoris ſuaviſſimi J. B. 2. 763. Teſticulus xij. Tabern. Icon. 665.*

Orchis obſurè purpurea, odorata. *Cynoſorchis obſcurè purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Cynoſorchis flore purpuraſcente Eyſt.*

Orchis globoſo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B. 2. 765. Lugd. 1556.*

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin. 81. Prodr. 29.*

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio J. B. 2. 973. Teſticulus Morionis, mas Dod. Pempt. 236.*

Orchis Morio, foliis ſeſſilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynoſorchis Delphinia, maculoſis foliis, flore purpuro-violaceo J. B. 2. 760. Cynoſorchis maculata Tabern. Icon. 560.*

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus J. B. 2. 761. Orchis v. Cluſ. Hiſt. 268.*

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orcl

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Teſticulus Morionis fœmina Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, fœmina, flore roſeo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & verſicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis minimus, ſecundùm caulem maculoſis foliis, floribus purpureis J. B.* 2. 760.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades, altera Col. Part.* 2. 8.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthopophora, Oreades Col. Part.* 1. 320.

Orchis flore Simam referens C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejuſd. Pin.* 81. *Cynoſorchis altera Dod. Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part.* 1. 320.

Orchis Anthropophora, mas, Luſitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Luſitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpuraſcente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B.* 2. 756. *Tragorchis, Teſticulus Hirci Dod. Pempt.* 237.

Orchis odore Hirci, longiore anguſtioreque folio C. B. Pin. 82. *Teſticulus Hircinus, ij Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 882. *Tragorchis minor, flore fuliginoſo J. B.* 2. 764. *Tragorchis minor & verior, ſive Corioſmites vel Coriophora, flore inſtar Cimicum Lob. Icon.* 177.

Orchis odore Hirci, minor, ſpicâ purpuraſcente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B.* 2. 764. *Orchis Batavica, vj Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis ſpicâ purpureâ, fœtidâ C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidiſſima Cluſio J. B.* 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum ſpicâ, teterrimi fœtoris Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis ſpiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin.* 84. *Teſticulus odoratus ſive Orchis ſpiralis, minor Lob. Icon.* 186.

Orchis bifolia, latiſſima C. B. Pin. 82. *Orchis ampliſſima, foliis binis, ſplendentibus J. B.* 2. 771. *Orchis* 1, *ampliſſimis foliis Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B.* 2. 772. *Teſticulus Vulpinus, iv, Hermaphroditicus Tabern. Icon.* 669.

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B.* 2. 771. *Orchis Serapias, 1 Dod. Pempt.* 237.

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon.* 678.

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides calices, minores, triphyllæ J. B.* 2. 772. *Culices minores, triphyllæ Lob. Icon.* 179.

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B.* 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.

Orchis Fucum referens, major, foliolis ſuperioribus candidis & purpuraſcen-

tibus C. B. Pin. 85. *Orchis Fuciflora, galeâ & alis purpuraſcentibus J. B. 2. 766. Orchis Serapias, ſecundus, major Dod. Pempt.* 238.

Orchis Fucum referens, flore ſubvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B. 2. 767. Orchis Serapias, ſecundus, minor Dod. Pempt.* 238.

Orchis Fucum referens, colore rubiginoſo C. B. Pin. 83. *Orchis ſive Teſticulus ſphægodes hirſuto flore J. B.* 2. 767. *Teſticulus Vulpinus, ſecundus ſphægodes Lob. Icon.* 179.

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muſcam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiuſculo J. B.* 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiuſculo Lob. Icon.* 182.

Orchis Muſcæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes* 1 *Lobelio J. B.* 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muſcam exprimens Lob. Icon.* 181.

Orchis Muſcam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B.* 2. 768. *Vulpinus Teſticulus, ſive Orchis myodes lutea, Narbonenſis, congener cum minimo Teſticulo Vulpino, floribus Muſcam colore & effigie præſeferentibus Lob. Icon.* 181.

Orchis anguſtifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, anguſtifolia, in ſuperna parte longis foliis J. B.* 2. 765. *Teſticulus xvj. minor Tabern. Icon.* 667.

Orchis Papilionem expanſum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B.* 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon.* 182.

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoſo J. B.* 2. 759. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Papilionem referens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B.* 2. 761. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon.* 185.

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, ſive Teſticulus maximo flore J. B.* 2. 766. *Teſticulus xiij Tabern. Icon.* 665.

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part.* 1. 322.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B.* 2. 774. *Satyrium baſilicum, mas Dod. Pempt.* 240.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monſp.

Orchis palmata, pratenſis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monſp.

Orchis palmata, pratenſis, anguſtifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti* 3. *Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato J. B. 2. 774. Satyrium baſilicum, fœmina Dod. Pempt.* 230.

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore candido Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore variegato Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynoſorchis macrocaulos ſive Conopſea, ſive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon.* 192. *Palmata ſive Cynoſorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B.* 2. 777.

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, anguſtifolia, minor Ejuſd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B.* 2. 778. *Serapias minor, rubello nitente flore, anguſtifolia, nullis inſperſis punctulis Lob. Icon.* 189.

Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J. B.* 2. 777. *Orchis Serapias, Caryophyllata, ſemine prægnans Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, ſive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Grieſbachiana J. B.* 2. 775. *Orchis Pannonica, viij. Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon.* 193.

Orchis caſtrata C. B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynoſorchios C. Gemmæ Lob. Icon.* 192.

Orchis palmata, paluſtris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata ſive Serapias paluſtris, latifolia, flore albo, ſubpurpuraſcente J. B.* 2. 775. *Satyrium baſilicum, folioſum Dod. Pempt.* 241.

Orchis palmata, paluſtris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, paluſtris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B.* 2. 776. *Serapias paluſtris, altera, leptophylla Lob. Icon.* 190.

Orchis palmata, paluſtris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio, viliſſima, paluſtris J. B.* 2. 776. *Cynoſorchis paluſtris, lævi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima C. Gemmæ Lob. Icon.* 193.

Orchis palmata, paluſtris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata paluſtris, Nephelodes J. B.* 2. 777. *Cynoſorchis paluſtris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris J. B.* 2. 777. *Cynoſorchis Dracontias, foliis & floribus impenſè rubris Lob. Icon.* 191.

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 31.

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.
Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*
Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratiſſima, purpurea ſive nigra J. B. 2. 778. Palma Chriſti minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*
Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, roſeo flore.
Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, flore albo.
Orchis, à voce Græca ὄρχις *Teſticulus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante; quorum quinque B, C, D, E, F in orbem poſita ſunt, inferiùs verò G imbricatum. Calyx autem H deinde abit in fructum I ſeu utriculum tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L ſeminibus fœtæ M minutiſſimis adinſtar ſcobis N. His notis addendæ ſunt radices fibratæ.

Helleborines ſpecies ſunt

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*
Helleborine flore albo, vel Damaſonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damaſonium Alpinum ſive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*
Helleborine montana, anguſtifolia, purpuraſcens C. B. Pin. 187. *Damaſonium purpureum, dilutum, ſive Elleborine iv. Cluſii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj. Cluſ. Hiſt. 273.*
Helleborine anguſtifolia, paluſtris ſive pratenſis C. B. Pin. 187. *Damaſonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij. Cluſ. Hiſt. 273.*
Helleborine pratenſis, anguſtifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bleſ.*
Helleborine paluſtris, noſtras Raii Hiſt. 1251.
Helleborine, à ſimilitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quatuor A,B,C,D crucis adinſtar poſita ſunt, cætera duo E F meditullium tenent: Petalum ſcilicet F, quod bifidum eſt F G petalo E incumbit turgeſcenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H abit deinde in fructum ſeu utriculum I tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L, ſeminibus fœtæ M, minutiſſimis adinſtar ſcobis N.

Calceoli ſpecies ſunt

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus C. B. Pin.* 187. *Damaſonii ſpecies quibuſdam, ſive Calceolus D. Mariæ J. B.* 3. 518. *Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin.* 187.

Calceolus Marianus, Canadenſis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H. R. Bleſ.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM eſt plantæ genus, flore A B polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C deinde abit in fructum D ſeu utriculum tribus feneſtris pervium E, quibus adhæreſcunt valvæ F ſeminibus fœtæ minutiſſimis G adinſtar ſcobis. Tab. 250.

Limodori ſpeciem unicam novi.

Limodorum Auſtriacum Cluſ. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin.* 86. *Orobanche, & Nido avis affine Pſeudo-λειμοδώρον Auſtriacum, violaceum J. B.* 2. 782.

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato ab Ophride foliolis alterno ordine naſcentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato & quaſi anthropomorpho. Calyx autem C abit deinde in fructum E, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium D, quibus adhæreſcunt valvæ F ſeminibus fœtæ G minutiſſimis adinſtar ſcobis. Tab. 250.

Ophridis ſpecies ſunt

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus ſive Ophris major quibuſdam J. B.* 3. 533. *Pſeudoorchis, Bifolium Dod. Pempt.* 242.

Ophris bifolia, bulboſa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulboſum Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon.* 726.

Ophris paluſtre, radice repente. *Bifolium paluſtre Park. Theat.* 505.

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr.* 31. *Bifolium minimum J. B.* 3. 354.

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiſeau.*

NIDUS AVIS eſt plantæ genus, flore A C polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur Tab. 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato D bifido. Calyx autem E abit deinde in fructum ſeu utriculum F ſeminibus fœtum G I minutiſſimis H adinſtar ſcobis. His notis addendæ ſunt radices K fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis ſpeciem unicam novi

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fuſca C. B. Pin. 86. Orobanche aſſinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, *Flore Floſculoſo.*

pag. 74. Tab. 251. FLOS FLOSCULOSUS A (ut jam diximus) componitur ex plurimis floſculis B denſè poſitis, eodemque calyce E E comprehenſis. Floſculi autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa, inſidentque tenero plerumque fructui ſive embryoni C, è quo prodit capillamentum F ultra vaginam G protenſum, quinque fulcris H innixam. Embryones fundum D calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen I, M pappis inſtructum L, N vel iiſdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæteriſve.

SECTIO I.

De Herbis, flore floſculoſo, ſterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D, E ſterilibus conſtante, è quibus ſurgit ſtamen F apice G plerumque bifido donatum. Embryones autem H in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum I, M oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N diviſum, ſeminibuſque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii ſpecies ſunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor, Xanthium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. Xanthium ſive Lappa minor J. B. 3. 572.*

Xanthium Canadenſe, majus, fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadenſis, minori congener ſed procerior H. R. Par.*

Xanthium Luſitanicum, laciniatum, validiſſimis aculeis munitum. *Xanthium Luſitanicum, ſpinoſum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξανθὸς flavus. *Fructus enim Xanthii, ut ait Dioſcorides, ante collectus quam perfectè ſiceſcat, deinde tuſus & fictili vaſe reconditus, flavos facit capillos.* *Lib. 4. cap. 138.*

GENUS II.

Ambroſia. *Ambroſie.*

AMBROSIA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C ſterilibus, calyce B comprehenſis, conſtante. Embryones autem D E in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum F, G clavæ æmulum & ſemine fœtum H plerumque oblongo I. *Tab. 252.*

Ambroſiæ ſpecies ſunt

Ambroſia maritima C. B. Pin. 138. *Ambroſia quibuſdam J. B. 3. 190. Ambroſia Dod. Pempt. 35.*

Ambroſia maritima, Artemiſiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambroſia Canadenſis, altiſſima, hirſuta, Platani folio. *Ambroſia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 4. Sect. 6. Tab. 1. fig. 6.*

Ambroſia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quaſi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C ſterilibus, conſtante. Embryones autem D qui calycem floris A conſtituebant, abeunt in fructum E criſtatum, ſemine fœtum G, plerumque oblongo F. *Tab. 261.*

Gnaphalodis ſpeciem unicam novi.

Gnaphalodes Luſitanica. *Gnaphalium ſupinum, echinato ſemine V. Luſit.*

Gnaphalodes, quaſi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore floſculoſo, & ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Carduus. *Cardon.*

Tab. 253. CARDUUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D D ſquamato aculeatoque comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F.

Cardui ſpecies ſunt

Carduus ſtellatus, ſive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus ſtellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin.* 387. *Spinatella Tabern. Icon.* 701. *Hippophæſtum Col. Phytob.* 107. *Chardon étoilé. Chauſſetrape.*

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore ſuave-rubente.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon.* 702.

Carduus ſtellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo ſtipatis ſpinis armato Bocc. Muſ. Part.* 2. 34. *Tab.* 28.

Carduus ſtellatus, foliis integris, ſerratis Bot. Monſp. App.

Carduus ſtellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina ſolſtitialis Dod. Pempt.* 734. *J. B.* 3. 90.

Carduus ſtellatus, luteus, capitulo minus ſpinoſo H. R. Par. *Spina ſolſtitialis, mitior. Apula Col. Part.* 1. 31.

Carduus ſtellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Auſtriacæ foliis Triumf.* 96. *Carduus ſtellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par.* 69. *Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bleſ. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aſininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus ſylveſtris*, 1 *Dod. Pempt.* 739.

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus ſive ſylveſtris Dodonæi J. B.* 3. 58. *Carduus lanceolatus Tabern. Icon.* 699.

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus.

Carduus caule criſpo J. B. 3. 59. *Carduus ſpinoſiſſimus, anguſtifolius, vulgaris C. B. Pin.* 385.

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus ſive*

ſive lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. Carduus leucographus Dod. Pempt. 72.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Bleſ.

Carduus Eryngoides, capite ſpinoſo P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major ſemine fuſco Raii Hiſt. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat. 975.*

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentoſa, latifolia, vulgaris C. B. Pin. 382. Spina alba ſylveſtris Fuchſio J. B. 3. 54. Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon. 686.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon. 685.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori. *Spina tomentoſa altera, ſpinoſior C. B. Pin. 382. Carduus quibuſdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B. 3. 55. Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon. 1.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori, flore albo. *Onopordon ij Tabern. Icon. 687.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, altiſſimus, Luſitanicus. *Acanthium altiſſimum, Luſitanicum H. R. Par. Acanthium Luſitanicum Mor. H. R. Bleſ.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, Cinaræ inſtar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoſo J. B. 2. 57. Carduus eriocephalus Dod. Pempt 723.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentoſus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus ſeu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Caſabonæ Acarnæ ſimilis J. B. 3. 92.*

Carduus polyacanthus, Hiſpanicus, breviore folio, longiſſimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, ſegetem. *Jacea lutea, capite ſpinoſo C B. Pin. 272. Centaurium collinum, ſive Jacea ſpinoſa, flore luteo J. B. 3. 34. Spina ſolſtitialis, altera Dod. Pempt. 134.*

Carduus maritimus, caneſcens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat. 473. Jacea laciniato Sonchi folio ſive Jacea latifolia, purpurea, capitulo ſpinoſo C. B. Prodr. 128. Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, ſquamis in molliores ſpinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Luſitanicus, caneſcens, alato caule, capite lanuginoſo.

Carduus ſphærocephalus, Tingitanus. *Jacea ſphærocephala, ſpinoſa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin. 271. Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B. 3. 33. & Jacea latifolia, ſpinoſis capitulis pulchris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin. 272. Prodr. 127.*

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Pin. Prodr. 129.*

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea tenuifolia J. B. 3. 33. Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin. 273.*

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant. 15. Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par. 87.*

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant. 65.*

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan. 105.*

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253. CINARA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt

Cinara hortenſis, foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B. 3. 48. Cinara Dod. Pempt. 724.*

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, ſpinoſus J. B. 3. 48.*

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B. 3. 51.*

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos, ſylveſtris J. B. 3. 51. Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob. Icon. 6.*

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.*

Cinara ſylveſtris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital.* 108.
Cinara minima, Luſitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, & calyce D ſquamato, non aculeato, comprehenſis. Embryo autem C abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. *Tab.* 254.

Jaceæ ſpecies ſunt

Jacea nigra, pratenſis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & ſquamata J. B.* 3. 27. *Jacea nigra Tabern. Icon.* 152.
Jacea nigra, pratenſis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyſt.*
Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Auſtriaca, vj. Cluſ. Hiſt. vij.*
Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule aſpero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule lævi C.B.Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea cum ſquamis cilii inſtar piloſis J. B. 3. 28.
Jacea cum ſquamis pennatis ſive capite villoſo J.B.3.29. *Jacea latifolia, capite hirſuto C.B.Pin.*271. *Jacea iiij, Auſtriaca, villoſo capite Cluſ. Hiſt. vij.*
Jacea nigra, ſquamoſo capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, major, ſemine nigro J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite* I, *montana Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea nigra, ſquamoſo capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, minor, ſemine albicante J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite ij, montana Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea anguſtifolia, capite hirſuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoſo capite, humilior ſive v. Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea alba, capite hirſuto C. B. Pin. 271.
Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabioſa major, ſquamatis capitulis C. B. Pin.* 269. *Centaurium collinum Geſneri, flore purpureo J. B.* 3. 32. *Scabioſa major Math.* 969.
Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Geſneri, flore albo J. B.* 4. 32.
Jacea laciniata, ſquamata C. B. Pin. 171. *Jacea ſquamata, Cretica, quibuſdam Scabioſa Cretica dicta J. B.* 3. 31. *Jacea ſquamato capite iij, Cretica Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea latiſſimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr.* 129.
Jacea montana, incana, mollis, capitulis hiſpidis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hiſpido C. B. Prodr.* 128. *Jacea montana,*

incana, aſpera, capitulis, hiſpidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.

Jacea montana, candidiſſima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, candidiſſima Prodr. 128.*

Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.

Jaceæ cinereæ degeneratio Ejuſd.

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticenſis, prior Cluſii ſive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1. Cluſ. Hiſt. ix.*

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, flore albo H. R. Par.*

Jacea foliis Erucæ lanuginoſis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginoſis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmantica, 2 Cluſ. Hiſt. ix. Jacea genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginoſis, caule infirmo J. B. 3. 30.*

Jacea, foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus. *Stœbe major, calyculis non ſplendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris ſpecies tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Auſtriaca, elatior Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*

Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe ſquamata, argentea J. B. 3. 30. Stœbe Salmantica, iij. Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*

Jacea annua, foliis laciniatis, ſerratis, purpuraſcente flore. *Chondrilla foliis laciniatis ſerratis, purpuraſcente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro ſemine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò, flore albo.

Jacea nemorenſis, altiſſima, Perſicæ folio. *Serratula prealta, altera, anguſto Plantaginis folio Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Serratula prealta, anguſto Plantaginis aut Perſici folio Ejuſd. Tab. 32.*

Jacea nemorenſis, altiſſima, Centauroides. *Serratula prealta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Tab. 37.*

Jacea Virginiana, nemorenſis: foliis rigidis. *Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bat.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1. Cluſ. Hiſt. cl.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*

Jacea Luſitanica, ſempervirens H. R. Par. *Jacea Luſitanica, maxima, ſempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Luſitana V. Luſit.*

Jacea Helenitis, paluſtris, Luſitana V. Luſit.

Jacea Luſitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
Jacea Alpina, Succiſæ folio.
Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*
Jacea Hiſpanica, latifolia, nervis foliorum lanuginoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 64. Tab. 54.
Jacea Epidaurica, candidiſſima & tomentoſa. *Jacea arborea, argentea di Raguſa, parimente ſpezie di Hioſiride Zan.* 107.
Jacea arboreſcens, Styracis folio. *Cyanus arboreſcens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot.* 32.
Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus ſpinoſus P. Alp. Exot.* 162.
Jacea tomentoſa, foliis undulatis. *Cyanus tomentoſus P. Alp. Exot.* 160.
Jacea Hiſpanica, pumila, Linariæ folio.
Jacea capitata, Roriſmarini folio H. R. Monſp. *Helychryſum ſylveſtre, flore oblongo C. B. Pin.* 265. *Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B.* 2. 156. *Stœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon.* 486.
Jacea ſaxatilis, longo, incano, anguſto Heliochryſi Cretici folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 17. *Jacea ſaxatilis, longo, incano, anguſto Helychryſi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo Ejuſd. pag.* 31.
Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ ſpecies ſupinæ ſint, & humi jaceant.
Jacea differt à Carduo calycibus non ſpinoſis: à Cirſio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis ſed diſſimilibus conſtante. Alii enim B qui meditullium floris occupant, cæteris minores ſunt, in lacinias æquales diviſi. Cæteri verò D ad circumferentiam poſiti longè majores ſunt, magiſque conſpicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C, E inſident & calyce ſquamoſo non aculeato H comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G. *Tab.* 254.

Cyani ſpecies ſunt

Cyanus montanus, latifolius vel Verbaſculum Cyanoides C. B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B.* 3. 23. *Cyanus major Dod. Pempt.* 251.
Cyanus montanus, latifolius vel Verbaſculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
Cyanus anguſtiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 2. *Cyanus Alpinus, Lychnidis candidiſſimo folio, capitulo reticulato Ejuſd. pag.* 20.
Cyanus montanus, caule folioſo, capitulo oblongo Bocc. Muſ. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule folioſo Ejuſd. Tab.* 2.
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, ſive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore albo H. R. Par.
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.
Cyanus peregrinus, Amberboi ſive Emberboi dictus Ambroſ. 187.
Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, flore fiſtuloſo, candicante H. R. Par.
Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, fiſtuloſo purpureo flore H. R. Par.
Cyanus Orientalis, flore luteo, fiſtuloſo A. R. Par. 75.
Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin.* 171. *Jacea Monſpeſſulana, cui in ſquamis fibræ nigræ interdum acaulis J. B.* 3. 29. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis, ferme, flore albo Lob. Icon.* 542.
Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*
Cianus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente C B. Pin.* 271. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis ferme, flore Cyaneo Lob. Icon.* 542.
Cyanus Hiſpanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hiſpanica P. Alp. Exot.* 312.
Cyanus arboreſcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.
Cyanus ſegetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortenſis, flore ſimplici Ejuſd. Cyanus flos Dod. Pempt.* 251. *Cyanus J. B.* 3. 21.
Cyanus ſegetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon.* 147.
Cyanus flore incarnato Eyſt.
Cyanus flore purpureo Eyſt. *Cyanus purpureus Tabern. Icon.* 147.
Cyanus flore rubro Eyſt.
Cyanus ſegetum, diſco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*
Cyanus ſegetum, diſco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*
Cyanus ſegetum, diſco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyſt.*
Cyanus ſegetum, diſco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore umbilico purpureo Eyſt.*
Cyanus ſegetum, diſco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*
Cyanus ſegetum, diſco purpuraſcente, cum corona cærulea.
Cyanus ſegetum, flore dilutè Ianthino.
Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.
Cyanus hortenſis, atro-purpuraſcente flore H. R. Par.

Cyanus hortenſis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274 *Cyanus pleno flore J. B.* 3. 22. *Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon.* 148.

Cyanus hortenſis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus hortenſis, flore pleno medio-purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus à Jacea, floſculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine diſtinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ ſpeciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non ſtabit quin unicum genus conſtituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirſium.

CIRSIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B D conſtante multifidis, embryoni C E inſidentibus, & calyce F ſquamato, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis inſtructum H. His notis addenda ſunt folia I aculeis mollibus munita. Cirſio igitur proprium eſt, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat ſpinoſum. *Tab.* 255.

Cirſii ſpecies ſunt

Cirſium maximum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirſium maximum, foliis carnoſis, bulboſa radice, fortè Lutetianum J. B.* 3. 44. *Cirſium maximum, montanum, incano folio, bulboſa radice Cluſ. Hiſt.* cxlix.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, florum ſtaminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirſium majus Lob. Icon.* 582.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, florum ſtaminibus niveis C. B. Pin. 377.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, vel incanum variè diſſectum C. B. Pin. 377. *Cirſium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibroſa, folio longo J. B.* 3. 45. *Cirſium Anglicum Lob. Icon.* 583.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, folio viridi, variè diſſectum H. L. Bat.

Cirſium ſingulari capitulo ſquamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cirſium Britannicum Cluſii repens J. B.* 3. 46. *Cirſium Anglicum, ij Cluſ. Hiſt.* cxlviij.

Cirſium ſingularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirſium foliis non laciniatis, virore Braſſicæ & macrocaulon J. B.* 3. 45. *Cirſium iij, montanum Cluſ. Hiſt.* cxlix.

Cirſium foliis non hirſutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirſium Monſpelianum, folio longo, glabro Mathioli J. B.* 3. 44. *Cirſion Dod. Pempt.* 737.

Cirſium anguſtifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirſium Pannonicum, 1 Cluſio, folio non laciniato J. B.* 3. 46. *Cirſium Pannonicum 1, pratenſe Cluſ. Hiſt.* cxlviij.

Cirſium anguſtifolium C. B. Pin. 377. *Prodr.* 155.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, latifolium. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice, latifolius C. B. Pin.* 377. *Carduus bulboſus, Monſpelienſium ſeu Acanthus ſylveſtris quibuſdam, foliis laciniatis J. B.* 3. 45. *Carduus bulboſus Monſpelienſium Lob. Icon.* 10.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, foliis tenuiter inciſis. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin.* 377. *Jacea aculeata ſeu tuberoſa Tabern. Icon.* 154.

Cirſium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin.* 380. *Chamæleon exiguus Tragi J. B.* 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore Cluſ. Hiſt. clvj.*

Cirſium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis ſeu Mariæ hirſutus, capitulo minore Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore purpuraſcente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin.* 377. *Ceanothos Theophraſti Col. Part.* 1. 46.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoſo. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoſo, qui Hæmorrhoidalis Pariſienſium H. R. Par.*

Cirſium pratenſe, polycephalon, vulgare. *Carduus paluſtris C. B. Pin.* 377. *Prodr.* 156.

Cirſium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr.* 155.

Cirſium humile, anguſtifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirſii capitulo C. B.* 377. *Carduus mollis, humilis & anguſtifolius J. B.* 3. 47. *Carduus mollior, humilis, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, Lapathi folio J. B.* 3. 46. *Carduus mollior, ij Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium ampliſſimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, ampliſſimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirſium polycephalon, alato caule, foliis ſinuoſis. *Carduus Polyacanthæ æmulus ſeu alatus Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis ſpinis oblongis Raii Hiſt. 307.

Cirſium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthuſiani Raii Hiſt.* 307.

Cirſium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirſium Acanthoides, montanum, flore flaveſcente. *Eriſithales Lugd.* 1094.

Cirſium pratenſe, Alpinum, polycephalon, Aſphodeli radice.

Cirſium Alpinum, polycephalon, flore minore purpuraſcente, caule aculeis obſito.

Cirſium Pyrenaicum, altiſſimum.

Cirſium Orientale, foliis laciniatis.

Cirſium, à voce Græca *κιρσος Varices*. Cirſii radicem (inquit Dioſcorides) memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum ſedare. *Lib. 4. cap. 119.*

GENUS VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, nòn aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, G pappis inſtructum F, H. His notis addenda eſt floris magnitudo inſignis, qua differt à Jàceâ. *Tab. 256.*

Centaurii majoris ſpecies ſunt

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviſo C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J. B.* 3. 38. *Centaurium magnum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium majus, folio non diſſecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J. B.* 3. 41. *Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr.* 56. *Centauroides folio glabro, flore flaveſcente J. B.* 3. 40. *Centaurium majus, luteum, Corn.* 70.

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani ſemine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpuraſcente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin.* 117. *Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ ſubtus hirſuto & incano J. B.* 3. 41. *Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore. *Rhaponticum anguſtifolium, incanum C. B. Pin.* 117. *Centaurium ſive Rhaponticum alterum, anguſtiore folio J. B.* 3. 41. *Raponticum alterum, anguſtifolium Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin.* 272. *Jacea montana, capite magno Strobyli J. B.* 3. 30. *Chamæleon non aculeatus Lob. Icon.* 7.

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbaſci lanuginoſis. *Lappa montana, altera, lanuginoſa C. B. Pin.* 198. *Arction quorundam Lugd.* 1307.

Centaurium majus, Luſitanicum, laciniatum, lanuginoſum, humilius.

Centaurium majus, Luſitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256. LAPPA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, hamatoque E F ac veſtibus hærente comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis ut plurimùm brevibus inſtructum H.

Lappæ ſpecies ſunt

Lappa major, Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata ſive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Perſonata, Lappa major, Bardana Lob. Icon.* 588. *Glouteron.*

Lappa ſive Bardana major, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentoſis, ſive Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata, altera, vulgaris capitulis minùs tomentoſis Raii Synopſ.* 88. *Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon.* 587.

Lappa major, montana capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentoſis. *Perſonata altera, montana, capitulis magis tomentoſis Raii Synopſ.* 88. *Perſonata altera, cum capitulis villoſis J. B.* 3. 571.

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis ſpinoſo H. R. Par. *Lappa peregrina ſeu Bardana, capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λαβεῖν, λαμβάνω *capio*, quòd veſtibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257. CNICUS eſt plantæ genus, flore A, B floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C, E conſtante multifidis, embryoni D, F inſidentibus & calyce L ſquamoſo ſed amplioribus foliis capitelli inſtar M M, N N, circum vallato comprehenſi. Embryo autem abit deinde in ſemen G, I pappis inſtructum H, K.

Cnici ſpecies ſunt

Cnicus cæruleus aſperior C. B. Pin. 378. *Carthamus ſive Cnicus flore cæruleo J. B.* 3. 80. *Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Cluſii Lob. Icon.* 19.

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus ſylveſtris, hirſutior ſive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B.* 3. 75. *Dod. Pempt.* 737. *Chardon benit.*

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore flaveſcente. *Carduus pratenſis, latifolius C. B. Pin.* 376. *Carduus pratenſis Tragi Lob. Icon.* 11. *J. B.* 3. 42.

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validiſſimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B.* 3. 58.

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin.* 381. *Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B.* 3. 53. *Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H. R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Atractylis vera, flore luteo J. B. 3. 83. Atractylis Dod. Pempt. 736.*

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd. 1468.*

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon. 20. J. B. 3. 92.*

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, ſemine tomentoſo. *Carduus parvus J. B. 3. 93.*

Cnicus polycephalos, caneſcens, aculeis flaveſcentibus munitus. *Acarna major, caule folioſo C. B. Pin. 379. Acarnæ ſimilis flore purpureo, Chamæleon Salmanticenſis Cluſii J. B. 3. 91. Chamæleon Salmanticenſis Cluſ. Hiſt. clv.*

Cnicus Hiſpanicus, arboreus, fœtidiſſimus.

Cnicus Hiſpanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hiſpanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petaſites. *Petaſite.*

PETASITES eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D conſtante multifidis, embryoni E, F, G inſidentibus, & calyce K veluti cylindraceo & multiſciſſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen H pappis inſtructum I. His notis addendum eſt, obſervante Raio, flores Petaſitidis priùs naſci quàm folia. *Tab. 258.*

Petaſitidis ſpecies ſunt

Petaſites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petaſites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B. 3. 566. Petaſites Dod. Pempt. 597. Herbe aux teigneux.*

Petaſites minor C. B. Pin. 197. *Petaſites albus, anguloſo folio J. B. 3. 567. Petaſites flore albo Cam. Epit. 593.*

Petaſites minor, alter, Tuſſilaginis folio H. R. Par. *Petaſites, minor, folio Tuſſilaginis Mor. H. R. Bleſ.*

Petaſites minor, Alpinus, folio anguloſo, craſſiori.

Petaſites, ut aiunt, à Petaſo, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante quadrifariam diviſis, embryoni C inſidentibus & calyce D veluti *Tab. 258.*

cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F, G.

Cacaliæ ſpecies ſunt

Cacalia tomentoſa C. B. Pin. 198. *Prodr.* 102.

Cacalia foliis craſſis, hirſutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibuſdam J. B.* 3. 570. *Cacalia incano folio Cluſ. Hiſt.* cxv.

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus J. B.* 3. 569. *Deſcript. Cacalia glabro folio Cluſ. Hiſt.* cxv.

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denſo & candidiſſimo tomento obſitis.

Cacalia differt à Senecione floſculis quadrifariam ſciſſis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elichryſum. *Immortelle.*

Tab. 259. ELYCHRYSUM eſt plantæ genus, flore A, B floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C, E conſtante ſtellæ adinſtar diviſis, embryoni D, F inſidentibus & calyce comprehenſis K, I ſquamoſo, ſplendido aureo vel argenteo aut alterius inſignis coloris. Embryo autem deinde abit in ſemen G pappis inſtructum H.

Elichryſi ſpecies ſunt

Elichryſum ſeu Stœchas citrina, anguſtifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonenſis J. B.* 2. 154. *Stœchas Citrina Dod. Pempt.* 268.

Elichryſum anguſtiſſimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, ſive Italica J. B.* 3. 155.

Elichryſum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ anguſtioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia, ſive Neapolitana J. B.* 3. 155.

Elichryſum umbellatum, maritimum, Hiſpanicum. *Chryſocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichryſum trifidis foliis aſperiuſculis, Siculum Bocc. Muſ. Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichryſum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore ſingulari. *Helichryſo ſylveſtri anguſtifolio ſimilis, tota viridis Bocc. Muſ. Part.* 2. 145. *Tab.* 109.

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, flore parvo ſingulari. *Elichryſo ſylveſtri flore oblongo ſimilis C. B. Pin.* 265. *Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B.* 3. 157.

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, flore magno, ſingulari. *Heliochryſum ſaxatile, ſingulari capitulo, acuto & anguſto Stœchadis folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 142. *Heliochryſum ſaxatile Ejuſd. Tab.* 104.

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B.* 3. 160. *Chryſocome & Heliochryſos ſylveſtris Lob. Icon.* 455.

Elichryſum aquaticum, ramoſum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramoſum, capitulis nigris Raii Hiſt.* 295. *Gnaphalio vulgari ſimilis J. B.* 3. 159.

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C.B. Pin.* 263. *Gnaphalium rectum J.B.* 3. 160. *Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum, album Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr.* 123. *Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B.* 3. 154.

Elichryſum ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B.* 3. 153. *Amaranthus luteus*, 1 *Tabern. Icon.* 387.

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B.* 3. 156. *Stœchas citrina, altera Lob. Icon.* 486.

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt.* 327. *J. B.* 3. 162.

Elichryſum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americano affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronariæ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichryſum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, tomentoſum, incanum, anguſtifolium, floribus rubris Oldenl.
Elichryſum arboreum, Roriſmarini folio, Africanum Oldenl.
Elichryſum Africanum, Plantaginis folio. *Chryſocome Æthiopica, Plantaginis folio Breyn. Cent.* 1. 143. *Tab.* 71.
Elichryſum Africanum, fœtidiſſimum, ampliſſimo folio.
Elichryſum humillimum ex Promontorio Sacro.
Elichryſum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante ſtellæ adinſtar diviſis, embryoni C, E inſidentibus & calyce H ſquamoſo, ſed nequaquam ſplendente aut ſpecioſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G.

Filaginis ſpecies ſunt

Filago ſeu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B.* 3. 158. *Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin.* 263.

Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, anguſto, oblongo folio C. B. Pin.* 263.

Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B.* 3. 159. *Gnaphalium minus, repens C. B. Pin.* 263.

Filago Alpina, capite folioſo. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin.* 264. *Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B.* 3. 161. *Leontopodium Mathioli Dod. Pempt.* 68.

Filago maritima, capite folioſo. *Gnaphalium roſeum C. B. Prodr.* 122. *Gnaphalium roſeum, ſylveſtre C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium umbellatum, minimum J. B.* 3. 162.

Filago maritima, capite folioſo, in hortis culta. *Gnaphalium roſeum, hortenſe C. B. Prodr.* 122. *Pin.* 263.

Filago Luſitanica, capite folioſo.

Filago vulgaris, tenuiſſimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B.* 3. 159.

GENUS XIII.

Conyza. *Coniſe.*

Tab. 259. CONYZA eſt plantæ genus, flore A, F floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, G, conſtante multifidis, embryoni C, E, H inſidentibus, & calyce I ſquamoſo plerumque cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen K pappis inſtructum L.

Conyzæ ſpecies ſunt

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Mathioli, Baccharis quibuſdam J. B.* 2. 1051.

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot Monſp.

Conyza Linariæ folio. *Linaria folioſo capitulo luteo, major C. B. Pin.* 213. *Helichryſos Tragi, ſive Linaria tertia J. B.* 3. 151. *Linoſyris nuperorum Lob. Icon.* 469.

Conyza latifolia, viſcoſa, ſuaveolens, flore aureo è Gallo provinciâ. *Conyza major, alata caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Ital. Triumf. apud Fratrem* 65. *Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza præalta, alato caule, odorata Bocc. Muſ. Part.* 2. 168. *Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monſpelienſis æmulantibus Ejuſd. Tab.* 121. *Floribus eſt nunc radiatis nunc floſculoſis; unde ad utramvis Claſſem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæ folia, flore albo Corn.* 20.

Conyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Part. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arboreſcens Par. Bat.*

Conyza Americana, fruteſcens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci dentato Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci undulato Plum.

Conyza Americana, fruteſcens, foliis ſubrotundis, nervoſis, floribus ſpicatis. *Elichryſo affinis Peruana, fruteſcens H. L. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis anguſtioribus nervoſis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Haffn. Tom.* 11. 57.

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryſo affinis Africana, arboreſcens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Roriſmarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Roriſmarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retuſis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente.

Conyza Verbaſci foliis ſerratis.

Conyza, à voce Græca Κώνωψ *Culex.* Conyza enim (auctore Dioſcoride) beſtias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat. *Lib. 3. cap. 136.*

GENUS XIV.

Eupatorium. *Eupatoire.*

EUPATORIUM eſt plantæ genus, flore A, D floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, E (ex quibus longa capillamenta G bifida plerumque ſurgunt) conſtante multifidis, embryoni C, F inſidentibus & calyce K, L longo, teretique ac ſquamoſo comprehenſis: Embryo autem abit deinde in ſemen H pappis inſtructum I. *Tab. 259.*

Eupatorii ſpecies ſunt

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B.* 2. 1065. *Vulgare Hepatorium Dod. Pempt.* 28.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn.* 191.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſcifolia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab.* 87. *fig.* 1.

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch-Angel Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab.* 177. *fig.* 3.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.

Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.

Lib. 25. *cap.* 6. Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G, quo tempore calyx H I deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B.* 2. 1041. *Senecio ſive Erigeron Lob. Icon.* 225.

Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.

Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Lib. 4. *cap.* 97. Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus ἦρι *vere*, ab ἦρ ἦρος *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (ait Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.*

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore floſculoſo, ſemine pappis nequaquam inſtructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce F ſquamoſo & foliato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D, E pappis nequaquam inſtructum. Tab. 258.

Carthami ſpeciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus ſive Cnicus J. B.* 3. 79. *Cnicus ſativus ſive Carthamum officinarum C. B. Pin.* 378. *Cnicus vulgaris Cluſ. Hiſt. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus ſativus ſivè Carthamum officinarum, flore albido C. B. Pin.* 378.

Carthamus à voce *Karten* qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco *καθαρίζω purgo*, cùm ſemen Carthami purgare exiſtimetur.

GENUS II.

Abſinthium. *Abſinthe.*

ABSINTHIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, ſed exiguo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante multifidis, embryoni C, E inſidentibus & calyce G ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addenda eſt totius plantæ facies. Tab. 260.

Abſinthii ſpecies ſunt

Abſinthium arboreſcens Lob. Icon. 753. *J. B.* 3. 173. *Abrotanum latifolium, arboreſcens. C. B. Pin.* 136.

Abſinthium Ponticum ſeu Romanum officinarum, ſeu Dioſcoridis C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, majus J. B.* 3. 168. *Abſinthium latifolium Dod. Pempt.* 23. *Abſinte ordinaire.*

Abſinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, montanum J. B.* 3. 173. *Abſinthium montanum Cam. Epit.* 453.

Abſinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr.* 71.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B.* 3. 175. *Abſinthium tenuifolium Dod. Pempt.* 24.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpuraſcentibus, foliis ſupina parte viridioribus C.B. Pin. 139.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, Auſtriacum C. B. Pin. 139. *Abſinthium*

Auſtriacum, tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum, repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon.* 3.

Abſinthium inſipidum, Abſinthium vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B. 3. 173.*

Abſinthium maritimum, Lavandulæ folio C. B. Pin. 139. *Abſinthium maritimum, latifolium, ſive Mathioli J. B. 3. 174. Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium maritimum, foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, Germanicum, ſucculento folio ſive Miſnicum J. B. 3. 178. Abſinthium marinum, Miſnenſe Cluſ. Hiſt. 339.*

Abſinthium Seriphium, Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B. 3. 178. Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit. 458.*

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium, Gallicum C. B. 139. *Abſinthium Seriphium, tenuifolium, marinum Narbonenſe J. B. 3. 177.*

Abſinthium Santonicum, Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit. 457.*

Abſinthium Seriphium, montanum, candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum, tenuifolium, candidum ſive Herba alba J. B. 3. 179. Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies 1 Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr. 71. Aſſenzo Alpino, ij. Pon. Bald. Ital. 218.*

Abſinthium Alpinum, candidum, humile C. B. Pin. 139. *Prodr. 71.*

Abſinthium corymbiferum, annuum. *Elichryſum foliis Abrotoni C. B. Pin. 264. Helichryſon quorundam, folio Abrotoni J. B. 3. 150. Elichryſon Dod. Pempt. 267.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium, elegans, ex Hiſpania Turnefortii Almag. Bot. Phytog. Tab. 1. fig. 3.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore retundiore, odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Siriacum, minus, brevioribus foliis, comâ multiplicatâ, tenuiſſimâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 8. Abſinthium tenuifolium Syriacum, ſive Santonicum, ſpurium, comâ tenuiſſimâ Ejuſd. Sect. vj. Tab. 1. fig. 9.*

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. ad Ptarmicam referendum. Aſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin. 140.*

Abſinthium ſola facie externa ab Abrotano differt ; nam utriuſque generis ſpecies ſunt amaræ & inſipidæ , incanæ & vireſcentes , lignoſæ & herbaceæ, foliiſque in ampliores aut tenuiores lacinias diviſis.

Abſinthium , quaſi planta minimè grata , à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas* , & particula privata α.

GENUS III.

Abrotanum. *Auronne.*

ABROTANUM eſt plantæ genus , floribus & fructibus Abſinthii , à quo ſola facie externa differt.

Abrotani ſpecies ſunt

Abrotanum latifolium , inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotanum inodorum Lob. Icon.* 769.

Abrotanum mas , anguſtifolium , majus C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B.* 3. 192. *Abrotonum mas Dod. Pempt.* 21.

Abrotanum mas , anguſtifolium , maximum C. B. Pin. 136.

Abrotanum mas , anguſtifolium , incanum C. B. Pin. 136. *Abrotonum mas , maximum Col. Part.* 1. 54.

Abrotanum mas , anguſtifolium , minus C. B.Pin.136. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B.* 3. 194. *Abrotanum odoratum , humile , denſè fruticoſum Lob. Icon.* 769.

Abrotanum campeſtre , cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum ſylveſtre , inodorum , cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck.* 5.

Abrotanum campeſtri ſimile , Tingitanum H. L. Bat.

Abrotanum campeſtre , cauliculis rubentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum , cauliculis purpuraſcentibus Schuvenck.* 5. *Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos , aliis Abrotonum ſylveſtre J. B.* 3. 194.

Abrotanum campeſtre , incanum , Carlinæ odore C. B. Pin.136. *Prodr.*71.

Abrotanum humile , corymbis majoribus , aureis H. R. Par.

Abrotanum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortenſis C. B. Pin.*98. *Dracunculus hortenſis ſive Tarchon J. B.* 3. 148. *Draco herba Dod. Pempt.* 709. *Eſtragon.*

Abrotanum Hiſpanicum , Abſinthii Pontici folio. *Artemiſia tenuifolia ,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 227.

Abrotanum Hiſpanicum , maritimum , folio craſſo , ſplendente & rigido.

Abrotanum mas ex Surinam , molli hirſutie caneſcens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hiſt.* 1866.

Abrotanum elatius , ſubincanum , foliis creberrimis , ſecundum caulem in metæ formam faſtigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotanum à vocibus Græcis βροτὸς *Mortalis* , & particula privativa α ; quaſi diceres plantam immortalem , eò quòd perpetuò vireat : vel à voce Græca ἄβρωτος *non comeſtus* , à verbo βρώσκω *Comedo* , & particula α , quòd comedi nequeat ob ſaporem ingratum.

GENUS IV.

Artemiſia. *Armoiſe.*

Tab. 260. ARTEMISIA eſt plantæ genus, flore H floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis I conſtante multifidis, embryoni K inſidentibus & calyce N ſquamoſo comprehenſis. Inter floſculos vero occurrunt & embryones nudi L in capillamentum M bifidum deſinentes, qui perinde ac embryo K abeunt in ſemen Abſinthii æmulum: ab Abſinthio autem differt ſola facie externa, nam florum diſcrimen oculos penè fugit.

Artemiſiæ ſpecies ſunt

Artemiſia vulgaris, major, caule & flore purpuraſcentibus C. B. Pin. 137. *Artemiſia vulgaris J. B. 3. 184. Artemiſia rubra Tabern. Icon. 7.*

Artemiſia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemiſia alba Tabern. Icon. 8.*

Artemiſia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemiſia foliis variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Artemiſia rubra, maritima, Mentz. Pug.

Artemiſia nomen habet à Regina Cariæ ejuſdem nominis. *Mulieres quoque* Lib. 25. cap. 7. *hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemiſia uxor Mauſoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur. Sunt qui ab Artemide Ilithya (Diana obſtetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

GENUS V.

Santolina. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260. SANTOLINA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, globoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, foliolis D imbricatis intermediis & calyce F ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, Abſinthii & Abrotani floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ ſpecies ſunt

Santolina foliis teretibus. *Abrotanum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin. 136. Chamæcypariſſus J. B. 3. 133. Polium Theophraſti & Dioſcoridis & Arabum vermiculato folio Col. Part. 1. 64. Abrotanum fœmina Lob. Icon. 768.*

Santolina flore majore, foliis villoſis & incanis. *Abrotanum fœmina, flore majore, foliis villoſis & incanis C. B. Pin. 137. Seriphium Dioſcoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob. Icon. 754.*

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotanum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin. 137. Santolina 3. Dod. Pempt. 269.*

Santolina foliis Cupreſſi. *Abrotanum fœmina, foliis Cupreſſi C. B. Pin. 137. Santolina 4. Dod. Pempt. 269.*

Santolina repens & caneſcens. *Abrotanum fœmina, repens, caneſcens C. B.*

Pin. 127. *Santolina* 5. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina foliis minus incanis. *Abrotanum fœmina, foliis minus incanis C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina ij. Cluſ. Hiſt.* 341.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore ſulphurei coloris. *Abrotanum fœmina, viride C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, vj. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Roriſmarini, major. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, majus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, iiij. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis Roriſmarini, minor. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, minus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, v. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguſtiore. *Elichryſum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monſp. App. Elichryſum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hiſpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotanum vermiculatum, Creticum Ciaſſi Nut. Faſc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis nempe floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, foliolis D imbricatis & intermediis, & calyce ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, H, K, calyptrâ L, G, I, munitum. *Tab.* 261.

Gnaphali ſpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B.* 3. 157. *Gnaphalium maritimum Cluſ. Hiſt.* 329.

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quaſi diceres plantam tomentoſam.

GENUS VII.

Tanacetum. *Taneſie.*

TANACETUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo & quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, craſſi, in capitulum quoddam collecti. *Tab.* 261.

Tanaceti ſpecies ſunt

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B.* 3. 131. *Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon.* 749.

Tanacetum foliis criſpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum criſpum, flore luteo J. B.* 3. 132. *Speciosum Tanacetum, criſtatum, Anglicum Lob. Icon.* 749.

Tanacetum hortenſe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha hor-*

tens, corymbifera C. B. Pin. 226. *Mentha corymbifera, ſive Coſtus hortenſis J. B.* 3. 144. *Coq.*

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillea Dioſcoridis C. B. Pin.* 162. *quod Millefolii ſpecies eſt. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin.* 132 *Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS eſt plantæ genus, flore A plerumque floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce G comprehenſis, quandoque occurrunt & ſemifloſculi D E: Embryo autem abit deinde in ſemen F in aculeos deſinens K.

Bidentis ſpecies ſunt

Bidens foliis tripartitò diviſis Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviſo C. B. Pin.* 321. *Verbeſina ſive Cannabina aquatica, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens J. B.* 2. 1073. *Hepatorium aquatile Dod.* 595.

Bidens folio non diſſecto Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio non diviſo C. B. Pin.* 321. *Verbeſina pulchriore flore luteo J. B.* 2. 1074. *Eupatorium Cannabinum chryſanthemum Tabern. Icon.* 117.

Bidens Canadenſis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadenſe, flore luteo H. R. Par. Chryſanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bleſ.*

Bidens Americana, flore albo, folio non diſſecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chryſanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil ſimilibus, Virginianum H. L. B. Chryſanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil ſimilibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *ChryſanthemumEraſſavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chryſanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis ſubrotundis, bullatis. *Chryſanthemum Curaſſavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & ſinuoſis.

Bidens Americana, fruteſcens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, fruteſcens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quaſi planta ſemine bidentato.

SECTIO IV.

De Herbis, flore floſculoſo, floſculis in lacinias æquales diviſis, & calyci proprio inſidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, globoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus; ſinguli autem floſculi calyce ſquamoſo D donantur, thalamo G affixo. Embryo verò abit deinde in ſemen E in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. *Tab. 262.*

Echinopi ſpecies ſunt

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus ſphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin.* 381. *Carduus ſphærocephalus Dod. Pempt.* 722.

Echinopus major, flore candido, ſtaminibus in medio cæruleis. *Carduus ſphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, ſtaminibus in medio cæruleis C. B. Pin.* 381.

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon.* 8.

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus ſphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus ſphærocephalus, annuus, Bœticus, minor Mor. H. R. Bleſ. Scabioſa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, fruteſcens, ad nodos floridus, Ilicis folio, ſubtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore floſculoſo, floſculis in lacinias inæquales ut plurimùm diviſis, & calyci proprio inſidentibus.

GENUS I.

Scabioſa. *Scabieuſe.*

SCABIOSA eſt plantæ genus, flore A, N floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis inæqualibus conſtante, calyce communi M Y comprehenſis. Horum autem alii B O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram poſiti C, T bilaciati ſunt. Singuli, embryonis E, P, V ſupremæ parti coronatæ D, Q, X inſident, & calyce proprio F, R, S comprehenduntur, qui deinde abit in capſulam vel ſimplicem G, L, vel infundibuli- *Tab. 263. & 264.*

[illegible]mem Z, 3, 4, ſemine fœtam H, 1, 5, 6, coronato, 2, 6, quod prius embryo fuit.

Scabioſæ ſpecies ſunt

Scabioſa pratenſis, hirſuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabioſa major, communior, hirſuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabioſa arvenſis ſive ſegetalis Tabern. Icon. 159. Scabieuſe ordinaire.*

Scabioſa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabioſa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabioſa ix ſive æſtivalis Cluſ. Hiſt. iiij.*

Scabioſa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabioſa altiſſima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil ſimilibus H. L. Bat.

Scabioſa fruteſcens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabioſa montana, calidarum regionum, major Lobelii J. B. 3. 8. montana Scabioſa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*

Scabioſa anguſtifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabioſa major, alba Tabern. Icon. 163.*

Scabioſa multifido folio, flore flaveſcente C. B. Pin. 270. *Scabioſa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabioſa ochroleuco flore ſive vij. Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabioſa alba, gemino trigeminove capite Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabioſa prolifero flore Cluſ. Hiſt. v. Scabioſa prolifera J. B. 3. 5.*

Scabioſa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr.* 126.

Scabioſa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa tenuifolia, minima, prior Eyſt.*

Scabioſa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabioſa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*

Scabioſa-montana, glabra foliis Scabioſæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabioſa montana ſive v. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, Pannonica, purpureo flore, ſeu iiij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa latifolia, rubra, non laciniata, ſecunda C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia rubro flore J. B. 3. 9. Scabioſa iij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa Virgæ paſtoris folio C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, peregrina Tabern. Icon. 160.*

Scabioſa argentea, anguſtifolia C. B. Pin. 270. *Prodr. 127. Scabioſa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*

Scabioſa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabioſa rubra, peregrina, quibuſdam Indica J. B. 3. 6. Scabioſa vj. Indica Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabioſa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabioſa Luſitanica, Indicæ ſimilis.

Scabioſa capitulo globoſo, major C. B. Pin. 270. *Scabioſa minor, vulgaris J. B.* 3. 3. *Scabioſa v. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa capitulo globoſo, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa minor, iv. Tab. Icon.* 162.

Scabioſa minor j, ij, iij Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabioſa minor, capitulo odoro, globoſo C. B. Pin. 271. *Scabioſa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B.* 3. 6. *Phyteuma minus, Scabioſa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob.* 32.

Scabioſa ſtellata, Hiſpanica, ampliſſimo folio.

Scabioſa ſtellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabioſa major, cum pulchro ſemine J. B.* 3. 9. *Scabioſa major, Hiſpanica ſive* 1. *Cluſ. Hiſt. j.*

Scabioſa ſtellata, folio laciniato, minor, ſive maritima C. B. Pin. 271. *Scabioſa minor, Hiſpanica, ſive ij. Cluſ. Hiſt. j.*

Scabioſa ſtellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr.* 126. *Scabioſa cum pulchro ſemine, minor J. B.* 3. 7. *Phyteuma Col. Phytob.* 98.

Scabioſa ſtellata, folio non diſſecto C. B. Pin. 271. *Scabioſa fruticoſa, folio non diſſecto, peregrina J. B.* 3. 11. *Scabioſa peregrina Lob. Icon.* 540.

Scabioſa ſtellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabioſa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabioſa Calatanixectenſis, minor, folio palmato ſeu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabioſa montana, fruticoſa, reclinata, Achilleæ naſcentis foliis H. Cathol.

Scabioſa Sicula, fruticans, Laureolæ folio ſubtus incano. *Scabioſa Cophanenſis, fruticans cærulea, Laureolæ folio craſſo, rotundo, lucido, molli, ſubtus incano H. Cathol.*

Scabioſa fruteſcens, foliis Leucoii hortenſis H. Cathol.

Scabioſa Panormitana, purpurea, folio anguſto, ad nervum uſque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabioſa Nebrodenſis, Succiſæ hirſutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabioſa Africana, arboreſcens, maxima, foliis rugoſis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabioſa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabioſa foliis diſſectis, flore amplo, calyce membranaceo, ſemine lanuginoſo Mor. H. R. Bleſ.

Scabioſa minima, annua, erecta, ſemine anguloſo Mor. H. R. Bleſ.

Scabioſa annua, integrifolia ſive foliis Bellidis Bot. Monſp.

Scabioſa Pyrenaica, cinerea, villoſa, magno flore.

Scabioſa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Bleſ.

Scabioſa hirſuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Muſ. Part. 2. 22. *Scabioſa, hirſuta, multifida, Alpina, ſupina Ejuſd. Tab.* 6.

Scabioſa folio integro, hirſuto. *Succiſa hirſuta C. B. Pin. 269. Succiſa ſive Morſus diaboli J. B. 2. 11. Remors, Mors du diable.*

Scabioſa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succiſa glabra C. B. Pin. 269. Prioris varietas.*

Scabioſa folio integro, flore albo. *Succiſa glabra, floribus albis C. B. Pin. 269.*

Scabioſa folio integro, flore incarnato. *Succiſa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin. 269.*

Scabioſa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succiſa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*

Scabioſa Fraxinellæ foliis.

Scabioſa à Scabie, quam ſanare exiſtimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipſacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS eſt plantæ genus, flore floſculoſo, *floſculis ſcilicet in* capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A componitur ex plurimis foliis B imbricatis, ſquamarum inſtar poſitis, & axi medio affixis, è quorum alis ſurgunt floſculi C multifidi, embryonis D parti ſupremæ coronatæ E inſidentes, & abeuntes deinde in ſemen F plerumque ſtriatum.

Dipſaci ſpecies ſunt

Dipſacus ſativus C. B. Pin. 385. *J. B.* 373. *Carduus fullonum ſive Dipſacus ſativus Lob. Icon.* 17.

Dipſacus ſylveſtris aut Virga Paſtoris major C. B. Pin. 385. *Dipſacus ſylveſtris ſive Labrum Veneris J. B.* 3. 74. *Labrum Veneris Lob. Icon.* 18.

Dipſacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B.* 3. 75. *Dipſacus ij. Tabern. Icon.*

Dipſacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabioſæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Muſ. Par. 3. 63. *Dipſacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejuſd. Tab.* 52.

Dipſacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim diſpoſitis Ambroſ. 201.

Dipſacus quaſi ſitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos ſinus
Lib. 3. cap. 13. (ut ait Dioſcorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in ſe colligunt: unde & Dipſaci quaſi ſitientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA eſt plantæ genus, flore floſculoſo A, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante, unilabiatis, multiſciſſis & calyce proprio D comprehenſis, è cujus fundo ſurgit piſtillum E floſculi parti inferiori C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen G in capſula H, quæ floſculi calyx fuit, reconditum. Capſulæ autem illæ inſident placentæ F I quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B.* 3. 13. *Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv.* 199.

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes iij. Lugd.* 864.

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin.* 262. *Scabioſa x ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymelæa foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin.* 463. *Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B.* 1. 598. *Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt.* 90.

Globularia Africana, fruteſcens, Thymeleæ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus Breyn. Cent.* 1. 21?

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr.* 121. *Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin.* 262.

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS AB (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce O P, qui per maturitatem ſæpè invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem C, D ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, media verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni K N, è quo prodit capillamentum bicorne I M ultra vaginam G quinque fulcris H innixam, ſæpè protentum. Embryones autem fundum Q calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum S T, nunc papporum expers V, modò coronatum X Z, quandoque foliatum &c. Tab. 251.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſemifloſculoſo, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266. DENS LEONIS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B D conſtante, embryoni C E inſidentibus & calyce H comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen I pappis K inſtructum, in capitulum L globoſum collectum & thalamo M affixum. His addendum eſt flores innaſci pediculis plerumque fiſtuloſis N, ſed non ramoſis.

Dentis Leonis ſpecies ſunt.

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioſo, flore magno Raii Hiſt. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. *Hedypnois, ſive Dens Leonis Fuchſii J. B. 2. 1035. Dens Leonis Dod. Pempt. 636. Piſſenlit.*

Dens Leonis ampliſſimo folio.

Dens Leonis anguſtiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca anguſtioris folii Cæſalp. 508.*

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monſp. *Hieracium Narbonenſe, rotundifolium, caule aphyllo J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis Aſphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioſcoridis Monſpelienſium, Dens Leonis Aſphodeli vel Leucacanthæ bulbulis Lob. Icon. 232.*

Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62. Hieracium fœtidum, iij. Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minor, aſpero folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis minor, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulboſa, ſive Chondrilla 1. Dioſcoridis C. B. Pin. 130. Cichorium bulboſum J. B. 2. 1038. Chondrilla puſilla, marina, lutea, bulboſa, an Dioſcoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophraſti Cichorium Perdicionve Lob. Icon. 230.*

Dens Leonis foliis caneſcentibus, villoſis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoſo folio C. B. Pin. 128. Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoſo Cluſio J. B. 2. 1037. Hieracium folio Hedypnoidis Cluſ. Hiſt. cxlij.*

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis H. R. Monſp. *Hieracium caule aphyllo, hirſutum J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis, ſaxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirſutie aſperum, minus laciniatum C. B. Pin. 127. Hieracium montanum, ſaxatile Col. Part. 1. 243.*

Dens Leonis foliis minimis, hirſutis & aſperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, criſpum ubi ſiccatum J. B. 2. 1038.*

Dens Leonis montanus, anguſtifolius Raii Sinopſ. 76. *Hieracium montanum, anguſtifolium, nonnihil incanum C. B. Pin. 129. Hieracium 6, montanum Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginoſus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginoſum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin. 129. Prodr. 66.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, Piloſellæ folio. *Hieracium pumilum, ij, Col. Part. 2. 30.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij. Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minimus, aſper. *Hieracium pumilum, ſaxatile, aſperum, radice præmorſa C. B. Prodr. 66.*

Dens Leonis Gadenſis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin. 126.*

Dens Leonis, qui Piloſella officinarum. *Piloſella major, repens hirſuta C. B. Pin. 262. Piloſella Auricula muris Tabern. Icon. 196. Piloſella majori flore ſive vulgaris, repens J. B. 2. 1039.*

Dens Leonis, qui Piloſella folio minus villoſo. *Piloſella major, repens, minus hirſuta C. B. Pin. 262. Piloſella major Cam. Epit. 709. Piloſella minor, folio anguſtiore, minus piloſo, repens J. B. 2. 1040.*

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus ſuis inſtructam æmulari exiſtimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculo plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F, & in capitulum G collectum. His addendi ſunt caules ramoſi & facies quædam propria qua à Scorzonera, aliiſque ſimilibus Hieracium differt. *Tab. 267.*

Hieracii ſpecies ſunt

Hieracium majus, erectum, anguſtifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Dioſcoridis Tabern. Icon. 180.*

Hieracium Dentis Leonis folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore ſuaverubente Col Part. 1. 242.*

Hieracium Amygdalas amaras olens, ſeu odore Apuli ſuave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore ſuaverubenti odore æmulum H. R. Bleſ. Hieracium foliis Cichorii ſylveſtris odore Caſtorei Bot. Monſp.*

Hieracium luteum, hirſutum J. B. 2. 1024.

Hieracium Erucæfolium, hirſutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio.

Hieracium aſperum, majori flore in limitibu agrorum J. B. 2. 1029. *Cichorium montanum, anguſtifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin. 126. Hieracium Intybaceum, aſperum Tabern. Icon. 184.*

Hieracium Dentis Leonis folio obtuſo, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum ſive minus, primum Dodonæo J. B. 2. 1031. Hieracium longius radicatum Lob. Icon. 138.*

Hieracium Dentis Leonis folio, bulboſum C. B. Pin. 127. *Prodr. 68. Hieracium Intybaceum Tabern. Icon. 183.*

Hieracium Dentis Leonis folio, ſubhirſutum, dulce. *Cichorium ſylveſtre, alterum ἄπικρις Col. Part. 1. 236. Sonchus latifolius, leviter hirſutus C. B. Pin. 124.*

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr. 63.*

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr. 63.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio ſubaſpero C. B. Pin. 127. *Hypocharis, Porcellia Tabern. Icon. 179.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva ſpecies, Hyoſeris anguſtifolia, aſpera J. B. 2. 1025. Hyoſeris anguſtifolia Tabern. Icon. 180.*

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, aſperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, aſperum, Chondrillæ folio Prodr. 64.*

Hieracium Chondrillæ folio, hirſutum C. B. Pin. 27. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon. 239.*

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice ſucciſâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice ſive Fuchſii J. B. 2. 1031. Hieracium minus, præmorſa radice Lob. Icon. 237.*

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon. 182.*

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon. 121.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Bugloſſum Echioides quibuſdam J. B. 2. 1028. Bugloſſum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon. 577.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio ſinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monſpeſſulana, ſive Dens Leonis Monſpeſſulana J. B. 2. 1036. Chondrilla foliis Cichorei tomentoſis C. B. Pin. 103.*

Hieracium villoſum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hiſt. 231. *Sonchus villoſus luteus, major C. B. Pin. 124. Sonchus lanatus Dalechampii Lugd. 1116.*

Hieracium villoſum, Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſio dictum. *Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſ. Hiſt. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium murorum, folio piloſiſſimo C. B. Pin. 129. *Piloſella major quibuſdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B.* 2. 1033. *Pulmonaria Gallica ſive aurea Tabern. Icon.* 194.

Hieracium murorum, laciniatum, minus piloſum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon.* 195. *Piloſellæ majoris ſive Pulmonariæ luteæ ſpecies magis laciniata J. B.* 2. 1034.

Hieracium murorum, laciniatum, minus piloſum, folio anguſtiore C. B. Pin. 129. *Piloſellæ majoris ſive Pulmonariæ luteæ ſpecies anguſtifolia J. B.* 2. 1034. *Pulmonaria Gallica, tenuifolia Tabern. Icon.* 165.

Hieracium murorum, folio minus piloſo, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indiſſectis Mor. H. R. Bleſ.*

Hieraceum murorum, anguſtifolium, non ſinuatum C.B.Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium anguſtifolium, glabrum ſeu Piloſella major, glabra Mor. H. R. Bleſ.

Hieracium profundè ſinuatum, pubeſcens C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium montanum, tomentoſum Mor. H. R. Bleſ.

Hieracium Piloſellæ folio, erectum majus. *Piloſella major, erecta C. B. Pin.* 262. *Piloſella minori flore hirſutior & elatior, non repens J. B.* 2. 1040. *Piloſella major, altera Tabern. Icon.* 197.

Hieracium villoſum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Piloſellæ folio, erectum, minus. *Piloſella major, erecta, altera C. B. Pin.* 162. *Piloſella major*, 1. *Tabern. Icon.* 196.

Hieracium montanum, umbellatum, anguſtifolium. *Piloſella major, umbellifera μακρόκαυλος, montana & pratenſis Col. Part.* 1. 248.

Hieracium hortenſe, floribus atro-purpuraſcentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hiſpanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore ſaturatè croceo J. B.* 2. 1040. *Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyſt. Piloſella Indica Corn.* 209.

Hieracium ramoſum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non diſſecto, caule foliato J. B.* 2. 1041.

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non diſſecto, caule nudo J. B.* 2. 1041.

Hieracium Cichoroides, veſicarium Raii Hiſt. 235. *Cichorium pratenſe, hirſutum, veſicarium C. B. Pin.* 126. *Cichorium ſylveſtre, veſicarium, pratenſe Col. Part.* 1. 238.

Hieracium Siculum, Burſæ paſtoris foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum ſeu minus hirſutum J. B. 2. *Cichorium pratenſe, luteum, lævius C. B. Pin.* 126.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B.* 2. 1032. *Tabern. Icon.* 186.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hieracium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B.* 2. 1033. *Hiera-*

cium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.

Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium Alpinum, aſperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevenſe, folio Conyzæ majoris Monſpeſſulana J. B.* 2. 1026. *Hieracium Britannicum, iiij. Cluſ. Hiſt. cxl.*

Hieracium Alpinum, latifolium, hirſutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Cluſio, Piloſellæ majori ſive Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum. J. B.* 2. 1026. *Hieracium Phlomoides Tabern. Icon.* 184.

Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirſutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Cluſio, Piloſellæ majori ſive Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B.* 2. 1026. *Hieracium 1, latifolium Cluſ. Hiſt. cxxxix.*

Hieracium Alpinum, latifolium, villoſum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirſuto folio 5 Cluſii quodammodo incano J. B.* 2. 1027. *Hieracium v, villoſum Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr.* 64.

Hieracium fruticoſum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2 Cluſii J. B.* 2. 1027. *Hieracium majus, latifolium, ij. Cluſ. Hiſt. cxl.*

Hieracium fruticoſum, latifolium, hirſutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas 1, Erinus quibuſdam Mathioli dicta J. B.* 2. 1030. *Hieracium fruteſcens, latifolium polyanthos Eyſt.*

Hieracium fruticoſum, hirſutum, foliis multò longioribus, anguſtioribus, parum dentatis & molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, ſubrotundo folio C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, anguſtifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibuſdam Sabaudum J. B.* 2. 1030. *Hieracium primum Dod. Pempt.* 638.

Hieracium fruticoſum, minus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, anguſtiſſimo incano folio H. L. Bat.

Hieracium Pyrenaicum, Verbaſci folio tomentoſum Scol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, altiſſimum, foliis & facie Doronici 3 Auſtriaci Cluſii.

Hieracium Pyrenaicum, Lampſanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirſutius Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirſutum Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, anguſtifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latiſſimo.

Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.

Hieracium Alpinum, Scorzoneræ folio.

Hieracium humilius, Luſitanicum, tomentoſum,

Hieracium, quaſi Accipitrina, à voce Græca Ἱέραξ *Accipiter*, quoniam (ut ait Plinius) Accipitres ſcalpendo eam, ſuccoque oculos tingendo, obſcuritatem, cum ſenſere, diſcutiunt. Lib. 20. cap. 7.

GENUS III.

Lactuca. *Laituë*.

LACTUCA eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A D, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B E conſtante, Embryoni C, F inſidentibus & calyce G, H ſquamoſo, oblongo, tenui comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen I pappis inſtructum K. His addi debet totius plantæ facies. *Tab.* 267.

Lactucæ ſpecies ſunt

Lactuca ſativa C. B. Pin. 122. *Lactuca ſativa, vulgaris, non capitata J. B.* 2. 997. *Lactuca ſativa, folio Scariolæ Lob. Icon.* 241.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon.* 423.

Lactuca maculoſa C. B. Pin. 123. *Lactuca fuſci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt.* 644.

Lactuca ſativa, maxima, Auſtriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obſcurius virente, ſemine nigro C.B.Pin.* 123. *Lactuca folio obſcurius virente Dod. Pempt.* 644.

Lactuca criſpa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca criſpa C.B. Pin.* 123. *Lactuca criſpa, non capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca criſpa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca criſpa & tenuiter diſſecta J. B.* 2. 999. *Lactuca criſpa, ij Tabern. Icon.* 423.

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr.* 60. *Lactuca longo & valde anguſto folio J. B.* 2. 999.

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca ſativa, vulgaris, capitata J. B.* 2. 997. *Lactuca ſativa, ſeſſilis ſive capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca capitata, maxima, obſcurè virens H. Amſtel. in 12.

Lactuca ſylveſtris, coſtâ ſpinoſâ C. B. Pin. 123. *Lactuca ſylveſtris ſive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorſo ſpinoſo J. B.* 2. 1003. *Lactuca ſylveſtris Dod. Pempt.* 646.

Lactuca ſylveſtris, Italica, coſtâ ſpinoſâ, ſanguineis maculis aſperſa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, ſanguineis maculis aſperſa Flor. Bat.*

Lactuca ſylveſtris, odore viroſo C. B. Pin. 123. *Lactuca ſylveſtris, lato folio, ſucco viroſo J. B.* 2. 1002.

Lactuca viſcoſa, caule foliis obducto. *Chondrilla viſcoſa, caule foliis obducto C. B. Pin.* 130. *Chondrilla viſcoſa, Campoclarenſis, caule χλαμιδοφόρῳ Col. Part.* 1. 240.

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii ſylveſtris folio C. B. Pin.* 130. *Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B.* 2. 1019. *Chondrilla cærulea Tabern. Icon.* 176.

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii ſylveſtris folio, flore albo C. B. Pin.* 130.

Lactuca ſylveſtris, anguſto laciniato folio Bot. Monſp. App.

Lactuca Hiſpanica, maritima, fruticoſa, ſpinoſa. *Sonchus fruticoſus, petræus, Africanus, ſpinoſus Park. Theat.* 804.

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor C. B. Pin.* 124. *Sonchus montanus, lævis, laciniatus; minor C. B. Prodr.* 61.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus, cæruleus C. B. Pin.* 124. *Sonchus cæruleus, latifolius J. B.* 2. 1005. *Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon.* 191.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin.* 124. *Intibus* πλατύφυλλος *Harcynica, flore prorſus candido Thal.* 63.

Lactuca Canadenſis, altiſſima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadenſis, altiſſima, anguſtifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre exiſtimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Laitron.*

Tab. 268. SONCHUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce craſſo D comprehenſis, qui per maturitatem conicus E ferè evadit. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis inſtructum H, thalamoque F affixum.

Sonchi ſpecies ſunt

Sonchus aſper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus lacinioſus, aſperior ſive ſpinoſior J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon.* 235.

Sonchus aſper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, ſpinoſus J. B.* 2. 1016. *Sonchus aſpera Math.* 496.

Sonchus aſper, non laciniatus, Dipſaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd.* 563.

Sonchus aſper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrilla Creticæ nomine miſſa, ſemine criſpo J. B.* 2. 1022.

Sonchus aſper, arboreſcens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arboreſcens, paluſtre Ejuſd. Pin.* 127. *Edit.* 1. *Sonchus lævior, Auſtriacus v, altiſſimus Cluſ. Hiſt.* cxlvij.

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin.* 126. *Hieracium majus Lob. Icon.* 237.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C.B.Pin. 124. *Sonchus minus lacinioſus, mitior, ſive minus ſpinoſus J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis Dod. Pempt.* 643.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis tertius, flore niveo Tabern. Icon.* 191.

Sonchus lævis, in plurimas & tenuiſſimas lacinias diviſus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61. *Chondrilla lutea J. B.* 2. 1020.

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non ſpinoſus J. B.* 2. 1016. *Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon.* 190.

Sonchus lævis, anguſtifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B.* 2. 1018. *& Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B.* 2. 1021. *Sonchus lævis Mathioli Lob. Icon.* 236.

Sonchus anguſtifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61.

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortenſis folio H. L. Batt. App.*

GENUS V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce F veluti tubulato ac cylindriformi comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D pappis inſtructum E. *Tab.* 268.

Chondrillæ ſpecies ſunt

Chondrilla Juncea, viſcoſa, arvenſis, quæ prima Dioſcoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvenſis Tabern. Icon.* 178. *Chondrilla viminea J. B.* 2. 1021.

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B.* 2. 1025. *Hieracium montanum, alterum*, λεπτομακρόκαυλον *Col. Part.* 1. 248.

Chondrilla Sonchi folio, flore luteo-palleſcente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin.* 124. *Lactuca ſylveſtris, murorum, flore luteo J. B.* 2. 1004. *Sonchus ſylvaticus, iiij. Tabern. Icon.* 194.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpuraſcente, major. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, major C. B. Pin.* 123. *Lactuca ſylvatica, purpurea J. B.* 2. 1005. *Sonchus montanus, purpureus*, πετραπέταλον *Col. Part.* 1. 244.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpuraſcente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin.* 123. *Sonchus lævior, Pannonicus, iv, purpureo flore Cluſ. Hiſt.* cxlvij.

Chondrilla à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quaſi diceretur planta, in qua grumi concreſcunt. Circa enim ipſos ramulos (ut ait Dioſcorides) gummi reperitur Maſtiches ſimile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ inſtar appoſitum menſes trahit. *Lib.* 2. *cap.* 161.

Chondrilla differt à Soncho cæteriſque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo comprehenſis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E ſtriatum, cujus ſingulæ partes F ceu capſulæ ſemine turgeſcunt G pappis inſtructo H.

Zacinthæ ſpeciem unicam novi.

Zacintha ſive Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin.* 130. *Cichorium verrucoſum ſive Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B.* 2. 1013.

Zacintha, ab Inſula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorſonere.*

Tab. 269. SCORZONERA eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D oblongo ac ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen H cortice G ſeu involucro plerumque obductum & pappis inſtructum E F.

Scorzoneræ ſpecies ſunt

Scorzonera latifolia, ſinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hiſpanicus ſive Eſcorzonera aut Scorzonera J. B.* 2. 1060. *Scorzonera major, Hiſpanica, 1 Cluſ. Hiſt. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, ſinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, ſinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica, 1 Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera foliis nervoſis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, anguſtifolia Tabern. Icon.* 602.

Scorzonera latifolia, humilis, nervoſa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, latifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij, Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, anguſtifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, anguſtifolia, Pannonica iij. Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij. Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Scorzonera anguſtifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera anguſtifolia, ſubcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies, ſive Scorzonera major, anguſtifolia, ſubcæruleo flore J. B.* 2. 1062. *Scorzonera anguſtifolia, elatior, Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt. cxxxix.*

Scorzonera Monſpelienſis, folio craſſiore. *Tragopogon ſive Scorzonera humilis, craſſiore folio Bot. Monſp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera nanas, pulveriflo-ra Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin. 274. Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B. 2. 1059. Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytob. 21.*

Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129. Prodr. 66.*

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

GENUS VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F membranâ E ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H affixum. *Tab. 270.*

Tragopogonis ſpecies ſunt

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1058. Tragopogon Dod. Pempt. 256.*

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr. 129.*

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon. 599.*

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin. 275.*

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-cerulea Lob. Obſ. 297.*

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274. *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part. 1. 233.*

Tragopogon differt à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvolvun-

tur barbam hircinam quodammodo æmulantur: è ſummo enim calyce (ut ait Dioſcorides) prolixa erumpit lanugo à qua ſibi nomen aſcivit. Lib. 8. cap. 173.

SECTIO II.

De Herbis flore ſemifloſculoſo, ſemine nullis pappis inſtructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. CATANANCE eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce F ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen D capitulo foliato E inſtructum, in ipſo calyce G reconditum.

Catananees ſpecies ſunt

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrylla cærulea, Cyani capitulo C. B. Pin.* 130.

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Seſamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla cærulea, Cyani capitulis, altera C. B. Pin.* 130.

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stæbe Plantaginis folio P. Alp. Exot.* 286.

Catanance flore luteo, anguſtiore folio. *Stæbe Plantaginis folio, anguſtifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedypnois.

Tab. 271. HEDYPNOIS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis. Is autem deinde abit in fructum E quaſi Meloniformem, gemino ſemine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam inſtruitur G H & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capſula obvolutum I K.

Hedypnoidis ſpeciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, ſemine adunco C. B. Pin.* 128. *Hieracium florem inclinans J. B.* 2. 1032. *Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon.* 239.

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 272. CICHORIUM eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis, qui deinde contrahitur & veluti in capſulam abit E ſeminibus fœtam F an-

…latis ac quaſi cuneiformibus, umbilicatis G.

Cichorii ſpecies ſunt

Cichorium ſylveſtre ſive officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium ſylveſtre, Picris Dod. Pempt. 635. Cichorium ſylveſtre J. B. 2. 1007. Chicorée ſauvage.*

Cichorium ſylveſtre; flore roſeo C. B. Pin. 126.

Cichorium ſylveſtre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium ſylveſtre, folio prorſus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium ſativum C. B. Pin. 125. *J. B.* 2. 1007.

Cichorium ſativum, florum ſemifloſculis laciniatis.

Cichorium ſativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium ſive Endivia vulgaris. *Intybus ſativa, latifolia, ſive Endivia vulgaris C. B. Pin. 125. Intybum ſativum, latifolium J. B. 2. 1011. Intybus major, ſativa. Cichoreum domeſticum Tabern. Icon. 173.*

Cichorium latifolium ſive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus ſativa, latifolia, ſive Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 125.*

Cichorium anguſtifolium, ſive Endivia vulgaris. *Intybus ſativa, anguſtifolia C. B. Pin. 125. Intybum ſativum, anguſtifolium J. B. 2. 1011. Serium. Chichorium ſativum, minus Tabern. Icon. 174.*

Cichorium anguſtifolium ſive Endivia anguſtifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon. 174.*

Cichorium criſpum. *Intybus criſpa C. B. Pin. 125. Intybum ſativum, criſpum J. B. 2. 1011. Intybus criſpa, Endivia criſpa Tabern. Icon. 173.*

Cichorium ſpinoſum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium ſpinoſum C. B. Pin. 126. J. B. 2. 1013.*

Cichorium ex ſemine Cretici degener ſeu ſpinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd ſylveſtre ſit, ſativum autem Serin quod eſt minus & venoſius.* *Lib. 20 cap. 8.*

GENUS IV.

Lampſana.

LAMPSANA eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo: plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capſulam E ſtriatam, ſeminibus fœtam F ut plurimùm tenuibus & acutis. *Tab. 272.*

Lampſanæ ſpeciem unicam novi.

Lampſana Dod. Pempt. 675. *J. B.* 2. 1028. *Soncho affinis Lampſana domeſtica C. B. Pin.* 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C E inſidentibus, à cujus capillamen- *Tab. 272.*

to F perfodi ſolet pars poſterior D ſemifloſculi autem à calyce G comprehenduntur, cujus folia H deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum [illegible] læ in modum diſpoſitas L, ſemine I K fœtas, plerumque longo K [illegible] ſcuto.

Rhagadioli ſpeciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæſalp. 511. *Hieracium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 128. *Hieracium ſtellatum J. B. 2. 1014. Hieracium Narbonenſe, falcatum Lob. Icon.* 240.

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273. SCOLYMUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni D inſidentibus, à cujus capillamento K perfodi ſolet pars poſterior C: ſemifloſuli autem ſeparantur ab invicem à foliolo E & comprehenduntur calyce X ſquamoſo. Embryo verò deinde abit in ſemen F foliolo D adhæreſcens thalamoque I affixum.

Scolymi ſpecies ſunt

Scolymus Chryſanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B.* 3. 84. *Carduus Chryſanthemus Dod. Pempt.* 725.

Scolymus Chryſanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chryſanthemos, annuus Bot. Monſp. Scolymus Theophraſti Narbonenſis Cluſ. Hiſt. cliij.*

Scolymus Chryſanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274. FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Diſcus* appellatur ex floſculis D tota conſtans, altera verò C quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex ſemifloſculis F, raro ex petalis planis [a] confecta. Floſculi autem & ſemifloſculi embryonibus E G inſidere ſolent & calyce H comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in ſemina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis inſtructa, nunc utriſque [c] carentia, nunc quaſi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capſulâ, alia foliolis [f] quibuſdam ad perpendiculum poſitis inter ſe diſtinguuntur.

a Tab. 285. fig. 1.
b Tab. 284. H. I.
c Tab. 280. K.
d Tab. 283. R. Q.
e Tab. 284. O.
f Tab. 285. M.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Aſter.

ASSTER eſt plantæ genus, flore A radiato: cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, K, N pappis L, M inſtructa, thalamoque O affixa. *Tab. 274.*

Aſteris ſpecies ſunt

Aſter Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, purpureo flore J. B.* 2. 1044. *Aſter Atticus Dod. Pempt.* 266.

Aſter Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, albo flore J. B.* 2. 1034.

Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 267. *Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr.* 124.

Aſter montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aſter purpureus, montanus J. B.* 2. 1045. *Aſter vij, Auſtriacus, v Cluſ. Hiſt. xv.*

Aſter Alpinus, flore purpuraſcente Raii Hiſt. 268.

Aſter montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aſter Atticus, Alpinus alter C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, cæruleus, Alpinus Cam. Epit.* 905.

Aſter tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, Monſpelienſis, purpureus, anguſtioribus foliis J. B.* 2. 1045. *Aſter minor, Narbonenſium, Tripolii flore Linariæ folio Lob. Icon.* 349.

Aſter latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aſter Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter arvenſis, cæruleus acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin.* 265. *Senecio ſive Erygeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B.* 2. 1043. *Erigerum quartum Dod. Pempt.* 641.

Aſter Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin.* 265. *Prodr.* 124.

Aſter Atticus, cæruleus minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin.* 265. *Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr.* 124.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin.* 267. *Tripolium Dod. Pempt.* 379. *Tripolium majus J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon.* 298. *J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in* 12.

Aſter Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter Autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter, Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aſter novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aſter Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aſter ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. L. Bleſ.* 25.

Aſter ſerotinus, ramoſus, âlter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aſter ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aſter Africanus, Helichryſi folio Oldenl.

Aſter Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B.* 2. 1046. *Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon.* 350.

Aſter montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon.* 350.

Aſter luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part.* 1. 253.

Aſter pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza media Mathioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B.* 2. 1050. *Conyza media Dod. Pempt.* 52.

Aſter pratenſis, Alpinus flore aureo. *Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr.* 124.

Aſter Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin.* 265. *Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis, ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B.* 3. 1047. *Conyza iij, Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aſter Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon.* 348. *J. B.* 2. 1052.

Aſter incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin.* 265. *Co-*

Conyza Helenitis , mellita , incana Lob. Icon. 347. *J. B.* 2. 1042.

Aſter ſaxatilis , foliis glutinoſis , villoſis & graveolentibus. *Conyza montana foliis glutinoſis , piloſis C. B. Pin.* 265. *Conyza montana Myconi, folio Hyſſopi vulgaris , villoſo J. B.* 2. 1054. *Conyza montana Lugd.* 1201.

Aſter montanus , luteus , foliis oblongis. *Conyza montana , lutea , foliis oblongis C. B. Pin.* 265. *Conyza major , altera Thal. Tab.* 11.

Aſter paluſtris , luteus , folio longiori lanuginoſo. *Conyzis affinis C. B. Pin.* 265. *Britânnica Conyzoides quibuſdam , Aſter Pannonicus Cluſio J. B.* 2. 1047. *Britannica vera Dalechampii Lugd.* 1082.

Aſter maritimus , folio tereti , craſſo , tridentato. *Crithmum maritimum flore Aſteris Attici C. B. Pin.* 288. *Crithmum marinum , tertium Mathiolo , flore luteo Buphthalmi J. B.* 3. 106. *Crithmum Chryſanthemum Dod. Pempt.* 706.

Aſter paluſtris , laciniatus , luteus. *Conyza aquatica , laciniata C. B. Pin.* 266. *Conyza Helenitis , foliis laciniatis Lob. Icon.* 347.

Aſter paluſtris , parvo flore globoſo. *Conyza major , flore globoſo C. B. Pin.* 266. *Conyza media minor ſpecies , flore vix radiato J. B.* 2. 1050. *Conyza minima Dod. Pempt.* 52.

Aſter maritimus,tuberoſus,luteus. *Conyza marina Lugd.* 1366. *J.B* 2.1055.

Aſter montanus , luteus , Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media , Monſpelienſis quibuſdam Aſteris Attici genus , folio glabro rigido J. B.* 2. 1049. *Bubonium luteum Tabern. Icon.* 337.

Aſter Conyzoides , odoratus , luteus Eyſt.

Aſter Alpinus , luteus , Conyzæ vulgaris folio.

Aſter Verbaſci folio H. R. Par. *Aſter tomentoſus , luteus, Verbaſci folio Bocc.* 60. *Aſtero di Raguſa , con foglie di Verbaſco Zan.* 33.

Aſter Americanus,Primulæ Veris folio,flore luteo,amplo,calyce craſſo Plum.

Aſter Americanus , Primulæ Veris folio , flore ſingulari , purpureo Plum.

Aſter Americanus , fruteſcens , Stœchadis Citrinæ folio , flore umbellato, aureo Plum.

Aſter Americanus , Jacobææ folio ampliſſimo , ſubtus incano Plum.

Aſter Æthiopicus , Stœchadis foliis , flore aureo H. L. Bat.

Aſter omnium maximus , Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin.* 276. *Helenium ſive Enula Campana J. B.* 3. 108. *Helenium Dod. Pempt.* 344. *Aunée.*

Aſter , à voce Græca *ἀστὴρ Stella* ; nam ex Dioſcoride florem habet , foliolis ſtellæ modo radiatis. *Lib. 4. cap. 120.*

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA eſt plantæ genus , flore A radiato , cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D ; corona verò X ex ſemifloſculis F componitur , embryonibus E,G inſidentibus & calyce ſquamoſo C K comprehenſis.Embryones *Tab. 275.*

autem deinde abeunt in ſemina H pappis inſtructa I. His notis addendi ſunt flores L M longa ſerie in ſummis ramulis naſcentes.

Virgæ aureæ ſpecies ſunt

Virga aurea latifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea ſive Solidago Saracenica, latifolia, ſerrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine [illegible] Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea latifolia, ſerrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguſtifolia, minùs ſerrata C. B. Pin. 268. Virga aurea Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea anguſtifolia, minùs ſerrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij, flore albo Tabern. Icon. 561.*

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirſuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguſtifolia, paniculâ ſpecioſâ, Canadenſis H. R. Par.

Virga aurea Canadenſis, hirſuta, paniculâ minùs ſpecioſâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verſu diſpoſitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App. 517.*

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aſter Canadenſis, annuus, flore papposo H. R. Par. Conyza Canadenſis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant. 85.*

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza mas Theophraſti, major Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza major, Monſpelienſis, odorata J. B. 2. 1053. Conyza major Dod. Pempt. 51.*

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata ſeu globoſa Bocc. Rarior. Plant. 14.*

Virga aurea minor, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophraſti, minor Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza minor, vera Lob. Icon. 346.*

Virga aurea Luſitanica, fruticoſa, longiſſimo, anguſtiſſimo & glutinoſo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus latifolius, autumnalis Corn. 64.*

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus ſaturatè violaceis. *Aſter novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſter novæ Angliæ, purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *Aſter novæ Angliæ, Tripolii floribus in ſpicis longis diſpoſitis Prodr. Par. Bat.*

ga aurea Canadenſis, folio ſubrotundo, ſerrato, glabro. *Virga Canadenſis, Aſteriſci folio Par. Bat.*

Virga aurea Canadenſis, latiſſimo folio glabro.

Virga aurea Canadenſis, altiſſima, folio ſubtus incano.

Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphiti majoris, hirſutis Schol. Bot.*

Virga aurea Canadenſis, humilior, Linariæ folio. *Aſter novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Bat. Aſter novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*

Virga aurea Canadenſis, humilior, Salicis minoris folio.

Virga aurea Americana, flore maximo, Aſphodeli radice Plum.

Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D, corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E G, inſidentibus & calyce H tubiformi ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I pappis inſtructa K, thalamoque L affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ ſpecies ſunt

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2. 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*

Jacobæa vulgaris, foliis inſtar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altiſſima, Luſitanica, tenuiſſimè laciniata.

Jacobæa latifolia, paluſtris ſive aquatica Raii Hiſt. 285.

Jacobæa Alpina, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2. 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, ſerratis Prodr. 69.*

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro ſublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, ſerratis. *Virga aurea anguſtifolia, ſerrata, ſive Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. Conſolida aurea Tabern. Icon. 556.*

Jacobæa paluſtris, altiſſima, foliis ſerratis. *Conyza paluſtris, ſerratifolia C. B. Pin. 266. Virga aureæ ſive Solidagini anguſtifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Conſolida paluſtris Tabern. Icon. 555.*

Jacobæa pratenſis, altiſſima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophraſti Tabern. Icon. 871. Aliſma Monſpelienſium ſive Doria J. B. 2. 1064.*

Jacobæa pratenſis, altiſſima, Limonii folio, floribus denſioribus. *Virga au-*

æa major, altera, ex Doria degener. H. R. Par.

Jacobæa Sicula, Glaſti folio. *Jacobaa Ætnea, Glaſti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chryſanthemi Cretici folio glauco.

Jacobæa tenuiſſimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobaa Chryſanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hiſpanica, Roriſmarini folio. *Jacobaa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bleſ. Jacobaa Lini folio, Hiſpanica & Italica Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hiſt. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. H. R. Bleſ.

Jacobæa maritima, Senecionis folio craſſo & lucido, Maſſilienſis. *Jacobaa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr. Icon.*

Jacobæa Hiſpanica, minùs laciniata, petalis breviſſimis. *Senecio folio non laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica, 1. Cluſ. Hiſt. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirſutus, viſcidus, major, odoratus J. B. 2. 1042. Erigeron tomentoſum, alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana, lanuginoſa, anguſtifolia, non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobaa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobaa ij. Cluſ. Hiſt. xxij.*

Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginoſa, latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bleſ.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobaa marina ſive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobaa & Artemiſia marina Neotericorum ſive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima ſive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo ſemine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina, Abſinthii folio, humilior. *Chryſanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chryſanthemum Alpinum, Judenbergenſe Jacobaa affine J. B. 2. 1058. Chryſanthemum Alpinum, 1 Cluſ. Hiſt. 333. Jacobaa Alpina, pumila Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 8.*

Jacobæa incana, Pyrenaica, ſaxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & craſſo Hieracii folio. *Doronicum integro & craſſo Hieracii folio Bot. Monſp. App.*

Jacobæa Pyrenaica, Perſicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Perſica folio, glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chryſanthemum Hiſpanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bleſ.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore minore. *Chryſanthemum Alpinum, foliis Abrotani multifidis C. B. Pin. 134. Chryſanthemum Alpinum, ij Cluſ. Hiſt. 334. Chryſanthemum Alpinum, Etſcherianum, Jacobaa affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, fruteſcens, Abrotani folio Oldenl.
Jacobæa Africana, fruteſcens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Abſinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & criſpis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, anguſtifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberoſâ H. L. Bat. App. *Jacobææ affinis radice tuberoſa, Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 138.
Jacobæa Americana, arboreſcens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villoſis Plum.
Jacobæa Americana, humi fuſa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quaſi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tuſſilago. *Pas d'Aſne.*

TUSSILAGO eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet B ex plurimis floſculis D corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, Embryonibus E, G inſidentibus & calyce L multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I pappis inſtructa H, thalamoque K affixa. His notis addendum eſt flores priùs quàm folia naſci. *Tab.* 276.

Tuſſilaginis ſpeciem unicam novi.

Tuſſilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tuſſilago J. B.* 3. 563. *Bechium ſive Farfara Dod. Pempt.* 596.
Tuſſilago, à ſedanda tuſſi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus X ex plurimis floſculis B; corona verò Z ex ſemifloſculis C componitur, embryonibus D, E inſidentibus & calyce F pelviformi & multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina G pappis inſtructa K thalamoque I affixa. *Tab.* 277.

Doronici ſpecies ſunt

Coronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ſubrotundo, ſerrato J. B.* 3. 17. *Doronicum iij, Auſtriacum, ij Cluſ. Hiſt. xvij.*
Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon.* 649.
Doronicum radice Scorpii C. B. 184. *Doronicum latifolium Cluſ. Hiſt. xvj.*
Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B.* 3. 18. *Doronicum minus officinarum Lob. Icon.* 649.
Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germani-*

çum, foliis ſemper ex adverſo naſcentibus, villoſis J. B. 3. 19. *Aliſi Mathioli ſeu Plantago montana Ejuſd.* 3. 20. *Damaſonium* 1 *Dioſcorid. Tabern. Icon.* 738.

Doronicum longifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin. 185. *Doronici ſpecies ex Horto Ferrarienſi, folio longo, hirſuto J. B.* 3. 19. *Doronicum i, Auſtriacum* 1. *Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B.* 3. 17. *Doronicum iiij, Stiriacum Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum foliis Hyoſcyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B.* 3. 18. *Doronicum vij, Auſtriacum iij, Cluſ. Hiſt. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarenſe Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Luſitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Perſicæ foliis, glabrum Scol. Bot,* ad Jacobæam revocandum exiſtimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, ſeminibus capitulo foliato inſtructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D, E, F multifariam inciſis; corona verò C ex ſemifloſculis G componitur, embryonibus H, I, K, L inſidentibus & calyce M N monophyllo & tubulato comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina P angulata, capitulo foliato R inſtructa, & thalamo O Q affixa: occurrunt plerique flores ex floſculis fiſtuloſis S T compoſiti.

Tagetis ſpecies ſunt

Tagetes maximus, rectus, flore ſimplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus ſimplici flore C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus, major, ſimplici flore Tabern. Icon.* 13.

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum ſive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin.* 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon.* 13.

Tagetes Indicus, minor, ſimplici flore, ſive Cariophyllus Indicus ſive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum ſeu Flos Africanus, minor C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus minor, flore ſimplici Tabern. Icon.* 12.

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum ſive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin.* 133.

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubeſcente. *Caryophyllus Indicus*

dicus , plenus , *flore luteo-rubeſcente* , *minor Eyſt.*

Tagetes Indicus , medius , flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus , medius , flore luteo , multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore ſimplici, fiſtuloſo H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus , flore fiſtuloſo , ſimplici C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus , flore fiſtuloſo ſimplici Col. Part.* 2. 46.

Tagetes Indicus , flore fiſtuloſo , duplicato H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus , flore fiſtuloſo , pleno C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, alter , polyanthos , fiſtuloſo flore Col. Part.* 2. 48.

Tagetes Indicus, minimus, flore ſericea hirſutie obſito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum , ſericea hirſutie obſitum C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas ſeptima & octava Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetes foliis tenuiſſimè diviſis. *Tanacetum Africanum , foliis tenuiſſimè diviſis C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas nona Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetis ſpecies flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè inciſis dignoſci ſolent.

Genus II.

Corona Solis. *Soleil.*

Corona Solis eſt plantæ genus , flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D ; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur , *Tab.* 279. embryonibus E, G inſidentibus, foliolis H , N imbricatis inter ſe diſtinctis , & calyce I ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K duobus foliolis L inſtructa.

Coronæ Solis ſpecies ſunt

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin.* 276. *Herba maxima J. B.* 3. 107.

Corona Solis ij Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramoſum C. B. Pin.* 277. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, humilius Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis maxima , ſemine albo , cinereo & ſtriato. *Helenium Indicum , ramoſum , ſemine albo , cinereo & ſtriato H. R. Par.*

Corona Solis perennis , flore & ſemine maximis. *Helenium Indicum , flore & ſemine maximis , perenne H. L. Bat.* 142.

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum , minus C. B. Pin.* 277.

Corona Solis parvo flore, tuberoſâ radice. *Helianthemum Indicum tuberoſum C. B. Pin.* 277. *Flos Solis Farneſianus , Aſter Peruanus , tuberoſus Col. Part.* 2. 13. *Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore , radice oblonga. *Helenium Indicum , tuberoſum , radice oblonga Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis latifolia , altiſſima. *Chryſantemum Canadenſe , latifolium , altiſſimum. Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis altiſſima, caule alato. *Coryſanthemum Canadenſe, bidens, caule Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis Rapunculi radice. *Chryſanthemum Canadenſe, Rapunculi radice ſtrumoſum vulgò H. L. Bat. Helenium Canadenſe, altiſſimum, Voſacan dictum H. R. Par.*

Corona Solis ampliſſimo folio, minore flore. *Corona Solis minor. Lob. Icon. 764.*

Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chryſanthemum Virginianum, Plantaginis rugoſis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*

Corona Solis altiſſima, Virgæ aureæ foliis. *Chryſanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*

Corona Solis anguſtifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chryſanthemum Virginianum, anguſtiori folio, repens, flore ſulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*

Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aſter luteus, alatus Corn. 62.*

Corona Solis Americana, fruteſcens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, fruteſcens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoſo, tricuſpidi, flore luteo Plum.

Corona Solis foliis profundè inciſis. *Solis flos minor Lob. Icon. 593.*

Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis foliis anguſtioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio obſcuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bleſ. Aconitum Helanthemum, Canadenſe Corn. 178.*

Corona Solis novæ Angliæ, folio ampliſſimo, trifido.

Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, ſemine pappis & capitulis folioſis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280. BELLIS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E G inſidentibus & calyce H ſimplici ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I thalamo ut plurimùm pyramidato K L affixa.

Bellidis ſpecies ſunt.

Bellis ſylveſtris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis ſylvatica J. B. 3. 114. Bellis ſylveſtris Dod. Pempt. 265.*

Bellis ſylveſtris, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor, ſylveſtris, ſpontanea J. B. 3. 111. Bellis minor, ſylveſtris Tabern. Icon.* 328.

Bellis ſylveſtris, minor, flore mixto Eyſt.

Bellis minor, ſylveſtris, flore cæruleo H. Edinb.

Bellis ſylveſtris, minor, flore pleno, rubro Eyſt.

Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis minima, annua Triumf. 82.

Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 107.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortenſis ſive flore multiplicato J. B.* 3. 113.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon.* 477.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis Tabern. Icon.* 328.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis, flore rubro Tabern. Icon.* 327.

Bellis hortenſis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortenſis, ſuaverubens, viridiſque prolifera Lob. Icon* 477.

Bellis nova, ſuaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore herbaceo Mor. H. R. Bleſ.

Bellis hortenſis, rubra, flore multiplici, fiſtuloſo H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore albo, bullato H. R. Par.

Bellidis ſpecies flore fructuque carentes foliis ſubrotundis, ad oram inciſis densè naſcentibus dignoſci ſolent.

GENUS II.

Chryſanthemum.

CHRYSANTHEMUM eſt plantæ genus, flore radiato A, D, cujus ſcilicet diſcus B, E ex plurimis floſculis G, L; corona verò C, F ex ſemifloſculis I, N componitur, embryonibus G, M, K, O inſidentibus & calyce P ſemiſphærico ac ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina plerumque angulata aut ſtriata Q, R vel tenuia & acuta S. *Tab. 280.*

Chryſanthemi ſpecies ſunt

Chryſanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B.* 3. 104. *Chryſanthemum Mathioli, Chalcitis Tabern. Icon.* 125.

Chryſanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum Cluſ. Hiſt.* 335.

Chryſanthemum Creticum, petalis florum fiſtuloſis.

Chryſanthemum Creticum, flore polypetalo, ſive pleno H. Cathol. Supp. 18.

Chryſanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. Chryſanthemum Creticum, mixtum Eyſt.

Chryſanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.

Chryſanthemum majus, alterum, ſulphureo magno flore H. R. Par.

Chryſanthemum alterum, foliis tenuiùs diſſectis & geniculis rubentibus H. R. Par.

Chryſanthemum majus, folio in minores lacinias diviſo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum ij. Cluſ. Hiſt. 334. J. B.* 104.

Chryſanthemum folio minùs ſecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè inciſis, major C.B.Pin 262. Chryſanthemum ſegetum Lob.Icon.552.*

Chryſanthemum ſegetum, flore ſulphurei coloris.

Chryſanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryſanthemum Myconi Lugd. 873. Bellis lutea, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 262.*

Chryſanthemum parvum ſive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.

Chryſanthemum Luſitanicum, Agerati folio.

Chryſanthemum Luſitanicum, foliis anguſtis, dentatis.

Chryſanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.

Chryſanthemum à vocibus Græcis χρυσὸς, *aurum*, & ἄνθεμον *Flos*; quaſi dicas *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, à Chryſanthemo diverſum, ſolo ſemifloſculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi ſpecies ſunt

Leucanthemum vulgare. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, major C. B. Pin.261. Bellis major Dod. Pempt. 265. J. B. 3. 114.*

Leucanthemum vulgare, caule vilis caneſcente. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, hirſuto, major, acutiore folio C. B. Pin. 261.*

Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin.261. Prodr.120. Bellis Alpina, major, foliis anguſtis, rigidis J. B. 3. 115.*

Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin. 261. Prodr. 121. Bellidis Alpinæ alia ſpecies minor, non rigido J. B. 3. 115.*

Leucanthemum montanum, folio obtuſo, crenato. *Bellis montana, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 261. Prodr. 121.*

Leucanthemum radice repente, foliis latioribus, ſerratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ſerratis Mor. H R. Bleſ.*

Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B. 3. 315.*

Leucanthemum montanum, foliis Chryſanthemi. *Bellis Tanaceti folio Pil-*

let. 61. *Bellis montana, major, foliis Chryſanthemi Cretici anguſtiori[illegible] Bott. Monſp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monſp. App.*

Leucanthemum latiſſimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè inciſis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Luſitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canarienſe, foliis Chryſanthemi, Pyrethri ſapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸ, *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quaſi *Flos albus.*

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis D, corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calice I ſemiſphærico & ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina H oblonga, thalamo K affixa. His notis addendum eſt flores quaſi per faſciculos naſci & folia multifariam ac veluti per conjugationes ſecari. *Tab. 281.*

Matricariæ ſpecies ſunt

Matricaria vulgaris ſeu ſativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B. 3. 129. Artemiſia tenuifolia Tabern. Icon.* 8.

Matricaria vulgaris, ſeu ſativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria ſylveſtris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B. 3. 130. Artemiſia tenuifolia, odorata Tabern. Icon. 9.*

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B. 3. 130. Artemiſia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon. 9.*

Matricaria foliis florum albis, triplici ſerie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fiſtuloſis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantiſſimè criſpis & petalis florum fiſtuloſis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, dioſcoidibus, fiſtuloſis H. L. Bat.

Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat.* 85.

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 338.

Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum, ij. Cluſ Hiſt* 338.

Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambroſiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice ſeu fœmina, cujus morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis D: corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K thalamo I affixa. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa, totiuſque plantæ facies.

Chamæmeli ſpecies ſunt

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile ſive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratiſſimum, repens, flore ſimplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratiſſimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C.B.Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo ſine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chryſanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum ſive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hiſpanicum, minus C.B.Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Abſinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente H. R. Monſp.

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuiſſimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Abſinthii folio.

Chamæmelum ſegetum, odoratum, Abſinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis craſſis Sophiæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejuſd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quaſi Pomum humile: nonnullæ enim Chamæmeli ſpecies Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA eſt plantæ genus, flore A nunc radiato, nunc floſculoſo, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C, corona verò E (ſi adſit) ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, H inſidentibus & calyce H plerumque ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I plana, cordiformia & quaſi alata K. *Tab.* 282.

Cotulæ ſpecies ſunt

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C. B. Pin.* 134. *Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J. B.* 3. 124. *Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon.* 772.

Cotula flore luteo, nudo. *Chryſanthemum Valentinum Cluſ. Hiſt.* 332. *Buphthalmo tenuifolio ſimile, Chryſanthemum Valentinum Cluſii J. B.* 3. 125.

Cotula Luſitanica, humilior & ſupina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæſio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginoſum Breyn. Cent.* 1. 73.

GENUS VII.

Buphthalmum. *Oeil de Beuf.*

BUPHTHALMUM eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C foliolo imbricato H inter ſe diſtinctis: corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D G inſidentibus & calyce I ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina plerumque tenuia & anguloſa K. His notis addenda eſt totius plantæ facies. *Tab.* 282.

Buphthalmi ſpeciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chryſanthemum quorundam J. B.* 3. 122. *Buphthalmum vulgare, Chryſanthemo congener Cluſ. Hiſt.* 332.

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque ſingulares ſunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quaſi per conjugationes ſecantur.

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quaſi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioſcorides) *habet melinos, oculorum ſimilitudine: unde & herba nomen traxit.* *Lib.* 2. *cap.* 156.

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus, & calyce H ſquamoſo & ferme cilyndraceo com- *Tab.* 283.

p[...]nſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I tenuia. His notis addendum eſt folia tenuiter ſecari, floreſque in faſciculos denſos naſci.

Millefolii ſpecies ſunt

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 7[...].

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium* [...] *tum, terreſtre J. B.* 3. 136. *Millefolium ſive Achillæa Dod. Pempt.* [...]

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Cluſ. Hiſt.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Diſcoridis C. B. Pin.* 132. *Achillæa Millefolia, odorata J. B.* 3. 140.

Millefolium odoratum, Monſpelienſe Pillet. 271 *Millefolium odoratum, minus, Monſpelienſium Mor. H. R. Bleſ. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Cluſio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B.* 3. 138. *Millefolium Alpinum Cluſ. Hiſt.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore ſpecioſo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentoſum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B.* 3. 138. *Stratiotes Millefolia, flavo flore Cluſ. Hiſt.* 330.

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis μυριοφυλλον, à multiplici foliorum diviſurâ appellatum eſt: *nam* (ut ait Dioſcorides) *foliis eſt Fœniculi ſimilibus, iiſque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C, corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus & calyce I ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina tenuia H. His notis addenda ſunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias diviſa, & à Millefolii inciſuris aliena.

Ptarmicæ ſpecies ſunt

Ptarmica vulgaris, folio longo, ſerrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratenſis, ſerrato folio C. B. Pin.* 98. *Draco ſylveſtris ſive Ptarmice Dod. Pempt.* 710.

Ptarmica vulgaris, pleno flore Cluſ. Hiſt. xij. *Dracunculus pratenſis, flore pleno C. B. Pin.* 98.

Ptarmica Alpina, foliis anguſtis, partim ſerratis partim integris Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejuſd. Tab.* 85.

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Abſinthii æmulis H. L. Bat. *Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin.* 139. *Abſinthium albis floribus, capitulis ſquarroſis J. B.* 3. 183. *Abſinthium Alpinum, umbelliferum Cluſ. Hiſt.* 340.

Ptarmica

Ptarmica Cretica, fruteſcens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C. B. Pin.* 140. *Millefolium incanum, Creticum ſive Millefolium Dioſcoridis Prodr.* 72. *Millefolium Creticum J. B.* 2. 139. *Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 34.

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis flore purpureo. *Millefolium montanum purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par.* 101.

Ptarmica lutea, ſuaveolens. *Ageratum foliis ſerratis C. B. Pin.* 221. *Ageratum pleriſque, Herba Julia quibuſdam J. B.* 3. 142. *Balſamita minor Dod. Pempt.* 295.

Ptarmica lutea, ſuaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis ſerratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin.* 221.

Ptarmica Alpina, foliis profundè inciſis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 144. *Ptarmica Millefolii foliis Ejuſd. Tab.* 101. *Dracunculus pratenſis, alter, Alpinus, foliis Agerati H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Muſ. Part.* 2. 150. *Ptarmica Matricariæ foliis Ejuſd. Tab.* 110.

Ptarmica Alpina, altiſſima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Meſues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Meſues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor. H. R. Bleſ. *Ptarmica Virginiana, Scabioſæ Auſtriacæ foliis indiſſectis Pluk. Phytog. Tab.* 53. *fig.* 5.

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio*. Ptarmica (inquit Dioſcorides) *Lib.* 2. *cap.* 192.
in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, ſternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

GENUS X.

Aſteriſcus.

ASTERISCUS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C: corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus, & calyce ſtellato florem ſuperante I, K, L, M, N, O, P comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina Q plana & plerumque marginata R. *Tab.* 283.

Aſteriſci ſpecies ſunt

Aſteriſcus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aſter luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin.* 266. *Aſter Atticus, Maſſilioticus Tabern. Icon.* 861.

Aſteriſcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore ſulphurei coloris. *Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore ſulphureo H. L. Bat. App.*

Aſteriſcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Aſtericus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius* [illegible] *L. Bat. App.*

Aſteriſcus maritimus, annuus, patulus. *Aſter luteus, ſupinus C. B.* [illegible] *Aſter Atticus, luteus, ſupinus, ſpinoſus J. B.* 2. 1045. *Aſter* [illegible] *ſupinus Dod. Pempt.* 266.

Aſteriſcus aquaticus, annuus, patulus. *Aſter annuus, Attico lu*[illegible] *foliis ad florem mollibus Bot. Monſp.*

Aſteriſcus maritimus, perennis, patulus. *Aſter ſupinus, lignoſus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Aſter ſupinus, lignoſus Ejuſd. Tab.* 129.

Aſteriſcus à voce Græca ἀστερίσκος *exigua ſtella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, ſeminibus in capſula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284. CALTHA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus diſcus B ex plurimis flosculis C, corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus & calyce H comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in capſulas plerumque incurvas K, L & marginatas M, N, ſemine fœtas, O ut plurimùm oblongo I.

Calthæ ſpecies ſunt

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore ſimplici J. B.* 3. 101. *Calendula Dod. Pempt* 254.

Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon.* 231.

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B.* 3. 101. *Calendula lutea, flore pleno Eyſt.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon.* 332.

Caltha polyanthos, major, flore mellino C. B. Pin. 276. *Calendula ſativa, polyanthos, mollina Tabern. Icon* 333.

Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tab. Icon.* 333.

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B.* 3. 102. *Calendula prolifera, 1. Tabern. Icon.* 334.

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore mellino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera Tabern. Icon.* 335.

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvenſis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B.* 3. 103. *Calendula arvenſis Tabern. Icon.* 335.

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo ſimplici H. L. Bat.*

Caltha ſylveſtris, Luſitanica.

Caltha maritima, Luſitanica, lanuginoſa.

Ab eo genere excludi debet: *Caltha paluſtris, flore ſimplici & pleno C.B.Pin.* 276. ad Populaginem revocanda.

Calthæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis oblongis, craſſiuſculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus diſcus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis C, E componitur embryoni D inſidentibus: corona verò F conſtat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, ſed eodem calyce K cum floſculis comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen H capitulo foliato I inſtructum. *Tab.* 284.

Xeranthemi ſpecies ſunt

Xeranthemum flore ſimplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud ſive Ptarmica quorundam J. B.* 3. 25. *Jacea Oleæ folio capitulis ſimplicibus C. B. Pin.* 272. *Ptarmica Auſtriaca Dod. Pempt.* 710.

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore ſimplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore ſimplici, ex albo & rubro obſoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obſoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monſp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin.*272. *Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon.*544. *Xeranthemum J.B.*3.25.

Xeranthemum, flore ſimplici, purpureo, minore *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin.* 272. *Ptarmicæ Auſtriacæ ſpecies Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 32.

Xeranthemum flore ſimplici, minimo, dilutè purpuraſcente H. L. Bat.
Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς ſiccus, & ἄνθεμον Flos, quaſi diceres Florem ſiccum: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur Immortelles.

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA eſt plantæ genus, flore A, B plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus C, D ex plurimis floſculis E embryoni F inſidentibus componitur: corona verò H, G ex petalis planis I conſtat nulli embryoni affixis, calyce N O, P Q ſpinoſo & amplo perinde ac floſculi comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K pappis L inſtructa, folio M imbricato inter ſe diſtincta.

Carlinæ ſpecies ſunt

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B. 3. 64. Carlina altera Dod. Pempt. 2. 727.*

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamæleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part. 1. 12.*

Carlina cauleſcens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B. 3. 64. Carlina ſive Leucacantha Dod. Pempt. 727.*

Carlina cauleſcens, magno flore rubente C. B. Pin. 280.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina ſylveſtris, vulgaris Cluſ. Hiſt. clvj. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior C. B. Pin. 378. Carlina ſylveſtris quibuſdam, aliis Atractylis J. B. 3. 81.*

Carlina ſylveſtris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

Carlina ſylveſtris, minor, Hiſpanica Cluſ. Hiſt. clvij. *Carduus Carlina minor, ſylveſtris Cluſii, flore luteo J. B. 3. 84. Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin. 379.*

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part. 1. Icon. 23. Acarna Theophraſti, Acarna Plinio Col. ibid. Deſc. 26.*

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part. 1. 27. Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin. 379.*

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monſpelienſium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part. 1. 29. Acarna flore purpuro rubente, patulo C. B. Pin. 379.*

Pin. 388. Carlina quaſi Carolina: *Quòd credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tamquam certiſſimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.*

CLASSIS XV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Apetalo ſeu Stamineo.

FLOS APETALOS ſeu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totuſque ex ſtaminibus ſeu capillamentis conſtat: enim verò quæ petala dici poſſent pro calyce habenda ſunt, cùm abeant in ſeminis involucrum, ideòque neceſſum eſt ut eorum piſtillum ſemen evadat. Cum floribus ſtamineis nonnullos alios conjunxi ejuſdem prorſus formæ, ſed à fructibus ſeparatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſtamineo, cujus calycis poſterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Aſarum. *Cabaret.*

ASARUM eſt plantæ genus, flore A, D ſtamineo ex plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce C tripartito D ſurgentibus: calycis autem poſterior pars abit in fructum E ut plurimùm angulatum, in ſex loculamenta F diviſum, ſeminibuſque fœtum oblongis G. *Tab. 286.*

Aſari ſpecies ſunt

Aſarum Dod. Pempt. 358. *J. B.* 3. 548.

Aſarum Americanum, majus H. R. Par. *Aſaron Canadenſe Corn.* 24.

Aſarum Cyclaminis folio, Virginianum Baniſter Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Aſaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur.* A verbo nempè *σαίρω orno*, & particula privativa *α*. *Lib. 21. cap. 6.*

GENUS II.

Beta. *Poirée.*

BETA eſt plantæ genus, flore A ſtamineo, ex plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce D quinquefolio ſurgentibus: plures autem flores *Tab. 286.*

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E ferè globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G.

Betæ ſpecies ſunt

Beta alba vel palleſcens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, craſsâ. J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monſtroſa J. B. 2. 363. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta ſylveſtris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta ſylveſtris, ſpontanea, marina Lob. Obſ. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæſalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta ſanguinea, magna, radice Rapæ H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. Pin. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta coſtâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore ſtamineo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetoſa. *Ozeille.*

Tab. 287. ACETOSA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C hexaphyllo ſurgentibus. Piſtillum autem D,E,F,G,H deinde abit in ſemen I R triangulare, capſulâ L,M,N,O,P,Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3 calycis C, cæteris tribus marceſcentibus.

Acetoſæ ſpecies ſunt

Acetoſa pratenſis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetoſa pratenſis, flore albo H. R. Par.

Acetoſa foliis criſpis C. B. Pin. 114. *Oxalis criſpa J. B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetoſa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis ſylvatica, maxima J. B. 2. 990. Oxalis major, Broccenbergenſis Thal. 82.*

Acetoſa Pyrenaica, anguſtiſſimo & longiſſimo folio Schol. Bot.

Acetoſa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejuſd. Tab. 125.*

Acetoſa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 164. *Acetoſa Mali Limoniæ foliis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, folio undulato, flagellis non ramoſis Bocc. Part. 2. 164. *Acetoſa flagellis non ramoſis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Muſ. Par. 2. 165. *Acetoſa Fegopyri folio Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa montana, geniculis nodoſis C. B. Pin. 114. *Acetoſa maxima, montana Cluſ. Hiſt. lxix.*

Acetoſa tuberosâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberoſa radice J. B.* 2. 991. *Oxalis tuberoſa Dod. Pempt.* 649.

Acetoſa Nebroides, Ariſari pallido-virenti folio H. Cathol.

Acetoſa montana, anguſto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetoſa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt.* 53.

Acetoſa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetoſa lucida, haſtato folio atrovireſcente Joncq. Hort.*

Acetoſa major, Italica, ſemine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetoſa arvenſis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B.* 2. 992. *Oxalis ovina Tabern. Icon.* 440.

Acetoſa lanceolata, anguſtifolia, elatior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 583. *Acetoſa anguſtifolia, elatior Park. Theat.* 744.

Acetoſa lanceolata, anguſtifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1. Tabern. Icon.* 441.

Acetoſa arvenſis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij Tabern. Icon.* 441.

Acetoſa Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B.* 2. 991.

Acetoſa minor, cretica, utriculato ſemine H. R. Par.

Acetoſa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetoſa Ocimi folio* Βουκεφαλήφορα *Col. Part.* 1. 150.

Acetoſa Americana, foliis longiſſimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr.* 54. *Oxalis Africana J. B.* 2. 99. *Acetoſa veſicaria, peregrina Eyſt.*

Acetoſa arboreſcens, ſubrotundo folio ex Inſulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetoſa rotundifolia, hortenſis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B.* 2. 991. *Oxalis rotundifolia Dod. Pempt.* 649. *Ozeille ronde.*

Acetoſa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 583.

Acetoſa ſcutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetoſa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Muſ. Part. 2. 164. *Acetoſa minor, lobis multifidis Ejuſd. Tab.* 126.

Acetoſa Indica, trifido folio.

Acetoſa ab acetoſo foliorum ſapore.

GENUS II.

Lapatum. *Patience.*

LAPATHUM eſt plantæ genus, ab Acetoſâ ſolo ſapore diverſum: Lapathum enim expers eſt inſignis illius ſaporis acidi.

Lapathi ſpecies ſunt

Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum, Lapas J. B.* 2. 985. *Lapathum ſativum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum J. B.* 2. 983. *Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum Dod. Pemp.* 648.

Lapatum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum J. B.* 2. 988. *Tabern. Icon.* 436.

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba J. B.* 2. 988. *Lapathum rubens Dod. Pempt.* 650.

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B.* 2. 987. *Lapathum ſylveſtre, iiij genus Dalechampii Lugd.* 603.

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon.* 437. *Lapathum acutum, minimum J. B.* 2. 985.

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio Ejuſd.* 143.

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon.* 285. *Lapathum vulgare, folio obtuſo J. B.* 2. 984.

Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum J. B.* 2. 985. *Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum C. B. Pin.* 115. *Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorha recentiorum Lob. Icon.* 287.

Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo vireſcentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapatum J. B.* 2. 986. *Lapathum paluſtre Tabern. Icon.* 437.

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus Tabern. Icon.* 438.

Lapathum pulchrum, Bononienſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 11. *Lapathum marinum, ſinuatum J. B.* 2. 988.

Lib. 8. cap. 190. Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi ſpecierum decocto olere* (ut ait Dioſcorides) *alvus emollitur.*

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce D pentaphyllon ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen G orbiculatum & planum, ipſo calyce F ceu capſulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis ſpecies à floribus ſejuncto: Embryo enim H longè amplior fit I, ex duobus foliis conſtans K L angulatis aut cordiformibus, planis, ſemen M ſubrotundum, planum arctè complectentibus. *Tab. 286.*

Atriplicis ſpecies ſunt

Atriplex hortenſis, alba, ſive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, alba Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortenſis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, altera, folio & flore purpureo livens Lob. Icon. 253.*

Atriplex latifolia, ſive Halimus fruticoſus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius ſive fruticoſus C. B. Pin. 120. Halimus 1. Cluſ. Hiſt. 53. Halimus Cluſii J. B 1. 227.*

Atriplex maritima, Hiſpanica, fruteſcens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B. 1. 237?*

Atriplex maritima Mauritanica, fruteſcens, Polygoni foliis argenteis, racemoſa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, ſemine amplo, fuſco, vaſculis rotundis Raii Hiſt. App. 1856.*

Atriplex maritima, anguſtiſſimo folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus ſeu Portulaca marina C. B. Pin. 120. Portulaca marina, an Crithmum Dioſcoridis? Lob. Icon. 392.*

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B. 2. 974. Atriplex marina Dod. Pempt. 615.*

Atriplex anguſtifolia, maritima, dentata Raii Hiſt. 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obſ. 130. J. B. 2. 974.*

Atriplex minima, anguſtifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio haſtato, ſeu deltoide Mor. H. R. Bleſ. *Atriplex ſylveſtris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex anguſto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex ſylveſtris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon. 257. Atriplex vulgaris anguſtifolia, cum folliculis J. B. 2. 973.*

Atriplex anguſtiſſimo & longiſſimo folio H. L. Bat.

Atriplex ſylveſtris, fructu roſeo compreſſo vel ſtellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oye*.

Tab. 288. CHENOPODIUM eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce D multifido ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen F orbiculatum & planum, in capſula G veluti ſtelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii ſpecies ſunt

Chenopodium, Pes Anſerinus I Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anſerinus J. B. 2. 975. Atriplex ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 119.*

Chenopodium, Pes Anſerinus ij Tabern. Icon. 428. *Atriplex ſylveſtris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin. 119. Atriplex dictus Pes Anſerinus alter ſive ramoſior J. B. 2. 976.*

Chenopodium, folio ſinuato, candicante. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, candicante C. B. Pin. 119. Atriplex ſylveſtris J. B. 2. 972. Tabern. Icon. 426.*

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida C. B. Pin. 119. J. B. 2. 974. Vulvaria Tabern. Icon. 428.*

Chenopodium anguſtifolium, laciniatus, minus. *Atriplex anguſtifolia, laciniata, minor J. B. 2. 972.*

Chenopodium folio laciniato, comâ purpuraſcente. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, ſaturatè virente, ſpicâ rubrâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 604.*

Chenopodium folio laciniato, comâ vireſcente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuoſum, folio triangulo C. B. Pin. 115. Bonus Henricus J. B. 2. 965. Tota bona Dod. Pempt. 651. Bon Henri.*

Chenepodium Betæ folio. *Blitum polyſpermon, à ſeminis copiâ C. B. Pin. 118. Blitum erectius ſive 3. Tragi J. B. 2. 967. Blitum ſylveſtre Cam. Epit. 237.*

Chenopodium Americanum, argenteo & ſerrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Coraſſavica Par. Bat. 100.*

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambroſioides, folio ſinuato. *Botrys Ambroſioides, vulgaris C. B. Pin. 138. Botrys Dod. Pempt. 34.*

Chenopodium Ambroſioides, Mexicanum. *Botrys Ambroſioides, Mexicana C. B. Pin. 138. App. 516.*

Chenopodium Lini folio villoſo. *Linaria ſcoparia C. B. Pin. 212. Linaria Belvedere dicta J. B. 3. 462. Oſyris Dod. Pempt. 101.*

Chenopodium annuum, humi fuſum, folio breviori & capillaceo. *Camphorata congener C. B. Pin. 486. Anthillis altera Italorum Lob. Icon. 404.*

Chenopodium Hiſpanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χὴν *Anſer*, & ποῦς *Pes*: unde Pes Anſerinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM eſt plantæ genus, flore A apetalo, tribus ſcilicet ſtaminibus B plerumque conſtante, ex calyce C tripartito ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen H plerumque oblongum, in capſula F, G veſicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 28.*

Bliti ſpecies ſunt

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J. B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt. 617.*

Blitum rubum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt. 617.*

Blitum ſylveſtre, ſpicatum. *Blitum rubrum, minus, Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum ſylveſtre, ſpicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quaſi *βλιτὸν rejiciendum*, ob vilitatem tanquam olus inſipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen F in capſula E oblonga & ſtriata, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 288.*

Herniariæ ſpecies ſunt

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Poligonum minus ſive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt. 114.*

Herniaria hirſuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus ſive Millegrana major, hirſuta C. B. Pin. 381.*

Herniaria fruticoſa, viticulis lignoſis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice Aſtragaliti Lob. Icon. 85.*

Herniaria Alſines folio. *Anthyllis maritima, Alſine folia C. B. Pin. 282. Paronychia Alſine folia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alſine folia Narbonenſium Lob. Icon. 468.*

Herniaria, ut putant, à ſanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C ſurgentibus pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas ſecto. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen F orbiculatum, in capſula E quaſi pentagona, quæ calyx floris fuit reconditum. *Tab. 288.*

Paronychiæ ſpecies ſunt

Paronychia Hiſpanica Cluſ. Hiſp. 478. *Paronychia Hiſpanica Cluſii ſive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, ſupinum Bot. Monſp.

Paronychia Narbonenſis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis ſurrectis Bot. Monſp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon.* 420.

Paronychia ſupina, latifolia, Gadenſis.

Paronychia Hiſpanica, ſupina, Alſine folia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hiſpanica, fruticoſa, Myrtifolio.

Paronychia Luſitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289. ALCHIMILLA eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus E conſtante, ex calyce C infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen unicum vel multiplex F, in capſula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ ſpecies ſunt

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. *319. Cluſ. Hiſt. cviij. Pes Leonis ſive Alchimilla J. B. 2. lib. 17. 598. Alchimilla Dod. Pempt.* 140.

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. cix.*

Alchimilla Alpina, minor. *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin.* 320. *Prodr.* 138.

Alchimilla minor Mor. H R. Bleſ. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejuſd. Hiſt. Oxon. Part. 2.* 195.

Alchimilla Alpina, pubeſcens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor, hirſuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Muſ. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejuſd. Tab.* 1.

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil ſimilis C. B. Pin. 152. Perchepier Anglorum quibuſdam J. B. 3. Part. 2.* 74.

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio ſubtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæſalp. 557. Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. Heptaphyllon Cluſ. Hiſt. cviij. Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum, flore muſcoſo J. B. 2. lib. 17. 598.*

Alchimilla ſupina, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum anguſtiſſimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin. 281. Polygonum tertium Dodonæi ſive tenuifolium J. B. 3. 377. Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon.* 834.

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio, majus, erectum C. B. Pin. 281. Polygonum minus, alterum Tabern. Icon.* 835.

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synopſ.* 68.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, floſculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *Linariæ ſimilis J. B.* 3. 461. *Anonymos Lini folio Cluſ. Hiſt.* 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum ſubluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Pariétaire.*

PARIETARIA eſt plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo, quatuor plerumque ſtaminibus E conſtante, ex calyce quadripartito ſurgentibus, nunc campaniformi A, D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C. Piſtillum autem F abit deinde in ſemen G ut plurimùm oblongum, in capſula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 289.

Parietariæ ſpecies ſunt

Parietaria officinarum & Dioſcoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt.* 102. *J. B.* 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel* 1 *Trag.* 193.

Parietaria Luſitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innaſcatur.

GENUS X.

Perſicaria. *Perſicaire.*

PERSICARIA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce H multifido ſurgentibus. Piſtillum autem C deinde abit in ſemen D, F planum, ex ovato-acuminatum, in capſula E, G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 290.

Perſicariæ ſpecies ſunt

Perſicaria mitis, maculoſa C. B. Pin. 101. *Perſicaria mitis J. B.* 3. 779. *Perſicaria ij Tabern. Icon.* 857.

Perſicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Perſicaria mitis, maculoſa Lob. Icon.* 315. *Prioris varietas.*

Perſicaria mitis, non maculoſa C. B. Pin. 101.

Perſicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Perſicaria Antuerpienſis, floribus albis Lob. Obſ.* 171.

Perſicaria urens ſeu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Perſicaria acris ſive Hydropiper J. B.* 3. 780. *Hydropiperi Dod. Pempt.* 607. *Curage.*

Perſicaria urens ſeu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Perſicaria minor C. B. Pin. 101. *Perſicaria puſilla, repens Lob. Icon.* 316.

Perſicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Perſicaria anguſtifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Perſicaria Salicis folio, Potamogeton anguſtifolium dicta Raii Hiſt. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin.* 193. *Perſicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Perſicaria longifolia, Valentina.
Perſicaria folio ſubtus incano.
Perſicaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.
Perſicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 27.
Perſicaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 83. *Perſicaria Alpina, altera, ſaxatilis, foliis durioribus, acutis Ejuſd. pag.* 108.
Perſicaria procumbens, longiſſima, anguſtifolia, non maculoſa, ſpicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.
Perſicaria, à ſimilitudine foliorum Perſicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renoüée.*

Tab. 290. POLYGONUM eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce *B infundibuliformi* & multifido ſurgentibus. *Piſtillum* autem D abit deinde in ſemen F triangulare, in capſula *E, quæ* calyx floris fuit, reconditum. *His* addendum eſt flores in foliorum *alis* naſci, & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni ſpecies ſunt
Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum ſive Centinodia J. B.* 3. 374. *Polygonum mas Dod. Pempt.* 113.
Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.
Polygonum oblongo anguſto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum anguſtifolium J. B.* 3. 376. *Polygonum iij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum brevi anguſtoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum ſaxatile C. B. *Pin.* 281. *Prodr.* 131.
Polygonum maximum, longiſſimis cauliculis & foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 591.
Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum marinum J. B.* 376. *Polygonum marinum, maximum Lob. Icon.* 419.
Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.
Polygonum maritimum, Hiſpanicum, caulibus longiſſimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, floſculis albis Mentz. Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Roriſmarini, longiſſimis flagellis donatum Bocc. Muſ. Part.* 2. 66. *Tab.*58.
Polygonum maritimum, latifolium, arboreſcens.
Polygonum maritimum, repens, Luſitanicum, rotundifolium.
Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Bleſ.
Polygonum à vocibus Græcis πολὺ *multùm*, & γόνυ *Genu*: quaſi diceres plantam multis geniculis interceptam.

GENUS XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarraſin.*

FAGOPYRUM eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce A quinque partito ſurgentibus. Piſtillum autem C abit deinde in ſemen E triangulare, in capſula D quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum eſt flores in muſcariis aut ſpicis naſci & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari. Tab. 290.

Fagopyri ſpecies ſunt

Fagopyrum vulgare, erectum. *Eryſimum Theophraſti, folio Hederaceo C. B. Pin.* 27. *Fagotriticum J. B.* 2. 993. *Eryſimum Theophraſti Lob. Icon.* 63.

Fagopyrum vulgare, ſcandens. *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin.* 295. *Helxine ſemine triangulo J. B.* 2. 157. *Helxine Ciſſampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon.* 624.

Fagopyrum ſcandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγος *Fagus*, & πυρος *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C. Bauhinus, & colore ſordido, quodammodo referat. *Pin.* 27.

GENUS XIII.

Biſtorta. *Biſtorte.*

BISTORTA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit in ſemen E plerumque triangulare, in capſula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum eſt flores in ſpicam F diſponi, & radices ſpecierum hujus generis L carnoſas eſſe, quaſi tuberoſas, in ſe contortas, & capillitio ſtipatas. Occurrunt etiam ſpecies quibus præter flores & ſemina G H innaſcuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K & radiculis M donata. Tab. 291.

Biſtortæ ſpecies ſunt

Biſtorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta major, rugoſioribus foliis J. B.* 3. 538. *Biſtorta Dod. Pempt.* 333.

Biſtorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta media, folio minus rugoſo J. B.* 3. 538. *Serpentaria mas ſeu Biſtorta Fuchſ.*

Biſtorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr.* 100. *J. B.* 3. 539.

Biſtorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima, alia J. B.* 3. 539. *Biſtorta minor ſeu Alpina Cam. Epit.* 684.

Biſtorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima J.B.* 3. 539. *Biſtorta minor Cluſ. Hiſt.* lxix.

Biſtorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. TRITICUM eſt plantæ genus, flore apetalo per faſciculos in ſpicam H diſpoſito: ſinguli nempe flores A, N plurimis ſtaminibus B, O conſtant, ex calyce C, D ſquamoſo, interdum ariſtis P munito, ſurgentibus. Piſtillum autem E deinde abit in ſemen F, G, R oblongum, hinc convexum, inde ſulcatum, farinaceum, glumâ H, S, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli faſciculi L axi dentatæ I, K, V affixi ſpicas M, Q, T conſtituunt.

Tritici ſpecies ſunt

Triticum Hibernum, ariſtis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B. 2. 407. Siligo ſpicâ muticâ Lob. Icon. 25.*

Triticum ſiligineum C. B. Pin. 21. *Criticum ſpicâ & granis albis Raii Synopſ. 244.*

Triticum ariſtis circumvallatum, granis & ſpicâ rubentibus, glumis lævibus & ſplendentibus Raii Synopſ. 244.

Triticum ariſtatum, ſpicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirſutis Raii Synopſ. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far ſive Adoreum veterum putatum J. B. 2. 408.*

Triticum rufum, hexaſtychon C. B. Pin. 21. *J. B. 2. 408.*

Triticum ſpicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici ſpicâ, glumas facilè deponens J. B. 2. 407. Triticum multiplici ſpicâ Lob. Icon. 26.*

Triticum ſemine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum ſpecioſum, grano longo J. B. 2. 410.*

Triticum ariſtis longioribus, ſpicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus ſive Triticum Inſulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon. 27.*

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis ariſtis donatum, triturando glumas deponens J. B. 2. 408. Triticum Typhinum, iiij Tabern. Icon. 260.*

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo, Hiſpanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt. 490.*

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 231. fig. 6.*

Triticum ſpicâ Hordei Londinenſibus Raii Synopſ. 245. *Zeopyrum ſive Triticoſpeltum C. B. Pin. 22. Hordeum nudum ſeu Gymnocrithon J. B. 2. 430.*

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat,

GENUS II.

Secale. *Ségle.*

SECALE eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in ſpicam K diſpoſito: ſinguli nempe flores A, G plurimis ſtaminibus E, G conſtant ex calyce D ſurgentibus. Piſtillum autem E, F abit deinde in ſemen H. I oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit; monente Spigelio. Singuli faſciculi M axi dentatæ N affixi ſpicam L Tritici ſpicâ magis compreſſam conſtituunt. *Tab. 294.* *Iſag. Lib. 1. cap. 26.*

Secalis ſpecies ſunt

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Roga ſive Secale Dod. Pempt. 499.*

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in ſpicam L diſpoſito: ſinguli nempe flores A plurimis ſtaminibus B,C conſtant ex calyce D ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen F, G oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H, I, K, quæ calyx floris fuit, arctè adhæreſcens, monente Spigelio. Singuli faſciculi axi dentatæ M N affixi ſpicam O conſtituunt.. *Tab. 295.* *Iſag. Lib. 1. cap. 26.*

Hordei ſpecies ſunt

Hordeum polyſtichum, hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polyſticum J. B. 2. 429. Hordeum polyſtichon, hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum polyſtichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexaſticum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polyſticum, æſtivum Tabern. Icon. 275.*

Hordeum diſtichon, quòd ſpica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum diſtichum J. B. 2. 429. Hordeum diſtichum, æſtivum, trimeſtre, minus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum diſtichum, ſpicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hiſt. 1245. *Zeocryton ſive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2.429.*

Hordeum diſtichum, ſpicâ nitidâ, Zea ſeu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon. 31.*

Hordeum quaſi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à φέρβω *nutrio*, quaſi diceres plantam boni ſucci & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA eſt plantæ genus, flore apetalo, ſeminibus E in paniculâ A naſ- *Tab. 296.*

Iſag. lib. 1. cap. 26. centibus, & in capſula B, D in ariſtam C abeunte, reconditis, craſſiuſculis, ovatis, ut Spigelius obſervat.

Oryzæ ſpeciem unicam novi.

Oryzæ Math. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297. AVENA eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos pendulos diſpoſito: ſinguli nempe flores A plurimis ſtaminibus B, C conſtant ex calyce D ſurgentibus. Piſtillum autem E deinde abit in ſemen F, G oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli faſciculi I ita diſponuntur in ſpicam H, *ut dependentes veluti parvulas locuſtas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioſcoride. Lib. 2. cap. 116.

Avenæ ſpecies ſunt

Avena vulgaris ſeu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B. 2. 432. Avena Dod. Pempt. 511.*

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 432. Avena ſylveſtrior, nigra, tenuiorque Cæſalp. 177.*

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 433. Dod. Pempt. 511.*

Avena ab aveo, inquit Voſſius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298. MILIUM eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in paniculam laxam L diſpoſito: ſinguli nempe flores A plurimis ſtaminibus B conſtant, ex calyce C plerumque bifolio ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen E, H ſubrotundum vel ovatum, glumâ F, I, quæ calycis floris fuit, ceu capſula G, K obvolutum.

Milii ſpecies ſunt

Milium ſemine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B. 2. 446. Dod. Pempt. 506.*

Milium ſemine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hiſt. 1251.*

Milium ſemine nigro C. B. Pin. 26. *Milium ſemine nigro, ſpadiceove J. B. 2. 446. Milium nigrum Tabern. Icon. 278.*

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica ſive Sorghum Dod. Pempt. 508.*

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B. 2. 447.*

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, ſubrotundo ſemine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque ſemine C. B. Pin. 26. *Sorghi album,*

Milium Indicum, *Dora J. B.* 2. 448.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine partim albo, partim nigro
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ ſparsâ, erectâ.

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM eſt plantæ genus à Milio diverſum, florum & ſeminum ſitu, quæ in ſpicam M densè congeruntur.

Panici ſpecies ſunt

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B.* 2. 440. *Panicum Dod. Pempt.* 507.

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, alba C. B. Pin. 27.

Panicum Germanicum ſive panicula minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum J. B.* 2. 440.

Panicum Italicum, ſive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villoſum, Hiſpanicum Tabern. Icon.* 279.

Panicum Indicum, ſpicâ obtuſa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum ſive Indicum J. B.* 2. 441. *Panicum Americanum Cluſ. Hiſt. ccxv.*

Panicum Indicum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani ſeſquipedalis ſpica Cluſ. Hiſt. ccxvj. J. B.* 2. 441.

Panicum Americanum, ſpicâ obtusâ, brevi.

Panicum Americanum, ſpicâ longiore, acutâ.

Panicum Indicum, altiſſimum, ſpicis ſimplicibus, mollibus, in foliorum alis longiſſimis pediculis inſidentibus.

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, aſperiuſculâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ diviſâ C. B. Pin.* 8. *Graminis genus, quibuſdam Gallis Dens canis* 2. *ſive Panicum ſylveſtre, panicula diviſa J. B.* 2. 443. *Panicum ſylveſtre Tabern. Icon.* 279.

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, longis ariſtis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, ſpica ariſtis longis armata C. B. Pin.* 8. *Gramen Paniceum, ij. Tabern. Icon.* 228.

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & aſperâ. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici* ἐλυμαγρωστις *C. B. Pin.* 8. *Panicum ſylveſtre dictum & Dens canis J. B.* 2. 443. *Gramen geniculatum Tabern. Icon.* 200.

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & molliori. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici, lævi Raii Hiſt.* 1261.

Panicum maritimum, ſpicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, ſpica longiore C. B. Pin.* 4. *Cauda Vulpis Monſpelienſium. Alopecuros Theophraſti Lob. Icon.* 45.

Panicum ſerotinum, arvenſe, ſpicâ pyramidatâ. *Gramen ſerotinum, arvenſe, panicula contractiore, pyramidali Raii Synopſ.* 259. *Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis ſpicas cum petiolis longiuſculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299. GRAMEN eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos diſpoſito A G, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C, D ſquamoſo plerumque ſurgentibus. Piſtillum autem E, H abit deinde in ſemen ſubrotundum F vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipſo ceu capſulâ obvolutum.

Graminis ſpecies ſunt

Gramen Loliaceum.

Gramen Loliaceum, radice repente ſive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvenſe, ſive Gramen Dioſcoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ ſpicæ aliquatenus ſimile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, ſive Gramen officinarum, ariſtis longioribus donatum. *Graminis ſpica Triticea repentis vulgaris varietas cum ſpica ariſtata Raii Synopſ. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, ariſtis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, ſpica ariſtata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, ſpica Triticea, noſtras Raii Hiſt. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, ſupinum, ſpicâ craſſiore. *Gramen caninum, maritimum, ſupinum, ſpica craſſa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ariſtas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, ſpicatum, caput tentans J. B. 2. 437.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ſine ariſtis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, ſpicâ anguſtiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio ſimilis J. B. 2. 436. Phœnix ſive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Cramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, ſpicis brevioribus & latioribus, compreſſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & ſpicatâ. *Phœnix multiplici ſpicata panicula Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, ſpicis longiùs diſtantibus. *Phœnix ſimplici & rariſſima gluma Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ ſimplici & denſâ.

Gramen Loliaceum, locuſtis tenuiſſimis, denſè in ſpicam congeſtis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis villoſis. *Gramen Avenaceum dumetorum, ſpicatum Raii Hiſt. 1262.*

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticoſum, foliis anguſtiſſimis.

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.

Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriuſculum, maritimum Raii Synopſ. 259.*

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem ſpectante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lobelio J. B. 2. 513. Spartum noſtras, parvum Lob. Icon. 90.*

Gramen Loliaceum, murorum, ſpicâ longiſſimâ, ariſtis tenuiſſimis donatâ. *Gramen murorum, ſpica longiſſima Ger. Emac. 29. Gramen ſpica nutante, longiſſima Park. Theat. 1162.*

Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramoſum.

Gramen maritimum, paniculâ Loliacea C. B. Pin. 9. *Prodr.* 18.

Gramen Loliaceum, ſupinum, ſpicis craſſioribus falcatis

Gramen Loliaceum, maritimum, ſpicis articulatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, ſpicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejuſd. pag.* 182.

Gramen Loliaceum, ſpicis articuloſis, erectis. *Gramen parvum, ſpicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lolii Triumf. apud Fratrem* 64.

Gramen puſillum, unicaule, paniculâ Loliacea Bocc. Muſ. Part. 2. 69. Tab. 57.

Gramen Loliaceum, foliis & ſpicâ tenuiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, ſpica ſimplici C.B.Pin.4. Prodr. 61.*

Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*

Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, ſpicâ Brizæ longiſſimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5. Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*

Gramen Loliaceum, altiſſimum, ſpica Brizæ perlongâ, ariſtis brevibus donatâ. *Gramen ſpica Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*

Gramen Loliaceum, minus, ſpicâ Brizæ perlongâ, ariſtis donatâ. *Gramen ſpica Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, minus, ſpicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.

Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, ſpicâ Brizæ breviſſimâ.

Gramen Loliaceum, minimum, elegantiſſimum. *Gramen minimum, paniculis elegantiſſimis C. B Pin. 2. Gramen minimum J. B 2. 465. Gramen minimum Dalechampii Lugd. 424.*

Gramen paniculâ ſparsâ luteâ, Loliaceâ Bot. Monſp. App.

Gramen ſpicatum, tomentoſum, longiſſimis ariſtis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, ſpica rotundiore C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.* Gramen ſpicatum.

Gramen ſpicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum ſponta-*

neum, ſpurium. Holcus Plinii Anguillaræ Lob. Icon. 30.

Gramen ſpicatum, Secalinum, ſpicâ duriore & anguſtiore.

Gramen ſpicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altiſſimum, Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 180.

Gramen Spicatum, Secalinum, glumis villoſis, in ariſtas longiſſimas deſinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, altiſſimum. *Gramen ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 18. *Gramen Secalinum, majus Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat.* 144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, paluſtre & maritimum Raii Synopſ.* 248.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ longiore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 5. *Spartium ſpicatum, pungens, Oceanicum J. B.* 2. 511. *Spartum Herba iij, maritimum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, ſpicâ breviore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, latifolium C. B. Pin.* 5. *Spartum maritimum ſive Oceanicum, latifolium J. B.* 2. 512. *Spartum Herba, iiij. Batavicum Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, ſpicâ Secalinâ Raii Hiſt.* 1260.

Gramen ſpicatum, ariſtis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin.* 5. *Gramen pennatum, aliis Spartum J. B.* 2. 512. *Spartum Auſtriacum, pennatum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum* 1, *paniculâ comosâ C.B.Pin.* 5. *Gramen Spartum Plinii ſive ſportularum Ficuum J. B.* 2. 510. *Spartum Herba Plinii Cluſ. Hiſt. ccxx.*

[a] *Lib.* 19. *cap.* 2.

Gramen ſpicatum, Sparteum, ſpicâ ſericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum* 2, *paniculâ brevi folliculo incluſâ C.B.Pin.* 5. *Gramen Sparteum* 2 *Cluſio J. B.* 2. 511. *Spartum Herba alterum Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermi ſemine Mor. H. R. Bleſ. Juncus ſemine Lithoſpermi H. R. Par. Juncus lævis, paniculâ glomerata, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hiſt.* 1305.

Gramen anthoxanthum, ſpicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratenſe, ſpicâ flaveſcente C. B. Pin.* 3. *Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd.* 426.

Gramen tomentoſum, ſpicatum C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuros, ſpicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B.* 2. 474. *Gramen tomentoſum, Alopecuros vera Plinii & Theophraſti Lugd.* 430.

Gramen caninum, maritimum, ſpicatum C. B. Pin. 2. *Prodr.* 2.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, albo. *Phalaris major, ſemine albo C. B. Pin.* 28. *Phalaris J. B.* 2. 442. *Phalaris Dod. Pempt.* 510. *Graine de Canari.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, ſemine nigro C. B. Pin.* 28. *J. B.* 2. 443.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine minore, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberoſâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberoſâ radice Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen ſpicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pratenſe Dalechampii Lugd. 425.*

Gramen montanum, ſpicatum, tuberoſâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen Criſtatum Lob. Ad. Part. 2. 467. Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ multiplici, glumis ariſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr.* 8.

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen verſicolor J. B. 2. 466.*

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum ſpicâ echinatâ C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum; durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicatâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 20. Ægylops Dod. Pempt. 539.*

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin. 10.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſutum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ. 250.*

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C B. Pin. 7.*

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat. 1168.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maximum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda*

muris majoris longa, majus J. B. 2. 472.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindracea, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen Typhoides, ſpica anguſtiore, longiore C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B. 2. 473. Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicê cylindraceâ, tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, breviore C. B. Pin. 4. Gramen Alopecurinum, ij Tabern. Icon. 209.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, aſperum, primum C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, minus J. B. 2. 471. Gramen Typhinum, 1 Tabern. Icon. 217.*

Gamen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, craſſiori. *Gramen Typhoides, aſperum alterum C. B. Pin. 4. Gramen Typhinum, ij Tabern. Icon. 218.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, foliis hirſutis J. B. 2. 471. Gramen Alopecuroides, minus Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus ſive Italicum C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen Alopecuro ſimile, glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon J. B. 2. 475.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & denſâ. *Gramen Typhoides, molle C. B. Pin. 4. Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi, ſpica longiuſcula, folio lanuginoſo J. B. 2. 474. Gramen Alopecuroides Lob. Icon. 8.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio, ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodoſum, ſpicâ parvâ ſive nodoſum, tertium C. B. Pin. 2. Prodr. 3.*

Gramen ſpicatum, aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin. 3. Gramen cum parva cauda muris, radice non nodoſa, repens J. B. 2. 472. Gramen fluviatile, album Tabern. Icon. 216.*

Gramen ſpicatum, maritimum, minimum, ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hiſt. 1267.*

Gramen dactylon.

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Mannæ J. B. 2. 459. Gramen dactylon, folio Arundinaceo, majus, aculeatum fortè Plinio C. B. Pin. 7. Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum, breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius ſive Gramen 1 vel Galli crus J. B. 2. 444. Iſchæmum, Gramen ſanguinarium, 1 Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirſutum J. B. 2. 445. Iſchæmum ij Taber. Icon. 221.*

Gramen dactylon, ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium, Iſchæmi

paniculis,*

paniculis, *Gallicum Lob. Adv. Part.* 2. 468. *J. B.* 460.

Gramen dactylon, villoſum, ramoſum, altiſſimum, Galio-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, ſpicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis ſive Neiemelnſalib. J. B.* 2. 460.

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, ſpicis ab eodem exortu geminis Raii Hiſt. 1271. *Pluk. Phytog. Tab.* 92. *fig.* 1.

Gramen dactylon, ſpicâ geminâ. *Gramen bicorne, ſive diſtachiophorum Bocc.* 20. *Feſtuca Junceo folio, ſpica gemina C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 19. *J. B.* 2. 544.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin.* 7. *Gramen Harundinaceum, enode J. B.* 2. 481. *Gramen Harundinaceum, montanum Tabern. Icon.* 231. Gramen paniculatum.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ anguſtiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratenſe, ſerotinum, panicula longa, purpuraſcente Raii Synopſ.* 260. *Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici ſpica*, ἄγρωστις ποτάμιος *C. B. Pin.* 3. *Gramen aquaticum, cum longiſſima panicula J. B.* 2. 490. *Gramen fluviatile Tabern. Icon.* 216.

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, craſſiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin.* 1. *Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore panicula Adv. Part.* 2. 467. *J. B.* 2. 457.

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriuſculum, ſpica erecta, rigida Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 8. *Tab.* 2. *fig.* 9. *Gramen Loliaceum, murorum, duriuſculum, ſpica erecta, rigida Ejuſd. ibid.* 182. *Gramen panicula multiplici C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 6.

Gramen paniculatum, ſpicis craſſioribus & brevioribus. *Gramen ſpicatum, folio aſpero C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 9. *Gramen aſperum J. B.* 2. 467. *Gramen ſpicatum Dalechampii Lugd.* 427.

Gramen paniculatum, ſpicis craſſioribus & brevioribus variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synopſ.* 255.

Gramen pratenſe, paniculatum, majus, latiore folio, πόα Theophraſti C. B. Pin. 2. *Gramen pratenſe*, 1 *Dod. Pempt.* 560.

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locuſtis breviſſimis. *Gramen pratenſe, vulgare, ſpica ferè Arundinacea J. B.* 2. 461.

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locuſtis plerumque breviſſimis, interdum anguſtiſſimis & longioribus.

Gramen pratenſe, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratenſe, minus J. B.* 2. 542. *Gramen pratenſe ij. Dod. Pempt.* 560.

Gramen pratenſe, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon.* 206. *J. B.* 2. 465.

Gramen pratenſe, paniculatum, minus rubrum C.B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon.* 207. *J. B.* 2. 465.

Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui, ramoſaque ſparsâ paniculâ, ſive Xerampelino congener, arvenſe, æſtivum, Gramen minutiſſimo ſemine Lob. Illuſtr. 14.

Gramen pratenſe, paniculatum, majus, anguſtiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5.

Gramen pratenſe, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5. *Gramen lanatum Dalechampii Lugd.* 425. *J. B.* 2. 466.

Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii Synopſ.* 158. *Hiſt.* 1286.

Gramen paniculatum, molle, tenuiſſimis ariſtis donatum.

Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.

Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamoſis Raii Hiſt. 1286.

Gramen paniculis elegantiſſimis ſive ἐραγρόστις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B.* 2. 470. *Gramen paniculatum, ſativum, Heragroſtis Tabern. Icon.* 204.

Gramen paninulis elegantiſſimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii Syllog.* 136.

Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.

Gramen paniculis elegantiſſimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant.* 62.

Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tab. Icon.* 208.

Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriuſculo Lobelii ſemile, panicuâ latiore Sherard.*

Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopſ. 257.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante, ſine ariſtis.

Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.

Gramen paniculatum, latifolium, locuſtis craſſioribus, ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum Gallo provinciale, Aquilegia ſemine Schol. Bot.* 258. *Pluk. Phytog. Tab.* 32. *fig.* 2.

Gramen nemoroſum, paniculâ rufeſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpica rufeſcente, molli C. B. Pin.* 7. *Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum J. B.* 2. 509. *Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum,* 1. *Tabern. Icon.* 226.

Gramen paniculâ Miliaceâ, locuſtis minimis.

Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr.* 17. *J. B.* 2. 462.

Gramen ſylvaticum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B. 2. 462. Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus, aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, paniculatum Tabern. Icon. 211.*

Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvenſe, paniculâ criſpa C. B. Pin. 3. Prodr. 6. Gramen cum panicula molli rubente J. B. 2. 464.*

Gramen Barcinonenſe, paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum, maritimum, Narbonenſe, radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ, denſiori, ariſtis donatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine. *Gramen Arundinaceum, aceroſa glumâ, noſtras Park. Theat. 1273. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 203. An Gramen Arundinaceum ſpicatum C. B. Pin. 6.*

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato C. B. Pin. 3. Gramen ſtriis pictum J. B. 2. 476. Gramen ſulcatum vel ſtriatum, album Lob. Icon 4.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ſpicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, ſpica multiplici,* Καλαμάγρωστις *Dioſcoridis C. B. Pin. 6. Gramen Calamagroſtis Lobelii J. B. 2. 480. Calamagroſtis Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, ſpadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, ſpadiceâ, majus C. B. Pin. 7. Gramen plumoſum Lobelii, ſpicâ candidâ & ſerici modo lucens J. B. 2. 476. Gramen tomentoſum & aceroſum. Calamagroſtis quorundam & vulgi Gramen plumoſum Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramoſum, paniculâ densâ, ſericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramoſum, plumoſum, album C. B. Pin. 7. Gramen Arundinaceum, plumoſum, album C. B. Prodr. 14.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. Gramen tremula panicula, longiore & laxiore, colore candicante Cluſ. Cur. poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ ſpadiceâ V. Luſit. Gramen tremulum paniculâ fuſco ſeu fumigato colore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, majus, C. B. Pin. 2. Gramen tremulum J. B. 2. 469. Gramen Leporinum, Gramen tremulum Tabern. Icon. 231.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ ſpadiceâ C. B. Pin. 2.*

Gramen paniculatum, majus, perenne, locuſtis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, panicula parva C. B. Pin. 2. Prodr. 4. Gramen tremulum, minus J. B. 2. 470.*

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr. 6. J. B. 2. 476.*

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, craſſiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen ſegetum, altiſſimum, panicula ſparſa C. B. Pin. 3. Segetum Gramen panicula ſparſa, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen ſegetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti ſpica & Gramen agrorum latiore, Arundinacea, comoſa panicula Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratenſe, paniculatum, altiſſimum, locuſtis parvis, ſplendentibus non ariſtatis. *An Feſtuca Graminea, effuſa juba C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Feſtucæ, effuſa juba Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis ariſtatis, unam partem ſpectantibus Raii Hiſt. 1287.

Gramen montanum, Avenaceum, locuſtis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locuſtis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum. Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & denſioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginoſum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locuſtis parvis, candidis, piloſis, ſemine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginoſum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, breviori & craſſiori, locuſtis longiſſimis, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis denſiſſimis, candicantibus & lanuginoſis.

Gramen Avenaceum, diſtichon locuſtis longioribus, flaveſcentibus, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fuſco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorenſe, glumis rarioribus, ex fuſco Xerampelinis, noſtras Raii Hiſt. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flaveſcentibus. *Feſtuca utriculis lanugine flaveſcentibus C. B. Pin.* 10. *Ægylops quibuſdam ariſtis recurvis, ſive Avena piloſa J. B.* 2. 433. *Feſtuca prior Dod. Pempt.* 539.

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longiſſimis ariſtis Bot. Monſp.

Gramen Avenaceum, ſupinum, minus, ſpicâ denſiſſima, cum longiſſimis ariſtis, lanuginoſis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locuſtis ſplendentibus. *Gramen nemoroſum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin.* 7. *Prodr.* 14.

Gramen nodoſum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr.* 3. *Gramen nodoſum J. B.* 3. 456. *Gramen bulboſum, nodoſum Lob. Icon.* 23.

Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locuſtis majoribus, ariſtatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ ſplendente D. Doody Raii Hiſt. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum panicula purpuro-argentea, ſplendente D. Doody Raii Synopſ.* 262.

Gramen Avenaceum, montanum, ſpicâ ſimplici, ariſtis recurvis Raii Synopſ. 262. & Hiſt. 1290.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, perlongâ, locuſtis denſiſſimis, longis & ariſtatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non ariſtatis Raii Hiſt. 1288. & Synopſ. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locuſtas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus, capillaceis, ſuperioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ ſparsâ Raii Hiſt. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 213.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtioribus, cum ariſtis flaveſcentibus.

Gramen Avenaceum, diſtichon, locuſtis longioribus, cum ariſtis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat.* 1149.

Gramen Avenaceum, pratenſe, elatius, paniculâ flaveſcente, locuſtis parvis Raii Hiſt. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flaveſcente, denſiori, locuſtis minimis, tenuiter ariſtatis & quaſi villoſis Hiſt. Plant. Pariſ. *Prioris varietas.*

Gramen, Avenaceum, locuſtis amplioribus, candicantibus, glabris & ariſtatis.

Gramen Avenaceum, locuſtis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & ariſtatis.

Gramen Avenaceum, locuſtis glabris, purpuraſcentibus & ariſtatis. *Gramen gros Montbelgard J. B.* 2. 438. *Gramen murorum Dalechampii Lugd.* 428.

Gramen Avenaceum, locuſtis glabris, anguſtis, candicantibus & ariſtatis. *Gra-*

men Avenaceum, ſquamoſâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Tab. 7. fig. 19.

Gramen Avenaceum, locuſtis villoſis, anguſtis, candicantibus & ariſtatis. *Feſtuca Avenacea, hirſuta, paniculis minus ſparſis Raii Hiſt. 1289. An Gramini murali Dalechampii ſimile ſi non idem J. B. 2. 458. Gramen murorum, ſpicis pendulis, anguſtioribus Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen Avenaceum, locuſtis villoſis, craſſioribus. *Gramen ſpicâ hirſutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2. 438.*

Gramen Avenaceum, pratenſe, glabrum, paniculâ contracta, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratenſe, glabrum, paniculâ contracta, foliis anguſtioribus.

Gramen Avenaceum, lignoſum, ſylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, panicula Avenacea Raii Hiſt. 1909.*

Gramen Avenaceum, ſpicis ſtrigoſioribus, glabris. *Feſtuca Avenacea, ſpicis ſtrigoſioribus, è glumis glabris compactis Raii Hiſt. 1909. & Synopſ. 267.*

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è ſpicis raris, ſtrigoſis compoſitâ, ariſtis tenuiſſimis Raii Hiſt. 1909. & Synopſ. 262.

Gramen erectum, unicâ ſpicâ Avenaceâ Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ ſparsâ, locuſtis majoribus & ariſtatis. *Feſtuca Avenacea, ſterilis, elatior C. B. Pin. 9. Ægylops Mathiolo fortè J. B. 2. 439. Bromos Herba Dod. Pempt. 540. Gramen Feſtucæ ſterile, elatius Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen Avenaceum, paniculâ ſparsâ, locuſtis minoribus & ariſtatis. *Bromos ſterilis, altera. Feſtuca altera Dodonæi Lob. Icon. 33.*

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis ſerpat.

GENUS IX.

Arundo, *Canne ou Roſeau.*

ARUNDO eſt plantæ genus, ſola magnitudine à Gramine diverſum, nec per me ſtabit, quin inter Graminis ſpecies recenſeatur.

Arundinis ſpecies ſunt

Arundo vulgaris ſive φραγμίτης Dioſcoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, paluſtris J. B. 2. 485. Arundo paluſtris, Canna ſepiaria Tabern. Icon. 254.*

Arundo ſativa, quæ Δόναξ Dioſcoridis & Theophraſti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortenſis J. B. 2. 486. Arundo domeſtica, Calamus Cyprius Tabern. Icon. 253.*

Arundo Anglica, foliis in ſummitate diſſectis C. B. Pin. 17. *Prodr. 25. J. B. 2. 487.*

Arundo ſcriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo ſcriptoria J. B. 2. 487. Harundo 3. Syringias, fiſtularis Dod. Gal. 353.*

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd. 1000.*

Arundo Indica, variegata, ſive Laconica Theophraſti Corn. 54. *Canne royale.*

Arundo domeſtica, Coronopi foliis Ambroſ. 75.

Arundo vulgaris, Cypria, fruticoſa Ambroſ. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum ſquamoſum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS eſt plantæ genus, flore à petalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, in capitulum ſquamoſum A, F collecto; in ſquamarum autem C alis oritur piſtillum D quod deinde abit in ſemen E plerumque triangulare. His notis addendi ſunt caules pariter triangulares. *Tab.* 299.

Cyperi ſpecies ſunt

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ craſſiore, minus ſparſa J. B.* 2. 501. *Cyperus rotundus Dod. Pempt.* 338.

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B.* 2. 503. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon.* 77.

Cyperus odoratus, radice longâ, ſive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, adoratior, habitior Lob. Icon.* 75. *Cyperus paniculâ ſparsâ, ſpecioſâ J. B.* 2. 501.

Cyperus rotundus, eſculentus, anguſtifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt.* 340. *Traſi J. B.* 2. 504.

Cyperus vulgatior, paniculâ ſparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ ſparsâ, majus C. B. Pin.* 6. *Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B.* 2. 495. *Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon.* 20.

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Meliaceum C. B. Pin.* 6. *Cyperus Graminea, ſive Miliacea Lob. Icon.* 79.

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *Prodr.* 22.

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locuſtis denſiſſimis, non compreſſis.

Cyperus minimus, paniculâ ſparsâ, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ ſparſa, nigricante C. B. Pin.* 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compreſſâ, nigricante J. B.* 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part.* 2. 463.

Cyperus minimus, paniculâ ſparsâ, ſubflaveſcente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ ſparsâ ſubflaſcente C. B. Pin.* 6. *Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compreſſâ J. B.* 2. 470. *Calamagroſtis altera Trag.* 694.

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.
Cyperus Orientalis, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtis & brevibus.
Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ ſparsâ, longiori.
Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ ſparsâ.
Cyperus à voce Græca *κύπαρος Vas*; ob radicis effigem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300. SCIRPUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, in capitulum ſquamoſum C collecto; in ſquamarum autem D alis oritur piſtillum E quod deinde abit in ſemen F triangulare, in capitulum G pariter collectum. His notis addendi ſunt caules nequaquam triangulares.

Scirpi ſpecies ſunt

Scirpus paluſtris, altiſſimus. *Juncus maximus ſive Scirpus major C. B. Pin.* 12. *Juncus maximus, Holoſchænos J. B.* 2. 522. *Juncus paluſtris, major Tabern. Icon.* 249.

Scirpus paluſtris, altiſſimus, foliis & carrinâ ſerratis. *Gramen Cyperoides, altiſſimum, foliis & carina ſerratis Bocc.* 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus matitimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Holoſchænus Lugd.* 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin.* 6. *Juncus maritimus Lob. Icon.* 87.

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis J. B.* 2. 525.

Scirpus Equiſeti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis longis ſive clavatus J. B.* 2. 523. *Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiſeti Lob. Icon.* 86.

Scirpus Equiſeti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiſeti, minor & fluitans, C. B. Pin.* 12. *Juncellus capitulis Equiſeti, fluitans C. B. Prodr.* 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiſeti Bocc. Rarior. Plant.* 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. *Juncellus inutilis ſive Chamæſchænos C. B. Prodr.* 22. *Juncellus inutilis C.B.Pin.* 12. *Juncellus Adv.* 44.

Scirpus omnium minimus, Luſitanicus.

Scirpus ſupinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villoſis.

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, ſeminibus triangularibus, tum capitulis ſquamoſis ex locuſtis non conſtantibus.

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu ſejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES eſt plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, C, ex alis ſquamarum D prodeuntibus conſtante, in ſpicam A diſpoſito, ſed ſterili: embryones enim F inferiores ſpicas K occupant in veſiculis E reconditi, abeuntque in ſemina G, H plerumque triangularia, in capſulâ L, quæ embryonis veſicula fuit, matureſcentia. *Tab.* 300.

Cyperoidis ſpecies ſunt.

Cyperoides latifolium, ſpicâ rufa ſive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ rufâ ſive caule triangulo C. B. Pin.* 6. *Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides Lob. Icon.* 11.

Cyperoides latifolium ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, breviore C. B. Pin.* 6. *Pſeudocyperus Dod. Pempt.* 339. *Graminis Cyperoidis genus, Pſeudocyperus Lobelio, ſpicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B.* 2. 496.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13.

Cyperoides paluſtre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen paluſtre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin.* 7. *Gramen paluſtre, echinatum Lob. Icon* 15. *J. B.* 2. 497.

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polyſtachion, lanuginoſum. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, lanuginoſum Raii Synopſ.* 265.

Cyperoides polyſtachyon, ſpicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, majus, ſpicis teretibus, erectis Raii Synopſ.* 265. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis longis, erectis C. B. Pin.* 6. *Gramen paluſtre, majus Lob. Icon.* 11.

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B.* 2. 494.

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Gramini nigro-lutei verni varietas minor J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides, ſpicis Caryophyllæis, vulgatiſſimum Raii Hiſt.* 1293.

Cyperoides polyſtachion, flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis Raii Hiſt.* 1294.
Cyperoides ſpicis parvis, longè diſtantibus *Gramen Cyperoides, ſpicis parvis, longiſſimè diſtantibus Raii Hiſt.* 1295.
Cyperoides ſylvarum, tenuiùs ſpicatum. *Gramen Cyperoides, ſylvarum, tenuiùs ſpicatum Park. Theat.* 1171.
Cyperoides polyſtachyon, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus Raii Hiſt.* 1295.
Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis Raii Hiſt.* 1295.
Cyperoides veſicarium, glabrum, ſpicâ pendulâ longiore.
Cyperoides veſicarium, humile, locuſtis rarioribus.
Cyperoides veſicarium, humile, locuſtis denſioribus.
Cyperoides minus, ſpicis denſioribus. *Gramen Caryophyllata foliis, ſpicâ divulsâ C. B. Pin.* 3. *Gramen Caryophyllæum Tabern. Icon.* 210.
Cyperoides foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus veſicis compoſitis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus granis compoſitis Raii Synopſ.* 264.
Cyperoides foliis Caryophyllæis ſpicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, ſpicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synopſ.* 264.
Cyperoides ſpicis longioribus, flaveſcentibus.
Cyperoides, quaſi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Maſſe.*

Tab. 301. TYPHA eſt plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus A, B conſtante, in ſpicam C diſpoſito, ſed ſterili; embryones enim D, E inferiorem ſpicam F occupant, abeuntque deinde in ſemen G, H.

Typhæ ſpecies ſunt.

Typha paluſtris, major C. B. Pin. 20. *J. B.* 2. 539. *Typha Lob. Icon.* 81.
Typha paluſtris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Cluſ. Pan.* 716. *Typha paluſtris, media J. B.* 3. 540.
Typha paluſtris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B.* 2. 540. *Lob. Icon.* 81.

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302. SPARGANIUM eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili. Embryones enim D in glomerulis C naſcuntur

à floribus ſeparatis, & deinde abeunt in capſulas E, F ſeu oſſicula nunc unicapſularia H, nunc bicapſularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii ſpecies ſunt.

Sparganium ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibuſdam J. B. 2. 541. Platanaria ſive Butomon Dod. Pempt.* 601.

Sparganium non ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541. Platanaria altera Dod. Pempt.* 601.

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr.* 24. *J. B.* 2. 541.

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, *faſciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro faſciis nutrices utebantur. *Pin.* 15.

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS eſt plantæ genus, flore A apetalo: plurimis nempe ſtaminibus B. ex calyce C ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim G in capillamentum H deſinentes naſcuntur in ſpicam I, D à floribus ſejunctam, & foliis quibuſdam obvolutam E, vaginæ adinſtar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in ſemen K ſubrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in ſpicis L. *Tab.* 303. 320. & 305.

Mays ſpecies ſeu potius varietates ſunt.

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin.* 25. *Triticum Indicum J. B.* 2. 453. *Frumentum Turcicum Dod. Pempt.* 509.

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis ſpadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays ſpicâ albo-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ rubro-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ aureâ & albâ.

Mays ſpicâ albâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-violaceâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays ſpicâ rubrâ, nigrâ & ſpadicea.

Mays ſpicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays ſpicâ multiplici. *Frumentum Indicum, ſpicâ diviſâ, ſeu polyſtachytes Bocc. Rarior. Plant.* 32.

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſta- *Tab.* 306.

minibus B è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt.

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B.* 2. 449. *Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258.

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à ſeminum formâ quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt.

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B.* 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt.* 367. *Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Eravvi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus, aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent:
Lib. 16. c. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino nigra, aſpera & farcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

ſeratur tubarum modo, eodem Cæſalpino admonente.
Equiſeti ſpecies ſunt.
Equiſetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum majus, aquaticum J. B. 3. 728. Hippuris Lob. Icon. 793.*
Equiſetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum paluſtre Lob. Icon. 795.*
Equiſetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum minus, terreſtre J. B. 3. 730. Hippuris minor Dod. Pempt. 73.*
Equiſetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima, non aſpera J. B. 3. 730.*
Equiſetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum ἱππούρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equiſetum nudum Tabern. Icon. 251.*
Equiſetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.
Equiſetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equiſetum Junceum, ramoſum Park. Theat. 1202.*
Equiſetum nudum, minus, variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equiſetum nudum, minus variegatum Park. Theat. 1202.*
Equiſetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceres: unde Græcis ἱππούεις à vocibus ἵππος *Equus*, & οὐρὰ *Cauda*.

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili: Embryones enim E, F innaſcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab. 308.*
Spinaciæ ſpecies ſunt.
Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpinoſo C. B. Pin. 114. Spinacia Lob. Icon. 257.*
Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis C. B. Pin. 115.*
Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 118. Prodr. 57. Beta Cretica, ſemine ſpinoſo J. B. 2. 963.*
Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore J. B. 2. 964. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpinoſo C. B. Pin. 115. Spinachia nobilis Trag. 324.*
Spinacia, quaſi Olus ſpinoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 298. MERCURIALIS eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci E, D inſidentibus, conſtante & ſterili: Embryones enim iis ſpeciebus Mercurialis innaſci ſolent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capſulis compoſitum H, ſemine fœtus I ſubrotundo K.

Mercurialis ſpecies ſunt.

Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis ſpicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii C B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, teſticulata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris Dod. Pempt.* 659.

Mercurialis montana, ſpicata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticoſa, incana, teſticulata. *Phyllon teſticulatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum marificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis fruticoſa, incana, ſpicata. *Phyllon ſpicatum C B. Pin.* 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum fœminificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, teſticulata. *Mercurialis tenuifolia, fruticoſa, perennis V. Luſit.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, ſpicata.

Mercurialis rotundifolia, trimeſtris, mas & fœmina V. Luſit.

Lib. 25. cap. 5. Linozoſtis, ut ait Plinius, ſive Parthenion Mercurii inventum eſt, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 308. URTICA eſt plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci inſidentibus, conſtante & ſterili: embryones enim D iis ſpeciebus Urticæ innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capſulam E, I bivalvem F, K, ſemine fœtam G, L, in globulos quandoque congeſtam H, vel abeunt in volſellam M qua comprehenditur ſemen N.

Urticæ ſpecies ſunt.

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera Dod. Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B.* 3. 446. *Urtica urens, minima Dod. Pempt.* 152.

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioſcoridis, ſemine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana ſive mas cum globulis J. B.* 3. 445. *Urtica urens, prior Dod. Pempt.* 151.

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minus ſerratis, Lini ſemine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non inciſis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorſt.*

Urtica maxima, racemoſa, Canadenſis H. R. Par. *Urtica racemoſa, Canadenſis Mor. H. R. Bleſ. A. R. Par.* 129.

Urtica Canadenſis, Myrrhidis folio.

Urtica racemoſa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *ſine ullis ſpinarum aculeis lanuginem ipſam eſſe noxiam, & tactu tantum leni pruritum, puſtulaſque confeſtim aduſto ſimiles exiſtere.* *Lib.* 21. *c.* 16.

GENUS V.

Cannabis. *Chanvre.*

CANNABIS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci C inſidentibus conſtante, & ſterili, ut monet Cæſalpinus: Embryones enim E, D iis ſpeciebus Cannabis innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in capſulam G ſemine fœtam ſubrotundo F. *Tab.* 309. *Lib.* 4. *c.* 16.

Cannabis ſpecies ſunt.

Cannabis ſativa C. B. Pin. 320 *Cannabis mas J. B.* 3. 447. *Cannabis fœcunda Dod. Pempt.* 535.

Cannabis erratica C. B Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B.* 3. 447. *Cannabis ſterilis Dod. Pempt.* 535.

Cannabis Africana, procerior, ſemine minori.

GENUS VI.

Lupulus. *Houblon.*

LUPULUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B B calyci C inſidentibus conſtante & ſterili, ut monet Cæſalpinus: embryones enim D, E iis ſpeciebus Lupuli innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum ſquamoſum F, ex plurimis foliis H compoſitum axi G affixis, in quorum alis adſunt ſemina I calyptrâ K obvoluta. *Tab.* 309. *Lib.* 4. *c.* 17.

Lupuli ſpeciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Lupulus Dod. Pempt.* 409. *Cam. Epit.* 933.

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Cam. Epit.* 934.

CLASSIS XVI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, qui floribus carent & ſemine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, ſeminaque tribuit, quæ viſum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claſſe, ne miſceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innaſcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313. FILIX eſt plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur coſtæ C, E utrinque adhæreſcentibus, in pinnulas ſeu foliola ad nervum ferme plerumque ſectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis ſpecies ſunt.

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, ſive ramoſa, repens J. B. 3. 735. Filix fœmina Dod. Pempt. 462. Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramoſa, major, pinnulis acutiſſimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramoſa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejuſd. ibid. Filix ramoſa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.*

Filix ramoſa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramoſa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta ſive non ramoſa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougére mâle.*

Filix non ramoſa, latifolia, dentata.

Filix non ramoſa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excreſcens H. L. Bat.

Filix

[illegible] etiolis tenuiſſimis & tenuiſſimè dentatis C. B. Pin. 358.
Filix non ramo[illegible] *[illegible]a, fœmina*, 1 *Tabern. Icon.* 793.
Fili- *Filic[illegible]* [illegible]is ſive glabra vulgari mari, non ramoſæ accedens J. B. 3. 738.
[illegible]lix tenuiſſimè ſecta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
Filix Rhætica, tenuiſſimè dentata J. B. 3. 740.
Filix [illegible]inor, non ramoſa J. B. 3. 740. *Filix minor, paluſtris Raii Hiſt.* 146.
Filix [illegible]accifera Corn. 5.
Filix Luſitanica, non ramoſa, paluſtris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramoſa, pinnulis crenatis Oldénl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramoſa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arboreſcens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arboreſcens, ſpinoſa, pinnulis in ſummitate ſerratis Plum.
Filix arboreſcens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
Filix arboreſcens, humilis & ſpinoſa Plum.
Filix ſcandens, pinnulis eleganter ſerratis Plum.
Filix altiſſima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramoſa, cauliculis nigris ſpinoſis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramoſiſſima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villoſa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villoſa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramoſa, villoſa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirſuta & luteſcente pulviſculo ſordeſcens Plum.
Filix aurea, ramoſa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
Filix aculeata, repens Plum.
Filix alia caudata & ſpinoſa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas folioſa Plum.
Filix ramoſa, ſpinnulis roſtratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis criſtatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radici Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtuſis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramoſa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiuſculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis ſquamoſis Plum.
Filix non ramoſa, pinnulis rotundis, major Plum.
Filix non ramoſa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramoſa, in obtuſas pinnulas diſſecta Plum.
Filix arboreſcens, Adiantoides, major Plum.
Filix arboreſcens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in ſummitate ſerratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus foliis innaſcuntur G binis plerumque ordine H H I pinnulis affixi clavi ope altera parte retuſi K. Microſcopii auxilio longè majores M apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M habet, ſeſe oculis objicit numeroſa congeries veſicularum O fermè ovatarum P, anulo Q elaſtica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S ſeminaque fundunt minutiſſima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Luſitanicæ, non ramoſæ, paluſtris, Lonchitidis folio, aliarumque ſpecierum fructus ſeu veſiculæ ovatæ occurrunt in ſinibus quibuſdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. *cap.* 2. *In adverſa parte foliorum Filicis*, inquit Cæſalpinus, *furfuracea quadam lanugo eſt, copioſior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renaſcique compertum eſt ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copioſè.* Notandum tamen eſt lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæſalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper à terra erumpentibus conſpicitur, ab earum ſemine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS eſt plantæ genus, foliis A Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B, C, E, F.

Lonchitidis ſpecies ſunt

Lonchitidis aſpera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis ſive Lonchitis altera Mathioli J. B.* 3. 744. *Lonchitis aſpera, Major Math.* 922.

Lonchitis altiſſima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum & bacciferum Ejuſd.* 31. *Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramoſa pinnulis latis, auriculatis, ſpinoſis Ger. emac.* 1130.

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin.* 385. *Filix mas, aculeata, major Prodr.* 151.

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin.* 358. *Prodr.* 151.

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex Inſulis Stœchadibus C. B. Pin.* 358. *Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon.* 814.

Lonchitis ſcandens, Braſiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix ſcandens, perpulchra, Braſiliana Breyn. Cent. 1. 96.*
Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.
Lonchitis auriculata & ſerrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
Lonchitis ramoſa, limbo pulverulento Plum. xxj. Tab. xxx.
Lonchitis ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.
Lonchitis latifolia in pinnulas obtuſas & leviter crenatas diviſa Plum.
Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
Lonchitis ramoſa, tenuis, pediculis ſpinoſis Plum.
Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
Lonchitis Betonicæ folio Plum.
Lonchitis aquatica membranâ tenui contexta Plum.
Lonchitis longis, anguſtis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramoſa, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim auriculatis foliis Ejuſd. 12. Tab. xviij.*
Lonchitis longis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Plum. *Filix altera, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Ejuſd. 12. Tab. xix.*
Lonchitis ramoſa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum Ejuſd. 32. Tab. xlvij.*
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, major Plum.
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, minor Plum.
Lonchitis auriculis ſubrotundis, laciniata Plum.
Lonchitis ramoſa, cauliculis ſquamoſis Plum.
Lonchitis folio cordiformi Plum.
Lonchitis minima, ramoſa Plum.
Lonchitis acuminata, auriculiſque rotundis inciſa Plum.
Lonchitis in auriculas ſubrotundas diviſa Plum.
Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramoſum, radiatum Plum. 33. Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot. 431.*
Lonchitidis fructus D Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES eſt plantæ genus, cujus folia A, B, C ex foliolis componuntur D, E, F plerumque ſubrotundis, coſtæ G I utrinque quaſi per conjugationes innaſcentibus. *Tab. 316.*

Trichomanis ſpecies ſunt

Trichomanes ſive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes ſive Polytrichum J. B. 3. 754. Trichomanes Dod. Pempt. 471.*
Trichomanes foliis, eleganter inciſis. fig. I, C. *Adiantum mas Tabern. Icon. 797.*

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor; mas Tabern. Icon.* 80[illegible].

Trichomanes ramoſum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramoſum J. B. 3. 753. Trichomanes fœmina Tabern. Icon.* 802.

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramoſum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, fœmina Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicoſum, erectius, foliolis imis biſſectis, cæteris verò integris, tenuiſſime crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum ſaxatile, dentatum Plum.* 35. Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, ſerici inſtar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis inciſum Plum.

Trichomanis fructus foliis innaſcuntur: capſulæ ſcilicet membranaceæ, globoſæ ferme, ſquamis obvolutæ H, anulo elaſtica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K, M, N, ſeminaque fundunt tenuiſſima O.

GENUS VI.

Polypodium. *Polipode.*

Tab. 316. POLYPODIUM eſt plantæ genus, nequaquam ramoſum, cujus folia A,B ad nervum pene in partes C anguſtas & oblongas ſecari ſolent. His notis addenda eſt facies propria.

Polypodii ſpecies ſunt

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B. 3. 746. Polypodium majus Dod. Pempt.* 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbienſe Barr. Icon. *Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 47. & 48.*

Polypodium majus, ſerrato folio Barr. Icon.

Polypodium ſenſibile Munt. Hiſt. 290. *Filix Indica, Oſmundæ facie Bod. à Stap.* 320.

Polypodium anguſtifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin. 359. Lonchitis altera, folio Polypodii J. B. 3. 744. Lonchitis aſpera Dod. Pempt.* 465.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hiſt. 137. *Filix ampliſſima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig.* 1.

Polypodium Africanum, maximum, acutiſſimè diviſum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
Polypodium nigrum, tenuiùs ſectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
Polypodium inciſuris Aſplenii. *Filix non ramoſa. Scolopendrioides Plum. 7. Tab. xj.*
Polypodium tenue & pendulum Plum.
Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
Polypodium pendulum, hirſutie rufa pubeſcens Plum.
Polypodium pendulum & glabrum Plum.
Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
Polypodium criſpum, Struthionis pennas referens Plum.
Polypodium aſperum & dentatum Plum.
Polypodium tenuius & undoſum Plum.
Polypodium criſpum, calyciferum Plum.
Polypodium Glycyrrhizæ ſapore Plum.
Polypodium ſquamulis argenteis reſperſum Plum.
Polypodium fuſcum, tenuiſſimis denticulis ſerratum Plum.
Polypodium totum tranſlucens Plum.
Polypodium radice ſubcæruleâ & punctatâ Plum.

Polypodii fructus foliis innaſcuntur; capſulæ ſcilicet membranaceæ D ſphæricæ E, in acervulos congeſtæ, anulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G, F, I ſeminaque fundunt minutiſſima H.

Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & ποῦς *Pes*, quaſi diceretur planta multiplex, ob radicum formam.

GENUS V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA eſt plantæ genus, cujus folia A, B ad Rutam hortenſem quodammodo accedunt. *Tab. 817.*

Rutæ murariæ ſpecies ſunt

Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B. 3. 753. Dod. Pempt.* 470.
Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album, criſpum, Alpinum Schuvenck.*
Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent. 1. 189.*
Ruta muraria Clematitis, altiſſima, folio vario Plum.

Rutæ murariæ fructus foliis innaſcuntur, capſulæ ſcilicet membranaceæ, ſphæricæ C, anulo vi elaſtica donato D D munitæ; cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F ſeminaque fundunt minutiſſima G.

GENUS IV.

Filicula.

FILICULA eſt plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt

Filicula fontana, major, ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B. 3. 741. Dryopteris candida Dod. Pempt. 465.*

Filicula montana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon. 792.*

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin. 355. Adiantum nigrum officinarum J. B. 3. 742. Dryopteris nigra Dod. Pempt. 466. Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. Part. 2.*

Filicula montana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Rutæ murariæ accedens J. B. 3. 743. Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin. 355.*

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin. 358. Filix ſaxatilis Tragi J. B. 3. 755. Holoſtium petræum Tabern. Icon. 736.*

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App. 1854. Pluk. Tab. 3. fig. 4.*

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum. 30. Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum. 34. Tab. 1. fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula ſinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App. 1854.*

GENUS VII.

Adiantum. *Capillaire.*

ADIANTUM eſt plantæ genus, cujus folia A, B propriâ facie à ceteris plantis dignoſcuntur. *Tab.* 317.

Adianti ſpecies ſunt

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum ſive Capillus Veneris J. B. 3. 751. Adiantum Dod. Pempt.* 469. *Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum noſtras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallide rubente Scot. Illuſtr. Part.* 2. 7.

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuſo, altiùs inciſo. *Adianto vero affine noſtras, minus, folio obtuſo, ſaturatè viridi, altiùs, inciſo, cum pediculo viridi, minore Scot. Illuſtr. Part.* 2. 8.

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticoſum, Braſilianum C. B. Pin.* 355. *Prodr.* 150. *Capillaire de Canada.*

Adiantum radicoſum, humi ſparſum, ſeu Filicula pellucida, noſtras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpuſillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Newtoni Raii Hiſt.* 141.

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retuſum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muſcus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 24. *Muſcus montanus, Adianti foliis Ejuſd. Tab.* 2.

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monſp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinenſe, perelegans, ramoſum, folio, flabelliformi, cum rubedine perfuſo Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muſcoſum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramoſum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum fruteſcens, ſpinoſum & repens Plum.

Adiantum vulgari ſimile & ramoſiſſimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus ſignatum Plum.

Adiantum tenuiter diviſum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas diviſum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum ſcandens, foliis tenuiſſimè ſectis & retuſis Plum.

Adianti fructus naſci ſolent in ſinubus C, D ſeu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capſulæ E ſphæricæ, anulo F F vi elaſtica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, ſeminaque fundunt minutiſſima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & διαίνω *madefacio*, quaſi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immerſa non madefiunt.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia A B ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin. 354. Aſplenium Dod. Pempt. 468.*

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin. 359. Lonchitis aſpera Marantha J. B. 3. 745. Lonchitis altera Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, caulibus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E, F, G, H emergunt capſulæ ſphæricæ K, anulo elaſtica vi donato L L munitæ, cujus contractione rumpuntur H, ſeminaque funduntur minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia A, B, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa Z Z.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B. 3. 756. Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq. Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B. 3. 757.*

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab. 36. fig. 5.*

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.*

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua Cervina latifolia, pediculis ſquamoſis Plum.
Lingua Cervina latifolia, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina anguſta & reticulata Plum.
Lingua Cervina ſcandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & ſquamulis aureis muſcoſa Plum.
Lingua Cervina villoſa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & craſſioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirſuta Plum.
Lingua Cervina, ampliſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulviſculo aureo poſteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longiſſimis & anguſtiſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras ſummitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramoſa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, rotundiùs crenata Ejuſd. 7. Tab. x.*
Lingua Cervina longo, lato, ſerratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina ſcandens, caulibus ſquamoſis Plum. *Phyllitis ſcandens, cauliculis ſquamoſis Ejuſd. 29. Tab. xlij.*
Lingua Cervina longis, anguſtis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejuſd. 26. Tab. xxxviij.*
Lingua Cervina villoſa, major, & rufeſcens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctiſque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villoſa, ampliſque foliis ſubrotundis Plnm.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina anguſtifolia, coſtis & pediculis villoſis Plum.
Lingua Cervina ſcandens, foliis Laurinis, ſerratis Plum. *Filix ſcandens, latifolia, ſerrata Ejuſd. 8. Tab. xij.*
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyſchides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Cluſ. Hiſt. ccxiij.*
Lingua Cervina majore folio in duas treſve lacinias & profundiùs diſſecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramoſa, major, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina multifido folio, ramoſa, major Morini Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ramoſa, minor, foliis mnltifidis & criſpis. *Lingua Cervina minor, criſpa, pediculo ſingulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem per ſummum involuto H.R.Par. *Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem juxta faſtigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innaſcente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato. D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ſquamata & in cuſpides diviſa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis coſtæ innaſcentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ ſimilis J. B. 3. 737 Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*

Lingua Cervina ramoſa, aſpera & unduloſa Plum.
Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, major. *Filix latifolia, nodoſa 4. Ejuſd. Tab. vj.*
Lingua Cervina ſcandens & repens, eterophylla Plum.
Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, major Plum.
Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, minor Plum.
Lingua Cervina ramoſa, foliis acuminatis & ſinuoſis Plum.
Lingua Cervina ramoſa, folii Querni diviſurâ Plum.
Lingua Cervina ramoſa, punctis nigris notata Plum.
Lingua Cervina ramoſa, ſcandens, anguſtis & undulatis foliis Plum.
Lingua Cervina ramoſa, foliis enſiformibus, ſerratis Plum. *Filix latifolia, ramoſa, foliis gladiiformibus, ſerratis Ejuſd.* 10. *Tab. xv.*
Lingua Cervina ramoſa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. viij.*
Lingua Cervina latifolia, ramoſa, membranâ tenui marginata Plum.
Lingua Cervina ramoſa, aurea Plum. *Filix paluſtris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejuſd. 5. Tab. vij.*
Lingua Cervina ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. ix.*
Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, minor Plum.
Lingua Cervina ſinuoſa, in ſummitate triſulca Plum.
Lingua Cervina quinquefolia, ramoſa, foliis acuminatis & pediculis ſquamoſis Plum.
Lingua Cervina triphylla, anguſta & leviter ſerrata Plum.

Tab. 319. & ... Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innaſcuntur foliis B A: in ſinubus enim ſulcatis B,C,D,E,& quaſi bivalvibus occurrit numeroſa congeries capſularum F, G, quæ ſingulæ anulo H elaſtica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I,K, M, N, O, P, ſeminaque fundunt minutiſſima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS eſt plantæ genus, cujus folia ad baſim latè aurita ſunt ſive ſimplicia ſint A, B, C, D, F, ſive compoſita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis ſpecies ſunt
Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B. 3. 758. Hemionitis vera Cluſ. Hiſt. ccxiii.*
Hemionitis peregrina Cluſ. Hiſt. ccxiiij. *Hemionitis minùs vulgaris C. B. Pin.* 354.
Hemionitis Luſitanica, elegantior.
Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.
Hemionitis maxima, trifolia Plum. 22. Tab. xxxij.
Hemionitis aurea, hirſuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.
Hemionitis laciniis criſpis inciſa Plum.
Hemionitis varia & cuſpidata Plum.
Hemionitis trifolia, villis tenuibus & ruffis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quarum ſemina foliis non innaſcuntur.

GENUS I.

Oſmunda. *Oſmonde.*

OSMUNDA eſt plantæ genus, floribus carens, cujus fructus in uvam A B quodammodo colliguntur. *Tab.* 324.

Oſmundæ ſpecies ſunt

Oſmunda vulgaris & paluſtris. *Oſmunda regalis ſive Filix florida Park. Theat.* 1038. *Filix floribus inſignis J. B.* 3. 736. *Filix ramoſa, non dentata, florida C. B. Pin.* 357. *Filix paluſtris Dod. Pempt.* 463.

Oſmunda foliis lunatis. *Lunaria racemoſa, minor vel vulgaris C.B.Pin.* 354. *Lunaria botrytis J. B.* 3. 709. *Lunaria Dod. Pempt.* 139.

Oſmunda multifido folio. *Lunaria racemoſa, multifido folio C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, ramoſa, Sileſiaca J. B.* 3. 711. *Lunaria minor, ramoſa Cluſ. Hiſt. cxix.*

Oſmunda foliis lunatis, ramoſa. *Lunaria racemoſa, ramoſa, major C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B.* 3. 711. *Lunaria rarior ſpecies Cam. Epit.* 644.

Oſmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemoſa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent.* 1. 94.

Oſmunda foliis Adianti. *Lunaria racemoſa, minor, Adianti folio Breyn. Cent.* 1. 93.

Oſmunda hirſuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirſuta, florida Plum.* 18. *Tab. xxvj.*

Oſmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum ſaxoſum, floridum Ejuſd.* 29. *Tab. xliij.*

Oſmunda Filiculæ folio, minor Plum.
Oſmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.
Oſmunda latis crenis inciſa Plum.
Oſmunda molliter hirſuta & profundè laciniata Plum.
Oſmunda Aſphodeli radice Plum.

Oſmunda verticillata Plum.
Oſmunda lanceolata & leviter ſerrata. Plum.
Oſmundæ fructus ſunt capſulæ ſphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, ſeminaque fundunt minutiſſima G, ut microſcopii ope obſervatur.

GENUS II.

Ophiogloſſum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325. OPHIOGLOSSUM eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò lingulato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviſo, quibus ſponte diſruptis B, C, D, E, F utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit Camerarius) *ei tenuis, quaſi pollens in linguæ inſectionibus, quibus per maturitatem dehiſcentibus, excidit*: ope microſcopii craſſior videtur G.
Hort. 90.

Ophiogloſſi ſpecies ſunt

Ophiogloſſum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophiogloſſon J. B.* 3. 708. *Dod. Pempt.* 139.
Ophiogloſſum anguloſo folio C. B. Pin. 354. *Prod.* 150. *J. B.* 3. 709.
Ophiogloſſum minus, ſubrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B.* 3. 709. *Ophiogloſſum minus Prodr.* 150.
Ophiogloſſum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum bilingue, medium, folio obtuſo Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum palmatum Plum.
Ophiogloſſum cordiforme & reticulatum Plum.
Ophiogloſſum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quaſi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D quodammodo pelviformi, polline ſeu ſemine tenuiſſimo fœto, quod microſcopii ope ſubrotundum videtur E.

Lichenis ſpecies ſunt

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore cinereo C. B. Pin.* 361.
Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore viridante C. B. Pin.* 361.
Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore flaveſcente Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore flaveſcente C. B. Pin.* 361. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, flavus Raii Hiſt.* 116.
Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus Raii Hiſt.* 116.
Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus. *Muſcus cruſtæ*

modo arboribus adnaſcens, cinereus, mollior & in anguſtiores lacinias diviſus Raii Hiſt. 116.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius. *Muſcus tinctorius, cruſta modo petris adnaſcens Raii Hiſt.*116. *Lichen petræus, purpureus, Derbienſis Park. Theat.* 1315.

Lichen arboreus ſive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muſcus Pulmonarius C. B. Pin.* 361. *Pulmonaria Dod. Pempt.* 474. *Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot.* 438. *Tab.* 325. *fig. A B.*

Lichen Pulmonarius ruſeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, cinereus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruffeſcens, ſupernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terreſtris, cinereus Raii Hiſt.* 117.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, criſtatus. *Muſcus cornucopioides, criſtatus, Alpinus, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part.* 2. 21. *Tab.* 8.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, è cinereo fuſcus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus.

Lichen pyxidatus, major. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin.* 361. *Muſcus pyxidatus J. B.* 3. 767. *Muſcus terreſtris, pyxidatos alabaſtriculos imitatus Lob. Icon.* 267.

Lichen pyxidatus, minor. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 152. *J. B.* 3. 767.

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuſcis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hiſt. Staff.* 199. *Tab.* 14. *fig.* 1.

Lichen pyxidatus, Endiviæ criſpæ folio, prolifer, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu diviſurâ, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen ruffeſcens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus, arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt.* 116.

Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin.* 361. *Muſcus alter,* πλατυτυλοδαστοφυλλὸν *Col. Part.* 1. 334.

Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides,* ἄφυλλον *Col. Part.* 1. 335. *Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin.* 361.

Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin.* 361. *Muſcus Quernus, fruticoſus,* τριχόφυλλον *Col. Part.* 1. 333. *Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B.* 3. 764.

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 70.

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba,* inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.* *Lib.26.cap.4.*

CLASSIS XVII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326. MUSCUS eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut patet A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt

Muſcus capillaceus. Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum au-*

reum , *majus C. B.* 356. *Polytricum Apulei majus quibuſdam J. B.* 3. 760. *Adiantum aureum Tabern. Icon.* 797.
Muſcus capillaceus , ſtellatus , prolifer.
Muſcus capillaceus, major , capitulis craſſioribus , cylindraceis , nutantibus. *Muſcus capillaris , foliolis latiuſculis , congeſtis , capitulis oblongis , reflexis Raii Synopſ.* 33. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 19.
Muſcus capillaceus , major , ſtellatus.
Muſcus capillaceus , major & elatior , capitulis cylindraceus, obtuſis, nutantibus. *Muſcus capillaris , major & elatior, capitulis longis , obtuſis , deorſum reflexis & veluti pendulis , prœaltis pediculis rubri Raii Synopſ.* 34. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 20.
Muſcus capillaceus, major, pediculo tenuioribus.
Muſcus capillaceus, major, foliis tenuiſſimis , capitulis acutis. *Muſcus coronatus , medius , foliis tenuiſſimis , pallidis , longioribus , capitulis erectis , acutis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 11. *Polytricum aureum , medium Raii Hiſt.* 124.
Muſcus capillaceus , major, capitulis longiſſimis & acutiſſimis. *Muſcus coronatus , humilis , corniculis longiſſimis & acutiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 13. *Muſcus capillaris , corniculis longiſſimis , incurvis Raii Synopſ.* 29.
Muſcus capillaceus , major , ramoſus , capitulo anguſtiſſimo.
Muſcus capillaceus , tenuiſſimus , pediculo longiſſimo , purpuraſcente , capitulo rotundiori.
Muſcus longiſſimus , aquaticus , capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin.* 364. *Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd.* 1023.
Muſcus capillaceus, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muſcus capillaris, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num* 75.
Muſcus capillaceus , ramoſus , capitulis plurimis , caulibus adhærentibus.
Muſcus capillaceus, medius, capitulis globoſis. *Muſcus trichoides, minimus, ſericeus, capillaceus , capitulis ſphæricis Mor. Hiſt. Oxon. Part* 3. 628. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 6. *Muſcus trichoides , medius, capitulis ſphæricis D. Doodii Raii Synopſ.* 30.
Muſcus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muſcus capillaris Dod. Pempt.* 475. *Muſcus Polytrichoides , elatior , foliis anguſtis , pellucidis & ferè membranaceis Raii Synopſ.* 32. *Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 7.
Muſcus capillaceus , denſiſſimus , lanuginoſus.
Muſcus capillaceus , folio rotundiore , capſulâ oblongâ , incurvâ. *Muſcus coronatus , minor, foliolis latiuſculis , ad caulem convolutis , capitulis cernuis & obtuſis , aureis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 17. *Muſcus capillaris pediculis bulboſis , uncialibus , pallidis , capitula oblonga , reflexa ſuſtinentibus Raii Synopſ.* 34.
Muſcus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo natante. *Muſci capillaris altera ſpecies Dod. Pempt.* 475. *Polytricum aureum , minus C. B. Pin.*

356. *Polytricum Apulei minus quorundam J. B.* 3. 760.

Muſcus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muſcus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villoſis, brevioribus Mor. Hiſt. Oxon.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 7. *Adiantum pileolo villoſo, minimum Raii Synopſ.* 28.

Muſcus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muſcus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Alm. Bot. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 10.

Muſcus capillaceus, ramoſus, minor, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, ſericeus, Coridis facie. *Muſcus capillaris, ſaxatilis, ſericoides H. R. Monſp.*

Muſcus capillaceus & ſericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muſcus capillaceus, omnium minimus. *Muſcus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis breviſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 18.

Muſcus capillaceus, lanuginoſus, minimus. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopſ.* 34. *Muſcus trichoides, hirſutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus inſidentibus D. Doody Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 21.

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſericeus. *Muſcus muralis, repens, ſericeus, foliis ſplendentibus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 83.

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longiſſimâ, erectâ. *Muſcus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, ſeſſilibus, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 8.

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſtellatus. *Muſcus muralis, minimus, roſeus, ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis, acutis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 12.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muſcus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi Raii Synopſ.* 34. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 15.

Muſcus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ ſtriatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis ſtriatis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 24.

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longê, conoideâ, nitidâ. *Muſcus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 89. *Adiantum aureum, perpuſillum, foliis congeſtis, acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo Raii Synopſ.* 32. *Muſcus cononatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 12.

Muſcus capillaceus, minimus, plumoſus, elegans. *Muſcus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopſ. Edit.* 1690. 243.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muſcus

Muſcus trichoides, humilis, capitulis Pyriformibus, erectis, Raii Synopſ. Edit. 1690.

Muſcus capillaccus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muſcus coronatus, humilis, ſtellaris, foliis latiuſculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiuſculis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 16. *Muſcus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synopſ.* 29.

Muſcus ſquamoſus, major, ſive vulgaris. *Muſcus terreſtris, latioribus foliis, major ſeu vulgaris Raii Hiſt.* 122. *Muſcus terreſtris & hortenſis J. B.* 3. 764. Muſcus ſquamoſus.

Muſcus ſquamoſus, elatior, ramoſus, caulibus compreſſis. *Muſcus ramoſus erectus major C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151. *Muſcus erectus, foliis anguſtis, caulibus appreſſis Raii Synopſ.* 337.

Muſcus ſquamoſus, tenuior, ramoſus, caulibus compreſſis. *Muſcus criſtam caſtrenſem repræſentans, flaveſcens, nemoroſus, ramoſus, Caſſubicus Breyn. Virid. Pruſſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 8.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, minor & criſpus. *Muſcus terreſtris repens, primæ ſpeciei ſimilis, ſed multò minor Raii Synopſ.* 28. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 5.

Muſcus ſquamoſus, major, foliis amplioribus, acutiſſimis.

Muſcus ſquamoſus, major, foliis anguſtioribus, acutiſſimis. *Muſcus montanus Tabern. Icon.* 809.

Muſcus ſquamoſus, non ramoſus, major, capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, non ramoſus, minor capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, tenuior, capitulis erectis.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus tenuior, capitulis incurvis. *Muſcus terreſtris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hiſt.* 122.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, craſſior, capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, vulgaris, repens clavatus. *Muſcus terreſtris, repens, à Trago pictus J. B.* 3. 766. *Muſcus terreſtris, clavatus C. B. Pin.* 360. *Lycopodium Tabern. Icon.* 814.

Muſcus ſquamoſus, foliis Juniperinis, reflexis. *Muſcus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis ſingularibus, ſine pediculis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 3.

Muſcus ſquamoſus, Virginianus, clavis folioſis, quadrangulis. *Muſcus rupeſtris repens, Virginianus, clavis folioſis, erectis, quadratis D. Baniſter Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 4.

Muſcus ſquamoſus, Abietiformis. *Muſcus terreſtris, erectus J. B.* 3. 767. *Muſcus erectus, Abietiformis Raii Hiſt.* 121.

Muſcus ſquamoſus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Muſcus terreſtris, ramoſus pulcher J. B.* 3. 767.

Muſcus ſquamoſus, erectus, polyſpermos. *Muſcus terreſtris, erectus, minor, polyſpermos Raii Hiſt.* 122. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 10.

Muſcus ſquamoſus, repens, tenuiſſimis foliis. *Muſcus terreſtris, repens, humi-*

lior, tenuiſſimis foliis, clavis folioſis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.

Muſcus ſquamoſus, repens, Virginianus, tenuiſſimis foliis. *Muſcus terreſtris, repens Virginianus, humi diffuſus, viticulis longioribus foliolis tenuibus veſtitus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*

Muſcus ſquamoſus, repens, veluti ſpicatus. *Muſcus ramoſus, repens, ſpicatus C. B. Pin. 361. Muſcus ramoſus, repens, velut ſpicatus Prodr. 15 Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*

Muſcus ſquamoſus, viticulis longiſſimis Abietinis. *Muſcus terreſtris, ſurculis filamentoſis, tenacibus, Abietinis, ſemel tantum diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*

Muſcus ſquamoſus, dendroides, repens. *Muſcus dendroides, ſylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synopſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*

Muſcus ſquamoſus, dendroides, ſurculis velut in capitulum congeſtis. *Muſcus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus circuloſis, capitulis pediculis brevibus inſidentibus Raii Synopſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*

Muſcus ſquamoſus, Cupreſſiformis. *Muſcus Cupreſſiformis, ramoſus C. B. Pin. 361. Muſcus Cupreſſiformis Prodr. 152. Muſcus terreſtris vulgaris Cupreſſi foliis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 81.*

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muſcus ſquamoſus ſive Lycopodium Americanum, altiſſimum Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramoſis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muſcus ſquamoſus, Linariæ folio major & criſpus. *Muſcus terreſtris major, ramulis compreſſis, foliis ſuperficie criſpis D. Sherard Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muſcus ſquamoſus, Linariæ folio, minor & criſpus, capitulis curvis.

Muſcus ſquamoſus, paluſtris, candicans, molliſſimus. *Muſcus paluſtris Dod. Pempt. 471. Muſcus paluſtris, terreſtri ſimilis Raii Hiſt. 122.*

Muſcus ſquamoſus, foliis ſubrotundis, denſiſſimis. *Muſcus muralis, floridus, foliis ſubrotundis, creberrimè imbricatim diſpoſitis, ſive Muſcus muralis, platyphyllos Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*

Muſcus ſquamoſus, elatior, tenuiſſimus, Americanus Plum.

Muſcus ſquamoſus, foliis acutiſſimis, in aquis naſcens. *Muſcus aquaticus, folio expanſo Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muſcus aquaticus, viticulis longis minus ramoſis, lucidis, foliis acutis, triangula-*

ribus cinctis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.

Muſcus ſquamoſus, denticulatus, ſplendens, arboreus.

Muſcus ſquamoſus, viticulis longioribus, glabris. *Muſcus montanus, gracilis, ramoſus, viticulis longioribus, glabris, Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*

Muſcus ſquamoſus, ſupinus, foliis obtuſis. *Muſcus vulgaris, minor cauliculis compreſſis Raii Synopſ. Edit. 1690. 244. Muſcus trichomanoides, ſupinus, noſtras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus ſquamoſus, ſaxatilis, tortuoſus ac nodoſus.

Muſcus ſquamoſus, erectus minimus.

Muſcus ſquamoſus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Muſcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopſ. 34. *Muſcus minimè, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*

Muſcus ſquamoſus, pennatus, capitulis Adianti. *Muſcus pennatus capitulis Adianti Raii Synopſ. Edit. 1690. 236. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*

Muſcus Polygoni folio Tab. 226. fig. E. *Muſcus ad Polytrichoidem accedens, ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1. Muſcus ad Polytrichoidem accedens, arbuſculam referens, foliis longis Raii Synopſ. 36.* Muſcus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.

Muſcus Americanus, maximus, Linariæ folio Plum.

Muſcus Americanus, Linariæ foliis acutiſſimis Plum.

Muſcus paluſtris major, Serpilli folio. *Muſcus Polytrichoides, paluſtris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39. Muſ. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopſ.*

Muſcus paluſtris, foliis ſubrotundis. *Muſcus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis ſubrotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Muſcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilius, foliis latis, ſubrotundis Raii Hiſt. 124.*

Muſcus Nummulariæ folio, major. *Muſcus Trichomanis facie, foliis utrinque ſplendentibus, rotundis Jungermani Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Muſcus Trichomanoides, ſupinus, noſter, elegans Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus Nummulariæ foliis ſubrotundis, densè poſitis. *Muſcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, ſquamatim conjunctè ſibi incumbentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*

Muſcus ſaxatilis, Nummulariæ folio, minor.

Muſcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Muſcus pennatus foliis ſubrotundis, bifidis, major. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, major Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*

Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, bifidis, minor. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

Muſcus pennatus, aquaticus, foliis ſubrotundis. *Muſcus aquaticus, Cornubienſis, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.*

Muſcus vulgaris, pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pennatus Prodr.* 151.

Muſcus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſci pennati altera ſpecies C. B. Prodr.* 151.

Muſcus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſcus terreſtris, Luſitanicus J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, minor, alter Dod. Pempt.* 473.

Muſcus pennatus, omnium minimus.

Muſcus Americanus, denticulatus, major. *Planta muſcoſa & plumoſa Guyanenſis, perelegans, major Breyn. Cent.* 1. *Tab.* 100.

Muſcus Americanus, denticulatus, minor. *Planta muſcoſa & plumoſa, Guyanenſis, perelegans minor Breyn. Cent.* 1. *Tab.* 101.

Muſcus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muſcus denticulatus, minor, ſericeus noſtras, capitulis Adianti Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.*

Muſcus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 33.*

Muſcus Filicinus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon.* 807.

Muſcus Filicinus, minor C. B. Prodr. 151. *Muſcus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 21.*

Muſcus paluſtris, Abſinthii folio, inſipidus.

Pin. 326. Muſci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi ſunt. Sub calyptrâ cucullata G, I latet fructus F, H, ſeu K, L plerumque quadrangularibus, pulviſculo fœtus M tenuiſſimo: in aliis verò foliorum clavæ N, O adſunt capſulæ reniformes P, Q, quæ ſponte rumpuntur R, S ſeminaque fundunt tenuiſſima T V.

GENUS II.

Fungus. *Champignon.*

Tab. 327. & 328. FUNGUS eſt plantæ genus capitatum: Pediculo nempè B, H, K inſidet capitulum A, E, I parte convexâ planum, raró ſtriatum: concavâ verò foliatum D, F aut fiſtuloſum L lamellis ſcilicet G aut fiſtulis M, N munitum.

Fungi ſpecies ſunt

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campeſtris, albus, supernè, inferne rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatiſſimi, eſculenti Lob. Icon. 271. ix. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratiſſimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratiſſimus, orbe magno C. B. Pin.* 371.

Fungus pileolo lato, orbiculari candicante C. B. Pin. 370. *viij. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flaveſcente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B.* 3. 832. *Capreolini Tabern. Icon.* 1118.

Fungus pileolo in plano orbiculari, villoſo C. B. Pin. 370. *Fungorum ſylveſtrium eſculentorum, Cervinorum Fungus* 1, *villoſus puniceus J. B.* 3. 830. *x. generis eſculentorum Fungorum* 1 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fuſco. *Fungorum ſylveſtrium, eſculentorum Fungus* 2, *glaber, ex rufo fuſcus J. B.* 3. 830. *x. generis eſculentorum Fungorum* 2 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, pleno, orbiculato, venis exaſperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, eſculenti, rubentes J. B.* 3. 830. *xx. generis eſculentorum Fungorum* 1 *ſpecies Cluſ. Hiſt cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, ſupernè variegato, infernè candicante. *xx. generis eſculentorum Fungorum ij. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv. Fungi Abietini, eſculenti, mixti coloris, infernè candicantes, J. B.* 3. 830.

Fungus pileolo magno, extuberante, ſupernè variegato, infernè rubeſcente. *xx. generis eſculentorum Fungorum iij. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv. Fungi Abietini, eſculenti, mixto colore rubeſcentes* 3. *J. B.* 3. 830.

Fungus pileolo plano, ſubfuſco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, ſylveſtres, eſculenti, ſubfucci coloris, infernè candicantes J. B.* 381. *xj genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longiſſimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. *Fungi longiſſimo pediculo, candicantes, ſed maculati, eſculenti J. B.* 3. 826. *xviij. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & eſculenti J. B.* 3. 823.

Fungus orbicularis, exalbidus, pratenſis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, eſculenti, pratenſes, J. B.* 3. 824. *iij. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaſeran, ſpecioſi J. B.* 3. 831. *xvij. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxij.*

Fungus orbicularis, ſulcatus, albus, fuſco permixto C. B. Pin. 370. *vij. Genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. cclxvj. Fungi tuberoſi, eſculenti, albifuſco permixti vel maculis diſtincti J. B.* 3. 829.

Fungus bulboſus, fuſcus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipſacoides Col. Part.* 1. 337.

Fungus in metam faſtigiatus, albus, fuſco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam faſtigiati, eſculenti, coloris albicantis, fuſco tincti J. B.* 3. 828. *iiij. genus eſculentorum Fungorum Cluſ Hiſt. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, ſimul albi C. B. Pin.* 370. *Fungi plures ſimul albi, ad arborum radices, eſculenti J. B.* 3. 834. *vj genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxvj.*

Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxix.*

Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxj.*

Fungus anguloſus & velut in lacinias ſectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus ſive pallidus Chanterelle dictus, ſe contorquens eſculentus J. B. 382. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*

Fungus poroſus, craſſus Raii Synopſ. 14.

Fungus piperatus, albus, lacteo ſucco turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem ſuccum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratenſibus ſimiles, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibuſdam crudi vorantur Trag. 941.*

Fungus minimus, pediculo longo, tenuiſſimo, lacteſcens Raii Hiſt. *99. Synopſ.* 13.

Fungus magnus, totus albus, ſine lacteo ſucco, edulis *Columbettes*, Montbelg. J. B. 3. 826.

Fungus albus dictus Mompelgardenſibus & vicinis *Biſette* J. B. 3. 825.

Fungus pileatus major, ſupernè coloris caſtanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopſ. 12.

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo ſupernè è ruſo flavicante, lamellis ſubtus ſordidè virentibus Raii Synopſ. 12.

Fungus, major rubeſcens pediculo brevi craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Synopſ. 12. *Fungus major, pediculo brevi, craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Hiſt. 95.*

Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compreſſo, umbilicato Raii Synopſ. 13.

Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, albus & luteus. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synopſ.* 13.

Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, rubens. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi rubentes Raii Synopſ.* 13.

Fungus minor, tenerrimus, farinâ reſperſus, pileolo ſupernè cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis, creberrimis, nigris Raii Synopſ. 13. *Hiſt.* 98.

Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemiſphærico, ex albido ſubluteus Raii Synopſ. 13. *Fungus minor ex albido ſubluteus, pileolo hemiſphærico Raii Hiſt. 97.*

Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio faſtigiato ſtriis exteriùs apparentibus Raii Synopſ. 13. *Hiſt.* 98.

Fungus perpuſillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili Raii Synopſ. 13.

Fungus minimus, capitulo conico ruffeſcens, lamellis ſubtus paucis Raii Synopſ. 13.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis ſubtus ſtriis Raii Synopſ. 14.

Fungus ſordidè fuſcus, in acutum conum faſtigiatus Raii Synopſ. 14.

Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab. 427. fig. AB.

Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hiſt.* 99.

Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij. generis pernicioſorum Fungorum* 3 *&* 4 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus albus, ſplendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, uno principio plures, ex radicibus arborum J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis, major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.

Fungus orbicularis, in paluſtribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelegantis coloris & rufi J. B.* 3. 846. *xxiij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxvj.*

Fungus minimus, flaveſcens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus albus pileolo inverſo. *Fungi albi, pileolo inverſo J. B.* 3. 847.

Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi ſimul naſcentes, turbinati, exteriùs cinerei aut ſubfulvi, ſtriis nigricantibus Raii Synopſ.* 14. *Hiſt.* 100.

Fungus arboreus, holoſericeus, infernè lamellatus Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnaſcens Raii Synopſ. 14.

Fungus arboreus, albus, durus, lamellis inſtar lapidis Hæmaticis Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus, candidiſſimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus arboreus, villoſus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopſ. 18.

Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi ſub Corylis orbiculatæ figuræ J. B.* 3. 842. *vj. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, pernicioſi J. B.* 3. 845. *vij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus fatuus, candidus pileolo in metam aſſurgente C. B. Pin. 373. *Fungi ſtultorum Boleto ſimiles, pernicioſi J. B.* 3. 832. *xj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus Betulaceus, orbiculatus, albus C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati pernicioſi J. B.* 3. 841. *viij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus orbicularis, ex atro rufeſcens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo or-*

biculati, atrorufeſcentes, pernicioſi J. B. 3. 846. ix genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.

Fungus muſcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque Muſcarii dicti J. B. 3. 841. xij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum, albi, pernicioſi J. B. 3. 846. xiij genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus latus, orbicularis, oris intus converſis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, ſed maculati, ſylveſtris, pernicioſi J. B. 3. 845. xiij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboſo pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373 *xvij genus noxorium Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi ſub Corylis, Serpentini dicti, pernicioſi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumno naſcens C. B. Pin. 373. *xix generis pernicioſorum Fungorum* 1 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B Pin. 374. *xix. generis pernicioſorum Fungorum* 5. *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum vij ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus craſſus, in metam ſurrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in metæ formam ſurrecti, pernicioſi J. B. 3. 833. xx genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirſuti internâ parte, pernicioſi J. B. 3. 830. xxj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, pernicioſi J. B. 3. 835. xij generis pernicioſorum Fungorum* 5 *ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, ſquamoſus & globoſus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt

Fungoides infundibuli formâ, ſemine fœtum. *Fungi calyciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πεζικοὶ Plinii Col. Part. 335.*

Fungoides Canadenſe, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides criſpum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera ſpecies Col. Part.* 1. 337.

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera ſpecies Raii Synopſ.* 17.

Fungoides coccineum, oris piloſis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus piloſis D. Sherard Raii Synopſ.* 90.

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus ſeu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, ſeu cremeſimo, ſaturo D. Dale Raii Synopſ.* 19.

Fungoides fuſum, oris piloſis, Cathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fuſcus, infra margariti coloris, glaber, oris piloſis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 642.

Fungoides ſcutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, ſcutellatus, coloris Aurantii Raii Synopſ.* 17.

Fungoides ſcutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus ſcutellatus, niger, punctatus Raii Synopſ.* 20.

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synopſ.* 19.

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, ſed totus ſcrobiculis excavatus A, vel feneſtratus B. *Tab. 329.*

Boleti ſpecies ſunt

Boletus eſculentus, rugoſus, albicans, quaſi fuligine infeſtus. *Fungus poroſus, rugoſus, albicans, quaſi fuligine infeſtus C. B. Pin.* 370. *Fungus rugoſus vel cavernoſus ſive Merulius ex albo nonnihil rubeſcens J. B.* 3. 836. *Primi generis eſculentorum Fungorum ſpecies* 1. *Cluſ. Hiſt. cclxiij.*

Boletus eſculentus, rugoſus, fulvus. *Fungus poroſus, coloris ex rufo fuſci C. B. Pin.* 370. *Fungus rugoſus vel cavernoſus ſive Merulius fuſcus J. B.* 3. 836. *Primi generis eſculentorum Fungorum ſpecies ij. Cluſ. Hiſt. cclxiij.*

Boletus eſculentus, rugoſus, amplior & orbicularis. *Fungus poroſus, amplior, orbicularis C. B. Pin.* 370. *Primi generis eſculentorum Fungorum ſpecies iij. Cluſ. Hiſt. cclxiij.*

Boletus eſculentus, in metam faſtigiatus. *Fungus prorſus, in longitudinem metæ inſtar excreſcens C. B. Pin.* 370. *Primi generis Fungorum eſculentorum ſpecies iiij. Cluſ. Hiſt. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin.* 375. *Fungus Coralloides, cancellatus Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vel ò Veſcie Col. Part.* 1. 336.

Boletus cancellatus, flaveſcens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flaveſcens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. xxiij generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330. AGARICUS eſt plantæ genus, arborum truncis plerumque innaſcens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici ſpecies ſunt

Agaricus ſive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt. 486.*

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus naſcens, unguis Equini figurâ C. B. Pin. 372. Fungi igniarii Trag. 943.*

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens ſive Sambucinus C. B. Pin. 372. 1 genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, ſquamoſus. *Fungus Ceraſorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin. 372. v. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C.B.Pin. 372. iij. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hiſt. 109. Synopſ. 18.*

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B. 3. 839.*

Agaricus eſculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis ſquamatim incumbentibus C. B. Pin. 372. xxi. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxv.*

Agaricus tubæ Fallopianæ inſtar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synopſ. 20.*

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, criſtatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, criſtatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, criſtatus. *Fungus major, carnoſior, dendroides, criſtatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramoſus, criſtatus, anguſtioribus lobis criſpis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304.*

Agaricus multifidus & villoſus. *Fungus muſcoſus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 303.*

Agaricus Dædalæis ſinubus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305.*

Agaricus, digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungoſum, digitatum Mentz. Pug. Tab. 6.*

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico ſimilis vel digitatis niger Merr. Pin. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3.*

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, biſulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6.*

GENUS VI.

Lycoperdon. *Veſſe de Loup.*

LYCOPERDON eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus ſpecies A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnoſæ rumpuntur poſtea & pulverem tenuiſſimum effundunt.

Lycoperdi ſpecies ſunt

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ſpecies iij. Cluſ. Hiſt. cclxxviij. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofiſt J. B.* 3. 848.

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ij. ſpecies, amplitudine capitis pueri Cluſ. Hiſt. cclxxxviij.*

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin.* 374. *Fungus orbicularis Dod. deſcript. Pempt.* 484. *Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B.* 3. 848.

Lycoperdon ſemiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C.B.Pin.* 375. *Fungus ſemiorbicularis Dod. Pempt.* 485.

Lycoperdon minus & multiplex, ſphæricum.

Lycoperdon minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Pariſienſe, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo inſidens Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, aſpero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, pediculo longiori, ſcabro Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoſo D. Sherard Raii Synopſ.* 16.

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, veſicarius, Pyriformis, latiore baſi, leucophæus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 6.

Lycoperdon Pyriforme, album, aſperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, ſcaber Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab* 301. *fig.* 8.

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Muſ. Part.* 1. 301. *fig.* 7.

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo ſpongioſo. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo ſpongioſo ex Virginia D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 8.

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Baniſter Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 642.

Lycoperdon oblongum, utrinque introrſum emarginatum. *Fungus Boletus fuſcus, baſi globoſa Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 4.

Lycoperdon ſphæricum, album, ſquamis fuſcis variegatum. *Fungus globoſus, albus, ſquamis fuſcis pulverulentus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 1.

Lycoperdon verrucoſum, ſphæricum. *Fungus globoſus, grandinatus, Italicus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 4.

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*

Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſectas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄῤῥιζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon dactyloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitus Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*

Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*

Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*

Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo*, quaſi diceres *Lupi crepitum.*

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt

Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*

Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*

Coralloides dilutè purpuraſcens. *xix. generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv.*

Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3. 838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*

Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*

Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*

Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*

Coralloides parva, ramoſa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramoſus D. Sherard Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramoſus, minimus, coloris Aurantii Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, candidiſſima, digitata. *Fungus ramoſus, candidiſſimus, Ceranoides, ſeu digitatus, minimus Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, nigra, compreſſa, apicibus albidis. *Fungus ramoſus, niger, compreſſus, parvus, apicibus albidis Raii Synopſ.* 15.

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 4.

Coralloides Hyſtricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, eſculentus, in ſylvis Tuſculanis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 307.

Coralloides Apri formâ. *Fungus ſetaceus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.*303. *fig.*6.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muſcus Coralloides, ſaxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin.* 361. *Lithobryon Coralloides Col. Part.* 2. 83.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidiſſimis. *Muſcus Coralloides ſive cornutus, montanus C. B. Pin.* 361. *Muſcus Corallinus, ſive Corallina montana Tabern. Icon.* 810.

Coralloides corniculis rufeſcentibus. *Muſcus terreſtris, Coralloides, erectus, corniculis rufeſcentibus C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151.

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quaſi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F exhibetur. *Tab.* 333.

Tuberum ſpecies ſunt

Tubera Math. 544.

Tubera teſticulorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS eſt plantæ genus, in aquis naſcens, cujus ſpecies accedunt ad Icones Tabularum 334. 335. 336.

Fuci ſpecies ſunt

Fucus maritimus vel Quercus maritima, veſiculas habens C. B. Pin. 365. *Quercus marina Lob. Icon.* 255.

Fucus ſive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopſ. 3. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 1.

Fucus ſive Quercus marina, anguſtiore folio, rarò veſiculas habens Raii Synopſ. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina, ij. Cluſ. Hiſt.* 21.

Fucus maritimus, nodoſus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, tertius Dod. Pempt.* 480.

Fucus marinus, alter, tuberculis pauciſſimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, quartus Dod. Pempt.* 480.

Fucus ſeu Quercus marina, latifolia, humilis ſine veſiculis Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, min*ma, anguſtifolia Raii *Synopſ.* 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, latifolia, *criſpa*, Hiſpanica.

Fucus humilis, fimbriatus & criſpus, Italus.

Fucus bullatus, fruticeſcens, caule nudo, *foliis* rectis, compreſſis, bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus anguſtifolius, veſiculis latis, ſiliquarum æmulis Raii Hiſt. 73.

Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticoſior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramoſa, veſiculas habens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in veſiculas longas, ventricoſas, conjunctas ſe terminans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, anguſtifolius, ad extrema veſiculis rugoſis bifurcatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, anguſtior, foliis palmæ ferè in modum diviſis, marginibus laciniatis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis criſpis, ſubrotundis, in ſummitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr.* 155. *Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin.* 364.

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, anguſtifolius, marginibus ligulis armatis Raii SyNopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus ſive Alga membranacea, candida, ſegmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flaveſcens, ceranoides, angulos

rotundiolos efformans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum diviſurâ, angulis ad divaricationes rotundiuſculis* Plu. *Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucoſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus ſive Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synopſ. 3.

Fucus marinus, veſiculas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. *Prodr.* 154.

Fucus alatus ſive phaſganoides C. B. Pin. 364. *Prodr.* 154. *Fucus noſtras, latiſſimus, edulis, dulcis Scot. Illuſtr. Part.* 2. 26.

Fucus Lapathi ſanguinei folii. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi ſanguinei figura & magnitudine Raii Synopſ.* 4. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 645. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus arboreus, polyſchides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyſchides Prodr.* 154.

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin.* 364. *Fuco giganteo Impor.* 649.

Fucus fruteſcens, foliis ex anguſtis ſe ſenſim ad extrema dilatantibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramoſus, foliis craſſis, carnoſis, ad extremitatem diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo anguſto, craſſoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr.* 155. *Fucus marinus*, 1. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus anguſtifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. *Fucus marinus*, 2. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus longiſſimo, latiſſimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiſſimo lato tenuique folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hiſt. 71. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 15. *fig.* 4.

Fucus parvus, ſegmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hiſt. 81. *Mor. Hiſt. Oxon Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Fucus folio ſingulari, longiſſimo, lato, in medio rugoſo Raii Hiſt. 74.

Fucus longiſſimo, latiſſimo, craſſoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiſſimo, lato, craſſoque folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus marinus, nigricans, longus, folioſus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, purpuraſcens, parvus, caule & ramulis ſeu foliolis teretibus Raii Hiſt. 6.

Fucus ſpongioſus, teres, ramoſior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 674. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus ſponſioſus, teres, viridis, elatior, minuſque ramoſus D. Stevens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fiſtuloſus D. Stevens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi diviſurâ, globulis verrucoſis ſignatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris, tenuis, in orbem expanſus, in ſegmenta bifida vel trifida breviora, teretia diviſus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, ſegmentis teretibus in ſummo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus, telam lineam, ſericeamve texturâ ſua æmulans Raii Hiſt. 71. *Alga marina, platyceros, poroſa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, ſcrupoſus, albidus, talem ſericeam texturâ ſua æmulans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon exhibetur Tab. noſtrâ 334.*

Fucus marinus, ſcrupoſus, albidus, anguſtior, compreſſus, extremitatibus quaſi abſciſſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemoſus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara, o agreſtomarino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, ſerrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, ſerratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, ſerratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus ſerratis Sloan Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, breviſſimis. *Lenticula marina, foliis latis, breviſſimiſque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor, fungoſus, albidus, teres, ſegmentis in ſummitate planis Sloan, Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Muſcus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina ſive Intybacea J. B. 3. 801. Muſcus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus ſive Alga Intubacea Park. Theat. 1293. *Muſcus Lactucæ marinæ ſimilis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubuloſus inteſtinorum formâ. *Lactuca marina, tubuloſa Raii Hiſt. 72.*

Fucus Coronopi diviſurâ. *Alga cornu Cervi diviſurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco ſotto nome di Roccella tintori Imper. 649.*

Fucus verrucoſus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoſo Imper. 650.*

Fucus ſpiralis, maritimus, major. *Alga ſpiralis, maritima, major Raii Synopſ. 5.*

Fucus ſpiralis, maritimus, minor. *Alga ſpiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

ritima, Gallo-pavonis plumas referens *C. B. Pin.* 364. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 345. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 7.
Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria ſive Opuntia marina J. B.* 3. 802. *Sertolara Imper.* 651.
Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.
Fucus manum referens. *Palma ſive manus marina quibuſdam J. B.* 3. 803.
Fucus pennam referens. *Muſcus pennæ ſimilis C. B. Pin.* 363. *Penna marina J. B.* 3. 802. *Imper.* 650.
Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muſcus maximus, ceratoides, maritimus Triumf.* 12.
Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.
Fucus purpureus, tenuiſſimè diviſus, elegans.
Fucus maritimus, ſerratus purpuraſcens.
Fucus ſpongioſus, Selinoides Tab. 336.
Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Piſana, foliis denticulatis J. B.* 3. 779.
Fucus humilis; fimbriatus & criſpus, Italicus.

GENUS II.
Alga.

ALGA eſt plantæ genus, foliis Gramineis vel in longiſſima capillamenta ductis. *Tab.* 337.

Algæ ſpecies ſunt
Alga anguſtifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon.* 248.
Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Cæſalp.* 604.
Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, ſeu Alga marina, Graminea, minor Raii Synopſ.* 7.
Alga marina Graminea, anguſtifolia, ſeminifera. *Fucus ſive Alga marina, Graminea, anguſtifolia, ſeminifera, ramoſior Raii Synopſ.* 7.
Alga marina, Graminea, anguſtiſſimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.
Alga fluviatilis, Graminea, longiſſimo folio.
Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon.* 257.
Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B. Prodr.* 155.
Alga ſublutea, capillaceo folio. *Conferva paluſtris, marina ſive Filum marinum, Anglicum Raii Hiſt.* 79.

GENUS III.
Acetabulum.

ACETABULUM eſt plantæ genus, foliis cavis quaſi pelviformibus, in conum inverſum ferè deſinentibus. *Tab.* 338.

Acetabuli ſpecies ſunt
Acetabulum marinum, procerius. *Androſaces petræ innaſcens vel major C. B. Pin.* 367. *Androſaces Math.* 897.

Acetabulum marinum, minus. *Androſaces Chamæconcha innaſcens vel minor C. B. Pin. 367. Androſaces, Cotyledon folioſum, marinum Lob. Icon.* [illegible]

GENUS IV.

Corallina. *Coralline.*

Tab. 338. CORALLINA eſt plantæ genus in aquis naſcens, tenuiſſimè diviſum ex partibus conſtans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos diviſis, ut patet Iconibus A, B, C.

Corallinæ ſpecies ſunt

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon.* 813.

Corallina fiſtuloſa, fragilis, craſſior J. B. 3. 811. *Corallina fiſtuloſa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab. 26. fig. 3.*

Corallina fiſtuloſa, fragilis, ſubtilior J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilius, tenuiter diviſus, geniculatus D. Stevens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 14.*

Corallina fiſtuloſa, Jamaicenſis, candida, cum internodiis breviſſimis & quaſi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, ſegmentis latis & compreſſis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, noſtras Pluk. Phytog. Tab. 84. fig. 9.*

Corallina aut potius Alga nodoſa, vitriariorum æmula, ſegmentis tubuloſis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, ſeminifera. *Corallina muſcoſa ſeu Muſcus marinus tenui capillo ſpermaphores Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.*

Corallina muſcoſa, denticulata, procumbens, caule tenuiſſimo, denticellis ex adverſo ſitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muſcus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuiſſimo, denticulis bijugis Raii Hiſt. 79. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*

Corallina muſcoſa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta ſparſis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muſcus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hiſt. 78. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*

Corallina muſcoſa, denticulis bijugis, unum latus ſpectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muſcus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus ſpectantibus Raii Hiſt. 79.*

Corallina muſcoſa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muſcus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hiſt. 79. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*

Corallina ſcrupoſa, pennata, cauliculis craſſiuſculis, rigidis Pluk. Almag.

Bot. *Fruticulus marinus, cauliculis craſſiuſculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hiſt. 69.*

Corallina Aſtaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramoſa, arenacei coloris, Aſtacorum corniculi inſtar geniculata Almag. Bot. Muſcus marinus ſeu Coralloides non ramoſus, erectus arenacei coloris, Aſtacorum corniculi adinſtar geniculatus Ejuſd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muſcus marinus, Equiſetiformis, non ramoſus Raii Hiſt. 79.*

Corallina marina, Abietis formâ. *Abieti ſimilis maritima C. B. Pin. 365. Abies marina, Belgica Cluſ. Hiſt. 35.*

Corallina rubens, Millefolii ferè diviſura. *Muſcus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numeroſus, mollibus, latiùs ſe ſpargentibus Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 2.*

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, obſcurè vireſcens, cauliculo ſpongioſo.

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, fuſco.

Corallina capillaceo, multifido folio albido. *Muſcus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin. 363. Corallinæ affinis ſive Muſcus marinus, tenui capillo J. B. 3. 811. Muſcus marinus, primus Dod. Pempt. 475.*

Corallina capillaceo, multifido folio nigro. *Muſcus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin. 263.*

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muſcus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin. 363. Palmula marina Imper. 647.*

Corallina marina, minima, lendigera. *Muſcus marinus, lendiginoſus, minimus, arenacei coloris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2. Coralloides lenta, Fœniculacea J. B. 3. 797.*

Corallina rubens, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramoſiſſimus Raii Synopſ. App. 329.*

Corallina alba, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuiſſimè diviſus Raii Synopſ. 329.*

Corallina aurea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, noſtras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab. 184.*

Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus ſive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramoſis, chordas muſicas minores referentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 11.*

Corallina radicibus arborum fibroſis ſimilis. *Fucus radicibus arborum fibroſis ſimilis Raii Synopſ. 5. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*

Corallina marina, Cuſcutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginoſus ſeu Cuſcuta marina Raii Synopſ. 330.*

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Fœniculi folio longiore C. B. Pin. 365. Fucus Ferulaceus Lob. Icon. 225.*

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin. 365. Muſcus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt. 478.*

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin. 365. Cremenei Iſtris, Abrotoni vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus*

marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.

Corallina fruticoſa, nodoſa, Abrotani folio. *Fruticoſa marina planta, quibuſdam Conferva lignoſa J. B.* 3. 798.

Corallina minima in capillaceos & breviſſimos ramulos diviſa. *Muſcus marinus, parvus, noſtras Donat.* 107.

Corallina capillacea, Coſti Indici facie. *Muſcus noſtras, radix formæ Coſti Indici Donat.* 109.

Corallina capillacea, argentea. *Muſcus argenteus, marinus, noſtras, ſimilis Plumæ Donat.* 114.

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339. CORALLUM eſt plantæ genus ferè lapideum, ramoſum, nullis foraminibus conſpicuis pervium, quale exhibetur fig. A.

Coralli ſpecies ſunt

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon.* 251.

Corallum rubicondiſſimum Beſl. Faſc.

Corallum ſuaverubens.

Corallum roſei coloris. *Corallum dilutè rubens C. B. Pin.* 366.

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fuſci coloris C. B. Pin.* 366.

Corallum ſubflaveſcentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interſtincto rubro & albo colore Beſl. Faſc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper.* 628. *Corallum album, articulatum C. B. Pin.* 366.

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyſchides, ramuſculis æqualibus, contiguis, dumoſum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, criſpum, Ianthinum.

Corallum Americanum, criſpum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quaſi dicas *puellam* ſive *filiam* maris.

Icone A, B, Tab. 339. repræſentatur Corallum rubrum C. B. diſci figulini limbo B innatum, quod in Muſæo meo aſſervo.

GENUS VI.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 240. MADREPORA eſt plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque diviſum, foraminibus pervium, interdum ſtelliformibus.

Madreporæ ſpecies ſunt

Madrepora Imper. 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B. 3. 807. Coralliis affinis Madrepora ſtellata C. B. Pin. 367.*

Madrepora ramoſa Imper. 629. *Coralliis affinis, Madrepora ramoſa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*

Madrepora ſive Millepora. *Millepora Imper. 628.*

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fiſtuloſo Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata, major. *Corallium album, ſtellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium ſtellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo ſtellato Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata & verrucoſa, minor. *Porus ſive Corallium Aſtroites, humilius, verrucoſum, ramis aliàs latis & compreſſis, aliàs incertæ figuræ Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*

Madrepora alba, elegantiùs ſtellata & magis ramoſa. *Porus albus, ramoſior pumillus, creberrimè ſtellatus Muſ. Asholm. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*

Madrepora verrucoſa, punctata. *Corallium album, verrucoſum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucoſum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color più bianco, punticchiato, nella ſua ſuperficie tuberculoſo Imper. 626.*

Madrepora Abrotanoides *Planta ſaxea, Abrotonoides Cluſ. Exot. 123. Abrotonides ſaxea planta J. B. 3. 807.*

Madrepora erectior, ramoſa, tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus. *Porus albus erectior, ramoſus tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*

Madrepora albida, compreſſa, Frondiporæ adinſtar cribriformis. *Porus albidus, compreſſus, Frondiporæ adinſtar cribriformis Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*

Madrepora alba, Cupreſſiformis. *Porus albus, Cupreſſiformis ſive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fiſtuloſis denſe admodum refertus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON eſt plantæ genus, ſubſtantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. *Tab. 342.*

Lithophyti ſpecies ſunt

Lithophyton marinum, albicans, Geſn. de fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticoſa, planta marina, rectior J. B. 3. 806. Corallina alba Lob. Icon. 252.*

Lithophyton marinum, rubri ſeu purpurei coloris Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, purpurea C. B. Pin. 366. Corallina rubens, Antipathis facie Lob. Icon. 252.*

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin. 386.*

Lithophyton album nodoſum. *Corallina alba, nodoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton cortice vertucoſo, albo. *Coralloides granuloſa, alba J. B. 3. 809.*

Lithophyton cinereum, rugoſum. *Corallina cinerea, rugoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton minus, rugoſum, albicans. *Corallina cinerea rugoſa altera ſpecies Prodr. 153.*

Lithophyton pallidè flaveſcens, cortice lævi. *Corallina pallidè flaveſcens, cortice lævi C. B. Pin. 366. Corallina pallidè flaveſcens, lævis Prodr. 155.*

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flaveſcens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum pullum, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum album, Polypodii diviſurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compreſſis, ſiliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin. 366. Corallium nigrum ſive Antipathes J. B. 3. 804. Antipathes ſive Corallium nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 257.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum. *Corallina nigra, ſetacea, hirſuta C. B. Pin. 366. Antipathe di ſeconda ſpecie, overo Corallo, nero hirſuto Pon. Bald. Icon. 221.*

Lithophyton album, ſetaceum, hirſutum. *Corallina ligno ſuo cruſtâ lanuginoſa albâ incruſtata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum, alterum. *Corallina nigra ſetacea C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 228. Antipathes hirſutum ſive Corallium foliatum J. B. 3. 805.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, ſetacea, circumvoluta C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iiij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 230.*

Lithophyton partim luteum, partim roſeum.

Lithophyton partim album, partim roſeum.

Lithophyton reticulatum, purpuraſcens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoſo, purpuraſcente C. B. Pin. 366. Frutex marinus, elegantiſ-*

ſimus, albus, Corallium nautis J. B. 3. 807. *Frutex marinus, elegantiſſimus Cl[uſ]. Exot.* 120.

Lithophyton reticulatum, aliud, purpuraſcens. *Corallina reticulato cortice, altera C. B. Pin.* 366. *Planta marina, retiformis Cluſ. Exot.* 121. *J. B.* 3. 808.

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariſcum accedens. *Corallina marina, ſive Fruticulus marinus, lignoſus, erectus & elatior, ſetis longis, nudis, lobatim diſpoſitis, Tamariſco nonnihil ſimilis, duobus ex adverſo ordinibus ramulorum chordas muſicas referentibus Muſ. Aſhmol. Oxon.*

Lithophyton nodoſum & corniculatum. *Fruticulus marinus, ceranoides, lignoſus, humilis, nodoſus, in cornua brevia & tenuia, Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 17.

Lithophyton ſpinoſum, Ferulaceum. *Futiculus marinus, aſperiuſculis ramulis Ferulaceis, ſpinulis exeuntibus donatus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 18.

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis*, & φυτὸν *Planta*; quaſi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA eſt plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis conſtans, Organi muſici æmulum. *Tab.* 342.

Tubulariæ ſpeciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea, Alcyonio Mileſio ſecondo alcuni Imper.* 631. *Coralliis affine, Alcyonium fiſtuloſum, rubrum. J. B.* 3. 808.

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA eſt plantæ genus in aquis naſcens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab.* 342.

Spongia ſpecies ſunt

Spongia ad uſum præſtantiſſima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper.* 636. *Spongia compreſſa, Sciachiata J. B.* 3. 818.

Spongia compreſſa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Sciachiate dell Oceano Imper.* 366. *Spongia compreſſa, Sciacchiata Oceani latiſſima J. B.* 3. 818. *Spongia marina alba & flava Tabern. Icon.* 1119. & 1120.

Spongia globoſa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin.* 369. *Spongia elegans Cluſ. Exot.* 125.

Spongia multifida, calathum referens. *Spongia ramoſa varietas Bocc. Rarior. Plant. 93.*
Spongia ramoſa C. B. Pin. 368. *Conferva marina genus Lob. Icon.* [illegible]
Spongia ramoſa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.
Spongia ramoſa, fruteſcens Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 116. pag. 28[illegible]
Spongia ramoſa, fluvilatilis Newtoni Raii Hiſt. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuoſa, perfragilis, ramoſiſſima, noſtras Pluk. Phytog. Tab.* [illegible]
Spongia villoſa D. Grew. Muſ. Reg. Soc. Cat.
Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.
Spongia Americana, tubo ſimilis Plum.
Spongia Americana, longiſſima, funiculo ſimilis Plum.
Spongia Americana, capitata & digitata Plum.
Spongia Americana, favo ſimilis Plum.
Spongia Americana, compreſſa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eſchara.

ESCHARA eſt plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ ſuâ quodammodo referens.

Eſchatæ ſpecies ſunt

Eſchara Rondel. 133. *J. B.* 3. 809. *Retepora Eſchara marina Imper.* 630.
Eſchara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eſchara marina Imper.* 631.
Eſchara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ proſtant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii ſpecies ſunt

Alcyonium durum ſive 1 Dioſcoridis Imper. 638. *Alcyonium ſpongioſum officinarum J. B.* 3. 816.
Alcyonium molle, 4 Dioſcoridis Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
Alcyonium ſtupoſum Imper. 640. *J. B.* 3. 817.
Alcyonium tuberoſum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberoſum J. B.* 3. 817. *Alcyonio tuberoſo Imper.* 941.
Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorſus effingens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium magnum, durum, arboreſcens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium ſtupoſum, rubrum, perforatum Bocc. Epiſt.
Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3 Dioſcoridis purpureum*

reum Cæſalp. 608. *Vermicchiara , Alcyonio Mileſio. Alcyonio terzo di Dioſcoride Imper.* 639.
Alcyonium vermiculatum , candidum. *Alcyonium* 3. *Dioſcoridis candidum Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum , flaveſcens. *Alcyonium* 3. *Dioſcoridis flaveſcens Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum , capillaceum & criſpum.
Alcyonium vermiculatum , Anglicum. *Fucus chordam referens , teres , prælongus Raii Hiſt.* 75.

CLASSIS XVIII.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus , & Fruticibus , flore apetalo , cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS eſt plantæ genus,flore apetalo A,cujus ſtamina B gemino plerumque apice C , D donantur , è quibus ſæpe ſurgit piſtillum E , quod deinde abit in fructum F, G linguiformem, planum , membranaceum , ſemine fœtum H ejuſdem penè formæ. Occurrit & Fraxini ſpecies flore petalode I, K, L, quæ quoniam ſterilis eſt à vulgari ſeparanda non videtur. *Tab.* 343.

Fraxini ſpecies ſunt
Fraxinus excelſior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B.* 3. 174. *Fraxinus Dod. Pempt.* 833.
Fraxinus humilior , ſive altera Theophraſti , minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B.* 1. 177. *Ornus Lugd.* 83.
Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B.* 1. 177.
Fraxinus florifera , botryoides Mor. H. R. Bleſ. *Fraxinus Americana , flo-*

rida H. R. Par. Frequens in Italia inter Piſas & Florentiam.
Fraxinus Flore fructuque carens vulgò dignoſcitur foliis per conjugationes coſtæ innaſcentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante ex diviſuris calycis C naſcentibus, cujus meditullium occupat piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E planam, velut carnoſam, ſeminibus fœtam G planis pariter & ſubrotundis F.

Siliquæ ſpecies ſunt
Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor ſive Ceratia J. B.* 1. 413. *Ceratonia Dod. Pempt.* 787.
Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minùſve craſſa, acinoſior H. Cathol.*
Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratiæ arbor, ſiliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multùm carnosâ, multùmque ſapidâ H. Cathol.*
Siliqua non edulis. *Ceratiæ arbor ſylveſtris, extenuata ac ineduli ſiliquâ H. Cathol.*
Ab eo genere excludenda eſt. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin.* 401. *ad Siliquaſtrum referenda; & Siliqua ſylveſtris, ſpinoſa, arbor Indica C. B. Pin.* 402. *quæ ſpecies eſt Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu ſeparato.

GENUS I.

Buxus *Bouis ou Buis.*

Tab. 345. BUXUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è fundo plerumque tetragono D, E calycis foliati C ſurgentibus. Embryones autem F in aliis ejuſdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G ollæ inverſæ quodammodo æmulos, in tres partes H apice dehiſcentes, in tria loculamenta diviſos I, ſeminibuſque fœtos K in capſula L vi elaſtica munita reconditis.

Buxi ſpecies ſunt
Buxus arboreſcens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B.* 1. 496. *Dod. Pempt.* 782.
Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bleſ. Buxus aurea, ſtriata Munt. Hiſt.* 158.
Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hiſt.* 158.

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hiſt.* 158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum deſinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM eſt plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo; plurimis nempè ſtaminibus conſtante, ſed ſterili. Fructus enim E, F, L in aliis ejuſdem plantæ locis oriuntur baccis ſimiles, duobus aut tribus ſeminibus fœti H, oſſeis G, I, K, *vel cartilagineis* M. *Tab.* 421.

Empetri ſpecies ſunt

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera Mathioli J. B.* 1. 526. *Erica Coris folio, xj. Cluſ. Hiſt.* 45.

Empetrum Luſitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera, Luſitanica J. B.* 1. 528. *Erica Coris folio, x. Cluſ. Hiſt.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS eſt plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempè ſtaminibus B conſtante, apicibus C, D donatis: embryones autem E iis Terebinthi ſpeciebus innaſci ſolent, quæ floribus carent abeuntque deinde in teſtam F, K, nunc unicapſularem G, M, M, nunc bicapſularem I, ſemine fœtam oblongo H, L. His notis addenda ſunt folia per conjugationes coſtæ affixa, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 345.

Terebinthi ſpecies ſunt

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B.* 1. 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Piſtaciis ſimili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B.* 1. 277. *Terebinthus major, Piſtachia folio Adv.* 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad coreulum accedente J. B. 1. 278. Terebinthi alterum genus Rauvolſii Cluſ. Hiſt. 16.*

Terebinthus Indica Theophraſti, Piſtacia Dioſcoridis Adv. 413. *Piſtacia J. B. 1. 275. Piſtacia peregrina, fructu racemoſo, ſive Terebinthus Indica Theophraſti C. B. Pin. 401. Piſtachier.*

Terebinthus ſeu Piſtacia trifolia. *Piſtacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Piſtaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiſcus. *Lentiſque.*

LENTISCUS eſt plantæ genus, à Terebintho diverſum foliis quæ per conjugationes quidem coſtæ affiguntur, ſed nullo plerumque impari claudente.

Lentiſci ſpecies ſunt

Lentiſcus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiſcus J. B. 1. 285. Dod. Pempt. 871.*

Lentiſcus anguſtifolia, Maſſilienſis H. R. Par.

Lentiſcus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Amentaceo.

FLOS AMENTACEUS ſeu IULUS nunc ſtaminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibuſdam componitur, axi cuidam affixis amenti ſeu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*:) Iulus autem ſemper à fructu ſeparatur, vel in eadem arbore, vel in diverſis arboribus ejuſdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu oſſeo ſeparato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUx eſt plantæ genus, flore A amentaceo ; plurimis nempe foliis B conſtante, axi C ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt denſo agmine apices D, E : Embryones autem F, G in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur, abeuntque in teſtam H oſſeam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K fiſſilem, nucleo fœtam L plerumque quadripartito, cum diſſepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis ſpecies ſunt

Nux juglans ſive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B. 1. 241. Dod. Pempt.* 816.

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd.* 320.

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu ſerotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monſp.

Nux juglans, folio ſerrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Cluſ. Hiſt.* 10.

Plures ſpecies Juglandis recenſentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, *& noxia etiam capiti humano, omnibuſque juxta ſatis.* *Plin. Lib. cap.* 12.

GENUS II.

Corylus. *Noiſetier.*

CORYLUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C conſtante axi E ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt multi apices D : embriones autem F, G in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur abeuntque in teſtam H, I ſubrotundam, oſſeam, involucro calloſo fimbriatoque M, N obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab.* 347.

Coryli ſpecies ſunt

Corylus ſativa, fructu albo minore ſive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus ſativa J. B.* 1. 266. *Corylus Cluſ. Hiſt.* 11.

Corylus ſativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunenſis, major Cam. Hort.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus ſ[illegible] ce oblonga Lugd. 319.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 41[illegible]

Corylus nucibus in racemum congeſtis C. B. Pin. 418.

Corylus ſylveſtris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon. 192.*

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin. [illegible] Avellana pumila, Byzantina Cluſ. Hiſt. 11. Avellana Byzantina J. B. [illegible]*

Corylus, ut volunt, à voce Græca *καρύα Nux*; quaſi diceretur, *N[illegible] quædam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

Tab. 348. CARPINUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè foliolis B conſtante, axi D ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt multa ſtamina C: Embriones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur inter foliola F ſpicæ G (quæ longè amplior & elegantior fit K) abeuntque in fructum oſſeum H plerumque umbilicatum I, compreſſum, ſtriatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini ſpeciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Oſtrya Ulmo ſimilis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 427. Fagus ſepium, vulgò Oſtrys Theophraſti J. B. 1. 146.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore plerumque ſeparato à fructu cujus involucrum coriaceum eſt.

GENUS I.

Quercus. *Chêne.*

Tab. 349. QUERCUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, tenui capillamento, denſo agmine affixis: embryones autem C in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur, abeuntque deinde in glandem D cupulâ E munitam, nucleo fœtam K in duas partes L, M fiſſili. His notis addenda ſunt folia F, G, H ſinuoſa.

Quercus ſpecies ſunt

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo eſt C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B. 1. 70. Platyphyllos mas Lugd. 2.*

Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd. 2.*

Quercus latifolia, perpetuò virens C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd. 4.*

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B. 1. 70. Quercus Tabern. Icon. 962.*

Quercus parva ſive Phagus Græcorum & Eſculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Eſculus mas & fœmina Lugd. 5.*

Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops ſive Cerris majore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus calyce hiſpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus Burgundiaca, calyce hiſpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini ſive Haliphlæos Sequanorum Lugd. 8.*

Quercus pedem vix ſuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij ſive Quercus pumila Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript. vj. Ejuſd. Icon.*

Quercus foliis molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 420. *Robur 1 Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, non lanuginoſis, Gallâ ſuperiori ſimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij. Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v. Cluſ. Hiſt. 19.*

Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus ſimul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj. Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript.*

Quercus Africana, glande longiſſimâ.

GENUS II.

Ilex. *Chêne-vert.*

ILEX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ſtaminibus C conſtante, ſurgentibus è calyce B infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D in eadem arbore à floribus ſeparatæ naſcuntur, cupulâ munitæ E, F & nucleo fœtæ G in duas partes H, I fiſſili. His notis addenda ſunt folia K, L denticulata quidem, ſed longè minus ſinuoſa quàm folia Quercus. *Tab. 350.*

Ilicis ſpecies ſunt

Ilex oblongo ſerrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B. 1. 95. Ilex anguſtifolia Tabern. Icon. 969. Yeuſe, Chêne-vert.*

Ilex folio anguſto, non ſerrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguſtifolia, folio non ſerrato Lugd. 25.*

Ilex folio rotundiore, molli, modicéque ſinuato, ſive Smilax Theophraſti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B. 1. 101. Ilex major Cluſ. Hiſt. 23.*

Ilex folio Agrifolii Bot. Monſp.

Ilex folio utrinque lanato, Monſpeliaca H. R. Par.

Ilex aculeata, coccigl andifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon. 153. Ilex coccigera J. B. 1. 106.*

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ A... 431.

Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin.* 425. quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B. 1.* 103. *Suber latifolia Lob. Icon.* 159.

Suber anguſtifolium, non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd.* 22.

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351. FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante è calyce C campaniformi ſurgentibus: embryones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I, K trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fugus Latinorum, Oxya Græcorum J. B.* 1. 117.

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352. CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C è calyce B quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F, G, H, nucleum I continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B.* 1. 121. *Caſtaneæ majores Lugd.* 31. *Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtenea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt.* 814.

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B.* 1. 127. *Caſtanea humilis Lugd.* 33.

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſquamoſo.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, ſed ſterili: embryones enim O inter folia N ſpicæ M à floribus ſeparatæ naſcuntur, abeuntque in ſemen R S, T V foliatum, pariter reconditum ſub ſquamis Q, quæ axi X affixæ conſtituunt fructum P. Is autem aliud nihil eſt quàm ſpica M quæ craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia Z ſingularia, non bina, ut in Pinu. Tab. 353. Tab. 354.

Abietis ſpecies ſunt

Abies Taxi folio, fructu ſurſum ſpectante. *Abies conis ſurſum ſpectantibus, ſive mas C. B. Pin.* 505. *Abies fœmina ſive* Ἐλάτη θήλεια *J. B.* 1. 231. *Abies Cluſ. Hiſt.* 34. *Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorſum inflexo. *Picea major, prima, ſive Abies rubra C. B. Pin.* 493. *Picea Latinorum ſive* Ἐλάτη ἄῤῥεν, *Abies mas Theophraſti J. B.* 1. 238. *Abies Dod. Pempt.* 866.

Abies foliis prælongis, Pinum ſimulans Raii Hiſt. 1916. *Abies minor, longioribus ſetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinaſtrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B in duo loculamenta dividuntur, tranſversâ dehiſcunt C, E F, GH, IK, pulveremque fundunt minutiſſimum L ſæpe lunatum, ut microſcopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili: embryo enim F à flore ſeparatim naſcitur, abitque deinde in fructum G, P, inter cujus ſquamas Q, H, R duobus ſcrobibus excavatas I, K, L, S, T, V, occurrunt duo oſſicula M, N, X, ſæpe alata Z nucleo fœta oblongo O. His notis addenda *ſunt folia Y bina ſimul ex eadem vagina (&) prodeuntia.* Tab. 355. & 356.

Pinus ſpecies ſunt

Pinus ſativa C. B. Pin. 491. *Pinus oſſiculis duris, foliis longis J. B.* 1. 248. *Pinus Dod. Pempt.* 859.

Pinus ſylveſtris, vulgaris, Genevenſis J. B. 1. 253. *Pinus ſylveſtris C. B. Pin. 491. Pinus ſylveſtris, montana Cam. Epit. 40.*

Pinus ſylveſtris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui oſſiculis fragili putamine ſive Cembro J.B.1.251.Pinus ſylveſtris, Cembro Tabern. Icon. 939.*

Pinus ſylveſtris, montana, altera C. B. Pin. 491. *Pinus ſylveſtris Mugo ſive Crein J. B. 1.246.Pinus ſylveſtris, Mugho, Pinus Mugus Tabern. Icon. 938.*

Pinus ſylveſtris, maritima, conis firmiter ramis adhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin. 492. Pinus maritima, prima Tabern. Icon. 936.*

Pinus maritima, altera Mathioli C. B. Pin. 492. *J. B. 1. 246. Pinus Idæa Theophraſti Lob. Icon. 229.*

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaſter tertius, Hiſpanicus, pumilus J. B. 1. 246. Pinaſter iij. Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. 33.*

Pinus humilis, iulis viteſcentibus aut palleſcentibus. *Pinaſter ij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 31.*

Pinus humilis, iulo purpuraſcente. *Pinaſter iij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 31. Pinaſter Auſtriacus tenuifolius J. B. 255.*

Pinus conis erectis. *Pinaſter conis erectis C. B. Pin. 492. Pinaſter iiij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 32.*

Figura C D apices Pinus exhibet bicapſulares; figura verò E pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357. LARIX eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis ſcilicet apicibus B C conſtante, ſed ſterili: embryo enim F inter folia E teneri fructus D naſcitur, abitque deinde in ſemen K foliatum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I affixæ fructum G conſtituunt. Is autem aliud nihil eſt quàm tener fructus D qui craſſiore evaſit. His notis addenda ſunt folia conſertim plura quàm bina, ab eodem exortu M prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt. 868.*

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin. 490. Cedrus Tabern. Icon. 942. Cedrus magna ſive Libani, conifera J. B. 1. 277.*

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab. 358. THUYA eſt plantæ genus, cujus embryones A ſquamoſi abeunt deinde in fructus B, C, oblongos, inter quarum ſquamas occurunt ſemina D veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E ſquamoſa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi.

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B.* 1. 286. *Arbor vitæ Cluſ. Hiſt.* 36.

GENUS V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempè foliolis B ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alis C adſunt apices D E pulverem tenuiſſimum effundentes. Embryo autem F abit deinde in fructum G ſubrotundum, in plures veluti clavos I dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K plerumque angulatis. *Tab.* 358.

Cupreſſi ſpecies ſunt

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta, [a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt.* 856. *Ciprès femelle.* [a] *Lib.* 16. *cap.* 33.

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens [b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Math.* 119. *Cyprès mâle.* [b] *Ibid.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempè ſtaminibus D è Calyce E quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C affixo ſed ſterili; tener enim fructus F ſquamoſus embryonibus G, H turget, abitque deinde in majorem molem I, L plurimis ſquamis M conflatam ac ſemine fœtam N ut plurimùm compreſſo. *Tab.* 359.

Alni ſpecies ſunt

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 438. *Alnus vulgaris J. B.* 1. 151. *Alnus Dod. Pempt.* 839.

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Math. Alnus incana & hirſuta J. B.* 1. 154.

Alnus Alpina, minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis C axi ſeu capillamento D affixis, apicibuſque B fœtis conſtante ſed ſterili; embryo enim E ſquamoſus F abit deinde in fructum cylindraceum G, ſub cujus ſquamis H axi I affixis occurrunt ſemina K alata L, M.

Betulæ ſpeciem unicam novi.

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B.* 1. 148.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis B, apicibus C donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ D oſſiculis turgent E angulatis, ſemine fœtis G oblongo F. His notis addenda ſunt folia Cupreſſi æmula.

Cedri ſpecies ſunt

Cedrus folio Cupreſſi, major, fructu flaveſcente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retuſa Bellonio dicta J. B.* 1. 300. *Oxycedrus Lycia Dod. Pempt.* 853.

Cedrus folio Cupreſſi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophraſti Lob. Icon.* 221.

Cedrus Hiſpanica, procerior, fructu, maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempè foliolis C E, apicibus D, F donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ G H oſſiculis I turgent, angulatis K, ſemine fœtis M oblongo L. His notis addenda ſunt folia ſimplicia & plana.

Juniperi ſpecies ſunt

Juniperus vulgaris, fruticoſa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B.* 1. 293. *Juniperus Dod. Pempt.* 852.

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celſior, & arboreſcens Cluſ. Hiſt.* 38.

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Cluſ. Hiſt. 38. J. B. 1. 301.*
Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*
Juniperus major, baccâ rufeſcente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, ſive Oxycedrus quibuſdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major, Monſpelienſium Lob. Icon. 223.*

GENUS III.

Taxus. *If.*

TAXUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B: plurimis nempè apicibus C plerumque F ungiformibus conſtante ſed ſterili: embryo autem D E deinde abit in baccam F concavam ſeu campaniformem, ſucci plenam, & ſemine fœtam G: occurrunt quandoque & fructus I glandiformes, cupulâ ſcilicet donati I ſemen H complectente. *Tab. 362.*

Taxi ſpeciem unicam novi.

Taxus J. B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*
Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

GENUS IV.

Morus. *Meurier.*

MORUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo: plurimis nempè ſtaminibus C è calyce quadrifolio B ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryo autem D abit deinde in fructum H compoſitum è glomerulis E ſquamarum G ſucculentarum, quæ ſemen complectuntur ſubrotundum F. *Tab. 363.*

Mori ſpecies ſunt

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.*
Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenacius hærente, fructu minori, minuſque ſapore H. Cathol.*
Morus fructus albo C. B. Pin. 559. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida Dod. Pempt. 810.*
Morus fructu albo, minori, ex albo purpuraſcente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpuraſcente H. Cathol.*
Morus alba, fructu minori, inſulſo H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſicco.

GENUS I.

Plantanus. *Platane.*

Tab. 363. PLATANUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo, glomerato, plurimis nempè ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili: tener autem fructus D embryonibus E, F turgidus abit deinde in majorem globum G, ſemine fœtum H, I cum intermixta lanugine K.

Platani ſpecies ſunt

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B. 1. 170. Dod. Pempt.* 842.

Platanus Occidentalis aut virginenſis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus ſolis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix, *Saule.*

Tab. 364. SALIX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe ſtaminibus C, D in ſpicam congeſtis conſtante, ſed ſterili: embryones autem E, F, G iis Salicis ſpeciebus innaſci ſolent quæ floribus carent ſpicati pariter; abeuntque deinde in fructum H ſeu capſulam coniformem, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtam L pappis inſtructis M.

Salicis ſpecies ſunt

Salix vulgaris, alba, arboreſcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirſuta J. B.* 1. 212. *Salix Dioſcoridis Lob. Icon.* 136.

Salix vulgaris, nigricans, folio non ſerrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea, minimè fragilis, folio longo, anguſto J. B.* 1. 215. *Salix Phœnicophlaos ſive Phœnicea Lugd.* 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd.* 274.

Salix ſativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, ſativa, Viminea J. B.* 1. 214. *Salix anguſtifolia, ſylveſtris Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque virente,aurito C. B. Pin. 473. *Salix ſpontanea , fragilis , Amygdalino folio , auriculata & non auriculata J. B.* 1. 214. *Salix ſylveſtris , latifolia Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino,utrinque aurito,corticem abjiciens Raii Synopſ.292.

Salix folio longiſſimo , anguſtiſſimo, utrinque albido C. B. Pin. 474. *Elæagnus Dalechampii Lugd.* 278.

Sulix humilis , anguſtifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis , repens , anguſtifolia J. B.* 1. 214. *Lob. Icon.* 137.

Salix oblongo , incano , acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longiſſimis , criſpis , ſubtus albicantibus J. B.* 1. 212. *Salix oblongo , incano folio C. B. Prodr.* 159.

Salix fragilis C. B. Pin. 474. *Prodr.* 158.

Salix humilis , capitulo ſquamoſo C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro , fragilis J. B.* 1. 213. *Salix helice Theophraſti Lugd.* 277.

Salix montana , major , foliis Laurinis H. R. Par.

Salix ſubrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix humilis , latifolia , erecta C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix latifolia , repens C. B. Pin. 474. *Salix puſilla , humilis , Salicula repens Cam. Epit.* 108.

Salix Alpina , pumila , rotundifolia , repens , infernè ſubcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila , latifolia ,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 85. *J. B.* 1. 216. *Salix pumila , prior Dod. Pempt.* 843.

Salix pumila , folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina , Alni rotundo folio , repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina , minima , lucida , repens , Alni rotundo folio Ejuſd.* 19.

Salix pumila , foliis utrinque glabro J. B. 1. 217. *Salix humilis , repens Lob. Icon.* 138.

Salix pumila , Linifolia , incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila , anguſtifolia, pronâ parte cinerea J. B.* 1. 213. *Salix pumila , anguſtifolia ,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 86.

Salix pumila , brevi anguſtoque folio incana C. B. Pin. 484. *Salix pumila , anguſtifolia , infernè lanuginoſa J. B.* 1. 212. *Salix pumila , anguſtifolia ij. Cluſ. Hiſt.* 86.

Salix Alpina , Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina , anguſtifolia , repens , non incana C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina , minima , repens , retuſo Serpilli folio lucido Ejuſd.* 18. *Salix ſaxatilis , minima C. B. Prodr.* 159.

Salix latifolia , rotunda C. B. Pin. 474. *Salix latifolia , infernè hirſuta J. B.* 1. 215. *Salix Caprea , rotundifolia Tabern. Icon.* 1038. *Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea , latifolia Tabern. Icon.* 1038.

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon. 137.*

Salix Luſitanica, Salviæ foliis auritis.

Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter creſcat, ut ſalire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365. POPULUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo, plurimis nempe foliolis C apicibus donatis conſtante, ſed ſterili: teneri enim fructus B innaſci ſolent iis Populi ſpeciebus quæ floribus carent, ſpicati, plurimis foliolis compoſiti D, E, F, ſub quibus latet campana quædam G embryonem H complectens. Is autem abit deinde in ſiliquam I membranaceam, bifariam dehiſcentem K L, ſpicatam N, ſeminibuſque fœtam M, pappis inſtructis O. His notis addenda eſt propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi ſpecies ſunt

Populus alba, majoribus, foliis C. B. Pin. 492. *Populus alba, Λευκὴ J. B. 1. 160. Populus alba Dod. Pempt. 835. Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba, folio minore J. B. 1. 160.*

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt. 836. Populus nigra ſive αἴγειρος J. B. 1. 155. Peuplier noir.*

Populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica, κερκὶς Theophraſti J. B. 1. 163. Populus Lybica Dod. Pempt. 836. Tremble.*

CLASSIS XX.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore Monopetalo.

SECTIO I.
De Arboribus & Fruticibus, flore Monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum mollem, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.
Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſtamina B ſurgunt cum piſtillo D, quod deinde abit in baccam E mollem, ſucci plenam, quatuor plerumque ſeminibus fœtam F calloſis, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 366.

Rhamni ſpecies ſunt

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B.* 1. 55. *Rhamnus ſolutivus. Dod. Pempt.* 756.

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejuſd.* 478. *J. B.* 1. 58. *Spina infectoria, pumila,* 1 *Cluſ. Hiſt.* 111. *Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni ſylveſtris, ſive Italicum C. B. Pin.* 478. *Spina infectoria, pumila, ij, Cluſ. Hiſt.* 112.

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Cluſii J. B.* 1. 34. *Rhamnus iij. fortè niger Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 110.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hiſpanicum, folio Buxi C. B. Pin.* 478. *Lycium, quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B.* 1. 61. *Lycium quorundam Cluſ. Hiſt.* 111.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hiſpanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hiſpanicus, ſaxatilis, capillaceo folio, rupibus innaſcens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 386. THYMELÆA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc ſucci plenum C, nunc ſiccum, ſemine fœtum oblongo D.

Thymelææ ſpecies ſunt

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Cluſ. Hiſt.* 87.

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Cluſ. Hiſt.* 87.

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, floribus pallidis, odoratiſſimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratiſſimis Pluk. Phytog. Tab. 113. fig. 5.*

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtuſis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior flore purpureo, odoratiſſimo. *Thymelææ affinis facie externa C. B. Pin.* 463. *Cneorum Mathioli ſuffrutex J. B.* 1. 570. *Cneorum Math.* 46.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratiſſimo.

Thymelæa villoſa, minor Luſitanica, Polygonii folio. *Sanamunda pumila, Luſitana V. Luſit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *Paſſerina Tragi J. B.* 3. 456. *Linaria altera, botryoides, montana Col. Part.* 1. 82.

Thymelæa Linariæ folio, Hiſpanica.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio anguſtiſſimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, anguſtiſſimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hiſpanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, Oleæ foliis.

Thymelæa ſaxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin.* 462. *Chamælea incana & lanuginoſa J. B.* 1. 586. *Chamælea Alpina, incana Lob. Icon.* 370.

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hiſt.* 1588.

Thymelæa foliis Polygalæ villoſis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, ſubhirſutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda* 1 *Cluſ. Hiſt.* 88.

Thymelæa foliis Kali lanuginoſis, ſalſis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij. Cluſ. Hiſt.* 88. *J. B.* 1. 594.

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.
Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis ſurrectis.
Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis anguſtiſſimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog.* 228. *fig.* 9.
Thymelæa foliis candicantibus, ſerici inſtar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Maſſilienſium Lob. Icon.* 371.
Thymælea Africana, Tarton-raire ſimilis, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.
Thymelæa tomentoſa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Seſamoides parvum Dalechampii, Sanamunda iij. Cluſii J. B.* 1. 595. *Sanamunda iij. Cluſ. Hiſt.* 89.
Thymelæa Hiſpanica foliis Myrti incanis.
Thymelæa Africana, foliis Ruſci Oldenl.
Thymelæa Africana, fruteſcens, Jaſmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.
Thymelæa Africana, anguſtifolia, Jaſmini flore Oldenl.
Thymelæa Capenſis, Nepæ Theophraſti foliis aculeatis, flore parvo, purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.
Thymelæa Lauri folio, ſempervirens, ſeu Laureola mas. *Laureola ſempervirens, flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. Pin.* 462. *Laureola ſempervirens, flore luteolo J. B.* 1. 564. *Laureola Dod. Pempt.* 365. *Laureole.*
Thymelæa Lauri folio deciduo, ſive Laureola fœmina. *Thymælea folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462. *Laureola folio deciduo, ſive Meſereon Germanicum J. B.* 1. 566. *Chamælea Germanica Dod. Pempt.* 364.
Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flaveſcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462.

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quaſi ſtelliformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu baccam E ſeminibus plerumque fœtam ternis F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H. *Tab.* 366.

Alaterni ſpecies ſunt

Alaternus 1 Cluſ. Hiſp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin.* 476. *Spina Bourgi Monſpelienſium J. B.* 1. 542.
Alaternus minore folio. *Alaternus ij. Cluſ. Hiſp.* 58. *J. B.* 1. 542.
Alaternus aurea ſeu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*
Alaternus argentea, ſeu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*
Alaternus Monſpeliaca, foliis profundiùs inciſis H. R. Par.
Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hiſpanica, latifolia.
Alaternus Americana, ſpinoſiſſima, Buxi folio Plum.
Alaternus, ut aiunt, quaſi foliis alterno ordine naſcentibus: his autem facilè dignoſcitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367. PHILLYREA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B a linſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſemine fœtum G ejuſdem formæ F.

Phillyreæ ſpecies ſunt

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provincia, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon.* 132. *Phillyrea arbor Lobelio J. B.* 1. 540.
Phillyrea latifolia, ſpinoſa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B.* 1. 541. *Phillyrea Cluſ. Hiſt.* 51.
Phillyrea folio leviter ſerrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B.* 1. 541. *Phillyrea ij. Cluſ. Hiſt.* 52.
Phillyrea folio Liguſtri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiuſculo folio J. B.* 1. 539 *Phillyrea iij. Cluſ.* 52.
Phillyrea anguſtifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij. Cluſ. Hiſt. Phillyrea anguſtifolia J. B.* 1. 538.
Phillyrea anguſtifolia, ſecunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v. Cluſ. Hiſt.* 52.
Phillyrea anguſtifolia, ſpinoſa H. R. Par.
Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.
Phillyrea folio Buxi H. R. Par.
Phillyrea Hiſpanica, Lauri folio ſerrato & aculeato.
Phillyrea Hiſpanica, Nerii folio.
Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.
Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, roſeâ, foliis rotundioribus Plum.
Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverſo naſcentibus, facilè dignoſcitur.

GENUS V.

Liguſtrum. *Troëne.*

Tab. 367. LIGUSTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo A, B infundibuliformi, è cujus calyce D ſurgit piſtillum E infimæ floris parti C clavi adinſtar infixum quod deinde abit in fructum F ferè globoſum, mollem, ſucci plenum, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Liguſtri ſpecies ſunt

Liguſtrum J. B. 1. 528. *Liguſtrum Germanicum C. B. Pin.* 475. *Phillyrea Dod. Pempt.* 775.

Liguſtrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Liguſtrum variegatum Munt. Hiſt. 254. Troëne panaché.*

Liguſtrum Americanum, Lauri folio, flore flaveſcente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS eſt plantæ genus, flore A, B monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum plerumque ovatum ſeu baccam D, cujus cortici E ſubeſt teſta F unicapſularis G, ſemine fœta H ejuſdem penè formæ. *Tab. 367.*

Lauri ſpecies ſunt

Laurus latifolia, πλατυτέρα Dioſcoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon. 951.*

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B. 1. 409. Laurus mas & fœmina Tabern. Icon. 950. Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monſp. *Laurier franc à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jaſminum. *Jaſmin.*

JASMINUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E ſurgit piſtillum D infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem ſeu baccam F, I uno K vel altero G, H ſemine fœtam. *Tab. 368.*

Jaſmini ſpecies ſunt

Jaſminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jaſminum ſive Gelſeminum flore albo J. B. 2. 101. Gelſeminum vulgatius. Jaſminum Lob. Icon. 105.*

Jaſminum Hiſpanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jaſminum humilius, magno flore C. B. Pin. 398. Jaſminum candidiflorum Tabern. Icon. 885. Jaſmin d'Eſpagne.*

Jaſminum Hiſpanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jaſmin d'Eſpagne à fleur double.*

Jaſminum Azoricum, flore albo V. Luſit. *Jaſminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratiſſimo H. Amſtel. in folio 159.*

Jaſminum ſive Gelſeminum luteum J. B. 2. 101. *Jaſminum humile, luteum C. B. Pin. 397. Jaſminum luteum Lob. Icon. 106.*

Jaſminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibuſdam, Polemonium flore luteo J. B. 1. 374. Trifolium fruticans Dod. Pempt. 571.*

Jaſminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tſiiregam-Mulla H. Mal.*

Jaſminum Indicum, anguſtifolium, fructu gemino. *Katu-Pitsje gam-Mulla H. Mal. 6.93.*

Jaſminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal. 6.95.*

Jaſminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu Tſjiregam-Mulla H. Mal. 6.95.*

Jaſminum arboreſcens, Lauri folio odoratiſſimo, flore albo Plum.

Jaſminum arboreſcens, Nicotaniæ folio flore albo. Plum.

Jaſminum arboreſcens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jaſminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbouſier.*

Tab. 368. ARBUTUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, carnoſum, in quinque loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum L placentæ G H, I K affixis.

Arbuti ſpecies ſunt

Arbutus folio ſerrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophraſti J. B. 1. 83. Arbutus Dod. Pempt.* 804.

Arbutus fructu turbinato, folio ſerrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus oſſeis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. STYRAX eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, carnoſum F, uno vel altero oſſiculo G,H plerumque fœtum, in quo I nucleus continetur L.

Styracis ſpeciem unicam novi.

Styrax folio mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor* 1. 3. 341. *Styrax Lob. Icon.* 151.

GENUS II.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. OLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, ple-

rumque quadripartito, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum E, mollem, ſucci plenum, oſſiculo fœtum F oblongo G, in quo G,H,K nucleus continetur H ejuſdem formæ.

Oleæ ſpecies ſunt

Olea fructu maximo. *Olivæ maximæ, Hiſpanicæ C. B. Pin.* 472. *Oliva craſſior, circa Hiſpalim naſcens Cluſ. Hiſt.* 25. *Olive d'Eſpagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenſes & ex Provincia C. B. Pin.* 472. *Oliva minor, oblonga Bot. Monſp. & H. R. Monſp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin.* 472.

Olea fructu albo. *Oliva alba Cluſ. Hiſt.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin.* 472. *Olivolæ Cæſalp.* 73.

Olea fructu majuſculo & oblongo. *Olivæ majuſculæ, oblongæ C. B. Pin.* 472.

Olea fructu majori, carne craſſâ. *Olivæ majores & pulpoſiores C. B. Pin.* 472. *Olivæ regiæ Cæſalp.* 73.

Olea ſativa, major, oblonga, anguloſa, Amygdali formâ H. R. Monſp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monſp.

Olea maxima, ſubrotunda H. R. Monſp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monſp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, racemoſa H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monſp.

Olea minor, Lucenſis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucenſis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea ſylveſtris, folio duro, ſubtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaſter ſive Olea ſylveſtris J. B.* 1. 17. *Sylveſtris Olea Cluſ. Hiſt.* 26. *Olivier ſauvage.*

Olea ſylveſtris, Hiſpanica folio duro, ſubtus incano, fructu obtuſo, mucronato.

Plures aliæ ſpecies Oleæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Urſi.

UVA Urſi eſt plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem ſeu baccam E ſphæricam, oſſiculis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 370.

Uva Urſi ſpeciem unicam novi.

Uva Urſi Cluſ. Hiſt. 63. *Vitis Idæa foliis carnoſis & veluti punctatis, ſive Idæa radix Dioſcoridi C. B. Pin.* 470.

GENUS IV.

Aquifolium. *Houx.*

Tab. 371. AQUIFOLIUM eſt plantæ genus, flore A plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E ſeu baccam oſſiculis fœtam F hinc gibbis G, inde verò planis.

Aquifolii ſpecies ſeu potius varietates ſunt

Aquifolium ſive Agrifolium vulgò J. B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt.* 758. *Ilex aculeata, baccifera, folio ſinuato C. B. Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium Aureum Munt. Hiſt.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & ſpinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synopſ.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinata folii ſuperficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA eſt plantæ genus, flore monopetalo A Campaniformi, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, ſubrotundum, multicapſularem G, ſeminibus fœtum H, I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri*
Cæſalp. 150. *poſſint*; ex Cæſalpino verò *cartilagineis.*

Guaiacanæ ſpecies ſunt

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca latifolia, Pſeudolotus Mathioli Lugd.* 349.

Guaiacana anguſtiore folio. *Lotus Africana, anguſtifolia, ſive fœmina C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca anguſtifolia, ſeu Lotus Africanus Lugd.* 349.

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere exiſtimarint nonnulli recentiores medici.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo A campaniformi, flaminibus B inſtructo, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde D, E abit in fructum membranaceum ſeu foliaceum F veluti cordiformem G, in cujus meditullio capſula H Pyriformis poſita eſt, membranacea pariter I, ſemine fœta I, K ejuſdem formæ. *Tab.* 372.

Ulmi ſpecies ſunt

Ulmus campeſtris & Theophraſti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B.* 1. 139 *Dod. Pempt.* 837. *Ulmus vulgaris cum ſamarris ſive ſeminibus ſuis Park. Theat.* 1404. *Ulmus vulgatiſſima, folio lato, ſcabro Ger. Emac.* 1480.

Ulmus folio latiſſimo, ſcabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat.* 1404.

Ulmus minor, folio anguſto ſcabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat.* 1404.

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat.* 1404.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Lilac.

LILAC eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E compreſſum, linguiformem, in duas partes hiantem F, G, ſepto medio H, I in duo loculamenta K diviſum ſeminibuſque fœtum L M compreſſis & marginatis. *Tab.* 372.

Lilac ſpecies ſunt

Lilac Math. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin.* 398. *Syringa flore cæruleo ſive Lilac J. B.* 1. 204.

Lilac flore albo. *Syringa flore quaſi argenteo C. B. Pin.* 398.

Lilac flore ſaturatè purpureo. *Syringa ſeu Lilac flore ſaturatè purpureo H. Edinb.*

Lilac Liguſtri folio. *Jaſminum Perſicum, foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Perſarum Corn. 189.*

GENUS II.

Erica *Bruyere.*

Tab. 373. ERICA eſt plantæ genus, flore A, B monopetalo, campaniformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D, ut plurimum ſubrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F plerumque diſtinctum, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm exiguis.

Ericæ ſpecies ſunt

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens flore purpureo J. B. 1. 354. Erica Tabern. Icon. 1111.*

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens, flore albo J. B. 1. 154. Erica alba Tabern. Icon. 1111.*

Erica Myricæ folio, hirſuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſii J. B. 1. 355. Erica foliis tomentoſis & incanis Cluſ. Hiſt. 41.*

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B. 1. 355. Erica Coris folio, i, Cluſ. Hiſt. 41.*

Erica maxima, purpuraſcens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, flore purpuraſcente J. B. 1. 356. Erica Coris folio, ij Cluſ. Hiſt. 42.*

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Erica Coris folio ij altera ſpecies Cluſ. Hiſt. 42. Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonenſis Lob. Obſ. 620.*

Erica fruteſcens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon. 216. J. B. 1. 359.*

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpuraſcentibus J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iij. Cluſ. Hiſt. 42.*

Erica major, ſcoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arboreſcens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iiij. Cluſ. Hiſt. 42.*

Erica ex rubro nigricans, ſcoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirſuto, quaterno J. B. 1. 358. Erica xiij. Cluſ. Hiſt. 46.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus ſaturatioribus, purpureis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, vj. Cluſ. Hiſt. 43.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirſuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpuraſcentibus, majoribus J. B. 1. 357. Erica xij. Cluſ. Hiſt. 46.*

Erica ternis per interv[illegible] ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arboreſcens , Monſpelienſis , flore purpuraſcente , ramulis ternis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, v Cluſ. Hiſt.* 43.

Erica procumbens , ternis foliolis , carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica. foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B. 1. 358. Erica Coris folio , ix. Cluſ. Hiſt.* 44.

Erica procumbens , herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva , foliis Corios quaternis , flore herbaceo , foliaceis capitulis J. B. 1. 358. Erica Coris folio viij. Cluſ. Hiſt.* 44.

Erica procumbens , dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios , flore purpureo dilutioris coloris J. B. 1. 358. Erica Coris folio , vij. Cluſ. Hiſt.* 43.

Erica Cantabrica , flore maximo , foliis Myrti ſubtus incanis.

Erica Africana , viridis , anguſtiſſimis & breviſſimis foliis , floſculis in capitulum congeſtis Oldenl.

Erica Africana , floſculis ſubhirſutis , ſecundum ramulos diſpoſitis Oldenl.

Erica Africana , incana , foliis anguſtiſſimis Oldenl.

Erica Africana , capillaceo brevique folio , flore rotundiori , purpureo Oldenl.

Erica Africana , folio minimo , flore rotundiori , albido Oldenl.

Erica Africana , Juniperifolia , flore oblongo ſpicato. *Erica Africana , arboreſcens , flore carneo Barth. Act. Haſſ. Vol.* 2. 57.

Erica Africana , Coris folio , flore oblongo , ſpicato Oldenl.

Erica Africana , Juniperifolia , flore oblongo , umbellato. *Erica Africana , umbellata , flore purpureo Barth. Act. Haſſ. Vol.* 2. 57. *Erica Coris folio hiſpido , Cerinthoides , Africana Breyn. Cent.* 1. 25.

Erica Africana , Coris folio , flore oblongo purpureo , è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana , Coris folio , flore breviori , purpureo , è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana , Coris folio , floribus veſicariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ ſunt. Ericæ bacciferæ ſpecies & ad Empetrum revocandæ.

GENUS III.

Vitex.

VITEX eſt plantæ genus , flore monopetalo A, B, C, quaſi bilabiato , poſteriùs tubulato , è cujus calyce F ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum , quod deinde abit in fructum G ferè ſphæricum in quatuor loculamenta diviſum H ſeminibuſque fœtum oblongis I. *Tab.* 373.

Viticis ſpecies ſunt

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio ſerrato J. B.* 1. 205. *Vitex latiore ſerrato folio Lob. Icon.* 139.

Vitex foliis anguſtioribus , Cannabis modo diſpoſitis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non ſerrato J. B.* 1. 205. *Vitex Dod. Pempt.* 774.

GGgg ij

Vitex foliis anguſtioribus, Cannabis modo diſpoſitis, floribus cæruleis H. R. Bat.

Vitex ſive Agnus flore albido H. R. Par.

Vitex ſive Agnus minor, foliis anguſtiſſimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 373. CHAMÆRHODODENDROS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tubulato & quaſi infundibuliformi, è cujus calice ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D oblongum, in quinque loculamenta diviſum E, in totidem capſulas F, H dehiſcentem, axi G affixas ſeminibuſque fœtas I minutiſſimis.

Chamærhododendri ſpecies ſunt

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentiſcifolia, Chamælea folia vel Oleaſtrifolia minùs odora Lob. Icon.* 366. *Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin.* 468. *Nerium Alpinum quibuſdam, aliis Ledum glabrum J. B.* 2. 21.

Chamærhododendros Alpina, villoſa. *Balſamum Alpinum Geſneri Lob. Icon.* 366. *Ledum Alpinum, hirſutum C. B. Pin.* 468. *Nerium Alpinum quibuſdam, aliis Ledum hirſutum J. B.* 2. 21.

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamæciſtus Serpillifolia, floribus Carneis C. B. Pin.* 466. *Anonymos fruticoſa foliis Ericæ baccifera Mathioli J. B.* 1. 527. *Chamæciſtus vij. Cluſ. Hiſt.* 75.

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendros exoticum, ampliſſimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr.* 1. 23. *Ciſtus, Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Camærhododendros à vocibus χάμαι *Humi*, & ῥοδόδενδρος *Nerion*; quaſi dicas Nerion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſiliquoſum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-roſe.*

Tab. 374. NERION eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E teretem, ex duabus veluti ſiliquis F G, H I compoſitum, ſemine fœtis K pappis inſtructo L.

Nerii ſpecies ſunt

Nerion floribus rubeſcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion ſive Rhododendron flore rubro J. B. 2. 141. Oleander, Laurus roſea Lob. Icon. 364. Laurier-roſe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon. 365. Nerion ſive Rhododendron flore albo J. B. 1. 141. Laurier roſe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguſtifolium, floribus odoratis, ſimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato pleno H. Amſtel. in fol.

Nerion ſcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberoſâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Caſie.*

ACACIA *eſt plantæ* genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, ſtaminibus numeroſis plerumque donato B & in capitulum collecto C C: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſiliquoſum E, in plurimas veluti foveas diviſum F ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. *Tab. 375.*

Acaciæ ſpecies ſunt

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminoſæ C. B. Pin. 392. Acacia Dod. Pempt. 751.*

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Deſcript. 10.

Acacia Indica, Farneſiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminoſæ, ſiliquis fuſcis, teretibus, reſinoſis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis compreſſis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa ſiliquis latis, compreſſis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis ſiliquæ Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, fruteſcens, non aculeata, flore purpuraſcente Plum.

Acacia validiſſimis & longiſſimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Mathioli ad hoc genus ſpectare videtur.

GENUS III.

Mimoſa. *Senſitive.*

MIMOSA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, numeroſis ſtaminibus B plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam vel ſimplicem D & bivalvem, F, ſeminibus fœtam oblongis G, vel compoſitam H ex plurimis partibus articulatione quadam tranſverſa conjunctis I, M, qua- *Tab. 375.*

rum ſingulæ K ſemine turgent ſubrotundo L. His non addendum eſt folia Mimoſæ ſi tangantur motu quodam ſyſtoles & diaſtoles donari.

Mimoſæ ſpecies ſunt

Mimoſa ſeu frutex ſenſibilis. *Frutex ſenſibilis, Herba mimoſa dicta Park. Theat. 1617.*

Mimoſa altera, ſpinis horridiuſcula & ſenſitiva magis H. R. Par. *Æſchynomene ſpinoſa, 1, ſive latifolia, Braſiliana ſiliquis rarioribus breyn Cent. 131.*

Mimoſa latifolia, ſiliculis in orbem glomeratis. *Herba mimoſa, minor, ſpinoſa foliis latioribus, ſiliculis plurimis, villoſis, in capitulum congeſtis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 199.*

Mimoſa Jamacenſis Zan. Hiſt. 149.

Mimoſa ſpinoſa, Pernambucana Zan. Hiſt. 144.

Mimoſa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus calyx abit in baccam.

GENUS I.

Sambucus. *Sureau.*

Tab. 376. SAMBUCUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B à mucrone E calycis D tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F ſucci plenam & ſeminibus fœtam oblongis G.

Sambuci ſpecies ſunt

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B. 1. 544. Sambucus Dod. Pempt. 845.*

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon. 162.*

Sambucus racemoſa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemoſa, acinis rubris J. B. 1. 551. Sambucus montana, racemoſa Lob. Icon. 163.*

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B. 1. 549. Sambucus lacinioſo folio Dod. Pempt. 845.*

Sambucus humilis ſive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus ſive Sambucus herbacea J. B. 1. 546. Ebulus Dod. Pempt. 381. Yeble.*

Sambucus humilior, fruteſcens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital. 234.*

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignoſci ſolet.

GENUS II.

Opulus. *Obier.*

OPULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo ſed multiplici: alius enim A ad muſcarii circumferentiam poſitus, rotatus eſt, perfoſſus in meditullio C ab piſtillo F calycis K, & ſterilis. Alius verò B pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D etiam perfoſſus: hujus verò calyx abit in fructum G ſeu baccam mollem, ſemine fœtam H I cordiformi & compreſſo. Tab. 376.

Opuli ſpecies ſunt

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore ſimplici C. B. Pin.* 564. *Sambucus aquatica, J. B.* 1. 552. *Sambucus paluſtris Dod. Pempt.* 846.

Opulus flore globoſo. *Sambucus aquatica, flore globoſo, pleno C. B. Pin.* 456. *Sambucus roſea J. B.* 1. 553. *Sambucus roſea ſive aquatica Lob. Icon.* 201.

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D ſucci plenam & ſemine fœtam oſſeo E compreſſo, ſtriato. Tab. 377.

Viburni ſpeciem unicam novi.

Viburnum Math. 217. *Lantana vulgò, aliis Viburnum J. B.* 1. 557.

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D umbilicatum, ſemine fœtum E plerumque Pyriformi Tab. 377.

Tini ſpecies ſunt

Tinus prior Cluſ. Hiſt. 49. *Laurus ſylveſtris, Corni fœminæ foliis ſubhirſutis C. B. Pin.* 461. *Laurus Tinus ſeu ſylveſtris, prior J. B.* 1. 418.

Tinus alter Cluſ. Hiſt. 49. *Laurus ſylveſtris, foliis venoſis C. B. Pin* 461.

Tinus tertius Cluſ. Hiſt. 50. *Laurus ſylveſtris, folio minore C. B. Pin.* 461.

GENUS V.

Vitis Idæa. *Airelle ou Mirtile.*

VITIS IDÆA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globoſo, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum: calyx autem D abit deinde in fructum mollem E ſeu baccam umbilicatam F, ſucci plenam ſeminibuſque fœtam G plerumque exiguis H. Tab. 377.

Vitis Idææ ſpecies ſunt

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa anguloſa J. B. 1. 522. Vitis Idæa ſive Myrtillus 1 Tabern. Icon. 1078.*

Vitis Idæa foliis ſubrotundis, non crenatis, baccis rubris C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa ſempervirens, fructu rubro J. B. 1. 522. Vaccinia rubra Lob. Icon. 109.*

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B. 1. 519. Vitis Idæa Cluſ. Hiſt. 61.*

Vitis Idæa magna quibuſdam ſive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis ſubrotundis, exalbidis C. B. Pin.* 470.

Vitis Idæa Zeylanica, odoratiſſima. *Myrtus Zeylanica, odoratiſſima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadenſis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadenſis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feüille.*

Tab. 378. CAPRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore H monopetalo, calyci K inſidente, in orbem poſito A, B, C, D, E, F, tubulato G in duo labia dehiſcente, quorum ſuperius H multifidum, inferius I plerumque linguiforme : calyx autem deinde abit in fructum mollem ſeu baccam L ſemine fœtam M compreſſo & ſubrotundo.

Caprifolii ſpecies ſunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin. 301. Periclymenum non perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin. 302. Periclymenum perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Germanicum, flore rubello, ſerotinum Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, ſerotinum, ſpecioſius H. R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum præcox Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, præcox, Narbonenſe H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis ſinuoſis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat. App. Periclymenum foliis ſinuatis, variegatis & hirſutis Raii Hiſt. App.* 1918.

Caprifolium non perfoliatum, foliis ſinuoſis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378. PERICLYMENUM eſt plantæ genus, flore A, B monopetalo, in orbem poſito, tubæ quodammodo æmulo, multifido, calyci C inſidente, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D ſemine fœtam E compreſſo & ſubrotundo.

Periclymeni ſpecies ſunt

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, ſempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flaveſcente. *Itti-Canni H. Mal.* 755.

GENUS VIII.

Chamæceraſus.

CHAMÆCERASUS eſt plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E inſidente, ſed gemino A A eidem pediculo B innaſcente, tubulato, in duo labia dehiſcente, quorum ſuperis C multifidum, inferius D plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G molles, ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo H. *Tab.* 379.

Chamæceraſi ſpecies ſunt

Chamæceraſus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451 *Chamæceraſus Geſneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B.* 2. 107. *Chamæceraſus Alpigena Lob. Icon.* 173.

Chamæceraſus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio ſerrato J. B.* 2. 107. *Periclymenum rectum, ij. Cluſ. Hiſt.* 58.

Chamæceraſus montana, fructu ſingulari, cæruleo C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu cæruleo J. B.* 2. 108. *Periclymenum rectum, iij. Cluſ. Hiſt.* 58.

Chamæceraſus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B.* 2. 106. *Xyloſteum Dod. Pempt.* 412.

GENUS XI.

Xyloſteon.

XYLOSTEON eſt plantæ genus, flore monopetalo A calyci C inſidente, gemino, eidem pediculo B innaſcente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo E. *Tab.* 379.

Xyloſtei ſpeciem unicam novi.

Xyloſteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, à fructu ſeparato.

GENUS I.

Viſcum. *Gui.*

VISCUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis conſperſo B tanquam apicibus pulverem effun- *Tab.* 380.

dentibus : embryones autem D C à floribus ſeparati naſcuntur : t[illegible] ſcilicet fructus E quatuor foliolis F, G, H, I ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt.* 82[illegible].

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt.* 26.

CLASSIS XXI.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus, *Fuſtet*.

Tab. 380. COTINUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum G an unicapſularem ? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit ; innaſcitur autem ramulis E in capillamenta F villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J.B.* 1.494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381. TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri ſpecies ſunt

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadenſis Corn.* 96.

Toxicodendron triphyllon, folio ſinuato, pubeſcente. *Hederæ trifoliæ Canadenſi affinis planta : Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικὸν *Venenum*, & Δένδρον *Arbor*. Dionyſius enim Jonquetus, Doctor Medicus Pariſienſis & in Horto Regio doctiſſimus Botanices Profeſſor arborem venenatam appellare ſolebat alteram ſpeciem de qua locuti ſumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum H quod deinde abit in capſulam E ſubrotundam, quaſi reniformem, ſemine fœtam F ejuſdem formæ G. *Tab.* 381.

Rhois ſpecies ſunt

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus ſive Sumach J. B.* 1. 555. *Rhus coriaria Dod. Pempt.* 779.

Rhus Virginianum C. B. Pin. 517.

Rhus Canadenſe, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau*, vel *Tilleul.*

TILIA eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in teſtam E, F unicapſularem G, ſeminibus fœtam oblongis H. *Tab.* 381.

Tiliæ ſpecies ſunt

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B.* 1. 133. *Tilia Dod. Pempt.* 838.

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B.* 1. 137. *Tilia ſylveſtris Trag.* 1111.

Tilia foliis molliter hirſutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synopſ. 316.

GENUS V.

Hippocaſtanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, C in orbem poſitis conſtante, ex cujus calice D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F multifariam dehiſcentem G, unicapſularem H, ſeminibus fœtam I Caſtanearum æmulis. *Tab.* 382.

Hippocaſtani ſpeciem unicam novi.

Hippocaſtanum vulgare. *Caſtanea folio multifido C. B. Pin. 419. Caſtanea Equina, folio multifido J. B. 1. 128. Caſtanea Equina Dod. Pempt. 814.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in baccam vel ſingularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383. CELTIS eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, ſtaminibus breviſſimis C plerumque ſtipato, è quorum meditullio ſurgit *piſtillum D* quod deinde abit in fructum ſeu baccam E oſſiculo fœtam F ſubrotundo G.

Celtis ſpecies ſunt

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Ceraſi C. B. Pin.* 447. *Lotus arbor Lob. Icon.* 186. *Lotus arbor, fructu Ceraſi J. B.* 1. 229.

Celtis fructu obſcurè purpuraſcente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hiſt.* 1917.

Celtis Americana, folio Citri, ſubtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383. FRANGULA eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B inter diviſuras calycis monophylli D poſitis conſtante: è calycis autem fundo ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum ſeu baccam F mollem, duobus plerumque ſeminibus fœtam G & planis ſubrotundis H.

Frangulæ ſpecies ſunt

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.*428. *J. B.* 1. 560.

Frangula rugoſiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugoſiore folio ſeu major J. B.* 1. 562.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio ſubrotundo.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384. HEDERA eſt plantæ genus, florè A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in baccam D ferè globoſam, ſeminibus fœtam E hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ ſpecies ſunt

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymboſa, communis Lob. Icon.* 614.

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionyſias Dalechampii Lugd.* 1419. *J. B.* 2. 113.

Hedera arbor Americana, folio haſtato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, è quorum meditullio ſurgit piſtillum B ſtaminibus ſtipatum C quibus flos D, E, F rejici ſolet: Piſtillum autem abit in baccam G mollem, carnoſam, ſucci plenam, quatuor plerumque ſeminibus ſeu gigartis H I fœtam veluti Pyriformibus K. *Tab.* 384.

Vitis ſpecies ſunt

Vitis ſylveſtris, Labruſca C. B. Pin. 299. *Labruſca Lugd.* 1406. *Vigne ſauvage.*

Vitis Corinthiaca ſive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ paſſæ, minores vel Paſſulæ Corinthiacæ C. B. Pin.* 299. *Paſſulæ Trag.* 1054. *Raiſin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Alpii J. B.* 2. 73. *La Ciotat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne haſtive. Morillon noir.*

Vitis Damaſcena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muſcatella Car. Steph. Præd. ruſt.* 342. *Muſcat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. ruſt. 300. *Raiſins de livre ou Dauſiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chaſſelas blanc. Bar-ſur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chaſſelas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis ſubhirſuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. ruſt.* 307.

Vitis quinquefolia, Canadenſis, ſcandens. *Edera quinquefolia, Canadenſis Corn.* 100.

Vitis Canadenſis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atro-purpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio ſerrato Plum.

Vitis Americana, folio ſubrotundo, uvâ corymboſâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymboſâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymboſâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymboſâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. BERBERIS eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D cylindraceum, mollem, ſucci plenum, uno vel altero ſemine fœtum oblongo E.

Berberis ſpecies ſunt

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B. 1. 52. Spina acida ſive Oxyacantha Dod. Pempt. 750.*

Berberis ſine nucleo C. B. Pin. *Berberis ἄσπορος Cluſ. Hiſt. 121.*

Berberis latiſſimo folio, Canadenſis H. R. Par.

GENUS IV.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. RUBUS eſt plantæ genus, flore roſaceo A, C plurimis ſcilicet petalis D conſtante in orbem poſitis, calyci B E inſidentibus, è cujus meditullio ſurgit piſtillum F ſtaminibus numeroſis ſtipatum, quod deinde abit in fructum G ferè globoſum, è plurimis veluti baccis H compoſitum, placentæ K affixis, ſucci plenis, & ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I.

Rubi ſpecies ſunt

Rubus vulgaris, ſive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B. 2. 57. Dod. Pempt. 742.*

Rubus flore albo H. R. Monſp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monſp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non ſpinoſus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, ſpinis carens H. R. Par. *& Joncq. Hort. Rubus non ſpinoſus, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus ſpinoſus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter diſſectis D. Fagon. Pluk. Phytog. Tab. 108. fig. 4.*

Rubus Idæus, ſpinoſus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu rubro J. B. 2. 59. Rubus Idæus Pempt. 743. Framboiſier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non ſpinoſus J. B. 2. 60. Rubus Hircinus Tabern. Icon. 897.*

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu albo J. B. 2. 59. Rubus Idæus albo fructu Cluſ. Hiſt. 117.*

Rubus repens, fructu cæſio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B. 2. 59. Rubus minor Dod. Pempt. 742.*

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus ſaxatilis C. B. Pin.* 479. *Rubus ſaxatilis, Alpinus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus paluſtris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin.* 480. *Chamæmorus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloſo, fructu cæſio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, caneſcens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantiſſimus, rectus, humilis, trifolius, Roſæ ſpinulis, fructu colore & ſapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Acer. *Erable.*

ACER eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, 1, 2, 3, 4, 5, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ex duabus, quandoque tribus capſulis G H compoſitum, in alam foliaceam I, K deſinentibus & ſemine fœtis L ſubrotundo M. *Tab.* 386.

Aceris ſpecies ſunt

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falſo Platanus J. B.* 1. 168. *Acer major Dod. Pempt.* 840.

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hiſt. 55. *Acer major Cam. Epit.* 63. *Aceris majoris varietas J. B.* 1. 168. *Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab.* 252. *fig.* 1.

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hiſt. 1701.

Acer campeſtre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B.* 1. 166. *Acer minor Dod. Pempt.* 840.

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monſpeſſulanum Lugd.* 83. *J. B.* 1. 167. *Pluk. Phytog. Tab.* 251. *fig.* 3.

Acer Americanum, ſcandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, ſcandens, foliis Citri, flore cæruleo, ſpicato Plum.

Acer Americanum, ſcandens, Pſeudoacaciæ folio, flore purpuraſcente Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. STAPHYLODENDRON eſt plantæ genus, flore roſaceo A C, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, ex cujus calyce D multifido 6, 7, 8, 9, 10 ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, veſicæ modo inflatum, in loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H ferè oſſeis.

Staphylodendri ſpecies ſunt

Staphylodendron Math. 274. *J.B.* 1. 274. *Piſtacia ſylveſtris C.B. Pin.* 401.

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Piſtacia ſylveſtris trifolia, Virginenſis H. R. Par. Piſtacia Virginiana, ſylveſtris, trifolia Mor. H. R. Bleſ.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σταφυλὴ *Racemus*, & δένδρος *Arbor*, quaſi diceres arborem, fructu racemoſo.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387. PALIURUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, è cujus calyce E ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum F clypeiformem, oſſiculo G fœtum ferè globoſo, in tria loculamenta H diviſo, in quibus adſunt nuclei I ejuſdem formæ.

Paliuri ſpeciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio ſubrotundo, fructu compreſſo C. B. Pin.* 479. *Rhamnus ſive Paliurus folio Jujubino J. B.* 1. 35.

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387. AZEDARACH eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è quorum meditullio ſurgit tubus C piſtillum E condens, quod è fundo calycis D prodit. Piſtillum autem abit deinde in fructum F ferè globoſum, mollem, oſſiculo fœtum G plerumque ſtriato, in plurima loculamenta diviſo H, ſemen comprehendentia oblongum I.

Azedarach ſpecies ſunt

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin.* 415. *Azadaracheni arbor J. B.* 1. 554.

Azedarach ſempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, oſſiculo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramoſis, minoribus, flore albo, ſubcæruleo, purpuraſcente, majore Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. in fol.* 76.

GENUS

GENUS V.

Evonymus. *Fuſain.*

EVONYMUS eſt plantæ genus, flore A, B, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis D in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum G K membranaceum, angulatum, in loculamenta diviſum H, L ſeminibuſque fœtum ut plurimùm oblongis I, M. *Tab. 388.*

Evonymi ſpecies ſunt

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B.* 1. 201. *Evonymus Dod. Pempt.* 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phœniceo J. B.* 1. 203. *Evonymus ij. Cluſ. Hiſt.* 55.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B.* 1. 202. *Evonymus* 1 *ſive latifolius Cluſ. Hiſt.* 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, ſempervirens, capſulâ verrucarum inſtar aſperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, ſerrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemoſus, fructu pentagono, atro-purpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖς *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quaſi diceres *plantam boni nominis*, ironicè ſumptum, quòd animalibus nocere exiſtimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariam plerumque dehiſcentem G & in quatuor loculamenta diviſum H ſeminibus I exiguis fœta. *Tab. 389.*

Syringæ ſpeciem unicam novi

Syringa alba ſive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Cluſ. Hiſt.* 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyſt.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex ſiliculis in capitulum congeſtis compoſitum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ex plurimis ſiliquis G compoſitum, ſemine fœtis I oblongo K.

Spiræꝛ ſpecies ſunt

Spiræa Salicis folio. *Frutex ſpicatus, foliis Salignis, ſerratis C. B. Pin. 475. Spiræa Theophraſti fortè Cluſio J. B. 1. 559. Speirea Theophraſti fortè Cluſ. Hiſt.* 84.

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribeſii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribeſii folio, capſulis eleganter bullatis H. Amſtel. in fol. 169.*

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno ſylveſtri affinis Canadenſis C. B. Pin. App. 517.*

Spiræa Hiſpanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore roſaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in ſiliquam D, E planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F, G compoſitam, quas inter nidulantur ſemina K gigartis ſimilia, tenuibus veluti diſſepimentis H, I inter ſe diſtincta.

Sennæ ſpecies ſunt

Senna Alexandrina, ſive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B.* 1. 377. *Sena Orientalis Tabern. Icon.* 517.

Senna Italica ſive foliis obtuſis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina ſive foliis per extremum latis, penè cordatis J. B.* 1. 377. *Deſcript. Sena Italica Tabern. Icon.* 518.

Senna Americana, Liguſtri folio Plum.

Senna, ut aiunt, quaſi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B conſtante in orbem poſitis, quorum meditullium occupat numeroſa ſtaminum E incurvorum congeries: piſtillum autem F quod è calyce C ſurgit in quinque folia diviſo, inferiori D adunco & imbricato, abit deinde in ſiliquam G planam, duram, in duas partes H, I dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam L ſubrotundis K, tenuibus veluti diſſepimentis M inter ſe diſtinctis. *Tab.* 391.

Poincianæ ſpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus ſive Criſta Pavonis Breyn. Cent.* 1. 61.

Poinciana ab illuſtriſſimo viro D. De Poinci inſularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caſſia. *Caſſe.*

CASSIA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in ſiliquam nunc teretem & cylindraceam E nunc compreſſam D, in varia loculamenta F, G diviſam à diſſepimentis H, I tranſversâ poſitis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, ſeminibuſque fœtam L duris. *Tab.* 392.

Caſſiæ ſpecies ſunt

Caſſia fiſtula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caſſia purgatrix J. B.* 1. 416. *Caſſia nigra Dod. Pempt.* 787. *Caſſe de Levant.*

Caſſia fiſtula, Braſiliana C. B. Pin. 403. *Caſſia ſiliqua, Braſiliana, purgatrix, compreſſa Lob. Pharm. Rond.* 41. *Caſſia fiſtula, Braſiliana, flore incarnato Breyn. Cent.* 1. 58. *Caſſe du Breſil.*

Caſſia fiſtula, Javanica, flore carneo H. Amſtel. in fol. 217.

Caſſia Americana, ſiliquis planis Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba* I *Piſon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villoſis.

Caſſia Americana, fœtida, foliis ſubrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij. Piſon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis odore Opii, minus viroſo, foliis glabris, obtuſis H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis obtuſis.

Caſſia Americana, hexaphylla, ſiliquâ bicapſulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum carnoſum, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393. & 394. AURANTIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E foliolis C in ſtamina deſinentibus ſtipatum, quod deinde abit in fructum F ferè globoſum, cortice carnoſo G obductum, in varia loculamenta H diviſum ſucci & veſicularum plena, ſeminibuſque fœta I calloſis. His notis addenda ſunt folia O ad exortum cordiformia P.

Aurantii ſpecies ſunt

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Heſp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Heſp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Arantia Malus J. B. 1. 97.*

Aurantium ſicciore medullâ, hybernum Ferr. Heſp. 379.

Aurantium ſylveſtre, medullâ acri. *Malus Aurantia ſylveſtris J. B. 1. 99. Oranger ſauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium criſpo folio Ferr. Heſp. 389.

Aurantium ſtellatum & roſeum Ferr. Heſp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Heſp. 399.

Aurantium virgatum, anguſtifolium. *Malus Aurantia anguſtioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Heſp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium ſtriatum Ferr. Heſp. 401.

Aurantium fœtiferum Ferr. Heſp. 405.

Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyſſiponenſe Ferr. Heſp. 427.

Aurantium Sinenſe Ferr. Heſp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Heſp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépoüille.*

Aurantium folio anguſtiſſimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde

abit in fructum E plerumque oblongum & craſſa carne F donatum, in varia loculamenta G diviſum, ſucci & veſicularum plena, ſeminibuſque calloſis fœta. His notis addenda ſunt folia ſimplicia K.

Citrei ſpecies ſunt

Citreum vulgare. *Malum Citreum, vulgare Ferr. Heſp.* 61. *Malus Medica C. B. Pin.* 435.

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Heſp.* 73.

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B.* 1. 94. *Malus Medica fructu ingenti, tuberoſo C. B. Pin.* 435.

Citræum Corcyræum Ferr. Heſp. 58.

Citreum Cretenſe Ferr. Heſp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON *eſt plantæ* genus, flore foliiſque Citrei, fructu verò ferè ovato A carne tenui B donato, in varia loculamenta C diviſo, ſucci & veſicularum plena ſeminibuſque fœta D calloſis. His notis addenda eſt propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoſcitur ab Aurantio & Citreo. *Tab.* 397.

Limonis ſpecies ſunt

Limon vulgaris Ferr. Heſp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin.* 436. *Limonia Malus J. B.* 1. 96.

Limon vulgò puſilla pila Ferr. Heſp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Heſp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Heſp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon dulci medullâ, Olyſſiponenſis Ferr. Heſp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Heſp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Heſp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Heſp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Heſp. 259.

Limon dulcis Ferr. Heſp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon acris Ferr. Heſp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Heſp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoſo. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum oſſiculo fœtum.

GENUS I.

Prunus. *Prunier.*

Tab. 398. PRUNUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ovatum E vel globoſum, carnoſum, mollem, oſſiculo fœtum F utrinque plerumque acuminato, nucleumque G includente.

Pruni ſpecies ſunt

Pruni flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broſſ. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damaſcena Lugd.* 314. *Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damaſcena, noſtratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, craſſo, ſubacido. *Pruna magna, craſſa, ſubacida C. B. Pin.* 443. *Pruna Hungarica, præſtantiſſima, Damaſcena forte Geſn. Damas noir haſtif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin.* 343. *Prunydactyla Trag.* 1020. *Prune datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin.* 443. *Pruna Perdigona Lugd.* 314. *Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, ſuaviſſimo, ſaccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, ſerotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flaveſcente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monſieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum palleſcentis C. B. Pin.* 443. *Pruna cerea ſive Cereola, Tabern. Icon.* 991. *Prune Sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin.* 443. *Pruna Aſinina Trag.* 1020. *Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia. Mali amplitudine C. B. Pin.* 443. *Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin.* 443. *Amygdalina Pruna Lob. Icon.* 177. *Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiuſculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiuſculi, acidi C. B. Pin.* 443. *Galatenſia Pruna Cluſ. Hiſt.* 4.
Prunus Brignolienſis, fructu ſuaviſſimo. *Pruna ex flavo rufeſcentia, mixti ſaporis, gratiſſima C. B. Pin.* 443. *Brignoles ou Brignole.*
Prunus fructu rubente, dulciſſimo. *La Roche-Courbon.*
Prunus fructu rotundo, nigro-purpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B.* 1. 189. *Myrabolan.*
Prunus fructu rotundo, minori, nigro-purpureo, dulci C. B. Pin. 444.
Prunus fructu minori, auſtero. *Pruna Auguſto mature ſcentia, minora & auſteriora C. B. Pin.* 445.
Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin.* 443. *Pruna Avenaria Tabern. Icon.* 991.
Prunus fructu parvo, ex viridi flaveſcente. *Pruna parva, ex viridi flaveſcentia C. B. Pin.* 443. *Pruna parva, ſerotina, cereola Geſn. La Mirabelle.*
Prunus ſylveſtris C. B. Pin. 444. *J. B.* 1. 193. *Lob. Icon.* 176.
Prunus ſylveſtris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna ſylveſtria, præcocia C. B. Pin.* 444. *Pruni ſylveſtris, altera ſpecies Trag.* 1017.
Prunus ſylveſtris, fructu majore, albo Raii Synopſ. 302.
Prunus ſylveſtris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopſ. 302.
Pruni ſpecies aliæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globoſum, utrinque plerumque compreſſum, ſecundùm longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F compreſſo pariter G nucleum H includente. His notis addenda eſt facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoſcitur. *Tab.* 399.

Armeniacæ ſpecies ſunt

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin.* 442. *Armeniaca mala majora Cam. Epit.* 146. *J. B.* 1. 167.
Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin.* 442.
Armeniaca, fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, piloſulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubeſcente, nucleo dulci H. Cathol.*
Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo ſeu aureo, averſa parte ſubrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*
Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim ſuave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adverſa*

parte ſuaverubente, nitido, glabro oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flaveſcente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugeſcens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria rubente H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J.B. 1, 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pi… Armeniaca minora Cam. Epit.* 147.

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloſo, ex luteo pulchrè rubente, ſucculoſo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente. *Malus Armeniaca, vermiculoſo ſublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente, pulpâ oſſiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro viſu luteo, ex adverſo rubello, Avellanam minimè ſuperante, ſublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Perſica. *Pêcher.*

Tab. 400. PERSICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globoſum, per longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F profundis ſcrobiculis G excavato, nucleum includente I oblongum H. His notis addenda eſt facies quædam Perſicæ propria.

Perſicæ ſpecies ſunt

Perſica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Perſica J. B.* 1. 157. *Dod. Pempt.* 796.

Perſica vulgaris, flore pleno. *Malus Perſica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Perſica ſucco quaſi ſanguineo C.B. Pin. 440. *Perſica rubra Tabern. Icon.* 995.

Perſica dura, carne candidâ, aliquando ex albo ſubrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon.* 996.

Perſica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Perſica Cydoniaria Tabern. Icon.* 995.

Perſica æſtiva, Armeniacis ſimilia ſive Perſica Sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Perſica præcocia Tabern. Icon.* 994. *Trecacina Perſica Car. Steph. Præd. ruſt.* 155. *Pêche de Troye.*

Perſica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox ſive præcoqua Car. Steph. Præd. ruſt.* 154. *Avant-Pêche.*

Perſica ori gratiſſima, Corbeliana. *Malus Perſica ori gratiſſima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. ruſt.* 156. *Pêche de Corbeil.*

Perſica fructu duro. *Perſica duracina Ruell. de Stirp. nat.* 296. *Preſſe.*

Perſica Palenſis. *Malus Perſica, Palenſis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Perſica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Perſica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R. Par. Brugnon muſqué.*

Perſica fructu globoſo, obſcurè rubente, ſuaviſſimo. *Pêche pourprée.*

Perſica fructu magno, globoſo, carne durâ, ſaccharatâ. *Pêche admirable.*

Perſica fructu magno, globoſo, flaveſcente, ſerotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Perſica fructu magno, globoſo, nigricante, ſerotino. *Pêche royale.*

Perſica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monſtrueux.*

Perſica fructu ex rubro & violaceo variegato, ſaporis vinoſi. *Violette tardive, ou Pêche marbrée.*

Perſica fructu præcoci, violaceo, ſaporis vinoſi. *Pêche violette, hâtive.*

Perſica fructu globoſo, compreſſo, rubro, carne rubente. *Pêche Magdelene rouge.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, ſimplici. *Malus Perſica, Africana, nana, flore incarnato, ſimplici H. L. Bat.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Perſica Mala, ut ait Ruellius, ex Perſide advecta, ut ipſo nomine apparet. *De Nat. Stirp.* 93.
Plures ſpecies Perſicæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Ceraſus. *Ceriſier.*

CERASUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ſubrotundum vel cordiformem, oſſiculo fœtum F ejuſdem formæ G, H nucleum includente H, I. His notis addenda eſt facies quædam Ceraſo propria. *Tab.* 401.

Ceraſi ſpecies ſunt

Ceraſus ſativa, fructu rotundo, rubro, & acido. *Ceraſa ſativa, rotunda, rubra & acida, quæ noſtris Ceraſa ſativa C. B. Pin.* 449. *Ceraſia acida Tabern. Icon.* 985. *Ceriſier.*

Ceraſus ſativa, fructu majori *Ceraſa ſativa, majora C. B. Pin.* 449. *Ceraſa acida, rubella J. B.* 1. 221. *Ceraſia Hiſpanica Tabern. Icon.* 984. *Griotier.*

Ceraſus hortenſis, fructus ſine oſſiculis H. L. Bat.

Ceraſus fructu acido, ſerotino, ſucci ſanguinei. *Ceraſa acidiſſima, ſanguineo ſucco C. B. Pin.* 450. *Ceraſa acida, nigricantia, ſolidiora, tardiùs ma-*

tureſcentia J. B. 1. 221. Ceraſiorum primum genus Trag. 1017.
Ceraſus fructu inſipido, ſerotino. *Ceraſus serò matureſcens, fructu majori, rubro, molliculo, inſulſulo, nucamento parvo H. Cathol.*
Ceraſus fructu ſerotino, cum pediculo longiori foliato. *Ceraſa ſerotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Ceriſier à longue queue ou à la feuille.*
Ceraſus major, fructu magno, cordato Raii Hiſt. 1538. *Ceraſa graſſa, carne durâ C. B. Pin. 450. Ceraſa duracena, oblonga J. B. 2. 221. Cer[illegible]niana Tabern. Icon. 985. Bigarotier.*
Ceraſus fructu aquoſo. *Ceraſa carne tenerâ & aquoſâ C. B. Pin. 450. Ceraſia aquea Tabern. Icon. 986. Guignier.*
Ceraſa fructu albo, dulci. *Ceraſa alba, dulcia C. B. Pin. 450. Ceraſia dulcia Trag. 1028.*
Ceraſus major ac ſylveſtris, fructu ſubdulci, nigro colore inficiente C. B Pin. 450. *Ceraſus ſylveſtris, fructu nigro J. B. 1. 220. Ceraſia nigra Tabern. Icon. 986. Meriſier.*
Ceraſus Sicula, fructu Caſtanei coloris. *Ceraſus Catanenſis, decumano fructu, ſaporoſo, rotundo, duracino, caſtaneo colore H Cathol.*
Ceraſus fructu magno, rubro, turbinato. *Ceraſus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.*
Ceraſus ſativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Ceraſus ſativa, orbiculato fructu majori, jucundiori ſucco, aſpectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*
Ceraſus ſativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Ceraſus ſativa fructu majore, ſublongo, nigro, adunco aculeo in ſummo ſapidiſſimo H. Cathol.*
Ceraſus ſativa, fructu majore, utrinque carinato. *Ceraſus ſativa, fructu majori, ſummitate utrinque carinatâ, rubello, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*
Ceraſus fructu minori, oblongo, inſipido, ocyſſimo. *Ceraſus fructu minori, oblongulo, ſubrubro, inſipidulo, omnium ocyſſima H. Cathol.*
Ceraſus Maialis, fructu duro, ſubdulci. *Ceraſus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimum nigreſcente, calloſulo, parum dulci H. Cathol.*
Ceraſus racemoſa, ſylveſtris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Ceraſus racemoſa quibuſdam aliis Padus J. B. 1. 228. Ceraſia racemoſa, nigra Tabern. Icon. 988. Bois de Sainte Lucie.*
Ceraſus racemoſa, ſylveſtris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Ceraſia racemoſa, rubra, ij Tabern. Icon. 987.*
Ceraſus racemoſa, hortenſis C. B. Pin. 450. *Ceraſus uno pediculo plura ferens & Ceraſus racemoſa J. B. 1. 223. Ceraſia uno pediculo plura Tabern. Icon. 987. Ceriſier a trochets.*
Ceraſus racemoſa, parvo fructu, ruberrimo. *Ceraſus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemoſior ac frugeſcentior H. Cathol.*
Ceraſus hortenſis, flore roſeo C. B. Pin. 450. *Ceraſus multiflora, ij Tabern. Icon. 984.*
Ceraſus hortenſis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Ceraſus pleno flore J. B. 1. 223.*

Ceraſus multiflora, 1 *Tabern. Icon.* 983. *Ceriſi à fleur double.*
Ceraſus major ac ſylveſtris, multiplici flore H.R.Par. *Meriſier à fleur double.*
Ceraſus ſylveſtris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, ſerotino Raii Hiſt. 1539.
Ceraſus ſylveſtris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Ceraſus ſylveſtris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraſo affinis C.B. P.* 471. *Macaleb Geſneri & Mathioli Lob. Icon.* 133.
Ceraſus ſylveſtris, Alpina, folio rotundiore.
Ceraſus, à Ceraſunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum oblongum E, oſſeum, callo pulvinato F obductum, nucleo fœtum G oblongo H. *Tab.* 402.

Amygdali ſpecies ſunt

Amygdalus ſativa, fructu majori C. B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J. B.* 1. 174. *Amygdalus Tabern. Icon.* 996.
Amygdalus ſativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. Pin. 442.
Amygdalus amara C. B. Pin. 441. *J. B.* 1. 174.
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bleſ. Amygdalus nana Munt. Hiſt.* 34.

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, E quod deinde abit in fructum F oblongum, Olivæ æmulum, carnoſum, oſſiculum G includens, in duo loculamenta diviſum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab.* 403.

Ziziphi ſpecies ſunt

Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin.* 446. *Zizipha ſativa J. B.* 1. 40.
Ziziphus ſylveſtris. *Zizipha ſylveſtris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Lauroceraſus. *Laurier-ceriſe.*

LAUROCERASUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C infundibuliformi ſurgit *Tab.* 403.

piſtillum D, quod deinde abit in fructum E Ceraſiformem, mollem, oſſiculum G includentem, nucleo fœtum H ſubrotundo I. His notis addenda eſt propria quædam Lauroceraſo facies.

Lauroceraſi ſpecies ſunt

Lauroceraſus Cluſ. Hiſt. 4. *J. B.* 1. 420. *Ceraſus folio Laurino C. B. Pin.* 450.

Lauroceraſus Luſitanica, minor. *Aſarero Luſitanorum.*

Lauroceraſus, quaſi planta foliis Lauri & Ceraſi fructu.

SECTIO VIII.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404. PYRUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addenda eſt propria Pyri facies.

Pyri ſpecies ſunt

Pyrus ſativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broſſ. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æſtivo, ſeu æſtate ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, racemoſo, odoratiſſimo. *Pyra ſuperba, parva ſed ocyſſima Plinio Lugd.* 306. *Poires muſcates, ou Muſcadelles.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, minimo, odoratiſſimo. *Pyra Moſcatellina, minima J. B.* 1. 44. *Pyra moſchata, minima ſeu Chia Lugd.* 307. *Muſcadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, partim ſaturè rubente, partim flaveſcente, moſchato. *Pyra Jeſu ſeu Moſchatellina rubra J. B.* 1. 44. *Pyra favonia, rubra Lugd.* 306. *Muſcadelles rouges, ou groſſe Muſcadelle.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, flaveſcente, moſchato. *Pira optima Baſileenſibus J. B.* 1. 45. *Petit muſcat.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, moſchato, maculis nigris conſperſo. *Orange muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, è viridi purpuraſcente, ſaccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moſchata. *Cuiſſe-madame.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo matureſcunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd.* 307. *Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd.* 306. *Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J.B.* 1. 45. *Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hatif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J. B.* 1. 44. *Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ: *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido, flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J. B.* 1. 45. *Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Epargne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiré-roux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrêtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pira ſtrangulatoria J. B.* 1. 52. *Pyra ſtrangulanea Lugd.* 307. *Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.* Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J. B.* 1. 45. *Pyra Falerna Plinii Lugd.* 306. *Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B. 1. 50. Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre, Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè rufeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pyra Angelica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira herilia J. B. 1. 47.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B. 1. 48.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente, fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Waldenſium J. B. 1. 50. Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B. 1. 52. Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd. 306. Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

conſperſo, partim flaveſcente. *Bon-Chrêtien d'Eſpagne.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorſalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pyra Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, flaveſcente, odoratiſſimo, pediculo craſſiori. *Poire de groſſe queuë.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, ſeſſili, è cinereo flaveſcente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, cinereo, maculis amplis obſcurioribus conſperſo. *Carmelite.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, flaveſcente. *Poire de Saint François.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, parvo, flaveſcente, maculis rubris conſperſo, auſteri ſaporis. *Beſi de Caſſoy, ou Rouſſette d'Anjou.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, ſaccharato, dilutè è ferrugineo purpuraſcente. *Poire-Chat.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, Citriformi, flaveſcente, duro, moſchato, odoratiſſimo. *Citron d'hyver.*
Pyrus ſativa, Pictavienſis, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, ſaccharato, odorato. *Poire Portail.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flaveſcente. *Rouille, Hocrenaille, Martin-Sire.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, magno globoſo, flaveſcente, punctis rufis conſperſo. *Franc real, ou fin-or d'hyver.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, ſubacido, flaveſcente, punctis aſperioribus conſperſo. *Bergamote de Bugi, ou de Paſques.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, flaveſcente, ſaccharato, odorato, in ore liqueſcente. *Lanſac ou la Dauphine.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, tuberoſo, viridi, ſaccharato, in ore liqueſcente. *Sucré-vert.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, ſaccharato, odorato. *Martin-ſec.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufeſcente. *Chat brulé ou Pucelle.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flaveſcente, ſaccharato, ſaporis auſteri. *Rouſſelet d'hyver.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, tuberoſo, ſubacido, flaveſcente punctato. *Saint Auguſtin.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo, è viridi flaveſcente, punctato, ſaccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*
Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liqueſcent *Louiſe-Bonne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente in ore liqueſcente. *La ſaint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liqueſcente. *Craſane, ou Bergamote Craſane. Beurré plat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, dilutè virente, tuberoſo, punctato, in ore liqueſcente. *Petit-Oin. Bouvar. Rouſſette d'Anjou, Amad[illegible] La Merveille d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liqueſcente, ſaccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus ſativa, ſpinoſa, fructu globoſo, ſeſſili, ferrugineo, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus ſativa, fructu brumali globoſo, Citriformi, flaveſcente, punctato, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *L'Echaſſerie. Verte-longue d'hyver. Beſideri-Landri.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente, ſaccharato. *La Virgolé, ou la Virgouleuſe.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili partim flaveſcente, partim purpuraſcente. *La double fleur.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd.* 307. *Poire à deux têtes.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo & angulato. *Pyra regalia, ſerotina J. B.* 1. 52.

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obſito, è viridi palleſcente, longiſſimo pediculo. *Pira longo pediculo J. B.* 1. 51. *Poire à longue queuë.*

Pyrus ſylveſtris C. B. Pin. 439. *Pyra ſylveſtria Tabern. Icon.* 1018.

Pyrus ſylveſtris, fructu majore. *Pyra ſylveſtria, majora Tabern. Icon.* 1018.

Plures ſpecies Pyri recenſentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præſertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noſter non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405. CYDONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D turbinatum, carnoſum, in loculamenta diviſum E ſeminibus fœta F oblongis, & calloſis. His notis addenda eſt facies quædam propria.

Cydoniæ ſpecies ſunt

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C. B. Pin.* 434. *Cydonia majora Raii Hiſt.* 1453. *Cotonea malus J. B.* 1. 27. *Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenera eſui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoſo, non eduli. *Malus Cydonia,*

fructu oblongo, minori, lanuginoſo, inſulſo, adſtringentioris ſaporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin.* 434. *Cydonia minora Raii Hiſt.* 1453. *Coignier mâle.*

Cydonia anguſtifolia, vulgaris. *Malus anguſtifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea ſylveſtris C. B. Pin.* 434. *Coignaſſier.*

Cydonia latifolia, Luſitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyſſipomenſis H. R. Par. Coignaſſier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Cotonæa, Græci Cydonea, ex Creta Inſula advecta. *Lib.* 15. *cap.* 11.

Genus III.

Cratægus. *Aliſier.*

CRATÆGUS eſt plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diverſum: bacca ſcilicet potius quam fructus dici meretur, ſeminibus fœta calloſis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi ſpecies ſunt

Cratægus folio ſubrotundo, ſerrato, ſubtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin.* 452. *Sorbus Alpina J. B.* 1. 65. *Aria Lugd.* 202.

Cratægus folio oblongo, ſerrato, utrinque virente. *Chamæmeſpilus J. B.* 1. 72. *Cotonaſter fortè Geſneri Cluſ. Hiſt.* 63. *Cotonaſter folio oblongo, ſerrato C. B. Pin.* 472.

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr.* 1. *& H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, non ſpinoſa ſive Sorbus torminalis C. B. Pin.* 454. *Sorbus torminalis & Cratægus Theophraſti J. B.* 1. 63. *Sorbus torminalis Dod. Pempt.* 803. *Alizier.*

Genus IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS eſt plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diverſum hæc enim veluti per conjugationes naſcuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi ſpecies ſunt

Sorbus ſativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B.* 1. 59. *Dod. Pempt.* 803.

Sorbus ſativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acenſis & Catanenſis, fructu apprimè majori ac ſuaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus ſativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus ſativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin.* 415. *Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon.* 107.

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406. MALUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G ſeminibuſque fœtum calloſis H & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon.* 998. *Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon.* 998.

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt.* 146. *Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin.* 433. *Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon.* 1008. *Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin.* 433. *Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 1009.

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt.* 181. *Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd.* 286. *Mala Curtipendula dicta J. B.* 1. 21. *Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin.* 433. *Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Renette blanche, ou franche.*

Malus ſativa, fructu rotundo, è viridi ferrugineo. *Renette griſe.*

Malus ſativa, fructu mammoſo. *Poma orthomaſtica Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Pomme tapone.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Mala orbiculata ſeu Epirotica Lugd.* 186. *Pomme Roſe.*

Malus ſativa, fructu ſplendidè purpureo. *Malus ſapido fructu, ſtriis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Mileroſa Math. Pomme d'Api.*

Malus ſativa, fructu ſanguinei coloris ex auſtero ſubdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Rouveau.*

Malus ſativa, fructu magno, rubente, acidiſſimo, pediculo longo. *Pommes Couſinotes.*

Malus ſativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Pariſiacum J. B.* 1. 14. *Calville d'Autonne.*

Malus ſativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus ſativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginoſis conſperſo. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Pommes de Rateau.*

Malus ſativa, fructu turbinato, tenero fugaci. *Poma Paſſipoma Ruell. de Nat. ſtirp.* 251. *Paſſepommes.*

Malus ſativa, fructu oblongo, duro, Caſtaneæ ſapore. *Poma Caſtinia Ruell. de Nat. ſtirp.* 252. *Pomme de Chaſtaigner ou de Martrange.*

Malus ſativa, fructu globoſo, partim rubro, partim luteo, ex acerbo ſubdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Francatu.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, ſeſſili, ſaporis vinoſi. *Oenomelum Wirtembergicum J. B.* 1. 9.

Malus ſativa, fructu pentagono, ſubacido, ſtelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque ſeſſile J. B.* 1. 10. *Pomme d'étoile.*

Malus ſativa, fructu polygono, ſaporis vinoſi, acidiuſculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardenſibus, acidum, flavum J. B.* 1. 10. *Pommes quarrées.*

Malus ſativa, fructu magno, angulato, ſaporis vinoſi, ſubacidi. *Oenomelum magnum, Blienſpachianum J. B.* 1. 11.

Malus ſativa, fructu magno, pileiformi, è luteo vireſcente. *Malum turbinatum, majus, vireſcens J. B.* 1. 12.

Malus ſativa, fructu ſtriato, punctis rubentibus conſperſo. *Malum ſtriatum Balnei admirabilis, elegans J. B.* 1. 15.

Malus ſativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B.* 1. 18.

Malus ſativa, fructu angulato, dulci, in ore liqueſcente. *Mala liqueſcentia & ſonora dicta, dulcia J. B.* 1. 20.

Malus ſativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum anguloſum, albo-citrinum, fugax J. B.* 1. 21.

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta J. B.* 1. 21. *Pomme-figue.*

Malus ſativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, ſaccharato, Aniſi

odore. *Fenoüillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus ſativa, fructu partim albido, punctato, partim ſtriis intensè rubris diſtincto. *Pomme violette.*

Malus ſativa, fructu purpureo, duro, ſaccharato. *Pomme de Jeruſalem.*

Malus ſativa, fructu ſeſſili, rubro ſaccharato, ſuaviſſimo. *Pomme Drop-permein d'Angleterre.*

Malus ſativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido dulci. *Haute-bonté ou Blandilulie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C, D campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G ferè globoſum, coronatum H, in plura loculamenta diviſum I acinis K ſucci plenis fœta, placentæ M affixis, membranis tenuiſſimis diſtinctis, ſemine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ ſpecies ſunt

Punica quæ Malum Granatum fert Cæſalp 141. *Malus punica, ſativa C. B. Pin.* 438. *Malus punica J. B.* 1. 76. *Malus Granata ſive Punica Tabern. Icon.* 1035.

Punica ſylveſtris Cord. Hiſt. 184. *Malus punica ſylveſtris C. B Pin.* 438.

Punica fructu dulci. *Malus punica ſativa, fructu dulci C B. Pin.* 4 8.

Punica fructu medii quaſi ſaporis. *Malus Punica, ſativa, fructu medii quaſi ſaporis C. B Pin.* 438.

Punica ſativa, fructu majori, granis majoribus Amethyſtinis, criſpis. *Malus punica, fructu pulpoſo & granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, jucundioris ſaporis H. Cathol.*

Punica ſativa, fructu minori, granis minoribus, Amethyſtinis, criſpis. *Malus Punica fructu pulpoſo, minori, granis minoribus, Amethyſtinis criſpis H Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hiſpanica J. B.* 1 82. *Balauſtium Tabern. Icon.* 1033. *Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin.* 438.

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin.* 438. *Balauſtium flore minore, Romanum Eyſt.*

Punica Americana, nana ſeu humillima Lign.

GENUS VII.

Roſa. *Roſier.*

Tab. 408. ROSA eſt plantæ genus, flore A ex plurimis petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C foliatus abit deinde in fructum D ſubrotundum,

vel oblongum E carnoſum, unicapſularem F G, ſeminibuſque fœtum H I ut plurimùm angulatis & villoſis.

Roſæ ſpecies ſunt

Roſa rubra, ſimplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore ſimplici ferè J. B. 2. 34. Roſa Damaſcena Lob. Icon.* 206.

Roſa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore valde pleno & ſemi-pleno J. B. 2. 34. Roſa Mileſia, flore rubro, pleno Eyſt.*

Roſa ex rubro nigricante flore pleno Eyſt.

Roſa rubicunda, quæ non omnino dehiſcit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Roſa rubra, pallidior C. B. Pin. 48 . *Roſa holoſericea Lob. Icon.* 207.

Roſa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monſp.

Roſa ſaturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Roſa purpurea ſive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Roſa purpurea C. B. Pin. 481. *Roſa Provincialis, major Tabern. Icon* 1084. *Roſa rubello flore majore, multiplicato, ſive pleno, incarnata vulgò J. B.* 2. ,6.

Roſa purpurea, flore ſimplici H. R. Par.

Roſa verſicolor C. B. Pin. 481. *Roſa Præneſtina, alba & verſicolor J. B.* 2. 37. *Roſa verſicolor Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa Anglica, verſicolor Paſſ.

Roſa Baſilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Roſa Chipiana ſeu Roſa Pimpinellæ foliis, minor, noſtras, flore eleganter variegato Scot. Illuſtr. Part. 2. 46.

Roſa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa Hollandica, rubella, plena, quibuſdam Centifolia, ſpinoſo frutice J. B.* 2. 37. *Roſa Centifolia, Batavica Cluſ. Hiſt.* 113.

Roſa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Roſa Centifolia, Batavica, altera J. B.* 2. 38. *Roſa Centifolia, Batavica, ij. Cluſ Hiſt.* 114.

Roſa alba, vulgaris, major C. B. Pin. 482. *Roſa candida, plena & ſemiplena J. B.* 2. 44. *Roſa alba Tabern. Icon.* 1083.

Roſa flore albo, pleno Eyſt.

Roſa alba, minor C. B. Pin. 482. *Roſa lacteola J. B.* 2. 45. *Roſa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyſt.*

Roſa moſchata, major J. B. 2. 45. *Roſæ moſchatæ major ſpecies Lob. Icon.* 208.

Roſa moſchata, ſimplici flore C. B Pin. 482. *Roſa moſchata, minor, flore ſimplici J. B.* 2. 45. *Roſa muſcata, alba Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Roſa moſchata, minor, flore pleno J. B* 2. 47. *Roſa muſcata, alba, multiplex Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, ſempervirens C. B Pin. 482. *Roſa ſempervirens Cluſio J. B.* 2. 48. *Roſa ſempervirens, flore prorſus nivei candoris Cluſ Hiſt. App. Alt.*

Roſa ſpinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Roſa Achanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B.* 2. 35. *Roſa ſine ſpinis Tabern Icon.* 1085.

Roſa ſine ſpinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Roſa ſine ſpinis, colore pene fæcum vini rubri J. B. 2. 35. Roſa ſine ſpinis altera Cluſ. Hiſt. 115.*

Roſa folio criſpo, flore rubello, ſive incarnato J. B. 1. 37. *Roſa folio ſubrotundo & criſpo C. B. Pin. 482.*

Roſa ſylveſtris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, alba, cum rubore, folio glabro J. B. 2. 43. Roſa ſylveſtris Tabern. Icon.* 1088.

Roſa ſylveſtris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, flore rubro Eyſt.*

Roſa canina, duplicato flore, Burdigalenſis quorundam H. R. Par.

Roſa ſylveſtris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Roſa Eglantina, flore pleno J. B.* 243. *Roſa ſylveſtris, odorata, flore multiplici Lob. Icon.* 210.

Roſa ſylveſtris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. *Roſa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B. 2. 41. Roſa Eglanteria Tabern. Icon.* 1087.

Roſa ſylveſtris, odoratiſſimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, rubella, parvo frutice J. B. 2. 35. Roſa ſylveſtris genus tertium Trag.* 988.

Roſa ſylveſtris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Roſa humilis, flore albo Cluſii J. B. 2. 45. Roſa quarta an Gracula Plinii? Cluſ. Hiſt.* 116.

Roſa odore Cinnamomi, ſimplex C. B. Pin. 483. *Roſa Cinnamomea, floribus ſubrubentibus, ſpinoſa J. B. 2. 39. Roſe de Canelle Lob. Icon.* 209.

Roſa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Roſa minor, rubello multiplicato flore, aſperis ſpinis armata J. B. 2. 38. Roſa Cinnamomea, pleno flore Cluſ. Hiſt.* 115.

Roſa minor, rubello flore, quæ vulgò à menſe Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Roſa rubello flore parvo, ſimplici, non ſpinoſa J. B. 2. 39. Roſa Provincialis, minor Tabern. Icon.* 1085.

Roſa lutea, ſimplex C. B. Pin. 483. *Roſa lutea J. B. 2. 47. Tabern. Icon.* 1087.

Roſa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Roſa lutea, flore pleno J. B. 2. 48. Roſa flava, plena Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa campeſtris, ſpinoſiſſima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Roſa pumila, ſpinoſiſſima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B. 2. 40. Roſa Dunenſis, ſpecies nona Dod. Pempt.* 187.

Roſa pumila, ſpinoſiſſima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd.* 127.

Roſa Alpina, pumila, Montis Roſarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Roſa ſylveſtris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Roſa pumila, Pannonica, flore rubello J. B. 2. 35. Roſa ſexta ſive pumila Cluſ. Hiſt.* 117.

Roſa ſylveſtris, Pomifera, major C. B. Pin. 484. *Roſa pomo ſpinoſo, folio hirſuto J. B. 2. 38.*

Roſa arvenſis, candida C. B. Pin. 484. *Roſa ſylveſtris, folio glabro, flore pla-*

m albo *J. B.* 2. 44. *Roſa ſylveſtris quarta ſpecies Trag.* 988.

Roſa campeſtris, repens, alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos ſive Cynorrhodos*, 3. *Cord. in Dioſc.* 19.

Roſa minima J. B. 1. 41.

Roſa campeſtris, ſpinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Roſa Græca & Cynorrhodon læve Lugd.* 126.

Roſa omnium Calendarum H. R. Par. *Roſes de tous les mois.*

Roſa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monſp.

Roſa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.

Roſa omnium Calendarum, flore ſimplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.

Roſa punicea Corn. 11. *Roſa ſylveſtris, Auſtriaca, flore phœniceo Park. Theat.* 1019.

Roſa inapertis floribus, alabaſtro craſſiore, Francofurtenſis quibuſdam H. R. Par. *Roſe à gros cul.*

Roſa ſylveſtris, fructu majore, hiſpido Raii Synopſ. 296.

GENUS VIII.

Groſſularia. *Groſelier.*

GROSSULARIA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C 1, 2, 3, 4, 5 in orbem poſitis conſtante, in inciſuris calycis D monophylli & pelviformis naſcentibus. Hujus autem poſterior pars E abit deinde in baccam F globoſam vel ovatam, mollem, ſeminibus fœtam G exiguis H. *Tab.* 409.

Groſſulariæ ſpecies ſunt

Groſſularia ſimplici acino vel ſpinoſa, ſylveſtris C. B. Pin. 455. *Uva criſpa ſive Groſſularia J. B.* 1. 47. *Uva criſpa Dod. Pempt.* 748.

Groſſularia ſpinoſa, ſativa C. B. Pin. 445. *Groſſularia majore fructu Cluſ. Hiſt.* 120.

Groſſularia ſpinoſa ſativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Groſſularia ſpinoſa, fructu obſcurè purpuraſcente J. B.* 1. 48. *Groſſularia fructu obſcurè purpuraſcente Cluſ. Hiſt.* 120.

Groſſularia ſimplici acino, cæruleo, non ſpinoſa C. B. Pin. 455.

Groſſularia ſive Uva criſpa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Groſſularia maxima, ſubflava, oblonga H. Edinb.

Groſſularia fructu quaſi gemino, ſine acino H. Edinb.

Groſſularia multiplici acino, ſive non ſpinoſa, hortenſis rubra ſive Ribes officinarum C. B Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B.* 2. 97. *Ribeſium fructu rubro Dod. Pempt.* 749.

Groſſularia hortenſis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B.* 2. 98. *Ribes ij. genus amplioribus foliis & majore fructu Cluſ. Hiſt.* 119.

Groſſularia hortenſis, majore fructu albo H. R. Par.

Groſſularia diſtinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος Cluſ. Hiſt.* 120. *Ribes monocarpos J. B.* 2. 98.

Groſſularia hortenſis, fructu margaritis ſimili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B. 2. 98. Ribes vulgaris albo fructu Cluſ. Hiſt.* 120.

Groſſularia vulgaris, fructu dulcis C. B. Pin. 455. *Cluſ. Hiſt.* 110. *Ribes Alpinus, dulcis J. B. 2. 98.*

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribeſium fructu nigro Dod. Pempt.* 749.

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio ampliſſimo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio anguſtiore, hirſuto Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roſeo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in baccam D Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta diviſam F, ſeminibuſque fœtam G ut plurimùm reniformibus.

Myrti ſpecies ſunt

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt.* 772.

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domeſtica J. B. 1. 511. Cluſ. Hiſt.* 65.

Myrtus latifolia, Bætica 2. vel foliis Laurinis, confertim naſcentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Cluſ. Hiſt.* 64.

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B. 1. 512. Myrtus media Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, ſylveſtris J. B. 1. 510. Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monſp.

Myrtus anguſtifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica anguſtifolia J. B. 1. 511. Myrtus Bætica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus ſylveſtris, foliis acutiſſimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, ſylveſtris Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus anguſtifolia, minor J. B. 1. 513. Myrtus domeſtica, fructu albo Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon.* 127. *Myrtus Tarentina. Cluſ. Hiſt. 67. J. B. 1.* 512.

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hiſpanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum oſſiculis fœtum.

GENUS I.

Cornus. *Cornoüiller.*

CORNUS eſt plantæ genus, flore A, B, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis D in orbem poſitis conſtante, cujus calyx E deinde abit in fructum F Olivæformem, vel globoſum, mollem, carnoſum, óſſiculum condentem G in duo loculamenta diviſum H nucleis fœta I. *Tab.* 410.

Corni ſpecies ſunt

Cornus hortenſis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus ſativa ſeu domeſtica J. B.* 1. 210. *Cornus Cluſ. Hiſt.* 12.

Cornus hortenſis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortenſis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortenſis, mas, fructu ſaturatiùs rubente, cum oſſiculo craſſiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus ſylveſtris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Cluſ. Hiſt.* 13.

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon.* 169. *Cornus fœmina, putata Virga ſanguinea J. B.* 1. 214. *Sanguin.*

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Meſpilus. *Neſlier.*

MESPILUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C foliatus D abit deinde in fructum E ferè globoſum, coronatum F, carnoſum, mollem, unicapſularem G oſſicula condentem H nucleo fœta I oblongo K. *Tab.* 410.

Meſpili ſpecies ſunt

Meſpilus Germanica, folio Laurino, non ſerrato ſive Meſpilus ſylveſtris C.B. Pin. 453. *Meſpilus vulgaris J. B.* 1. 69. *Meſpilus Dod. Pempt.* 801.

Meſpilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Meſpilus domeſtica Lob. Icon.* 166.

Meſpilus folio Laurino, major, fructu præcoci, ſapidiori, oblongo, leviorì ſeu rariori ſubſtantiâ H. Cathol.

Meſpilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori ſubſtantiâ H. Cathol.

Meſpilus fructu medio, è rotundo oblongo, auſteriori inſulſo, coronâ clauſâ H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Meſpilus Aronia veterum J. B.*

1. 67. *Meſpilus Aronia Dod. Pempt.* 801. *Azarolier ou Azerolier.*

Meſpilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.

Meſpilus Apii folio laciniato, fructu majore, intenſiùs rubro, gratioris ſaporis H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato, fructu ex albo luteſcente, minori H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo luteſcente, umbilicum verſus turbinato H. Cathol.

Meſpilus Canadenſis, Sorbi torminalis facie. *Meſpilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab.* 46. *fig.* 4.

Meſpilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, ſplendens, fructu inſigni, rutilo, Virginienſis Pluk. Tab. 46. fig. 1.

Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris ſive Spinus albus J. B.* 1. 49. *Oxyacanthus ſive ſpina acuta Dod. Pempt.* 751. *Epine blanche, Aubepin.*

Meſpilus ſpinoſa ſive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha ſive ſpina alba, flore pleno Munt. Hiſt.* 186. *Epine blanche à fleur double.*

Meſpilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioſcoridis ſive ſpina acuta, Pyri folio C. B. Pin.* 454. *Pyracantha quibuſdam J. B.* 1. 51. *Rhamnus tertius Dioſcoridis Lob. Icon.* 182.

Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, triphylla, ſterilis, robuſtioribus ſpinis H. Cathol.

Meſpilus ſylveſtris, ſpinoſa, hirſuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.

Meſpilus folio rotundiori, fructu nigro, ſubdulci. *Alni effigie, lanato folio, minor C. B. Pin.* 452. *Vitis Idæa iij Cluſ. Hiſt.* 62. *Amelanchier.*

Meſpilus folio ſubrotundo, fructu rubro. *Coronaſter, folio rotundo, non ſerrato C. B. Pin.* 452. *Cotoneaſter J. B.* 1. 73.

Meſpilus Americana, folio lato, ſubtus ſpinoſo, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore Papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore Papilionaceo, foliis ſingularibus, alterno aut verticillato ordine diſpoſitis.

GENUS I.

Geniſta. *Genêt.*

GENISTA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D planam, in duas partes dehiſcentem E, F ſeminibuſque fœtam G quaſi reniformibus. His notis addenda ſunt folia H, I alterno aut verticillato ordine naſcentia. *Tab.* 411.

Geniſtæ ſpecies ſunt

Geniſta Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arboreſcens, ſeminibus Lenti ſimilibus C. B. Pin.* 396. *Spartium Dioſcoridæum, Narbonenſe & Hiſpanicum Lob. Icon.* 91. *Genêt d'Eſpagne.*

Geniſta Hiſpanica, pumila, odoratiſſima.

Geniſta tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B.* 1. 391. *Geniſta tinctoria Dod. Pempt.* 763.

Geniſta tinctoria, Germanica, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 395.

Geniſta tinctoria, fruteſcens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Geniſtella tinctoria, Hiſpanica J. B.* 1. 392. *Geniſta tinctoria, Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 101.

Geniſta tinctoria, latifolia, Lucenſis J. B. 1. 392.

Geniſta tinctoria, Luſitanica, maxima. *Piurna Luſitanorum.*

Geniſta Luſitanica, parvo flore luteo.

Geniſta humilior, Pannonica. *Chamægeniſta foliis Geniſtæ vulgaris C. B. Pin.* 395. *Chamægeniſta* 1. *Cluſ. Hiſt.* 103.

Geniſta ramoſa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Geniſtella piloſa J. B.* 1. 393. *Geniſta minima Lugd.* 173.

Geniſta radiata ſive ſtellaris J. B. 1. 399.

Geniſta ſive Spartum purgans J. B. 1. 404.

Geniſta Africana, fruteſcens, Ruſci nervoſis foliis Oldenl. *Planta leguminoſa Æthiopica, foliis Ruſci Breyn. Cent. 1. 69.*

Geniſta Africana, fruteſcens, Ruſci anguſtis foliis Oldenl.

Geniſta Africana, Lavandulæ folio Oldenl.

Geniſta Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.

Geniſta Africana, minima, foliis Myrti in exquiſitum mucronem deſinentibus Oldenl.

Geniſta Africana, Roriſmarini foliis, flore aureo Oldenl.

Geniſta Africana, arboreſcens, argenteâ lanugine pubeſcens Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, ſpicata, purpurea, *foliis anguſtiſſimis* Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, foliis Tarton-raire, *flore purpureo* Oldenl.

Geniſta Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginoſis Oldenl.

Geniſta Africana, Laricis foliis craſſioribus & hirſutis Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, ſpicata, *Laricis foliis* Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, capitata, *Laricis foliis* Oldenl.

Geniſta Africana, ſpicata, lutea, *foliis Laricis* Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, capitulis lanuginoſis, *Laricis breviſſimo folio* Oldenl.

Geniſta Africana, fruteſcens, *Laricis incanis foliis* Oldenl.

Geniſta Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.

Geniſta Africana, foliis Gallii Oldenl.

Geniſta Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA eſt plantæ genus, à Geniſta diverſum ſiliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more: ab Anonide verò differt foliis ſingularibus.

Crotalariæ ſpecies ſunt

Crotalaria Aſiatica, folio ſingulari, verrucoſo, floribus cæruleis H. L. Bat.

Crotalaria Aſiatica, folio ſingulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.

Crotalaria hirſuta, minor, Americana, ſagittata H. L. Bat.

Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Geniſta arboreſcens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*

Crotalaria Americana, Ari folio ſagittato, flore purpuraſcente Plum.

Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & ſiliquis minimis.

Crotalaria Americana, Aſari folio. *Phaſeolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Aſari lanuginoſis, ſolitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412. SPARTIUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum C quod ſurgit è calyce B abit deinde in ſiliquam D, G brevem, ſubrotundam, turgi-

dulam, ſemine fœtam E, H ut plurimùm reniformi F.

Spartii ſpecies ſunt

Spartium alterum, monoſpermon, ſemine reni ſimili C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, lobis rotundiuſculis, flore luteo J. B.* 1. 397. *Spartium ij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt.* 102.

Spartium 5. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, flore candido J. B.* 1. 398. *Spartium iij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt.* 103.

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, ſcandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim naſcentibus Plum.

GENUS IV.

Geniſta-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM eſt plantæ genus, à Geniſta & Spartio aculeis diſtinctum. *Tab.* 412.

Geniſtæ-Spartii ſpecies ſunt

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aſpalathus ſecunda, Monſpelienſis J. B.* 1. 402. *Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, Lob. Icon.* 82.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, ſecundum, flore pallido C. B. Pin. 394. *Aſpalathus alter, ij, Cluſ. Hiſt.* 106.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tertium, hirſutum C.B.Pin. 394. *Aſpalathus alter, iij, Cluſ.Hiſt.*106. *Aſpalathus Abrotani facie, incana J.B.*1.403.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, minus C. B. Pin. 394. *Aſpalatho Monſpeliano affinis, Scorpius ij Cluſio J. B.* 1. 403. *Scorpius ij Cluſ. Hiſt.* 107.

Geniſta-Spartium minus, ſaxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticoſum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv.* 409.

Geniſta-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Geniſta ſpinoſa, major, brevibus aculeis C. B. Pin.* 394. *Geniſtellæ ſpinoſæ affinis, Nepa quibuſdam J. B.* 1. 400. *Scorpius* 1. *Cluſ. Hiſt.* 106.

Geniſta-Spartium minus, Germanicum. *Geniſta ſpinoſa, minor, Germanica C. B. Pin.* 395. *Geniſta aculeata, folioſa J. B.* 1. 399. *Geniſtella Dod. Pempt.* 760.

Geniſta-Spartium minus, Anglicum. *Geniſtella minor, Aſpalathoides, vel Geniſta ſpinoſa, Anglica C. B. Pin.* 395. *Geniſtella minor, Aſpalathoides J. B.* 1. 401.

Geniſta-Spartium, Montis ventoſi. *Geniſtella Montis ventoſi, ſpinoſa J.B.*1. 400. *Geniſta ſpinoſa, minor, Hiſpanica, villoſiſſima C. B. Pin.* 395.

Geniſta-Spartium Hiſpanicum, lanuginoſum, longiſſimis & tenuiſſimis aculeis tridentatis munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, lanuginoſum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, breviſſimis, craſſioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, aculeis breviſſimis cæſiis munitum.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, denſiſſimis aculeis horridum, glomerato flore.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, argenteum, validiſſimis aculeis munitum, copioſo flore. *Erinacea altera, Luſitanica V. Luſit.*
Geniſta-Spartium Luſitanicum, majus & ſpinoſius, ſpicato flore.
Geniſta-Spartium Algarvienſe, humilius, parvo flore.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, minus, ſpicato flore.
Geniſta-Spartium Luſitanicum, ſiliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA eſt plantæ genus, à Geniſta-Spartio diverſum, quod aculeis denſis Erinaceum ſeu Hyſtricem referat.

Erinaceæ ſpecies ſunt

Erinacea Hiſpanica. *Erinacea Cluſ. Hiſt.* 107. *Geniſta Erinacea J. B.* 1. 403. *Geniſta-Spartium ſpinoſum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpuraſcentibus C. B. Pin.* 394.
Erinacea Cretica. *Echinus id eſt Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 56.

GENUS VI.

Geniſtella.

Tab. 413. GENISTELLA eſt plantæ genus, à Geniſta diverſum foliis quadam veluti articulatione ſibi invicem innaſcentibus.

Geniſtellæ ſpecies ſunt

Geniſtella herbacea ſive Chamæſpartium J. B. 1. 393. *Chamægeniſta ſagittalis C. B. Pin.* 395. *Chamægeniſta ij Cluſ. Hiſt.* 104.
Geniſtella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægeniſta caule foliato C. B. Pin.* 396. *Chamægeniſta peregrina Cluſ. Hiſt.* 104.
Geniſtella fruticoſa, Luſitanica, latifolia.
Geniſtella fruticoſa, Luſitanica, anguſtifolia.

GENUS VII.

Siliquaſtrum. *Guainier.*

Tab. 414. SILIQUASTRUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D ſupereminentibus, carinâque E ex duobus petalis F compoſitâ: piſtillum autem H ſtaminibus I obvolutum, ex calyce G emergens abit deinde in ſiliquam K planam, membranaceam, ſeminibus fœtam L, M quaſi reniformibus N. His notis addenda ſunt folia alterno ordine diſpoſita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B.* 1. 433. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *Arbor Judæ Dod. Pempt.* 786. *Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. B. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus, & Fruticibus, flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam E F ut plurimùm reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis innaſcentia. *Tab.* 415.

Anagyridis ſpecies ſunt

Anagyridis fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B.* 1. 364. *Anagyris Dod. Pempt.* 785.

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D quòd deinde abit in ſiliquam E, I planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L ſeminibuſque fœtam H M planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula ut ait Dioſcorides. *Tab.* 416. *Lib. 3. cap.* 113.

Cytiſi ſpecies ſunt

Cytiſus hirſutus J. B. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin.* 390. *Cytiſus iij Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus Lob. Icon.* 45.

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo, purpuraſcente Pon. Bald. Ital.* 148.

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B.* 1. 369. *Cytiſus* 1 *Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus glabris foliis ſubrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytiſus glaber, ſiliquâ lata J. B. 1. 373. Cytiſus v, rotundifolius Tabern. Icon.* 1095.

Cytiſus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytiſus ij. Tabern. Icon.* 1094.

Cytiſus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytiſus Geſneri, cui flores ferè ſpicati J. B. 1. 370. Cytiſus iiij Cluſ. Hiſt. 95.*

Cytiſus foliis incanis, anguſtis, quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytiſus montis Calcaris J. B. 1. 370. & Cytiſus Hiſpanicus Cluſii ſecundus Ejuſd. Cytiſus ij Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus Alpinus, latifolius, flore racemoſo, pendulo. *Anagyris non fœtida, major vel Alpina C. B. Pin. 391. Laburnum arbor trifolia, Anagyridi ſimilis J. B. 1. 361.*

Cytiſus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major, Alpina, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytiſus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo, longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin. 391. Eghelo Dod. Pempt. 785.*

Cytiſus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia, floribus denſiùs congeſtis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytiſus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytiſus præcox, ſpicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 19.*

Cytiſus Africanus, argenteus, flore atro-purpureo Oldenl.

Cytiſus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin. 392. Aſpalathus ſecunda, trifolia, quæ Acacia ſecunda Mathiolo, trifolia J. B. 1. 375. Acacia altera Dod. Pempt. 753.*

Cytiſus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum, floribus luteis J. B. 2. 359. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin. 332. Lotus aſperior, fruticoſa, Lotus Narbonenſis, incana Lob. Icon. 41.*

Cytiſus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile, glutinoſo Zan. Hiſt.* 202.

Cytiſus argenteus, Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytiſus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytiſus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytiſus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytiſus Hiſpanicus, humilior, floribus glomeratis.

Cytiſus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytiſus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.

Cytiſus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytiſus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytiſus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytiſus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytiſus differt à Geniſta foliis ternis, ab Anonide verò ſiliquis planis. Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS III.

Cytiſo-Geniſta.

CYTISO-GENISTA eſt plantæ genus, à Geniſta & Cytiſo diverſum, quòd foliis ſit partim ſingularibus, partim ternis.

Cytiſo-Geniſtæ ſpecies ſunt

Cytiſo-Geniſta ſcoparia, vulgaris, flore luteo. *Geniſta anguloſa & ſcoparia C. B. Pin.* 395. *Geniſta anguloſa, trifolia J. B.* 1. 388. *Geniſta Dod. Pempt.* 761. *Genêt commun.*

Cytiſo-Geniſta ſcoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiſo-Geniſta Luſitanica, foliis Myrti, ſiliquis tomentoſis.

Cytiſo-Geniſta Luſitanica, magno flore.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore papilionaceo, foliis per conjugationes coſtæ plerumque innaſcentibus.

GENUS I.

Pſeudoacacia.

PSEUDOACACIA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C membranâ fimbriatâ D obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam E planam, in duas partes dehiſcentem F, G ſeminibuſque fœtam H reniformibus. His notis addenda ſunt folia K L veluti per conjugationes coſtæ M affixa, cui ſummæ folium impar I innaſcitur. *Tab.* 417.

Pſeudoacaciæ ſpecies ſunt

Pſeudoacacia vulgaris. *Arbor ſiliquoſa, Virginenſis, ſpinoſa, Locus noſtratibus dicta Park. Theat.* 1550.

Pſeudoacacia Americana, latifolia, flore roſeo Plum.

Pſeudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D membranaceam, veſicæ adinſtar inflatam, ſeminibuſque fœtam E, F reniformibus G. *Tab.* 418.

Coluteæ ſpecies ſunt

Colutea veſicaria C. B. Pin. 396. *J. B.* 1. 380. *Colutea Dod. Pempt.* 784.

Colutea veſicaria, verſiculis rubentibus J. B. 1. 380. Deſcript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veſicaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. EMERUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam D tenuem, ſeminibus fœtam E ferè cylindraceis F.

Emeri ſpecies ſunt

Emerus Cæſalp. 117. *Colutea Scorpioides ſive ſiliquoſa, major C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, 1. elatior Cluſ. Hiſt. 97.*

Emerus minor. *Colutea ſiliquoſa, minor C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, humilis J. B. 1. 382. Colutea Scorpioides, 1. humilior Cluſ. Hiſt. 97.*

Emerus Americanus, ſiliquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B. 1. 384. Iſatis Indica foliis Roriſmarini, Glaſto affinis C. B. Pin. 1130. Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. CORONILLA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum C quod ſurgit ex calyce B abit deinde in ſiliquam D ex multis partibus quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ G ſemine turgeſcunt E oblongo F.

Coronillæ ſpecies ſunt

Coronilla ſive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva ſpecies, Polygala Valentina Cluſii J. B. 1. 383. Polygala altera C. B. Pin. 344.*

Coronilla caule Geniſtæ fungoſo. *Colutea caule Geniſtæ fungoſo J. B. 1. 383.*

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin. 397. Prodr. 157.*

Coronilla ſiliquis & ſeminibus craſſioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, ſiliquis & ſeminibus craſſioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 122.*

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot. 17.*

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. Polygalon Cortuſi J. B. 2. 351. Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd. 410.*

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario ſiliquis articulatis C. B. Pin. 349. Melilotus quinta Tragi J. B. 2. 349.*

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. BARBA JOVIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum C quod ſurgit è calyce B abit deinde in ſiliquam D brevem & plerumque ovatam, ſemine fœtam E ſubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd.* 194.

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C. B. Pin.* 351. *Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J. B.* 2. 337. *Aſtragalus purpureus Lugd.* 1347.

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, fruteſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot.* 278.

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C. B. Pin.* 390. *Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt.* 96.

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C conſtante videatur: hujus autem piſtillum D abit deinde in fructum E tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F compoſitum, tenui cute G H obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K oblongo L. *Tab.* 421.

Chamæleæ ſpecies ſunt

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. *J. B.* 1. 564. *Chamælea Dod. Pempt.* 363.

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato B ſupernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G quod ſurgit ex calyce F abit deinde in fructum H oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum I ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K affixis. *Tab.* 422.

Agerati ſpecies ſunt

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd.* 1184. *Ageratum ſerratum, Alpinum C. B. Pin.* 221. *Ageratum purpureum Dalechampii J. B.* 3. 144.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum, villoſum Mor. H. R. Bleſ.*
Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore albo.
Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuſcuta. *Cuſcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, G, H, I membranaceum, ſubrotundum, angulatum (poſticâ parte L perforatâ incumbente capſulæ M, quæ fundum calycis D occupat) ſeminibuſque fœtum N tenuiſſimis.

Cuſcutæ ſpecies ſunt
Cuſcuta major C. B. Pin. 219. *Caſſuta ſive Cuſcuta J. B. 3. 266. Caſſitha Tabern. Icon. 901. Cuſcute de Veniſe.*
Cuſcuta minor. *Epithymum ſive Cuſcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, poſteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in multas partes dehiſcentem F, ſeminibus fœtum G ſubrotundis & in ipſo calyce C reconditum.

Coris ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt
Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, cærulea J. B. 3. 434. Deſcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluſ. Hiſt. clxxiiij.*
Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hiſt. Cluſ. clxxiiij.*
Coris maritima, flore albo H. R. Monſp.

Clandeſtina. *Clandeſtine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato, supernè in duo labia diviſo, quorum ſuperiùs B fornicatum eſt, inferius verò C tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D crenatoque ſurgit piſtillum E quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F oblongum, unicapſularem G, in duas partes dehiſcentem, vi elaſticâ ſemina I ſubrotunda propellentes.

Clandeſtinæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt
Clandeſtina flore ſubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeſtine de Leon Lugd. Gal. 960.*
Clandeſtina, flore albo Borel. Obſ. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato; multifido B, calyci C inſidente, qui deinde abit in fructum D mollem, Olivæ æmulum, carnoſum, ſemine fœtum E exiguo F. Fructus autem ille in multis ſpeciebus in capitulum quoddam elegans G colligi ſolet. *Tab. 425.*

Melocacti ſpecies ſunt

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus J. B. 3. 93. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, ſtriis in ſpiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arboreſcens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arboreſcens, folio ſtriato, ſpinoſiſſimo, fructu aureo tuberoſo, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo naſcentibus conflatus, ſpinoſiſſimus, flore & fructu roſeo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginoſus, tuberoſus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atro-purpureo. *Cereus craſſiſſimus, fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, ſpinoſus, fructu rubro, Nucis magnitudine C. B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre. 132.*

Melocactus Americanus, tuberoſus, purpureus, validiſſimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arboreſcens, trigonus, unduloſus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu ſubviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B innaſcente. Is autem deinde abit in fructum carnoſum C, turbinatum, ſucci plenum, ſeminibus fœtum D exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. *Tab. 426. 427. & 428.*

Ananas ſpecies ſunt

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Braſilianus, foliis Aloës C. B. Pin. 384. Ananas Acoſtæ J. B. 3. 95. Nana fructu ſive Tayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de ſucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus piſtillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis ſpecies ſunt

Tithymaloides fruteſcens, folio Myrti ampliſſimo. *Tithymalus Curaſſavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides fruteſcens, folio Anacampſerotis Plum.

Tithymaloides fruteſcens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

Tab. 429. AMARANTHOIDES eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio flore floſculoſo, in capitulum ſquamatum A collecto: axi enim B ſquamatim innaſcuntur bina folia C imbricata D chelarum Cancrorum æmula & floſculum E complectentia, multifidum, calyce F obvolutum, è cujus fundo ſurgit piſtillum G infimæ floris parti H adinſtar clavi infixum, calyptrâ K obvolutum: hoc autem deinde abit in ſemen ſubrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis ſpecies ſunt

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent.* 1. 109. *Icon.* 51.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Braſiliana, glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent.* 1. 111. *Icon.* 52.

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera ſpecies ſive flore purpureo Breyn. Cent.* 1. 110.

Smilax.

Tab. 421. SMILAX eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in fructum mollem D ſeu baccam ſubrotundam, ſemine fœtam E F plerumque globoſo G H vel ovato.

Smilacis ſpecies ſunt

Smilax aſpera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B.* 2. 115. *Smilax aſpera, rutilo fructu Cluſ. Hiſt.* 112.

Smilax aſpera, minus ſpinoſa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aſpera J. B.* 2. 16. *Smilax aſpera, nigro fructu Cluſ. Hiſt.* 113.

Smilax aſpera, ſeu ſpinoſa, latifolia, retuſa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt.* 205. *Lilium Convallium minus C. B. Pin.* 304. *Unifolium ſive Ophris unifolia J. B.* 3. 534.

Smilax aſpera, racemoſa, Polygonati folio. *Polygonatum racemoſum Corn.* 36.

Smilax ſpicata, Polygonati folio. *Polygonatum ſpicatum, fertile Corn.* 34.

Garidella.

GARIDELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B fornicatis, bifidiſque in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C multifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capſulis F oblongis, bivalvibus G compoſitum, ſemine fœtis ut plurimùm ſubrotundo H. Tab. 430.

Garidellæ ſpeciem unicam novi.

Garidella foliis tenuiſſime diviſis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin.* 146. *Melanthium Peregrinum ſive Creticum Pon. Bald. Ital.* 46. *Nigellaſtrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monſp.*

Garidella dicitur à Clariſſ. D. *Garidel* in Academia Aquiſextienſi Botanices profeſſore doctiſſimo, qui rariorem hanc plantam in Agro Aquiſextienſi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C D ſurgit piſtillum quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum F ſubrotundum, aculeatum, unicapſularem G, ſemine fœtum Caſtaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil ſunt quàm folia calycis in aculeos verſa. Tab. 431.

Tribuloidis ſpeciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innaſcens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin.* 194. *J. B.* 3. 775. *Tribulus aquatilis Dod. Pempt.* 581. *Macre.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXICOCCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante; cujus calyx C deinde abit in fructum D ſeu baccam ferè globoſam, in quatuor loculamenta E diviſam ſeminibuſque fœtam F rubrotundis. Tab. 431.

Oxycocci ſpecies ſunt

Oxycoccus ſive Vaccinia paluſtris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa paluſtris C.B.Pin.* 471. *Vaccinia paluſtria Dod. Pempt.* 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa paluſtris, foliis majoribus, acutis Mentz.Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, ex plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calici multifolio C inſidentibus ſed ſterili: Embryo enim D in aliis plantæ partibus naſcitur, calyce E obvolutus, abitque deinde in fructum F in tres capſulas G fiſſilem, ſemine fœtas oblongo H. Tab. 425. 423

Ricinoidis ſpecies ſunt

Ricinoides ex qua paratur *Tourneſol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C.B. Pin.* 253. *Heliotropium parvum Dioſcoridis, Heliotropium minus Clu-*

ſii ſive tricocco Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviſo folio Breyn. Cent.* 1. 116. *Avellana purgatrix C. B. Pin.* 418. *Avellana purgatrix novi orbis J. B.* 1. 322. *Medicinier d'Eſpagne.*

Ricinoides Americana, Goſſypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin.* 432. *Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B.* 3. 643. *Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphiſagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphiſagriæ C. B. Pin.* 432.

Ricinoides Americana, foliis Populi hirſutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

Tab. 432. HERMANIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C monophyllo & veſicario ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, quinquefariam apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta diviſum G ſeminibuſque fœtum H exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ſerratis.

A præſtantiſſimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

Tab. 423. ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, in capitulum B umbellatum naſcente & calyci C communi inſidente, qui deinde abit in fructum D unicapſularem E, ſemine fœtum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt

Echinophora maritima, ſpinoſa. *Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin.* 288. *Paſtinaca marina Lob. Icon.* 710.

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin.* 451. *Paſtinaca echinophora, Apula Col. Part.* 1. 101.

Niſſolia.

NISSOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin.* 344. *Catanance leguminoſa quorundam J. B.* 2. 309. *Lathyrus anguſtifolius, erectus,*

folio

folio ſingulari ſine capreolis D. Niſſole H. L. Monſp.

A Clariſſimo D. Niſſole D. M. Monſpelienſi rerum naturalium ſtudioſiſſimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES eſt plantæ genus, flore A liliaceo ex ſenis ſcilicet petalis B conſtante, è fundo calycis C ſquamoſi & veluti tubulati emergentibus: piſtillum autem D ſurgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E trigonum, turbinatum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta G diviſum ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. *Tab.* 439.

Aphyllanthis ſpeciem unicam novi.

Aphyllanthes Monſpelienſium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monſpelienſium C. B. Pin.* 209.

Hæmanthus.

HÆMANTHUS eſt plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in ſex lacinias diviſo, cujus calyx B abit deinde in capſulam C ferè globoſam, in tria loculamenta D diviſam, ſeminibuſque fœtam oblongis E. His notis addendum eſt flores Hæmanthi in capitulum F naſci ſex foliolis compoſitum. *Tab.* 433.

Hæmanthi ſpeciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capenſis ſive Promontorii Bonæ Spei Stap.* 334. *Narciſſus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor.* 137.

Sarracena.

SARRACENA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C multifolio inſidentibus, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D clypeo quodam membranaceo E inſtructum, quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, in quinque loculamenta G ut plurimùm diviſum, ſeminibuſque fœtum H oblongis. *Tab.* 476.

Sarracenæ ſpeciem unicam novi.

Sarracena Canadenſis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Ariſtolochiæ C. B. Pin.* 192. *Limonio congener Cluſ. Hiſt.*

Sarracenam appellavi à Clariſſimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio inſigni, qui eximiam hanc plantam, pro ſumma qua me complectitur benevolentia è Canada miſit.

Ahouai.

AHOUAI eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C infimæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnoſum, quodammodo Pyriformem, oſſiculo fœtum F ferè trigono G, nucleum condente H. *Tab.* 434.

Ahouai ſpecies ſunt

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin. 434. Ahouai fructus venenatus J. B. 1. 337.*

Acajou.

Tab. 435. ACAJOU eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C capillamentis D ſtipatum, poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F turbinatum, mollem, cui adnaſcitur capſula reniformis G, ſemine fœta H ejuſdem formæ I.

Acajou ſpeciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia ſpecies C. B. Pin. 512. Cajous J. B. 1. 336.*

Genipa.

Tab. 436. 437. GENIPA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E plerumque ovatum, carnoſum, in duo veluti loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ ſpeciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex ſpeciebus Genipat Thev. Franc. Antarct. 19?*

Manihot. *Caſſave.*

Tab. 438. MANIHOT eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus piſtillum B abit deinde in fructum C ſubrotundum, tribus capſulis fœtum D ſimul junctis E, oblongis, quæ ſingulæ F nucleum condunt oblongum G.

Manihot ſpecies ſunt

Manihot Theveti, Juca & Caſſavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberoſa ſucco venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam. 41. Manihot Indorum ſive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin. 90. Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig. 1.*

Manihot Americana, ſpinoſiſſima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amſtel. in fol. fig. 10.*

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio anguſtiore Plum.

Manihot Americana, ſcandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Camædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C infimæ floris parti D adinſtar clavi infixum; quod deinde abit in fructum E ſiliquoſum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiſcentem H ſeminibuſque fœtum oblongis I, foliatis K, ſquamatim poſitis, placentæ L affixis. *Tab.* 439.

Plumeriæ ſpecies ſunt

Plumeria flore roſeo, odoratiſſimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, anguſtis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtuſis.

Plumeria, ab inventore Clariſſ. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantiſque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PAPAYA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet tubulato A & ſtelliformi, ſed ſterili: alio vero roſaceo B ex plurimis petalis C conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F veluti Meloniformem, carnoſum, ſeminibus fœtum G plerumque ſtriatis H, calyptrâ obvolutis I. *Tab.* 441.

Papayæ ſpecies ſunt

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin.* 431. *Mamœra Luſitanorum Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 41.

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A roſaceo, ex quatuor plerumque petalis B conſtante: ex cujus calyce C quadrifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſphæricum, nuculâ fœtum F ſphæricâ pariter G, nucleum condente H ejuſdem formæ I. *Tab.* 440.

Sapindi ſpeciem unicam novi.

Sapindus foliis coſtæ alatæ innaſcentibus. *Nuculæ Saponariæ, non edules C. B. Pin.* 511. *Saponariæ ſphærulæ arboris Filicifoliæ J. B.* 1. 312. *Prunifera racemoſa, folio alato, coſtâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu ſaponario Sloane Cat. Jam.* 184. *Prunifera ſeu Nuciprunifera fructu ſaponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig.* 7. *Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre.* 165.

Sapindus, quaſi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis uſum præbet.

Begonia.

Tab. 442. BEGONIA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet ſterili A, ex quatuor petalis amplioribus B & anguſtioribus C compoſito: alio verò roſaceo D ex plurimis petalis E in orbem poſitis conſtante & calyci foliato F inſidentibus: is autem deinde abit in fructum G trigonum, alatum H, in tria loculamenta I diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis.

Begoniæ ſpecies ſunt

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & hirſuta Plum.
Begonia roſeo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.
Begonia roſeo flore, folio orbiculari Plum.
Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.
Begoniam appellavit Clariſſ. Plumerius tanquam perenne obſervantiæ ſuæ monumentum erga Illuſtriſſ. virum DD. *Bégon*, Regi ab intimis conſiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443. GUAIAVA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio flore roſaceo A ex plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C infundibuliformis abit deinde in fructum D ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F multa ſemina exigua nidulantur.

Guaiavæ ſpeciem unicam novi.

Guaiava Cluſ. Hiſt. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin.* 437.

Cacao.

Tab. 444. CACAO eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, ex cujus calyce C multifolio ſurgit piſtillum D tubi cujuſdam E multiſciſſi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F Cucumiformem, ſtriatum, ſeminibus fœtum G in quinque ut plurimùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I fiſſiles.

Cacao ſpeciem unicam novi.

Cacao Cluſ. Exot. 55. *Amygdalis ſimilis Guatimalenſis C. B. Pin.* 442.

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445. TAMARINDUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem diſpoſitis conſtante: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E compreſſam, aliam F condentem, ſemine fœtam G plano H, ut plurimùm angulato: intervallum autem quod inter duas ſiliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi ſpeciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hiſt. 1748. *Tamarindi J. B.* 1. 422. *Siliqua Arabi-*

ea, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. *Tamarindus Derelſide appellata P. Alp.*

Tamariſcus. *Tamaris.*

TAMARISCUS eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce ſurgit piſtillum quod deinde abit in capſulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam pappo inſtructis.

Tamariſci ſpecies ſunt

Tamariſcus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticoſa, folio craſſiore ſive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica ſive minor, fruticoſa J. B.* 1. 351.

Tamariſcus Narbonenſis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore ſive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major ſive arborea, Narbonenſis J. B.* 1. 351.

Molle.

MOLLE eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles ſpeciem unicam novi.

Molle Cluſ. in Monard. 312. *Lentiſcus Peruana C. B. Pin.* 399.

Caryophyllus aromaticus.

CARIOPHYLLUS AROMATICUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus: Is autem deinde abit in fructum D ovatum, umbilicatum E, unicapſularem F, ſemine fœtum oblongo G. *Tab.* 432.

Caryophylli Aromatici ſpeciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epit.* 349.

Corallodendron.

CORALLODENDRON eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longiſſimo, enſiformi B, alis C & carinâ D breviſſimis: ex floris autem calyce E ſurgit piſtillum F teres, membranâ fimbriatâ G obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H veluti nodoſam, bivalvem I K, ſeminibus fœtam quaſi reniformibus L. *Tab.* 446.

Corallodendri ſpecies ſunt

Corallodendron triphyllum, Americanum, ſpinoſum, flore ruberrimo. *Siliqua ſylveſtris, ſpinoſa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Cluſ. App. 1. Coral arbor ſiliquoſa J. B. 1. 426. Arbuſcula Corallii Ferr. Flor.* 381.

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, ſpinis & ſeminibus nigricantibus. *Coral arbor, ſiliquoſa, minor, ſpinis & ſeminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420. a Hiſt. 184. FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore [a] Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandoque ovatus, ſeſſilis, carnoſus, & mollis.

Ficus ſpecies ſunt

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè palleſcente, ſtrigato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche, ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ. *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſili, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidi purpurea, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo, ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis extuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo, intus rubente. *Ficus longo fructu medio,*

nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi ſaporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus ſativa, fructu atro-rubente, polline cæſio aſperſo. *Ficus ſphærico-plano fructu majori, cortice admodum craſſo, Lactuco, Breſilici ſeu moſchati coloris, veluti polline aſperſo albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Groſſe Bourjaſſote.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depreſſo fructu purpureo, tardè maturaſcente, corticato, granuloſo, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbeſcente H. Cathol. Petite Bourjaſſote.*

Ficus ſativa, fructu longo, majori, nigro, intus, albo, ſerotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, ſponte dehiſcente, tardiſſimæ maturationis, interiùs albo, ſiccis craſſiſque micis ſeu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus ſativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpuraſcente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*

Ficus ſylveſtri Dioſcoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Deſcript.*

Ficus ſylveſtris, fructu minori, rotundo, albido. *Ficus ſylveſtris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoſo H. Cathol.*

Ficus ſylveſtris, fructu minori, oblongo, atro-cæruleo. *Ficus ſylveſtris minori oblongo fuſcè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloſo H. Cathol.*

Ficus Luſitanica, ſylveſtris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei ſimilibus, fructu Ficubus ſimili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Cluſ. 2. Hanc Clariſſ. Plumerius mihi affirmavit veram eſſe Ficus ſpeciem perinde ac ſequentes.*

Ficus Americana, Caſtaneæ folio, fructu globoſo, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri ſubrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuſo, fructu ſanguineo Plum.

Ficus Americana, folii Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio ſubtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ ſpecies ſunt

Ephedra ſive Anabaſis Bellon. *Polygonum maritimum, ſcandens C.B. Pin. 15.*

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum, maritimum majus, ſive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus ſive Uva marina major J. B. 1. 406.*

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus ſive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij Tabern. Icon. 836.*

Ephedra Hiſpanica, arboreſcens, tenuiſſimis & denſiſſimis foliis.

Caſia.

CASIÆ ſpecies ſunt

Caſia Poëtica Monſpelienſium, an Theophraſti Lob. Icon. 433. *Oſyris fruteſcens, baccifera C. B. Pin.* 312.

Caſia Hiſpanica procerior Myrti folio.

Linagroſtis.

LINAGROSTIS ſpecies ſeu potiùs varietates ſunt

Linagoſtris panicula ampliore. *Linagoſtris Tabern. Hiſt.* 559. *Gramen tomentarium. Linum pratenſe Tabern. Icon.* 230. *Gnaphalium Tragi ſive Juncus Bombycinus J. B.* 2. 514.

Linagroſtis paniculâ minore.

EXPLICATIO
QUARUNDAM VOCUM,
quibus Rei Herbariæ Scriptores uti ſolent.

ACaulis & Acaulos, ſine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi ſedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id eſt Carlina flore ſeſſili.

Acinus & Acini ſumuntur pro granis illis densè naſcentibus, ex quibus fructus Sambuci, Liguſtri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter *Acinos*, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his eſt ſimile. Uſurpantur etiam Acini pro ipſo ſemine intus latente, ideoque ſæpe præſcribuntur à Medicis uvæ exacinatæ, hoc eſt purgatæ ab acinis ſeu ſeminibus illis quæ γιγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

Adnata ſeu adnascentia, *Cayeux*: nova germinatione ſub terra prodeunt adnata in Lilio, Narciſſo, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

Ala ſumitur, 1. pro cavo illo anfractu ſeu ſinu inter caulem & folium vel ramum poſito, unde nova proles A egredi ſolet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava ſinuſque idem ſibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis naſci dicitur, intelligendus eſt prodire ex illo ſinu ſeu angulo qui conſtituitur à caule & foliis coeuntibus: ſimilitudine ducta ab alis ſeu axillis humanis, quæ ſumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè, *Les aiſſelles des plantes* 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam poſita, Gallis *Les aîles des fleurs legumineuſes*. 3. Habentur pro extremis tenuibus ac membranaceis ſeminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences aîlées*. 4. Uſurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ ſecundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige aîlée*. *Tab. 468.* a *Pag. 74.* b *Tab. 475.*

Alburnum, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis exiſtimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, ſeu materies tenerior poſt aliquot annos induranda: nam quotannis ferme ſuperficies alburni materiei jam induratæ adhæreſcens revera induratur ipſa, ſuperficie alterâ quæ cortici ſubeſt ſeſe dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil ſunt quàm alburni pars ſpatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor ſpectanda

ſunt 1° Cortex omnibus notus; 2° liber ſeu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno ſeparabilis & in prætenues philyras acu ſeparandus, quæ Papyrus antiquorum. 3° alburnum ipſum. 4° materies ſeu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton*. pag. 580.

APICES, *Sommets*. pag. 69. 70.

ARBOR, eſt plantæ genus perenne, excelſum, ſimplici trunco ſeu caudice craſſo, duro, brachiatoque donatum. Arborum ſolemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ſtatim ſimplici caudice, brachiorum ramis, circuloſum, diſſolutuque contumax aſſurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens, è gluma ſive folliculo grani. *La barbe du blé*.

ARTICULATIO eſt connexio partium, quæ articulis ſeu geniculis conſtant; quales ſunt plurimarum plantarum ſiliquæ, Ornithopodii ſcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ ſolubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articuloſæ* appellantur, & *articulatim* ſeu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ ſe ferunt, *articuloſæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articuloſa* dicitur ſeu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici conſuevit ſpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priuſquam in folia explicentur, centiſſimique Turiones qui edendo ſunt, *Aſparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde tranſlatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro poſita, circa quam aliæ partes diſponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteſt: Gallis *Ame*, *Noyau*, *ou Poinçon*.

BACCA, *Baye*. Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereſſe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denſiùs enaſcantur; bacca verò diſperſiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans*. Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ ſecundùm longitudinem dehiſcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca βοτάνη *Herba*: *Βοτάνη* au-autem à βοτὸς *eſca*, quod à βόω paſco: multa enim animalia paſcuntur herbis. *La Botanique, ou la Science des Plantes*.

BRACHIA, in arboribus ſunt rami craſſiores, in quos truncus dividitur, ſimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius,

Æneid. 6.

> *In medio ramos, annoſaque brachia pandit*
> *Ulmus opaca, ingens.*

BULBUS, *Bulbe*, *Ognon*. Radices rotundæ ſuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix*.

CALYPTRA, *Coiffe*. Involucrum tenue quorundam ſeminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod ſurſum deorſumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici conſuevit. Si magnitudine ceſſerit *Capitulum*: à quo multa herbarum capitulata viſuntur faſtigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum ſibi nomen uſurpavit. Sic radix quæ tubere globoſo concrevit, ſibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capſule*. Uſurpatur pro theca ſeminum, ſive illa craſſa vel tenuis ſit, ſive mollis aut dura. Fructus unicapſularis, bicapſularis, tricapſularis, multicapſularis; hoc eſt in duas, tres, aut multas capſulas diviſus.

CARACTER plantarum, eſt nota illa propria, quâ genera plantarum inter ſe diſtinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Aſphodeli [b] *Carinata*, dicuntur. a Pag. 74. b Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribuſque donari ſolet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem intereſt, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus: vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, ſi contorta criſpentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibuſdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *Mains*, *Vrilles*. [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Claviculæ* vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminoſæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis ſuis, quaſi manibus, quidquid eſt nacta, complectitur. c Tab. 466. *De Senect.*

COMA, ex Ruellio quidquid hilari venuſtate crinium modò, ſumma ramorum vel coliculorum exornat, ut frondes cùm foliatum eſt cacumen. Sæpe & Corymbi & flores ſua venere comant.

CONUS eſt turbo inverſus, ut ait Ruellius, id eſt corpus ex orbiculata baſi in acumen ſenſim deſinens, pyramidis adinſtar. Fructus Pinus, *coniformis* ſive *conus dicitur*. Tubus coni trunci æmulus: Vide *Murucuia*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi ſolet, effigiem repræſentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Ederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad deſcribendam formam orbicularem fructuum & florum Elychryſi, Cepes, Allii, & ſimilium. *Lib. 16, cap. 34*

CRENÆ, *Crenelures*; ſunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris inciſuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, ſicuti quæ per ambitum ſecta & ſerræ modo denticulata doctis appoſitè ſerrata traduntur. Inciſuræ crenatæ obtuſiores ſunt ſerratis. Vide *Tab.* 450. *fig.* 13.

CUBITUS, *Coudée.* Quantum ab externa cubiti flexura uſque ad ſummum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum aſſurgens, ſemicubitalis, ſeſquicubitalis.

CULMUS, *La tige des eſpéces de Blé & de Chien-dent.* Caulis Cerealium ſeu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ.*

CYLINDRUS, *Cylindre.* Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82. CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ ſativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calice ejuſdem floris uſurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à ſimilitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé.* Quod dentium vel ſerræ in modum inciſum eſt: inciſuræ denticulatæ acutiores ſunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia.*

DIGITATUS. Quod inciſuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum eſt: folia digitatim diſpoſita, Quinquefolii ſcilicet, Cannabis, Viticis. *Feüilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab.* 454. *fig.* 22. & *Tab.* 457. *fig.* 25. & 26.

DISCUS, *Diſque.* pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloiſon.* Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan.* Vide *Spithame.* Planta dodrantalis, ſeu dodrantem alta.

ECHINUS eſt, inquit Ruellius, quidquid numeroſa congerie aculeorum ſtipatur, ſive tegmen, ſive caput, ſive cacumen: ſic dictus, quod globoſo ſpinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Caſtaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré.* Inciſus propemodum cordis formâ, ſeu cujus margo introrſum excavatur. [a] Moriſono Acetoſæ ſpecies quædam appellatur. *Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente*, hoc eſt folio emarginato vel cordiformi.

[a] *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 583.

EMBRYO: tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi geſtiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante.* Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii ſpecies omnino videtur accedere, etiamſi flore ſit diverſo. Nymphoides toto habitu Nymphææ ſpeciem ſe declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange.* Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes ſecantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata ſunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fiſtulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales ſunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium eſt arborum herbarumque. Ejus definitionem, vide pag. 67.
FLOS AMENTACEUS, pag. 580.
FLOS APETALOS, pag. 72.
FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73. & 76.
FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.
FLOS COMPOSITUS, pag. 72.
FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.
FLOS FOECUNDUS, *Fleur nouée*. Qui embryoni adhæreſcit: quales ſunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.
FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.
FLOS GALEATUS. Qui Galeæ ſpeciem refert. *Fleur en caſque*.
FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.
FLOS LABIATUS, pag. 73.
FLOS LILIACEUS, pag. 74.
FLOS MONOPETALOS, pag. 73.
FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73. &
FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.
FLOS PERSONATUS, pag. 73. &
FLOS PETALODES, pag. 72.
FLOS POLYPETALOS, pag. 73.
FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.
FLOS RADIATUS, pag. 74.
FLOS ROSACEUS, pag. 74.
FLOS ROTATUS, pag. 73.
FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. *fig*. 37.
FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.
FLOS SIMPLEX, pag. 72.
FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36. & 38.
FLOS STAMINEUS, pag. 72.
FLOS STERILIS, *Fauſſe fleur*. Qui nulli embryoni adhæreſcit: quales ſunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.
FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.
FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo ſumitur nunc ſolummodo pro iis foliis, quæ naſcuntur ex radicibus, aut cauli ramiſque innaſcuntur: nam quæ folia florum vocari ſolebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ ſcriptoribus appellantur.

Folia ſpectari poſſunt ratione ſtructuræ, ſuperficiei, formæ, craſſitiei vel tenuitatis, inciſuræ, ſitus, & magnitudinis.

Ratione ſtructuræ, folia ſimplicia ſunt vel compoſita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Compoſita* verò eidem pediculo vel coſtæ plurima adhæreſcunt, Roſæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ: *Circinata & aurita* [b] Aſaro: *Lanceolata* [c] Origano: [d] *Subrotunda* Androſæmo: [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi: *Lunata* Murucuiæ: *utrinque acuta* [f] Nerio: *Longa & angusta* [g] Caryophyllo, Graminique: *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava ſeu tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori: *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus: *Trigona* Ficoidi: *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio: *Globoſa* Melocacto: *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus: *Craſſa & Tomentoſa* Verbaſco: *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur: vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H. R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Artemiſiam, [q] Achantum, [r] Ceterac, [ſ] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [u] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feüilles en éventail ouvert, ou en main ouverte*.

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *Compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini; terna trifolio & [y] Elleboro Aldini; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo: nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in [c] Agrimonia obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii, & [d] Angelicæ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

Ratione ſitus, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt; [h] Phillireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita*; Rubiæ [i] *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acuta baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi videntur, ut [l] Perfoliata.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté*. Fornicis in modum arcuatus; unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

a Tab. 447. fig. 1
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6
g Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 447. fig. 9
k Ibid. fig. 10. 11.
l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 7.
n Tab. 454. fig. 21.
o Tab. 455. fig. 23
p Tab. 450. fig. 14.
q Tab. 452. fig. 18.
r Ibid. fig. 19.
ſ Tab. 453. fig. 20
t Tab. 450. fig. 15.
v Tab. 454. fig. 22
x Tab. 457. fig. 26.
y Tab. 456. fig. 24.
a Tab. 458. fig. 27
b Tab. 458. fig. 28.
c Tab. 459. fig. 29
d Tab. 460. fig. 30
e Tab. 184.
f Tab. 165.
g Tab. 461. fig. 31
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33
k Tab. 462. fig. 34.
l Tab. 463. fig. 35.

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quaſi carne & ſeminio coactum eſt, accipi ſolet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbriſſeau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad juſtam magnitudinem arboris non aſſurgit, ut Malus Punica, Roſa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articuloſæ, nodoſæ. Vide *Articulatio.*

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bâle.* Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior.*

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis ſingulis annis perit novo deinde renaſcente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & ſemine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra ſpatium duorum vel trium annorum ſua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, niſi novis renaſcentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, ſed reſtibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, ſive Hortum ſiccum appellant, collectionem plantarum exſiccatarum quæ in codicibus vel capſis aſſervantur, ut quavis anni tempeſtate inſpici poſſint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere.* Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava ſunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vaſa, coni inverſi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ ſe ferunt.

INTERNODIUM, ut ait Ruellius, dici conſuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effuſam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & ſimilium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, ſunt partes extremæ particulatim decoris causâ conciſæ, orarumque ſummarum cæſuræ: inde folia membratim per flexuras digeſta vel nativis ſegminibus diſcreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambûcus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus.*

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta diviſus, hoc eſt in plures cellulas ſeu partes ſeptis intermediis diſcretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium deſcriptione ſumitur pro quolibet flore, granoque, gluma obvolutis: ſic, ex Dioſcoride, Avena dependentes veluti parvulas locuſtas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punica Malo, *Putamen*, quod ab uſu cibario prorſus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos. *Lib. 2. cap. 116.*

MALLEOLUS, *Croſſette*, eſt novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à ſimilitudine Malleoli. Vitis ſeri ſolet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé*. Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior ſeu foliaceus, ut Leucoio, Lunariæ, aliiſque, vel craſſior & quaſi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius : d'une ſeule feuille*. Flos Monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici poteſt acumen in quod pars quæcumque deſinit. Vide *Turbo*.

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapſularis, id eſt in plurimas capſulas diviſus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in faſces collecta. Latini *Muſcaria* vocitarunt; à flabri ſimilitudine, cujus ventilatu muſcæ conviviis abiguntur. Flores Elychryſi, Eupatorii, in faſciculum laxum & orbiculatum collecti in muſcarium naſcuntur.

NOTA PROPRIA Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ ſpecies ejuſdem generis inter ſe diſtinguuntur : ſic Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. notâ ſuâ ſpecica differt à Ranunculo montano, hirſuto, humiliori, Narciſſi flore C. B.

NUCAMENTUM. Idem ſonat quod flos Amentaceus. Cæterùm, ea quæ callo ſquamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in oſſea capſula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca : 2. pro cohærentibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui ſeorſim conſiti novam procreant ſobolem.

Tab. 206. OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus ſeu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Perſicis.

PALUS. Menſura eſt ſimul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, ſemipalmaris, ſeſquipalmaris.

PANICULA. Ea florum ſeminumque Cerealium plantarum diſpoſitio, qua non in ſpicam colliguntur, ſed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette*. Lanugo illa, quæ ſeminibus Carduorum aliarumque inſidet, & in auras evaneſcere ſolet, ex plurimis tenuibuſque villis quaſi radiatim poſitis conſtans.

PEDALIS, id eſt peda longa. Planta pedalis, bipedalis, ſemipedalis, ſeſquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius : *id* eſt quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capſulis fructuum affixa, cui ſemen ipſum adhæreſcit & à qua alimentum ipſi ſubminiſtratur.

PLANTA. pag. 54. Planta eſt nomen genericum Arbori, frutici, ſuffrutici, herbæ conveniens. Planta *annua, bima, trima, perennis, ſempervirens.*

Vide,

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, que in maris fundo gignitur: *paluſtris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſie & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum protumet, dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimilitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cynogloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plántæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur. Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi; aliæ *carnoſæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo. (a Tab. 468. b Tab. 467.)

Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut [c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; [e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt. (c Tab. 470. d Ibid. e Tab. 471.)

Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo; vel fibris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; nonnullæ [g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem ordinem digeſtæ, quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritillariæ ſcilicet, [l] Colchico. Radices [m] *ſquamoſæ* ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Narciſſo, Hyacintho. (f Tab 481. g Tab. 179. GG; h Tab 473. i Tab 190. K Tab. 201. l Tab. 182. m Tab. 196. n Tab. 110. o Tab. 472.)

Ratione formæ, vel *ſphericæ* & *tuberoſæ*, [p] croco, [q] bulbocaſtano, [r] Cyclamini; vel *ovatæ* [f] Orchidi. Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, nonnullis [t] Orchidis ſpeciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, [u] Raphano; [x] geniculatæ, polygonato, Iridi. (p Tab 468. q Tab. 181. r Tab 468. ſ Tab. 248. fig. 14. t Tab. 248. fig. 15. u Tab. 473. 469. x Tab. 467.)

RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ; *Semence à pepin*: *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, pag. 74.

SERTUM INTERMEDIUM, Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena*.

SILIQUA. Gouſſe, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala*.

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi*. Florum & ſeminum diſpoſitio denſa & oblonga accedens ad ſpicam Cerealium Tab. 464.

SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, ſpatium, quod
Lib. 7. cap. 3. capit humana manus à ſummo pollice uſque ad ſummum minimum digitum extenſa: quæ menſura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta eſt.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Caneleures*. Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora ſunt, quæ protuberant, ſicuti cava, canaliculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuſcemodi ſtriis eſt præditus, aut ſtriaturis exaſperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux*. Coliculorum ſoboles, inquit Ruellius, inutiliſque fruticatio è radicibus, quibus evulſis plantantur Coryli, Sorbi, Meſpili, Fici.

SUFFRUTEX, *Souſarbriſſeau*. Planta perennis, dura, lignoſa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis ſimplex ac individuum oritur, quale præſertim germen apparet: Gallis *Bourgeons*.

TALEA, *Bouture*. Ramus utrinque abſciſſus, qui in terram defixus pali inſtar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque*. Tegmen tenue durum & fragile quorundam ſeminum,

THALAMUS. *Couche*, pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa denſa, quâ folia cauleſque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbaſci tomentoſâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, ſeu ſpirales fiſtulæ, ſunt organa quædam tubulata à Clariſſ. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura inſtituta videntur. Quælibet autem fiſtula aliud nihil eſt quàm lamella quædam tenuis G
Tab. 475. H in ſpiram convoluta & in tubum E anguſtata, cujus ſtructura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut ſpiræ ſibi mutuò adhæreſcant: ſublato enim digito, vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum ſimilis. Facilè quovis ferme anni tempore deprehenduntur fiſtulæ illæ ſpirales in Roſa, Viburno, Tilia, cæteriſque; ſi earum ſurculi teneri fragileſque rumpantur, quo planè modo exhibetur ſurculus Roſæ A. B. Lanugo enim illa quæ inter partes diſruptas occurrit, microſcopii ope deprehenditur faſciculus trachearum, quarum ſpiræ ab invicem disjunctæ ſunt, quales exhibentur Icone DC. Conſule Malpighium, accuratiſſimum naturæ exploratorem, qui fuſiùs de his agit. Quod ad uſum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur: ſuccum enim nutritium duabus potiſſimum de cauſis ad ſuperiores plantarum partes aſcendere probabile eſt: 1. à motu terræ, quo juxta

naturæ leges ultra terræ ſuperficiem longè impulſus in utriculos plantarum ſeſe inſinuat, ut cenſet præſtantiſſimus Philoſophus Petrus ſylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum ſocius, & præceptor meus admodum obſervandus: 2. aëris vi elaſticâ in tracheis concluſi: namque quò magis ille rareſcit aut denſatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliaris aut auguſtatis tracheis vaſa utriculique viciniores ſucco nutritio turgentes comprimuntur, ideoque ſurſum vel deorſum, celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inverſæ metæ ſpeciem exhibet, inde turbinata conſpicitur Pyrorum forma: ſic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverſo habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem eſſe mutatis ſolum formis nemo dubitabit. Namque ſi rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea ſit turbinis facies, dicetur turbinari: contrà, ſi rem elatiori figurâ in arctioem, protrahi contempleris, dum in acutum faſtigetur, aptiùs credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons.* *Tenella plantarum cacumina*: namque cùm *vernum tempus appetit*, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præcluſis adhuc florum calycibus, quoſdam quaſi turiones olus ſubminiſtrat in quibus floris primùm, mox ſeminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, ſeu involucrum nonnullorum ſeminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Uſurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ ſepto intermedio ſiliquarum utrinque adhæreſcunt, & dehiſcere ſolent tanquam fores bifidæ: ut in braſſica, Leucoio, cæteriſque obſervare eſt.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum eſt, ab inſtrumenti muliebris ſimilitudine dictum quod fuſo vertendi gratia ſolitum eſt adhiberi: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati ſunt, vel verticillatim ad caulem poſiti: *Fleurs rangées par anneaux & par étages.*

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quaſi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc eſt lenti & flexiles.

VITICULÆ ſunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum; Gallis *jets rampans.*

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium eſt, umbilicus appellatur, maximè ſi cavum ſit; ab umbilico humano ſimilitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA ſeu DIGITUS, *Pouce.* Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium unciale, biunciale, ſemiunciale, ſeſquiunciale.

UNGUIS, *Onglet.* Ungues, ut ait Ruellius, in Roſis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas ſuorum foliorum partes, quibus in capite ſuo cohærent decoloreſque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo inſolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutili-

que referciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuſcemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aſpergine contractâ ſentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capſula*.

UTRICULUS. Sæpe uſurpatur pro capſula ſive loculamento, quandoque pro cellulis ſeu ſaccis in quibus ſuccus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

ABENBITAR, 18.
Actuarius, 17.
Ægineta, 15.
Æmilius Macer, 6.
Aëtius, 14.
Alexander Trallianus, 15.
Almanſor & Almamon Chaliſæ diſciplinas è Græcia in Arabiam tranſtulerunt, 15.
Alpinus-*Alpinus*, 46.
Amatus Luſitanus, 27.
Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ, 67.
Anguillara, 45.
Antiqui Botanicem obſcurarunt, Medicinam amplificantes, 12.
Antiqui plantas potiùs compararunt quàm deſcripſerunt, 14.
Antonius Muſa, 6.
Apices florum, 70.
Arabibus plura debentur medicamenta quàm Græcis, 15.
Areus Philoſophus Alexandrinus, 7.
Ariſtophanes Grammat. 8.
Arnaldus à Villanova, 20.
Aubrietus pictor eximius. 50.
Averroës, 18.
Avicenna, 17. 20.

Bauhinus uterque, 42.
Beaumontius, 47. 65.
Belleval, 49.
Bellonius, 38. 48.
Beſlerus, 47.
Beverningius, 47.
Bobartus, 65.
Boccone, 65.
Bockius, 27.
Bodæus à Stapel, 4.
Bonafidius, 44.
Botanices inſtauratio, 21.
Botanices partes, 1.
Braſavolus, 25.
Breynius, 47.
Broſſæus, 48.
Brunfelſius, 25.
Bry, 43.

Cæſalpinus, 66.
Calyx florum, 71.
Camerarius, 36.
Capillamentum, 70.
Carolus Plumerius, 64. & 65.
Caſerius, 48.
Cato, 5.
Chycoineau, 49.
Claſſes unde petendæ, 65.
Claſſis plantarum definitio, 51.
Cluſius, 41.
Columna, 53. 70.
Commelinus, 65.
Cordus, 25. 26.
Cornarius, 27.
Cornuti, 43.
Corona, 74.
Cortuſus, 45.
Cratevas, 3.
Creſcentienſis, 20.
Cuba, 20.
Cupani, 47. 65.

Dalechampius, 34.
Dionyſius Dodart, 18.
Dionyſius Jonequet, 49.
Dioſcorides, 6.
Diſcus, 74.
Dodonæus, 40.
Dedondis, 20.
Doody, 65.

Ebenbitar, 18.
Etymologiæ plantarum ſæpe rejiciendæ, 61.
Euphorbius, 6.

Fagelius, 47.
Fallopius, 44.
Federicus Cæſius, Princeps Sancti Angeli, 46.
Floris definitio, 67.
Floris differentiæ, 68.
Floris uſus, 69.
Flos Apetalos, 72.
Flos campaniformis, 73.
Flos Caryophyllæus, 74.
Flos compoſitus, 72.
Flos Cruciformis, 74.
Flos floſculoſus, 74.
Flos hypocrateriformis, 73.
Flos infundibuliformis, 73.
Flos labiatus, 73.
Flos liliaceus, 74.
Flos monopetalos, 73.
Flos papilionaceus, 74.
Flos petalodes, 72.
Flos perſonatus, 73.
Flos polypetalos, 73.
Flos radiatus, 74.
Flos roſaceus, 72.
Flos rotatus, 73.
Flos ſemifloſculoſus, 74.
Flos ſimplex, 74.
Floſculoſus, 74.
Franciſcus I. Galliar. Rex, 48.
Fredericus Ruyſchius, 65.
Fuchſius, 29.

Galenus, 11. 13.
Garidellus, 65.
Gaſto Borbonius 49.
Gaza, 21.
Genus plantarum quid, 50.
Genus ſumi debet à flore ſimul & fructu, 58.
Genus 1. & 2. ordinis, 59.
Georgius à Turre, 46.
Gerardus, 35.
Geſnerus, 51.
Ghini, 31.
Gellius, 39.
Goupylus, 28.
Guido de la Broſſe, 48.
Guido Creſcentius Fagon, 48.
Guilandinus, 45.
Guilielmus Sherard, 65.

Hagelaerus, 47.

Hans Sloane, 65.
Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex, 48.
Henricus Van Draakenſtein, 47.
Hermannus, 47. 67.
Hermolaus Barbarus, 21.
Hernandes, 44.
Hildegardis, 19.
Hippocrates, 3.
Horti varii plantarum, 46. 47. 48. 49.
Hotton, 47.
Humelbergius, 6.

Jacobus de Dondis, 10.
Jacobus Pettiver, 65.
Jacobus Salvador, 65.
Joannes de Boſco, 20.
Joannes Cuba, 20.
Joubertus, Pictor Regius, 50.
Julius Baſſus, 6.

Lacuna, 27.
Leges in generum inſtitutione ſervandæ, 61.
Leonardus Plukenetius, 65.
Leonicenus, 24.
Lignonius, 65.
Lobelius, 42.
Lonicerus, 26. 33.
Lucas Ghini, 31.
Ludovicus XIII. Galliæ & Navarræ Rex, 48.
Ludovicus Magnus, 50.
Lumen Apothecariorum, 20.
Luminare majus, 20.

Macer, 6.
Magnol, 49.
Malpighius, 54.
Manardus, 24.
Marantha, 33.
Marcellius Virgillius, 23.
Mareſius, 47.
Martinellus, 65.
Mathæus Carmelita, 48.
Mathæus Sylvaticus, 19.
Mathiolus, 32.
Meſue, 17.
Moriſonus, 53.
Mundella, 45.
Myrepſus, 19.

Nicolaus Myrepſus, 19.
Nicolaus Præpoſitus, 19.
Nomina plantarum quomodo impoſita 2. quomodo imponenda, 63.
Notæ propriæ generum, 55. 57.
Notæ ſpecificæ plantarum, 63.

Oldenlandius, 65.
Oribaſius, 14.

Palladius, 11.
Paulus Ægineta, 15.
Paulus Suardus, 20.
Parkinſonus, 43.
Paſſæus, 43.
Peireskius, 49.
Pellicerius, 31.
Petalum, 70.
Petrus Creſcentienſis, 20.
Petrus Gillius, 39.
Petrus Hotton, 47.
Petrus Magnol, 49.
Pettiver, 65.
Plantæ definitio, 54.
Plantas depingi non probavit Plinius, 13.
Plantas deſcribi non probavit Galenus, 13.
Platearius, 19.
Plinius, 9.
Plukenetius, 65.
Plumerius, 64. 65.
Piſtillum, 70.
Pona, 43.
Prevotius, 46.
Princeps Catholicæ, 47.
Proſper Alpinus, 46.

Quiricus de Auguſtis de Thertona, 20.

Raius, 53.
Rauvolfius, 39.
Razis, 16.
Renaudotus, 16.
Riffus, 26.
Rivinus, 65.
Robertus Conſtantinus, 65.
Robertus, Pictor Belgius, 50.
Robinus, 48.
Rodericus Luſitanus, 23.
Rodericus Caſtelli albi, 27.
Rondeletius, 30.
Ruellius, 21.
Ruyſchius, 65.

Salmaſii judicium de Plinio, 9.
Samuel Doody, 65.
Sarracenus, 57. 65.
Scaliger, 5.
Semifloſculus, 74.
Senſibus aliquid tribuendum in Re Herbaria, 62.
Serapio, 16.
Sextius Niger, 6.
Sherard, 65.
Simon Beaumontius, 65.
Simon Vander Stel, 65.
Sloane, 65.
Sepecierum diſtinctio, 63.
Species plantarum quid, 50.
Stamina, 70.
Stapel, 4.
Suardus, 20.
Suvertius, 43.
Sylvaticus, 19.

Tabernæmontanus, 35.
Thalamus, 75.
Theodorus Gaza, 21.
Theophraſtus, 4.
Tragus, 27.
Trallianus, 15.
Triumphetti, 46.
Turnerus, 31.

Valgius, 5.
Vander Stel, 65.
Veſlingius, 46.
Viali, 46.

Zabarella, 46.
Zanoni, 46.

INDEX GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

Abies, 585. 353. 354.
Abrotanum, 459.
Abſinthium, 457. 260.
Abutilon, 99. 25.
Acacia, 605. 375.
Acajou, 658. 435.
Acanthus, 176. 80. 81.
Acer, 615. 386.
Acetabulum, 569. 338.
Acetoſa, 502. 287.
Aconitum, 424. 239. 240.
Adhatoda, 175. 79.
Adiantum, 543. 317.
Agaricus, 562. 330.
Ageratum, 651. 422.
Agrimonia, 301. 155.
Agrimonoides, 301. 155.
Ahouai, 657. 434.
Alaternus, 595. 366.
Alcea, 97. 25.
Alchimilla, 508. 289.
Alcyonium, 576.
Alga, 569. 337.
Alkekengi, 150. 64.
Allium, 383. 206.
Alnus, 587. 359.
Aloe, 366. 191.
Alſinaſtrum, 244.
Alſine, 242. 126.
Althæa, 97.
Alyſſoides, 218. 104.
Alyſſon, 216. 104.
Amaranthoides, 634. 429.
Amaranthus, 234. 118.
Ambroſia, 439. 252.
Ammi, 304. 159.
Amigdalus, 617. 402.
Anacampſeros, 264.
Anagallis, 142. 59.
Anagyris, 647. 415.
Ananas, 653. 426. 427. 428.
Anapodophyllon, 39. 121.
Androſace, 123. 46.
Androſæmum, 251. 128.
Anemone, 275. 147.
Anethum, 317. 169.
Angelica, 313. 167.
Anguria, 106. 35.
Anonis, 408. 229.
Antirrhinum, 167. 75.
Aparine, 114. 39.
Aphaca, 399. 223.
Aphyllanthes, 657. 430.
Apium, 305. 160.
Apocynum, 91. 20. 21.
Aquifolium, 600. 371.
Aquilegia, 428. 242.
Aralia, 300. 154.
Arbutus, 598. 368.
Argemone, 239. 121.
Ariſarum, 161. 70.
Ariſtolochia, 162. 71.
Armeniaca, 623. 399.
Artemiſia, 460. 260.
Arum, 158. 69.
Arundo, 526.
Aſarina, 171. 76.
Aſarum, 501. 289.
Aſclepias, 93. 22.
Aſcyrum, 256. 131.
Aſparagus, 300. 154.
Aſperugo, 135 54.
Aſphodelus, 343. 178.
Aſplenium, 544. 318.
Aſter, 481. 274.
Aſteriſcus, 497. 283.
Aſtragaloides, 399. 223.
Aſtragalus, 415. 233.
Aſtrantia, 314. 166.
Atriplex, 505. 286.
Avena, 514. 297.
Aurantium, 620. 393. 394.
Auricula Urſi, 120. 46.
Azedarach, 616. 387.
Ballote, 184. 85.
Balſamina, 418. 235.
Barba Capræ, 265. 141.
Barba Jovis, 650. 419.
Begonia, 660. 442.
Belladona, 77. 13.
Bellis, 490. 280.
Berberis, 614. 385.
Bermudiana, 387. 208.
Beta, 501. 286.
Betonica, 202. 96.
Betula, 588. 360.
Bidens, 462. 262.
Bignonia, 164. 72.
Biſtorta, 511. 291.
Blattaria, 147. 63.
Blitum, 507. 288.
Boletus, 561. 329.
Borrago, 133. 53.
Braſſica, 219. 106.
Brunella, 182. 84.
Bryonia, 102. 28.
Bugloſſum, 133. 53.
Bugula, 208. 98.
Bulbocaſtanum, 307. 161.
Buphthalmum, 495. 282.
Buplevrum, 309. 163.
Burſa paſtoris, 216. 103.
Butomus, 271. 143.
Buxus, 578. 345.
Cacalia, 451. 258.
Cacao, 660. 444.
Cachrys, 325. 172.
Calamintha, 193. 92.
Calceolus, 436. 249.
Caltha, 498 284.
Campanula, 108. 37.
Cannabis, 535. 309.
Cannacorus, 367. 192.
Capnoides, 423. 237.
Capparis, 261. 139.
Caprifolium, 608. 378.
Capſicum, 152. 66.
Cardamindum, 430. 244.
Cardamine, 224. 109.
Cardiaca, 186. 87.

Carduus, 440. 253.
Carlina, 500. 285.
Carpinus, 582. 348.
Carthamus, 457. 258.
Carvi, 306. 160.
Caryophyllata, 294. 151.
Caryphyllus, 329. 174.
Caryophyllus aromaticus, 661. 432.
Caſia, 664.
Caſſia, 619. 392.
Caſſida, 181. 84.
Caſtanea, 584. 352.
Catanance, 478. 271.
Cataria, 202. 95.
Caucalis, 323. 171.
Cedrus, 588. 361.
Celtis, 612. 383.
Centaurium majus, 449. 256.
Centaurium minus, 122. 48.
Cepa, 382. 205.
Ceraſus, 625. 401.
Cerinthe, 79. 56.
Chærophyllum, 314. 166.
Chamæceraſus, 609. 379.
Chamædrys, 204. 97.
Chamælea, 651. 421.
Chamæleum, 494. 281.
Chamænerion, 302. 157.
Chamæpytis, 208. 98.
Chamæthododendros, 604. 373.
Chelidonium, 231. 116.
Chenopodium, 506. 288.
Chondrilla, 475. 268.
Chriſtophoriana, 299. 154.
Chryſanthemum, 491. 280.
Chryſoſplenium, 146. 60.
Cicer, 389. 210.
Cichorium, 478. 272.
Cicuta, 306. 160.
Cicutaria, 322. 171.
Cinara, 442. 253.
Circæa, 301. 155.
Cirſium, 447. 255.
Ciſtus, 259. 136.
Citreum, 620. 395 396.
Clandeſtina, 652. 424.
Clematitis, 293. 150.
Clinopodium, 194. 92.
Clymenum, 396. 218.
Cnicus, 450. 257.
Cochlearia, 215. 101.
Colchicum, 348. 181. 182.
Colocinthis, 107.
Colutea, 649. 418
Convolvulus, 82. 17.
Conyza, 454. 259.
Corallina, 570. 338.
Carallodendros, 661. 446.
Carolloides, 564. 332.
Corallum, 572. 338.
Corchorus, 259. 135.
Coriandrum, 316. 168.
Corindum, 431. 246.
Coris, 652. 423.
Cornus, 641. 410.
Corona Imperialis, 372. 197. 198.
Corona Solis, 489. 279.
Coronilla, 650. 419.
Coronopus, 128. 49.
Corylus, 581. 347.
Cotinus, 610. 380.
Cotula, 395. 282.
Cotyledon, 90. 19.
Crambe, 211. 100.
Cratægus, 633.
Crithmum, 317. 169.
Crocus, 350. 183. 184.
Crotaltria, 644.
Cruciata, 115. 39.
Cucubalus, 339. 176.
Cucumis, 104. 31. 32.
Cucurbita, 107. 36.
Cuminoides, 300. 155.
Cupreſſus, 587. 358.
Cuſcuta, 652. 422.
Cyanus, 445. 254.
Cyclamen, 154. 68.
Cydonia, 632. 405.
Cynogloſſum, 139. 57.
Cyperoides, 529. 300.
Cyperus, 527. 299.
Citiſo Geniſta, 649.
Cytiſus, 647. 416.
Damaſonium, 256. 132.
Daucus, 307. 161.
Delphinium, 426. 241.
Dens Canis, 378. 202.
Dens Leonis, 468. 266.
Dentaria, 225. 110.
Digitalis, 165. 73.
Dipſacus, 466. 265.
Doronicum, 487. 277.
Dorienium, 391. 211.
Dracocephalon, 181. 85.
Dracunculus, 160. 70.
Echinophora, 656. 425.
Echinopus, 463. 262.
Echium, 135. 54.
Elichryſum 452. 259.
Emerus, 650. 418.
Empetrum, 579. 421.
Ephedra, 663.
Ephemerum, 367. 193.
Epimedium, 232. 117.
Equiſetum, 532. 307.
Erica, 602. 273.
Erinacea, 646.
Eruca, 226. 111.
Erucago, 232. 103.
Ervum, 398. 121.
Eryngium, 327. 173.
Eryſimum, 228. 111.
Eſchara, 576.
Evonymus, 617. 388.
Eupatorium, 455. 259.
Euphraſia, 174. 78.
Faba, 391. 212.
Fabago, 258. 135.
Fagonia, 265. 141.
Fagopyrum, 511. 290.
Fagus, 584. 351.
Ferrum Equinum, 400. 225.
Ferula, 321. 170.
Ficus, 662. 420.
Filago, 454. 259.
Filicula, 541.
Filipendula, 293. 150.
Filix, 536. 310. 313.
Fœniculum, 311. 164.
Fœnum Græcum, 409. 230.
Fragaria, 295. 152.
Frangula, 612. 383.
Fraxinella, 430. 243.
Fraxinus, 577. 343.
Fritillaria, 376. 201.
Fucus, 565. 334. 335. 336.
Fumaria, 421. 237.
Fungoides, 660.
Fungus, 556. 327. 328.
Galega, 398. 212.
Galeopſis, 185. 86.
Gallium, 114. 39.

Garidella,

Garidella, 655. 430.
Genipa, 658. 436. 437.
Geniſta, 643. 411.
Geniſta-Spartium, 645. 412.
Geniſtella, 646. 413.
Gentiana, 80. 40.
Geranium, 266. 142.
Geum, 25[illegible]. 129.
Gladiolus, 365. 190.
Glaucium, 254. 130.
Glaux, 88. 60.
Globularia, 466. 265.
Glycyrrhiza, 389. 210.
Gnaphalium, 461. 261.
Gnaphalodes, 439. 261.
Gramen, 516. 299.
Granadilla, 240. 123. 124
Groſſularia, 639. 409.
Guaiacana, 600. 371.
Guaiava, 660. 443.

Hæmanthus, 657. 433.
Harmala, 257. 133.
Hedera, 612. 384
Hedypnois, 478. 271.
Hedyſarum, 401. 225.
Helianthemum, 248. 128.
Heliotropium, 138. 57.
Helleborine, 436. 249.
Helleborus, 271. 144.
Hemionitis, 546. 322. 323.
Herba Paris, 233. 117.
Hermania, 656. 432.
Herniaria, 507. 288.
Heſperis, 222. 108.
Hieracium, 469. 267.
Hippocaſtanum, 611. 382.
Hordeum, 513. 295.
Horminum, 178. 82.
Hyacinthus, 344. 180.
Hydrocotyle, 328. 173.
Hydrophyllon, 81. 16.
Hyoſciamus, 117. 42.
Hypecoon, 230. 115.
Hypericum, 254. 131.
Hyſſopus, 200. 95.

Jacca, 443. 254.
Jacobea, 485. 276.
Jalapa, 129. 50.
Jaſminum, 597. 368.
Ilex, 583. 350.
Imperatoria, 3[illegible]. 168.

Ionthlaſpi, 210. 99.
Iris, 358. 186. 187. 188.
Iſatis, 211. 100.
Juncago 266. 142.
Juncus, 246 127.
Juniperus, 588. 361.

Kali, 247. 128.
Ketmia, 99. 26.

Lacryma Job, 531. 306.
Lactuca, 473. 267.
Lamium, 183. 85.
Lampſana, 479. 272.
Lapathum, 504.
Lappa, 450. 256.
Larix, 586. 357.
Laſerpitium, 324. 172.
Lathyrus, 94. 216. 217.
Lavandula, 198. 93.
Lauroceraſus, 617. 403.
Laurus, 597. 367.
Lens, 390. 210.
Lentiſcus, 580.
Leonurus, 187. 87.
Lepidium, 215. 103.
Leucanthemum, 492.
Leucoium, 210. 107.
Lichen, 548. 325.
Liguſticum, 323. 171.
Liguſtrum, 596. 397.
Lilac, 601. 372.
Lilio-Aſphodelus, 344. 179.
Liliaſtrum, 369. 194.
Lilio Hyacinthus, 371. 196.
Lilio-Narciſſus, 385. 207.
Lilium, 369. 195. 196.
Lilium Convallium, 77. 14.
Limon, 621. 397.
Limonium, 341. 177.
Limodorum, 437. 250.
Linagroſtis, 664.
Linaria, 168. 76.
Lingua Cervina, 544. 319. 320. 321.
Lignum, 339. 176.
Lithophyton, 373. 341.
Lithoſpermum, 137. 55.
Lonchitis, 538. 314.
Lotus, 402. 227.
Linaria, 218. 105.
Lupinus, 392. 213.
Lupulus, 535. 309.

Luteola, 423. 238.
Lychnis, 333. 175.
Lycoperdon, 563. 331.
Lycoperſicon, 150. 63.
Lycopus, 190. 89.
Lyſimachia, 141. 59.

Madrepora, 572. 340.
Majorana, 199. 94.
Malacoides, 98. 25.
Malva, 94. 23. 24.
Malus, 634. 406.
Mandragora, 76. 12.
Manihot, 658. 438.
Marrubiaſtrum, 190. 89.
Marrubium, 192. 91.
Matricaria, 493. 281.
Mays, 531. 303. 304. 305.
Medica, 410. 231.
Medicago, 412. 231.
Melampyrum, 173. 78.
Melianthus, 430. 245.
Melilotus, 406. 229.
Meliſſa, 193. 91.
Melo, 104. 32.
Melocactus, 653. 425.
Melongena, 151. 65.
Melopepo, 106. 34.
Mentha, 188. 89.
Menyanthes, 117. 15.
Mercurialis, 534. 308.
Meſpilus, 641. 410.
Meum, 312. 165.
Milium, 514. 298.
Millefolium, 495. 283.
Mimoſa, 605. 375.
Mitella, 241. 126.
Moldavica, 184. 85.
Molle, 661.
Molucca, 187. 88.
Momordica, 103. 29. 30.
Morus, 589. 362.
Moſchatellina, 156. 68.
Murucuia, 241. 125.
Muſcari, 347. 180.
Muſcus, 550. 326.
Myagrum, [illegible]1. 99.
Myoſotis, 244. 126.
Myrrhis, 315. 166.
Myrtus, 640. 409.

Napus, 229.
Narciſſo-Leucoium, 387. 208.

Narciſſus, 353. 185.
Naſturtium, 213. 102.
Nelumbo, 261.
Nerion, 604. 374.
Nicotiana, 117. 41.
Nidus avis, 437. 250.
Nigella, 258. 134.
Niſſolia, 656.
Nux, 581. 346.
Nymphæa, 260. 137. 138.
Nymphoides, 153. 67.

Ochrus, 396. 219. 220.
Ocimum, 203. 96.
Oenanthe, 312. 166.
Olea, 598. 370.
Omphalodes, 140. 58.
Onagra, 302. 156.
Onobrychis, 390. 211.
Ophiogloſſum, 548. 325.
Ophris, 437. 250.
Opulus, 607. 376.
Opuntia, 239. 122.
Orchis, 431. 247. 248.
Oreoſelinum, 318. 169.
Origanum, 198. 94.
Ornithogalum, 378. 203.
Ornithopodium, 400. 224.
Orobanche, 175. 81.
Orobus, 393. 214.
Oryſa, 513. 296.
Oſmunda, 547. 324.
Oxycoccus, 655. 431.
Oxys, 88. 19.

Pæonia, 273. 146.
Paliurus, 616. 387.
Panicum, 515. 298.
Papaver, 237. 119. 120.
Papaya, 659. 440.
Parietaria, 509. 289.
Parnaſſia, 246. 127.
Poronychia, 507. 288.
Paſtinaca, 319. 170.
Pedicularis, 171. 77.
Pelecinus, 417. 234.
Pentaphylloides, 298.
Pepo, 105. 33.
Periclymenum, 608. 378.
Periploca, 93. 22.
Perſica, 624. 400.
Perſicaria, 509. 290.
Pervinca, 119. 45.
Petaſites, 451. 258.
Peucedanum, 318. 169.
Phalangium, 368. 193.
Phaſeolus, 412. 232.
Phellandrium, 306. 161.
Phillyrea, 596. 362.
Phlomis, 177. 82.
Phytolocca, 299. 151.
Pimpinella, 156. 68.
Pinguicula, 167. 74.
Pinus, 585. 355. 356.
Piſum, 394. 215.
Plantago, 126. 48.
Platanus, 590. 363.
Plumbago, 140. 58.
Plumeria, 659. 439.
Poinciana, 619. 391.
Polemonium, 146. 61.
Polium, 206. 97.
Polygala, 174. 79.
Polygonatum, 78. 14.
Polygonum, 510. 290.
Polypodium, 540. 316.
Populago, 273. 145.
Populus, 592. 365.
Porrum, 382. 204.
Portulaca, 236. 118.
Potamogeton, 212. 103.
Primula veris, 124. 47.
Prunus, 622. 398.
Pſeudoacacia, 649. 417.
Pſeudodictamnus, 188. 89.
Pſyllium, 128. 49.
Ptarmica, 496. 283.
Pulmonaria, 136. 55.
Pulſatilla, 284. 148.
Punica, 636. 407.
Pyrola, 256. 132.
Pyrus, 628. 404.

Quamoclit, 116. 39.
Quercus, 582. 349.
Quinquefolium, 296. 153.

Ranunculus, 285. 149.
Rapa, 228. 113.
Raphaniſtrum, 230. 115.
Raphanus, 229. 114.
Rapiſtrum, 210. 99.
Rapunculus, 113. 38.
Rapuntium, 163. 51.
Reſeda, 423. 238.
Rhabarbarum, 89. 18.
Rhagadiolus, 479. 272.
Rhamnus, 593. 366.
Rhus, 611. 382.
Ricinoides, 655. 423.
Ricinus, 532. 307.
Roſa, 636. 408.
Roſmarinus, 195. 92.
Ros ſolis, 245. 127.
Rubeola, 130. 50.
Rubia, 113. 38.
Rubus, 614. 385.
Ruſcus, 79. 15.
Ruta, 257. 133.
Ruta muraria, 541. 317.

Salicaria, 253. 129.
Salix, 590. 364.
Salvia, 180. 83.
Sambucus, 606. 376.
Samolus, 143. 60.
Sanicula, 326. 173.
Santolina, 460. 260.
Sapindus, 659. 441.
Sarrtacena, 657. 476.
Satureia, 197.
Saxifraga, 252. 129.
Scabioſa, 463. 263. 264.
Scandix, 326. 173.
Scirpus, 528. 300.
Sclaræa, 179. 82.
Scolimus, 480. 273.
Scorpioides, 402. 226.
Scorzonera, 476. 269.
Scrophularia, 166. 74.
Secale, 513. 294.
Securidaca, 399. 224.
Sedum, 262. 140.
Senecio, 456. 260.
Senna, 618. 390.
Serpillum, 196.
Seſamoides, 424. 238.
Sicyoides, 103. 28.
Sideritis, 191. 90.
Siliqua, 578. 344.
Siliquaſtrum, 646. 414.
Sinapi, 227. 112.
Sinapiſtrum, 231. 116.
Siſarum, 308. 163.
Siſymbrium, 225. 109.
Siſyrinchium, 365.
Sium, 308. 162.
Smilax, 654. 421.
Smirnium, 315. 168.

Solonum, 148. 62.
Soldanella, 82. 16.
Sonchus, 474. 268.
Sorbus, 633.
Sparganium, 530. 302.
Spartium, 644. 412.
Sphondylium, 319. 170.
Spinacia, 533. 308.
Spiræa, 618. 389.
Spongia, 575. 342.
Stachys, 186. 86.
Staphylodendron, 616. 386.
Statice, 341. 177.
Stœchas, 201. 95.
Stramonium, 118. 43.44.
Styrax, 598. 369.
Suber, 584.
Symphytum, 138. 56.
Syringa, 617. 389.

Tagetes, 488. 278.
Tamarindus, 660. 445.
Tamariſcus, 661.
Tamnus, 102. 28.
Tanacetum, 461. 261.
Taxus, 589. 362.
Telephium, 248. 128.
Terebinthus, 579. 345.
Teucrium, 207. 98.
Thalictrum, 270. 143.
Thapſia, 321. 171.
Thlaſpi, 212. 101.
Thlaſpidium, 214. 101.
Thuya, 586. 358.
Thymbra, 197.
Thymelæa, 594. 366.
Thymus, 196. 93.
Thyſſelinum, 319.
Tilia, 611. 381.
Tinus, 607. 377.
Tithymaloides, 654.
Tithymalus, 85. 18.
Tordylium, 320. 170.
Tormentilla, 298. 153.
Toxicodendron, 610. 381.
Trachelium, 130. 50.
Tragacantha, 517. 234.
Tragopogon, 477. 270.
Tragoſelinum, 309. 163.
Tribuloides, 655. 431.
Tribulus, 265. 141.
Trichomanes, 539. 315.
Trifolium, 404. 228.
Triticum, 512. 292.293.
Tubera, 565. 333.
Tubularia, 575. 342.
Tulipa, 373. 199.200.
Turritis, 223.
Tuſſilago, 487. 276.
Typha, 530. 301.

Valeriana, 131. 52.
Valerianella, 134. 52.
Veratrum, 272. 145.
Verbaſcum, 146. 61.
Verbena, 200. 94.
Veronica, 143. 60.
Viburnum, 607. 377.
Vicia, 396. 221.
Viola, 419. 236.
Virga aurea, 483. 275.
Viſcum, 609. 380.
Vitex, 603. 373.
Vitis, 613. 384.
Vitis Idæa, 607. 377.
Ulmaria, 265. 141.
Ulmus, 601. 372.
Urtica, 534. 308.
Uva Urſi, 599. 370.
Vulneraria, 391. 211.

Xanthium, 438. 252.
Xeranthemum, 499. 284.
Xiphion, 362. 189.
Xylon, 101. 27.
Xyloſteon, 609. 379.

Zacintha, 476. 269.
Ziziphus, 627. 403.

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri tabulam indicant.

ABRICOTIER, 623. 399.
Abſinte, 457. 260.
Acante, 176. 80. 81.
Aconit, 424. 239. 240.
Agaric, 562. 330.
Aigipaume, 186. 87.
Aigremoine, 301. 155.
Ail, 383. 206.
Airelle, 607. 377.
Alaterne, 595. 366.
Alcée, 97. 25.
Aliſier, 633.
Alleluia, 88. 19.
Aloë, 366. 191.
Amandier, 627. 402.
Amarante, 234. 118.
Ambrette, 445.
Ambroſie, 439. 252.
Amelanchier, 642.
Ammi, 104. 159.
Ancolie, 428. 242.
Ananas, pain de ſucre, 653.
Anemone, 275. 147.
Anet, 317. 169.
Angelique, 313. 167.
Anis, 305.
Apocin, 91. 20. 21.
Arbouſier, 598. 368.
Arbre de Judas, 647.
Arbre de vie, 586. 358.
Arbre qui porte des Savonettes, 659
Ariſtoloche, 162. 71.
Armarinte, 325. 172.
Armoiſe, 460. 260.
Arrête beuf, 408. 229.
Arroche, 505. 286.
Artichaut, 441. 253.
Aſarine, 171. 76.
Asfodele, 343. 178.
Aſperge, 300. 154.
Aſteriſque, 497. 283.
Aſtragale, 415. 233.
Aubepin, 642.
Aune, 587. 359.
Aunée, 483.
Avoine, 514. 297.
Aurone, 459.
Azarolier ou Azerolier, 642.

Bacille, 317. 169.
Baguenaudier, 649. 418.
Baliſier, 367.
Balſamine, 418. 235.
Barbe de bouc, 477. 270.
Barbe de Chevre, 265. 141.
Barbe-Renard, 417. 234.
Bardane, 450. 256.
Baſilic, 203. 96.
Bec de gruë, 266. 142.
Belle de nuit, 129. 50.
Benoîte, 294. 151.
Berce, 319. 170.
Berle, 308. 162.
Bétoine, 202. 96.
Bigarotier, 626.
Biſtorte, 511. 291.
Blé noir, 511. 290.
Blé de Turquie, 531. 303. 304. 305.
Bléte, 507. 288.
Bluet, 445. 254.
Bois de Ste Lucie, 626.
Bois puant, 647. 415.
Bon Henri, 506.
Bonnes-Dames, 505.
Boucage, 309. 163.
Boullon blanc, 146. 61.
Bouleau, 588. 360.
Bourrache, 133. 53.
Bourſe à Berger, 216. 103.
Brunelle, 182. 84.
Bruyere, 602. 373.
Buis ou Bouis, 578. 345.
Bugle, 208. 98.
Bugloſe, 133. 53.
Bulbonac, 218. 105.

Cabaret, 501. 286.
Caille-lait, 114. 39.
Calament, 193. 9[illegible]
Calebaſſe, 107. 3[illegible]
Camelée, 651. 4[illegible]
Camomille, 494. 2[illegible]
Campanule, 108. 37.
Canne, 526.
Canneberge, 655.
Canne d'Inde, 367. 192.
Canne royale, 527.
Capillaire, 543. 317.
Caprier, 261. 139.
Capucine, 430. 244.
Cardamine, 224. 109.
Cardaſſe, 239. 122.
Cardinale, 163.
Carline, 500. 285.
Carotte, 307. 161.
Carouge, 578. 344.
Cartame, 557. 258.
Caſſave, 658. 498.
Caſſe, 619. 392.
Caſſie, 605. 375.
Cedre, 588. 361.
Cerfeüil, 314. 166.
Ceriſier, 625. 401.
Ceterac, 544. 318.
Champignon, 556. 325. 328.
Chanvre, 535. 309.
Chardon, 140. 253.
Chardon à Bonnetier, 265. 466.
Chardon benit, 450.
Chardon étoilé, 440.
Chardon Roland, 327. 173.
Charme, 582. 348.
Châteigner, 584. 352.
Chauſſetrape, 440.
Chelidoine, 231.
Chêne, 582. 349.
Chêne-vert, 583. 350.
Chenille, 402. 226.
Chervi, 308 163.
Chevre-feuille, 608. 378.
Chicorée, 478. 272.
Chien-dent, 516. 299.
Chou, 219. 106.

Chou Caraïbe, 159.
Ciboule, 382.
Cicutaire, 322. 171.
Cierge épineux, 653.
Ciguë, 306. 160.
Ciprés, 87. 358.
Circée, 301. 155.
Ciſte, 259. 136.
Citiſe, 647. 416.
Citronier, 620. 393. 396.
Clandeſtine, 652. 424.
Clematite, 293. 150.
Cognier, 632. 405.
Cognaſſier, 633. 405.
Colchique, 348. 181. 182.
Coleuvrée, 102. 28.
Coloquinte, 107.
Concombre, 104. 31. 32.
Condrile, 475. 268.
Coniſe, 454. 259.
Conſoude, 138. 56.
Coquelourde, 284. 148.
Coquelicoc, 238.
Coqueret, 150. 64.
Corail, 572. 339.
Coralline, 570. 338.
Coriandre, 3 6. 168
Corne de Cerf, 128. 49.
Corneille, 141. 59.
Cornoüiller, 641. 410.
Cotton, 101. 27.
Couronne Imperiale, 371. 197. 198.
Crapaudine, 191. 90.
Creſſon, 213. 102.
Croiſette, 115. 39.
Crotalaire, 644.
Cuſcute, 652. 422.

Dent de Lion, 468. 266.
Dentaire, 225. 110.
Digitale, 165. 73.
Domte-venin, 93. 22.
Doronic, 487. 277.
Doublefeüille, 437. 250.
Doucete, 112.

Echalotte, 382.
Eclaire, 231. 116.
Ellebore blanc, 272. 145.
Ellebore noir, 271. 144.
Elleborine, 436. 249.
Emionite, 546. 322. 323.
Epinars, 533. 308.
Epine blanche, 642.
Epine blanche à fleur double, 642.
Epine jaune, 480. 273.
Epine vinette, 614. 385.
Epithim, 652.
Eponge, 575. 342.
Erable, 615. 386.
Ers, 398. 221.
Eſtragon, 459.
Eufraiſe, 174. 78.
Eupatoire, 455. 259.

Fenoüil, 311. 164.
Fenugrec, 409. 230.
Fer de cheval, 400. 225.
Ferule, 321. 170.
Féve, 391. 212.
Figuier, 662. 420.
Filaria, 596. 367.
Filipendule, 293. 150.
Flambe, 358. 186. 187. 188.
Fleur de paſſion, 240. 123. 124.
Folletes, 505.
Fougére, 536. 310. 311. 312. 313.
Fraiſier, 295. 152.
Framboiſier, 614.
Frangipanier, 659. 439.
Fraxinele, 430. 243.
Frêne, 577. 343.
Fritillaire, 376. 201.
Froment, 511. 292. 293.
Fumeterre, 421. 237.
Fuſain, 617. 388.
Fuſtet, 610. 380.

Gainier, 646. 414.
Garance, 113. 38.
Garderode, 460. 260.
Garou, 594. 366.
Gaude, 423. 238.
Genêt, 643. 411.
Genêt commun, 649.
Genêt d'Eſpagne, 643.
Genévrier, 588. 361.
Gentiane, 80. 40.
Germandrée, 204. 97.
Geſſe, 394. 216. 217.
Giroflier, 120. 107.
Glaïeul, 365. 190.
Globulaire, 466. 265.
Gloutteron, 450.
Grande Centaurée, 449. 256.
Graſſette, 167. 74.
Gratteron, 114. 39.
Gremil, 137. 55.
Grenadier, 636. 407.
Groſelier, 639. 409.
Guaiave, 660. 443.
Gui, 609. 380.
Guignier, 626.
Guimauve, 97.

Hannebane, 118.
Haricot, 412. 232.
Herbe aux Chats, 202. 95.
Herbe à Cotton, 454. 259.
Herbe aux Cuilliers, 215. 101.
Herbe aux Gueux, 293.
Herbe aux Mites 147. 61.
Herbe aux Perles, 137. 55.
Herbe aux poux, 428.
Herbe aux puces, 128. 49.
Herbe aux teigneux, 451.
Herbe aux Verruës, 138. 57.
Herbe cachée, 652.
Herbe du ſiege, 166.
Herniole, 507. 288.
Hêtre, 584. 351.
Hiſope, 200. 95.
Houblon, 535. 309.
Houx, 600. 371.
Houx-frélon, 79. 15.

Jacée, 443. 254.
Jacinte, 344. 180.
Jacobée, 485. 276.
Jalap, 129. 50.
Jaſmin, 597. 368.
Jaſmin de Virginie, 164.
If, 589. 362.
Immortelle, 452. 259.
Imperatoire, 316. 168.
Jonc, 246. 127.
Joubarbe, 262. 140.
Ivette, 208. 98.
Jujubier, 627. 403.
Juliane ou Juliene, 222. 108.
Juſquiame, 117. 42.

Laitron, 474. 268.
Laituë, 473. 267.
Langue de Cerf, 544. 319.

320. 321.
Langue de Chien, 139. 57.
Langue de Serpent, 548. 315.
Larme de Job, 531. 306.
Lavande, 198. 93.
Laurier, 597. 367.
Laurier Ceriſe, 627. 403.
Laurier franc, 597.
Laurier franc à fleur double, 597.
Laurier-roſe, 604. 374.
Laurier-Tin, 607. 377.
Lentille, 390. 210.
Lentiſque, 580.
Liége, 584.
Lierre, 612. 384.
Lilac, 601. 372.
Limonier, 621. 397.
Lin, 339. 176.
Linaire, 168. 76.
Lis, 369. 195. 196.
Lis Aſfodele, 344. 179.
Lis de ſaint Bruno, 369. 194.
Lis Jacinte, 371. 196.
Lis-Narciſſe, 385. 207.
Liſeron, 82. 17.
Livêche, 323. 171.
Lonkire, 538. 314.
Lotier, 402. 227.
Lunaire, 218. 105.
Lupin, 392. 213.
Luſerne, 410. 231.

Maceron, 315. 168.
Mâche, 132. 52.
Madrepore, 572. 340.
Mal-nommée, 88.
Mandragore, 76. 12.
Marguerite, 492.
Marjolaine, 199. 94.
Marronier, 584.
Marronier d'Inde, 611. 382.
Marrube, 192. 91.
Maſſe, 530. 301.
Matricaire, 493. 281.
Mauve, 94. 23. 24.
Mayenne, 151. 65.
Medicinier d'Eſpagne, 666.
Meléſe, 586. 357.
Meliante, 430. 245.
Melilot, 406. 229.
Melinet, 79. 56.
Meliſſe, 193. 91.
Melon, 104. 32.
Melon épineux, 653.
Meniante, 117. 15.
Mente, 188. 89.
Mercuriale, 534. 308.
Meriſier, 626.
Meurier, 589. 362.
Micocoulier, 612. 383.
Mille-feüille, 495. 283.
Mille-pertuis, 254. 131.
Millet, 514. 298.
Mirte, 640. 409.
Mirtile, 607. 377.
Morelle, 148. 62. 10.
Morgeline, 242. 126.
Morille, 561. 329.
Mors du diable, 466.
Mouron, 142. 59.
Mouſſe, 550. 326.
Moutarde, 227. 112.
Mufle de veau, 167. 75.
Muguet, 77. 14.

Narciſſe, 353. 185.
Navet, 229.
Neflier, 641. 410.
Nenufar, 260. 137. 138.
Nerprun, 593. 366.
Nez coupez, 616. 386.
Nicotiane, 117. 41.
Nid d'oyſeau, 437. 250.
Noiſetier, 581. 347.
Noyer, 581. 346.
Nummulaire, 141.

Obier, 607. 376.
Oeil de beuf, 495. 282.
Oeillet, 329. 174.
Oeillet d'Inde, 488. 278.
Ognon, 382. 205.
Olivier, 598. 370.
Oranger, 620. 393. 394.
Orcanette, 134.
Oreille d'Ours, 120. 46.
Oreillle de Souris, 244. 126.
Orge, 513. 295.
Orgue de Mer, 575. 342.
Origan, 198. 94.
Orme, 601. 372.
Ormin, 178. 82.
Orobanche, 175. 81.
Orobe, 393. 214.
Orpin, 264.
Ortie, 534. 30
Oſmonde, 547. 31
Ozeille, 502. 28

Pain de Pourceau, 154. 68
Paliure, 616. 387
Panais, 319. 170
Panicaut, 327. 173
Panis, 515. 298
Papaie, 659. 440
Pâquerette, 490. 280.
Parietaire, 509. 289.
Pas d'âne, 487. 276.
Paſſerage, 216.
Paſtel, 211 100.
Pate d'Oye, 506. 288.
Patience, 504.
Pavot, 237. 119. 120.
Pêcher, 624. 400.
Pediculaire, 171. 77.
Perce-nége, 387. 208.
Perce-feüille, 310.
Perſicaire, 509. 290.
Perſil, 305. 160.
Perſil de Macedoine, 305.
Perſil de montagne, 318. 169.
Pervenche, 119. 45.
Petaſite, 451. 258.
Petit Ciprés, 460. 260.
Petite Centaurée, 122. 48.
Peuplier, 592. 365.
Pié d'Aloüette, 426. 241.
Pié de Lion, 508. 289.
Pié d'Oyſeau, 400. 224.
Pié de Veau, 158. 69.
Pignon d'Inde, 656.
Pimprenelle, 156. 68.
Pin, 585. 355. 356.
Pirole, 256. 132.
Pivoine, 273. 146.
Plantain, 126. 48.
Platane, 590. 363.
Poincillade, 619. 391.
Poireau, 382. 204.
Poirée, 501. 286.
Poirier, 628. 404.
Pois, 394. 215.
Pois chiche, 389. 210.
Pois de merveille, 431. 246.
Poivre d'Inde ou de Guinée, 152. 66.
Polypode, 540. 316.
Politric, 539. 315.

Pomme de Merveille, 103. 29. 30.
Pommier, 634. 406.
Pouliot, 190.
Pourpier, 236. 118.
Prêle, 532. 307.
Primevere, 124. 47.
Prunier, 621. 398.
Pulmonaire, 136. 55.

Quarantin, 221.
Queuë de Cheval, 532. 307.
Queuë de Lion, 187. 87.
Quinte-feüille, 296. 153.

Racine Vierge, 103.
Raifort, 229. 114.
Raiponce, 113. 38.
Raquette, 239. 122.
Rave, 228. 113.
Regliſſe, 389. 210.
Reine des Prez, 265. 141.
Remors, 466.
Renoncule, 285. 149.
Renoüée, 510. 290.
Ricin, 532. 307.
Ris, 513. 296.
Romarin, 195. 92.
Ronce, 614. 385.
Ronce de S. François, 614.
Roquette, 226. 111.
Roſeau, 526.
Roſier, 636. 408.
Ruë, 257. 133.

Sabot, 436. 249.
Safran, 350. 183. 184.
Safran bâtard, 457. 2 8.
Sain-foin, 390. 211.
Sanguin, 641.
Sanicle, 326. 173.
Sapin, 585. 353. 354.
Sarraſin, 511. 290.
Sarriette, 197.
Sauge, 180. 83.
Saule, 590. 364.
Saxifrage, 252. 129.
Scabieuſe, 463. 263. 264.
Scorſonere, 476. 269.
Scrofulaire, 166. 74.
Seau de Nôtre-Dame, 103.
Seau de Salomon, 14.
Ségle, 513. 294.
Sené, 618. 390.
Seneçon, 456. 260.
Senſitive, 605. 375.
Serpentaire, 160. 70.
Serpolet, 196.
Soldanele, 82. 16.
Soleil, 489. 279.
Sorbier, 633.
Souci, 498. 284.
Souchet, 527. 299.
Soude, 247. 128.
Storax, 598. 369.
Sumac, 611. 381.
Sureau, 606. 376.

Tabac, 117. 41.
Tabouret, 216. 103.
Tamarin, 660. 445.
Tamaris, 661.
Tanéſie, 461. 261.
Tarton raire, 595.
Taupinambours, 489.
Terebinte, 579. 345.
Terre-noix, 307. 161.
Tête à l'Anglois, 653.
Thim, 196. 93.
Tillau ou Tilleul, 611. 381.
Titimale, 85. 18.
Toque, 181. 84.
Tormentille, 298. 153.
Tortelle, 228. 111.
Tourneſol, 655.
Toute bonne, 179. 82.
Trefle, 404. 228.
Tremble, 592.
Troëne, 596. 367
Trufe, 565. 333.
Tulipe, 373. 199. 200.

Valeriane, 131. 52.
Velar, 228. 111.
Verge dorée, 483. 275.
Veronique, 143. 60.
Verveine, 200. 94.
Veſſe, 396. 221.
Veſſe de Loup, 563. 331.
Vigne, 613. 384.
Vigne blanche, 102.
Viperine, 135. 54.
Violette, 419. 236.
Violier, 220. 107.
Viorne, 607. 377.
Vulneraine, 583. 211.

Yeuſe, 583.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

ABDELAVI. Vide *Melo*, pag. 105.
Abelmoſc. Vide *Ketmia*, 100.
Abrotanum. V. *Santolina*, 460.
Abſinthium. V. *Chamæmelum*, 494. *Ptarmica*, 496.
Acacia. V. *Cytiſus*, 648.
Acanthium. V. *Carduus*, 441.
Acarna. V. *Carlina*, 500. *Cnicus*, 451.
Achillæa. V. *Millefolium*, 496.
Athiotl. V. *Mitella*, 242.
Acinos. V. *Clinopodium*, 195. *Ocimum*, 203.
Aconitum. V. *Chriſtophoriana*, 299. *Corona Solis*, 490. *Delphinium*, 426. *Helleborus*, 272. *Ranunculus*, 285.
Adiantum. V. *Filicula*, 542.
Adonis. V. *Ranunculus*, 291.
Æſchimomene. V. *Mimoſa*, 606.
Æthiopis. V. *Sclarea*, 179.
Ageratum. V. *Ptarmica*, 497.
Agnus. V. *Vitex*, 603.
Ajuga. V. *Chamæpytis*, 208.
Alcea. V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 96.
Alectorolophos V. *Pedicularis*, 173.
Alga. V. *Fucus*, 566. *Muſcus*, 551.
Alleluia. V. *Oxys*, 88.
Alliaria V. *Heſperis*, 222.
Alni effigie. V. *Cratægus*, 633. *Meſpilus*, 642.
Alnus nigra. V. *Frangula*, 612.
Alſine. V. *Cucubalus*, 339. *Lychnis*, 338. *Veronica*, 145.
Althæa. V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 95.
Alypum. V. *Globularia*, 467. *Tithymalus*, 86.
Alyſſon. V. *Marrubium*, 192.
Amarantho affinis. V. *Amaranthoides*, 654.
Ambroſia V. *Naſturtium*, 214.
Ammi. V. *Fœniculum*, 312.
Ammoides, V. *Fœniculum*, 312.
Anagallis V. *Lyſimachia*, 142. *Samolus*, 143. *Veronica*, 145.
Anagyris. V. *Cytiſus*, 648.
Anchuſa. V. *Bugloſſum*, 134. *Symphytum*, 138.
Androſace. V. *Acetabulum*, 569.
Anemone. *Ranunculus*, 285.
Anethum. V. *Fœniculum*, 312.
Angelica. V. *Imperatoria*, 317.
Anil. V. *Anonis*, 409.
Aniſomarathrum. V. *Scandix*, 326.
Aniſum. V. *Apium*, 305.
Anonis. V. *Fœnumgræcum*, 409.
Anonymos. V. *Alchimilla*, 509. *Polygala*, 665. *Spiræa*, 618.
Anthriſcus. V. *Daucus*, 308.
Anthyllis. V. *Alſine*, 665. *Herniaria*, 507.
Apios. V. *Aſtragalus*, 415. *Tithymalus*, 87.
Apium. V. *Oreoſelinum*, 318. *Theſſelinum*, 319.
Arachidna. V. *Vicia*, 397.
Arachus V. *Vicia*, 397.
Arbor Fraxini folio. V. *Azedarach*. 646.
Arbor Judæ. V. *Siliquaſtrum*, 647.
Arction. V. *Centaurium majus*, 449. *Bardana*, 450.
Argemone. V. *Papaver*, 238.
Argentina. V. *Pentaphylloides*, 298.
Aria. V. *Cratægus*, 633.
Armeria. V. *Caryophyllus*, 332.
Artemiſia. V. *Abrotanum*, 459.
Arundo. V. *Cannacorus*, 367.
Aſpalathus. V. *Cytiſus*, 648. *Geniſta-Spartium*, 645.
Aſter. V. *Aſteriſcus*, 497. *Corona Solis*, 490. *Virga aurea*, 484.
Aſteriſcus. V. *Virga aurea*, 484.
Aſtragalus. V. *Aſtragaloides*, 399. *Barba Jovis*, 651. *Orobus*, 393.
Atractylis. V. *Cnicus*, 451.
Atriplex V. *Chenopodium* 606.
Aurea mala. V. *Lycoperſicon*, 150.
Auricula muris, V. *Myoſotis*, 245. *Alſine*, 243.
Auricula Urſi. V. *Verbaſcum*, 147.

Balauſtia. V. *Punica*, 636.
Balſamina. V. *Momordica*, 103.
Bambage. V. *Xylon*, 101.

Bamia

Bamia. V. *Ketmia*, 100.
Barbarea. V. *Siſymbrium*, 226.
Bardana. V. *Lappa*, 450.
Becabunga. V. *Veronica*, 145.
Bechium. V. *Tuſſilago*, 487.
Behen album. V. *Lychnis*, 335.
Beidelſar. V. *Apocynum*, 91.
Belladona. V. *Lilio Narciſſus*, 386.
Bellis. V. *Aſter*, 482. *Globularia*, 467. *Leucanthemum*, 492.
Belmuſcus. V. *Ketmia*, 100.
Berula. V. *Veronica*, 145.
Beta. V. *Spinacia*, 533.
Betonica. V. *Caryophyllus*, 330.
Bifolium. V. *Ophrys*, 437.
Biſlingua. V. *Ruſcus*, 79.
Blitum. V. *Chenopodium*, 506.
Bonifacia. V. *Ruſcus*, 79.
Borrago. V. *Bugloſſum*, 134.
Botrys. V. *Chamædris*, 205. *Chenopodium*, 506.
Braſſica. V. *Turritis*, 223.
Braſſica marina. V. *Convolvulus*, 83. *Crambe*, 211.
Briza. V. *Hordeum*, 513.
Bryonioides. V. *Sycioides*, 103.
Bugloſſum. V. *Aſperugo*, 135.
Bugula. V. *Clinopodium*, 195.
Bupariti. V. *Ketmia*, 100.
Buphtalmum. V. *Cotula*, 495.
Burſæ Paſtoris ſimilis. V. *Turritis*, 224.
Burſa Paſtoris. V. *Naſturtium*, 214.

Calamintha. V. *Mentha*, 189.
Calcitrapa. V. *Carduus*, 440.
Calendula. V. *Caltha*, 498.
Caltha. V. *Populago*, 273.
Campanula. V. *Convolvulus*, 82. *Linum*, 340.
Camphoratæ congener. V. *Chenopodium*, 506.
Cana. V. *Cannacorus*, 367.
Cantabrica. V. *Convolvulus*, 84.
Capparis. *Fabago*, 259.
Caprificus. V. *Ficus*, 663.
Caput Gallinaceum. V. *Onobrychis*, 390.
Carchichec. V. *Primula veris*, 125.
Carduncellus. V. *Cnicus*, 451.
Carduus. V. *Cirſium*, 448. *Cnicus*, 450. *Echinopus*, 463.
Carduus Braſilianus. V. *Ananas*, 653.
Carduus Fullonum. V. *Dipſacus*, 466.
Carlina. V. *Cirſium*, 448.
Carota. V. *Daucus*, 307.
Caryophyllus. V. *Alſine*, 242. *Lychnis*, 336. *Myoſotis*, 244. *Tagetes*, 488. *Aphyllanthes*, 657.
Caſtanea. V. *Hippocaſtanum*, 612.
Catanance. V. *Niſſolia*, 656.
Cataputia. V. *Tithymalus*, 86.
Caucalis. V. *Daucus*, 308. *Fœniculum*, 311. *Tordylium*, 320.
Cedrus. V. *Larix*, 586.
Centinodia. V. *Polygonum*, 510.
Cepea. V. *Sedum*, 263.
Ceratonia. V. *Siliqua*, 578.
Cereus. V. *Melocactus*, 653.
Cervicaria. V. *Campanula*, 109. *Trachelium*, 130.
Ceterac. V. *Aſplenium*, 544.
Chærophyllum. V. *Myrrhis*, 315.
Chamæciſtus. V. *Helianthemum*, 249.
Chamædaphne. V. *Ruſcus*, 79.
Chamædrys. V. *Caryophyllata*, 295. *Veronica*, 144.
Camæficus. V. *Ficus*, 663.
Chamæ Geniſta. V. *Geniſta*, 643. *Geniſtella*, 646.
Chamæiris. V. *Iris*, 361.
Chamælea. V. *Thymælea*, 594.
Chamæleon. V. *Cnicus*, 451.
Chamæmeſpilus. V. *Cratægus*, 633.
Chamæpytis. V. *Teucrium*, 208.
Chamæſyce. V. *Tithymalus*, 87.
Charantia. V. *Momordica*, 103.
Chelidonia. V. *Ranunculus*, 286.
Chondrilla. V. *Catanance*, 478. *Jacea*, 444. *Dens Leonis*, 468. *Hieracium*, 470. *Lactuca*, 473. *Sonchus*, 475. *Zacintha*, 476.
Chryſanthemum. V. *Aſteriſcus*, 497. *Corona Solis*, 489. *Cotula*, 495. *Jacobæa*, 486.
Chryſocome. V. *Elychryſum*, 453.
Cicer. V. *Anonis*, 408. *Aſtragalus*, 416.
Cicercula. V. *Clymenum*, 396.
Cichorium. V. *Dens Leonis*, 468. *Hieracium*, 470. *Zacintha*, 476.
Cicutaria. V. *Cicuta*, 306. *Myrrhis*, 315.
Ciſtus. V. *Helianthemum*, 249.
Clematis. V. *Bignonia*, 164. *Granadilla*, 240.
Cneorum. V. *Convolvulus*, 84. *Thymælea*, 594.
Cnicus. V. *Carthamus*, 457.
Coccygria. V. *Cotinus*, 610.
Colchicum. V. *Lilio-Narciſſus*, 385.
Colocaſia. V. *Arum*, 159.
Colutea. V. *Coronilla*, 650. *Emerus*, 650.

SSſſ

Conferva. V. *Alga*, 569.
Conſolida. V. *Bugula*, 209.
Convolvulus. V. *Fagopyrum*, 511. *Quamoclit*, 116.
Coniza. V. *Aſter*, 481. *Jacobæa*, 485. *Virga aurea*, 484.
Coral arbor. V. *Corallodendron*, 661.
Corallina. V. *Lithophyton*, 574.
Corallum. V. *Lithophyton*, 574. *Madrepora*, 573.
Coris. V. *Hypericum*, 255.
Cornicar. V. *Apocynum*, 92.
Cortuſa. V. *Auricula Urſi*, 121. *Mitella*, 242.
Coſtus. V. *Tanacetum*, 462.
Coronaſter. V. *Cratægus*, 633. *Meſpilus*, 642.
Cotyledon. V. *Hydrocotyle*, 328. *Saxifraga*, 252. *Sedum*, 263.
Criſta Galli. V. *Pedicularis*, 172.
Criſta Pavonis. V. *Poinciana*, 619.
Crithmum. V. *Aſter*, 483. *Echinophora*, 656.
Crotalaria. V. *Anonis*, 408.
Cucumis. V. *Sicyoides*, 103.
Cucurbita. V. *Pepo*, 105. *Colocynthis*, 108. *Melopepo*, 106.
Culcas. V. *Arum*, 159.
Cuminum. V. *Carvi*, 306. *Cuminoides*, 301. *Fœniculum*, 312.
Curcuma. V. *Cannacorus*, 367.
Cyanus. V. *Carduus*, 442. *Jacea*, 445.
Cymbalaria. V. *Linaria*, 169.
Cynocrambe. V. *Mercurialis*, 534.
Cynogloſſum. V. *Bugloſſum*, 134.
Cynorrhodon. V. *Roſa*, 638.
Cynosbatos. V. *Roſa*, 639.
Cynoſorchis. V. *Orchis*, 432.
Cytiſus. V. *Barba Jovis*, 651. *Medicago*, 412.

Datura. V. *Stramonium*, 119.
Daucus. V. *Carvi*, 306. *Chærophyllum*, 314. *Fœniculum*, 311. *Liguſticum*, 324. *Myrrhis*, 315. *Oreoſelinum*, 318.
Dentariæ affinis. V. *Clandeſtina*, 653. *Hydrophyllum*, 81.
Dentilaria. V. *Plumbago*, 141.
Diapenſia. V. *Sanicula*, 326.
Dictamnus. V. *Fraxinella*, 430. *Origanum*, 199.
Digitalis. V. *Dracocephalon*, 181.
Doria. V. *Jacobæa*, 485.
Doronicum. V. *Jacobæa*, 486.
Dorycnium. V. *Convolvulus*, 84.
Draba. V. *Heſperis*, 222. *Lepidium*, 216. *Leucoium*, 221.
Draco. V. *Abrotanum*, 459.
Dracontium. V. *Dracunculus*, 160.
Dracunculus. V. *Abrotanum*, 459. *Ptarmica*, 496.
Dulcamara. V. *Solanum*, 149.

Ebenus. V. *Barba Jovis*, 651.
Ebulus. V. *Sambucus*, 606.
Echinomelocactus. V. *Melocactus*, 653.
Echium. V. *Bugloſſum*, 134. *Lithoſpermum*, 137.
Echioides. V. *Bugloſſum*, 134.
Elatine. V. *Linaria*, 169.
Elychryſum. V. *Abſinthium*, 458. *Conyza*, 455. *Jacea*, 445. *Santolina*, 461.
Enula Campana. V. *Aſter*, 483.
Ephemerum, V. *Lyſimachia*, 141.
Epithymum. V. *Cuſcuta*, 652.
Erica. V. *Empetrum*, 579.
Ericu. V. *Apocynum*, 91.
Erigeron. V. *Senecio*, 456.
Eruca. V. *Crambe* 212. *Erucago*, 232. *Siſymbrium*, 226.
Eryngium. V. *Cnicus*, 451.
Eryſimum. V. *Fagopyrum*, 511.
Eſula. V. *Apocynum*, 92. *Tithymalus*, 86.
Eupatorium. V. *Agrimonia*, 301. *Conyza*, 455.
Euphraſia. V. *Pedicularis*, 171.

Faba Ægyptia. V. *Arum*, 159.
Farfara. V. *Tuſſilago*, 487.
Ferrum Equinum. V. *Coronilla*, 650.
Ficus Indica. V. *Opuntia*, 239.
Filipendula. V. *Oenanthe*, 313. *Pedicularis*, 173.
Fiſtularia. V. *Pedicularis*, 173.
Filix. V. *Lonchitis*, 538. *Oſmunda*, 547.
Flammula. V. *Clematitis*, 293.
Flos Africanus. V. *Tagetes*, 488.
Flos Conſtantinopolitanus. V. *Lychnis*, 334.
Flos Cuculi. V. *Lychnis*, 336.
Flos Paſſionis. V. *Granadilla*, 240.
Fluviatilis Piſana. V. *Fucus*, 569.
Fontinalis ſeu Fontalis. V. *Potamogeton*, 35.
Frumentum Saracenicum. V. *Fagopyrum*, 511.
Frumentum Indicum. V. *Mays*, 53.
Frutex Pavoninus. V. *Poinciana*, 619.
Fucus. V. *Alga*, 569. *Corallina*, 571.
Fumaria. V. *Capnoides*, 423.
Fungus. V. *Agaricus*, 562. *Boletus*, 561. *Co-*

ralloides, 564. *Fungoides*, 560. *Lycoperdon*, 563.
Galega. V. *Orobus*, 393.
Galeopſis. V. *Lamium*, 183.
Gallitricum. V. *Meliſſa*, 193. *Sclarea*, 179.
Gelſeminum. V. *Bignonia*, 164.
Geniſta. V. *Cytiſo Geniſta*, 649.
Geniſta ſpinoſa. V. *Geniſta-Spartium*, 645.
Gingidium. V. *Fœniculum*, 311. *Tordylium*, 320.
Glaſtifolia. V. *Leucoium*, 221.
Glaſtum. V. *Iſatis*, 211.
Glaux. V. *Aſtragalus*, 416. *Barba Jovis*, 651.
Glycirrhiza. V. *Aſtragalus*, 416.
Gnaphalium. V. *Elychryſum*, 452. *Gnaphalodes*, 439.
Goſſipium. V. *Xylon*, 100.
Gramen. V. *Cyperoides*, 529. *Cyperus*, 527. *Juncago*, 266. *Juncus*, 246. *Linagroſtis*, 664. *Panicum*, 515. *Parnaſſia*, 246. *Scirpus*, 528.
Gratiola. V. *Digitalis*, 165. *Caſſida*, 182.
Guillobo. V. *Ketmia*, 100.
Guingombo. V. *Ketmia*, 100.

Halicacabum. V. *Alkekengi*, 151.
Halinus. V. *Atriplex*, 505.
Hedera. V. *Aſarina*, 171. *Toxicodendron*, 611.
Hedypnois. V. *Dens Leonis*, 468. *Hieracium*, 470.
Helenium. V. *Aſter*, 483. *Corona Solis*, 489.
Helianthemum. V. *Corona Solis*, 489.
Heliotropium. V. *Ricinoides*, 655.
Helleborine. V. *Calceolus*, 437.
Helleborus. V. *Aſtrantia*, 314. *Ranunculus*, 291.
Hemerocallis. V. *Lilium*, 371.
Hepatica. V. *Ranunculus*, 287.
Heptaphyllum. V. *Fragaria*, 296. *Quinquefolium*, 297.
Herba Stella. V. *Coronopus*, 128.
Hieracium. V. *Dens Leonis*, 468. *Hedypnois*, 478. *Rhagadiolus*, 480. *Sonchus*, 474.
Hippogloſſum. V. *Ruſcus*, 79.
Hippolapatum. V. *Lapathum*, 504.
Hippomarathrum. V. *Fœniculum*, 311.
Hippuris. V. *Equiſetum*, 533.
Holoſtio affinis. V. *Ranunculus*, 293.
Holoſtium. V. *Juncus*, 246. *Filicula*, 542.
Horminum. V. *Sclarea*, 179.
Hyacinthus. V. *Lilio-Hyacinthus*, 372. *Muſcari*, 347. *Ornithogalum*, 380.
Hyoſcyamus. V. *Nicotiana*, 117.
Hyſſopifolia. V. *Salicaria*, 253.

Jacea. V. *Carduus*, 441. *Centaurium majus*, 449. *Viola*, 420. *Xoranthemum*, 499.
Jaſminum Mexicanum. V. *Jalap*, 129.
Ibati. V. *Periploca*, 93.
Iberis. V. *Lepidium*, 216. *Naſturtium*, 214. *Thlaſpi*, 213.
Ibiſcus. V. *Althæa*, 97.
Jeticucu. V. *Convolvulus*, 84.
Ilex aculeata. V. *Aquifolium*, 600.
Imperatoriæ affinis. V. *Liguſticum*, 324.
Intybus. V. *Cichorium*, 479.
Iris. V. *Bermudiana*, 388. *Xiphion*, 363.
Iſchas. V. *Tithymalus*, 87.
Juncus. V. *Butomus*, 271. *Gramen*, 518. *Scirpus*, 528.
Jujubæ. V. *Zizipha*, 627.

Kakile. V. *Crambe*, 212.
Keiri. V. *Leucoium*, 221.

Labrum Veneris. V. *Dipſacus*, 466.
Ladanum. V. *Galeopſis*, 185.
Lagopodium. V. *Vulneraria*, 391.
Lagopus. V. *Trifolium*, 405.
Lamium. V. *Caſſida*, 182. *Galeopſis*, 185.
Lantana. V. *Viburnum*, 607.
Lapathum. V. *Spinacia*, 533. *Chenopodium*, 506.
Lappa. V. *Xanthium*, 439.
Lappula. V. *Caucalis*, 323.
Lathyris. V. *Tithymalus*, 86.
Lathyrus. V. *Clymenum*, 396. *Niſſolia*, 65[illegible]
Laureola. V. *Thymelæa*, 395.
Laurotaxa. V. *Ruſcus*, 79.
Laurus, V. *Tinus*, 607.
Ledum. V. *Chamærhododendros*, 604.
Lenticula. V. *Fucus*, 568.
Lentiſcus. V. *Molle*, 661.
Lepidium. V. *Cochlearia*, 215. *Plumbago*, 141.
Leucas. V. *Fragaria*, 296.
Leucoium. V. *Alyſſoides*, 218. *Heſperis*, 273. *Lunaria*, 218. *Narciſſo-Leucoium*, 387. *Siſymbrium*, 226.
Libanotis. V. *Angelica*, 313. *Cachrys*, 32[illegible] *Ferula*, 321. *Laſerpitium*, 324.
Liguſticum. V. *Angelica*, 313.
Lilium. V. *Corona Imperialis*, 372. *Fritil*[illegible]

ria, 377. *Lilio-Aſphodelus*, 344.
Limonium. V. *Sarracena*, 657.
Linaria. V. *Alchimilla*, 509. *Chenopodium*, 506. *Conyza*, 455.
Linum. V. *Lyſimachia*, 142. *Omphalodes*, 140.
Lithoſpermum. V. *Bugloſſum*, 134. *Lacryma Job*, 532. *Linum*, 340. *Thymelæa*, 594.
Locuſta. V. *Valerianella*, 132.
Lonchitis. V. *Polypodium*, 540.
Lotus. V. *Celtis*, 612. *Coronilla*, 650. *Cytiſus*, 648. *Guaiacana*, 600. *Vulneraria*, 391.
Lunaria. V. *Medicago*, 412. *Oſmunda*, 547. *Pelecinus*, 417.
Lychnis. V. *Convolvulus*, 84. *Myoſotis*, 244.
Lycium. V. *Rhamnus*, 593.
Lycopſis. V. *Echium*, 136.
Lyſimachia. V. *Caſſida*, 182. *Chamænerion*, 302. *Onagra*, 302. *Salicaria*, 253.

Mala Æthiopica. V. *Lycoperſicon*, 150.
Mala aurea. V. *Lycoperſicon*, 150.
Malva. V. *Alcea*, 97. *Althæa*, 97. *Ketmia*, 101. *Malacoides*, 98.
Malus Armeniaca. V. *Armeniaca*, 613.
Malus Aurantia. V. *Aurantia*, 620.
Malus Cydonia. V. *Cydonia*, 632.
Malus Limonia. V. *Limon*, 611.
Malus Medica. V. *Citreum*, 621.
Malus Perſica. V. *Perſica*, 624.
Malus Punica. V. *Punica*, 636.
Mamæra. V. *Papaia*, 659.
Maracot. V. *Granadilla*, 240.
Marrubium. V. *Ballote*, 185. *Cardiaca*, 186. *Galeopſis*, 186. *Lycopus*, 191. *Phlomis*, 178. *Pſeudodictamnus*, 188.
Martagon. V. *Lilium*, 370.
Marum. V. *Chamædris*, 205. *Tymbra*, 197.
Maſtichina. V. *Tymbra*, 197.
Mechoacan. V. *Convolvulus*, 84.
Medium. V. *Campanula*, 110.
Meleagris. V. *Fritillaria*, 377.
Melilotus. V. *Lotus*, 402.
Meliſſa. V. *Moldavica*, 184. *Melucca*, 187.
Melochia. V. *Corchorus*, 259.
Mentha. V. *Cataria*, 202. *Tanacetum*, 462.
Menthaſtrum. V. *Cataria*, 202. *Mentha*, 189.
Meſpilus. V. *Cratægus*, 633.
Meum. V. *Fœniculum*, 311. *Phellandrium*, 307.
Milium. V. *Lithoſpermum*, 137.
Millefolium. V. *Potamogeton*, 233. *Ranunculus*, 291.
Mollugo. V. *Gallium*, 115.
Moly. V. *Allium*, 383.
Morſus Diaboli. V. *Scabioſa*, 466.
Myagrum. V. *Alyſſon*, 217. *Turritis*, 224.
Myoſurus. V. *Ranunculus*, 293.
Myrrhis. V. *Chærophyllum*, 314.
Myrtillus. V. *Vitis Idæa*, 608.
Muſcipula. V. *Lychnis*, 336.
Muſcus. V. *Corallina*, 570. *Coralloides*, 565. *Fucus*, 568. *Lichen*, 548.
Muttelina. V. *Phellandrium*, 307.

Napellus. V. *Aconitum*, 425.
Narciſſus. V. *Hæmanthus*, 657. *Lilio-Narciſſus*, 385.
Naſturtium. V. *Cardamindum*, 430. *Cardamine*, 224. *Siſymbrium*, 226.
Nepeta. V. *Calamintha*, 194. *Cataria*, 202.
Nigella. V. *Garidella*, 655.
Nigellaſtrum. V. *Garidella*, 655.
Nil Arabum. V. *Convolvulus*, 84.
Noli me tangere. V. *Balſamina*, 419.
Nummularia. V. *Lyſimachia*, 141.
Nuculæ Saponariæ. V. *Sapindus*, 659.
Nymphæa. V. *Nymphoides*, 153.

Ocimaſtrum. V. *Galeopſis*, 186. *Lychnis*, 334.
Ocimoides. V. *Lychnis*, 334.
Oleander. V. *Nerion*, 605.
Onobrychis. V. *Aſtragalus*, 415. *Campanula*, 112. *Hedyſarum*, 401.
Onoperdon. V. *Carduus*, 441.
Orchis. V. *Limodorum*, 437. *Nidus avis*, 438.
Origanum. V. *Leonurus*, 187.
Orellana. V. *Mitella*, 242.
Orobus. V. *Ervum*, 398.
Orvala. V. *Sclarea*, 179.
Oſtrya. V. *Carpinus*, 582.
Oſyris. V. *Caſia*, 664.
Oxalis. V. *Acetoſa*, 502.
Oxyacantha. V. *Meſpilus*, 642.
Oxylapathum. V. *Lapathum*, 504.

Padri. V. *Pervinca*, 120.
Palma Chriſti. V. *Ricinus*, 532.
Panaces carpimon. V. *Aralia*, 308.
Panax. V. *Paſtinaca*, 319. *Sphondylium*, 320. *Thapſia*, 322.

Pancratium. V. *Narciſſus*, 357.
Papas. V. *Solanum*, 149.
Papaver. V. *Argemone*, 239. *Glaucium*, 254.
Paralyſis. V. *Primula veris*, 124.
Pariti. V. *Ketmia*, 100.
Paſtinaca. V. *Daucus*, 307. *Echinophora*, 656.
Pecten Veneris. V. *Scandix*, 326.
Pentagonion. V. *Campanula*, 112.
Pentaphyllum. V. *Quinquefolium*, 297. *Sinapiſtrum*, 231. *Tormentilla*, 298.
Peplis. V. *Tithymalus*, 87.
Peplus. V. *Tithymalus*, 87.
Perchepier. V. *Alchimilla*, 508.
Perfoliata. *Buplevrum*, 310.
Periclymenum. V. *Caprifolium*, 608. *Chamæceraſus*, 609.
Perſonata. V. *Lappa*, 450.
Pes Leonis. V. *Alchimilla*, 508.
Petromarula. V. *Rapunculus*, 113.
Petroſelinum. V. *Apium*, 305.
Phalangium. V. *Ephemerum*, 367.
Phaſeolus. V. *Anonis*, 409. *Crotalaria*, 644.
Phyllitis. V. *Lingua Cervina*, 544.
Phyllon. V. *Mercurialis*, 534.
Phyteuma. V. *Reſeda*, 423.
Picea. V. *Abies*, 585.
Piloſella. V. *Dens Leonis*, 469. *Hieracium*, 471.
Pimpinella. V. *Tragoſelinum*, 309.
Piper Indicum. V. *Capſicum*, 152.
Piſtacia. V. *Terebinthus*, 580.
Piſum. V. *Corindum*, 431.
Pithyuſa. V. *Tithymalus*, 86.
Plantago. V. *Damaſonium*, 257. *Ranunculus*, 292.
Pneumonante. V. *Gentiana*, 81.
Polyacanthus. V. *Carduus*, 441.
Polygala. V. *Coronilla*, 650.
Polygalon. V. *Coronilla*, 650. *Onobrychis*, 390.
Polygonatum. V. *Smilax*, 654.
Polygonum. V. *Alchimilla*, 508. *Ephedra*, 663. *Herniaria*, 50. *Paronychia*, 508.
Polytricum. V. *Muſcus*, 550. *Trichomanes*, 539.
Porus. V. *Madrepora*, 573.
Potentilla. V. *Pentaphylloides*, 298.
Praſſium album. V. *Marrubium*, 192.
Priapeia. V. *Nicotiana*, 117.
Prunella, V. *Brunella*, 182.
Pruno ſylveſtri affinis. V. *Spirea*, 618.
Pſeudo-Aſphodelus. V. *Phalangium*, 368.
Pſeudo-melanthium. V. *Lychnis*, 335.
Pſeudonardus. V. *Lavandula*, 198.
Pſeudo-Stachys. V. *Galeopſis*, 185. *Stachys*, 186.
Pulegium. V. *Mentha*, 189.
Pulmonaria. V. *Hieracium*, 471.
Pycielt. V. *Nicotiana*, 117.
Pyracantha. V. *Meſpilus*, 642.
Pyramidalis. V. *Campanula*, 109.

Quadrifolium. V. *Trifolium*, 406.
Quinquefolium. V. *Pentaphylloides*, 298. *Sinapiſtrum*, 231.

Radix cava. V. *Fumaria*, 412.
Radix Idæa. V. *Ruſcus*, 79.
Ranunculus. V. *Helleborus*, 372. *Hydrocotyle*, 328. *Moſchatellina*, 156.
Raphanus. V. *Cochlearia*, 215. *Siſymbrium*, 226.
Rapiſtrum. V. *Raphaniſtrum*, 230. *Sinapi*, 227.
Rapunculus. V. *Campanula*, 109. *Rapuntium*, 163.
Reſeda. V. *Seſamoides*, 424.
Rhamnus. V. *Paliurus*, 616.
Rhaponticum. V. *Centaurium majus*, 449. *Rhabarbarum*, 89.
Rhododendros. V. *Nerion*, 605.
Ribes. V. *Groſſularia*, 639.
Ricinus. V. *Manihot*, 658. *Ricinoides*, 656.
Roſa. V. *Ketmia*, 100. *Thlaſpi*, 213.
Roſmarinum. V. *Cachrys*, 325.
Roucou. V. *Mitella*, 242.
Rubia. V. *Rubeola*, 130.

Sabdariſa. V. *Ketmia*, 100.
Sagitta. V. *Ranunculus*, 292.
Sambucus. V. *Opulus*, 607.
Sanamunda. V. *Thymælæa*, 594.
Sanguiſorba. V. *Pimpinella*, 156.
Sanicula. V. *Aſtrantia*, 314. *Auricula Urſi*, 120. *Geum*, 251. *Mitella*, 242. *Pinguicula*, 162. *Verbaſcum*, 147.
Saponaria. V. *Lychnis*, 333.
Satureia. V. *Thymus*, 196.
Satyrium. V. *Orchis*, 432.
Saxifraga. V. *Alſine*, 243. *Chryſoſplenium*, 146. *Fœniculum*, 355. *Tragoſelinum*, 309. *Lychnis*, 338.
Scamonea. V. *Convolvulus*, 83. *Periploca*, 93.

Scolymus. V. *Cinnara*, 442.
Scordium. V. *Chamædris*, 205.
Scorpioides. V. *Ornithopodium*, 400.
Secamone. V. *Periploca*, 93.
Securidaca. V. *Aſtragalus*, 416. *Coronilla*, 650. *Pelecinus*, 417.
Sedum. V. *Alyſſon*, 217. *Androſace*, 123. *Cotyledon*, 90. *Saxifraga*, 252.
Selinum. V. *Fœniculum*, 312. *Sium*, 308.
Senecio. V. *Conyza* 455. *Jacobæa*, 456.
Senna. V. *Caſſia*, 619.
Serpentaria. V. *Ariſarum*, 161. *Dracunculus*, 160.
Serratula. V. *Jacea*, 441.
Seſamum. V. *Digitalis*, 165.
Seſeli. V. *Angelica*, 313. *Buplevrum*, 310. *Cicutaria*, 322. *Fœniculum*, 311. *Liguſticum*, 323. *Thyſſelinum*, 319. *Tordylium*, 320.
Siciliana. V. *Androſæmum*, 251.
Sida. V. *Ketmia*, 100.
Sideritis. V. *Betonica*, 203. *Galeopſis*, 185. *Marrubiaſtrum*, 190.
Sigillum. V. *Polygonatum*, 78.
Siler. V. *Liguſticum*, 323.
Siliqua. V. *Corallodendron*, 661. *Siliquaſtrum*, 647.
Sinapi. V. *Cardamine*, 225.
Siſyrinchium. V. *Bermudiana*, 388.
Siſon. V. *Sium*, 308.
Sium. V. *Siſymbrium*, 226. *Fœniculum*, 312.
Smilax. V. *Convolvulus*, 82. *Phaſeolus*, 412.
Solanifolia. V. *Circæa*, 301.
Solanum. V. *Alkekengi*, 151. *Belladona*, 77. *Herba Paris*, 233. *Jalapa*, 129. *Lycoperſicon*, 150. *Melongena*, 151. *Phytolacca*, 299. *Stramonium*, 118.
Sonchus. V. *Chondrilla*, 475. *Hieracium*, 470, *Lactuca*, 474.
Sophia. V. *Siſymbrium*, 226.
Sorbus. V. *Cratægus*, 633.
Spartium. V. *Geniſta*, 643. *Geniſta-Spartium*, 645.
Speculum Veneris. V. *Campanula*, 112.
Spergula. V. *Alſine*, 243.
Spina. V. *Carduus*, 440.
Stachys, V. *Galeopſis*, 185.
Stœbe. V. *Catanance*, 478. *Jacæa*, 444.
Stœchas. V. *Lavandula*, 198.
Staphiſagria. V. *Delphinium*, 428.
Staphylinus. V. *Daucus*, 307.
Stella leguminoſa. V. *Aſtragalus*, 416.
Strychnodendros. V. *Solanum*, 149.
Succiſa. V. *Scabioſa*, 466.
Sumac. V. *Rhus*, 611.
Superba. V. *Caryophyllus*, 331.
Symphytum. V. *Omphalodes*, 140. *Pulmonaria*, 136.
Syringa. V. *Lilac*, 601.

Tabacum. V. *Nicotiana*, 117.
Talipariti. V. *Ketmia*, 100.
Tamarix. V. *Tamariſcus*, 661.
Tanacetum. V. *Tagetes*, 484. *Matricaria*, 493.
Tataria. V. *Cachrys*, 325.
Telephium. V. *Anacampſeros*, 264.
Tetrahit. V. *Sideritis*, 191.
Teucrium. V. *Chamædrys*, 205. *Galeopſis*, 289. *Veronica*, 144.
Thapſus barbatus. V. *Verbaſcum*, 147.
Thlaſpi. V. *Alyſſon*, 217. *Cochlearia*, 215. *Jonthlaſpi*, 210. *Thlaſpedium*, 214.
Thora. V. *Ranunculus*, 285.
Thymælæa. V. *Globularia*, 467.
Tithymalus. V. *Apocynum*, 92. *Tithymaloides*, 654.
Tormentilla. V. *Alchimilla*, 508.
Trachelium. V. *Campanula*, 109.
Tragon. V. *Kali*, 247.
Tragopogon. V. *Scorzonera*, 476.
Tragorchis. V. *Orchis*, 433.
Tragus. V. *Ephedra*, 663.
Traſi. V. *Cyperus*, 527.
Tribulus. V. *Tribuloides*, 655.
Trifolium. V. *Anonis*, 408. *Cytiſus*, 648. *Dorycnium*, 391. *Fagonia*, 265. *Fragaria*, 296. *Lotus*, 403. *Medica*, 410. *Medicago*, 412. *Menyanthes*, 117. *Oxys*, 88. *Ranunculus*, 266. *Vulneraria*, 391.
Tripolium. V. *Aſter*, 481.
Triſſago. V. *Pedicularis*, 172.
Triticum Vaccinum. V. *Melampyrum*, 173.
Tuberaria V. *Helianthemum*, 250.
Tulipa. V. *Hæmanthus*, 657.
Tunica. V. *Caryophyllus*, 333.
Turbith. V. *Convolvulus*, 84.
Turpethum. V. *Convolvulus*, 84.
Turrita. V. *Leucoium*, 221.

Valeriana. V. *Conyza*, 455. *Polemonium*, 146. *Valerianella*, 133.
Veratrum. V. *Helleborus*, 272.
Verbaſcum. V. *Phlomis*, 177.
Verbaſculum. V. *Primula veris*, 124.
Vicia. V. *Aphaca*, 399. *Aſtragalus*, 416.

Vincetoxicum. V. *Aſclepias*, 94.
Viola. V. *Campanula*, 112. *Caryophyllus*, 333. *Heſperis*, 222. *Jalapa*, 129. *Lunaria*, 218.
Virga aurea. V. *Jacobæa*, 485.
Virga ſanguinea. V. *Cornus*, 641.
Viſnaga. V. *Fœniculum*, 311.
Vitis alba. V. *Bryonia*, 102.
Vitis Idæa. V. *Uva urſi*, 599. *Oxycoccus*, 655.
Vitis nigra. V. *Tamnus*, 103.
Umbilicus Veneris. V. *Cotyledon*, 90.
Unifolium. V. *Smilax*, 654.
Urtica. V. *Galeopſis*, 185. *Lamium*, 183.
Urucu. V. *Mitella*, 242.
Uva criſpa. V. *Groſſularia*, 639.
Uva marina. V. *Ephedra*, 663.
Vulvaria. V. *Chenopodium*, 506.

Zea. V. *Hordeum*, 513.
Zeocriton. V. *Hordeum*, 513.
Zeopyrum. V. *Triticum*, 512.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Meſſieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre de Monſieur Tournefort, intitulé *Inſtitutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage meritoit d'être imprimé. Fait en l'Aſſemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secretaire*.

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT,

AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Pariſienſis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Profeſſoris,

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus obſervatæ recenſentur, & ad genera ſua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SEXCENTIS & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. εὐμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei *Herbariæ*, quæ jam ante triennium editæ ſunt, huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quam Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain;

D D. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite; D D. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Academiæ Regiæ Præſide. Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non ſolum ex Academiæ Regiæ Scientiarum ſuffragio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquiſitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honeſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliâ ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi ventus euntes,

Et tandem antiquis Curetûm allabimur oris. Æneid. 3.

[a] Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho, [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [k] Anaphe, [l] Thera, [m] Theraſiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno, [y] Andro, [z] Samo, [a] Patmo, [b] Chio, [c] Lesbo, aliiſque Maris Ægæi inſulis tum Cycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate ſic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel hiſtoriam vel plantam veſtigium poneremus, Conſtantinopolim tandem acceſſimus. Poſtquam autem ampliſſi-

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
k *Nanfio.*
l *Santorin.*
m *Iſle vis-à vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Jora.*
ſ *Zia.*
t *Macroniſi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*
y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patmos.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

mani illam civitatem ſeu potius orbis miraculum luſtraviſſemus, Pontum Euxinum Trapezuntem uſque ita ſuperavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec unquam ſine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque; Iberiam ſeu Georgiam, Perſarumque finitimas Provincias ac * Caucaſi cubitos Caſpioſve montes ſpatiati ſumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, ſed porro magis ac magis invitati. Itaque rurſum in Armeniam reverſi ad Olympum Aſiæ montem pervenimus viâ per Galatiam ſeu Gallo-Græciam inſtitutâ, ulteriuſque progreſſi Myſiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus inſignioribus Smyrna ac Epheſo perluſtratis, cùm jam peſtis in Syria ac Ægypto dirè graſſaretur, Galliam commodâ navi etiamſi parum ſecundis ventis adepti ſumus. Vos nunc, Philobotani Chariſſimi, quas ſummo cum labore nec ſine frequenti capitis diſcrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (ſunt enim plures 1300.) ſupervacuis opibus anteponendas nobiſcum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera ſua relatas, in altera Editione Inſtitutionum Rei Herbariæ ad cæteras ſpecies ejuſdem generis aliquando referendas. Harum omnium deſcriptiones quibus diſponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hiſpania ac Luſitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, ſi cum vita valetudo & cum valetudine otium ſuppetat: atque etiam inducor in illam ſpem eas ſuis iconibus ornatum iri quibus

* ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου *Strab. lib.* 11.

Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſulite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D.O.M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TABULÆ GENERUM

RECENS INSTITUTORUM

IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ ſpeciebus addenda ſequens.*
Mandragora foliis aſperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.
Eadem floribus ſubalbidis. *Prioris varietas.*
Pag. 77. ſpeciebus Belladonæ addenda ſequens.
Belladona Orientalis, foliis anguſtioribus, ſubhirſutis, flore magno.
Pag. 78. ſpeciebus Polygonati addenda ſequens.
Polygonatum Orientale, latifolium, flore parvo.
Pag. 80. ſpeciebus Gentianæ addendæ ſequentes.
Gentiana Orientalis, ampliſſimo & acutiſſimo Aſclepiadis folio.
Gentiana Orientalis, foliis venoſis, flore magno, candidiſſimo.
Gentiana Orientalis, foliis venoſis, flore magno, ex albo vireſcente. *Prioris varietas.*
Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno, cæruleo.
Pag. 82. Convolvuli ſpeciebus addendæ ſequentes.
Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, anguſto auriculato folio Bocc. Muſ. Tab. 33. in hortis ſatus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvenſem C. B. Pin. plurimum accedit.*
Convolvulus argenteus, anguſtifolius, umbellatus, partim erectus, partim ſupinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*
Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villoſus.
Convolvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.
Convolvulus Orientalis, humifuſus, Piloſellæ foliis.
Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore ſuaverubente.
Pag. 85. Tithimali ſpeciebus addendæ ſequentes.
Tithymalus Creticus, Characias: anguſtifolius, villoſus & incanus.
Tithymalus Creticus, ſupinus, Herniariæ folio.
Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutiſſimo & glauco, caule purpureo.
Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.
Tithymalus Græcus, Helioſcopius, maximus, foliis eleganter crenatis.
Tithymalus Orientalis, paluſtris, tuberoſa radice, Lathyridis facie.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore aureo, ſegmentis rotundioribus.

Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio, flore magno, criſtato.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio tenuiſſime ſerrato, flore minori, non criſtato.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoſo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cypariſſias, patulus, foliis ſuperioribus haſtatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoſo.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutiſſimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, anguſtiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. Cotyledonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major, Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberoſa radice, flore luteo, parvo.

Pag. 91. Apocyni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Apocynum Bithynicum, arbores altiſſimas ſcandens, folio ſubrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
Apocynum folio ſubrotundo, ex viridi & flaveſcente variegato.

Pag. 93. Periplocæ ſpeciebus addenda ſequens.

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macroriza P. Alp. Exot. 61.*

Pag. 93. Aſclepiadis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſclepias ſiliquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Aſclepias Cretica Cluſ. Hiſt. App. 1. tom. 1. cclv.*
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
Aſclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
Aſclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flaveſcente, fructus mucrone bifido & introrſum incurvo.
Aſclepias Orientalis, ampliſſimo folio ſcandens, flore vario.

Pag. 94. Malvæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Malva Cretica, minor, hirſuta.
Malva Cretica, annua, altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, ſuave-rubente.

Pag. 97. Alceæ ſepeciebus addendæ ſequentes.

Alcea Cretica, hirſuta.
Alcea Orientalis, fruteſcens, foliis tripartitis flore parvo.

Pag. 102. ſpeciebus Bryoniæ addendæ ſequentes.

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, ſubtus hirſutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. Tamni ſpeciebus addenda ſequens.

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. Cucumeris ſpeciebos addenda ſequens.

Cucumis ſativus & ſerotinus, fructu villoſo.

Pag. 104. Melonis ſpeciebus addenda ſequens.

Melo ſerotinus & diu durans, fructu parvo, ſtriato, globoſo.

Pag. 106. Anguriæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Anguria carne flaveſcente, ſemine nigro.

Anguria carne rubente, ſemine nigro, majori.

Anguria carne rubente, ſemine rubro, minori.

Pag. 108. Campanulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Campanula Cretica, caulibus ſupinis, foliis inciſis, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvenſis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, inciſis, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus ſupinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio ſubrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro. *Medium Dioſcoridis Ranvvolf.* 284.

Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro, tomentoſa tota & incana.

Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ ſubhirſutis, crenatis ac veluti rugoſis.

Campanula Græca, ſaxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, ſaxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, anguſtis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariæ criſpis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ ſubhirſutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, ſaxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, ſubcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aſpero, flore ſurſum ſpectante.

Campanula Orientalis, ſaxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, anguſtifolia, capitulo Papaveris Rhœados.
Campanula Orientalis, ſphærocephalos, anguſtiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia, flore magno.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus cæruleis, uno verſu diſpoſitis.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus albis, uno verſu diſpoſitis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, purpuraſcente.
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, anguſtifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altiſſima, flore parvo, piramidato.
Campanula Orientalis, foliis inciſis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. *Rapunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis anguſtis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, anguſtifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratenſis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, aſperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altiſſimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Heſperidis folio.

Pag. 113. *Rubiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubia Cretica, fruteſcens, tenuifolia. *Rubia arboreſcens P. Alp. Exot.* 110.
Rubia Cretica, folio ampliſſimo, aſpero.

Pag. 114. *Aparines ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aparine Græca, vulgari ſimilis, folio latiſſimo.
Aparine Græca, ſaxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 166.
Aparine Samia, ſaxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. *Gallii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Gallium ſaxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium, flore albido.

Pag. 115. *Cruciatæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cruciata Cretica, fruticoſa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot.* 293.
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore purpuraſcente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore ſubcæruleo.
Cruciata Orientalis, glabra, humifuſa.

Pag. 116. *Quamoclit ſpeciebus addenda ſequens.*

Quamoclit minima, humifuſa, paluſtris, Herniariæ folio *Anthyllis P. Alp.*

Exot. 157. *quæ idcirco ex ſpeciebus Alſines excludenda pag.* 665.

Pag. 117. *Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſa radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæſalp.* 345.

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major. C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij & Hyoſcyamus Creticus alter, Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum, luteum, majorem C. B. Pin.* 169. *à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. *Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. *Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.*

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. *Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. *Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.*

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin.* 190. *Leontopodium P. Alp. Exot.* 114.

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. *Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. *Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Valeriana tuberoſa Imperati 656. *J. B.* 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Siſymbrii Mathioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, anguſtifolia, floribus & radice Valerianæ hortenſis.

Pag. 132. Valerianellæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Valerianella Cretica, fructu veſicario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantiſſimo, ſuaverubente.
Borrago Conſtantinopolitana, flore reflexo, cæruleo; calyce veſicario.

Pag. 133. Bugloſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Bugloſſum Creticum, humifuſum, acaulon, perenne, Echii folio anguſtiſſimo.
Bugloſſum Samium, fruteſcens, foliis Roriſmarini obſcurè virentibus, lucidis & hirſutis. *Anchuſa arborea P. Alp. Exot. 69.*
Bugloſſum Chium, arvenſe, annuum, Lithoſpermi folio, flore cæruleo.
Bugloſſum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Bugloſſum Orientale, anguſtifolium, altiſſimum.
Bugloſſum Orientale, flore luteo.
Bugloſſum Orientale, anguſtifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo, molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbaſci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & aſperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucoſo, calyce veſicario, flore albo.
Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucoſo, calyce veſicario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce veſicario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce veſicario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. Lithoſpermi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lithoſpermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithoſpermum Delium, arvenſe, minus, ſupinum, flore minimo, albo.
Lithoſpermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithoſpermum Orientale, latifolium, flore ſuaverubente.

Pag. 138. Symphyti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio anguſtiore, longiſſimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & Anchuſæ ſimiles deſcribit, ſed infeliciter à Pictore expreſſi ſunt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longiſſimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuiſſimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flaveſcente,

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flaveſcente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirſuto.
Symphytum Orientale, anguſtifolium, flore cæruleo.
Symphytum Conſtantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio ſubrotundo aſpero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale, folio ſubrotundo, aſpero, flore cæruleo, odoratiſſimo.

Pag. 138. *Heliotropii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Heliotropium majus, villoſum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fuſum, flore minimo, ſemine magno.
Dioſc. lib. 4. *cap.* 194.

Pag. 139. *Cynogloſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cynogloſſum Orientale, vulgari ſimile, foliis ſeſquipedem longis, & pedem latis.
Cynogloſſum Orientale, vulgari ſimile, flore minimo, longis ſtaminibus donato.
Cynogloſſum Orientale, anguſtifolium, flore minimo, longis ſtaminibus donato.
Cynogloſſum Orientale, flore roſeo, profunde laciniato, calyce tomentoſo.
Cynogloſſum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, aſpero.
Cynogloſſum Orientale, minus, flore campanulato, cæruleo.
Cynogloſſum Orientale, Glaſtifolium, flore atro cæruleo.
Cynogloſſum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynogloſſum Orientale, Bugloſſi folio, fructu umbilicato, criſtato.

Pag. 140. *Omphalodis ſpeciebus addenda ſequens.*

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. *Plumbaginis ſpeciebus addenda ſequens.*

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. *Lyſimachiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Lyſimachia Orientalis, lutea, caneſcens & villoſa.
Lyſimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lyſimachia Orientalis, anguſtifolia, flore purpureo.

Pag. 142. *Anagallidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Anagallis Cretica, vulgari ſimillima, flore luteo.

Pag. 143. *Veronicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico vireſcente.
Veronica Conſtantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terreſtris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. *Cryſoſplenii ſpeciebus addenda ſequens.*

Chryſoſplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. *Verbaſci ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Verbaſcum Creticum, ſpinoſum, fruteſcens. *Verbaſcum ſpin[illegible] D. I. Monnel. Lob. Illuſtr.* 113. *Glaſtivida prima di Can[illegible] Pon[illegible] Ital.* 114. *Leucoium ſpinoſum P. Alp. Exot.* 36. *Leucoium [illegible] ſpinoſum, incanum, luteum C. B. Pin.* 201.

Verbaſcum Græcum, fruticoſum, folio ſinuato, candidiſſimo.

Verbaſcum Orientale, candidiſſimum, *undulatum, criſpum*, ac veluti verrucoſum.

Verbaſcum Orientale, maximum, *candidiſſimum*, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbaſcum Orientale, *Conyzæ, folio*, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbaſcum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbaſcum Orientale, anguſto & oblongo folio.

Verbaſcum Orientale, foliis ſubrotundis, candidiſſimis.

Verbaſcum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. *Blattariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, vireſcente, lituris luteis in ſemicirculum ſtriato.

Blattaria Orientalis, Verbaſci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. *Solani ſpeciebus addenda ſequens.*

Solanum Creticum, fruteſcens, Chenopodii folio.

Pag. 154. *Cyclaminis ſpeciebus addenda ſequens.*

Cyclamen ampliſſimo folio, cordiformi, ſericeo & variegato.

Pag. 156. *Pimpinellæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Pimpinella Orientalis, villoſiſſima.

Pag. 158. *Ari ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Arum Samium, ampliſſimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obſcure virens maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, anguſtifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, anguſtifolium, acaulon ferme, flore purpuraſcente.

Pag. 160. *Dracunculi ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis, notatis.

Pag. 161. *Ariſari ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Ariſarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. *Ariſtolochiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ariſtolochia Cretica, ſcandens, altiſſima, Piſtolochiæ foliis. *Ariſtolochiæ quartum quoddam genus arbores ſcandens Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 17.

Ariſtolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Ariſtolochia Orientalis, clematitis; recta, flore longiſſimo.

Ariſtolochia Chia, longa, folio minori, ſubrotundo, *flore tenuiſſimo.*

Ariſtolochia Chia, longa, ſubhirſuta, folio oblongo, flore maximo.

Ariſto-

Ariſtolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.
Ariſtolochia Orientalis, humilis, ampliſſimo folio.

Pag. 163. Rapuntii ſpeciebus addenda ſequens.

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. Digitalis ſpeciebus addenda ſequens.

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. Scrophulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villoſa.
Scrophularia Cretica, fruteſcens, folio vario, craſſiori.
Scrophularia glauco folio, in amplas *lacinias diviſo.*
Scrophularia Græca, fruteſcens & *perennis, Urticæ folio.*
Scrophularia Epheſia, Lunariæ *folio, flore rubro.*
Scrophularia Orientalis, *Glaucii & Matricariæ folio.*
Scrophularia Orientalis, *minor, Meliſſæ folio.*
Scrophularia *Orientalis*, foliis Cannabinis.
Scrophularia Orientalis, minima, folio ſubrotundo.
Scrophularia Orientalis, ampliſſimo folio, caule alato.
Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. Antirrhini ſpeciebus addenda ſequens.

Antirrhinum Creticum, anguſtifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. Linariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linaria Conſtantinopolitana, Lini ſativi folio, flore luteo.
Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.
Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.
Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.
Linaria Orientalis, Lilii Perſici foliis, florum ſpicâ denſiſſimâ & pyramidatâ.
Linaria Orientalis, latiſſimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
Linaria Orientalis, vulgari ſimilis, folio longiſſimo.
Linaria Orientalis, erecta, anguſto oblongo folio, flore aureo.
Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. Pedicularis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.
Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conſpicuis.
Pedicularis Cretica, ſpicata, maxima, lutea.
Pedicularis Orientalis, flore magno, flaveſcente, Aſphodeli radice.
Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.
Pedicularis Orientalis, ſupina, folio trifido, flore magno, flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, annua Pſyllii folio, flore luteo.
Pedicularis Orientalis, annua, Pſyllii folio, flore flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, Aſphodeli radice, flore longo, anguſto & flaveſcente.

Pag. 174. Polygalæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Polygala Cretica, vulgari ſimilis, flore albido, longiore.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. Orobanches ſpeciebus addenda ſequentes.

Orobanche Cretica, altiſſima, flore parvo, denſiſſimo, ex albo & cæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramoſa, caule tenui, flore parvo, ſubcæruleo.

Pag. 176. Acanthi ſpeciebus addenda ſequens.

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. Phlomidis ſpeciebus addenda ſequentes.

Phlomis Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo, flore luteo. *Verbaſculum Salvifolium P. Alp. Exot.* 108.
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, anguſto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. Hormini ſpeciebus addenda ſequentes.

Horminum Orientale, annuum, ſativo ſimile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio anguſtiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore partim albo partim purpuraſcente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugoſis & verrucoſis, anguſtis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. Sclareæ ſpeciebus addenda ſequentes.

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutiſſimo, coma purpuraſcente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidiſſimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quaſi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbaſci folio, flore partim albo, partim flaveſcente.
Sclarea Orientalis, folio ſubrotundo, flore magno partim albo, partim purpuraſcente.

Pag. 180. Salviæ ſpeciebus addenda ſequentes.

Salvia Cretica, pomifera Cluſii, flore albo.
Salvia Cretica, fruteſcens, pomifera foliis longioribus, incanis & criſpis.
Salvia Samia, fruteſcens, foliis longioribus, incanis, non criſpis.
Salvia Samia, Verbaſci folio.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, acetabulis Moluccæ.
Salvia Orientalis, fruteſcens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia*

Syriaca, Ciſti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent. 1. 170.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, flore minore, purpuraſcente.
Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & ſerratis.
Salvia Orientalis, foliis alatis, obſcure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. *Caſſidæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Caſſida Cretica, fruticoſa, Catariæ folio, flore albo.
Caſſida Cretica, minor, Catariæ folio, flore ſubcæruleo. *Scordote II di Plinio Pon. Bald. Ital.* 93.
Caſſida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpuraſcente. *Scordoto II. di Plinio fiore roſſo Pon. Bald. Ital.* 93.
Caſſida Orientalis, altiſſima, Urticæ folio.
Caſſida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.
Caſſida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
Caſſida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo: maculâ crocea notato.
Caſſida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. *Lamii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Lamium Orientale, nunc moſchatum, nunc fœtidum, magno flore.
Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio ſuperiori crenato.
Lamium Orientale, incanum, flore purpuraſcente, cum labio ſuperiori crenato.
Lamium Orientale, album, latifolium, altiſſimum.

Pag. 184. *Moldavicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Moldavica Cretica, ſaxatilis, Lamii folio, flore maximo.
Moldavica Orientalis, Hederæ terreſtris folio.
Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpuraſcente.
Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce veſicario.

Pag. 184. *Ballotes ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
Ballote Orientalis, Meliſſæ folio, flore parvo.

Pag. 185. *Galeopſeos ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Galeopſis Cretica, fruteſcens, villoſa, Teucrii folio.
Galeopſis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio ſuperiori laciniato.
Galeopſis Orientalis, fœtidiſſima, paluſtris, folio oblongo.
Galeopſis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villoſiſſimo.
Galeopſis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. *Stachydis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Stachys ſpinoſa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum. P. Alp. Exot.* 86.

Stachys ſpinoſa, Cretica, flore albo.
Stachys Orientalis, altiſſima & fœtidiſſima.

Pag. 186. Cardiacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purpureo, calyce molli.
Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. Pſeudo-dictamni ſpeciebus addenda ſequens.

Pſeudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. Menthæ ſpeciebus addenda ſequens.

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & criſpis.

Pag. 190. Marrubiaſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Marrubiaſtrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
Marrubiaſtrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flaveſcente.
Marrubiaſtrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.
Marrubiaſtrum Samium, maritimum, folio ſubrotundo, caneſcente.

Pag. 191. Sideritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sideritis Cretica, maxima, Ocimaſtri Valentini facie.
Sideritis Cretica, tomentoſa, candidiſſima, flore luteo.
Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. Marrubii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.
Marrubium Orientale, foliis ſubrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.
Marrubium Orientale, anguſtiſſimo folio, flore albo.
Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. Calaminthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Calamintha Cretica, anguſto oblongo folio, odore Citri.
Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. Clinopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clinopodium Creticum, fruticoſum, foliis lanceolatis. *Hyſſopus Græcorum P. Alp. 257.*
Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.
Clinopodium Orientale, hirſutum, foliis inferioribus Ocimum, ſuperioribus Hyſſopum referentibus

Pag. 196. Thymi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore cæruleo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore niveo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore ſuaverubente.
Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.
Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. Serpilli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Serpillum Orientale, Origani folio, Roſam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.
Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. Satureiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Satureia Cretica, fruteſcens, ſpinoſa. *La Satureia Cretica, ſpinoſa Pon. Bald. Ital. 21.*

Pag. 197. Tymbræ ſpeciebus addendæ ſequentes varietates.

Thymbra legitima Cluſii, flore ſuaverubente.
Thymbra legitima Cluſii, flore albo.

Pag. 198. Origani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.
Origanum Dictamni Cretici facie, craſſo, nunc villoſo, nunc glabro.

Pag. 199. Majoranæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Wheel. Itin. An Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbella ampliſſima Bocc. Muſ. Tab. 38?*
Eadem ſpicis corymborum unciam longis.
Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpuraſcente. *Majorana noſtræ reſpondens, floribus rubentibus Bellon. Obſ. Lib. 1. cap. 17.*
Eadem flore purpuro violaceo.
Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, flore purpuraſcente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213? Sic appellari debet quæ tertio loco recenſita eſt, ut à cæteris facilius diſtinguatur.*

Pag. 202. Catariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginoſius, verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.*
Cataria Cretica, Meliſſæ folio, Aſphodeli radice.
Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.
Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longiſſimo.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum craſſiſſimis.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.
Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.
Cataria Orientalis, folio ſubrotundo, flore intensè cœruleo.
Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus ſpicatis, calyce purpureo.
Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. Betonicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.
Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutiſſime purpuraſcente.
Betonica Orientalis, anguſtiſſimo & longiſſimo folio, ſpicâ florum craſſiori.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. *Chamædryos ſpeciebus addenda ſequentes.*

Chamædrys Cretica, inodora, Meliſſæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, ſaxatilis, folio exiguo, ſubtus incano.
Chamædrys Cretica, latiſſimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, paluſtris caneſcens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, fruteſcens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villoſa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. *Polii ſpeciebus addenda ſequentes.*

Polium Creticum, maritimum, humi fuſum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. *Teucrii ſpeciebus addenda ſequentes.*

Teucrium fruteſcens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Roſmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot.* 103. *Polio retto di Candia & forſe il fruticoſo di Dioſcoride Pon. Bald. Ital.* 156.
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, anguſtifolium, laciniatum, flore magno, ſuaverubente.
Teucrium Orientale, anguſtifolium, laciniatum, flore magno, ſubcæruleo.

Pag. 208. *Chamæpytios ſpeciebus addenda ſequentes.*

Chamæpytis Chia, lutea, folio, trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. *Bugulæ ſpeciebus addenda ſequentes.*

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverſo, è cæruleo flaveſcente.
Bugula Orientalis, villoſa, flore inverſo, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villoſa, flore inverſo, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpuraſcente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. *Jonthlaſpeos ſpeciebus addenda ſequens.*

Jonthlaſpi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. *Rapiſtri ſpeciebus addenda ſequentes.*

Rapiſtrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapiſtrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. *Iſatidis ſpeciebus addenda ſequentes.*

Iſatis Orientalis, maritima, caneſcens.
Iſatis Orientalis, fructu ovato, caneſcente.
Iſatis Orientalis, Lepidii folio.
Iſatis Orientalis, foliis Braſſicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, caneſcente.

Pag. 211. *Crambes ſpeciebus addenda ſequentes.*

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & anguſtioribus, fructu haſtiformi ab hoc genere debet excludi & ad Cakilem referri.*

Pag. 212. *Thlaſpeos ſpeciebus addenda ſequentes.*

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente, Oleæ folio.
Thlaſpi Orientale, ſaxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.
Thlaſpi Orientale, tenuifolium, caneſcens, flore albo.
Thlaſpi Orientale, glabrum, Samoli foliis.
Thlaſpi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.
Thlaſpi Orientale, fruticoſum, Scammonii Monſpelienſis folio.

Pag. 214. Thlaſpidii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Thlaſpidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpuraſcentibus.

Pag. 215. Cochleariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Roſa Hiericonthæa ſylveſtris C. B. Pin.* 484?

Pag. 215. Lepidii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lepidium Orientale, Naſturtii criſpi folio.
Lepidium Orientale, Naſturtii folio, caule veſicario.
Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Burſæ paſtoris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Burſa paſtoris Orientalis, Cardamines folio, ſiliquâ longiſſimâ quadrangulâ.
Burſa paſtoris Orientalis, Drabæ foliis, ſiliquis cornutis.

Pag. 216. Alyſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, foliis undulatis, incanis.
Alyſſon Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.
Alyſſon Creticum, ſaxatile, Serpilli folio candidiſſimo, capſulis orbiculatis.
Alyſſon Græcum, fruteſcens, Serpilli folio ampliſſimo.
Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capitulis in ſpicam longiſſimam dentè digeſtis.
Alyſſon Orientale, Serpilli folio, Elichryſi capitulo.
Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capſulis minimis.
Alyſſon Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.
Alyſſon Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.
Alyſſon Orientale, Leucoii folio candidiſſimo, caule ſeſquipedali.
Alyſſon Orientale, fruticoſum, latiſſimo Leucoii folio.
Alyſſon Orientale, Turritidis folio, flore luteo.
Alyſſon Orientale, Polygoni folio, flore luteo.
Alyſſon Orientale, anguſtiſſimo folio, fructu ovato.
Alyſſon Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyſſoides ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſoides fruticoſum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot.* 117. *Alyſſoides enim fruticoſum Leucoii folio viridi Inſt. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*
Alyſſoides Orientalis, annua, Myagri ſativi folio.

Pag. 218. Lunariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Lunaria fruticoſa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Braſſicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Braſſica Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, flore albo, ſiliqua quadrangula.
Braſſica Thracica, campeſtris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc ſimplici.
Leucoium luteum, Græcum, ſaxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichryſi folio.
Leucoium Orientale, ſiliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, ſiliquis planis.

Pag. 222. Heſperidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Heſperis maritima, ſupina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Heſperis Chia, ſaxatilis, Leucoii folio ſerrato, flore parvo.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Heſperis Orientalis, Leucoii folio, ſiliquis corniculatis & intortis.
Heſperis Orientalis, Elichryſi folio, flore luteo.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio, flore magno violaceo.
Heſperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terreſtris folio.

Pag. 223. Turritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villoſis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines ſpeciebus addenda ſequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciſo, flore albo. *Naſturtium montanum, nanum, rotundô Thalictri folio, Cyrnæum Bocc. Muſ.* 171. *Naſturtium rotundo Thalictri folio Ejuſd. Tab.* 216.

Pag. 225. Dentariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ ſimilis, foliis quinis coſtæ innaſcentibus.

Pag. 225. Siſymbrii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Siſymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter diſſectis.
Siſymbrium Orientale, Barbareæ facie, Plantaginis folio.
Siſymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis ſubrotundis.

Pag. 227. Sinapi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.
Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.
Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.
Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.
Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. Eryſimi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirſutum.
Eryſimum Orientale, Rapi folio.
Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphaniſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.
Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *Eruca maritima, Cretica, ſiliquâ articulata, C. B. Prodr.* 40.
Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part.* 1. 233.

Pag. 230. Hypecoi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.
Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequens.

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. Epimedii ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.
Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herbæ Paris ſpeciebus addenda ſequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatim poſitis.

Pag. 234. Amaranthi ſpeciebus addenda ſequens.

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. Papaveris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Papaver Orientale, hirſutiſſimum, flore magno.
Papaver Orientale, tenuiter inciſum, ad caulem floridum.
Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alſines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alſine Samia, media, villoſa tota.
Alſine Samia, graveolens, ſaxatilis & verna, foliis lanceolatis.
Alſine verna, hirſuta, flore albo.
Alſine verna, hirſuta, flore ſuaverubente.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, ſparſo.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio anguſtiſſimo & humilior.
Alſine Orientalis, altiſſima, Gramineo folio, flore albo.
Alſine Orientalis, fruticoſa, Camphoratæ folio.
Alſine Orientalis, fruticoſa, Laricis folio, floribus in capitulum congeſtis.
Alſine Orientalis, fruticoſa, ſaxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myoſotidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Myoſotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myoſotis Orientalis, longiſſimo folio.
Myoſotis Orientalis, perfoliata, *Lychnidis folio.*

Pag. 247. Kali ſpeciebus addendæ ſequentes.

Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus, ſubhirſutis.
Kali Orientale, fruticoſum, ſpinoſum, *Camphoratæ foliis.*
Kali Orientale, fruticoſum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticoſum, foliis Sedi minoris, *flore purpureo.*
Kali Orientale, fruticoſum, altiſſimum, *florum ſtaminibus purpureis.*
Kali Orientale, fruticoſum, lanuginoſum.
Kali Orientale, fruticoſum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticoſum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticoſum, floribus albis.
Kali Orientale, ſpinoſum, ſubhirſutum, tenuiſſimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpuraſcente.

Pag. 248. Helianthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei ſpeciebus addendæ ſequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villoſo, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, ſupinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragæ ſpeciebus addenda ſequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutiſſimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii ſpeciebus addenda ſequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hypericum Creticum, ſupinum, folio ſubrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, ampliſſimo folio, nitido. *Aſcyroides P. Alp. Exot.* 172.
Hypericum villoſum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis ſubrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido ſimile, ſed inodorum.
Hypericum Orientale, ſaxatile, Majoranæ folio.

Hypericum Orientale, Androſæmo hirſuto ſimile, ſed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aſpero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Roriſmarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu. *Coris foliis criſpis Montis Olympi Vvheel. Itin.*
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Aſcyri ſpeciebus pag. 256.*
Hypericum Orientale, latifolium, ſubhirſutum, caule purpureo, villoſo.

Pag. 257. Rutæ ſpeciebus addenda ſequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigellæ ſpeciebus addenda ſequens.

Nigella Orientalis, flore flaveſcente, ſemine alato plano.

Pag. 259. Ciſti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ciſtus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Ciſtus folio rotundiore, incano, quaſi complicato.
Ciſtus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot. 88. Ciſtus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 7. Cætera verò ſynonima quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Ciſtum Ledon, Cretenſe refert ad Ciſtum Ledon latifolium, Creticum J. B. 2. 9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræſentat Ledon à Græco diverſum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Aſiæ monte notavit. Hoc autem abundè naſcitur in Gallia Narbonenſi à Cretico longè diverſum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Cluſii, maximè ſi floris habeatur ratio.* Obſ. l. 3. cap. 41.
Ciſtus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Naſcitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentoſis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. Sedi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sedum Creticum, ſaxatile latifolium, flore purpuraſcente.
Sedum Creticum, ſaxatile, latifolium, villoſum.
Sedum Orientale, teretifolium, villoſum.
Sedum Orientale, minus, album, folio acuto, lanuginoſo.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flaveſcente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignoſum, daſyphillon.
Sedum ſtellatum, annuum, longiore folio.

Pag. 264. Anacampſerotis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Anacampſeros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampſeros Orientalis, folio ſubrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii ſpeciebus addendæ ſequentes

Geranium Creticum, humifuſum, foliis ſubrotundis, laciniatis, acu longiſſima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Aſphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis inſidentibus.
Geranium Orientale, tuberoſum, flore parvo.
Geranium Orientale, moſchatum, Abſinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. Thalictri ſpeciebus addenda ſequens.

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. Hellebori ſpeciebus addendæ ſequentes.

Helleborus niger, Orientalis, ampliſſimo folio, caule prælto, flore purpuraſcente.
Hunc obſervavit Bellonius in Olympo Aſiæ monte Obſ. lib. 3. cap. 41.
Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoſo.

Pag. 284. Pulſatillæ ſpeciebus addenda ſequens.

Pulſatilla Orientalis, tenuiſſimè diviſa & villoſa, flore rubro.

Pag. 285. Ranunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, caneſcens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
Ranunculus nemoroſus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo.
In Cappadocia occurrit.
Ranunculus Creticus, folio ſubrotundo, glauco, radice fibroſa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, ampliſſimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno, albo.
Idem flore purpuraſcente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoſo, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, paluſtris, Apii folio, caule ſubhirſuto.
Ranunculus Orientalis, Pulſatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Lesbius, Pulſatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Lesbius, paluſtris, Ophioglоſſi folio.

Pag. 293. Clematitis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clematitis Cretica, foliis Pyri inciſis, nunc ſingularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, ſemine breviſſimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flaveſcente, poſteriùs reflexo.

Pag. 294. Caryophyllatæ ſpeciebus addenda ſequens.

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Fragaria Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, folio ſubtùs argenteo.

Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Qinquefolium Orientale, villoſiſſimum, humifuſum.

Quinquefolium Orientale, tenuiſſimè laciniatum, humifuſum.

Quinquefolium Orientale, rectum luteum, incanum.

Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.

Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirſutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.

Pentaphylloides Orientale, ſupinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.

Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Aſparagi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſparagus Creticus, fruticoſus, craſſioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.

Idem parvo fructu.

Idem longioribus & tenuioribus aculeis.

Aſparagus Orientalis, foliis Galli.

Pag. 301. Agrimoniæ ſpeciebus addenda ſequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice craſſiſſima, repente, fructu in ſpicam brevem & denſam congeſto.

Pag. 302. Chamænerii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.

Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granuloſa.

Pag. 305. Apii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Apium Creticum, minimum, Aniſi facie.

Apium Græcum, ſaxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari ſimilis, ferme inodora.

Cicuta Orientalis, ſemine craſſo, verrucoſo.

Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi ſpeciebus addenda ſequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocaſtani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Bubocaſtanum Creticum, radice napiformi.

Bulbocaſtanum Creticum, Ferulæ folio, ſemine oblongo.

Pag. 309. Tragoſelini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tragoſelinum Creticum, maximum, villoſum, flore albo.

Tragoſelinum minus, ſaxatile, fœtidiſſimum, Apii folio.

Tragoſelinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpuraſcente.

Tragoſelinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. *Buplevri ſpeciebus addenda ſequens.*
Buplevrum Orientale, anguſtifolium, ſemine longiori.
Pag. 311. *Fœniculi ſpeciebus addenda ſequens.*
Fœniculum Orientale, Seſeleos Maſſilienſis facie.
Pag. 314. *Aſtrantiæ ſpeciebus addenda ſequens.*
Aſtrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.
Pag. 315. *Myrrhidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*
Myrrhis Paſtinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Paſtinacæ folio, Siculus Zan.* 78.
Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberoſa radice.
Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.
Myrrhis Orientalis, Mei folio, ſemine longiſſimo.
Myrrhis Orientalis, Mei folio, ſemine brevi.
Myrrhis Orientalis, ſemine unciam longo.
Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.
Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, caneſcente & villoſo.
Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.
Pag. 315. *Smyrnii ſpeciebus addenda ſequens.*
Smyrnium Creticum, Paludapii folio.
Pag. 316. *Coriandri ſpeciebus addenda ſequens.*
Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.
Pag. 318. *Oreoſelini ſpeciebus addenda ſequens.*
Oreoſelinum Orientale, Seſeleos Maſſilienſis folio.
Pag. 319. *Paſtinacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*
Paſtinaca Orientalis, caneſcens, Tordylii folio.
Paſtinaca Orientalis, foliis eleganter inciſis.
Pag. 319. *Sphondylii ſpeciebus addendæ ſequentes.*
Sphondylium Orientale, maximum.
Sphondylium Orientale, ampliſſimo folio, caule brevi.
Sphondylium Orientale, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Sphondylium Orientale, anguſtifolium, glabrum, Aniſum olens.
Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.
Sphondylium Orientale, humilius, foliis Abſinthii.
Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Aſphodeli radice.
Pag. 321. *Ferulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*
Ferula glauco folio, caule craſſiſſimo, ad ſingulos nodos ramoſo & umbellifero.
Ferula Orientalis, Peucedani folio.
Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.
Pag. 321. *Thapſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*
Thapſia Orientalis, Anethi folio, ſemine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin.* 151. *Anetho ſimilis planta, ſemine lato, laciniato J. B.* 3. *Part.* 2. 7. *Gingidium Cam. Hort. Icon. xvi.*
Thapſia Orientalis, aquatica, Angelicæ foliò.
Thapſia Cretica, Thalictri folio villoſa, ſeminum alis purpuro-violaceis.

Thapſiæ Luſitanicæ varietas.

Pag. 223. *Caucalidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altiſſima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvenſis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. *Liguſtici ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Liguſticum Græcum, Apii folio.

Liguſticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoſo. *An Dauco* 111. *di Candia, da altri detto Seſeli nodoſo & Hippomarathro Ponæ Ital. Bald.* 122.

Liguſticum Creticum, Cicutæ folio.

Liguſticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. *Laſerpitii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Laſerpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laſerpitium Orientale, foliis Seſeleos Maſſilienſis, flore luteo.

Laſerpitium Orientale, Ferulæ folio, ſemine criſpo.

Pag. 325. *Cachryos ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cachrys foliis Peucedani, ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Aſphodeli radice. *Libanotis Apii folio, ſemine aſpero C. B. Pin.* 157. *Echinophora, Aſphodeli radice, nigricante & anguſtiore, lucido, Angelicæ folio (alii Triumf. apud fratrem* 65.

Cachris Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. *Scandicis ſpeciebus addenda ſequens.*

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. *Eryngii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethyſtinis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & denſe congeſtis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipſaci capitulo, foliis aſperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari ſimile, capitulis Amethyſtinis.

Eryngium Orientale, tenuiter inciſum, pallidè virens, capite ſtellato.

Eryngium Orientale, tenuiter inciſum, Amethyſtinum, capite ſtellato.

Pag. 329. *Caryophylli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Caryophyllus ſylveſtris & ſaxatilis, flore magno, lacteo ſubtus ad ſpadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuiſſime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis fruticoſus, tenuiſſimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. *Lychnidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Lychnis Græca, maritima, Sedi arboreſcentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Bugloſſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici.
Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente.
Lychnis Orientalis, annua, ſupina, Antirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

Limonium Græcum, fruticoſum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyſſopi ſubhirſutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id eſt, Tragacantha altera Proſp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à ſpeciebus Erinaceæ excludenda eſt pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiſſimo, floribus velut in capitulum congeſtis, acaulon & calyce purpuraſcente.
Limonium Orientale, Caryophilli folio acutiſſimo, floribus velut in capitulum congeſtis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophylli folio anguſtiori, non aculeato, flore ſpicato, ſuaverubente.
Limonium Orientale, fruteſcens, Caryophylli folio in aculeum rigidiſſimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Aſphodeli ſpeciebus addenda ſequens.

Aſphodelus Creticus, luteus, ſerotinus, patulus, folio aſpero.

Pag. 344. Hyacinthi ſpeciebus addenda ſequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore ſurſum ſpectante.

Pag. 347. Muſcari ſpeciebus addenda ſequens.

Muſcari Orientale, odoratiſſimum, ampliſſimo folio, flore maximo, flavo-vario.

Pag. 350. Croci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Crocus Autumnalis, ſativo ſimilis, florum capillamentis tenuiſſimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, ſativo ſimilis, florum capillamentis tenuiſſimis, minus odoris, flore candidiſſimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, anguſtifolius, flore odoratiſſimo, leucophæo.
Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè ſpadiceo, obſcurè purpuraſcente.
Crocus Orientalis, vernus, flore ſubcæruleo, externè ſpadiceo-rubente.
Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè ſpadiceo-rubente.

Pag. 353. Narciſſi ſpeciebus addenda ſequens.

Narciſſus medio-luteus, copioſo flore pleno, odore gravi.

Pag. 358. Iridis ſpeciebus addenda ſequens.

Iris humilis Orientalis, flore, dilutè ianthino & veluti leucophæo.

Pag. 365. Siſyrinchii ſpeciebus addenda ſequens.

Siſyrinchium Creticum, montanum, anguſtiſſimo folio.

Pag. 369. Lilii ſpeciebus addenda ſequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratiſſimo.

Pag. 376. Fritillariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpuraſcente.

Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flaveſcente.

Pag. 378. Ornithogali ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ornithogalum Orientale, villoſum, flore luteo, magno.

Ornithogalum Samium, villoſum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, ſuave olente.

Pag. 383. Allii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.

Allium ſylveſtre ſive Moly minus, albo, amplo flore.

Allium montanum, foliis Narciſſi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ ſpeciebus addenda ſequens.

Glycyrrhiza Orientalis, ſiliquis hirſutiſſimis.

Pag. 389. Ciceris ſpeciebus addenda ſequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, criſtato & aculeato.

Onobrychis Orientalis, fruteſcens, ſpinoſa, Tragacanthæ facie.

Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.

Onobrychis Orientalis, flore flaveſcente, vexillo lineis purpureis ſupernè variegato.

Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.

Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.

Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii ſpeciebus addenda ſequens.

Dorycnium Orientale, latifolium, villoſum.

Pag. 392. Lupini ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villoſus, flore albicante.

Lupinus ſylveſtris, ſemine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.

Idem Orientalis, fermè glaber.

Orobus Orientalis, foliis anguſtiſſimis, coſtæ breviſſimæ innaſcentibus.

Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.

Orobus Orientalis, totus ramoſus, foliis unica conjugatione diſpoſitis.

Orobus Orientalis, latifolius, villoſus, flore croceo.

Pag. 394. Lathyri ſpeciebus addenda ſequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni ſpeciebus addenda ſequens.

Clymenum Græcum, flore maximo, ſingulari.

Pag. 396. Ochri ſpeciebus addenda ſequens.

Ochrus folio diviſo, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intenſè purpureo.

Vicia verna, villoſiſſima & incana, flore parvo, ſpicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, ſpicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea, flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, anguſtiſſimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, palleſcente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longiſſimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, ſerotinum & perenne, flore odoratiſſimo, fructu longiſſimo.

Pag. 398. Galegæ ſpeciebus addenda ſequens.

Galega Orientalis, latifolia, altiſſima, flore cæruleo.

Pag. 399. Aſtragaloidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſtragaloides Orientalis, veſicaria, foliis & fructibus incanis.

Aſtragaloides Orientalis, veſicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ ſpeciebus addenda ſequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris diſtincto.

Pag. 399. Securidacæ ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Ferrum equinum Græcum, ſiliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hediſari ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hediſarum Orientale, argenteum, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Hediſarum Orientale, incanum, flore vario, magno, ſiliqua aſpera.

Pag. 402. Loti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lotus Cretica, paluſtris, altiſſima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Trifolium Creticum, bituminoſo ſimile, plane inodorum, flore ſubcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoſo ſimile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoſo ſimile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantiſſimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ ſimile, fructu in calyce recondito.

Trifolium ampliſſimo folio ſubrotundo, villoſo, flore purpuraſcente.

Trifolium Orientale, altiſſimum, caule fiſtuloſo, flore albo.

Trifolium Orientale, caneſcens capitulo oblongo, ſordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villoſiſſimum, floribus flaveſcentibus.

Trifolium Orientale, capite lanuginoſo.

Pag. 406. Meliloti ſpeciebus addenda ſequens.

Melilotus Cretica, humillima, humifuſa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot.* 168.

Pag. 408. *Anonidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. *Fœni Græci ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Fœnum Græcum ſylveſtre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin.* 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *quod proinde a genere Meliloti excludendum eſt pag.* 407.

Fœnum Græcum Hiſpanicum, ſiliquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum ſylveſtre. alterum Dod. Pempt.* 547. *quod proinde à Fœno Græco ſylveſtri, polyceratio majori, Cretico Breyn. diſtingui debet pag.* 409.

Fœnum Græcum Siculum, fruteſcens, ſiliquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. *Medicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus.

Pag. 415. *Aſtragali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſtragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Aſtragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Aſtragalus incanus, ſiliquâ incurva, ampliſſimo folio.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Aſtragalus Orientalis, humifuſus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, ſiliquis villoſis.

Aſtragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flaveſcente, odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Aſtragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Aſtragalus Orientalis, caneſcens, capitulis Trifolii bituminoſi.

Aſtragalus Orientalis, caneſcens, capitulis Trifolii bituminoſi, flore dilutè purpuraſcente.

Aſtragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminoſi.

Aſtragalus Orientalis, Onobrychidis facie, ſpica florum longiſſima.

Aſtragalus Orientalis, folio ſubrotundo, caneſcente, flore magno, purpureo.

Aſtragalus Orientalis, folio ſubrotundo incano, flore ex viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, incanus, humifuſus, ampliſſimo folio ſpica longiſſima & anguſtiſſima.

Aſtragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Aſtragalus Orientalis, incanus, anguſtifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Aſtragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

galus Orientalis, villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.
Aſtragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denſiſſimis. *An Tragium Dioſcoridis Rauvvolf.* 123?
Aſtragalus Orientalis, calyce veſicario, lineis rubris ſtriato.
Aſtragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.
Aſtragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, vireſcente.
Aſtragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flaveſcente.
Aſtragalus Orientalis, argenteus, anguſtifolius, flore leucophæo.
Aſtragalus Orientalis, candidiſſimus & tomentoſus.
Aſtragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.
Aſtragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad ſummum florido.
Aſtragalus Orientalis, ramoſus, fructu adunco.
Aſtragalus Orientalis, anguſtifolius, caule pedali, flore è viridi flaveſcente odoratiſſimo.
Aſtragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum ſphæricis, ad alas poſitis.
Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flaveſcente.
Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis anguſtioribus, flore minimo è viridi flaveſcente.
Aſtragalus Orientalis, Galegæ foliis, ſupinus, floribus flaveſcentibus.
Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Fraxini folio, flore è viridi flaveſcente.

Pag. 417. Tragacanthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ſtriato. *An Poterium alterum, denſius ramificatum P. Alp. Exot.* 50?
Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 54?
Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.
Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.
Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguſtiſſimis argenteis.
Tragacantha Orientalis, humillima, ſe ſpargens, floribus ſpicatis.
Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpuraſcente.
Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coſtæ purpureæ innaſcentibus.
Tragacantha Orientale, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentoſis.
Tragacantha Orientalis, humilis, candidiſſima & tomentoſa, floribus in foliorum alis in capitulum denſum naſcentibus.
Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, denſè congeſtis in foliorum alis.
Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacanthæ alterum genus Rauvvolf.* 281.

Tragacantha Orientalis, floribus luteis, in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, veſicaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis, foliis anguſtiſſimis, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentoſis, caule ab imo ad ſummum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentoſis.

Pag. 419. *Violæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Viola Cretica, ſaxatilis, lutea, odoratiſſima, Leucoii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvenſis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. *Fumariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Fumaria bulboſa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpuraſcente.

Pag. 424. *Aconiti ſpeciebus addenda ſequens.*

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. *Delphinii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, ſuperioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore ſingulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. *Aquilegiæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Aquilegia Orientalis, viſcoſa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. *Orchidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Luſitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis linguâ oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio fœmina flore candidiſſimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Epiſcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villoſiſſimo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maminoſo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.

Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpuraſcente, ſcuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore ſpadiceo, ſcuto variegato, calyptra lutea.

Orchis Orientalis, magno flore vireſcente, ſcuto ſpadiceo, calyptra roſea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico ſuave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

[illegible] 437. Limodori ſpeciei addenda ſequens.

Limodorum Creticum, [illegible] magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. Cardui ſpeciebus [illegible] ſequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore [illegible].

Carduus Creticus, foliis lanceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, [illegible] purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito.

Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuaverubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuiùs inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, fruteſcens, Elichryſi folio, flore magno, purpuraſcente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stabe capitata, overo Chamepeuce frutico-ſo di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*

Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flaveſcente. *Proſp. Alp. Exot. 117.*

Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.

Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.

Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.

Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.

Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.

Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.

Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.

Jacea Orientalis, folio ſinuato, ſubtus tomentoſo, flore purpureo.

Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.

Jacea Orientalis, annua, Coronopi folio, flore luteo.

Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio, flore purpuraſcente.

Jacea Orientalis, perennis, anguſtiſſimo & incano Coronopi folio, flore purpuraſcente.

Jacea Orientalis, laciniata, incana & moſchata.

Jacea Orientalis, tenuiſſimè laciniata, capite magno argenteo.

Jacea fruteſcens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arboreſcens, longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani ſpeciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cyanus Orientalis, arvenſis, latifolius.

Cyanus Orientalis, folio vireſcente, dentato, flore magno.

Cyanus Orientalis, anguſtifolius, incanus, flore magno, citrino.

Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginoſus, flore maximo, citrino.

Cyanus Orientalis, anguſtifolius, glaber & lucidus.

Cyanus Orientalis, Artemiſiæ foliis.

Cyanus Orientalis, Artemiſiæ foliis profundè laciniatis.

Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, ſubtùs incanis.

Pag. 447. Cirſii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cirſium Creticum, altiſſimum, Cardui lanceolati folio.

Cirſium Creticum, altiſſimum, Cardui lanceolati folio, flore albo.

Cirſium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.

Cirſium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpuraſcente.

Cirſium Orientale, Acanthi folio, flore obſoletè purpureo.

Cirſium Orientale, maximum, Verbaſci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glaſti folio, flore luteo.

Centaurium majus, Orientale, Glaſti folio, acaulon ferme.

Centaurium majus Orientale, Verbaſci folio.

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbaſcum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè inciſis.

Pag. 450. Cnici ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ ſpeciebus excludenda, pag. 500. Hic eſt Carduus Pinea Theophraſti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta ſecus vias ſepiſſime occurrit foliis carens, nec niſi foliorum coſtis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atractilidi & Cnico ſylveſtri ſimilis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidiſſimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpuraſcente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altiſſimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lanceolati.

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverſi forma flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverſi forma, flore purpuraſcente.

Cnicus polycephalos, caneſcens, aculeis flaveſcentibus munitus, flore albo.

Pag 452. Elichryſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Elichryſum Creticum, foliis brevioribus & criſpis, capitulis minoribus.

Elichryſum anguſtifolium, incanum, maximo flore.

Elichryſum Orientale, foliis amplioribus, ſubrotundis. *Elichryſum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichryſum Orientali ſimile, calyce florum argenteo.

Elichryſum Orientale, vernum, anguſtifolium.

Elichryſum Orientale, Leucoii folio viridi.

Elichryſum Orientale, glutinoſum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. Conyzæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Conyza Cretica, fruticoſa, folio molli candidiſſimo & tomentoſo.

Conyza Orientalis, foliis Aſterici.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Aſteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hiacinthino C. B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flaveſcentibus donatus.

Pag. 457. Abſinthii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abſinthium Orientale, fruticoſum, incanum, amplo folio, tenuiſſime diviſo.

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congeſtis.
Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congeſtis & ſurſum ſpectantibus.
Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & ſericeum, flore magno.
Abſinthium Orientale, vulgari ſimile, ſed longè minus amarum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & inſipidum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorſum ſpectante.

Pag. 459. Abrotani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.
Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. Artemiſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Artemiſia Orientalis, folio ampliſſimo, laciniato.
Eadem tota incana.
Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.
Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinoſa.

Pag. 461. Tanaceti ſpeciebus addenda ſequens.

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. Echinopi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, cæruleo.
Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus ſphærocephalus, capitulo longis ſpinis armato. C. B. Pin.* 382. *Carduus ſphærocephalus, acutus Dod. Pemp.* 722.
Echinopus Græcus, tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, cæruleo. *An Carduus ſphærocephalus minimus, acutiſſimis foliis C. B. Pin.* 381.
Echinopus Græcus tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, albo.

Pag. 463. Scabioſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scabioſa Cretica, capitulo pappos mentiente.
Scabioſa Cretica, fruteſcens, Auriculæ Urſi folio. *Scabioſa arborea P. Al. Exot.* 34.
Scabioſa Orientalis, argentea, foliis inferioribus inciſis. *Scabioſa argentea major. Vvheell. Itin.*
Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo, candicante.
Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo purpureo.
Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.
Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris ſubhirſutis, flore maximo, flaveſcente.

Scabioſa Orientalis, tenuiſſime laciniata, flore magno flaveſcente.
Scabioſa Orientalis, maxima, hirſutiſſima, flore flaveſcente.
Scabioſa Orientalis, Virgæ paſtoris folio, flore minore, albido.
Scabioſa Orientalis, Virgæ paſtoris folio, flore maximo.
Scabioſa Orientalis, Scorzoneræ folio, flore maximo, leucophæo.
Scabioſa Orientalis, villoſa, flore ſuaverubente, fructu pulchro oblongo.
Scabioſa Orientalis, villoſa, flore albo, fructu pulchro oblongo.

Pag. 465. Dipſaci ſpeciebus addenda ſequens.

Dipſacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoſo & molli.

Pag. 466. Globulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem ſparſis.
Globularia Orientalis flore ampliſſimo.

Pag. 468. Dentis leonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Dens leonis Aſphodeli bulbulis, foliis glabris.
Dens leonis tuberoſa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Dioſc. lib. 2. cap. 161.*
Dens leonis Orientalis, latifolius, caneſcens, flore parvo.
Dens leonis Orientalis, tenuiſſimè diviſus, tomentoſus & incanus.
Dens leonis Orientalis minimus, Aſphodeli radice.
Dens leonis Patmius annuus, flore parvo.
Dens leonis Patmius, Naſturtii folio.
Dens leonis Græcus, anguſtifolius, flore magno.
Dens leonis foliis Eryſimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Muſ. Tab. 106.*
Dens leonis Græcus, foliis Eryſimi, craſſis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
Hieracium Creticum, altiſſimum, hirſutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, ſupinum, flore magno luteo, odore Caſtorei.
Hieracium Orientale, altiſſimum, foliis Cichorii ſylveſtris, odore Caſtorei, flore magno.
Hieracium Orientale, foliis anguſtis, villoſiſſimis.
Hieracium murorum, Orientale, folio ſemipedali, ſeſquiunciam lato.
Hieracium Orientale, altiſſimum, Cynogloſſi folio.
Hieracium Orientale, ſeu Piloſella ampliſſimo folio.

Pag. 473. Lactucæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lactuca Cretica, perennis, altiſſima, Acanthi folio.
Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiſſima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiſſima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. *Sonchi ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. *Chondrillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, ampliſſimo, fermè triangulo.
Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii ſylveſtris folio.
Chondrilla Orientalis, Juncea, viſcoſa, arvenſis, caule magis aſpero, & flore majore.

Pag. 476. *Scorzoneræ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scorzonera Cretica, anguſtifolia, ſemine tomentoſo, candidiſſimo.
Scorzonera Orientalis, anguſtifolia, ſemine longo, aſpero.
Scorzonera Græca, ſaxatilis, foliis anguſtis, undulatis & tomentoſis.
Scorzonera Græca, ſaxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
Scorzonera Orientalis, altiſſima foliis laciniatis.
Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flaveſcente.
Scorzonera Orientalis, latifolia, nervoſa, candidiſſima & tomentoſa.

Pag. 477. *Tragopogonis ſpeciebus addenda ſequens.*

Tragopogon Orientale, anguſtifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. *Hedypnoidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. *Cichorii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glaſti.
Cichorium ſpinoſum, flore albo.

Pag. 479. *Rhagadioli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rhagadiolus Creticus, minor, capſulis echinatis.
Rhagadiolus Lampſanæ foliis.

Pag. 481. *Aſteris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſter Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Aſphodeli radice.
Aſter Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
Aſter Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.
Aſter Orientalis, Salicis folio nervoſo, flore dilutè cæruleo.
Aſter Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.
Aſter Orientalis, minimus, flore ſuaverubente.

Pag. 485. *Jacobææ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoſo, flore magno.
Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuiſſimè diviſo, non incano, flore magno.
Jacobæa Græca, maritima, foliis ſuperne virentibus, inferne incanis.
Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Cluſii ſimilis, folio ampliſſimo.
Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
Jacobæa Orientalis, altiſſima, folio lanuginoſo, integro.
Jacobæa Orientalis, incana & tomentoſa, Acanthi folio.
Jacobæa Orientalis, Limonii folio.
Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.
Jacobæa Orientalis, latifolia, altiſſima.

acobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. Doronici ſpeciebus addenda ſequens.

Doronicum Orientale, altiſſimum, Petaſitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. Bellidis ſpeciebus addenda ſequens.

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. Leucanthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucanthemum Orientale, Coſti hortenſis folio.

Leucanthemum Orientale, Chryſanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. Matricariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.

Pag. 494. Chamæmeli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamæmelum Chium, vernum, folio craſſiore, flore magno.

Chamæmelum Orientale, Abſinthii folio.

Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.

Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. Cotulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.

Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. Buphthalmi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, ſuaverubente.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. Millefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Millefolium Orientale, erectum, luteum.

Millefolium Orientale, erectum, flore flaveſcente.

Millefolium Orientale, altiſſimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. Ptarmicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ptarmica incana, pinnulis criſtatis. *Abſinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin. 139. Abſinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis. *Abrotano fœminæ vero di Dioſcoridis Zan. 6.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis, longioribus & capitulis majoribus.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum brevioribus.

Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, ſemifloſculis [illegible] vix conſpicuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Aſteriſci ſpeciebus addenda ſequentes.

Aſteriſcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Aſteriſcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.
Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carlina Orientalis, Leucoii folio caneſcente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Beta ſylveſtris, Cretica, maritima, foliis criſpis.
Beta Orientalis, floribus ſpicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetoſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Acetoſa Orientalis, pratenſis, folio lanuginoſo.
Acetoſa Orientalis, folio rotundo, lanuginoſo & maximè aurito.

Pag. 504. Lapathi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè ſinuatum,
Lapathum Orientale, maximum, folio ſubrotundo.
Lapathum Orientale, anguſtifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticoſa, humifuſa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, fruteſcens, folio ampliſſimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chenopodium Orientale, fruticoſum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticoſum, incanum, Pſyllii folio.
Chenopodium Orientale, annuum, altiſſimum, Kali folio breviore & co-ſio.

Pag. 507. Paronychiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Paronychia Orientalis, humifuſa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviſſimo, calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Parietaria Cretica, minor, capſulis ſeminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio caneſcente.
Parietaria Orientalis, ſaxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Perſicariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Polygonum Creticum fruticoſum, humifuſum, foliis brevioribus.
Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.
Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.
Polygonum Orientale, fruticoſum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri ſpeciebus addenda ſequens.

Fagopyrum Orientale, ramoſum & multiflorum, Perſicariæ folio.

Pag 513. Biſtortæ ſpeciebus addenda ſequens.

Biſtorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii ſpeciebus addenda ſequens.

Milium anguſtifolium, paniculâ, perampla, ſparſa & erecta.

Pag. 516. Graminis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agrioſtari quod Triticum ſylveſtre ſignificat Belli Epiſt. 5. ad Cluſ.*
Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, altiſſimum, tuberoſa radice.
Gramen tomentoſum, Creticum, ſpicatum, ſpica purpurea.
Gramen Creticum, ſpica gracili, in duas ariſtas longiſſimas & aſperas abeunte.
Gramen Orientale, Secalinum, ſpicâ brevi & lata.
Gramen Orientale, tomentoſum, ſpicatum, minus, ariſtis pennatis.
Gramen Orientale, ſpicatum, fruticoſum, ſpinoſum, ſpicis echinatis, in capitulum congeſtis.
Gramen Orientale, ſpicatum, ariſtis longiſſimis donatum.
Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, ariſtata.
Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ ſemine.
Gramen *Avenaceum*, paniculatum, locuſtis è ſpadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Arundo anguſtifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot. 104.*
Arundo Orientalis, altiſſima, caule tenuiſſimo, fiſtuloſo.
Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.
Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiſeti ſpeciebus addenda ſequens.

Equiſetum Orientale altiſſimum.

Pag. 534. Urticæ ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioſcoridis, ſemine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchithidis ſpeciebus addenda ſequens.

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum baſim falcatis, anterius & poſterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi ſpeciebus addenda ſequens.

Adianthum Creticum, procerius & ampliſſimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem exiſti-mat.

Adianthum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. Linguæ cervinæ ſpeciebus addenda ſequens.

Lingua cervina, Cretica, ramoſa, anguſtifolia. *Phyllitis ramoſa, P. Alp. Exot. 66.*

Pag. 546. Hemionitidis ſpeciebus addenda ſequens.

Hiemonitis Cretica, minima, ſaxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*

Pag. 548. Lichenis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lichen capillaceus, longiſſimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muſcus ar-boreus, barbatus J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muſcus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Cluſ. Hiſt. 23.*

Lichen Græcus, polypoides, tinctorius, ſaxatilis.

Pag. 560. Fungoidis ſpeciebus addenda ſequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufeſcens.

Pag. 465. Fuci ſpeciebus addendæ ſequentes,

Fucus Creticus, Lactucæ folio ſeſquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras piloſis.

Fucus folliculaceus, Potamogetonis criſpi folio.

Pag. 576. Alcyonii ſpeciebus addenda ſequens.

Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Algæ pomum Monſpelien-ſium J. B. 3. 795. Orange de mer.*

Pag. 577. Fraxini ſpeciebus addenda ſequens.

Fraxinus Orientalis, longiſſimo folio, profundè ſerrato.

Pag. 582. Carpini ſpeciebus addenda ſequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. Quercus ſpeciebus addendæ ſequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obſito. *Αγριαϐελανία Græ-corum recentiorum.*

Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo inſidente.

Quercus Orientalis, Caſtaneæ folio, glande recondita in cupula craſſa & ſquamoſa.

Quercus Orientalis, anguſtifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad coſtam pulchrè inciſis, glande ma-xima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio ſubrotundo, minori, glande magna, ſtriata.

Quercus Orientalis, folio ſubrotundo, leviter inciſo, fructu minori, cylin-driformi.

Pag. 583. Ilicis ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc ſubrotunda, cupula echinata.

Pag. 584. Fagi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Fagus foliis ex luteo variegatis.
Fagus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. Abietis ſpeciebus addenda ſequens.

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorſum inflexo. Ἐλάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. Pinûs ſpeciebus addenda ſequens.

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. Cedri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.
Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. Juniperi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Juniperus Cretica, ligno odoratiſſimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*
Juniperus latifolia, arborea, Ceraſi fructu.
Juniperus Orientalis, vulgari ſimilis, magno fructu nigro.

Pag. 590. Platani ſpeciebus addenda ſequens.

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. Salicis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Salix Orientalis, flagellis deorſum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*
Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis ſerratis, auritis, intensè amaris.
Salix Orientalis, foliis ſerratis, ſplendentibus, non auritis, intensè amaris.
Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis anguſtis, utrinque argenteis.

Pag. 593. Rhamni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.* 21.
Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.
Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.
Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. Thimelææ ſpeciebus addendæ ſequentes,

Thymelæa Cretica, Oleæ folio ſubtus villoſo. *An Laurus ſylveſtris, Cretica P. Alp. Exot.* 1.
Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id eſt, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot.* 43?
Thymelæa, ſeu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*
Thymelæa Pontica, Citrei foliis.
Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.
Thymelæa Orientalis, Buxi folio ſubtus villoſo, flore albo.
Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratiſſimo.

Pag. 598. Arbuti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Arbutus folio non ſerrato. C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 48.

Arbutus ſive Adrachne Orientalis, foliis ſerratis.
Arbutus ſive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.
Arbutus folio ſerrato, ex flavo & viridi variegato.
Arbutus folio ſerrato fructu magno compreſſo.

Pag. 609. Aquifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. Cuajagana ſpeciebus addenda ſequens.

Cuajagana maxima, ampliſſimo folio, fructu flaveſcente.

Pag. 602. Ericæ ſpeciebus addenda ſequens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globoſis.

Pag. 604. Chamærhododendri ſpeciebus addenda ſequentes.

Chamærododendros Pontica, maxima, folio Laurocerafi, flore è cæruleo purpuraſcente.
Eadem flore candidiſſimo, macula lutea punctata notato, ſtaminibus purpureis.
Eadem flore purpureo.
Eadem flore dilutè purpureo.
Chamærhododendros Pontica, maxima, Meſpili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Nerion floribus ex albo & roſeo variegatis.

Pag. 606. Sambuci ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Sambucus humilis, ſive Ebulus, villoſus & caneſcens.

Pag. 607. Opuli ſpeciebus addenda ſequens.

Opulus Orientalis, folio ampliſſimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ ſpeciebus addenda ſequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerafi folio, flore variegato. Ἀρκτοςάφιλος *Gal. lib. 6. de Compoſ. Medic.*
Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flaveſcentibus.

Pag. 609. Chamæcerafi ſpeciebus addenda ſequens.

Chamæceraſus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.
Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & craſſioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis ſpeciebus addendæ ſequentes

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.
Vitis unâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχὶ *id eſt* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*
Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globoſis è viridi albicantibus. Βουμάτι *id eſt* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin.* 454. *Lyci*

di Candia overo Berberi Alpina del. Belli Pon. Ital. 137. *Lycium Creticum. P. Alp. Exot.* 20. *quod ad folia & aculeos attinet.*

Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, ſuaviſſimo.

Pag. 614. *Rubi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.

Rubus Orientalis, ampliſſimo folio nunc terno, nunc quino, quaſi digitato.

Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. *Aceris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Acer Orientalis, Hederæ folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aſpendannos Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 7.

Pag. 622. *Pruni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Prunus Cretica montana, minima, humi fuſa, flore ſuaverubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. *Amygdali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Amygdalus ſylveſtris, C B Pin. 442.

Amygdalus ſylveſtris, Cretica, aculeata.

Pag. 628. *Pyri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pyrus ſylveſtris, Cretica, folio oblongo. *Pyra ſylveſtria, Cretica C. B. Pin.* 439.

Pyrus ſylveſtris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. *Sorbi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compreſſo & flaveſcente.

Pag. 636. *Roſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Roſa Cretica, ſylveſtris, Fraxini folio petalis florum albis & cordiformibus.

Roſa Cretica, montana, foliis ſubrotundis, glutinoſis & villoſis.

Roſa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Roſa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.

Pag. 839. *Groſſulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, foliis glutinoſis & ſubhirſutis, fructu racemoſo dulci.

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, fœtida fructu rubro, racemoſo.

Pag. 641. *Corni ſpeciebus addenda ſequens.*

Cornus Orientalis, ſylveſtris, fructu teretiformi.

Pag. 641. *Meſpili ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Meſpilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλία *Græcorum recentiorum.*

Meſpilus Orientalis, Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha flore purpureo.

Meſpilus Cretica, folio circinato & quaſi cordiformi. *Chamæceraſus Idæa P. Alp.* Exot. 5.

Meſpilus Orientalis, ſive Oxyacantha foliis hirſutiſſimis.

Meſpilus Orientalis, Tanaceti folio villoſo, magno fructu pentagono viridi flaveſcente.

Meſpilus Orientalis, Apii folio villoſo, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villoſo.

Pag. 643. Geniſtæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Geniſta Orientalis, minima humifuſa, foliis ſubrotundis, ad oras piloſis.

Geniſta Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Geniſta Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Geniſta maritima, fruteſcens Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villoſo & roſtrato.

Spartium Orientale, ſiliquâ compreſſa glabra & annulata.

Pag. 645. Geniſtæ-Spartii ſpeciebus addenda ſequens.

Geniſta-Spartium ſpinoſum alterum, aphyllon, tribus aculeis ſemper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot. 14. Echinopoda di Candia Pon. Ital.* 118.

Pag. 697. Cytiſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cytiſus ſpinoſus, ſiliquâ, villosâ, incana.

Cytiſus ſpinoſus, Creticus ſiliquâ villis denſiſſimis, longiſſimis & incanis obductâ *Species illæ à P. Alpino, Exot. cap 6. 7. & 12. haud dubie deſcriptæ ſunt nominibus Acaciæ ſecundæ, Aſpalathi ſecundi vel Spartii Cretici, ſed adeo breviter ut apprime diſtingui nequeant.*

Cytiſus Orientalis, minimus, humifuſus.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, flore magno ex luteo purpuraſcente.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, facie Trifolii pratenſis.

Cytiſus foliis argenteis *Wheel. Itin.*

Cytiſus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villoſis, flore flaveſcente.

Cytiſus Orientalis, latifolius, ſubtus incanus.

Pag. 649. Cytiſo-Geniſtæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cytiſo-Geniſta Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ ſpeciebus addenda ſequens.

Colutea Orientalis, flore ſanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpuraſcente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hediſarum argenteum P. Alp. Exot.* 314.

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.

Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium ſpinoſum P. Alp. Exot. 26?*

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliori, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-Violaceo.

Pag. 652. Cuſcutæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cuſcuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuſcuta Orientalis, viticulis craſſiſſimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis ſpeciebus addenda ſequens.

Smilax Orientalis, ſarmentis aculeatis, excelſas arbores ſcandentibus, foliis non ſpinoſis.

Pag. 655. Ricinoidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo & villoſo.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo, ſerrato, non villoſo.

Pag. 656. Echinophoræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinophora Orientalis, montana ſpinoſa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Niſſoliæ ſpeciebus addenda ſequens.

Niſſolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamariſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tamariſcus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariſcus Narbonenſis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs ſpeciebus addenda ſequens.

Ficus ſylveſtris, Cretica, folio non diviſo, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B.* 1. 124.

Pag. 665. Alſines ſpeciebus addenda ſequens.

Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr.* 131.

DE GENERIBUS PLANTARUM RECENS INSTITUTIS

Ad Primam-Claſſem referri debet

Hypociſtis.

Tab. 477. HYPOCISTIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campanulato, multifido, cujus poſterior pars C D abit in fructum E mollem: intus veluti radiatim diviſum F & ſeminibus fœtum.

Hypoſticidis ſpecies ſeu potius varietates ſunt.

Hipociſtis Cretica flore purpureo.

Hypociſtis purpurea, flore candicante. *Hypociſtis purpurea ſeu Karmeſina, cytino candicante Cluſ. Hiſt. 69.*

Hypociſtis flore luteo. *Hypociſtis omnino lutea, ſeu Ochræ colore Cluſ. Hiſt. 72.*

Hypociſtis palleſcentis coloris, lineis purpuraſcentibus & nonnihil vireſcentibus diſtincta Cluſ. Hiſt. 79.

Hypoſticis à vocibus græcis ἀπὸ ſub & κίϛος Ciſtus: naſcitur enim ex radicibus Ciſti. φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τῦ κίϛου, ἡ λεγομένη ὑποκίϛις *ubi notandum* Dioſc. lib. 1. cap. 127. *Dioſcoridem apprime quidem Hypociſtidis florem conferre cum Cytino ſeu Calyce floris Punicæ, non vero Hypociſtidem ipſam cum ipſo Cytino ut Interpretes cenſuerunt: ovum enim nequidem ovo ſimilius eſt quam flos Hypociſtidis Cytino*

Ad Secundam-Claſſem referri debent

Echioides.

ECHIOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo infundibuliformi, ſed iſoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Piſtillum enim abit in fructum ex

quatuor ſeminibus compoſitum, caput viperinum æmulantibus.

Echioidis ſpeciem unicam novi.

Echioides Orientale, Bugloſſi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioides quaſi planta ad Echium accedens.

Polygonoides.

Polygonoides eſt plantæ genus flore A B, monopetalo, rotato & multifido, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſtriatum, alatum & plerumque villis hirſutum. Tab. 478.

Polygonoidis ſpeciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quaſi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Claſſem referri debent

Phelypæa.

Phelypæa eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, erectum, inferius vero B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, bifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum H ut plurimum exiguis I. Tab. 479.

Phelypææ ſpecies ſunt

Phelipæa Orientalis, flore coccineo.

Phelipæa Luſitanica, flore luteo.

Phelipæa ab Illuſtriſſima Phelipæorum Gente, ex qua tot prodiere Regni adminiſtri, quos inter maximè conſpiciendi ſummus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux, & Hyeronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus ævi Mecenates.

Dodartia.

Dodartia eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, tubulato in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti K clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum E ſeu teſtam ſubrotundam in duo loculamenta diſtinctam F G, ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis H. Tab. 478.

Dodartiæ ſpeciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpuraſcente.

Dodartia à Clariſſimo viro Dioniſio Dodart Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

MORINA.

Tab. 480 MOrina eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto C D; quorum ſuperius C E bifidum eſt, inferius vero D F tripartitum, Ex calyce autem G plerumque bifido ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti I adinſtar clavi infixum ſed ſterile: calyx enim G inſidet tenero fructui K, qui in alio calyce L tanquam in theca reconditur, abitque deinde in ſemen ut plurimum ſubrotundum & angulatum M.

Morinæ ſpeciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morinæ à Clariſſimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

ANBLATUM.

Tab. 481. ANblatum eſt plantæ genus flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto A, B, C, D ut plurimum indiviſa. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti G adinſtar clavi infixum quod deinde abit in fructum H in calyce E plerumque reconditum, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtum L ut plurimum ſubrotundis M.

Anblati ſpecies ſunt

Anblatum flore è rufo candicante, ſive Anblatum *Cord. Hiſt. 89.*

Anblatum Orientale, flore purpuraſcente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *ſine*, *&* Blat. *folium*, *quaſi planta foliis carens*, *unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. ELephas eſt plantæ genus, flore A B C D monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A B C proboſcidem refert elephantinam, inferius vero E F G H multifariam dividitur. Ex calyce autem H I ſurgit piſtillum K L poſticæ floris parti M adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N in duo loculamenta diviſum O P ſeminibuſque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis ſpecies ſunt

Elephas Italica, flore magno, proboſcide ſurrecta. *Elephas Campoclarenſium Col. part. 1. 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboſcide ſurrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboſcide incurva.

Elephas à ſimilitudine floris cum capite Elephantino.

Ad Quintam Claſſem referri debent

CAKILE.

CAkile eſt plantæ genus; flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F haſtæ cuſpidi ſimilem, ex duabus partibus G H conſtantem, articulatione quadam conjunctis & ſemine fætis ſingulari I K, plerumque oblongo L. *Tab.* 348.

Cakiles ſpecies ſunt

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile ſeu Eruca marina, latifolia, J. B.* 2. 868.

Cakile maritima, anguſtiore folio. *Cakile quibuſdam aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B.* 2. 867.

Cakile Græca, arvenſis, ſiliqua ſtriata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoſo.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus conſtante, articulatione connexis. Quapropter ejus ſpecies à Crambes genere excludendæ ſunt. Pag. 212.

VESICARIA.

VEſicaria eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor nempe petalis B conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu veſicam E ſeminibus fœtam F plerumque ſubrotundis G. *Tab.* 483.

Veſicariæ ſpeciem unicam novi.

Veſicaria Orientalis, foliis dentatis.

Veſicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Claſſem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C conſtante, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in veſicam E ſeminibus fœtam F ut plurimum ſphæricis G H. His notis addenda eſt radix tuberoſa I. *Tab.* 484.

Leontopetali ſpecies ſunt

Leontopetalon foliis coſtæ ramoſæ innaſcentibus. *Leontopetalon Dod. Pemp.* 69.

Leontopetalon foliis coſtæ ſimplici innaſcentibus. *Cryſogonum Dioſcoridis Ravvolf* 119.

Leontopetalon à vocibus græcis, λέων, λέοντος *&* πέταλον *folium, quaſi dicas* folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. TElephioides eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, in ſex loculamenta diviſum, in quibus ſingulis unicum ſemen reconditur C ejuſdem formæ.

Telephioidis unicam ſpeciem novi.

Telephioides Græca, humifuſa, flore albo.

Telephioides à ſimilitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Claſſem referri debent

BULBOCODIUM.

BUlbocodium eſt plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes diviſo: cujus piſtillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis. His notis addenda eſt radix ex geminis tuberculis in roſtrum quoddam abeuntibus compoſita.

Bulbocodii ſpecies ſunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Syſirynchium Aſprenſium Col. part. 27. Syſirynchium minus anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpuraſcente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Syſirynchium Theophraſti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myoſotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubeſcente. *Syſirynchium alterum latifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 350.*

ERMODACTYLUS.

HErmodactilus eſt plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo ſed radice tuberoſa & veluti digitata.

Hermodactyli ſpeciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberoſa, folio anguloſo C. B. Pin. 40. Iris tuberoſa Belgarum, & ſecundum Aldrovandum prima Lonchitis Dioſcoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Claſſem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia eſt plantæ genus, flore floſculoſo, in capitulum quoddam K congeſto, plurimis ſcilicet floſculis ABCDE conſtante, ex communi quodam calyce F prodeuntibus & tenerrimis fructibus G inſidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H reconduntur abeuntque deinde in ſemina I ex rotundo ut plurimum acuminata L. *Tab.* 486.

Gundeliæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneoſa lanugine obſito.

Gundelia, à Chariſſimo Andræa Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui ſeſe mihi comitem præbuit in Orientali noſtra peregrinatione plantarum cauſâ inſtituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Claſſem referri debent

ASTEROIDES.

ASteroides eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C corona vero DD ex ſemifloſculis E componitur, embryonibus F G inſidentibus, & calyce H ſquamoſo comprehenſis: embryones autem deinde abeunt in ſemina I plerumque oblonga. *Tab.* 487.

Aſteroidis ſpecies ſunt.

Aſteroides Orientalis, Petaſitidis folio, flore maximo.

Aſteroides Alpina, Salicis folio. *Aſter luteus, anguſtifolius C. B. Pin.* 266.

Aſteroides propter ſimilitudinem Aſteris dicitur, à quo tantummodo differt ſemine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Claſſem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia eſt plantæ genus, flore A apetalo, calyce carente: ex commiſſuris enim extremorum foliorum naſcuntur ſtamina & embryones, qui deinde abeunt in capſulam B ſeu veſiculam unico plerumque ſemine fœtam C. *Tab.* 485.

Salicorniæ ſpecies ſunt.

Salicornia geniculata, ſempervirens. *Kali geniculatum, majus ſempervirens C. B. Pin.* 289.

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin.* 289.

CYNOCRAMBE.

Tab. 485. CYnocrambe eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus calyci B bipartito inſidentibus, conſtante, ſed ſterili. Embryones enim C in aliis ejuſdem plantæ partibus naſcuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque ſphæricum D, ſub cujus cuticula E reconditur ſemen F ejuſdem formæ.

Cynocrambes ſpeciem unicam novi,

Cynocrambe Dioſcoridis C. B. Prodr. 59. *Alſines faciè planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, *& κράμβη* Braſſica: *quaſi dicas* Braſſicam Caninam.

CANNABINA.

Tab 488. CAnnabina eſt plantæ genus, flore A B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ſed ſterili: fructus enim iis ſpeciebus hujus generis innaſcuntur quæ flore carent, ſuntque capſulæ membranaceæ D oblongæ & ferme trigonæ E, ſeminibus fœtæ F plerumque oblongis.

Cannabinæ ſpecies ſunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot.* 298.

Cannabina Cretica, fructifera. *Cannabis lutea, ſterilis Contareni P. Alp. Exot.* 300. *& Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejuſdem* 295.

Cannabina, id eſt planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

CEratoides eſt plantæ genus, flore apetalo, ſed ſterili: in aliis enim ejuſdem plantæ partibus fructus naſcuntur compreſſi, bicapſulares, in cornua abeuntes & ſeminibus fœti.

Ceratoidis ſpecies ſunt

Ceratoides Orientalis, fruticoſa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto, κέρας enim Græce cornu *ſignificat.*

Ad Decimam-Octavam Claſſem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481. RHamnoides eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci bifolio B inſidentibus conſtante, ſed ſterili. Embryones enim

DE innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F unico ut plurimum ſemine fœtam G ſubrotundo H.

Rhamnoidis ſpecies ſunt

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus 1. Cluſ. Hiſt. 110. Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin. 477.*

CASIA.

CAſia eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci B C plerumque trifido inſidentibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E in quo nucleus reconditur F ejuſdem formæ. *Tab. 488.*

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

EPhedra eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed plerumque ſterili. Embryones enim C aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum D E mollem ſeu baccam capſulâ quadam F munitam, ſeminibuſque fœtam G ut plurimum oblongis H. *Tab. 477.*

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. recenſitis addendæ ſequentes.

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribns flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot. 141.*

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitiei.

Εφεδρα à vocibus Græcis ἐπὶ ſupra, *mutando π in φ & ἕδρα* ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde & ἀνάϐασις dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens, ἀπὸ τοῦ ἀναϐαίνειν aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet

ELÆAGNUS.

ELæagnus eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto, cujus calyx C abit deinde in fructum D ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F reconditur ejuſdem formæ. *Tab. 489.*

Elæagni ſpecies ſunt

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Olea*

ſylveſtris, folio molli incano C. B. Pin. 472. *Ziziphus alba Cluſ. Hiſt.* 29.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu minimo, rotundiori & ſubacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἐλαια Olea *&* ἄγνος Vitex, *quaſi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

Ad Vigeſimam-ſecundam Claſſem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489. ALhagi eſt plantæ genus, flore A B papilionaceo, cujus piſtillum C abit deinde in fructum, D, ſeu ſiliquam ex multis partibus E quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ F ſemine turgeſcunt G quaſi reniformi. His notis addenda ſunt folia alterno ordine naſcentia.

Alhagi ſpeciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauvvolf. 94. *Geniſta Spartium ſpinoſum foliis Polygoni C. B. Pin.* 394. *Geniſta-ſpinoſa, flore rubro Vvheel. Itin.*

INDEX NOMINUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

ABIES, 41.
Abrotanum, 34.
Abſinthium, 33.
Acanthus, 10.
Acer, 43.
Acetoſa, 38.
Aconitum, 30.
Adiantum, 39.
Agrimonia, 21.
Alcea, 2
Alchimilla, 38.
Alcyonium, 40.
Alhagi, 54. 489.
Allium, 26.
Alſine, 17. & 45.
Alyſſoides, 15.
Alyſſon, 15.
Amaranthus, 17.
Amygdalus, 43.
Anacampſeros, 19.
Anagallis, 7.
Anblatum, 48. 481.
Androſace, 5.
Anguria, 3.
Anonis, 28.
Antirrhinum, 9.
Aparine, 4.
Aphaca, 27.
Apium, 21.
Apocynum, 2.
Aquifolium, 42.
Aquilegia, 30.
Arbutus, 41.
Ariſarum, 8.
Ariſtolochia, 8.
Artemiſia, 34.
Arum, 8.
Arundo, 39.
Aſclepias, 2.
Aſparagus, 21.
Aſphodelus, 25.
Aſter, 36.
Aſteriſcus, 38.
Aſteroides, 51. 485.
Aſtragaloides, 27.
Aſtragalus, 28.
Aſtrantia, 22.
Atriplex, 38.

Ballote, 11.
Barba Jovis, 44.
Belladona, 1.
Bellis, 37.
Berberis, 42.
Beta, 38.
Betonica, 13.
Biſtorta, 39.
Blattaria, 8.
Borrago, 6.
Braſſica, 16.
Bryonia, 3.
Bugloſſum, 6.
Bugula, 14.
Bulbocaſtanum, 21.
Bulbocodium, 50.
Buphthalmum, 37.
Buplevrum, 22.
Burſa paſtoris, 15.

Cachrys, 23.
Cakile, 49. 483.
Calamintha, 12.
Campanula, 3.
Cannabina, 52. 488.
Capparis, 19.
Caprifolium, 42.
Cardamine, 16.
Cardiaca, 12.
Carduus, 31.
Carlina, 38.
Carpinus, 40.
Carthamus, 33.
Carvi, 21.
Caryophyllata, 20.
Caryophyllus, 23.
Caſia, 53. 488.
Caſſida, 11.
Cataria, 13.
Caucalis, 23.
Cedrus, 41.
Celtis, 42.
Centaurium majus, 32.
Centaurium minus, 5.
Cepa, 26.
Ceratoides, 52.
Chamæceraſus, 42.
Chamedrys, 14.
Chamæmelum, 37.
Chamænerion, 21.
Chamæpytis, 14.
Chamærhododēdros 42.
Chenopodium, 38.
Chryſoſplenium, 8.
Cicer, 26.
Cichorium, 36.
Cicuta, 21.
Cinara, 31.
Cirſium, 32
Ciſtus, 19.
Clematitis, 20.
Clinopodium, 12.
Clymenum, 26.
Cnicus, 33.
Cochlearia, 15.
Colutea, 44.
Condrilla, 36.
Convolvulus, 1.
Conyza, 33.
Coriandrum, 22.
Cornus, 43.
Coronilla, 44.
Cotula, 37.
Cotyledon, 2.
Crambe, 14.
Crocus, 25.
Cruciata, 4.
Cucumis, 3.
Cuſcuta, 45.
Cyanus, 32.
Cyclamen, 8.
Cynocrambe, 52. 485.
Cynogloſſum, 7.
Cyperus, 39.
Cytiſo-Geniſta, 44.
Cytiſus, 44.

Delphinium, 30.
Dens Leonis, 35.
Dentaria, 16.
Digitalis, 9.
Dipſacus, 35.
Dodartia, 47. 478.
Doronicum, 37.
Dorycnium, 26.
Dracunculus, 8.

Echinophora, 45.
Echinopus, 54.
Echium, 6.
Echioides, 46.
Elæagnus, 53. 489.
Elephas, 48. 482.
Elichryſum, 33.
Ephedra, 53. 477.
Epimedium, 17.
Equiſetum, 39.
Erica, 42.
Ervum, 27.
Eryngium, 23.
Eryſimum, 17.

Fagopyrum, 39.
Fagus, 41.
Ferrum Equinum, 27.
Ferula, 22.
Ficus, 45.

Fœniculum, 22.
Fœnum Græcum, 28.
Fragaria, 21.
Fraxinus, 40.
Fritillaria, 26.
Fucus, 40.
Fumaria, 30.
Fungoides, 40.

Galega, 27.
Galeopſis, 11.
Gallium, 4.
Geniſta, 44.
Geniſta Spartium, 44.
Gentiana, 1.
Geranium, 19.
Geum, 18.
Glaucium, 18.
Globularia, 35.
Glycyrrhiza, 26.
Gramen, 39.
Groſſularia, 43.
Guaiacana, 42.
Gundelia, 51. 486.

Hedypnois, 36.
Hedyſarum, 27.
Helianthemum, 18.
Heliotropium, 7.
Helleborus, 20.
Hemionitis, 40.
Herba Paris, 17.
Hermodactilus, 50.
Heſperis, 16.
Hieracium, 35.
Horminum, 10.
Hyacinthus, 25.
Hyoſcyamus, 5.
Hypecoon, 17.
Hypericum, 18.
Hypociſtis, 46. 477.

Jacea, 31.
Jacobæa, 36.
Ilex, 40.
Jonthlaſpi, 14.
Iris, 25.
Iſatis, 14.
Juniperus, 41.

Kali, 18.

Lactuca, 35.
Lamium, 11.
Lapathum, 38.
Laſerpitium, 23.
Lathyrrus, 26.
Leontopetalon, 49. 484.
Lepidium, 15.
Leucanthemum, 37.
Leucoium, 16.
Lichen, 40.
Liguſticum, 23.
Lilium, 25.
Limonium, 24.
Limodorum, 31.
Linaria, 9.
Lingua Cervina, 40.
Linum, 24.
Lithoſpermum, 6.
Lonchitis, 39.
Lotus, 27.
Lunaria, 5.
Lupinus, 26.
Lychnis, 23.
Lyſimachia, 7.

Majorana, 13.
Malva, 2.
Mandragora, 1.
Marrubiaſtrum, 12.
Marrubium, 12.
Matricaria, 37.
Medica, 28.
Melilotus, 28.
Melo, 3.
Mentha, 12.
Meſpilus, 43.
Milium, 39.
Millefolium, 37.
Moldavica, 1.
Morina, 48. 480.
Muſcari, 25.
Myoſotis, 18.
Myrris, 22.

Narciſſus, 25.
Nerion, 42.
Nigella, 19.
Niſſolia, 45.

Ochrus, 27.
Omphalodes, 7.

Onobrychis, 26.
Opulus, 42.
Orchis, 30.
Oreoſelinum, 22.
Origanum, 13.
Ornithogalum, 26.
Orobanche, 10.
Orobus, 26.

Papaver, 17.
Parietaria, 38.
Paronychia, 38.
Paſtinaca, 22.
Pedicularis, 9.
Pentaphylloides, 21.
Periploca, 2.
Perſicaria, 38.
Pervinca, 5.
Phelyphæa, 47. 479.
Phlomis, 10.
Pimpinella, 8.
Pinus, 41.
Plantago, 5.
Platanus, 41.
Plumbago, 7.
Polium, 14.
Polygala, 10.
Polygonatum, 1.
Polygonoides, 47. 478.
Polygonum, 39.
Primula veris, 5.
Prunus, 43.
Pſeudodictamnus, 12.
Ptarmica, 37.
Pulmonaria, 6.
Pulſatilla, 20.
Pyrus, 43.

Quamoclit, 4.
Quercus, 40.
Quinquefolium, 21.

Ranunculus, 20.
Raphaniſtrum, 17.
Rapiſtrum, 14.
Rapunculus, 4.
Rapuntium, 9.
Rhagadiolus, 36.
Rhamnoides, 52. 481.
Rhamnus, 41.
Ricinoides, 45.

Roſa, 43.
Rubeola, 5.
Rubia, 4.
Rubus, 43.
Ruta, 19.

Salicaria, 38.
Salicornia, 5[illegible]. 485.
Salix, 41.
Salvia, 10.
Sambucus, 42.
Satureia, 15.
Saxifraga, 18.
Scabioſa, 34.
Scandix, 23.
Sclatea, 10.
Scorzonera, 36.
Scrophularia, 9.
Securidaca, 27.
Sedum, 19.
Serpillum, 12.
Sideritis, 12.
Sinapi, 16.
Sinapiſtrum, 15.
Siſymbrium, 16.
Smilax, 45.
Smyrnium, 22.
Solanum, 8.
Sonchus, 36.
Sorbus, 43.
Spartium, 44.
Sphondylium, 22.
Stachys, 11.
Symphytum, 6.
Syſirynchium, 25.

Tamariſcus, 45.
Tamnus, 3.
Tanacetum, 34.
Telephioides, 50. 485.
Teucrium, 14.
Thalictrum, 20.
Thapſia, 22.
Thlaſpi, 15.
Thlaſpidium, 15.
Thymbra, 13.
Thymelæa, 41.
Thymus, 13.
Tithymalus, 1.
Tragacantha, 29.
Tragopogon, 36.

Tragoſelinum, 2

[illegible]ēmum, 21.
[illegible]folium, 28.
Turritis, 16.
Valeriana, 5[illegible]
Varianella, 6.
Verbaſcum, 8.
Veronica, 7.
Veſicaria, 49. 483.
Vicia, 27.
Viola, 30.
Vitis, 42.
Vitis Idea, 42.
Urtica, 39.
Vulneraria, 26.
Xeranthemum, 38.

INDEX NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

ABROTANUM. Vide *Ptarmica*, 37.
Abſinthium. V. *Ptarmica*, 37.
Acacia. V. *Cytiſus*, 44.
Adrachne. V. *Arbutus*, 41.
Αγριοβελάνια. V. *Quercus*, 40.
Agrioſtari. V. *Gramen*, 39.
Αἰτωνυχις. V. *Vitis*, 42.
Algæ Pomum. V. *Alcionium*, 40.
Alſines facie nova planta. V. *Cynocrambe*, 52.
Anchuſa. V. *Bugloſſum*, 6.
Anetho ſimilis planta, &c. V. *Thapſia*, 22.
Anthyllis. V. *Quamoclit*, 4.
Argentea. V. *Jacea*, 32.
Αρκτοστάφυλος Galeni. V. *Vitis Idæa*, 42.
Aſcyroides. V. *Hypericum*, 18.
Aſpalathus. V. *Cytiſus*, 44.
Aſter. V. *Aſteroides*, 51.
Atractylis. V. *Cnicus*, 33.

Behen album. V. *Lychnis*, 24.
Βυμάν. V. *Vitis*, 42.

Cannabis. V. *Cannabina*, 52.
Carduus. V. *Cnicus*, 33.
Carduus ſphærocephalus. V. *Echinopus*, 34.
Chamæceraſus. V. *Meſpilus*, 43.
Chamædaphnoides. V. *Thymelæa*, 43.
Chamæleon niger. V. *Carthamus*, 33.
Chamæpeuce. V. *Jacea*, 32.
Chamæpino. V. *Jacea*, 32.
Chryſogonum. V. *Leontopetalon*, 49.
Coris. V. *Hypericum*, 18.

Daucus. V. *Myrrhis*, 22. *Liguſticum*, 23.

Echinophora. V. *Cachris*, 23.
Echinopoda. V. *Geniſta Spartium* 44.
Echinus. V. *Limonium*. 25.
Echium. V. *Symphytum*, 6.
Ἐλάτη. V. *Abies*, 41.
Equiſetum. V. *Ephedra*. 53.
Eruca. V. *Raphaniſtrum*, 17.

Gallium. V. *Aparine & cruciata*, 4.
Gaidarothymum. V. *Stachys*, 11.
Geniſta. V. *Alhagi*, 54.
Geniſta Spartium. V. *Alhagi*, 54.
Glaſtivida. V. *Verbaſcum*, 8.
Gingidium. V. *Thapſia*, 22.

Hedyſarum. V. *Coronilla*, 44.
Holoſteum. V. *Plantago*, 5.
Hyſſopus. V. *Clinopodium*, 12.

Iris. V. *Hermodactilus*, 50.

Kali. V. *Salicornia*, 51.
Κυδωνμάλια. V. *Meſpilus*, 13.

Ladanum. V. *Ciſtus*, 19.
Laureola. V. *Thymelæa*, 41.
Laurus. V. *Thymelæa*, 41.
Leontopodium. V. *Plantago*, 5.
Leucoium. V. *Alyſſoides*, 15. *Verbaſcum*, 8.
Libanotis. V. *Cachrys*, 23.
Lycium. V. *Berberis*, 42. *Rhamnus*, 41.

Maru. V. *Majorana*. 13.
Marum. V. *Majorana*, 3.
Melilotus. V. *Fœnum Græcum*, 28.
Muſcus. V. *Lichen*, 40.

Naſturtium. V. *Cardamine*, 16.

Olea. V. *Elæagnus*, 53.
Origanum. V. *Majorana*, 13.

Periploca. V. *Apocynum*, 2.
Petromarula. V. *Rapunculus*, 4.
Phyllitis. V. *Lingua cervina*, 40.
Polium. V. *Teucrium*, 14.
Poligonum. V. *Alſine*, 45.
Poterium. V. *Tragacantha*, 29.

Rhamnus. V. *Rhamnoides*, 52.
Roſa Hiericonthæa. V. *Cochlearia*, 15.
Roſmarinum. V. *Teucrium*, 14.

Scamonea. V. *Periploca*, 2.
Scordote. V. *Cataria*, 13. *Caſſida*, 11.
Spartium. V. *Barba Jovis &* *Cytiſus*, 44.
Syſirynchium. V. *Bulbocodium*, 50.

Taraxacon. V. *Dens leonis*, 35.
Tragium. V. *Aſtra*[illegible]
Trifolium. V. *Fa*[illegible]*cum*, 28.
Triticum. V. *Gramen*, 33.
Verbaſculum. V. *Phlomis*, 10.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Meſſieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Academie Royale des Sciences, qui avoient été priez d'examiner un livre composé par M. Tournefort de la meſme Academie, intitulé *Corollarium Inſtitutionum Rei Herbariæ, &c.* la Compagnie a jugé que cet ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'aſſemblée tenuë au Louvre le [illegible] Decembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.

00054707

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 02 July, 2018